

နတ်တရောင်ရွှေ

မဂ္ဂဇင်း
၁၉၆၃

BURMESE
CLASSIC

... ဆေးကုသရန်အတွက်...

fatigon

ဓာတ်ပွန်

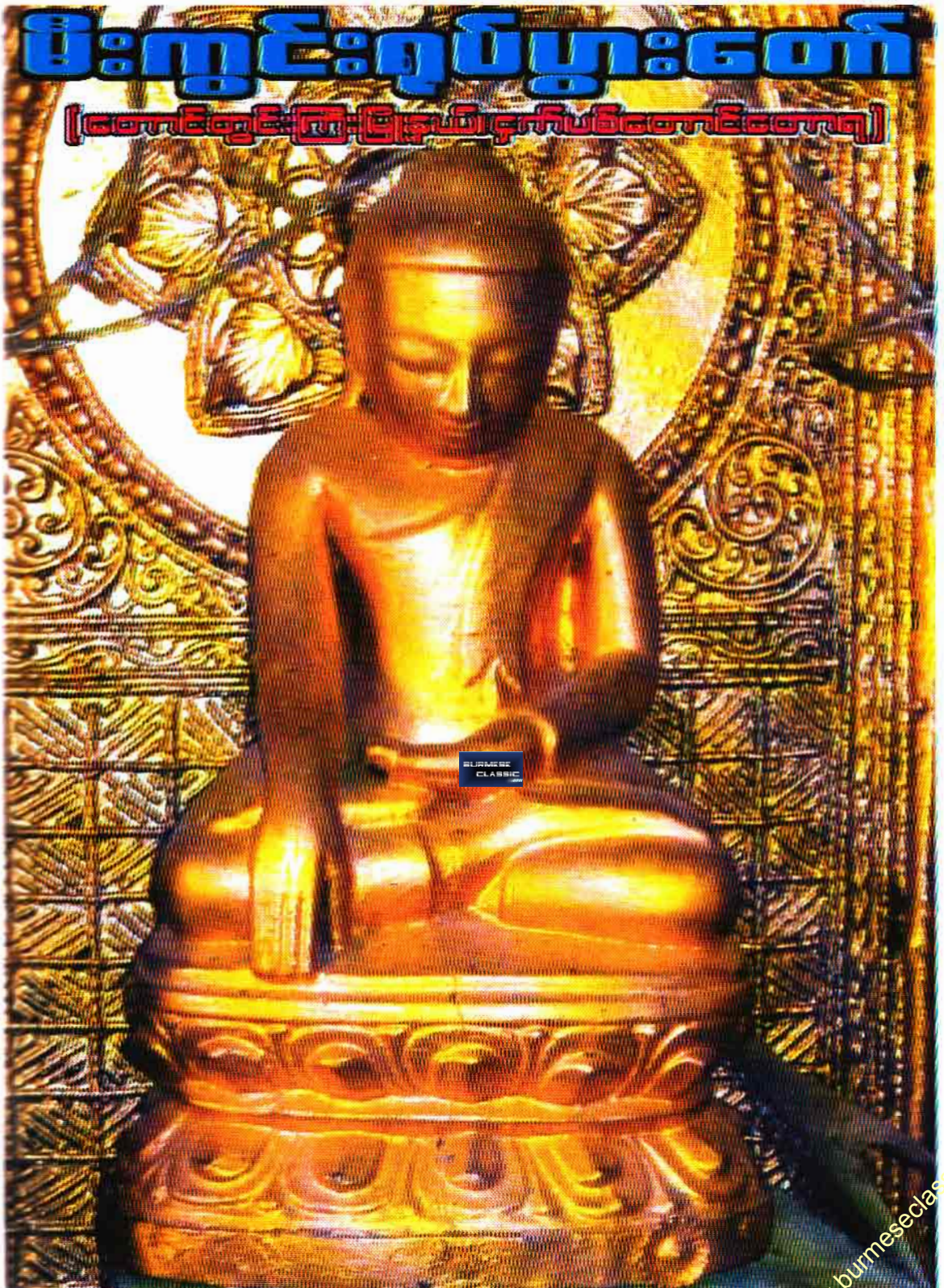
www.burmeseclassic.com

အထူးထုတ်
နတ်တရောင်ရွှေ (၂၉)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ

www.burmeseclassic.com

ပီးကွင်းရုပ်ပွားတော်

(တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ငှက်ပိတ်တောင်တော်)

အထွေထွေသိမ်းချုပ် (၂) အုပ်ပြန် ကုသိုလ်စာတော်

နယော တာယာ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နက္ခတ္တရာဇ်ဗြည့်

နက္ခတ္တရာဇ်ဗြည့်

နက္ခတ္တရာဇ်ဗြည့်

လော ကီ ပ ညာ ရ သ နံ မ ဂ္ဂ စဏ်း

နက္ခတ္တဇရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

● (၂၉)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

နက္ခတ္တဇရာဇ်မြတ်

လောကီပညာရသစုံမဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

ဆီကတာ အောင်မိုင်

M.B.B.S (Ygn)

၁-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A.A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဆီဝတ်ရည်ဆွေ

B.Sc (Bot), Dip. T. Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A (Philos), Dip. T. Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)၊ ကိုစိုးသန်း၊

သန်းထွန်း (ဘားအံ)

ပါမို့ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရန်းကယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

(ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A (Myanmar), H.G.P.R.L (Advocate)

ပန်းချီပညာရှင်

ကိုတင်ဦး၊

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်မာ့ရေးရာ

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပေ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပေလုပ်ငန်း

လက်ဝဲခြေတော်မှ တည်ရှိရာဖြစ်၍
အတိုင်းအတာမှာ အောက်ခြေတော်မှနှင့်
တူညီနေသည်ကို

— စာ-၈၉

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမင်းမောင်ဝင်း (ခ) ဦးကျော်မိုးသိန်း (၀၀၇၄၉)

နက္ခတ္တဇရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်းတိုက်

၂၀၁၂-၂၀ လမ်း ရန်ကုန်မြို့

အတွင်းနှင့် ယူကုန်အုံကြိုက်

ဦးကျော်မင်းဦး (၀၇၇၄၉)၊ ဦးမောင်ညွန့် (၀၇၇၄၉)

အမှတ် ၁၇/လမ်း ၇၆-လမ်း ၂-ရပ်ကွက်

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

မန္တလေးမြို့နယ်ရှိ

နဂါးစာပေ

ရှမ်းတောင်ကယား၊ မြန်မာ့ရေးရာ

မိလ္လာစာပေ (တောင်ကြီး)

၀၇၇၄၉ စာပေမြို့နယ်ရှိ (တောင်ကြီး)

မုန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ မြန်မာ့ရေးရာ

ကျော်ကျော်စာပေ (မော်လမြိုင်)

မြန်မာ့ရေးရာ

ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၁၂-၂၀ လမ်း ရန်ကုန်မြို့

☎- ၀၁၂၄၂၂၈၄

ကြော်ငြာဌာနများ - ကိုတင်မောင်ဆွေ

မင်္ဂလာ မီးဖိုချောင်ရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အမှတ် ၃၄၈

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ် (မြန်မာ့ရေးရာ)

အုပ်စု

၀၀၀၀

☎- ၀၁၂၄၂၂၈၄

တပေ တပယ်တက်
ကောင်လေးတို့ မက်ရမ်းဆရာတော်ရှင်တို့ ဖိုရို
မက်ရမ်း ဘုရင်ရှင်တို့ မက်ရမ်း မိမိတို့တို့

— စာ-၉၀

ဒီယတြာခွင်ကတော့ ဆေးခွဲလုပ်တဲ့အခါ
နီမိတ်ခေါ်တဲ့ နေရာဖြစ်ပါတယ်
ဒီနှစ် အယ်ဆရာ အယ်မြို့ ရှာတွေ့မှား

— စာ-၁၃၇

★ ရွှေဘိုခြင်းရောင်ခြည် ★

မြေပျံ့နယ်မှ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးနုကုပ်ချေနှင့်
တွေ့ဆုံခဲ့သမျှ [မောင်သန်း-ပန်းမြောင်] ၃၀
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီ(တောင်ပိုင်း)
သဘာဝဓမ္မ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
(တဆ-၀၂၀၆၂)၏ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ၊
ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
[မြောင်မြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၈၅

★ ပညာပေးရောင်ခြည် ★

မိတ်ဆွေဖြစ်သွားမည့် ဖဲချပ်များ(၃) [ဟန်ဝင်းနိုင်] ၂၀၄
မိုးပေစင် ဟောကြရအောင်(၂) [ပုံဝင်း-မလှိုင်] ၂၁၂
လေဖြတ်ခံထားရသူများအတွက် လတ်နှင့်ခြေ
လှေကျင့်ခန်းများ(၁) [တင်ထွန်းအောင်-ရေနံချောင်း] ၂၂၅

★ ဘဏ္ဍာရေးရောင်ခြည် ★

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၉
အမျိုးသား၏လက္ခဏာမှ စိမ်ထောင်ရေး ၁၅၇
သတိပြုစရာနှင့် လက္ခဏာအမြင်
[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc ခွေဘို] ၁၈၃
လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေခံကြိတ်

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၃

★ ဖမ်းချွန်ရောင်ခြည် ★

ဆန်းကြယ်တဲ့ကြွား ထီးတော်သုံးဆင့်
သဘာဝလိုက်ဂူဘုရား(၂) [နိုင်မင်းညို] ၇၃
အင်းဝ မဟာမြတ်မုနိစေတီနှင့် စကြာမင်း၏
ပန်းဆေးကန်(၂) [စံထွန်းသာ] ၉၇

○ အထူးကျော်ရောင်ခြည် ○

မန္တလာနယ်မှ ရှင်အရဟံသိမ်တော် ပူဇော်မှုခရီး(၁) ၁၇
မော်လမြိုင်နယ်မှ ကွမ်းယင်းအရှင်နှင့် တောင်ပင်လယ်
ဘုရားဖူးခရီးစဉ်(၁) [ဟုဂျင်းစီ] ၃၃
ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ခွင်မှ နတ်သျှင်တောင်
သာသနာစခန်းသို့(၃) [စံထွန်းသာ] ၅၇
မအိ ရွှေစက်တော် လှေလာပူဇော်မှုခရီး (၃)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၇၉

ဣန္ဒြေဇာတ်လမ်း ဖြစ်ရပ်မှန်များနှင့်
ဣန္ဒြေဇာတ်တင်နည်း [မနှင်းသီ-ရေဆင်၊ နေပြည်တော်] ၁၅၃

န ကိုယ်ကျေးဇူးပြု၍ န

ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော
 ခွဲခွဲကြွေးပွဲ [ဝင့်ဝင့်အောင်-ခေတ္တ ဟာခါး] ၁၂၁
 ၀၀လီ လင်းသာကျေးရွာမှ ဝါးကျည်တောက်နှင့်
 ရဟန်းမြတ်၏ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယအင် [ကျော်လင်းသာ] ၂၆၂
 အလောင်းတော်ကဿပ ရုပ်ကလာပ်တော်အစစ်
 ဖူးခွင့်ရသူ [ဇော်မင်းထွန်း-သိမ်စေတီ] ၂၃၉
 မြွေသိပ္ပံဆောင် အောင်ကြသည့်(၁)
 [ဒေါ်သုမနဝိဇ္ဇာ-B.Sc.,H.G.P.,Dip.Ed] ၂၄၉
 ကိုယ်တွေ့ကြုံရ ဥစ္စာစောင့် မကြီးမငယ်
 [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၅၄
 အံ့ပွားခင်မောင် [မောင်စေတနာ] ၂၉၅

*** ကျင့်မဉ်းရောင်ခြည် ***

သိပ္ပံပေါက် သရဏနှင့် ပိဋကတ်အက္ခရာ နံတွဲ၍
 အားထုတ်နည်း [စလင်း ဦးကျော်] ၁၆၂
 (၁၄)ရက်ဖွား မိတ်ဆွေများသို့ [ကဝိသီရောမဏီ] ၁၆၃
 ကျွန်တော်သိခဲ့သော နယ်အသုံး [ကသာ သင်းမွေး] ၁၆၈
 ရောင်ခြည် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ နမောတဿ
 ဘုရားရှိခိုးကျင့်စဉ် [မတ္တရာ] ၂၀၉

● အဓိအရောင်ရောင်ခြည် ●

သွားလာမလွယ် အားစေးချုပ်
 [စဉ့်ကူး စိုးဝင်းထက်မောင်-သျှင်စာမန်] ၄၄
 ကျည်လွှဲ [လွယ်ကောင်းအောင်] ၆၃
 အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါတို့အား အထူးနှိုင်းနင်းစေသည့်
 မဟာရာမန်း [အေးရွှေ-အိုးကုန်း] ၇၁
 မိမိတို့နေအိမ် အိမ်သာ(ရေအိမ်)ထောင့်မသင့်သူတို့
 အတွက် အစီအရင် [ဂါမဏီဇော်-ဝိဇ္ဇာဝေ၊ စစ်ကိုင်း] ၉၄
 လေတိုက်တိုင်း ငွေလိုက်သော ဇွတ်လှေအစီအရင်
 [သမ္မုတ္တ] ၁၂၇
 ဆိုင်ကယ်မီးရင် အန္တရာယ်ကင်းဝေးအောင်
 [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၂၀၇
 ရှမ်းရိုးရာ အသက်ဆက်ခံ့ပွင့်နည်း [ကိုစိုးဆန်း] ၂၁၇
 ပိတုန်း အစီအရင်အဆောင် [အောင်သိန်းဝင်း-ပွင့်ဖြူ] ၂၂၂

□ အပျိုရောင်ရောင်ခြည် □

လွမ်းမပြေဘုရားကုန်းက သွပ်မင်းနည်းတစ်မျိုး
 [သန်းထွန်းသိန်း-ဘားအံ] ၁၂၄
 ရန်ကင်းတောင် အိမ်ပြုပင်ကျောင်းဆရာတော်၏
 ပြေးခတ်လုံးအတွက် အစာချက်ပုံအဆင့်ဆင့်
 [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၇၅
 ဘော်ဝါကျီးမှ ကိတ်မိုးသွင်း ရွှေရောင်အဆင်း တူမလွှမ်း
 [မုံရွာ ချစ်သန်းထွန်း-မြန်အောင်၊ သစ်တော] ၂၀၀
 နေသူရိန်လမ်း [တင်လှ-ဆ-မ၊ ငြိမ်း] ၃၀၃
 ၄ နဂါဇာရီချောင်းမြစ်မဂ္ဂဇင်း

**ဟိုဟာက ဒီဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပုံတော်ပါတဲ့
 အဆောင်တွေကို ကိုးကွယ်သောကြောင့်
 အနုပညာကင်း လာဘ်ရှင်တယ်လို့** ၈-၁၄၅

**ဒီထောင်သမန်သစ်က
 အရှေ့လှည့်သိမ်ခြင်လို့
 အစီဌာနဝင်ကြတာများကယ်** ၈-၁၉

**ဆရာတော်သည် ယခုတိုင်
အနှစ်(၄၀)ကျော်သည်အထိ
ရေသစ်ကြီး ဝါပြုသော်လည်း...** *စာ-၁၂၉

သစ်ကွင်းများရှိသော ဆီးဖြူပင်ခြေမှ
မိကျောင်းရုပ်တုများက
ထူးခြားဆန်းကြယ်ထူးသည် အဓိပ္ပါယ်ကို... *စာ-၅၉

*** ဂါထာပစ္စုပ္ပန်ရောင်ခြည် ***

ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ခိုးလွှဲဂါထာ

[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၄၆

ကျန်းမာချမ်းသာ ဘေးတင်းစေရာ ခြတ်ဂါထာများ

[အုံကြွယ်] ၁၇၇

ကွမ်းရွက်ပေါ်က စ.ခ.ဗ.ဝအစွမ်း [ဝသုန်သက်လွင်] ၂၂၇

*** ဆေးနည်းတိုရောင်ခြည် ***

လောလှမ်းဆေးပြီးတို

[ပီးလောင်နာနှင့် ခြစ်ရာဒဏ်ရာများအတွက်]

[တိုဌေး-တနင်္သာရီ] ၂၃

ကျောက်ကပ်ကျောက်တည်အတွက် ဆေးနည်းဓာတ်စာ

[ပိုးစော်အောင်] ၁၈၇

သွေးတိုးပျောက်ဆေး နည်းလမ်းလေး [ရွှေဘုန်း-မုန့်လုံး] ၂၂၄

◆ ဆေးဝေးရောင်ခြည် ◆

စာလောင်းတော်ကသာပမ္မ ဝူကျောင်းဆရာတော်

မိုးမြင့်သည့် (၉၆)ပါးဆေး [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၁၈၂

ဗုဒ္ဓလောကဝမ်းကိုက်ပျောက် ဆေးတစ်လက်

[မဟာရာ-ရာဝတီ၊ ကသာ] ၂၇၆

မျက်စိအတွက် ဖန်ခါးသီးဆေးချက်

[နတ်မောက် မျိုးနော်] ၂၈၀

*** ဝတ္ထုရုပ်ပုံရောင်ခြည် ***

ကျွတ်အသုတ

[ဟင်္သာတ မောင်မျိုးသက်] ၂၅၇

+ ထူးခြားဆန်းစစ်ရောင်ခြည် +

ထီးလင်းနယ်က သက်တမ်း(၆၇)နှစ်ရှိ (၁)ပေအမြင့်

ပေပင်ကလေး [ကလေး ဝင်းသွယ်] ၁၆၁

✧ ရဟန်းသုတရောင်ခြည် ✧

ပတုအကြောင်း သိကောင်းစရာ

[အင်ကြင်းမေ-စာပေသုတေသီ] ၂၄၅

ကြက်မ၊တွန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံတစ်ခု

တင်ပြပါရစေ [ကိုသစ္စာ-ခေတ္တရာမြေ] ၂၈၃

† ထူးခြားစွမ်းရောင်ခြည် †

သမုဒ္ဒရာစောင့်နတ်များနှင့် ဆက်သွယ်နေသော

ဝတ္ထုရုပ်ပုံရတနာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ(၂)

[ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၀၁

လူတို့ချစ်ခင်၍ လာဘ်ရွှင်စေသည့် ထူးခြားစွမ်းရောင်

သိရှိစွဲ ရေသံကျောက် [တင်ထွန်းလှိုင်-မြစ်သား] ၁၃၄

စေတီပုံ ကျောက်တုံးလေး [သာထက်စော်-မင်းဦး] ၁၆၉

*** ထုတ်ပေးရန်ခြေချ ***

ကြွက်နို့ တယ်လိုပိုသလဲ [သျှင်မင်း-မင်းကင်း] ၁၉၁
 နို့တိုလူးရှင်းတမ်း [ဦးမင်းစင်-ရွှေစဝင်း] ၁၉၃
 မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အနိုင်ခတ်များ
 [ရွှေစဝင်း၊ လေချွပ်၊ လေထိုးလျှင်] [အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၂၄၄

*** အမျိုးသမီးအထူးရောင်းချခြင်း ***

ပေါက်ပန်းဖြူရွက် မခါးသက်စေဖို့ [မဖြူ] ၂၄၀
 အပူထိန်းမီးဖို [ဟူဂျင်လီ] ၂၄၅

○ သုတေသနရောင်းချခြင်း ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် တောရူဇာရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
 [ပုသိမ်မြို့၊ ကန်ကြီးအိုင်မြို့နယ်၊ ဘုရားကြီးကျန်းကျေးရွာ
 ဘုရားကြီးကျန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်
 မဟာသဒ္ဓမ္မဓာတ်ကဓဇ ဘဒ္ဒန္တကုသလအား
 ဂါရုဠာ ပုဇွန်ခြင်း] [သန်းပညာ] ၆၂
 စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထုံးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပေဒေဘွဲ့] ၂၁၄
 ကြောင်ကျောက်နှင့် အမြဲတေ မှီမနေ ဖတ်ခြား
 [မသင်းသင်းစွယ်] ၂၈၁

○ မြင်ချင်ဖူးဆေးပင်ဆေးခြစ်ရောင်းချခြင်း ○

လယ်ကြောင်ပန်းပင် ဆေးဖတ်ဝင် [မြဒင်-စင်းကျိုက်] ၁၂၅

*** ဟိုရောင်းရောင်းခြင်း ***

ဘဲမွေးသူများ သိစေသော [ဆရာသညာမှူး] ၁၅၈

☞ ပြည်ပခြင်းရောင်းချခြင်း ☞

တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ် ငှက်ပစ်တောင်တောရပ် ဖီးကွင်း
 ရှပ်ပွားတော်နှင့် ပြစ်ရင်ဆန်း [သံသရာဝရီသညာတစ်ဦး] ၉
 သာလေးတောင်ကျောင်းမှ တန်ခိုးကြီးမား
 ဇေယျာသားခါဘုရား [ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၂

*** အောင်မြေရောင်းချခြင်း ***

ပေါ်တောင်(အရှေ့ပွဲတောင်)မှ ထူခြားသော ဆင်ခေါင်း
 တောင်အောင်မြေ(၂) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၆၅
 စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
 အောင်မြေနှင့် မြို့ပူဇော် ဝါထာတော်များ(၂၉)
 [ဥညာစေတီတော်] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၁
 ရွှေတူကုန်း(သို့)ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ၏
 အောင်မြေနေရာထူး [မင်းကုဒ္ဒိ-ဂန္ထီရတောင်တန်း] ၁၃၃
 ၆ နက္ခတ္တဇာတိဗိမ္ဗူမဂ္ဂလင်း

ဆရာတော် မိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေထဲမှာ

ဒီပုံက ထူးခြားတယ်

ဒီပုံကို ဖော်ဘီကျုရိုခေါ်တယ်... ➤ ၈-၄၉

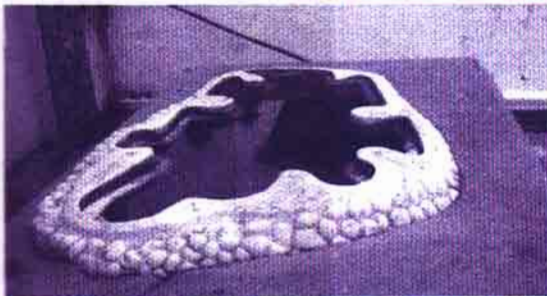
ဆရာတော် ငယ်ငယ်ကလေးဘဝကစ၍
 ဤပေင်ပေးကို တွေ့ရှိခဲ့ရယူခဲ့ ဆရာတော် သက်တော်(၆၇)နှစ်
 မှီလာပြီဖြစ်သော်လည်း... ➤ ၈-၁၆၁

နတ်မင်း
တစ်ပါး
နှင့်
အညွှန်း
တစ်
မျက်
ကို
တွေ့ရှိ
ရသည်
မှာ...

နဂါး-၆၆

ပုံသဏ္ဌာန်ထူးခြားသော ရေကန်ငယ်ကို
ဖော်ပြသည့်၊ ရေကြောင်း၊ သုန္ဒရီနားသော
စမ်းသားစာရိယ ခါရုသည်

နဂါး-၉၉

ဤကျောက်ရေကူးအတွင်း

နောက်ကျောရေကူး၊ ရေတို ထည့်ထားသော်လည်း

မိန့်မိန့်အတွင်း ဖြည့်လျက်ရှိသော ရေကူးအဖြစ်ဆို

နဂါး-၁၁၆

◆ ပါမောက္ခရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ထိအတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဝဏ္ဏန်း
[ဆရာရံထက်-သုတေသီ] ၂၈

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှာ ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၄

အောင်ဘာလေထီနှင့် ရွှေလက်ဆောင် [ဟံသုရစော] ၁၈၉

○ နိုက်ယိုးရေရောင်ခြည် ○

ဓာတ်သဘောနှင့် ချိန်ဆ နိုက်ယိုးကြလျှင်
[မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၁၈၁

* အင်းစာရောင်ခြည် *

ခရီးသွားလာမှု လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်မှုများ
အဆင်ပြေစေဖို့ [တကတကျော်ဒင်] ၃၉

ရန်လွတ်ပိယ အကျော်အင်း [နေဝင်းသစ်] ၉၃

လာဘ်လာဘအောင် စီလိုဆောင်
[မောင်မောင်-မောင်တော်လည်] ၁၁၀

မီးပွားတို့၍ ဘေးရန်တင်း ကြွေးစည်စေအင်း
[မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၉၈

● ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ●

ကျောက်သံပါတ် ဆင်ရွာကြီးမှ ရဟန်းထူးတစ်ပါး
[ငြိမ်းသော်တာ] ၂၅

အာဏာတည် ဆရာတော်(၆)
[အရဟံ ဆရာသီန်း-လပွတ္တာ] ၄၁

စွမ်းလွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝက
ကျေးဇူးနောင်ဖြစ်ခဲ့သည့် သတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော်

ဦးလောကတိတ္ထ၏ သတိပဋ္ဌာန်များ(၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၉

တနင်္သာရီမြို့မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော
ဝင်္ကတာတောင်နှင့် သက်တော်ရှည် ဝင်္ကတာဆရာတော်
[နန်းမြို့ရွှေရီ] ၁၂၉

✦ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ✦

လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ဂန္ဓိရုပ်ညာရပ်များဖြင့်
တည်ထားသော ရွှေဟောင်းမြသိန်းတန်စေတီတော်နှင့်

ထူးခြားမြစ်ရပ်ဆန်းများ [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၀၅

ရွှေဝတောင်(ခေါ်)ကျောက်မြူတောင်နှင့်
ထူးခြားစွယ်ရာများ [မောင်ဘုန်းမြင့်-သင်္ဃာ] ၁၁၃

ထုံကျင့်သော စပါးကြီးမြွေမှ ဖြစ်သော နဂါးရုပ်
[ရဲချီးသု-ဟေမီမြိုင်] ၂၀၁

သု.အရပ်၊ သု.ဝေသ သု.ဝေသနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
[အစိမ်းရောင်ဝတ် မိန်းမလေးယောက်နှင့် မြစ်ရေထဲတွင်

ပုဆိုးခါးတောင်ကျက် ရေချိုးသဖြင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်၏
အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ချို-အမရပူရ] ၂၃၇

မြွေထုံကူးသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ကျော်စင်(၄)] ၂၈၉

❑ အပေးအမြဲပေးခြင်း ❑

ကြောင်အမြဲတေကို သုံးစွဲပုံ သိသူများနှင့်
သုတေသီပညာရှင်များ ဖြေကြားပေးကြပါ

[အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၁၂၂

လူကြောက်(သို့)ဝေမာနိက ဗြိတ္တာလော

[စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၉၂

အလောင်းထမ်း ဆိုသည်မှာ [မင်းမြင့်နိုင်] ၃၀၃

✧ ရွှေစဉ်းသုံးဘယ်လမ်းချွန်ပျောင်ခြင်း ✧

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်
နွေကောင်းရက်သာ ရွှေ့ချယ်ပါ [သုဝေဇာတ်-ကျိတ်လတ်] ၁၁၉

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၂၂

★ မြန်မာ့စီးပွားရေးပျောင်ခြင်း ★

ကမ္ဘာ့ပျက်ရက် [သျှင်မင်း-မင်းကင်း] ၁၁၈

ရွှေပလ္လင်တိန်း [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၃၆

ပစ္စည်းပျောက် ရှာဖွေရန် လွယ်ကူသော တွက်နည်း
[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၈၆

◆ ဂျင်းမာရေး ပတ်စားပျောင်ခြင်း ◆

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက်
ကျန်းမာရေးအကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၂၈၈

🌀 ပိရမစ်ပျောင်ခြင်း 🌀

သိပ္ပံရှင် အရှင်တွက် နဂါးအမြဲတေပိုင်ရှင်
ဆရာတော်လုံဖော့ထွဋ် ပုံတော်နှင့် ယိုးဒယား(ထိုင်း)
ပိတုန်းအဆောင် [ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၄၅

တွက်ရပ်ပေါက်ပိစွာနှင့် ပိစွာလောကဟူသည်
[ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်များ][ရွှေတည် မြစင်ယော်] ၂၃၃
ဘိုးပေါက်ဆိန်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သူတစ်ဦး

[ရွှေကသစ်-ကျောက်မျက်] ၂၃၃

စိတ်စွမ်းအင်နှင့် သိပ္ပံရှင် [တပည့်တစ်ဦး] ၂၉၃

● မြန်မာ့ပုဂ္ဂိုလ်ပျောင်ခြင်း ●

ကျွတ်ရွာ [ခင်လေးမြင့်-မြစ်ကြီးနား] ၂၄၁

မြင်ဝါးဝါးလုံး နှိုတစ်ဆယ်သား [စိုးစော-မအူပင်] ၂၄၆

သိုက်နန်းရှင်၏ တလုံးစား [ထွန်းအေးကြိုင်-ရွှေတောင်] ၂၆၅

နိမိတ် [အင်ကြင်ပန်း] ၂၇၀

နတ်လှန်ဆေးနှင့် တွင်းပိုင်ဆိုး [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၇၃

၈ နဂါးဇာတ်မြေခြေစာရင်း

မောစီသတ္တ

သဉ်

ဘုရား

တစ်သူ

နှင့်

တစ်သူ

ကြာ

သတ္တဝါ

တို့ကို...

စာ-၃၃

ဘုရား

ဒါယကာ

အမတ်ကြီး

ဗညားကျန်းစတာ

ရုပ်တုဟု

ယူဆရသော

ဌာပနာများ

ထိမှ

ရုပ်တု

တစ်ခုတို့...

စာ-၈၄

ကျွန်တော်တို့

သွပ်

ပန်းတို

ရုက္ခမူပင်က

စွန်

လက်သည့်သင်

ရို့

ခေါ်

ပါတယ်...

စာ-၁၂၄

တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ် ငှက်ပစ်တောင်တောရမ္မ

မီးကွင်းဘုရားနှင့်

ဆည်းဆာပိုင်အလှူ

သာယာအေးချမ်းသာယာစိတ်

တောင်တွင်းကြီးမြို့ တောင်ဘက်
ညောင်ပင်လှရွာအနီးရှိ သဲပြင်ကျောင်း
တိုက်သို့ရောက်ရှိစဉ် မိမိသွားလိုသည့်
နေရာအချို့အတွက် ဆရာတော်
ဦးပါဝရအား စုံစမ်းမေးလျှောက်ကြည့်
သည်။

‘ရဟန္တာကုန်းနဲ့ ကျောက်မြောင်း
ဆုတောင်းပြည့်စေတီဆိုတာ ဘယ်လို
သွားရမလဲ ဘုရား’

‘ဗြဲညှပ်အဟောင်းအရ တောင်တွင်းကြီး
မြို့နယ်မှာ ရှိနေပေမယ့် အခု ဗြဲလစ်မြို့နယ်ထဲ
ရောက်သွားပြီ။ ဒီကနေ အရှေ့မြောက် (၁၆)
ပိုင်လောက်ခေလိမ့်မယ်။ ကျောက်မြောင်း
စေတီက ဆည်ရေပြင်ဒေအက် ပြင်သွားပြီ။
ရဟန္တာကုန်းကို သွားချင်ရင် မြောက်သွေ့
ရာသီ နောက်တစ်ကြိမ်လောက်မှာ ထပ်လာ
မှပယ်။ အခုတော့ ချောင်နင်းချောင်ပြတ်ဖို့
ရာ ချောင်ကျ(ချောင်ရေလျှံ)နေသတဲ့’

‘အဲဒီစေတီအကြောင်း စာအုပ်ထုတ်
ထားတယ်လို့ သိရပါတယ် ဘုရား’

‘နှစ် (၂၀)တောင် မကတော့ဘူး
ထင်တယ် ကြာလှပြီ။ ငှက်ပစ်တောင်
ကျောင်းတိုက်မှာ စုံစမ်းကြည့်ပါလား။
အဲဒီမှာ မီးကွင်းရှစ်ပွားတော်လဲ ရှိ
တယ်’

သဲပြင်ဆရာတော်၏ လမ်းညွှန်မှု
ကြောင့် တောင်တွင်းကြီးမြို့ မြောက်
ဘက် ဂွန်ငမင်ရွာသွားလမ်းအစတွင်

◆ မီးကွင်းသည့် ရှစ်ပွားတော်

◆ ငှက်ပစ်တောင်တောရ မုခ်ဦး

ငှက်ပစ်တောင်တောရ လက်ရှိဆရာတော် ဦးမာနီ

ရှိသော ငှက်ပစ်တောင်တောရသို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းပေါ်တွင် ကထိန်ကိစ္စဖြင့် အပြင်သို့ကြွရန် ပြင်ဆင်နေသည့် ဆရာတော် ဦးမာနီတို့ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ကျောက်မြောင်းစေတီ သမိုင်းစာအုပ်မှာ ပျောက်ပျက်သွားပြီဟု သိရသဖြင့် ကျောင်းခန်းတွင်း ဘုရားဆောင်တွင် စံပယ်တော်မူသော မီးကွင်းရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်သည်။ ဆရာတော်က ဤသို့ ရှင်းပြသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၅၀)လောက်က တောင်တွင်းကြီးမြို့ ဗိမာန်ကျောင်းကြီး မီးသင့်ခဲ့ရလို့ သစ်ယာချပ်ပွားဆင်တုတွေလဲ ပါသွားတယ်။ မီးငြိမ်းတဲ့အခါ ထန်းပင်ပေါ်မှာ ကျီးတွေပိုင်းနေတာပြင်ရလို့ တက်ကြည့်ခိုင်းတော့ ကျောင်းထဲက ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်နေတယ်။ ကျောင်းမီးလောင်တဲ့အထဲ ယိတဲ ထန်းပင်ပေါ်ထူထူမြင့်မြင့် ရောက်သွားတာပဲ မီးကွင်းဘုရားလိုပေါ်ကြတယ်။ အဲဒီတုန်းက ငှက်ပစ်တောင် ဆရာတော်ကြီးက ဒီကျောင်းကိုပင်ပြီး ကိုကွယ်ထားတာပါ။ ဒီမှာ စံပယ်တော်ပူတာ နှစ်ပေါင်း(၅၀)လောက်ရှိပြီပေါ့’

ရုပ်ပွားတော်မှာ တင်ပျဉ်ခွေ ဘူမိ

ဖဿမုဒြာဖြစ်၍ ဦးခေါင်းတော်ရှေ့သို့ အနည်းငယ်ငုံ့လျက် မျက်လွှာချကာ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ လည်တော်မပေါ်လွင် မေးစေ့နှင့် ရင်ဘတ် နီးကပ်စွာ ထုလုပ်ထားလေရာ ထူးခြားသော ပူဇော်မှုဖြစ်သည်။ အင်းဝခေတ်လက်ရာနှင့် ဆင်တူသည်။

သစ်သားဆင်းတုတော်ဖြစ်၍ မီးမခခြင်းမှာ ထူးခြားသည့်အပြင် ထန်းပင်မြင့်ထက် ရောက်သွားသည်က အထူးပမောဦးဆန်လှသည်။ ထုဆစ်ချိန်တွင် နက္ခတ်အယှဉ် ကောင်းမွန်၍ သမ္မာဒေဝများ စောင့်ရှောက်ပူဇော်မှု ခံတော်မူရသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိပေသည်။

သဘာဝမီးမှ အစပြုကာ အမုန်း၊ အငြိုး အာဃာတမီး၊ လောကအပူမီး အသွယ်သွယ်မှ ကင်းလွတ်နိုင်ရန် သီလ၊ ဒါန၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုကာ ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန် ပြုနိုင်သော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်လေသည်။

ရုပ်ပွားတော်အား မှတ်တမ်းပြုပူဇော်ပြီးသောအခါ ကျောင်းဝင်ဝဌ်ဆိုင်ကယ်အငှားသမားကလေး ပြောခဲ့သည်များကို သတိရသဖြင့် ဆရာတော်

အား မေးလျှောက်ကြည့်သည်။

ငှက်ပစ်တောင်မှ ဆည်းဆာရိပ်

ငှက်ပစ်တောင်တောရ တည်ထောင်ကာစက လူနေမြို့ရွာနှင့် တာ ၅၀၀ (တစ်မိုင်နီးပါးခန့်) ဝေးကွာခဲ့မည်ဖြစ်သော်လည်း လူနေအိမ်ခြေ တိုးပွားလာမှုကြောင့် တောရကျောင်းသည် လူနေရပ်ကွက်အနီး၌ ရောက်ရှိနေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ကျော်ကာလက တောရအနီး လွင်တီးခေါင်ပြင်သာရှိကြောင်း ထိုသူငယ်ကပြောပြ၍ ယခုသော် စက်ရုံ၊ အိမ်ခြေ စသည်တို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ကျောင်းအဝင်မုခ်အနီး ကျောင်းဝင်းထောင့်စွန်းနေရာ၌လည်း တစ်ထပ်အုတ်တိုက်ဆောင် သုံးလေးဆောင်နှင့် အတူ လူအချို့ကို တွေ့ရသည်။ တရားရိပ်သာဖြစ်ဖွယ် ရှိသည်။

ဦးလေး ဟို အစွန်က ယပ်တောင်ကို ယာတဲ အမယ်အိုဟာ ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ထဲကတူ သာသမီးကြီးတွေ ရှိပေမယ့် လုပ်ကျွေးသူမရှိလို့ အကျန်ပြီး စားသောက်ရတယ်။

တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်ကတော့ သုံး

◆ ငှက်ပစ်တောင်တောရကောင်

လေးစိုင်းဆဲတဲ့ ရွာကြီးတွေအထိ မြေကျင်
လျှောက်ပြီး အလှူခံရတယ်။ ငွေ ဖျားဖျား
စားစား ရလာတဲ့အခါ မြေးတွေထောင်းလို့
ပေးရသေးတယ်။ ယခုလို တရားအားထုတ်
နေတာမြင်ရတော့ ထီးသားတယ်ဗျာ’
သူငယ်၏ ထိုစကားကြောင့်

ဆရာတော်အား...

‘ကျောင်းအဝန်းမှာ တရားစခန်း
ဖွင့်ထားတာလား။ လူတချို့ တွေ့ရလို့
ပါဘုရား’

ဟု မေးကြည့်ရာ...

‘ဘိုးဘွားရိုးသားပါ အကျကြီးတောင်တွင်း
ကြီးမှာ ခိုကိုးရာမဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ
အတွက် ဘိုးဘွားရိုးသား မရှိသေးဘူး
မြို့ပြအလှူရှင်တွေနဲ့ ဦးပွင့်တိုင်ပင်ပြီး
တောင်တွင်းကြီးမြို့ပတ်အဆုံး ဘိုးဘွားရိုး
သားကို စုဖွင့်ခဲ့တာ တစ်နှစ်နီးပါး ရှိပါပြီ’
ဆိုင်ကယ်သမား ညွှန်ပြသည့်
အမယ်အိုကို မြင်ယောင်ကာ အထူး

ဝမ်းမြောက်မိသည်။

ယခုအခါ ခိုကိုးရာမဲ့ အဖိုး(၃)ဦးနှင့်
တကွ အဘွား(၅)ဦးတို့ကို စောင့်ရှောက်
ထားရာ ကျောင်းမှ ကိုရင်၊ ကျောင်း
သား၊ ကမ္ဘာယများကပင် ကျွေးမွေးပြုစု
ပေးကာ ကုသိုလ်ယူလျက်ရှိသည်။

နောင်တွင် ဘိုးဘွားဦးရေ
များလာပါက ဝန်ထမ်းများ ခေါ်ယူခန့်
ထား ရိပ်သာကြီး ဖြစ်လာပါက သီးခြား
စီမံခန့်ခွဲသူ ရိပ်သာမှူးနှင့် ထိန်းသိမ်း
ကွပ်ကဲရေးအဖွဲ့တို့ကို ဖွဲ့စည်းလွှဲအပ်ရန်
ရှိကြောင်းနှင့် ယခုအခါ **ငှက်ပစ်
တောင် ဘိုးဘွားရိပ်သာ**ဟုပင်
ကင်ပွန်းတပ်ထားကြောင်း ဆရာတော်
က ဆက်လက် မိန့်တော်မူလေသည်။

ဘဝခရီးသည်တိုင်း ကြုံတွေ့ကြရ
မည့် ဘဝဆည်းတောချိန်တွင် အေးအေး
လူလူ ခိုနားစရာ အရိပ်အာဝါသ
ပေးစွမ်းသည်မှာ...

○ လူသားချင်း စာနာမှုအရ
လည်းကောင်း၊

○ မြန်မာထုံးစံလေ့ ယဉ်ကျေးမှု နီတိ
များအရ လည်းကောင်း၊

○ မင်္ဂလာတရားတော်အရ လည်း
ကောင်း

ကောင်းမြတ်လှသည် ဖြစ်ရာ...

ရှေး ပျူလူမျိုးစုများ အခြေချခဲ့ကြ
သည့် တောင်တွင်းကြီးမြို့၏ အဦးအစ
ဖြစ်သော ငှက်ပစ်တောင် ဘိုးဘွား
ရိပ်သာတွင် မင်္ဂလာဦးအလှူ၊ ကုမ္မဏီ
လုပ်ငန်းအဖွဲ့အစည်း စတင်ထူထောင်
ခြင်း အလှူတို့ ပါဝင်ကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့်
အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြ
ကြောင်းနိဗ္ဗာန်ဆော်တိုက်တွင်ရပါသည်။

သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး

သာလေးတောင်ကျောင်းမှ

တန်ခိုးကြီးမား အတ္တိကသင်္ခါတရား

သီလဝဇ္ဇာ
(မောရဝတီ)

ရှေးဟောင်းဘုရားရှင် ရုပ်ပွားစေတီ အစုံအလင်ရှိသော အင်းလေးတစ်ခွင် သို့ တစ်ဘုရားဝင်၊ တစ်ကျောင်းထွက် နှင့် နေ့စဉ် စက်လှေဖြင့် လိုက်လံ လှူဒါန်းပေးမြှောက်ကြသည်။

မြေပြင်မဟုတ်ဘဲ ရေပြင်တွင် သွားရသဖြင့် ရေကြောက်တတ်သူ များ အတွက်တော့ အင်းလေးဖောင် တော်ဦးဘုရားသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် အလွယ်တကူ မြေပေါ်တွင် မြေကျင် လျှောက်၍ သွားနှုတ်နိုင်သော တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူကို လမ်းညွှန် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

သာလေးကျေးရွာအုပ်စုရှိ “သာ လေးတောင်ကျောင်း” အင်းသား စကားဖြင့် “သာလေးတောင် ကျောင်း”သည် အင်းလေး ဖောင် တော်ဦးဘုရားအနီး စက်လှေဆိုက်ရာ အင်းရေပြင်ကို မျက်နှာမူ၍ လက်ယာ ဘက်သို့လှည့်ပြီး ကမ်းနား လူသွား လမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်သွားလျှင် သာလေးတောင်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိ ပါသည်။

ရှေးဟောင်းကျောင်းကြီး ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဗိမ္ဗိကြီးများ၏ အဆင့် ဆင့်တွင် ပေစာထုပ်များကို စာစည်း ကြို။ စာပလွေ အစုံအလင်နှင့် ပြည့် ကျပ်နေအောင် ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပေစာထုပ် အများအပြားကို

သာလေးတောင်ကျောင်းမှ တန်ခိုးကြီးမား အတ္တိကသင်္ခါတရား မျက်နှာမူ၍ လှည့်ပြီး

မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းထား နိုင်သည်မှာ လေးစားလောက်ပေ သည်။ ရခိုင်ဆရာတော် ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ စကားပြောရာမှာလည်း

ပြတ်သားလှသည်။

‘ပေစာထုပ်တွေကိုတော့ ကြိုက်သလို ကြည့်ရှုလေ့ရှိပါတယ်။ ပေစာတစ်ထုပ် ပျက်တော့ မပေးနိုင်ဘူး’

၁။ ရှေးက အင်းစာလေးများပုံတော်

ဟု ကြိုတင် ပြောထားပါသည်။
ကျွန်မတို့ကို ဗီရိယာပြတော့ ပေစာ
ထုပ်များက အကောင်းပကတိ ရှိနေ
သည်။ ရတနာပုံနေပြည်တော်
မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်တွင် ပေစာမှ
ကျောက်ထက်အကွရာ တင်ခဲ့ပြီး
ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ တင်ပို့မှာတော့ စက္က
ခေါ်သို့ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို ကူးပြီး
နောက် ပေစာများသည် ရှေးဟောင်း
အမွေအနှစ်အဖြစ်သာ ကျန်ပါတော့
သည်။

ရှေးခေတ်က ပေစာများကို နေအင်
အားအလိုက် ရွှေချခြင်း၊ စာပလွေ၊
စာစည်းကြိုး ရက်လုပ်ခြင်း၊ ပေစာထုပ်
ထဲ သေသည်ဖြင့် အလှူရှင်များ ငွေ
အတော် အကုန်အကျခံ လှူဒါန်းရ
သည်ဟု လေ့လာ မှတ်သားခဲ့ဖူးပါ
သည်။

ဆရာတော်မှ ထူးခြားသော ဘုရား
တို့ ဖူးရန် ကျွန်မတို့အဖွဲ့ကို အတွင်း
သို့ ဘုရားစင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါ

သည်။

ဒက္ခိဏသာခါ ဘုရားတစ်ဆူကို
ရွှေများ ဝင်းထိန်လျက် အားလုံးမြင်သာ
အောင် စားပွဲပေါ်တင်၍ ပြသပါသည်။
ဘုရားပုံတော်ကိုလည်း တစ်ယောက်
တစ်ပုံစီ ဝေပေးပါသည်။ ဘယ်ဘက်
လက်မှ တစုသီးကို ကိုင်ထားပါသည်။

သရဏဂုံဖြင့် ဘုရားရှိခိုးရန် တိုင်ပေး
ပြီး ကျွန်မတို့က လိုက်ဆိုရပါသည်။
ထိုဂါထာကို ဘေးလွတ်မန္တန် ဂါထာပျံ
ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ ထို
ဒက္ခိဏသာခါဘုရား၏ ထူးခြားချက်ကို
လည်း ပြပေးပါသည်။

ဘေးလွတ်မန္တန် ဂါထာပျံ

၁။ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဓိ

အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ ကောင်းကျိုး
ဖြစ်မြောက်၊ မကောင်းကျိုးပျောက်သဖြင့်
ကျရောက်သမျှ ဘေးအန္တရာယ်၊ ဒုက္ခသွယ်
သွယ် အန္တရာယ်ကို ပျောက်ပယ်တတ်စွာ၊

ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဣဓိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏
ဘုရား။

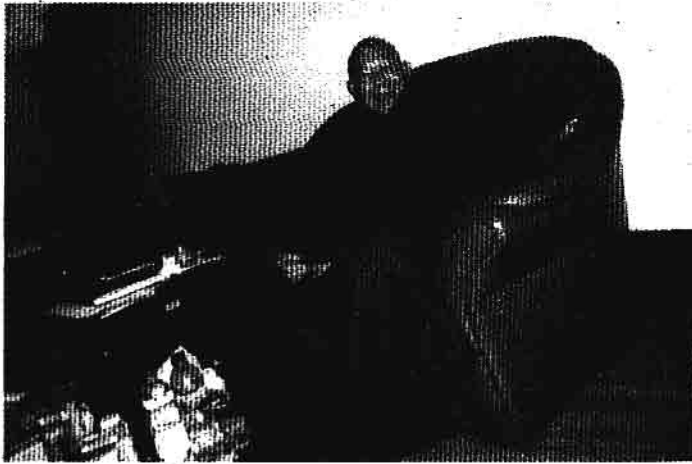
ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဓိဟု၊ သာဝိတ္တိ၊
ဂါထာပျံကို ရွတ်အံ့နတ်က သမ္ပန္နကို၊
ဒုက္ခပျောက်ပြယ်၊ ချမ်းသာကြယ်ဖို့ ကိုး
ကွယ်ပါသော။

ကျွန်အားလျှင် ဘုရားမြတ်စွာစိန္တယူတော်
တော်တရားဂုဏ် ကိုယ်လုံးမြဲသဖြင့် တော်
တရားဂုဏ် တစ်အိမ်လုံးမြဲသဖြင့် ဘေးကုန်
ရန်ကင်း၊ အန္တရာယ်ရှင်း၍၊ အောင်မြင်
ချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာနှင့် လိုရာအရာ၊ သိဒ္ဓိကံ
သည် စိတ်ကြံရွယ်တိုင်း ပြီးစေသော။

၂။ ဓမ္မ သရဏံ ဣဓိ

အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဓမ္မ မင်္ဂ
လ်လိန္တန်၊ ကိုးတန်သတ်မှတ်၊ တရားမြတ်
ကို သရဏံ ကောင်းကျိုးဖြစ်မြောက်၊
မကောင်းကျိုးပျောက်သဖြင့် ကျရောက်သမျှ
ဘေးအန္တရာယ်၊ ဒုက္ခသွယ်သွယ်အန္တရာယ်ကို
ပျောက်ပယ်တတ်စွာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍
ဣဓိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။

ဓမ္မ သရဏံ ဣဓိဟု၊ သာဝိတ္တိ၊

◆ မိန်းမပြောရင်း ကျောင်းသို့ ဆရာတော်ကြီး
(အင်လေး ဟောင်တော်ဦးဘုရား)

သာလေးတောင်ကျောင်း
ကျောင်းသို့ ဆရာတော်နှင့် ဦးဓမ္မဝေ(ဦးဓမ္မဝေသာယာ) ◆

ဂါထာပျံကို ရွတ်အံ့နှုတ်ကာ သဒ္ဓမ္မကို ဒုက္ခ
ပျောက်ပြယ် ချမ်းသာကြွယ်ဖို့ ကိုးကွယ်ပါ
သာ။ ကျွန်ုပ်အားလျှင် တရားပြတ်စွာ၊
မိန္ဒေယျာ၏ တေဇာဘုန်းဂုဏ် ကိုယ်လုံး
ခြံသဖြင့်၊ တေဇာဘုန်းဂုဏ် တစ်အိမ်လုံး
ခြံသဖြင့်၊ တေဇာဘုန်းဂုဏ် အန္တရာယ်ရှင်၍
အောင်ခြင်းချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာနှင့် လိုရာကုဋ်
သိဒ္ဓိကံသည်၊ စိတ်ကြံရွယ်တိုင်း ပြီစေ
သော။

၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆမိ
အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သံဃံ၊
ယုတ္တန် ဖလဌာန်၊ ရှစ်တန်ထေရ်ကျော်၊
သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကောင်းကျိုးဖြစ်
ပြောက်၊ မကောင်းကျိုးပျောက်သဖြင့်၊ ကျ
ရောက်သမျှ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ဒုက္ခသွယ်သွယ်၊
အန္တရာယ်ကို ပျောက်ပယ်တတ်စွာ ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆမိဟု သာဝိတ္တိယံ
ဂါထာပျံကို ရွတ်အံ့နှုတ်ကာ၊ ဂဏထွဏ်ဟု
ဒုက္ခပျောက်ပြယ် ချမ်းသာကြွယ်ဖို့ ကိုးကွယ်
ပါသာ။ ကျွန်ုပ်အားလျှင်၊ ရှစ်ပါးသံဃာ
အင်္ဂါယာ၏ တေဇာဘုန်းဂုဏ်၊ ကိုယ်လုံး
ခြံသဖြင့်၊ တေဇာဘုန်းဂုဏ် တစ်အိမ်လုံး

ခြံသဖြင့်...
တေးကုန်ရန်ကင်း၊ အန္တရာယ်ရှင်၍
အောင်ခြင်းချမ်းသာ၊ မင်္ဂလာနှင့် လိုရာကုဋ်
သိဒ္ဓိကံသည်၊ စိတ်ကြံရွယ်တိုင်း ပြီစေ
သော။

သာလေးတောင် ကျောင်း၏
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်သည်
အထက်ပါ သရဏာပျံတေးလွတ်မန္တန်
ဂါထာပျံကို သင်ကြားပေးပြီး တန်ခိုး
ကြီးမား၊ ဒက္ခိဏသာခါဘုရားကို ရှိခိုး
ကန်တော့စေပါသည်။

ပါလာသူ (၂၀)ယောက်လုံး စုပေါင်း
ကန်တော့ပြီးနောက် တစ်ယောက်ချင်း
ရှေ့ထွက်၍ ဘုရားကို စိတ်ကြိုက်ကိုင်
တွယ် ဖူးမြော်ကန်တော့၍ ဘုရား၏
ထူးခြားချက်ကို တွေ့ရှိအောင် ဖူးမြော်
ရန် ပြောပြပါသည်။

ကျွန်မသည် အများသူငါ ဖူးနေကြ
သည်ကို မှင်တက်မိကာ ကြည့်ရှုနေပါ
သည်။

ထို့နောက် ဘုရား၏ ခြေတော်ပေါ်
သို့ နဖူးဆံစဖြင့် ထိစပ်ပူဇော်ပြီး ဘုရား
၏ တန်ခိုးတော်ကို ဖူးတွေ့ရပါစေသော

ဟု ဆုတောင်း၍ ဘုရား၏ မျက်နှာ
တော်ကို မမှီတ်မသုန် အာရုံပြု၍
ကြည်ညိုမှု ပြုလိုက်ပါသည်။

ဒက္ခိဏသာခါဘုရားသည် လုံး
တော်ပြည့် ရွှေချထားသဖြင့် မျက်နှာ
တော်တစ်ခုလုံး ရွှေရောင်ဖြစ်နေပါ
သည်။ ဆရာတော်၏ ပြောပြချက်အရ
မျက်လုံးတော် ပွင့်လာလိမ့်မည်ဆိုသော
ဘုရား၏ ထူးခြားချက်ကို ဖူးတွေ့လို၍
မျက်တောင်မခတ် ဘုရား၏ မျက်လုံး
တော်ကို စူးစိုက်ဖူးမြော်နေမိပါသည်။

စိတ်ထဲမှာလည်း ဘုရားဂုဏ်တော်
ကိုးပါးကို ပွားများနေမိပါသည်။ ဘုရား
၏ မျက်လုံးတော်မှာ ရွှေရောင်ဖြင့်
တစ်ပြေးညီ ဖြစ်နေပါသည်။

မိမိ၏ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊
ဘာဝနာကုသိုလ် အစုစုကြောင့် ဘုရား
၏ ထူးခြားချက်ကို ဖူးရပါစေဘု
ဆုတောင်းနေမိသည်။

ထိုစဉ် မိမိပြောရင်းမှာ ဖူးတွေ့
လိုက်သည့်မှာ မြင်ရုံနှင့်
ထူးချွန်၍ တစ်လိုက်တည်း ဖြစ်

သာ မျက်လုံးတော်သည် ဖွင့်လာသည်။

မျက်ဆံတော်အနက်လုံး နှစ်ဖက်လုံး ပေါ်လာသည်။ ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကို ရိုသေလေးစားစွာ ဦးချကာနိတော့ပြီး ဆုတောင်းမှုပြုပြီး ပြန်အမော့မှာတော့ ဘုရားရှင်၏ မျက်လုံးတော်မှာ နဂိုအတိုင်း ရွှေရောင်ဖြင့် ဖြန့်ပေးသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မျက်လုံးတော်အဖွင့် မျက်ဆံနက် နှစ်ဖုံဖြင့် ဖူးတွေ့လိုက်ရသော တဒင်္ဂ၏ ဖိတ်ကား ပြောမပြတတ်အောင် ကြည်နူးမိပါသည်။

စာဖတ်သူအများ ကြည်ညိုနိုင်ရန် ဆရာတော်ပေးသော မျက်လုံးတော်ဖွင့် မျက်ဆံနက် ပေါ်နေသော တန်ခိုးကြီး အက္ခိဏသာခါ ဘုရားပုံတော်ကို ပေးပို့ ခေါ်ပြထားပါသည်။

စာရှုသူများအနေနှင့် အင်းလေးဆောင်တော်ဦးဘုရားကို ရောက်ခဲ့လျှင် အနီးမှာရှိသော သာလေးတောင်ဆောင်းသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားဆောက် ဖူးမြော်ဆုတောင်းလှည့်ပါလို့ ဖိတ်တွန်းချင်ပါသည်။

သာလေးတောင်ကျောင်း ဆရာဆော်၏ ပြောပြချက်အရ အင်းတဘုရင် ထက်ထက်တွင် အင်းလေးဒေသတွင် စာတတ်ပေတတ် ရှိမရှိ စုံစမ်းလို၍ ဆရာတော်ထံနှင့် လူလွှတ်၍ ဖတ်ခိုင်း ဖိတ်သည်။

ထိုပေစာတွင် စာတစ်လုံးမှ မရေးထားဘဲ ထိပ်တွင် စာလေးလုံးပဲပါသည်။ ထိုစာမှာ စ.စ.ဗ.ဝဖြစ်သည်။ ဤစာသည် စမြင်းပိုင်တောင်နှုတ်ခမ်းနှင့် ရေးထားသည်ဟု ဆရာတော်မှ ခြုံငုံပြသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရား၏ ထီးတော်မှာလည်း ရှိသည်ဟု ဆက်ခြုံငုံပါသည်။

စာလေးလုံး၏ ပေစာအရ ရှေးသူ

• သာသကဦးဘုရားဆိပ်ကမ်း

တေသီတွေက အနှစ်(၃၀၀)ကျော်ပြီဟု ခန့်မှန်းကြသည်ဟု ပြောပါသည်။

“စာလေးကြောင်း”ကို အကြောင်းပြု၍ အင်းသားစကားဖြင့် “သာလေးကျောင်း” မြန်မာစကားဖြင့်

“သာလေးကျောင်း” ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ဆရာတော်မှအဓိပ္ပါယ်ပြသည်။

စ.စ.ဗ.ဝ အောင်ဂါထာတော်ကို လောကီပညာ လိုက်စားသူ အများစုက သိပြီးသား ဖြစ်ပေမယ့် မသိမမီလိုက်သော လူလေလူရွယ်များအတွက် အကျိုးအလို့ငှာ ရေးသား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စ = စက္ခု ဟု စရ ဟု စိတ္တော၊

ဝ = ဝဿ ဟု သာယိကာ၊

ဗ = ဗလုပေတော ဗလဝရာ၊

ဝ = ဝရဒေါ ဒေတု ငွေ ဝရံ၊

အထက်ပါ အောင်ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများ ပြုပါက အစစအောင်မြင်ခြင်း၊ နိမိတ်ထူးအသိထူးများ ရရှိခြင်း စီးပွားရေး အဆင်ပြေခြင်း အကျိုးထူးများ ခံစားရသည်ဟု မှတ်သားရပါသည်။

ဤစာမူကို ရေးသားပူဇော်ခွင့်ပြုသော သာလေးတောင်ကျောင်းကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အား အထူးကျေးဇူးတင်အပ်ပါသည်။

ဖူးမြော်ခွင့်ရအောင် ပို့ဆောင်ပေး

သော အလှူရှင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး တင်လှိုင်(ငြိမ်း)+ဒေါ်ခင်မြင့်၊ ဗိုလ်မှူးအေးချို(ငြိမ်း) + ဒေါ်နွယ်နီလှိုင်တို့အား လည်း ကျေးဇူးတင်အပ်ပါသည်။

စာရှုသူများအနေနှင့် အထူးဖူးမြော်ချင်လျှင်တော့ အသက်(၇၆)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော ဆရာတော်၏ မွေးနေ့မှာ ဝါခေါင်လဆန်း(၄)ရက်နေ့ ဖြစ်ပြီး ထိုမွေးနေ့ထက် နှစ်ရက်ခန့်စော၍ သွားရောက်ပြီး ဆရာတော်၏ ကျောင်းတွင် တည်းခို၍ မွေးနေ့ပွဲနှင့်အတူ တန်ခိုးကြီးအက္ခိဏသာခါ ဘုရားကို တဝကြီး ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

လပြည့်လကွယ် နေ့တိုင်းမှာလည်း တစ်ရွာလုံး ဖူးရအောင် အပြင်ထုတ်၍ အဖူးမြော်ခံထားသည်ဟု သိရပါသည်။

အကယ်၍ မိတ်ဆွေများ မသွားတတ်ပါက အင်းလေးဖောင်တော်ဦးဘုရားရှေ့ရှိ စိန်နှင့်မြကျောင်းသို့ မေးမြန်းခြင်း၊ နမ်းဟူးဖောင်တော်ဦးကျောင်း ဦးပွင့်မွေ(ဦးပွင့်သားပု)သို့လည်း မေးမြန်းခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။

နဂိုဟူးရွာ၊ အင်းလေး ဝန်း ဝဇ္ဇ-၅၂၁၅၀၀၃၊ ၀၈၁-၂၀၉၅၂၁၃ ခုံစမ်း မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

ကောင်ကျိုး လိုအပ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြ

ပါပေ။

ခင်ခင်ဝင်း(မောဝဝတီ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅

CONCEPT SUPERNOVA

မြောင်းမြ မောင်ယာတံတိုင်း

E3A. July, 2015.

◆ ရှင်ကုလားသုတ်ရုံသို့ ထောင်သန် သန်ဆိုင်သိမ်း
 ထောင်သန်သန် ရှင်ကုလားသန်ဆိုင်သိမ်းထက်ရှိရာ ပြည်တော်တိုက်တို့သို့
 ◆ ထောင်သန်သန် ရှင်ကုလားသန်ဆိုင်သိမ်း ဆိုက်ကုတ်

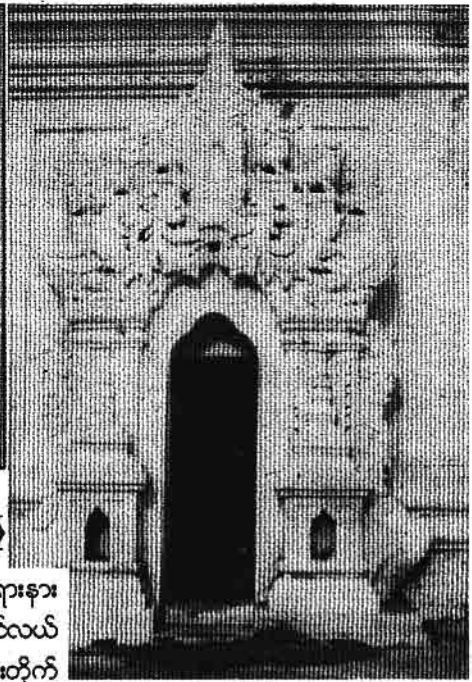
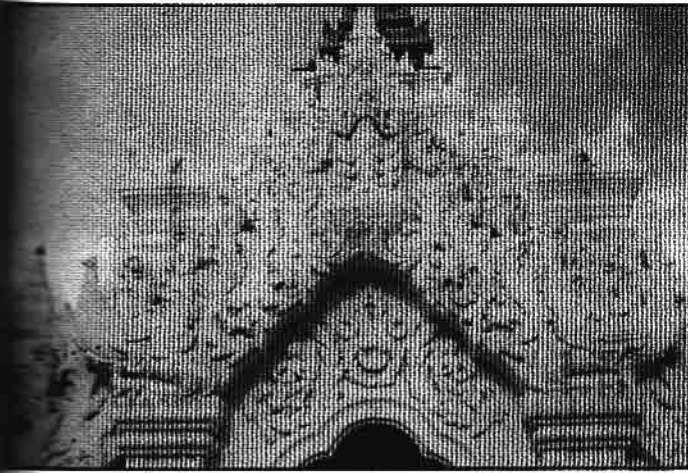
ခြင်းဖြစ်သည်။ ပါပနဝင်း ဖြစ်ရခြင်းကား
 ပါပဂြိုဟ်များ ဖြစ်ကြသော...
 တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု
 ဂြိုဟ်လေးလုံးဂြိုဟ်သက် ပေါင်းပါက
 ၆+၈+၁၀+၁၂=၃၆ ရခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သည်။
 ဝိသုဒ္ဓိအကျိုးတား ကြီးမားခြင်း
 ထွန်းခြင်း၊ လွန်ခြင်း၊ များသော
 ဆည်းစိမ် လာဘ်လာဘများ ကိုခြင်း၊
 ကျေးဇူးတင် အောက်အံ့ ခြံသနာများ
 ပျောက်ကွယ်ထိတ်သုဉ်းခြင်းကို
 ခံစားရစေသည်ဟု သိမှတ်ရန်လေ
 သည်။
 နေထွက်၊ မွန်းတည့်၊ နေဝင်၊
 ၁၈ နာရီကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သန်းခေါင် ဟူသည့် တစ်ရက်တာ၏
 အဓိကရ မှတ်တိုင်အချိန်၊ အခေါင်
 အထွတ်ချိန်များ ဖြစ်ကြလေရာ ဘဝ
 အတွက် ပြည့်စုံဖူလုံခြင်းကို မျှော်လင့်
 နိုင်ကြောင်းလည်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့
 သည်။
 ရှင်အရဟံသည် သထုံပြည်မှနေ၍
 သာသနာတော် အားနည်းနေသည့်
 ပုဂံပြည်သို့ ကြွရောက်ကာ သာသနာ
 မျိုးစေ့ချ ဖြန့်ဖြူးခဲ့သော ရဟန္တာအရှင်
 မြတ် ဖြစ်လေရာ အရှင်မြတ်၏ ဘုန်းရိပ်
 ခိုလှုံကာ မရောက်ဘူးသော နေရာ
 မသိကျွမ်းဘူးသူတို့နှင့် တွေ့ကြုံ

ဆက်ဆံရာတွင်လည်း အခက်အခဲမရှိ
 လွယ်ကူအဆင်ပြေစေကြောင်း ကြား
 နာရလေသည်။

သိမ်လေးသိမ် တည်နေရာများ

ပုတ်သုံမိုးနှင့် မုန်တိုင်းမိုး အင်အား
 နှစ်ခုပေါင်း၍ ကမ်းရိုးတန်းဒေသနှင့်
 အောက်ပိုင်းဒေသများတွင် အာပေါ
 စာတ်ကြီးစိုးနေချိန်တွင် မိုးခိုရန်
 မန္တလေးနယ်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။
 ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီး မိန့်မှာ
 သည်များကို သတိရသဖြင့်
 တောင်သမန်အင်း ကျောက်တော်ကြီး
 ဘုရားသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်သည်။
 ထို့နောက် တောင်ဘက်စောင်းတန်း
 တွင် ဟောခန်းဖွင့်လှစ်ထားသည့်
 လက္ခဏာနှင့် ဝေဒသုတေသီ ဆရာ
 ရွှေမင်းထံ ဝင်ရောက်တွေ့ဆုံသည်။
 ဆရာရွှေမင်းသည် တောင်သမန်
 အင်းသို့ မိမိရောက်လေကောင်း လိုအပ်
 သမျှ ကူညီပေးလေ့ရှိရာ သိမ်လေးသိမ်

▲ အောင်ပင်လယ် ရှင်အရဟံသန်ဆောင်သို့ သိမ်းပိုက်တံကဲ

အောင်ပင်လယ် ရှင်အရဟံသန်ဆောင်သို့ သိမ်းပိုက်တံကဲ တံကဲနှင့် တံကဲများ

သည်နေရာအတွက် ကျောက်တော်
ဦးဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဝံသ(သက်
တော် ၈၂ နှစ်) (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ
အာတိကစေ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ)ထံ
ဆောင်သွားကာ မိတ်ဆက်
ပေးလျှောက်ပေးသည်။

ဆရာတော်က အတန်ကြာအောင်
ဆွဲထားပြီးမှ...

ဗိုလ်တက်ကုန်း နေထွက်အရှောက်
ဖွဲ့တည်ကန်ကောက် အနောက်မြောက်
ညောင်ကွဲမြောက်ပြင်နေထိုင်
တောင်သမန်သန်ဆောင် အောင်ပင်လယ်'

အထွက်သိမ် → သင်ပန်းကုန်းရွာ
အရှေ့ဘက် ဗိုလ်တက်ကုန်းရွာဦး
ရှင်အရဟံသိမ်။

ဦးစွန်းတည်သိမ် → ဗိုလ်တက်ကုန်း
တနေ အနောက်မြောက်ယွန်းယွန်း
(၃၅)လမ်း အရှေ့ဘက် အစွန်
လောက်မှာရှိတဲ့ ကန်ကောက်
ရှင်အရဟံသိမ်။

အောင်သိမ် → မန္တလေးမြို့
အနောက်မြောက်ထောင့် ညောင်
တွဲရပ် ဖြစ်ကမ်းနံဘေးမှာရှိတဲ့
ရှင်အရဟံသိမ်။

အသန်းခေါင်သိမ် → တောင်သမန်

အင်း ကျောက်တော်ကြီးဘုရားနား
က ရှင်အရဟံသိမ်၊ အောင်ပင်လယ်
တံခွန်တိုင်ရပ် ပြည်ကျောင်းတိုက်
ထဲမှာရှိတဲ့ ရှင်အရဟံသိမ်၊(၂-သိမ်)
သန်းခေါင်(၂)သိမ် ရှိရာမှာ
အောင်ပင်လယ်သိမ်က အနောက်
လှည့်သိမ်၊ တောင်သမန်သိမ်က
အရှေ့လှည့်သိမ်ဖြစ်လို့ တောင်သမန်
ရှင်အရဟံသိမ်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြ
တာ များတယ်'

ဆရာတော်ကြီးက ပုဂံခေတ်
သက်န်းနက်သားရပ်ပွားတော် သမိုင်း
နှင့် တောင်သမန် မေယဝတီတိုက်
ဖြစ်ပေါ်လာပုံများကို အချိန်အတန်ကြာ
အောင် စိတ်ပါလက်ပါ ရှင်းလင်းမိန့်
ကြားပေးတော်မူလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ အနီးဆုံးဖြစ်သော
တောင်သမန်သိမ်မှ စတင်၍ လေ့လာ
ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

တောင်သမန် သန်းခေါင်သိမ်

ဤသည်မှာ ကျောက်တော်ဘုရား
ကြီးမှ ရတနာပုံတက္ကသိုလ်သို့ သွားရာ
လမ်းတွင်ရှိ၍ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား
နှင့် မဝေးလှပါ။ ကျောက်အုတ်များ

စီထပ်လျက် ဖွန်းမံထားသည်။ သိမ်
အနောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင်
သိမ်စေတီရှိ၏။

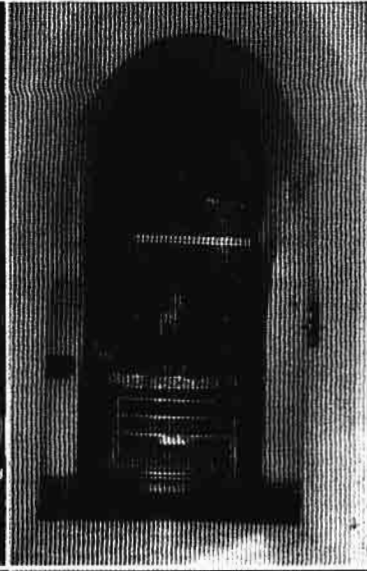
သိမ်တော်တွင် သီတင်းသုံးသော
တာဝန်ခံဦးပဉ္စင်း အရှင်ဇောတာက
ကူညီရှင်းပြပေးတော်မူသည်။ ကျောက်
တော်ကြီး ဆရာတော် အရှင်အဂ္ဂဝံသ
၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ရှင်အရဟံသိမ်
တွင် သီတင်းသုံး၍ ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်လျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ဘုရားခန်းတွင် ဟေမီရီးဘုရား
(အဆင်တန်ဆာမပါ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်
တော်မူရပ်ပွား)တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူ
သည်။ ရတနာပုံခေတ်လက်ရာ ဖြစ်
သည်။

ရှင်အရဟံသိမ်မှာ မူလစေတီနှင့်
သိမ်နိမိတ်တိုင်များသာ ကျန်ရှိကာ
မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်တွင် နန်းဦး
ဆရာတော်အရှင် ဇနိန္ဒကို အကြောင်း
ပြု၍ ရုပ်ပွားတော်နှင့် သိမ်အဆောက်
အအုံကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့
ကြောင်း သိရသည်။

◆ ထာဝရသီလသီလ ရှင်အနုပညာ
သန့်သီလသီလအတွင်းရှိ ရှင်အနုပညာ

◆ ထာဝရသီလသီလ ရှင်အနုပညာ
သန့်သီလသီလအတွင်းရှိ ရှင်အနုပညာ

ရှေ့တော်မှောက်တွင် ပုဂံပြည်တွင် သာသနာ စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အရှင် မွေဒသီခေါ် ရှင်အရဟံတော်ကို အဥ္စလီမုဒြာ လက်အုပ်ချီ ပူဇော်ဟန်ဖြင့် တွေ့ရသည်။

ဝဲဘက်တွင် အနော်ရထာ၏ ခမည်းတော် ကွင်းဆော်မင်းသားအား သိကြားမင်းက ပတ္တမြားဦးသျှောင် သီလဝံသဓား၊ အရိန္ဒမာလိုတို့ ပေးအပ် ပုံရုပ်လုံးလက်ယာဘက်တွင် ဒါယကာတော် အနော်ရထာမင်း၊ ကျန်စစ်မင်းတို့ ပုဆစ်ဒူးတပ်၍ လက်အုပ်ချီပူဇော်နေပုံ နမက္ကာရမုဒြာရုပ်တုများ ရှိကြလေသည်။

ပုဂံတွင် တန်နက်မင်းအား စလေငွေ လုပ်ကြံ၍ ပုဂံနန်းမှူး(နန်းစံမင်းဆက်မှူး) ပြတ်သည်၌ တန်နက်မင်း၏သား ကွင်းဆော်မင်းသား ပုဂံထီးနန်းကို ပြန်လည်ဆက်ခံ၍ သားမြေးများ ဖြစ်သော အနော်ရထာ၊ ကျန်စစ်မင်းသားတို့လက်ထက်၌ ရှင်အရဟံဦးဆောင်မှုဖြင့် သာသနာတော် ထွန်း

ကားလာခြင်း သမိုင်းဝင်ရုပ်လုံးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

မေယဝတီ ကျောင်းတော်နှင့်
သင်္ကန်းနက်ရုပ်ပွားတော်

ဦးပဉ္စက သိမ်နံဘေးရှိ ဆွေးမြည်နေသော ကျွန်းတိုင်လုံးများကို လိုက်လံညွှန်ပြပေးသည်။ ဤသိမ်တော်သည် မေယဝတီကျောင်းတိုက်ကြီး ဝင်းအတွင်း ကိန်းစပ်တော်မူသည်။

မေယဝတီကျောင်းသည် ပုဂံမင်းက ဆရာတော် အရှင်ဇနိန္ဒအား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းကြီးမှာ ဆွေးမြည်ပျက်စီးသွားသဖြင့် ဤတိုင်ဟောင်းများသာ ကျန်ရစ်ကြောင်း သိရသည်။

ပုဂံမင်းလက်ထက် အမရပူရမြို့တော်တွင် သုံးနှစ်တိုင်အောင် မိုးခေါင်နေသဖြင့် ပြန်မာနိုင်ငံအနှံ့မှာ ဆရာတော်အပေါင်း အမီးတစ်ထောင်ကို နန်းတွင်းပင့်ဆောင်၍ မိုးရွာသွန်းစေရန် ငါးရုံမင်းပရိတ် စသော မြတ်သော

ပရိတ်တော်များ ရွတ်ပွားကြရ၏။
(၇)ရက်တိုင်အောင် ရွတ်ပွားသော်လည်း မိုးရွာဘဲရှိရာ တောင်သမန်မှ အရှင်နန္ဒိန္ဒက သူတစ်ပါးတည်း ရွတ်ပါမည်ဟု အာမဝန္တခံ၍ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာ (၁)နာရီခန့်အတွင်း မိုးသားတိမ်လိပ်များ တက်လာပြီး မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေသည်။

မင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် အရှင်ဇနိန္ဒကို နန်းဦးဆရာတော်အဖြစ် ကိုးကွယ်သည်။ ထိုအရှင်သီတင်းသုံးသော တောင်သမန် ရွာဦးကျောင်းကိုလည်း မေယဝတီကျောင်းတိုက်ဟု ခေါ်ဝေါ်စေသည်။ မိုးရွာစေနိုင်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သင်္ကန်းနက်ရုပ်ပွားတော်

မဏိစည်သူမင်း၏ ဖောင်တော်ဦးထက် ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ (အလောင်းစည်သူ သို့မဟုတ် နရပတိစည်သူမင်းဟူ၍ ခွဲခြားဖော်ပြခြင်း မရှိပါ။)

ပုဂံခေတ် မဏိစည်သူမင်းသည် ဖောင်စင်္ကြာဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ် တောင်သမန်ရွာဦးသို့ ရောက်သောအခါ ထိုစဉ်က ကျော်ကြားတော်မူသော ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်အား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်သည်။

ထို့နောက် ပြန်လည် ထွက်ခွာရာတွင် ဖောင်တော်လှုပ်ရှားမှု မရှိသဖြင့် ပညာရှိများအား မေးမြန်းရာ ဖောင်တော်ထက် ပင့်ဆောင်လာသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူသည် ဤဒေသ၌ ကိန်းစပ် စံပယ်လိုဟန်ရှိကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။

မင်းကြီးလည်း တောင်သမန်ရွာဦးကျောင်းတွင် ဖောင်တော်ဦးရုပ်ပွား

◆ အောင်လယ် ရှင်ကုမ္ပဏီလီမိတက် သိကြားမင်းနှင့် နတ်သမီးများ
◆ အောင်လယ် ရှင်ကုမ္ပဏီလီမိတက် သိကြားမင်းတော်တော်

တော်အား ပင့်ဆောင်လျှင်ခါနီးလေမှ
ဖောင်တော်လည်း အလိုအလျောက်
ရွေ့လျားတော့သည်။

ထိုရုပ်ပွားတော်အား ဆရာတော်
အဆက်ဆက် ထိန်းသိမ်းပူဇော်ထား
ခဲ့ရာ ကုန်းဘောင်ခေတ် ပုဂံမင်းလက်
ထက်တွင် ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ
လျှောက်ထားကာ နန်းတော်သို့ ပင့်
ဆောင်ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ရက်အတန်ကြာသော် မိဖုရားခေါင်
ကြီးမှာ ပြင်းထန်သော ခေါင်းကိုက်
ဝေဒနာ ခံစားရ၏။ သမားတော်များ
နှင့် ကုသ၍ မပျောက်ကင်းသဖြင့်
ပုရောဟိတ် ပညာရှိများ တွက်ချက်စေ
သောအခါ ဖောင်တော်ဦးဆရာကို
မူလသီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်သို့
ပြန်လည်ပို့ဆောင်ရန် အကြံပေး
လျှောက်တင်ကြသည်။

သို့ဖြင့် တောင်သမန်ရွာဦးကျောင်း
တိုက်သို့ ပင့်ဆောင်၍ ဆရာတော်ကြီး
ထံ ပြန်လည်အပ်နှံရာ မိဖုရားကြီး

ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းလေ
သည်။

ထိုစဉ်က ပုဂံမင်း ပင့်ဆောင်ခဲ့သော
ကျောင်းဆောင်ဝေါယာဉ်ကို ကျောက်
တော်ကြီး ဘုရားဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်း
၌ ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။

ဤသည်မှာ လူကြီးသူမများ အစဉ်
အဆက် လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့သော ပါးစပ်
ရာဇဝင်မှ သိရခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့က
လည်း...

ပုဂံခေတ်တွင် မဏိစည်သူမင်းကြီး
ဖောင်စကြာဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်ရာ၌
တောင်သမန်အင်းရှိ ဘေးတော်
အနော်ရထာမင်းလက်ထက် ရှင်အရဟံ
သမုတ်တော်မူသည့် သိမ်တော်အား
ဝင်ရောက်ကြည့်ညှိရာ ဖောင်တော်
ထွက်၍ မရသဖြင့် ပညာရှိများ
လျှောက်ထားချက်အရ ဖောင်တော်ဦး
သင်္ကန်းနက်သား ရုပ်ပွားတော်ကို
သိမ်တော်တွင်း ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့
သည်။

နောင်တွင် တောင်သမန်
ရွာဦးကျောင်းတိုက် ထူထောင်ရာ
ကျောင်းတိုက်သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြ

ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

သိမ်တော်တွင်

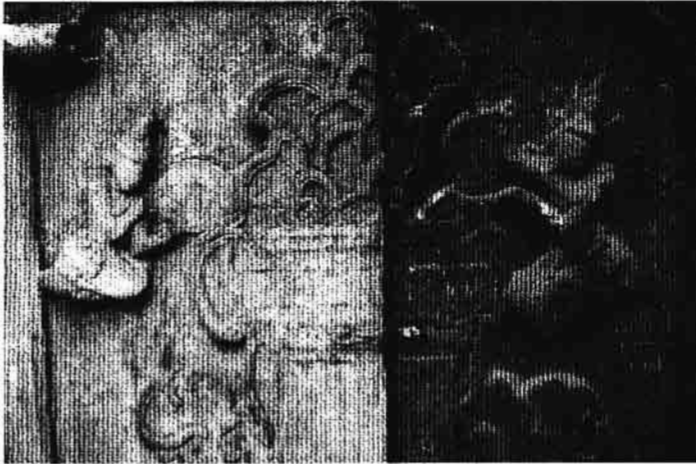
အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်ခြင်း

တောင်သမန်ရှိ ရှင်အရဟံ
သန်းခေါင်သိမ်တွင် သန်းခေါင်ယဉ် မိမိ
နှင့်သင့်လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း
အားထုတ်ခြင်း (၉)ရက် သို့မဟုတ်
မိမိသတ်မှတ်ထားသော အဓိဋ္ဌာန်ရက်
ကာလစေ့အောင် အားထုတ်ခြင်းဖြင့်
လောကီ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုး
များစွာ ခံစားရရှိနိုင်ကြသည်။

သန်းခေါင်သည် နေ့ရက်နှစ်ခုကြား
ကာလ နေ့ရက်တစ်ခုမှ အခြားတစ်ခု
သို့ ကူးပြောင်းသော သန္တိအစပ်ကာလ
ဖြစ်သည်။

ဤကာလတွင် ဘာဝနာကုသိုလ်
ပြုရခြင်းကြောင့် ဆန့်ကျင်ခြားနားနေ
သောသူများနှင့် သဘောဆန္ဒ တူညီ
ပြေလည်မှု ရရှိနိုင်သည်။ သောင်မတင်
ရေမကျ ဖြစ်နေသော လုပ်ငန်းကိစ္စ
များ အဆင်ပြေ အခြေကျသွားနိုင်
သည်။

မိသားစု၊ မောင်နှမသားချင်း၊ ဇနီး

◆ ထာဝရသီလသီလိယ ဂန္ဓာရုံတော်နှင့် နတ်သားနှစ်ပါးရုပ်
ထာဝရသီလသီလိယ ဂန္ဓာရုံတော်

မောင်နှံ၊ လုပ်ငန်းအဖွဲ့အစည်းများ အတွင်း သဘောထားကွဲလွဲမှုများ ပြေပျောက်၍ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းကို ရရှိနိုင်သည်။

သန်းခေါင်ထက် ညဉ့်မနက်ဟု ဆိုကြ၏။ ည၏ ထက်ဝက်ကို ရောက်ပြီဖြစ်၍ မကြာမီ ထွက်ပေါ်လာမည့် ရောင်နီကို စိတ်အားထက်သန်စွာ မျှော်လင့်နိုင်၏။

ထို့ကြောင့် လောကီမျက်နှာစာ၌ အနိမ့်ကျဆုံးအခြေအနေမှ အနာဂတ်မျှော်လင့်ချက်များ ပေါ်ထွက်လာနိုင်သည်။ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသည့် ရောဂါဝေဒနာများ ယင်းအခြေအနေထက် ပိုမို၍ နှိပ်စက်ခြင်း မပြုနိုင်။ ရှေ့ဆက်၌ ဝေဒနာ လျော့ပါးသက်သာလာခြင်းကို မျှော်လင့်နိုင်သည်။

ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော ဒုက္ခပြဿနာများလည်း မကြာမီတင် ကာလအတွင်း တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါးပြေလည်လာခြင်းကို ကြုံရဖွယ်ရှိ၏။

ကာလတွက်ကိန်းအရ ညဉ့်သန်းခေါင်သည် နေ့သခင်း၏ အဖြစ်နဲ့ စတင်ပိုင်စိုးသောကာလဖြစ်၏။ တနင်္ဂနွေ

ည(၁၂:၀၀)နာရီမှ စတင်ကာ စနေ ပိုင်စိုး၏။ အလားတူပင် တနင်္လာနေ့ ည(၁၂)နာရီသည် တနင်္ဂနွေပိုင် ကာလအစ ဖြစ်သည်။

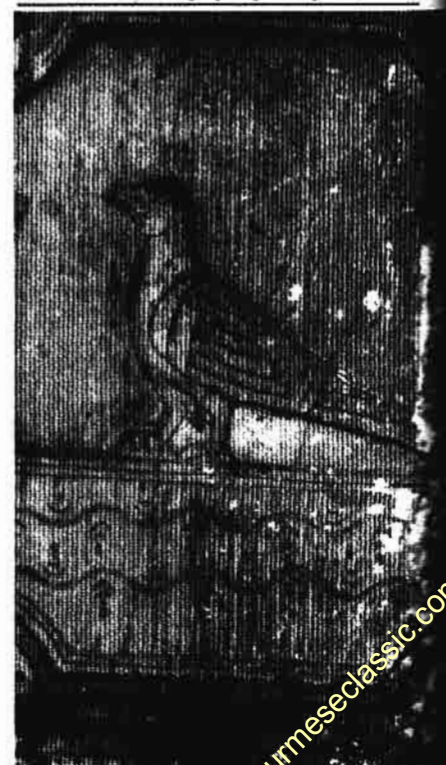
ထို့ကြောင့် ဤကာလတွင် ကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့်ဘဝရပ်တည်မှုအတွက်ခိုင်ခံ့သောအထောက်အပံ့ကို ရရှိစေ၏။ စီးပွားလုပ်ငန်းအတွက် ငွေပင်ငွေရင်း တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။

ဒုက္ခသုက္ခ ကြုံရလာလျှင် မှီတွယ်အားထားစရာ အပိုအခိုကောင်း ရစေသည်။ ကူညီကယ်တင်မည့်သူ ပေါ်ပေါက်စေ၏။

ရွှေ့လျှောက်ဖတ်ပါရန်

◆ ထာဝရသီလသီလိယ ဂန္ဓာရုံတော်နှင့် နတ်သားနှစ်ပါးရုပ်
ထာဝရသီလသီလိယ ဂန္ဓာရုံတော်

မီးလောင်နာနှင့်

ခြစ်ရာဒဏ်ရာများအတွက်

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း (၂၉)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

လောရမ်းဆေးခြစ်

ဥက္ကန်းခေါ်(ယိုးဒယား) ရှမ်းလေးသည် “အမိဝေး...အဘဝေး”ဟု အော်ဟစ် ညည်းညူရင်းဖြင့် စာရေးသူ ချီရာသို့ ထော့နှင်းထော့နှင်းဖြင့် လျှောက်လာပါသည်။

စာရေးသူက...

‘ဟေ့...သားငယ် ဘာဖြစ်လာပြန်ပြီလဲကွ၊ မင်းရည်စားအိမ်က ခွေးထွက် ကိုက်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား’

ဟု ရယ်သွမ်းသွေးရင်းက မေးလိုက်သည်။

ဥက္ကန်းမှာ လက်တစ်ဖက်က သူ၏ ညာဘက်ခြေသလုံးအား မိနိပ်ထားပြီး ခြေသလုံးအောက်ပိုင်း တစ်လျှောက်လုံးမှာလည်း မြင်မကောင်းအောင်သွေးများ ထွက်လျက်ရှိသည်။

ဥက္ကန်းမှာ အနာများကြောင့် သူ၏ မျက်နှာ ရှုံ့တွန့်နေရာမှ...

‘ဒီလိုဆရာဝေး... ကျွန်တော်တို့ ကွမ်းသီးဥယျာဉ်အစပ်မှာ တောမီးဝင် လောင်နေတာတွေတာနဲ့ အပြေးဝင်ပြီး တောမီးတွေ သတ်ရာကနေပြီး မီး အရှိန်ကလဲ ပြင်းတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ခြေသလုံးတစ်ဖက်ကို မီးဟပ်သွားတယ်။

ဒါနဲ့ နောက်ဘက်ကို ခြေပြန်ပြီး အဆုတ်မှာ ကန္တာရဆူးချွဲကြီးနဲ့ တိုက်မိပြီး ဆူးတွေက ခြေထောက်ကို ခြစ်လိုက်တာ ဆရာမြင်တဲ့အတိုင်း မရှုမလှ ခံလိုက်ရတာပဲ။ ဒါကြောင့် ဆရာနားမှာ ဘာဆေးများရှိမလဲဆိုပြီး အားကိုးပြီး အရောက်လှမ်းလာခဲ့ရတာပါ’

‘နာဆိုး နာဆိုး’

(နာလိုက်တာ)ဟု ညည်းညူရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘အေးကွာ ဥက္ကန်း စိတ်မပူနဲ့၊ မင်း ဒီလောက် မီးလောင်နာလောက်တော့ ငါကုပေးပါမယ်။ လောရမ်းဆေးကြီး ပေးတဲ့ဆေးနည်းရှိပါတယ်။ ကဲ...မင်းလဲ ပင်ပန်းလှပြီ၊ ဒီမှာခဏထိုင်ပြီး အနားယူလိုက်၊ ငါ ဆေးရွက်သွားခိုလိုက်ဦးမယ်’

ဟု ပြောရင်း စာရေးသူသည် အိမ်နောက်တွင်အလေ့ကျပေါက်နေသော ပိန်းပင်(၅)ပင်ခန့်နုတ်၍ ယူလာခဲ့သည်။ ပိန်းပင်မှ ပိန်းရိုးများကို ဖြတ်ပစ်လိုက် ပြီးနောက် ပိန်းရိုးများကို ထုခြေပြီးနောက် အရည်ညစ်ယူလိုက်သည်။ ပိန်းရိုးအဖတ်များကို လွှင့်ပစ်တဲ့ ယူထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဥက္ကန်း၏ ခြေသလုံးမှ မီးလောင်ရာနှင့် ခြစ်ရာများအပေါ်သို့ ညစ်ယူထားသော ပိန်းရည်ဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း စိမ့်ဝင်အောင် လိမ်းပေးလိုက်သည်။ ပိန်းရည်များမှာ ပူခြင်း စပ်ခြင်းမရှိဘဲ အေးမြသော အတွေ့ကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ထို့နောက် ခြစ်ရာရှရာများအပေါ်သို့ ညစ်ယူပြီးသော ပိန်းရိုးများဖြင့် ပတ်တီးသဖွယ် စည်းထားပေးလိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ရှမ်းကလေးဥက္ကန်း၏ မီးလောင်နာနှင့် ရှာရာခြစ်ရာများကို ပိန်းရည်ဆေးဖြင့် (၅)ရက်ခန့်ကုသ ပေးလိုက်ရာ မည်း၍ ဖူးယောင်နေသောအနာများမှာ ဖြူကျသွားပြီးနောက် အသားကင်းများတက်လာပြီး လမ်းလည်းကောင်းစွာ လျှောက်နိုင်သွားသည်။

ဥက္ကန်းကဲ့သို့ မီးလောင်ဒဏ်ရာ၊ ရှုရာခြစ်ရာများ ရှုတ်တရက် တွေ့ကြုံရပါက ဖော်ပြပါ ပိန်းရည်ဆေးပြီးတိုနည်းဖြင့် ကုသ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါကြောင်း လက်တွေ့နည်းအား တင်ပြပါသည်။

ကျန်းမာ၍ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ ကင်းကြပါစေ၊
(ဘိုဌေး(တနင်္သာရီ))

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား

တိုင်းရင်းသားစီးပွားမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/ကဆထလ/တိုး(၀၁၇၇၂)

"ကိုမင်းဝေဝါသား... ခရွှင်လေန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှုပ်ပန်းဖြစ်နေတဲ့နာတယ်"

"ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ သိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်တောင်းမယ်ဆိုတာ အကြံပေးပါဦး"

"ရောဂါသိမှတော့ဆေးဖို့ပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးမံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးကိုတိုက် လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါသား"

"ခင်ဗျာရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့"

"မိမိ... ပြည်စိုးဆေးကိုတိုက် အစပဲသွားကြရအောင်"

"ကိုမင်းဝေမြတ်စောင့်ပါသား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ"

"ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ သာဝယ်တာပါ"

"ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လမ်းမမှီရဘူးဘာကဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိဖို့ထိမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှလွန်သွားသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောထုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စားနဲ့ ဖြန့်သည့်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ခြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်မှုသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်သန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းသွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ဖျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်နေ့လျှင် အိပ်နေရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်"

"ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြာပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တုသသွားလေဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ ထပြည်းမြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ"

"ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် ထုတ်လွှတ်ခြင်း၊ ထုတ်အားနည်းခြင်း၊ ထုတ်လွှတ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန့်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နဲ့ချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်"

ဆရာကြီး ဦးမံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး "ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရဖို့နိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့..."

သေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း	ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး သေးကုဌာန
အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊	အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ခနီဘုရားဝင်းတောင်သာမန်ခရိုင်၊
(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)	သစ်နားကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ကျောက်သံပါတ် ဆင်စွာကြီး

မှ လှည့်လည်တစ်ပါး

ကျောက်သံပါတ် ဆင်စွာကြီးရှိ
စံကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဓမ္မပါလ
သည် သက်တော်(၉၃)နှစ်အရွယ်
တွင် ပျံလွန်တော်မူသဖြင့် တေဇာ
ဇာယနသဘင် ပူဇော်ရာ ဓာတ်တော်
များ ကျတော်မူကြောင်း ကြားသိရ
သည်။

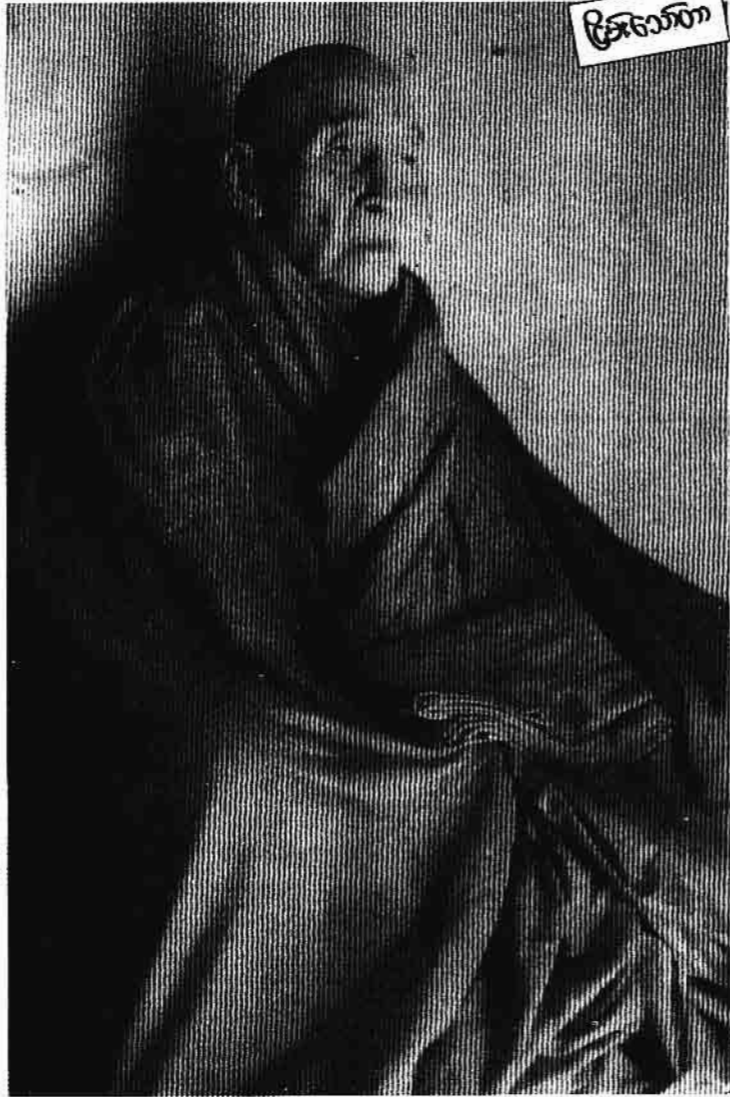
စစ်ကိုင်းမြို့၊ ရွှေမင်းဝံရပ်ကွက်
ပေါ်တော်မူကျောင်းဆရာတော် ဦးကုန္တ
က မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၈)နှစ်ခန့် (၁၃၅၈
ခုနှစ်)က ပျံတော်မူသည်ဖြစ်သော်
လည်း ရွာတွင် သူ၏ ဒါယကာအချို့
ကျန်ရှိသေးသဖြင့် နောက်ခံဖြစ်စဉ်
တော်အချို့ကို စုံစမ်း၍ ရနိုင်ကြောင်း
မိန့်ကာ ခန်းနေဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးကို
လမ်းညွှန်ခရီးဖော်အဖြစ် လိုက်ပါ
ကျည်ပေးစေလေသည်။

ကျောက်သံပါတ်ရွာ

မန္တလေးမြို့၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်
အရပ်(၅)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိသည်။
မန္တလေးမြို့မှ မတ္တရာမြို့သို့သွားရာ
ဘေးလမ်းအတိုင်း (၂)မိုင်ကျော်ခန့်
အရောက်၌ လက်ယာဘက်(အရှေ့
ဘက်)လမ်းခွဲအတိုင်း (၂)မိုင်ခွဲမျှ
ခရီးသွားခြင်းဖြင့် ကျောက်သံပါတ်
ဆင်စွာကြီးသို့ ရောက်သည်။

ထိုဒေသသည် ပုဂံခေတ်ကာလ
ဆင်များ ကျက်စားကြသဖြင့် ကျေးရွာ
အနီးများတွင် ဆင်ပါလေ့ရှိကြသည်။
ဤရွာကား ရွာဦးထိပ်တွင် သံပြားဖြင့်
တူးပိတ်ထားသည့်ပမာ ကျောက်
F. 4A, July, 2015.

ဦးဓမ္မပါလပုဂံဘက်

ဆောင်ကြီးတစ်ခု ရှိသဖြင့် ကျောက်
သံပါတ်ဆင်စွာကြီးဟု ခေါ်တွင်သည်
ဆို၏။

ယခုအခါ ဂေဟဇာတိအဖွဲ့အစည်း
တို့က နေရာလွှဲလေ့ရှိသဖြင့်

ဆောင်ကြီးမှာ ရွာဦးထိပ်အောက်သို့
ကျောက်တူးကြောင်း ဖော်ပြသည့်
ရွာသို့ရောက်သော် ဦးကုန္တက လမ်း
ညွှန်လိုက်သည့် ရွာဘုန်းသာစေတီ
ဂေါပကအဖွဲ့ဝင် ဦးသန်းငြိမ်းသား

• ဦးဇွန်လယ် ထင်ရှားရှိသောဆရာ

တွေ့ဆုံမေးမြန်းရသည်။ သူက ဆရာတော်နှင့် အနီးကပ် နေရသော်လည်း အသက်အရွယ် ကွာခြားလှသဖြင့် (ဆရာတော်ထက် နှစ်(၅၀)ခန့် ငယ်သည်ဆို၏။) စုံလင်စွာ မသိရပါဟု ဆိုသည်။

သူ မှတ်မိသမျှမှာ ဆရာတော် ဦးဇွန်လယ်သည် ကျောက်ပန်းတောင်း မြို့နယ်၊ နဂါးလည်ရွာစာတိဖြစ်၍ လူမည်ဦးထွန်းလှဖြစ်သည်။ ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ နှစ်ပုန်လကွယ်နေ့ သက်တော် (၉၃)နှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသဖြင့်

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၂၆၅ ခုနှစ်ပွားဟု ခန့်မှန်းရသည်။ သက်တော်(၂၀)အရွယ်တွင် မန္တလေး မြို့၊ စံကျောင်းတွင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ပိဋကတ်စာပေကို ကျမ်းကြီးပေါက် အာဂုံဆောင်နိုင်သည်။ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်၊ မဟာစည် ဆရာတော်တို့နှင့် စာသင်ဖက် စာလိုက် ဖက်များဖြစ်ကြောင်း ပြောပြဖူးသည်။ မဟာစည်ဆရာတော်နှင့် အထူး ခင်မင်ရင်းနှီး၍ နှစ်ဦးစလုံး ပဋိပတ္တိကို သာ ကြိုးစားလျက် တရားမဟော စတမ်း ကတိထားခဲ့ရာ မဟာစည်

ဆရာတော်အဖြစ် တရားပြ တရားဟောသည်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် “ကိုယ်တော် ဘုန်းပီမှာပါ”ဟု အားမနာတမ်း ပြောခဲ့ဖူးသည်။

အပြောအဆို ပွင့်လင်း၍ ဟန်ဆောင် မှုကင်းသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်သောအခါ စစ်ဘေးတိမ်းရှောင်လျက် ကျောက်သံပါတ်ဆင်ရွာကြီးသို့ ရောက်ရှိပိတင်းသုံးသည်။ မန္တလေး စံကျောင်း ဆရာတော်ဖြစ်၍ စံကျောင်းဘုန်းကြီး အမည်တွင်ကာ ရွာရှိကျောင်းကိုလည်း စံကျောင်းဟုပင် ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည်။

ရွာတွင် ပဌာန်းရွတ်ဖတ်ပွဲများ ကျင်းပသောအခါ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးက စာမျက်နှာကျော်၍ ရွတ်မိသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ဝေါက်ငမ်းလျက် ကျော်သွားသည့် အပိုင်းကို အလွတ်ရွတ်ဖတ်ပြသည်။

“မင်းတို့ ပဌာန်းပူဇော်တာ တရားကို မလေးစားဘဲ သူခိုးအားပေးတာ ပဲရီတယ်”ဟုလည်း ဆို၏။ ပဌာန်းပူဇော်ပွဲအပြီးတွင် ကျောင်းရှိ နို့ဆီဘူးဖောက်တံ၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး စသည့် အသေးသုံးပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးသွားသည်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်လေသည်။

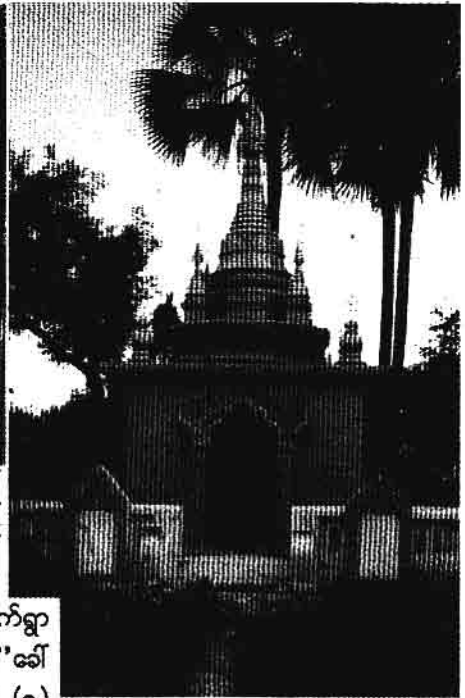
ဈာန်ပျံသည့်ဆရာတော်

ရွာရှိ တောင်သူ ဦးလူကျော်သည် လယ်ကွက်တွင် ပျိုးနုတ်နေစဉ် အထေးဆီမှ နိမ့်ချည်မြင့်ချည်ဖြင့် ရွှေလာသော အရောင်ဝါဝါကို တွေ့ရသဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်မိရာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အနီးသို့ ရောက်လေမှ စံကျောင်း ဆရာတော်ဦးဇွန်လယ်ဖြစ်သည်။ “ယင်းဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့”ဟု ဘေးခြံတော်မူသဖြင့် ပျံတော်မူပင် ပြောပြသည်။

ကျောက်သံပါးဆင်ရွာကြီးမှ
ဦးဗျူးပါလ သီတင်းသုံးနေရာ စံကျောင်း
ဆရာတော်အာရုံဇုတော်

ဦးလူကျော်သည် မိုးအကုန်
ထယ်လုပ်ငန်းသိမ်းသောအခါ ရွာနှင့်
(၅)မိုင်ခန့်ဝေးသော တောင်ယာ၌
ငှက်ပျောများစိုက်ကာ ငှက်ပျောခြံတွင်
ပင် စောင့်ရှောက်နေထိုင်သည်။

တစ်နေ့ နံနက်(၉)နာရီခန့်တွင်
ဆရာတော်ဦးဓမ္မပါလသည် ငှက်ပျော
ခြံသို့ ရောက်လာသဖြင့် ငှက်ပျောသီး
ဖျတ်များ ဆက်ကပ်သည်။

ဆရာတော်သည် ငှက်ပျောသီး၊
ဆည်းသီး(ပြုတ်)၊ ဒူးရင်းသီး၊ ငါးရံ၊
ခြောက်များကို နှစ်ဦးစီစွာ ဘုဉ်းပေး
လေ့ရှိ၍ ကော်ဖီကိုလည်း မပြတ်ဘုဉ်း
လေ့ရှိသည်။

ငှက်ပျောသီး ဘုဉ်းပေးပြီးနောက်
အောင်း ပြန်မည်ဆိုသဖြင့် တစ်တောင်
အောင်ဆီမျှ လိုက်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ညနေ
မိုင်တွင် သမီးဖြစ်သူ ငှက်ပျောခြံသို့
ရောက်ရှိလာစဉ် စကားစပ်မိရာ ဆရာ
တော်သည် စံကျောင်း၌သာရှိ၍ ဘယ်
တီထွင် မကြပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် ဆွမ်းများ
လုပ်၍ အခြားဒါယကာ အချို့နှင့်အတူ
အရေးအခင်းကြောင်း ပြောပြလေ
သည်။

အလားတူပင် အနီးကပ်လျက်ရွာ
ဖြစ်သော “ဆင်ဘိုကလေးရွာ”၏
ရုံးသာရွာမှ ရွာသားတစ်စုသည် (၇)
မိုင်ခန့်ဝေးကွာသော တောင်ကြောတွင်
ဝါးခုတ်ရန် လှည်းများဖြင့် ရောက်ရှိစဉ်
ဆရာတော်ကို တွေ့ရသဖြင့် လှည်း
ဖြင့် ကြွပါရန် ပင့်လျှောက်ကြသည်။

ဆရာတော်က “ကိုယ့်အလုပ်
ကိုယ်လုပ်ကြစမ်းပါ” ဟု ငေါက်၍
ခြေကျင် ကြွမြဲကြလေသည်။ သို့သော်
ထိုနေ့ ထိုအချိန်က ဆရာတော်သည်
စံကျောင်း၌သာ သီတင်းသုံးလျက်ရှိ
ကြောင်း ကျောက်သံပါးဆင်ရွာကြီး
ရွာသားများက ပြောကြလေသည်။

ညည်းညူတော်မူမူ

ဆရာတော်သည် တစ်ခါက
ခြေကျင်ကြွစဉ် ကျောက်တုံးဖြင့် ခိုက်
မိသဖြင့် ခြေမထိပ် ဟက်တက်ကွဲကာ
သွေးစများ ထွက်လာသည်။ သို့သော်
ညည်းညူခြင်းမရှိဘဲ သက်နိုးစဖြင့်
ဒဏ်ရာကိုစည်းကာ ကြွမြဲကြလေ
သည်။

ပုံတော်မူခါနီး (၅)လခန့် အလိုတွင်

တပည့်များ ဝိုင်းဝန်းပြုစုသောအခါ
ကျောတွင် အနာပဆုတ်ကြီးကို တွေ့ရ
သည်။ ဆေးကုသရန် ပြင်ဆင်ကြသော
အခါ ဆေးဝါးအထည်မခံချေ။ သတ္တဝါ
တွေ နေကြပါစေ၊ ဒီအနာက ထင်၊
ပုံပေါ်ရောက်မှ ပျောက်မှာ” ဟု
မိန့်တော်မူသည်။

၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ နယုန်လကွယ်နေ့တွင်
“ငါသေရင် မီးရှို့ပြီး ပြာကို ရေပျော
လိုက်ကြ ပီးရှို့တဲ့အခါ စနေထောင့်
ကို သတိထားကြည့်ကြကွယ်” ဟု
မိန့်မှာပြီးနောက် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူ
သည်။

ရုပ်ကလာပ်ကို မီးရှို့သောအခါ
ကောင်းကင်သည် အဝါရောင်သို့
ပြောင်းကာ သစ်ပင်၊ အဆောက်အအုံ
များအားလုံး ဝါထိန်သွားကြသည်။
ထို့နောက် ကောင်းကင်ယံ စနေထောင့်
မှ ဖြူနီညိုပြာ စုံလင်သော အရောင်
များ ထွက်ပေါ်လာကြသည်ကို
ပရိသတ်အားလုံး မြင်တွေ့ကြရသည်။

အရိုးပြာများ ကောက်ယူ၍ ဖြစ်
အတွင်းသို့ ရေမျှော်ကြသောအခါတွင်
လည်း ကောင်းကင်တစ်ပြင်လုံး ဝါထိန်
နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

အရိုးပြာအချို့မှ ဘိန်းစေ့အရွယ်
ပုလဲရောင်ဓာတ်တော်များ ဖြစ်ပေါ်
လာကြရာ အရိုးဂူစေတီတည်၍
ဌာပနာပြု ပူဇော်လိုက်ကြသည်ဟု
သိရသည်။

စုမြင်ရသမျှနှင့် နိဗ္ဗာန်ရတနာ

ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ
စံကျောင်းသို့ သွားရောက်ကြည့်ညှိနိုင်
သောအခါ လက်ရှိ ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော်က ကျောင်းထိုင်အဆက်ဆက်
ပြောင်းလဲခဲ့သည့်အပြင် သက်တော်

ငယ်လှသဖြင့် ဆရာတော် ဦးဓမ္မပါလ
ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးစဉ်းမျှ
မသိရှိရပါကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။

ကျောင်း၏မြောက်ဘက် အစွန်တွင်
ဆရာတော်၏ အရိုးဂူစေတီကို ဖူးတွေ့
ရသည်။ အုတ်တိုက်ခံ၍ အထက်၌
စေတီပေါက်ထားသည်။ အုတ်တိုက်
အတွင်း၌ ဆရာတော်၏ရုပ်တုတော်ကို
ပူဇော်ထားသည်။

စံကျောင်းဆရာတော် ဦးဓမ္မပါလ
သက်တော်(၉၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၇၃)ပါ၊
၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ နယုန်လကွယ်နေ့တွင်
ပျံတော်မူသည်ဟုသော ကမ္မည်းသာ
တွေ့ရ၏။

ရင်းနှီးသိရှိသူ တပည့်ဒါယကာများ
က ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

မျှကို မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်ပါက
သာသနာဝင်တွင် ထူးခြားသော ရဟန်း
တစ်ပါးအဖြစ် နှောင်းလူတို့ ကြည်ညို
သဒ္ဓါ ပွားနိုင်ကြပေလိမ့်မည်ဟု
မျှော်လင့်ဆုတောင်းမိရလေသည်။

ကျောက်သံပါတ် ဆင်ရွာကြီး
အတွင်း လက်လှမ်းမီသမျှ ရဟန်းရှင်
လူအချို့အား စုံစမ်းမေးမြန်း၍ ရသမျှ
ဂါရဝဖြု ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကျန်ရှိသော ကွက်လပ်ကို သိရှိသူ
များက ဖြည့်စွက်ပေးကြပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံ၍ နိဂုံးချုပ်ရပေသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁)ရက်နေ့
တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီ
ဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထီ
ဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း
ထွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၁၈
ဇူလိုင်လ + ၇
ခုနှစ် ၂၀၁၅
၂၃၄၀ = ၉

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား
တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက
(၉)ဂဏန်းရသည်။

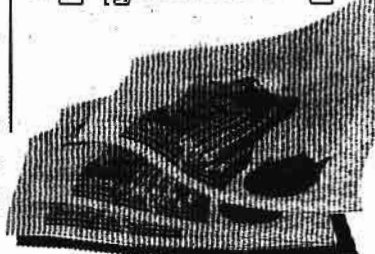
သို့ဖြစ်၍ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်း
များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူး
သဖြင့် ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများ ဦးစား
ပေးပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံ	စ...ဆုံ	စ...ဆုံ	စ...ဆုံ
၂...၂	၄...၂	၆...၂	၉...၂
၂...၄	၄...၄	၆...၄	၉...၄
၂...၆	၄...၆	၆...၆	၉...၆
၂...၉	၄...၉	၆...၉	၉...၉
၂...၀	၄...၀	၆...၀	၉...၀

မှတ်ချက် ။ ။ (...)တွင်းအတွင်း
တွင် ၂၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်”ဂဏန်းမပါဘဲ “လ”
ဂဏန်းနှင့် “နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ
ပေါင်းပါက (၇ + ၂ + ၀ + ၁ + ၅)
= ၁၅ = ၆ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၆”ဂဏန်း
သည် ပို၍ အားကောင်းပါသည်။

စ... ဆုံ

၂... ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀
၄... ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀၊ ၂
၆... ၆၊ ၉၊ ၀၊ ၂၊ ၄
၉... ၉၊ ၀၊ ၂၊ ၄၊ ၆

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် သောကြာ
သားသမီးများ ထိက် ပွင့်နေပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားတွင်
သစ်သီး(၃)မျိုးဖြင့် သစ်သီးဆွမ်း ကပ်
လှူပြီး (၃)ရက်တိတိ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာ
တော်ကြီးကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ဖွား
ပူဇော်ပါ။

အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးပါက မိမိ
ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အို(၃)ဦး
ကို ဆေးဝါး၊ အာဟာရတတ်နိုင်သမျှ
လှူဒါန်းပေးပါ။ စွမ်းနိုင်ပါက ကထေ
(၃)ဦးကိုလည်း ဗလာစာအုပ်(၃)အုပ်
စီ လှူဒါန်းပေးပြီးမှ ထိက်စမ်း
ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း

+၂၆၆၄၉၉ +၆၂၄၉၂ +၆၄၂၃၀

ထိက် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (သုန္ဒကသီ)

ကြည့်ပါ။

❑ ဇွာလန်ကြံနေတဲ့ နှလုံးလမ်း
 ကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။(က)
 ဒါကတော့...
 စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထိခိုက်ခံစားလွယ်တဲ့
 သဘောပါ။

❑ ကွေးညွတ်နေတဲ့ ဉာဏ်လမ်း
 ကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။(ခ)
 ဒါကတော့...
 စိတ်နှောင့်ယှက်ထား သိပ်ပျံ့တဲ့
 သဘောပါ။

❑ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့
 ကံ အလွန် နီးကပ်နေတယ်။
 (ဂ)
 ဒါကတော့...
 သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ သဘောပါ။
 ကံ...ဒါဆိုရင်...
 သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိနိုင်
 လောက်ပါပြီ။

နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ် (၂၉)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

သူ့ဘယ်လိုလူစားလဲ

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

ကျွန်တော်သည် မြေပုံမြို့နယ်၊ ကမ်းထောင်းကြီး၊ စံပြကျေးရွာသို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

လမ်းသွားလမ်းလာ ပြုလုပ်ရင်း ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့် ထမ်း၍ ယူဆောင်လာသော လူနာများ၊ ထမ်းစင်နှင့်ထမ်း၍ ယူဆောင်လာသော လူနာများ၊ ပွေ့ချီ၍ ကျောပိုး၍ ယူဆောင်လာကြသော လူနာများကို အလျင်စလိုသွားလာနေကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း ရောဂါနှင့် ပတ်သက်လျှင် စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ဖော်ပြပါ လူနာများနောက်သို့ လိုက်ပါကြည့်ရှုခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဤဆေးဆရာကြီးနှင့် တွေ့ချင်သော ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် အချိန်ယူပြီး စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ပါသည်။

လူနာများ ပြတ်လပ်ချိန်ခဏအတွင်းမှာ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ တိုင်းရင်းဆေးအကြောင်း စကား လက်ဆုံကျခဲ့ကြပါသည်။

▲ 'ဆရာအမည်နဲ့ ခေါ်အမည်ကို သိရှိပြီ'။

○ 'ကျွန်တော့်အမည်က ဦးနုကုပ်ချေ (ခေါ်) ဦးမောင်သိန်ညွန့်ပါ။ ဇနီးအမည်ကတော့ ဒေါ်မသိန်းနု ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'ဆရာ့၊ လက်ဦးဆရာနဲ့ ဆေးပညာ သင်ယူခဲ့ရုံ ဆေးကုသတဲ့ သက်တမ်းကို သိပါနဲ့'

○ 'လက်ဦးဆရာကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖခင်အရင်း ဦးမြထွန်းအောင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ လူပျိုပေါက်အရွယ်ကပင် ဖခင်အရင်း ဦးမြထွန်းအောင် (တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး)ရဲ့ နောက်က ဆေးအိတ်ထမ်းပြီး လက်တွေ့ ဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးနုကုပ်ချေ ဆေးကုသနေစဉ်

မြေပုံမြို့နယ်မှ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး

မောင်သိန် (ပန်းခြံခြင်း)

ဦးနုကုပ်ချေ

နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သမျှ

ကုသရေးအလုပ်ကို အလုပ်သင်ရင်း လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အဘိုးလဲ တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီးတစ်ဦးပါ။ တိုင်းရင်းဆေးဆရာမျိုးရိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသခဲ့တဲ့ သက်တမ်းက (၂၈)နှစ် ရှိပါပြီ'

▲ 'ဆရာ့၊ ဘာဘာဆရာကို သိပါနဲ့'

○ 'ဇာတိကတော့ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြေပုံမြို့နယ်၊ ကမ်းထောင်းကြီးတိုက်နယ်၊ သရက်တောင်ကျေးရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဇနီးလဲ တစ်ရွာတည်းသူပါ'

▲ 'ကမ်းထောင်းကြီးရွာသို့ မြောင်းရွာလာတာ ကြာပြီဟာ မြောင်းရွာလာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုလဲ သိပါနဲ့'

○ 'ပြောင်းရွှေ့လာတာ (၇)နှစ်ကျော်ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ သရက်တောင်ကျေးရွာမှာ အိမ်ခြေ(၉၀၀)နီးပါး ရှိပါတယ်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က လူနာတွေဟာ ကျွန်တော့်ထံကို ဆေးကုသဖို့ လာမယ်ဆိုရင် ကမ်းထောင်းကြီးရွာမှ တစ်ဆင့်သာ လာကြရပါတယ်။

ကမ်းထောင်းကြီး စံပြကျေးရွာမှာ ဆိုရင် အိမ်ခြေသုံးထောင်နီးပါးရှိတယ်။ မြို့အရပ်မှာလို စည်ပင်ချေးရှိတယ်။ မော်တော်ဘုတ်တွေလဲ လိုင်းပေါင်းစုံ ကျေးရွာပေါင်းစုံတို့မှ လာကြတယ်။

စစ်တွေ၊ ကျောက်ဖြူ၊ တပ်တောင်ဒါးလက်၊ မြေပုံ၊ မင်းပြားမြို့တို့သို့လဲ အပတ်စဉ် ဆိုင်းဘုတ်တွေ ရှိတယ်။

ကမ်းထောင်းကြီးမှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော့်ထံကို လာကြရလို့ ဆေးထောက်ပြီး အချိန်ကြန့်ကြာနေခဲ့ရတဲ့ တစ်ခါတလေ လူနာတွေအလွှာဝမ်းနည်းစရာတွေ ကြုံတွေ့ရစိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်။

လူနာတွေရဲ့ အသက်အန္တရာယ်

တာကွယ်ကုသပေးနိုင်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'ထရာစီးက ဆေးကုသရာမှာ ဖိနှိပ်ထားနိုင်သလား'

○ 'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်ဇနီးကလဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ တိုင်းရင်းဆေးကုသရေးလုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်နေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ကို ကူညီလုပ်ပေးနေပါတယ်။

ကျွန်တော့်ဖခင်နောက်မှ လိုက်ပြီး ဆေးပညာသင်ယူခဲ့ရသလို ကျွန်တော်တို့ရဲ့သားကြီး ဖြစ်တဲ့ မောင်စိတ်ကောတို့လဲ ပညာအမွေပေးနိုင်အောင်နဲ့ ဆက်ခံနိုင်အောင် ဆေးမြစ်၊ ဆေးပင်၊ ဆေးရွက်တွေ ရှာဖွေစုဆောင်းခြင်း၊ ဆေးပေါင်းစပ်ခြင်း၊ ကုသခြင်းလုပ်ငန်းများကို လက်တွေ့ သင်ကြားပေးလျက် ရှိနေပါတယ်'

▲ 'ဘယ်အရာကတော့ အဓိကထားပြီး ကုသပေးပါလဲ'

○ 'အထွေထွေရောဂါ ကုသပေးပါတယ်'

▲ 'ကလေးတွေမှာ ခြစ်တတ်တဲ့ သူငယ်နာရောဂါ ဘယ်နှမျိုး ရှိပါသလဲ၊ ဘယ်အချိန်တွေကို အဓိက ကုသပေးပါလဲ'

○ 'ကလေးတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ သူငယ်နာရောဂါ အမျိုးပေါင်း (၆၀)ကျော်ရှိတယ်။ အဲဒီအနက် အများဆုံးဖြစ်တတ်တဲ့ သူငယ်နာလည်ချောင်း၊ သူငယ်နာရင်ပိုင်း၊ သူငယ်နာကိုယ်လိမ်း၊ သူငယ်နာတိုတစ်ခြမ်းသေ သူငယ်နာအရေပေါ်တက်တာတွေကို ကုသပေးပါတယ်'

▲ 'သူကပြောခဲ့တဲ့ကလေးတွေအတွက် သူငယ်နာဆေးတွေနဲ့ ကုသပုံကို ခြုံငုံဖော်ပြရင် သိပါ့မလား။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က သူကလေးတွေဟာ မလားနိုင် မဟုတ်နိုင်သေး

သိစပ်ကြား၊ ကလေးတွေရဲ့ ကျော၊ ကြီးထွားမှု မရှိအောင် တားဆီးကာ ကွယ်ကုသကြရလေလို့ မေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

○ 'အဓိကကတော့ ဆေး(၃)မျိုး သုံးရပါတယ်။ ခေါင်းပေါ် ငယ်ထိပ်မှာအုပ်တဲ့ဆေး၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာလိမ်းတဲ့ဆေး၊ ပါးစပ်ကတိုက်ပေးရတဲ့ဆေးတွေပါပဲ။

- ၁။ ရှိန်းခို (၁)ကျပ်သား
- ၂။ လင်းနေ (၁)ကျပ်သား
- ၃။ ကြောင်ပန်းရွက် (၁)ကျပ်သား
- ၄။ လေညှင်းပွင့် (၁)ကျပ်သား
- ၅။ မြက်မုန်ညှင်းဥ (၁)ကျပ်သား
- ၆။ ဇာတိပွိုလ်သီး

အလတ် (၁)လုံး

အထက်ပါ ဆေးတွေကို အထက်ပါ အချိုးအစားအတိုင်း သမအောင်ရောထုကြိတ်ပြီး နှမ်းဆီစပ်စပ်နဲ့ သမအောင်နယ်၊ ဆေးရဲ့ ထက်ဝက်ကို ကလေးရဲ့ ငယ်ထိပ်မှာအုံ၊ ကျန်တဲ့ ထက်ဝက်ကို ကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လိမ်းချပေး၊ တစ်နေ့(၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။

- ၁။ စမုန်နက် (၁)ကျပ်သား
 - ၂။ ကြက်သွန်ဖြူ (၁)ကျပ်သား
 - ၃။ ရှိန်းခို (၁)ကျပ်သား
 - ၄။ လင်းနေ (၁)ကျပ်သား
 - ၅။ ကြောင်ပန်းရွက် (၁)ကျပ်သား
 - ၆။ ကြပ်ခိုး(အိုးကြေး) (၁)ကျပ်သား
- အထက်ပါ ဆေးတွေကို အထက်ပါ

အချိုးအစားအတိုင်း သမအောင်ရောကြိတ်ထုပြီး နှမ်းဆီစပ်စပ်နဲ့ သမအောင်ရောဖျော်၍ တစ်နေ့(၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ် တိုက်ပါ'

▲ 'ကလေးတွေကြီး တိုက်နယ်နဲ့ ဖြန့်နွှံ့နယ်တို့မှ လူနာတွေအပြင် တကြီးနယ်တွေက လူနာတွေဟာ လာရောက် ကုသကြပါသေးသလား'

○ 'ဟုတ်ကဲ့ စစ်တွေ၊ ကျောက်ဖြူ၊ အမ်း၊ မင်းပြား မြို့နယ်တွေက နာတာရှည် ရောဂါသည်တွေလဲ အများအပြား လာရောက် ကုသကြပါတယ်။ အခုလဲ စစ်တွေမြို့နယ်က လူနာတစ်ယောက်နဲ့ အမ်းမြို့နယ်က နာတာရှည်လူနာတစ်ယောက် နေအိမ်မှာပဲ လက်ခံကုသပေးလျက် ရှိနေပါတယ်' တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးနကုပ်ချေ(ခေါ်) ဦးမောင်သိန်းညွန့်နှင့် ဆက်သွယ်လိုပါလျှင် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ဆက်သွယ်နိုင်ကြပါကြောင်း စေတနာနှင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး
ဦးနကုပ်ချေ+အိမ်သိန်းနု
ရဲစခန်းအနီး
ကမ်းထောင်ကြီးစံပြကျေးရွာ၊
ပြင်ပျံနယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်။
☎=====☎
မောင်သန်း(ပန်းမြောင်း)
☎=====☎

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ပညာရှင် ဒေါ်သန်းစာပေပညာရှင်များဆီသို့...

အထက်ပါ အမေးအဖြေမျိုးကဲ့သို့ မိမိဒေသရှိ တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်ကြီးများ၏ အတွေ့အကြုံ ကုထုံးကုနည်းများကို ရေးသားဖို့ပြီး ယူငြားပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

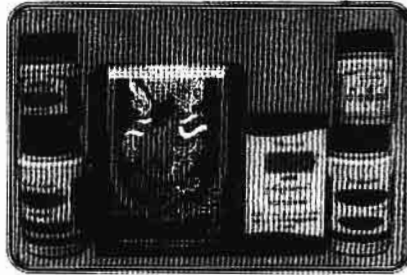
ဆေးစာအုပ်နှင့်...
ဦးကျော်ရီသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောဂါခြည်ဖွဲ့ရေး

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားတို့စမ်းတိုက်

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယာနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အမြွေကွက်လေသေပျက်ဆေး၊

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာမ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ ဇိုလ်ကြီး) ဇနီးအောင်သိန်းသိသာစု(သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ဝေါ်ဝေါ်ဝေါ်ဝေါ်

သမားအို ဆယ့်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ဝရသ Y၀၀၉၀၇၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည့် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြည့်ကပ်သော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း၊ စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ လေထိုးလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ဝေါ်ဝေါ်ဝေါ်ဝေါ်

သမားအို ဆယ့်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေး၊ ဝရသ Y၀၀၉၀၈၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွေကျမ်း၊ ရင်ကျမ်း၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ၊ ရွှေတက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တဦးချင်းမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံနေစဉ်မှာပင် ချွေသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားဆိုချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၃၂ နာမည်ရောင်ခြည်ပရင်း

ဦးစိန်စော၏

သမားအို ဆယ့်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး

ဝရသ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အများရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အများမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခံခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဝေါ် နှင်းနှင်းခြည်၏

သမားအို ဆယ့်တံဆိပ် ယာနာရောဂါသောက်ဆေး၊ ဝရသ Y၀၀၉၀၇၂

ဝိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝံ့ကဲ့သို့ ချေ့ကြည့်ဖုကာလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိန်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းစော၏

သမားအို ဆယ့်တံဆိပ် အမြွေကွက်လေသေပျက်ဆေး၊ ဝရသ Y၀၀၉၀၇၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၌ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည့်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနုရာမှ ဓာတ်လေထီး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားအစာ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင်ခြင်း၊ အစာအိမ်အဆို့ သိပ်ခြင်း၊ အစားအစာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၌ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော (တဖန် ၀၂၉၁) ဇန်နဝါရီ-၁၉၇၆-၁၉၇၇ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၁၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာရွှေအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၀၀ အမြို့မြို့၊ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကလောင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ခေါ်လဲမြိုင်နယ်မှ

ကွမ်းယင်းအရှင်နှင့်

တောင်ပင်လယ်ဘုရားဖူးခရီးစဉ် (၁)

ဟုဂျင်စီ
(Hu Jin Zhi)

တရုတ်ပြက္ခဒိန်(၉)လ၊ (၁၉)ရက်
နေ့သည် ကွမ်းယင်းအရှင် (အဝ
လောကီတေသရ) တောထွက်တော်မူ
သောနေ့ ဖြစ်သည်။

ယင်းနေ့၏ အကြိုနေ့ဖြစ်သော (၉)
လ၊ (၁၈)ရက်နေ့ (မြန်မာပြက္ခဒိန်
သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၃)ရက်နေ့
နှင့် တိုက်ဆိုင်လေ့ရှိသည်။)တွင်
ကွမ်းယင်း ဗောဓိသတ္တနှင့်တကွ
ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြ
သည့် နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဆောင်
ကာ တောင်ပင်လယ်သို့ ဘုရားထွက်
လေ့ရှိကြသည်။

ကွမ်းယင်းအရှင်

ကွမ်းယင်းအရှင်သည် (အဝ
လောကီတေသရ) ဘုရားလောင်း
ဗောဓိသတ္တ ဖြစ်သည်။ တရုတ်ဘာသာ
ဖြင့် (观世音菩萨)
“ကွမ်းရှီယင်းဖူရှား” Guān Shì Yīn
Pú Shā hē ခေါ်သည်။

လောကနာထ ဗောဓိသတ္တဟု
အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ “ကွမ်းယင်းဖူရှား”
ဟုလည်း ခေါ်လေ့ရှိသည်။ “ဖူရှား”
သည် ဘုရားအလောင်း၊ ဗောဓိသတ်
ဟု အနက်ရှိသည်။

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူအဆတွင်
ပထမတန်းစားဘုရားကြီး (ဘုန်း
တော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ
အမြင့်မြတ်ဆုံးဘုရားအဖြစ် သကျမုနိ
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို အလေး
အမြတ်ထား ကိုးကွယ်သည်။

တရုတ်ဘာသာဖြင့် (释迦牟尼)
F.5A. July, 2015.

ထီးပင်လယ်မှ ကွမ်းယင်းရုပ်တု

Shì Jiā Mù Ní “ရှိကျားမုနိ”ဟု ခေါ်
ကြ၏။ ရင်ညွန့်တွင် လက်ယာရစ်
စကြာ (၇၂)ကို ပူဇော်ထားလေ့
ရှိသည်။

သကျမုနိဗုဒ္ဓနှင့် တွဲဖက်၍

“အမိတာဘာ”ဗုဒ္ဓကိုလည်း ကိုးကွယ်
ကြသည်။ “အမိတာယု”ဟုလည်း
ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ အမိတာဘာ=
အမိတ္တအာဘာ= အတိုင်းအဆမရှိ
ကျယ်ပြန့်တော်မူသော (ဘုရားရှင်၏

◆ ဇော်လမြိုင်မြို့ နန်းခြံအား ဘုရားကျောင်းတော်

ဇော်ဘော်ယာဉ်အားလည်း ယိုးဒယားမြို့

ဘုန်းတော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ) အရိပ်အာဝါသ။ အဓိတာယု = အဓိတ္တ အာယု = အတိုင်းအဆမရှိသော အသက်တာဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိ၍ (ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား) သကျမုနိ အပါအဝင် ဂင်္ဂါဝါဠသဲစုမက ပွင့်ထွန်း တော်မူလေပြီဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား အဆူဆူတို့အား ရည်မှန်းပူဇော်ခြင်း လည်း မည်လေသည်။

အဓိတာဘာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို လက်ဝဲလက်က ကြာပွင့်ကိုင်၍ ရင်ညွှန့် ခန့်၍ ထားရှိ ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။ တရုတ်ဘာသာဖြင့် (摩 訶 佛 像) Ná Mó Ē Mí Tuó Fó “နာမော အော်မီ ထော့ဖော”ဟူ၍ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြသည်။

‘ကရုဏာကြီးမားတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားအား ရိုသေ၍ တပည့်တော်တို့အား (ဒုက္ခအပေါင်းမှ) ကယ်တင်ပေးတော်မူပါ အရှင်မြတ်ဘုရား’

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ဖြင့်...

‘May Buddha Preserve us;
Mercyful Buddha.’

၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟု ဘာသာပြန်ကြ၏။
သကျမုနိ (ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား) အပါအဝင် ပွင့်ထွန်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား အားလုံးတို့သည် အနောက်အရပ် ကောင်းကင်ဘုံခေါ် သုခဝတီပြည်နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ စံဝင်တော် မူကြသည်။

(သုခဝတီပြည် = သန့်ရှင်းစင်ကြယ် သော ရမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံသော ပြည်)တို့သုခဝတီ နိဗ္ဗာန်ဘုံသည် လောကနှင့် ဆက်ခံခြင်းငှာ မတတ် ကောင်းရကား “ဗုဒ္ဓား”ခေါ် ဘုရား အလောင်း၊ ဗောဓိသတ္တများက ဆက် သွယ် ကယ်ဆယ်ပေးကြသည်။

ဗောဓိသတ္တသည် ဘုရားတစ်ဆူ ပွင့် ပြီးနောက် တစ်ဆူမပွင့်မီ ကြားကာလ တွင် သတ္တဝါတို့ကို တာဝန်ယူ၍ စောင့် ရှောက်၏။

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် အထင်ရှား ဆုံး (ဗောဓိသတ္တ)ဘုရားလောင်းသည် “ကွမ်းရီယင်ဗုဒ္ဓား” (အဝလောကီ တေသရ)ဖြစ်သည်။

ထိုဘုရားလောင်းသည် လောက တွင် ရှိရှိသမျှသော သတ္တဝါအပေါင်း၊

သက်ရှိသက်မဲ့ အပေါင်းတို့ ဗောဓိဉာဏ် ကို မရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး နိဗ္ဗာန် သို့ စံဝင်ကျူးပြောင်းရန် ငြင်းဆန်တော် မူသည်။

အလောင်းတော် အဝလောကီ တေသရသည် ရှေ့ဘုရားလောင်း တော်တို့၏ သဘာဝအတိုင်း ဘုရား လောင်းတော်တို့ ကျင့်သုံး ဖြည့်ကျင့်ရာ ပါရမီအဝဝတို့ကို ကျင့်သုံးပြီးနောက် နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးပြောင်းမည့်ဆဲဆဲတွင် ရှိရှိသမျှ စကြဝဠာအပေါင်းတို့မှ မိုးခြိမ်း သံမဏ ကျယ်လောင်သော မြည်ဟည်း သံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

အလောင်းတော် နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်တော့ မည့်အကြောင်းကို ကျောက်ဆောင် ကျောက်ခဲ၊ သစ်ပင်၊ ပိုးမွှား၊ သားရဲ တိရစ္ဆာန်၊ လူသတ္တဝါမှစ၍ တစ်လောက လုံးရှိ သက်ရှိသက်မဲ့အပေါင်းတို့သည် သိရှိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပူဇွန် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြသော အသံဖြစ် သည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းတို့ကို တစ်ဦးမကျန် နိဗ္ဗာန်သို့ မပို့ဆောင်နိုင်သေးမီ စပ်ကြား ငါသည်လည်း နိဗ္ဗာန်သို့ မဝင်သေး။ ယင်းတို့ကို တရားဓမ္မဟောကြား စောင့်ရှောက်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ပြီးမှ ငါသည် နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်တော့မည် ဟူ၍ လောလောဆယ် ဝင်ရောက်မည့် နိဗ္ဗာန်ကို စွန့်လွှတ်တော်မူသည်။

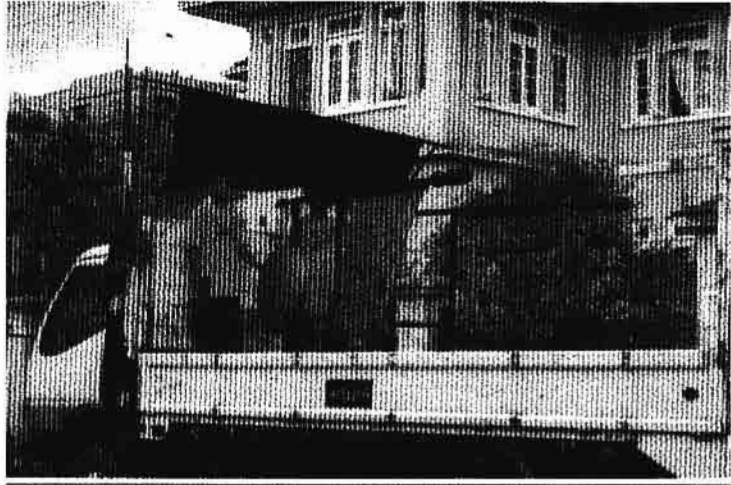
ယင်းသည် ဂေါတမဘုရားနှင့် အရိမေတ္တေယျ ဘုရားနှစ်ဆူ၏အကြား၌ (ကြားကာလတွင်) တာဝန်ယူ၍ သတ္တဝါတို့ကို စောင့်ရှောက်၏။

အဝလောကီတေသရသည် လောကနာထ၊ ပဉ္စုသီရိ၊ သတက္ကရိ၊ လောကေသရ၊ သီဟနာဒ၊ ခဿပဏ၊ ဟလာဟလ စသည်ဖြင့် ဘွဲ့မည်အမျိုးမျိုးနှင့် ခွပ်သွင်(၁၀၈)မျိုးရှိ၏။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ ပြောင်းလဲပြီးလျှင် မိဘမဲ့သောကလေးများအတွက် မိမိသည်ပင် အမိအဘ ဖြစ်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ချောက်ကမ်းပါးသို့ ကူးနေသူတို့အတွက် ကိုယ်ထင်ပြု လစ်ညွှန် ကယ်တင်၍ သွားလိုရာအရပ်သို့ လွယ်လင့်တကူ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးသော ယာဉ်မှူးအဖြစ်လည်းကောင်း...

အကျဉ်းအကျပ်တွင်း ကျရောက်နေသူများအတွက် လွတ်မြောက်စေသော ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဘုရားတစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ အကြား ကြီးမားသော မဟာကရုဏာဖြင့် လောကကို အမြဲစောင့်ရှောက်လေ့ရှိသော ဘုရားအလောင်းတစ်ဆူဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ သရေခေတ္တရာ၊ ဖုဂ်တို့၌ အဝလောကီတေသရကို လောကနာထအမည်ဖြင့် ဆေးရေး ဖော်ပြကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ အနော်ရထာမင်းသည်လည်း လောကနာထ

➡ ရှေ့ထဲမှ ကွက်သဏ္ဍာန်ဆောင်ဟန်နှင့် မောင်းများ

➡ မော်ပရိုင်း၊ ထောင်ရွာရွာစဉ်

ရှပ်ထု(အုတ်ခွက်)ကို လက်တော်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် သွန်းထုပ်ကြောင်း ကမ္မည်းစာတင်ထားခဲ့သည်။)

အဝလောကီတေသရ ဦးဂါထာ

(သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဏရိက သုတ္တ၊ ကဏ္ဍ ၂၄၊ ဂါထာ ၁၈၊ ၂၆၊ ၂၇)

[တရုတ်နိုင်ငံသို့ အေဒီ ၆၇ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ စတင်ရောက်ရှိကာ အေဒီ ၃၁၀ ခုနှစ်တွင် သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဏရိကသုတ္တ

က္ကဒ္ဒိလ ပါရိဂါထော၊ ပိပုလဉာဏ ဥပါယသိက္ခတော။
သဗ္ဗတ္ထ အသိသိလောကော၊ သဗ္ဗခေတ္တေသု အသေသံ ဒိဿသေ။
သဗ္ဗဂုဏသ ပါရိဂါထော၊ သဗ္ဗသတ္တဒယာ မေတ္တာလောစနေ။
ဂုဏဘူတ မဟာဂုဏော ဒဿိ ဝနန္တိယော အဝလောကီ တေသရေ။
ယောသော အနုကပ္ပကော လောကော၊ ဗုဒ္ဓေါ ယောသတိ အနာဂတဒ္ဓိ။
သဗ္ဗဒ္ဓက္ခာယာ သောကနာသကံ၊ ပဏာမာပိ အဝလောကီတေသရံ။

◆ ကနီကွမ်ကမ်းခြေအောက်တွင်

◆ ကနီကွမ်ကမ်းခြေအောက်မှ ယိုးထောင်လာစဉ်

(တရုတ်ဘာသာဖြင့် Fǎ Huà Jīng ဖာဟွာကျိင်း)ကို ရှင်ဓမ္မရက္ခက လည်းကောင်း၊ ယင်းနောက်ပိုင်းတွင် ရှင်ကုမာရဇီဝက လည်းကောင်း တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုတော်မူကြသည်။

အေဒီ ၆၁၀ ခုနှစ်တွင် အခြားဆရာတော်ကြီး များစွာက ပြန်ဆိုတော်မူကြသည်။ ဟောယာနဝိဇ္ဇကတ်သဘောကို နားလည်ရန် အဓိက ကျမ်းကြီးဖြစ်သည်။

ဤကျမ်းကို ရောင်းရှင်လူအပေါင်း လူကြိုက်များသဖြင့် နောက်ပိုင်းခေတ်

ကာလများတွင် လက်စွဲအိတ်ဆောင်စာအုပ်အရွယ်ဖြင့်ပင် ထုတ်ဝေခဲ့ရလေသည်။]

အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုချက်

ယော အဝလောကီတေသရော- အကြင် အဝလောကီတေသရသည်၊

ဣန္ဒြိယလ ပါရမီဂတော - တန်ခိုးအားဖြင့် တစ်ဖက်ကမ်းခပ်အောင် ပြည့်စုံသည်၊ ပီပုလ ဉာဏဥပါယသိက္ခိတော - ကြီးကျယ်သော ဉာဏ်ပညာ ဥပါယ်ကိုသင်ကြားတတ်မြောက်ပြီး၏၊ သဗ္ဗတ္ထဒေသဒီသီတောကော- အရပ်ဆယ်

မျက်နှာလုံး၌ တည်ရှိ၏၊ သဗ္ဗခေတ္တေ သု-ခပ်သိမ်းသော စကြဝဠာ ဗုဒ္ဓခေတ်တို့၌ အသေသီ-အကြွင်းမဲ့ ဒီဿတေ-ထင်၏။

သဗ္ဗဂုဏဿ - ဂုဏ်အားလုံး၏၊ ပါရမီ-ပြည့်စုံခြင်းသို့ (အထွတ်အထိပ်သို့)၊ ဂတော- ရောက်၏၊ သဗ္ဗသတ္တဒယာ မေတ္တာ လောစနော- သတ္တဝါအားလုံး၌ သနားချစ်ခင်သော မျက်လုံးရှိ၏၊ ဂုဏဘူတ မဟာဂုဏောဒဓိ- ဂုဏ်သက်သက်ဖြစ်သော ဂုဏ်တို့၏ တည်ရာ သမုဒ္ဒရာဖြစ်စေ၏၊ ဝန္တနီယော-ရှိရှိထိုက်၏၊ အနုကာမ္မကော-အစဉ်သနားတတ်၏။

သော- ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ အနာဂတဒ္ဓိ- နောင်အခါ၌ ဗုဒ္ဓေါ- ဘုရားစင်စစ်သည်၊ ဟေသ္မာတိ- ဖြစ်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗဒုက္ခဘယ သောကနာသကံ- ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲခြင်း၊ ဘေးရန်၊ စိုးရိမ်မှုတို့ကို ပယ်ဖျက်တတ်သော၊ အဝလောကီတေသရံ- အဝလောကီတေသရ ဘုရားအလောင်းကို၊ ပဏမာမီ-ရှိခိုး၏။

ဤဂါထာကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် (ချင်ရှိချင်ယန်တော့ပေးချန်ဖာ) Qiān Shǒu Qiān Yǎn Dà Bēi Chàng Fǎ “လက်တစ်ထောင်၊ မျက်လုံး တစ်ထောင် ဟောကရုဏာရှင်ပူဇော်ဂါထာ” ဟူ၍ တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုလျက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လေ့ ရှိကြသည်။

ကွမ်းယင်းအရှင်နှင့်

တောထွင်းပယ်

ကွမ်းယင်း (အဝလောကီတေသရ) ၏ မူလရုပ်သွင်ကား ပုတ်ဆိတ်ကွမ်းစွယ်ဖြင့် ယောက်ျားပီသ ခုံညားသော ရုပ်သွင်တော်ရှိ၏။ ဘွဲ့မညွှင်ကား (ဆီးဟန်) Cǐ Hànဖြစ်၏။

ကုန်းဘူမိအလယ်တန်း ကျောင်းတော်

ကျောင်းတော်အဝင်မှ ကွမ်းသင်တန်း

သတ္တဝါအပေါင်းကို မိခင်ပမာ ကယ်ဆောင်စောင့်ရှောက်နိုင်ရန်အတွက် ဆောင်ပိုင်းနတ်မင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင် ဌီထုတ်ယမြောက် သမီးတော်အဖြစ် ဖြစ်၏။ “မြောက်ရှမ်း” အမည်ရ၏။ “ချောက်ရှမ်း” မင်းသမီး ငယ်စဉ်ကာလ အထိ မာရ်နတ်အသင်းအပင်းတို့က မိမိကြီးအား ကျန်းချောချောက်တွန်း ဆွဲ၍ ကျွန်ယုံအမျိုးသမီးနှင့်အတူ ဆွဲလက်အသံသို့ တိမ်းရှောင်ကာ သန်လှတန်းစားအဖြစ် မထင်မရှား ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

စာရဏာထားကာ လူအများကို ဆယ်ဆယ် ကူညီပေးသဖြင့် မင်းကြီး နှင့် သိရှိသွားသောကြောင့် အခက် အခဲများ ကြုံဆုံကျော်လွှားပြီးနောက် ချီတုန်းအဖြစ်(၉)လ၊ (၁၉)ရက်နေ့၌ သတ္တဝါ အားထုတ်သည်။

ထို့နောက် တရုတ်နိုင်ငံတောင်ဘက် အထိသွယ်ပြင်အတွင်းရှိ ကျွန်းတစ်ကျွန်း ၌(၆)လ (၁၉)ရက်နေ့တွင် တရားထူး မိမိမြောက်တော်မူလေသည်။

ထိုကျွန်းမှာ ယခုအခါ “ဖူထော်” ကျွန်းဟုခေါ်၍ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဟန်ကျိုး အထိသွယ်ကွေ့ကြား ဟင်လယ်အတွင်းရှိ

၍ ဧရိယာ (၁၃)စတုရန်းကီလိုမီတာ ကျယ်ဝန်းသည်။ ကျွန်းဆိုသော်လည်း ကျီးရှမ်းကျွန်းစုတွင် ပါဝင်သည့် မြင့်မောက်သော ကျွန်းတောင်ကုန်းဖြစ်၍ ပူးထော်တောင်ဟု ခေါ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံတွင် ဘုရားလောင်း ဗောဓိသတ္တလေးပါး (ရုပ်သွင်လေးမျိုး ဖြင့်) စံပယ်တော်မူရာ အထွတ်အမြတ် တောင်လေးတောင်ရှိ၏။

၁။ သိန္နတ္ထ ဗောဓိသတ္တစံရာ ကျိပ္ပာတောင် (အနီဟွေပြည်နယ်)

၂။ ပဉ္စသီရိ ဗောဓိသတ္တစံရာ ဝူထိုင်းတောင် (ရှန်ရှီပြည်နယ်)

၃။ သမ္ဘန္တဋ္ဌ ဗောဓိသတ္တစံရာ အိုးမေတောင် (ဖီရှပ်ပြည်နယ်)

၄။ အဝလောကီတေသရ ဗောဓိသတ္တစံရာ ဖူထော်တောင် (ကျွန်းပြည်နယ်) တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ဤတောင်လေးတောင်ကို တရုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ မြင့်မြတ်သော တောင်လေးတောင်အမြင့်အမွန်အမြတ် ထားကြလေသည်။

ဘူမိနက်သန် စီရာမြေ

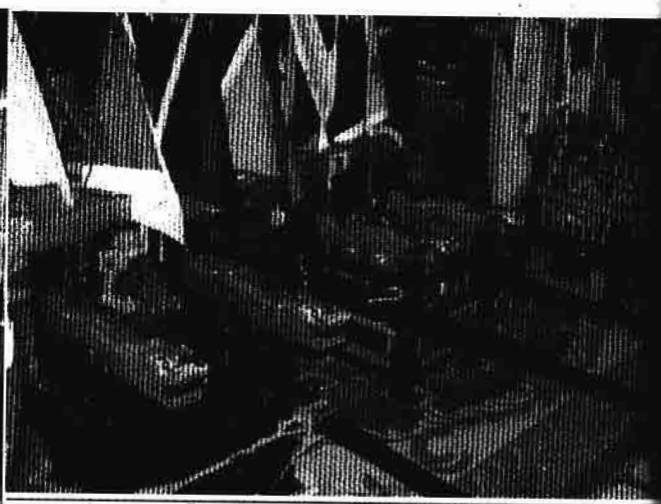
အေဒီ ၉၁၆ ခုနှစ်၊ ဆောင်းဦးရာသီ

ကုန်ခါနီးကာလ [တရုတ်ပြက္ခဒိန်(၉) လပိုင်း]တွင် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ရဟန်းတော် ဟွေအီ(HUIE)ဝူထိုင်းတောင်မှ ကွမ်းယင်းရပ်တု တစ်ဆူကို ပင့်ဆောင်၍ ရေလမ်းခရီးဖြင့် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။

ကြာပင်လယ်ရှိ ကျီးရှမ်းကျွန်းစုအနီးတွင် လေပြင်း မုန်တိုင်းတိုက်ခတ်သောကြောင့် နီးရာကျွန်းတွင် နားချိကြရသည်။ မုန်တိုင်းစဲသောအခါ ရွက်ဖွင့်၍ ကမ်းမှခွာလျှင်ပင် လေပြင်းမုန်တိုင်းက တစ်ဖန် တိုက်ခတ်ပြန်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သုံးကြိမ်မြောက်စေ့သောအခါ ကွမ်းယင်းအရှင်သည် ဤကျွန်း၌ စံပယ်လိုဟန်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ကျွန်းအတွင်း ဝါးနက်ထော(Zi Zhu Lin ဇီးကျူးလင်)တွင် ကျောင်းမိမာန်ဆောက်လုပ်၍ ကွမ်းယင်းရပ်တုကို ပူဇော်ထားလေသည်။

ဘွဲ့တော်ကိုလည်း “ပုခန်ချီကွမ်းယင်း” Bv Kǎn Qū Guān Yīn

▲ ကုန်ထုတ်လုပ်သူများ နယ်လယ်သစ်တို့

◆ ကုန်ထုတ်လုပ်သူများ နယ်လယ်သစ်တို့

(ထွက်ခွာရန် ငြင်းဆန်တော်မူသော ကွမ်းယင်းအရှင်)ဟု ဆက်ကပ်ကြ လေသည်။ ထိုဝါးနက်တောကား ကွမ်းယင်းအရှင် တရားထူးပေါက် မြောက်တော်မူရာ ဘူမိနက်သန် အောင်မြေဖြစ်လေသည်။

အေဒီ ၆၁၀ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ကြီးများစွာက သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဏိကသုတ္တံကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုပြီးနောက် ထန်မင်းဆက်(အေဒီ ၆၁၈-၉၀၇) ကာလတွင် တရုတ်နိုင်ငံ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာ အားကောင်း ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။

ဗုဏ္ဏတော်တော်သည်လည်း ထို ကာလ ထန်မင်းဆက်ခေတ်မှ အစပြု ကာ စုန့်၊ ယွမ်း၊ မင်းနှင့်ချင်းမင်းဆက် အစဉ်အဆက် အလေးအမြတ်ထား ကာ သွားရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညိုလေ့ ရှိ သော ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ အထွတ် အမြတ် နယ်မြေ၊ သာသနာ့အောင်မြေ ဖြစ်ခဲ့သည်။

၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသာမက အခြားသူများ နိုင်ငံခြားခရီး သည်များကလည်း တရုတ်တရ သွားရောက် လေ့လာကာ အဏ္ဏဝါပြင်မှ ဗုဒ္ဓနိုင်ငံတော်ဟု တင်စား ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

(ယခုအခါ ဗုဏ္ဏတော်တော်တွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ ရုပ်တုရုပ်ပွား များ၊ သဘာဝထိတ်ဂူများနှင့် ထူပ သော ပင်လယ်ကမ်းခြေများဖြင့် ပရိသတ် စည်ကားစွာရှိကြောင်း ၁၉၉၈ ခုနှစ်ထုတ် China Recontract မဂ္ဂဇင်း၌ ဖော်ပြထားသည်။)

မော်ဂျီမြိုင်မှ

တောင်ပင်လယ်ဗီမာန်တော်

မော်ဂျီမြိုင် ဖြစ်တော်ကို ရည်မှန်း၍ ကွမ်းယင်းအရှင်စံပယ်ရာ ကျောင်း တော်များကို (南) || (北) နန်ချွမ်းကုံး Nán Chuán Gōngဟု မှည့်ခေါ်လေ့ ရှိ ကြသည်။

“တောင်ပင်လယ်ဗီမာန်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၍ တောင်အရပ်၊ မြစ်ကူး

ချောင်းခြား အရပ်ဒေသမှ လောက အားလုံး နေရာအနှံ့သို့ အသီးအတာ မရှိ ဥဒဟိုကြသွားနိုင်သော ကွမ်းယင်း အရှင် သီတင်းသုံး စံပယ်ရာ ဗီမာန် တော်ဟု ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

မော်လမြိုင်မြို့ တောင်ပင်လယ် ဗီမာန်ခေါ် “နန်ချွမ်းကုံး”ဘုရား ကျောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဦးဆောင်ကာ ကွမ်းယင်းအရှင် တောထွက်ခြင်း အကြံနေ့တွင် မော်လမြိုင်မြို့နှင့် အနီးကျော်မြို့ရွာများရှိ မြန်မာနိုင်ငံ ရောက် တရုတ်အနွယ်များ (တရုတ် ဘာသာဖြင့် ဟွားချောင်းHuá Qiāng ခေါ်၏။

တရုတ်နိုင်ငံပြင်ပ၊ ပင်လယ်ရပ်ခြံ ရောက် တရုတ်လူမျိုးများနှင့် အဆင် အနွယ်များကို ဆိုလိုသည်။) အနီး ဝယ်ငါးကာ ကျွဲကွမ်(ရေလယ်ဆံထောင့် ရှင်ဘုရား)သို့ သွားရောက်လေ့ ရှိ သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖက်ပါးလှ

ဟုဂျင်းစီ(Hs Jin Zhi)

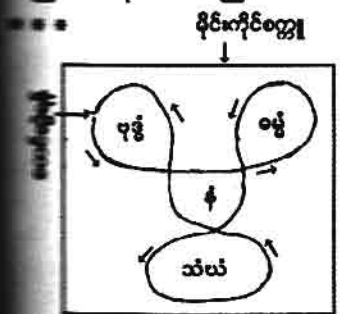
www.burmeseclassic.com

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ခရီးသွားသော
အခါ လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်သောအခါ
ကျွန်းများနှင့် စကားပြောရသောအခါ
များတွင် ယခုဖော်ပြမည့် ပညာနှင့်
အတ္ထုန်းအတိုင်း လုပ်ဆောင်သဖြင့်
အစရာရာ အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။
ဤပညာကို စတင်ရလာခဲ့သည့်
ကြောင်း သိသင့်သည်ဟု ယူဆပါ
သည်။

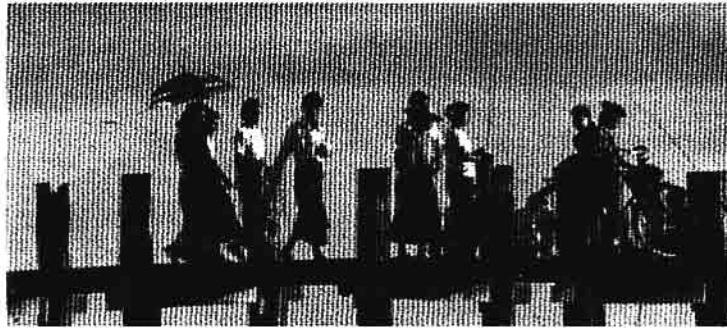
ပြင်ဦးလွင်(မေမြို့)ရှိ ထုံးဘိုလမ်း
ဆရာတို့ကကျောင်း အနောက်တွင်
ထိုင်ကြသော မနောမယ်ဒီဇာတ်ရုံး
သည်ရှိရာ ဦးထွန်းတင်(ပန်းရန်ဆရာ)၊
ဦးသန်းတင်တို့နှင့် ဆက်သွယ်မိရာ
အခက်အခဲမှန်သမျှ အလုပ်အကိုင်
အဆင်ပြေစေရန်အတွက်
သန်တင်မှ ရှင်းလင်းပြောကြား၍ပေး
သော ပညာဖြစ်ပါသည်။

အဓိကမှာ ဝေနေယျများအား ကြုံ
ဆုံကြသလို ကူညီပေးနိုင်စေဖို့ ရည်
ရွယ်ပါသည်။ ပညာမှာ မခက်ခဲပါ။

ဒိုင်းကိုင်စက္ကူ တစ်လက်မပတ်
သည်သာ လိုအပ်ပါသည်။

ဒိုင်းကိုင်စက္ကူတစ်လက်မတွင် ခဲတံ
တစ်ကြောင်းတည်း အပြီးဆွဲ၍
ရည်သည့်အတိုင်း ဒုဒ္ဒ၊ ဓမ္မ၊ သံသ
ဆရာသွင်းပြီး ခရီးသွားလိုသူ၊
အိမ်နီးလုပ်လိုသူ၏ မွေးနံကို အလယ်
မှ ထုန်းဖြင့် ဥပမာ တနင်္ဂနွေ
သင်္ကေတဆိုပါက (၁)ဂဏန်းကိုရေး

ခရီးသွားပေးမှု

လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်မှုများ အဆင်ပြေစေဖို့

ပါ။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရာတွင် နေ့ရက်
အချိန်အခါ မလိုပါ။ လိုအပ်သောအချိန်
မည်သည့်နေ့ရက် မည်သည့်အချိန်မဆို
ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ပြုလုပ်ပေးသူသာ
သီလ သမာဓိရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပုံစံရေးဆွဲပြီးပါက နေအိမ်
ရှိ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ငါးပါးသီလခံယူ
ပြီး...

- ဥံ ဒုဒ္ဒ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ဥံ ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- ဥံ သံသ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
- (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။

ရေးဆွဲထားသော ပုံစံအား ဂါထာ
မန်း၍ အသက်သွင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးလျှင် သန်ရှင်းသော ပန်းကန်လုံး
သို့မဟုတ် ဖန်ခွက်တစ်ခုတွင် ယင်းရေး
ဆွဲထားသော ပုံစံအား မီးရှို့၍ ထည့်ပါ။
ရေ(၃)ငုံစာထည့်၍ ပြာနှင့် ရောသမ
အောင် ညာဘက်လက်ခလယ်ဖြင့်
မွှေပြီး “ဒုဒ္ဒ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”ဟု
စိတ်မှ ရည်မှန်း၍ တစ်ငုံသောက်ပါ။

“ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”ဟု စိတ်မှ
ရည်မှန်း၍ တစ်ငုံသောက်ပါ။

“သံသ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”ဟု စိတ်မှ
ရည်မှန်း၍ တစ်ငုံသောက်ပါ။

ဤကဲ့သို့ သောက်ပြီးပါက ခရီးသွား
လိုရာ၊ လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်လိုရာများ
ကို လုပ်ဆောင်ပါ။

အားလုံး အဆင်ပြေ၍ ချောမော
အောင်မြင်ပါသည်။ အန္တရာယ်လည်း
ကင်းပါသည်။ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြု
နိုင်ပါသည်။

(၃)ရက်သားသမီးများ အခက်အခဲ
မရှိဘဲ အစစ အရာရာ အဆင်ပြေစေ
နိုင်ရန်အတွက် ဓမ္မဒါနအဖြစ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် စာဖတ်
သူများ သိစေအပ်ပါသည်။

အလေးအနက်ထား၍ ယုံကြည်စွာ
အသုံးပြုရန်သာ လိုအပ်ပါသည်။

[ပညာပေးသော ဦးထွန်းတင်၊
ဇနီးမသန်းတင်အား ဤဆောင်ပုဒ်
ဖြင့် ဂုဏ်ပြုပါသည်။]

(၄)ရက်သားသမီးများ ကျန်းမာ
ချမ်းသာကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းခါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်ရှင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခံကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နီပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်မိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန့်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွ သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြ် လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြ် ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြ် လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြ် လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အော့ ဝိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားမ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကို ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရော အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနု နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ် သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ကျန်းမာသန့်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတ။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချပါဒရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား မှီဝဲ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအ ကြောင့် ကျန်းမာသန့်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အ ဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အ သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြွေ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်

စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး

မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌာယ်၊ ဖုန်း(၇၂)၈၁၁

ဦးဇော်ထွန်း

အာဏာတည်ဆောက် (၆)

အိမ်စုလေးကို လိပ်ကွင်းရွာ
ဟု ခေါ်ကြသည်။ ရွာတစ်ရွာ
အဖြစ် သတ်မှတ် ခေါ်နေကြ
သော်လည်း အိမ်ခြေမှာဆယ်လုံး
ခန့်သာရှိသည်။ ယခင်က
ရွာအနီးအနား တစ်ဝိုက်တွင်
ထိပ်များ အလွန်ပေါသည်ဆို၏။
ဆူးကုတ်ပင် ခေါ်သော ချုံပင်
ထစ်ပင်၊ တစ်ချို့ကို မီးရှို့လိုက်
လျှင် လိပ်များသည် အပူရှိန်
ကြောင့် အလျှိုလျှို ထွက်လာ
ကြသည်။

သူတို့ ပြေးနှုန်း အလွန်နှေး
သဖြင့် လူများက အလွယ်တကူ
ခမ်းယူကြသည်။ ထိုလိပ်သားကို
ထယ်သမားများ အလွန်ကြိုက်
ကြသည်။ ဖွတ်ဥ၊ လိပ်သည်။
ကျွဲနို့ခဲ စာဆိုရှိသည်။ အလွန်
ဆီနဲ့သည့် အရသာရှိသည် ဆိုကြ
သည်။ လိပ်ပေါသောကြောင့် လိပ်ကွင်း
ဟုခေါ်ကြသည်။

အာဏာတည် ဆရာတော၏
ထည့် ဖိုးမှတ်တစ်ယောက် ရွာပြန်
ဆောက်နေသည်။ ရွာတွင် ထိုလိပ်ကွင်း
ရွာတွင် သူ၏မိဘများ နေထိုင်သည်။
ထယ်အများအပြားလုပ်သော လယ်
သမားကြီးများဖြစ်သည်။

လယ်လုပ်သား (သူရင်းငှား)များ
ပင်တိုင်ငှားလုပ်သည်။ တစ်ဦးတည်း
သောသားဖိုးမှတ်အား မခိုင်ကြ။
နို့မှတ်ကိုယ်တိုင်လည်း မလုပ်တတ်
တာပါမည်။

သပြေကုန်း အာဏာတည်ဆရာ
F&A, July, 2015.

အာဏာတည်နှင့်ရင်းရွာတော်

တော်ကျောင်းသွားလျှင် တစ်မတ်
ဆယ်ရက်ကြာနေသည်။ တခြား
ဆွေမျိုးများထံ ရောက်သွားလျှင်လည်း
ကြာကြာနေတတ်သည်။ ထိုခေတ်က
ဘယ်လောက်ကြာကြာနေနေ ကျွေး
မွေးကြသည်။ ပြန်မည်လုပ်လျှင် မပြန်
ရန် ဆွဲထားတတ်သေးသည်။

ဖိုးမှတ် အိမ်ပြန်ရောက်သော ရက်
များတွင် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဘကျော်မှ
တောက်တိုမည်ရ အလုပ်ခိုင်းတတ်
သည်။ ပင်တိုင် အမြဲတမ်းခိုင်းသည်
တော့မဟုတ် သားဖြစ်သူကလည်း
မငြင်း၊ ခိုင်းလျှင် လုပ်သည်။ အပြီးအစီး
ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်သည်တော့
မဟုတ်။ လုပ်လက်စ တန်းလန်းထားခဲ့

တစ်နေ့မှာ ဖခင်ဖြစ်သူမှ ကျွဲကျောင်း
ခိုင်းတော့သည်။ (ကျွဲအုပ်များ စားရန်
အတွက် မြက်များ၊ တောချုံသစ်ရွက်
များ ရှိသောနေရာတွင် ပိုထားပြီးလူက
စပါးပင်များရှိသော နေရာဘက်မှ
စောင့်ပေးနေခြင်း)ကို ကျွဲကျောင်း
သည်ဟု ခေါ်ကြသည်။

ကျွဲဆိုသော သတ္တဝါများသည် မြက်
များ၊ သစ်ရွက်များကို စားနေကျ ဖြစ်
သော်လည်း လူများ စိုက်ပျိုးထားသော
စပါးပင်၊ စပါးရွက်များကို ပိုကြိုက်ကြ
သည်။

လူက စောင့်မကြည့်လျှင် အလှမ်း
ဝေးသော တစ်မြင့်မှ စပါးခင်းကို သွား
စားတတ်သည်။ သို့သော် ဖိုးမှတ်က

နဂယ် ဆရာသိန်း
(လပဏ္ဍာ)

တတ်သည်။

တစ်ကြော့ပြန် ထွက်သွား
လျှင် (၁၅)ရက်မှ တစ်လအထိ
နေတတ်သည်။ မိခင်ဖြစ်သူ
ဒေါ်အုန်းမှာ အလွန်အေးသူဖြစ်
သည်။ ကောင်းသည် ဆိုသည်
မပြော သားပြန်ရောက်လာလျှင်
ဝမ်းသာအားရ ကျွေးမွေးသည်။
ပြန်ထွက်သွားလျှင်လည်း မတား
အမြဲတမ်း သူ့သား ဘာလုပ်လုပ်
ခွင့်လွှတ်ပြီးသား ဖြစ်နေပုံရ
သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်သော ပထမ
နေ့မှာ အိပ်လိုက်စားလိုက်ဖြင့်
အချိန်ကုန်သွားသည်။ နောက်

ယောက် စပါးခင်းဘက်မှ မစောင့်ဘဲ သစ်ပင်ရိပ် ကောင်းကောင်းတွင် သွား အိပ်နေလိုက်သည်။

ဖိုးမှတ် အိပ်ရာမှနိုးပြီး ကျွဲများ အိမ် ပြန်မောင်းရန် သွားသောအခါ ကျွဲတစ် အုပ်လုံး စပါးခင်း ဆင်းစားနေသည်။ လယ်တစ်ခင်းလုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းသွား သည်။ လယ်ရှင်သည် အိမ်တွင်ရှိဟန် မပေါ် တစ်နေရာရာ သွားနေသည် ထင်သည်။ ဖိုးမှတ်လည်း ကျွဲများအား အပြေးအလွှား မောင်းပြီး ပြန်ခဲ့သည်။

လယ်ရှင်နှင့်တွေ့လျှင်မလွယ် အလွန် ဒေါသကြီးသည်။ ယခင် သူ့လယ်ခင်း တွင် ကျွဲများ ဆင်းစားသဖြင့် ကျွဲ ကျောင်းသူ လူငယ်များ အရိုက်ခံရဖူး သည်။ ဖူးရောင်ပေါက်ပြဲအောင်ရိုက် သည်။ ထိုခေတ်က တိုင်ခြင်း၊ အမှုလုပ် ခြင်းမရှိ။ ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်ခံရသည် သဘောထားသည်။

အခြားအကြောင်းတစ်ခုက လယ် ရှင် ဦးထွန်းကြည်သည် လူမိုက်အုပ်စု ထဲက ဖြစ်သည်။ လူတိုင်း သူနှင့်တူပြီး ရန်မဖြစ်ချင်ကြတာလည်းပါမည်။ ထို နေ့ အိမ်ပြန်ရောက်၍ ကျွဲများကို ချည်တိုင်တွင် ချည်ပြီးသည်အထိ အားလုံးအဆင်ပြေသည်။

ဖုတ်ထုတ်သော ဆရာ

နေလုံးကြီးက တောပေါ်မေးတင်နေ ပြီ။ မကြာမီ နေဝင်တော့မည်။ ဖိုးမှတ် တစ်ယောက် တောင်ကုန်းရွာကို ရောက်သည့် ရွာလမ်းအတိုင်း လျှောက် သွားသည်။ တောင်ကုန်းရွာမှာ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ခပ်ကွဲကွဲ ခြံခတ် ပြီး နေထိုင်ကြသည်။

ရွာလယ်ရှိ အရီးလေးတို့အိမ်ကို ဝင်မည်။ အရီးလေးတို့အိမ်သည် သူ့ အတွက် စားအိမ်သောက်အိမ်ဖြစ်

အလှူရှင် ထိုညရှိရန်

ဘုရားထောင်

သည်။ ခြံဝင်းအတွင်း ဝင်လိုက်သည် နှင့် အိမ်ရှေ့ သရက်ပင်ကြီးအောက် တွင် ဝါးကွပ်ပျစ်ရှိသည်။ ကွပ်ပျစ်ပေါ် တွင် ချစ်သိန်း၊ အေးမောင်နှင့် သရဲတင် ငွေတို့ စကားထိုင်ပြောနေကြသည်။

‘ဟာ ဖိုးမှတ်ပါလား မင်းလာတာနဲ့ အတော်ပဲ’

ရင်းနှီးပြီးသား သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သည်။ တစ်ခုခုကို ရည်ရွယ်ပြီး ပြောတာ ဖြစ်မည်ထင်သည်။

‘မိုးတောင်ချုပ်တော့မယ်၊ ဘယ်က လှည့်လာတာလဲ’

အေးမောင်က နေရာရွှေ့ပေးရင်း မေးသည်။ ဖိုးမှတ် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ဘယ်ကမှ လှည့်လာတာမဟုတ် ဘူး။ ဒီကိုပဲလာတာ၊ အတော်မဆိုတာ ဘာလဲကွ၊ ဟင်းကောင်းချက်လို့လား လိုက်စားမှာနော်’

‘အဒေါ်ကြီး အေးတင်အကြောင်း ပြောနေတာ’

ချစ်သိန်းက ရှင်းပြသည်။ ပြီး ဆက်ပြောသည်။

‘ဒီလိုကွ ဖိုးမှတ်ရ ဒေါ်ကြီးအေးတင် မဟ

တာ မင်းလဲသိတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒါ ဖုတ်ထုတ်သလို ပြောကြတယ်။ ဟုတ်တော့ လဲ ဟုတ်တယ်ကွ သူ့မျက်နှာက ကြောက် စရာဖြစ်နေတယ်။ အနားမှာ လျှိုရင် ဖျက်လုံက မဖွင့်ဘူး၊ တုံ့လုံကလဲ မလှုပ်ဘူး၊ လူယာပေးတဲ့လူတွေ ပြန်သွားရင် အနား မှာ လူမရှိတဲ့အခါ ဖျက်လုံးဖွင့်ကြည့်တယ်။ တစ်နေလုံး လုပ်ပြတ်ရင် လုံးဝမဖွင့်ဘူး၊ ညဘက် လူအများ အိပ်ပြီးဆုံးရင် အသာလေး ထပြီး တရွေရွေသွားတယ်။ ထင်းဟင်းတွေ ရှာဖွေစားတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဖုတ်ထင်နေ တယ်လို့ ပြောကြတာ’

‘ဖုတ်ထုတ်လိုက်ပေါ့ကွ မထုတ်ဘူး လား’

‘ထုတ်တာပေါ့၊ သင်္ချိုင်းမြေ နတ်စင်မြေ ဘုရားမြေ အိပ်ရာအောက် ထာပေးရမယ်ဆို လို့ ထာပေးကြည့်တယ်။ မထူးဘူး၊ ကြမ်း၊ ဖုတ်ထုတ်နည်းတွေနဲ့လဲထုတ်တယ်။ စုံနေပြီ မဟုတ်၊ အတွားကြီးက အသာမရှိတော့ဘူး၊ အရိုးနဲ့ အရွှေပဲ ကုန်တော့တယ်။ ရုပ်ကလဲ ကြောက်စရာပဲ ဖြစ်နေပြီ၊ မင်း လာတာအတော်ပဲ ဆိုတာက မင်းက အာဏာတည်ဆရာတော်ဆိုမှာ နေနေကျ ဆိုတော့ ဆရာတော်ကို လျှောက်ပြီး ဆရာတော်အထိနဲ့ ဖုတ်ထုတ်ကြည့်ရင် ကောင်းမလား စိတ်ကူးရလို့ ပြောတာပါကွ’

ဖိုးမှတ် အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက် သည်။ သူတို့ကလည်း ဖိုးမှတ် ဘာ ပြောမည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူက အတွေ့အကြုံ ရှိနေသည်ကို သိကြသည်။

‘အေး မင်းတို့စိတ်ကူး ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိသားစုထဲက တစ် ယောက်ယောက်ပါမှ ဖြစ်မယ်’

ထိုစဉ် ရွာလမ်းအတိုင်း လျှောက် လာနေသော လူငယ်တစ်ယောက် သူတို့စကားဝိုင်းသို့ ဝင်လာသည်။

‘ကဲ ပြောရင်ဆိုရင်း သံချောင်း

မင်းရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ဒီမှာ
မင်းအမေအကြောင်း ပြောနေတာ’
‘အေးကွာ ငါလဲ ဘာလုပ်ရမှန်း
သိတော့ဘူး၊ ကြားဖူးသမျှတော့
နဲ့နေပြီ’

သံချောင်းသည် ဖုတ်ဝင်နေသည်ဆို
သော လူမမာ ဒေါ်အေးတင်၏ သား
ဖြစ်သည်။ မိခင်ကြီးအတွက် စိတ်မချင်း
သော ဖြစ်နေပုံရသည်။ ဖိုးမှတ်နှင့်
ထည်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။

ဖိုးမှတ်သည် လူတစ်ဖက်သားကို
ကူညီတတ်သူဖြစ်သည့် အလျောက်
ဘယ်ကိစ္စမဆို လျစ်လျူရှုမနေတတ်
ချက်ချင်းကူညီရမှ ကျေနပ်သည်က
သူ့အကျင့်ဖြစ်သည်။

‘ကဲ လာ သံချောင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့၊
ကျွန်တို့သူ ဘယ်သူလိုက်ဦးမလဲ လာ
သွားမယ်၊ ကျန်တို့ကိစ္စ ငါတာဝန်ထား’

ပြောပြောဆိုဆို ချက်ချင်း ဖိုးမှတ်
တွင်ပျစ်ပေါ်မှဆင်းသည်။ သပြေကုန်း
ဆရာတော်ကျောင်း ရှိရာဘက်သို့
ဦးတည်၍ သွားသည်။ သံချောင်းနှင့်
အတူ ချစ်သိန်းနှင့် အေးမောင်တို့
ထိုက်သည်။ သည်လိုကိစ္စမျိုး အချိန်
မဆွဲမြန်သည်။ တခြား အရေးမကြီး
သော ကိစ္စများတွင် ဖိုးမှတ်တစ်
သောက် လိမ်တတ်၊ ဝါတတ်သည်။
ခပ်တည်တည်ဖြင့် လိုမိတတ်သည်။
မြို့ခြင်း၊ ဖြန်းခြင်း အပြောင်အနောက်
ပြောဆိုတတ်ခြင်းများတွင်လည်း ဘွဲ့
အမျိုးမျိုး ကင်ပွန်းတပ်လောက်အောင်
ဖြစ်ထိုက်တတ်ကောင်းသည်။

အပေါင်းအသင်း ဝိုင်းစွဲစကားပြော
ကြလျှင်လည်း စကားဝိုင်းမှ မထနိုင်
အောင် အပြောကောင်းသည်။
အာဝဇ္ဇန်းကောင်းသည်။ လိမ်တတ်၊
ဝါတတ်၊ ညာတတ်မှန်း သိလျက်နှင့်

◆ ဖိုးမှတ် ဟိန္ဒူဆရာတော်
တစ်ပါးကပြောသည်

သဘာဝကျကျ အခြေအနေနှင့် လိုက်
လျောညီထွေ လိမ်တတ် ညာတတ်
သဖြင့် သိလျက်နှင့် ယုံမိတတ်ကြ
သည်။ အခက်အခဲရှိသူများ တွေ့လျှင်
လည်း ကူညီရာတွင် ကိုယ်ဖိရင်ဖိ
ကူညီတတ်သည်။

မကြာမီ သပြေကုန်းရွာ အာဏာ
တည်ဆရာတော်ကျောင်းကို ရောက်
သည်။ ဖိုးမှတ်နှင့်အတူ ပါလာသူ
သုံးယောက်အပါအဝင် ဆရာတော်
အား ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့ကြသည်။
ဆရာတော်သည် ဖိုးမှတ်ကိုမြင်လျှင်
ခရီးထွက်သွားသောတပည့် ပြန်ရောက်
လာသလို သဘောထားပုံရသည်။

ကျောင်းသားများကတော့ ထုံးစံ
အတိုင်း ဝမ်းသာနေကြသည်။ လူမမာ
ဒေါ်အေးတင်အကြောင်း ဆရာတော်
အား အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားသည်။

ဖိုးမှတ်မှ လမ်းကြောင်းပြောပြပေး
သည်။ သံချောင်းမှ ဖြည့်စွက်လျှောက်
ထားသည်။

ဖုတ်ထုတ်နည်းအမျိုးမျိုး သုံးပြီး
ထုတ်ကြည့်ကြကြောင်း လျှောက်ထား
သည်။ ဆရာတော် အနည်းငယ်
စဉ်းစားနေသည်။ လူမမာ ဖုတ်ဝင်သည်
ဆိုသည်မှာ အမှန်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။
ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် အားပြတ်
နေလျှင်လည်း ဖုတ်ဝင်သည်ဟု ထင်
တတ်ကြကြောင်း ဆရာတော်မှ မိန့်ပါ
သည်။

ဆရာတော် အမိန့်ဖြင့် ဖုတ်ထုတ်
ကြည့်ရန် ဆန္ဒရှိသဖြင့် တပည့်တော်မှ
ဆရာတော်ထံ ခေါ်လာရခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ဖိုးမှတ်မှ လျှောက်ထားသည်။

‘မောင်ဖိုးမှတ် ဒီနားကိုလာ’

အာဏာတည်ဆရာတော်မှ ဖိုးမှတ်
အား အနားသို့ ခေါ်လိုက်သည်။ ဖိုးမှတ်
လည်း အတွေ့အကြုံ ရှိနေပြီဖြစ်၍
ဆရာတော်အနားကပ်ပြီး ထိုင်လိုက်
သည်။ သင်ဖြူးဖျာပေါ် ထိုင်နေသော
ဆရာတော်က ဖိုးမှတ်ထံသို့ လက်ကမ်း
လိုက်သည်။

ဖိုးမှတ်လည်း သူ၏ ညာလက်ကို
ဖြန့်၍ ဆရာတော်ရှေ့ ထိုးပေးရသည်။
ဖိုးမှတ်ဖြန့်ထားသော ညာလက်ကို
ဆရာတော်၏ ဘယ်လက်ဖြင့် ကိုင်၍...

‘ဇောရှင် ဒေါ်အေးတင်၊ ခန္ဓာကိုယ်
တွင်ကပ်နေသော မကောင်းသော ပြိစ္ဆာ
သည် ယခုချက်ချင်း ထွက်သွားစေ အာဏာ
တည်ဆရာတော်အမိန့်ဆိုပြီး အမိန့်ပေး
နှင်ထုတ်လိုက်ပါ’

ဆရာတော်ညာလက်နှင့် ဖိုးမှတ်
ညာဘက်လက်ဝါးကို ခိုက်လိုက်သည်။
နှုတ်မှလည်း “ဗွ ဟဲ့” ဟု ရွတ်ဆိုလိုက်
သည်။

‘ကဲ ဒီကရွှေလှော်နဲ့ ဘိုးသိန်းတို့ပါ
ဖိုးမှတ်နဲ့ လိုက်သွားလိုက်ပါ’

ဆရာတော်မှ အမိန့်ရှိလိုက်ရာ
ရွှေလှော်နှင့် ဘိုးသိန်းတို့ ပျော်သွားကြ
သည်။ သူတို့လူအုပ်သည် ဆရာတော်
အား ဝတ်ဖြည့်ကန်တော့ကြသည်။
ပြီးနောက် ကျောင်းမှ တစ်စုတစ်ဝေး
ထွက်လာကြသည်။

မကြာမီမှာ တောင်ကုန်းရွာသို့ ပြန်
ရောက်သည်။ ဖုတ်ဝင်နေသော လူမမာ
ဒေါ်အေးတင်၏နေအိမ်သို့ ရောက်
သည်။ အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ မောင်သံချောင်း
ရှေ့မှ ဦးဆောင်ခေါ်သွားပြီး ဘုရားခန်း
ရှေ့တွင် ထိုင်ရန် နေရာပေးသည်။

လူမမာ၏ ဘေးတွင် ဖိုးမှတ် ဝင်ထိုင်
လိုက်သည်။ ရွာဆိုတာမျိုးက ကြေညာ
ရန်မလို တစ်အိမ်လုံး လူပြည့်နေပြီ။
အာဏာတည်ဆရာတော်ဆီမှာ အမိန့်
သွားပြီး ခံယူနေပြီ ဖုတ်ထုတ်တော့မည်
ဆိုသော သတင်းက တစ်ရွာလုံး သိနေ
ကြပြီဖြစ်သည်။ အိမ်ပေါ်လူပြည့်ပြီး
အိမ်ရှေ့ ကွက်လပ်တွင် မတ်တပ်ရပ်
စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အိမ်နေသော လူနာ၏ ဦးခေါင်း
တည့်တည့် တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ဖိုးမှတ်
ကထိုင်သည်။ လူနာမှာ အရိုးပေါ်
အရေတင်ဖြစ်နေသည်။ အသားမရှိ
တော့။ မျက်လုံးနှစ်လုံးကလည်း
ဟောက်ပက် ခေါ်ရလောက်အောင်
တစ်နှိုက်လောက် ခွက်ချိုင့်နေပြီး ရုပ်
ပျက်နေပြီဖြစ်သည်။

‘သံချောင်း ရေနည်းနည်းပေးကွာ’
ဘေးနားမှာ တစ်ယောက်က
ဖန်ခွက်ဖြင့် ရေခပ်ပေးသည်။ ဖိုးမှတ်
သည် ရေနွက်ကို ဘယ်လက်ဖြင့်ကိုင်
ပြီး ညာလက်ညှိုးနှင့် ရေနွက်တွင်း
နှိုက်ပြီး လက်ယာရစ် မွှေလိုက်သည်။
‘ကြီးတော်အေးတင် ဒီဘက်

● ဖိုးမှတ် စိတ်ပျက်နေသော လိမ္မော်ရွာ

နည်းနည်းလှည့်ပေးနော်’

လူမမာသည် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်၊
မျက်လုံးလည်းမဖွင့် ငြိမ်နေသည်။
အသက်ရှူနေသည်။ ဖုတ်လိုက်
ဖုတ်လိုက် ရှူနေသည်။

သားဖြစ်သူ သံချောင်းနှင့် ဘေးမှ
တူ၊ တူမများမှ ဝိုင်းထိန်းပြီး ဖြည်း
ဖြည်းချင်း ပက်လက်အနေအထား
ရောက်အောင် ဝိုင်း၍ပြင်ပေးထား
သည်။ ဖိုးမှတ်မှ ရေနွက်ကို မြှောက်
လိုက်သည်။

‘ဤလူနာဒေါ်အေးတင်အား တွယ်ကပ်
ဖို့စားသောက်နေသော ပိစ္ဆာကောင် သင်
လွတ်ရာကျွတ်ရာ သွားတော့ အာဏာတည်
ဆရာတော်၏ အမိန့်ဖြစ်သည်’

ဖိုးမှတ် နှုတ်မှ အမိန့်ပေးရင်း
လက်ဖြင့် ဖန်ခွက်မှ ရေစင်ကလေးများ
ဖြင့် မျက်နှာကို တောက်၍ စင်စေပြီး
ညာလက်ဖြင့် လူနာ၏ နဖူးကို သုံးချက်
ညှင်သာစွာ ထိပုတ်သည်။ ပြီးလျှင်
ညာလက်ဖြင့် နဖူးပေါ် တင်ထားလိုက်
သည်။

အားလုံး ငြိမ်သက်စွာ ဝိုင်းကြည့်နေ
ကြသည်။ ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက်နှင့်
ပင့်သက်ရှူနေခြင်းမှအပ ဘယ်နေရာမှ

မလှုပ် ငြိမ်နေသည်။ ကြည့်နေရင်း
တဖြည်းဖြည်း အသက်ရှူ ပျော့လာ
သည်။ ပျော့လာရာမှ ငြိမ်ကျသွား
သည်။

လူနာ၏ နှာခေါင်းဝတွင်လည်း မိုး၊
ဝှမ်းစလေးများ တင်ကြည့်သည်။
မလှုပ်။ လေဝင်လေထွက်မရှိတော့။
တစ်ယောက်က မျက်လုံး ဖြဲကြည့်
သည်။ ပို၍အံ့ဩသွားသည်။ မျက်လုံး
အိမ်ပါ ချိုင့်ခွက်နေပြီဆို၏။

ဖိုးမှတ်အပါအဝင် ရွှေလှော်နှင့်
ဘိုးသိန်းတို့ ကျောင်းပြန်ရန် စလိုက်ကြ
သည်။ သံချောင်းနှင့် အေးမောင်တို့က
လိုက်ပို့မည်ပြောသည်။ သူတို့က
လက်မခံ။ ဒီမှာ အသုဘကိစ္စအတွက်
လုပ်စရာများကိုသာ လုပ်ကြရန် မှာ
ထားပြီး သူတို့သုံးယောက် ပြန်ခဲ့ကြ
သည်။

ဤကိစ္စမျိုး ကြာကြာနေရန် မသင့်
ဟုထင်သည်။ ကူညီမှု အောင်မြင်သည်
ဆိုသော်လည်း ချက်ချင်းလူတစ်
ယောက် ဆုံးရှုံးရသည်။ အသုဘအိမ်
ဖြစ်သွားသည်။ ကူညီတာမှန်သည် ထင်
သာ၍မဖြစ် ကျေးဇူးတင်စကားပြော
အခက်ဖြစ်သည်။ ဒါကို ဖိုးမှတ်
နားလည်သည်။

ညဘက် လသာရက်ဖြစ်သည်
ရွာလမ်းအတိုင်း ပြန်လျှောက်ခဲ့ကြ
သည်။ အလယ်စုရွာသို့ ရောက်သည်
ရှေ့တူရွာမှ လူငယ်နှစ်ယောက် စကား
တပြောပြောနှင့် လမ်းလျှောက်လာနေ
ကြသည်။ အနီးရောက်သော် ပြူးနောင်
နှင့်ငတိုးတို့ နှစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။

တစ်လှည့်ခံလိုက်ရခြင်း

‘ဟ...ဖိုးမှတ်တို့ ဘိုးသိန်းတို့ မျှော်လင့်
ပါလား မင်းဆိုသုံးယောက် တောင်ကုန်း
ဖုတ်သွားထုတ်တယ်ကြားလို့ တို့လိုက်

ထား
ထိုကိစ္စပြီးသွား၍ ကျောင်းကို ပြန်
လာတာ ဖြစ်ကြောင်း ဖိုးမှတ်မှ လိုရင်း
ထိုရင်းပြောပြလိုက်သည်။ သို့သော်
ဦးနောင်မှ အကြောင်းကိစ္စ ထပ်ဆက်
ပြန်သည်။

သူ့ဘကြီးအိမ်တွင် သရေပူနေ
ကြောင်း သရေမှာနာမည်ကြီး ကိုင်းကုန်း
မှ သောင်ပင်သရေဖြစ်ကြောင်း၊ ကြက်
သားချက်ကြွေးရမယ်၊ ကြက်သား
စားပြီးမှ ပြန်မယ်ဆိုလို့ အခု ကြက်ချက်
နေကြောင်း ပြောပြသည်။

ဦးနောင်ကပင် ဆက်ပြောသည်။
သူ့ဘကြီးလယ်က ထိုကိုင်းကုန်းမှ
သောင်ပင်ကြီးနားမှာ ရှိသဖြင့် တော်
ဆော်ကြောက်ပုံရကြောင်း ပြောသည်။
'အဲဒီဆရာကို ယင်းတို့ လိုက်ပြီး နှစ်ထုတ်
မေ့ရင် အဲဒီကြက်သားအုံကို တို့လူအုပ်
စားလို့ရတာပေါ့ ဘယ်နှယ်လဲ'
ဖိုးမှတ် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

သူ့ညာလက်အား အာဇာတတည်ဆရာ
ဆော်မှ အမိန့်အာဇာတထည့်ပေးထား
သည်မှာ မကြာသေး။ တစ်ပွဲလည်း
အောင်မြင်ထားသဖြင့် စိတ်ဓာတ်
ဆော်ကြွနေသည်။

လူငယ်ဆိုတော့ အစွမ်းလည်းပြချင်
သည်။ အမိန့်အာဇာတ ရရှိထားသော
ညာလက်အစွမ်းသည် သရေလောက်
ဆော့ ဂရုမစိုက်ဟု ထင်ထားသည်။
ဆိုကြသည်သည်။ လွယ်လွယ်ကူကူ
ဆော်ခံလိုက်သည်။ ပြုံးမောင်နှင့် တိုး
တိုး ဦးဆောင်၍ ခေါ်သွားသည်။

ဦးမောင်ဘကြီးအိမ် ရောက်သည်
ဖြစ်သည်။ ဘေးအိမ်များမှာ လူများရပ်
ဆောက်နေကြသည်။ ဦးနောင် ရှေ့ဆုံး
မှ အိပ်ပေါ်တက်သွားသည်။ ကျန်လူ
များနောက်မှ လိုက်သွားကြသည်။
သူ့ဘကြီးအား အာဇာတတည်ဆရာ

တော်ကျောင်းမှ တပည့်များ ခေါ်လာ
ကြောင်း ပြောပြရာ လက်ခံသည့်
သဘော ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

သရေပူပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်
ဖြစ်နေသူမှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့်
အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
ပါးစပ်ကလည်း ကြိမ်းမောင်းနေသည်။
အိမ်မှ မီးဖိုချောင်ကို လှမ်းမြင်နေရ
သည်။ မီးဖိုပေါ်တွင် မီးဖြာနေအောင်
မီးပြင်းထိုးချက်နေသော ကြက်သား
ဟင်းအိုးကို ဖိုးမှတ် အတိုင်းသား
လှမ်းမြင်နေရသည်။

ကြက်သားဟင်းနံ့ကလည်း ဗိုက်
ဆာနေသူ ဖိုးမှတ်အတွက် သွားရည်
ယိုစရာ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ဤ
ပြဿနာ ရှင်းရဦးမည်။ ထုံးစံအတိုင်း
ဖိုးမှတ် ဘုရားစင်ရှေ့ထိုင်သည်။
ရွှေလှော်နှင့် ဖိုးသိန်းတို့ နောက်က
ထိုင်သည်။ ဆရာဖိုးမှတ် စတင်၍မေး
ပြီး...

'ကဲ ယင်း ဘယ်ကအကောင်လဲ ဘုရားကို
ဦးတိုက်မိမိ'

'ဘာဖြစ်လို့ မင်းကဘာကောင်မို့လဲ
ဟင်း...ဟင်း'

'အေး ငါ့အကြောင်း သိရမှာပေါ့
ကွာ'

ဖိုးမှတ်မှ ပြောပြာဆိုဆို ညာလက်
နှင့် ရိုက်ရန် အားဖြင့် ရွယ်လိုက်သည့်
ဟန်ဖြင့် ကြောက်အောင် ခြောက်လှန့်
လိုက်ခြင်းဖြစ်သလို ဆရာတော်အမိန့်
အာဇာတ ရရှိထားသော ညာလက်ကို
အားကိုးခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

သရေပူနေသော အမျိုးသမီးသည်
ဝန်းခန့် ထရန်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် "ဖြောင်း" ဆိုသော အသံထွက်
သွားအောင် ဖိုးမှတ်၏ ညာလက်ကို
ရိုက်ထုတ်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။ သရေပူ
နေသောမိန်းမမှ ရိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်

သည်။

'ဟာ...လုပ်ပူကွ လာသွားကြမယ်'
ဖိုးမှတ် နှုတ်မှ ပြောရင်း သူ့လူ
နှစ်ယောက် ပခုံးပုတ်ကာ အိပ်ပေါ်မှ
တစ်ရှိန် ထိုးဆင်းပြေးသည်။ ဘိုးသိန်း
နှင့် ရွှေလှော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း
လျှင်သည်။ တစ်သားတည်း ပါအောင်
ဆင်းပြေးလေတော့သည်။

ဖိုးမှတ်တို့သုံးယောက် လမ်း
လျှောက်ပြန်ကြရင်း ဘိုးသိန်းက
မေးတော့သည်။

'ဟေ့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ လုပ်ပူဆိုတာက
ဘာလဲကွ ပြောပါဦး ယင်း ညာလက်ကို
မကြောက်တာတော့ သေချာတယ်'
ဖိုးမှတ်မှ ရှင်းပြသည်။

'လုပ်ပူဆိုတာက တို့မိန့်လို့ လုပ်ကြံပူ
အလို့ ဟန်လုပ်ပြောလိုက်တာ ညာလက်
ယွမ်းတော့တာကတော့ အိမ်အေးတင်ဖုတ်
ဝတ်နေတာကို နှစ်ထုတ်ဖို့ အထိပေးလိုက်တာ
ပြီးသွားပြီ အောင်မြင်တယ်လေ အခုလို
နောက်တစ်နေရာမှာ အစွမ်းပြဖို့က အထိန့်
အာဇာတ ယုံတော့ဘူးလေ'

အာဇာတတည် ဆရာတော်သည်
ရည်ရွယ်ချယ်တစ်ခုဖြင့် အမိန့်အာဇာတ
ထည့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ရည်ရွယ်အာရုံ
ပြုထားသော နေရာတွင်သာ အာဇာတ
တည်မည်ထင်ပါသည်။ နေရာအနှံ့
ထာဝစဉ် အာဇာတမတည်နိုင်။ သုံးချင်
ရာသုံး၍မရနိုင်။ ဤအကြိမ်တွင် ဖိုးမှတ်
နှင့် ကျောင်းသားတစ်သိုက် ခံခဲ့ရ
ရှောင်ပြေးခဲ့ရပူးပါသည်။

[အာဇာတတည် ဆရာတော်အား
ရှိသေစွာ ရှိဖိုးကန်တော့ပါ၏]

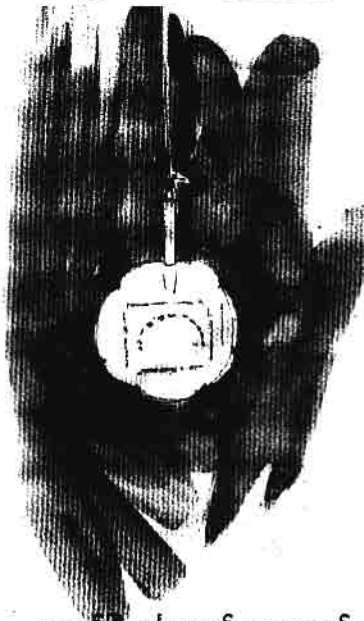
[အဘဦးဖိုးမှတ်၊ အဘဦးရွှေလှော်၊
အဘဦးဘိုးသိန်းတို့အား ရှိသေစွာ ရှိဖိုး
ကန်တော့ပါ၏]

အရတ် ဆရာသိန်း (လက္ခတ္တ)

ကိုယ်တွေ့ပြခဲ့ရသော

မိုးလွဲဂါထာ

ကောဇိန်
(သဒ္ဓတ်မြေ၊ ဝက်လက်)

“မိုးစနေ လေရာဟု” ဆိုသည် အတိုင်း စနေထောင့် အနောက်ယွန်း ယွန်းဆီမှ မိုးသားမိုးရိပ်တို့သည် တလိပ် လိပ်နှင့် အားမာန်ဆောင်ကာ ဖြန့်ချိ၍ တက်လာ၏။

အချိန်ကား ညနေပိုင်း လေးနာရီ ခန့်...

တူတော်မောင်၏ မင်္ဂလာပွဲတွင် လည်း ရပ်ဝေးအထူးညွှတ်တိုဝင်လာမဲ တသံသံ အချိန်...

‘ဒီအချိန်မှာ မိုးရွာလိုက်ရင်ဖြင့်...’

မင်္ဂလာမဏ္ဍပ် စတိတ်အဆင် အပြင်တို့နှင့် ခမ်းနားစွာ ဆင်ယင် ကျင်းပနေသော မင်္ဂလာပွဲလေး ပျက် သွားရချည်ရဲ့ ဟူ၍ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲ၌ စိုးရိမ်ပူပန်မှုအပြည့်နှင့် သတို့သား၊ သတို့သမီးနှင့် ဧည့်သည်တို့အား ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးနေရ၏။

သို့သော်လည်း စိတ်ကတော့ မဖြောင့်ပေ၊ ကောင်းကင်ကို မကြာ မကြာ မော့ကြည့်နေမိသည်။

‘ဘယ်လိုလဲ ဓာတ်ပုံဆရာ မိုးပေါ် မော့ပြီး တကြည့်ကြည့်နဲ့ မိုးရွာမှာ သိပ်ပြီး စိုးရိမ်နေသလား’

ကျောနောက်မှ ကပ်ပြီး မေးလိုက် သော စကားသံကြောင့် နောက်လှည့် ကြည့်ရာ မဏ္ဍပ်နှင့် စတိတ်အဆင် အပြင်တို့ကို ပွဲတိုင်းလိုလို လိုက်ပြီး ပြင်ဆင်ပေးလေ့ရှိသူ “ဦးဘဆင်” ကို တွေ့ရ၏။

‘ဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲ ကိုဆင် ရာ၊ မိုးသာ မညှာမတာ ရွာချလိုက်လို့ ကတော့ ဦးဆုံး ခင်ဗျား ပြင်ဆင်ထား တဲ့ အခမ်းအနားတွေ ပျက်စီးမယ်၊ နောက် မင်္ဂလာပွဲလာတဲ့ သူတွေ မိုးစို ရေစို ရွံ့ဗွက်တွေနဲ့ သွားလာ ဒုက္ခတွေ့ မယ်။’

နောက်ပြီး မင်္ဂလာရှင်တွေအတွက် ဧည့်အလာကျပြီး လာဘ်လာဘ နည်း သွားမယ်၊ ဒီထက်မက ချက်ပြုတ်ထား တဲ့ ထမင်းဟင်းတွေ အလဟဿဖြစ် ပြီး ပျက်စီးသွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား ဗျ’

ဦးဘဆင်သည် ကျွန်ုပ်ထက် အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်ကြီးသူ ဖြစ်သော် လည်း ပြောမနာဆိုမနာ လူရင်းတွေမို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်ရ၏။

‘မိုးရွာမှာ မိုးရိပ်ပို့ ကိုယ့်လူရာ၊ ကိုယ် မိုးလွဲထားပါတယ်၊ ဒီနေ့ ညနေကနေ နောက်မနက် ကိုးနာရီအထိ မိုးရွာစေရ ပါတူး’

‘အပိုင်ကြီးပါလားဗျ မိုးနဲ့ နွားသိုး အစိုးမရဘူးဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီးတွေရဲ့ စကားပုံကို ခင်ဗျားမမေ့နဲ့နော်’

‘ပိုင်ပါတယ် ကိုယ့်လူရာ ဒီလ အတွင်းမှာပဲ ကိုယ် မိုးလွဲပေးခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာပွဲ ဒီပွဲနဲ့ဆိုရင် ငါးပွဲရှိသွားပြီလေ၊ မိုး ရွာမရွာ မနက်အထိ မောင်ရင် စောင့်ကြည့်’

သေချာပေါက် ပြောသွားသော ဦးဘဆင်၏စကားကို မယုံရဲ ယုံရဲနှင့် ကျွန်ုပ် မနက်အထိ စောင့်ကြည့်ခဲ့ရာ တိုက်ဆိုင်မှုလား မပြောတတ်ပေ။ ည နေပိုင်းမှ နံနက် မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြီးဆုံးချိန်အထိ မိုးတစ်ပေါက်မျှ မကျ ဘဲ ချောမောစွာ ပြီးဆုံးခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် မင်္ဂလာပွဲ ပြီးဆုံးချိန်အထိ စောင့်ကာ ကျွန်ုပ် ဦးဘဆင်ကို သွား၍ တွေ့ခဲ့သည်။ သူအသုံးပြုခဲ့သည့် မိုးလွဲ နည်းကို ပြည့်စုံအောင်မေးခဲ့၏။ နက္ခတ် ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ရေးသားခွင့်ပြုရန် ခွင့်ပန်ခဲ့သည်။

သူပေးခဲ့သည့်ဂါထာနှင့် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပုံ နည်းနိဿယတို့ကို ကျွန်ုပ်အနေနှင့် မမြွင်းမချန်ဘဲ ယေး ပုံစံနှင့်တကွ တင်ပြ ရေးသားလိုက် ရပါသည်။

ယပ်တောင်တစ်ချပ်ပေါ်တွင် ရေပျဉ်း ပထမ မိုးလွဲမည့် နယ်သတ်မှတ်ပုံကြေး ဥပဒေ။ အရှေ့လှိုင်းသော် ယပ်တောင် အနောက်လှိုင်းသော် ယပ်တောင် တောင်လှိုင်းသော် ယပ်တောင် (ယပ်တောင် အရာ) မြောက်လှိုင်းသော် ယပ်တောင်

၁။ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြေဆိုရန် သောက

ဘိမ္ဗေါင်

(၆)

၂။ မူလဒီဇိုင်း

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ပုဂံမုတင် - စာသင်္ဂယ ၁၁၀၇၆၆ လိုင်စင် ၈၂၅၁၁၊ စာအုပ်အမှတ် (၁၁၁၂)

“ဆရာကိုယဉ်တင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဌာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရတာ အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့တာပါ။”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။”

“နုလုံးဟာ မွေးစွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ နွေကုန်တိုင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီးဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကလောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အဆက်နေခြင်း၊ လေဆူနေခြင်းမဟုတ် လေကွာကွေ့ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။”

“ကိုယဉ်တင် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့။”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပတ်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”
“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဌာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်ခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနံရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွင် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးရန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပျောက်၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန့်ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

“ကိုယဉ်တင် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဌာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုရင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးနဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားနို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ခြန်မာဆေးမျိုးစုံ ခြန်ခိုရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဌား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ခြန်မာဆေးမျိုးစုံ ခြန်ခိုရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ခြန့်ချိပေးနေပါမည်။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးသီးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၇/၃၆)ယောက်လမ်း၊ မြောက်ဘက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်းတေ-မြေသာစည်၊ ၇၉-၄၁၀၇၉

မြိုင်မြိုင် ငွေတံဆိပ်

ရွှန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်ခဲ့သည့်

သာယာဝတီပညာရေးဆရာတော်ကြီး ဦးလောကတိဏ္ဍ

ထက်မြက်စွာ

၏ ဘဝပုံရိပ်များ (၃)

ထောင်ပညာ အဆက်

လူအများ အကျိုးထူး ရရှိစေမည့် "ဗုဒ္ဓလောက" ပုတီးစီမံနည်းကို ထည်း ညွှန်ပြပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍ၏ နှစ်တုတော်ကိုလည်း မှန်ခန်းတွင်း ဖုတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤရပ်တုမှာ ဆရာတော် ထင်ရှားရှိစဉ် ၁၃၄၉ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၁)ရက် နေ့တွင် ဒါယကာ ဦးမြဝိုင်းမိသားစုက ဆရာတော်အား ခွင့်ပန်ကာ ထုလုပ် လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။

ဆရာတော်သည် မိမိအား အကြောင်းပြု၍ လှူဒါန်းမှုအတွက် အလှူရှင် ပင်ပန်းလေးလံမည်ကို စိုးရိမ် သဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဆိုင်းငံ့စိစစ်ပြီးမှ အလှူရှင် ဦးမြဝိုင်း မိသားစုကလည်း သဒ္ဓါတရား ထက်သန်လွန်းသည့် အပြင် ပင်ပန်းလေးလံမှု မရှိနိုင်သဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည် ဆိုလေသည်။

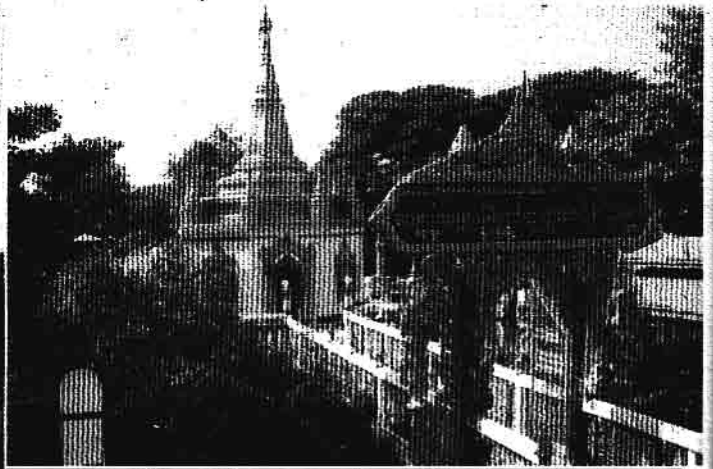
သာသနာ့ရောင်ခြည် ဓာတ်စေတီ

ဦးသာသနက ကျောင်းဆောင်အနီး နို့ကမ္ဘာလုံးစေတီရှိရာသို့ ခေါ်သွားကာ သာသနာ့ရောင်ခြည်ဓာတ်စေတီ ဖြစ် ကြောင်း ပြောပြသည်။

၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ ဆုတ်(၅)ရက်နေ့တွင် သာသနာ၏

ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍ၏ ဖော်ပြချက်များ

လမ်းမမှ မြင်ရသော လေးပါးသမ္ဗုဒ္ဓအိမ်တော်ရှေ့တော်

လေးပါးသမ္ဗုဒ္ဓ အိမ်တော်ရှေ့တော်ပိုက်

အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်သော သာသနာ့ ရောင်ခြည်ဓာတ်စေတီကို ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍက တည်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

လူနတ်ဗြဟ္မာတို့ ညီညာစွာဖြင့် သာသနာအကျိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေ ရန် ရည်ရွယ်၍ ကမ္ဘည်းစာများလည်း ရေးထားကြောင်း သိရသည်။

အလယ်တွင် ကမ္ဘာလုံးပေါ်၌ ဓာတ်တိုင်တည်၍ တိုင်ထိပ်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ထားသည်။ တိုင်ပတ်လည်တွင် ပညာသာသနာ သမာဓိသာသနာနှင့် သီလသာသနာဟူ၍ ဓာတန်းသုံး ကြောင်း ရေးထိုးထားသည်။

ရင်ပြင်တော် အရံတံတိုင်း ထောင့် လေးထောင့်တွင် အုတ်ခုံခံကာ အရှေ့ တောင်ထောင့်၌ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့် တွင် သိကြားမင်း၊ အနောက်မြောက်

ထားသည်။

❶ တံတိုင်းအခြေ အရှေ့ဘက်၌...

‘ဝိပုတ္တိအခါ ရောက်ရှိလာ ကမ္ဘာ ရေလို အေးရမည်’

❷ တောင်ဘက်တွင်...

‘သီလသမာဓိဏ္ဍာန် လူ့ဘုံနတ်ရပ် တည်ရမည်’

❸ အနောက်ဘက်တွင်...

‘လောကုန်းစကြာ စိုးမိုက်ကာ သာသနာ နေ့လို့ ထွန်းရမည်’

❹ မြောက်ဘက်တွင်...

‘လူနတ်ဗြဟ္မာ ပေါင်းစုံကာ သာသနာ ညီညာပြကြမည်’

ဟု အသီးသီး ရေးထိုးထားလေ သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ဤစေတီ အား အနေကဇာတင်ခြင်းကို အခွင့် အခါသင့်တိုင်း ပြုလုပ်လေ့ရှိရာ ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ (၆)ကြိမ် အနေကဇာတင်ပွဲ ကရဝိက်ဟောင် မဏ္ဍပ်ဖြင့် ပြုလုပ်ပုံကို ပန်းချီပုံဖြင့်

မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ထိုပန်းချီကား ကို ကျောင်းပေါ်တွင် တွေ့ရသဖြင့် ထပ်ဆင့်ရိုက်ကူး ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အာဂန္တု ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဤစေတီအား မူးမြော်ရန် ဆရာတော် အား မေးမြန်းခဲ့သည်။

‘ဒီစေတီပုံက ထူးခြားတယ်။ ဘာပုံ တော်ပါလဲဘုရား’

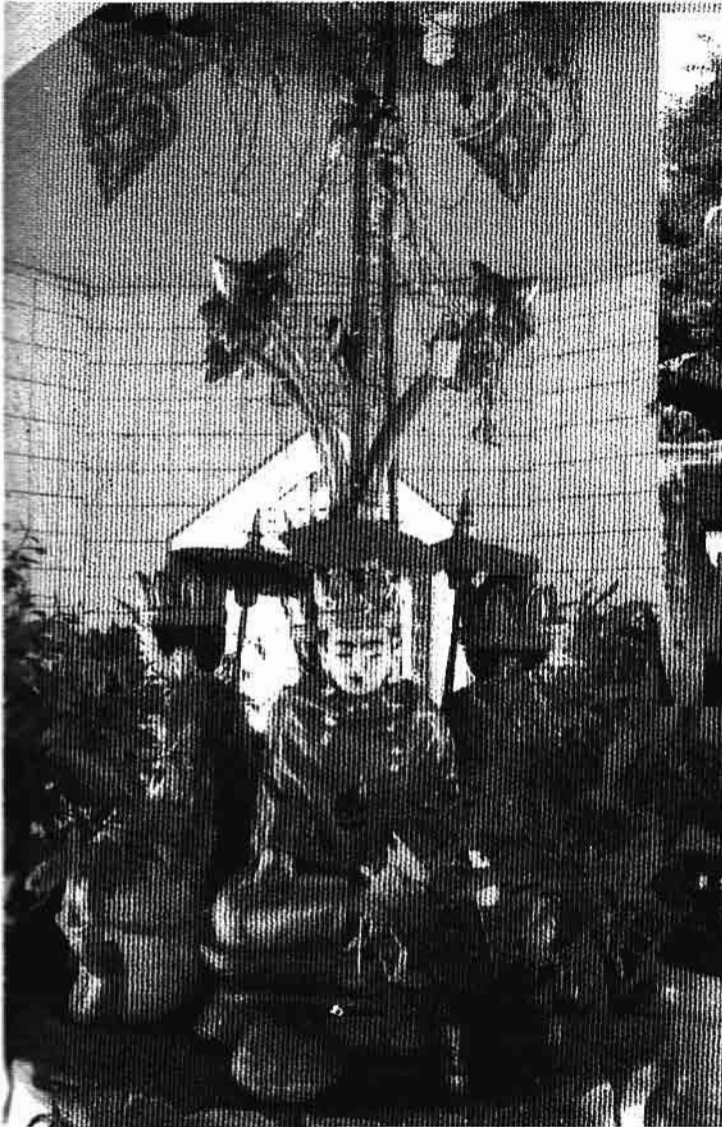
‘ဘုရားပုံတော်ပဲပေါ့’

‘တပည့်တော် ဘယ်လိုမှ သဘော မပေါက်လို့ပါ ဘုရား’

နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာတော်က တပည့် ဒကာများကို ဤသို့ ရှင်းပြ သည်။

‘ဪ... အနိယာတွေမှ သိနိုင်တဲ့ စေတီ တော်ဆိုတော့ သူ ကယ်သိပါ့မယ်’

ဟု အစချီ၍ အောက်က ကမ္ဘာလုံး ကြီး သာသနာနှစ် (၅၀၀၀)မက ကမ္ဘာ တည်သရွေ့ သာသနာတော် ကမ္ဘာ တစ်ဝန်းလုံး တည်တံ့စေလိုသော ဆန္ဒ ဖြင့် စီမံထားခြင်းဖြစ်ကာ အနာဂတ် သာသနာတော်ကြီး ထာဝရ တည်တံ့ စေမည်ဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းတော်မူခဲ့ သည်။

ဤစေတီတွင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
တူသိုလ်ပြု၍ အဓိဋ္ဌာန်ပါက အထူး
အကျိုးများကြောင်းလည်း ဆရာတော်
ကြီးက မိန့်ကြားတော်မူသည်။
စွန်းလွန်းဝိပဿနာတိုက်ခွဲ ဖြစ်
သော ဤသတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း
ခုထိယမြောက် ဆရာတော် ဦးနာရ
တ သာသနာရောင်ခြည်ဓာတ်စေတီ
နှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ မိန့်ကြားခဲ့
သည်။

‘ဆရာတော်ကြီး ဦးလောကတိဏ္ဍ
မန္တလေးသို့ကြွဖို့ ကိစ္စတစ်ခု ပေါ်လာ
တယ်။ ကျုပ်နဲ့ ဒကာဦးမင်းဟန်လဲ
ပါတယ်။ ကြွခါနီးမှာ သာသနာ
ရောင်ခြည်ဓာတ်စေတီကို ဦးခိုက်ကြ
တယ်။ ပြီးတော့ စေတီထောင့်က
ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို “မန္တလေး လိုက်ပါ
သွားရမှာမို့ ကျောင်းတော်ကို
စောင့်ရှောက်ပြီး မြို့ဖွယ်ကိစ္စများ
တာဝန်ယူပေးကြပါလို့” မေတ္တာရပ်ခံ

◆ ဌာနာသွင်ဆုတ်တမ်းတကျက်စာ

◆ လိုက်တွင်းရပ်ပွားတော်များ

တယ်။ အဲဒီအခါ ရုပ်တုတွေက
ခေါင်းညိတ်ကြတာ ကျုပ်မျက်မြင်
ကိုယ်တွေ့ပဲ’

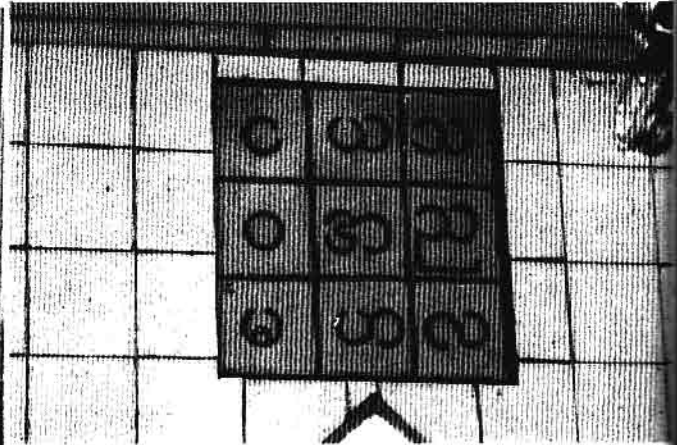
(မြတ်ထေရ်မဟာ၊ စာ-၁၂၃)

ဦးနာရဒကာပင် ဆက်၍ ကျောင်း
တော်ရှိ ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို
ညွှန်ပြလျက်...

‘ဆရာတော် ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေထဲ
မှာ ဒီပုံက ထူးခြားတယ်။ ဒီပုံကို ပေါက်ကျ
လို့ ခေါ်တယ်။ သာမန်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တွေ
အရိုက်ခံလို့ ဖျာတူ အသက်ပရှည်တတ်
ဘူး’

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုဓာတ်ပုံမှာ
မတ်တတ်ရပ် သပိတ်လွယ်ကာ
လက်ယာလက်က တောင်စောင်းကိုင်၊
မြေတွင် ထောက်ထားသည်။ လက်ဝဲ
လက်ဖြင့် ယင်တောင်ကို ထမ်းထား
ဟန်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး ယ်စဉ်

နဂါဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၁

အဝတ်အစားအင်္ကျီ အင်္ကျီ

၁။ လောကကဏ္ဍိယ သာသနာစောင့်ရှောက်သော

ယင်းနောက်တွင်ဆရာတော်
ဦးသာသနအား နှုတ်ဆက်
ကန်တော့ရာ ဆရာတော်
ဦးလောကတိတ္ထ၏ ပရိတ်ကြီး
(၁၁)သုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်

ထားသော စီဒီခွေတစ်ချပ် ဒါနပြု စွန့်
လှူတော်မူသည်။

ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်းတိုက်တွင်

သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းမှ ပြန်ထွက်လာ
ပြီးနောက် မြင်းခြံမြို့ မြောက်ဘက်ရှိ
ဆုတောင်းပြည့်ကျောင်းတိုက်သို့ သွား
ရောက်သည်။

ထိုကျောင်းတိုက်တွင် ဦးပွင်း
အရှင်ဝိသုဒ္ဓအား ဖူးမြော်ရကာ
ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရား ဂန္ဓကုဋ်
တိုက်သို့ ခေါ်ဆောင်ဖူးမြော်စေကာ
ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထနှင့် ဆက်
စပ်သော ဖြစ်စဉ်အချို့ကို ရှင်းပြပေး
တော်မူသည်။

[အရှင်ဝိသုဒ္ဓသည် ဝတ်ကြောင်
ဘဝက တိုင်းလက်ရွေးစင်အဆင့်ရှိ
ဂေါက်သီးရိုက် အားကစားသမား
ဖြစ်ကာ အတန်အသင့် ပြည့်စုံ
ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် တစ်ဘဝစာနှင့်
တစ်သံသရာကို နှိုင်းချင့်ကာ
မောင်ရင်ပေါ်ချောက် ဆရာတော်
ဦးဝါယမ (ဦးလောကတိတ္ထ၏
အတွင်းနေ လက်တွဲဖော် တပည့်
ဖြစ်၍ ယခုအခါ သက်တော် (၉၀)နှစ်
ရှိပြီဖြစ်သည်။)ထံတွင် ရဟန်း
ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်မှာ
ဆယ်ဝါပြည့်ပြီဖြစ်ကြောင်း အားကျ
ဖွယ် ကြားသိရသည်။ စုတင်ဆောင်
ရဟန်းတော်ဖြစ်သည် ဆို၏။]

ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရား
သည် ဉာဏ်တော် မြင့်မားထည်ဝါထူး
သော တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီး
ဖြစ်သည်။ မူလ ကောင်းမှုရှင်နှင့်
တည်ဆောက်ချိန် ကာလကို မသိရ
သော်လည်း ဦးလောကတိတ္ထနှင့်
ဆက်စပ်၍ ဤသို့ သိရသည်။

ဦးလောကတိတ္ထလောင်းလျာ ဦး
သည် အသက် (၃၀)ကျော်လာသော
အခါ အထူး ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည့်
များကြောင့် ရှေ့တွင်ဖြစ်ပွား
အကြောင်းအရာများကို ကြိုတင်သိမြင်
လာသည်။

သို့သော် ဤမျှနှင့် ယနေ့မပြည့်ဝသော

က ရိုက်ထားသောပုံ ဖြစ်သည်။

ဦးနာရဒသည် ဦးလောကတိတ္ထ
နှင့်အတူ သာသနာရေး အခမ်းအနား
များသို့ လိုက်ပါသွားရကာ ဆရာတော်
မရှိသည့်နောက် ဒုတိယမြောက်
အောင်မြေလောက သတိပဋ္ဌာန်
ကျောင်းဆရာတော် ဖြစ်လာသည်။

ယင်းနောက်တွင် ကျောင်းမုခ်ဦး
အနီးသို့ ရောက်ရှိလေရာ မုခ်ဦးတိုင်
အတွင်းအပြင် နှစ်ဖက်လုံး၌ အင်းကွက်
များတွင် ဗျည်းအက္ခရာ ဂါထာများ
ရေးသွင်းထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်
မှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဂါထာမှာ သိကြားသက်စောင့်
ဂါထာဖြစ်၍ အောက်ခြေမှ အထက်သို့
(၈)ကွက်၊ (၆)ကွက်၊ (၄)ကွက်၊
(၂)ကွက်စီ စီတန်းရေးသားထားသည်။
“ဝေသာဒါကု ကုသာဒါဝေ၊ ယသာဒ
ဒသာယ၊ ဗိကု ကုဗိ၊ ဘုကု”ဟူ၍
ဖြစ်လေသည်။

သဖြင့် ဤဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာ
ဘုရား ရှေ့တော်မှောက်သို့ နေ့စဉ်
မျောက်မကွက် လာရောက်ကာ ပရိတ်
ရွတ်၊ မေတ္တာပို့၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို
အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် အလုပ်တာဝန် များပြား
၍ အားလပ်သဖြင့် ဘုရားသို့ မရောက်
နိုင်ဘဲ ပျက်ကွက်မိသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သွားရောက်
ထပ်ပြုသောအခါ ဘုရားရှင် မျက်နှာ
တော်သည် အလွန် စိတ်ဆိုးဟန်ဖြင့်
မျက်မှောင်ကုပ်ကာ မိမိအား စူးစိုက်
ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် မျက်နှာတော်ကို မကြည့်
ဆဲ ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် ဘုရားရှိခိုးပင်
ဆုံးအောင် မရွတ်ခဲ့ရ။ နောက်ဆုတ်၍
စိတ်မကောင်းစွာ အိပ်ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်၍ အချိန်ယူ စဉ်းစား
ကြည့်ရာ မိမိအဓိဋ္ဌာန် ပျက်ကွက်ခဲ့
ခြင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆမိ
သည်။

ကြောက်ရွံ့စိတ် မပြယ်သေးသဖြင့်
အေးငါးရက်ခန့် မသွားဖြစ်ခဲ့ချေ။ အရဲ
ရဲ၍ သွားရောက်ခဲ့ရာ ဦးချက်နံတော့၍
ဘော်လှိုက်သည်နှင့် ကြည်လင်သော
မျက်နှာတော်ကို တွေ့ရသည်။

သို့ဖြင့် “မြတ်စွာဘုရား သီတော်
ဗုဒ္ဓသာ တရားတော်ကို တယဉ်တော်
အိမ်ရေစ ဘုရား” ဟု လျှောက်ထား
ပြီးတစ်ဆက်တည်း “ဟဲ့ ဟဲ့ဘက်က
ဗုဒ္ဓရိုး၊ နင်လဲ အသိပဲ” ဟု နှုတ်မှ
အလိုအလျောက် ထွက်သွားသည်။

မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်နူးဝမ်း
မြောက်စွာ ရိုခိုးကန်တော့၍ ဂန္ဓကုဋ္ဌီ
ဆုတ်အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့ရာ မိမိ ပြောဆို
သည့် သတိရသဖြင့် ရုက္ခစိုးနတ်ကွန်း
သို့ သွားကာ ပြောမှားဆိုမှား ရှိခဲ့ပါက
သည်ခံခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်ခဲ့

◆ လိုက်အခြံသတ်လည်း ရှိမှာတော်

လေသည်။

ဦးဝိသုဒ္ဓက ဤသို့ ရှင်းပြသည်။
‘အဲဒီတုန်းက ဂန္ဓကုဋ္ဌီတိုက်ရဲ့ အရှေ့ဘက်
ကပ်လျက်မှာ ညောင်ပင်ကြီးရှိတယ်။ အဲဒီ
မှာ ရုက္ခစိုးနတ်ကွန်းနဲ့ ရုပ်တု ရှိခဲ့တယ်။
ညောင်ပင်ကြီး လဲပြိုလွှားတော့ ရုက္ခစိုးနတ်
ကွန်းကို အရှေ့ဘက်နားမှာ အသစ်ပြန်လုပ်
ဖော်ကြပါတယ်’

ဦးပဉ္စင်း ညွှန်ပြသော နေရာတွင်
နတ်ကွန်းတစ်ဆောင်နှင့် ရုက္ခစိုးနတ်
ရုပ်ရှိကာ ကွန်းဆောင်ဘေး တစ်ဖက်
တစ်ချက်စီတွင် ဇီးကွက်ရုပ် တစ်ခုစီ

မြင်တွေ့ရလေသည်။ ရုက္ခစိုးနတ်မင်း
အား အရိုအသေပြုကာ မေတ္တာပို့
အမျှပေးဝေဖြစ်ခဲ့သည်။

လေပါးသစ္စာ အိမ်တော်ရာစေတီ

ရှင်ဝိသုဒ္ဓအား ရိုခိုးနှုတ်ဆက်၍
ဆုတောင်းပြည့် ကျောင်းတိုက်မှ
ပြန်ထွက်ခဲ့ရာ မြို့မြောက်ဘက်
ပြောင်းပြာချောင်းကူး တံတားထိပ်တွင်
လေးပါးသစ္စာ အိမ်တော်ရာစေတီကို
ဖူးတွေ့ရသည်။

စေတီတည်ရာ နေရာကား မောင်ပူ

► တန့်ထောင်တွင်းမှ ဂူသီလဝါ

ဂူသီလဝါတန့်ထောင်

ရှင်သာမဏေဘဝမှ လူထွက်ပြီးနောက် မီးစက် (လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးစက်) တွင် အလုပ် ဝင်လုပ်၍ အိမ်ထောင်ကျ သောအခါ မီးစက်ဝင်အနီး နေထိုင်ခဲ့ ကြသည့်အိမ်နေရာဖြစ်သည်။ ဤ စေတီတည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာ တော်ကြီးက ဤသို့ ရေးသားခဲ့သည်။

'ငါ ဘုရားတည်ရာမှာ ဂုဏ်ခြံ လိုချင်လို့ ယဟုတ်ဘူး။ ရှေးအစဉ်အလာ လမ်းကြောင်း ဖြစ်လို့ တည်တယ်။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျလဲ ရှာကြသိရှိခဲ့လို့ အများလူတွေလဲ အကျိုး တရား ရရှိပြီး သိရှိကြပါစေလို့ ရည်ရွယ်ပြီး တည်ခြင်းဖြစ်တယ်။

စေတီတွဲကိုလဲ လေပါးသစ္စာအိမ်တော်ရာ လို့ သမုတ်မှာဖြစ်တယ်။ နောင် သမိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်တော်တစ်ဆူ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆ ယယ်ချီရင်လဲ ယူဆနိုင်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီနေရာ အိမ်ဂဟာ

မှာ ထူးမြတ်တဲ့ တရားတော်ကို သိရှိခဲ့တာ ကြောင့်ပဲ။ ဒီနေရာကစပြီး အလွန်တရာ နက်နဲတဲ့ တရားတော်ကို ဆက်ဆံခဲ့ ရှာဖွေ စုဆောင်းပြီး လောကဝံလှိုင်းဇာတိကို ဖြတ်ကျော်ရန်ကန်ပြီတော့ စွန့်လွှတ်ထွက်ခဲ့ တဲ့နေရာ ဖြစ်တယ်။

စေတီတည်ခြင်း အကြောင်းအရာတို့ကို ပြောရရင်လဲ တရားသဘောလိုပဲ လွယ် ယယောင်နဲ့ခက် တယ်ယယောင်နဲ့ နက်ပါတယ်။ နောင်အချိန် အကြောင်းသင့်လို့ အခွင့်သာ ခဲ့ရင် ပါရမီရရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း သိနိုင် စရာအကြောင်း ရှိပါလိမ့်မယ်'

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ရေးသား ခဲ့သော လက်ရေးမူမှဖြစ်သည်။ (မြတ် ထေရ်မှန်၏ဘဝဖြစ်စဉ် တမူကံနာ-ဆု ၈၈)

ဤစေတီကို ၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ သီတင်း ကျွတ်လဆန်း(၇)ရက်နေ့ စတင် အုတ်မြစ်ချ၍ ဆရာတော်ကြီး မောင်ရင်

ပေါ်ချောက်တွင် ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံ ရရှိခဲ့သည့် ခက်မင်းပြာနှင့် ပြည့်စုံသော ဗောဓိသားကို ထုလုပ်ထားသည့် ရုပ်တု တော်(၅)ဆူနှင့် ဓာတ်တော်မွေထေရတနာပစ္စည်းများ ဌာပနာခဲ့သည့် တပေါင်းလဆုတ် (၁၁)ရက်နေ့တွင် အနေကဇာတင် ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်။

စေတီမှာ ရှစ်မြှောင့်တိုက်မ၊ ခေါင်းလောင်းမောက် ရှစ်မြှောင့်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ စေတီပတ်လည် တွင် နတ်မင်းကြီးလေးပါး ခြံရံလှူပူဇော်နေဟန် သွန်းလုပ်ထားကာ စေတီလိုဏ်အပြင်ဘက် ထောင့်များတွင် ကျောက်ဖြူသားရုပ်ပွားစေတီ လေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းလျော်စွာ

ကြော်ငြာဆေးဝါး

ဆီး ဝမ်း လေ့ရှိ၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

မကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

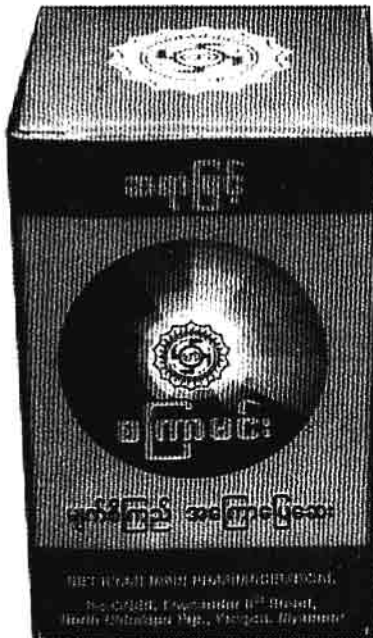
ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ
ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ
နိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ
ဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား"
ဟာ အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ
ချာ အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဤ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ
စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့
အသိရှိတွေတွေ တက်ကြွလန်းဆန်း
စေဖို့အတွက် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်'
ဆဲ... ဟဲ... ဟဲ'
ဆဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး
အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ
လောင်းချင်လို့ဗျ'

ဤလေ ကိုမျိုးမြင့်'
ဤသူ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
အပြင်ဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ
တဲ့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစိုက်တာတို့
နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ
တို့နဲ့ မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်
နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ
လိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော
ခေါင်းလေးဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ
သုံးလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ
တာတာ'

ဤသည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။
ဤလေး သုံးဆောင်ပါဦး'
ဤရုပ် အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး
မောင်နှမတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို
တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက
ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်
နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော
အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့
တခြား ၀.၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး နောက်ကြောတက်၊
ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ
လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်လေး
ရတယ်။ သူကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း
မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်း

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ ကိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူရိုး အပုပ်ရိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန် စမြင်ခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆိပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆိများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင် ဖယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းစေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာမ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့် သောဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်မခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာစေ လှပရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အစ ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ဖြစ် ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ’

ပင်ရင်း-မြန်မာ့ဓာတ်ပြား

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးထုတ်

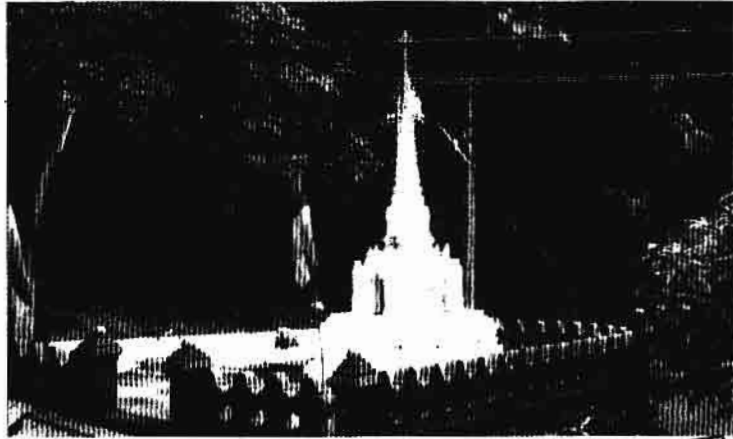
အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို
သွက်လက်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တူလား၊ မြန်မာ
ရင်းထင်ရှား၁၉၁၁

သခင်ပုမ အသက်

မြစေတီကား “အမရ”စေတီခေါ်
အမရ=နတ်ကိုညွှန်းရာ နတ်တောင်
(နတ်ရှင်တောင်) ပညတ်နှင့် ကိုက်ညီ

စေတီများကို “အုတ်ထီး”သာ တင်
စေ၏။ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်း နိုင်နင်းစွာ
အုပ်ချုပ်စိုးမိုးနိုင်ရေး ရည်ရွယ်သည်
ဆိုလေသည်။ ထိုစဉ်က ဗန်းမော်အောင်
ဆင်လှူခဲ့သော အုတ်ထီးကို စေတီ
အနီး မြေပြင်၌ တွေ့ရသည်။

• သိန္ဓုသေသနတ်တော်

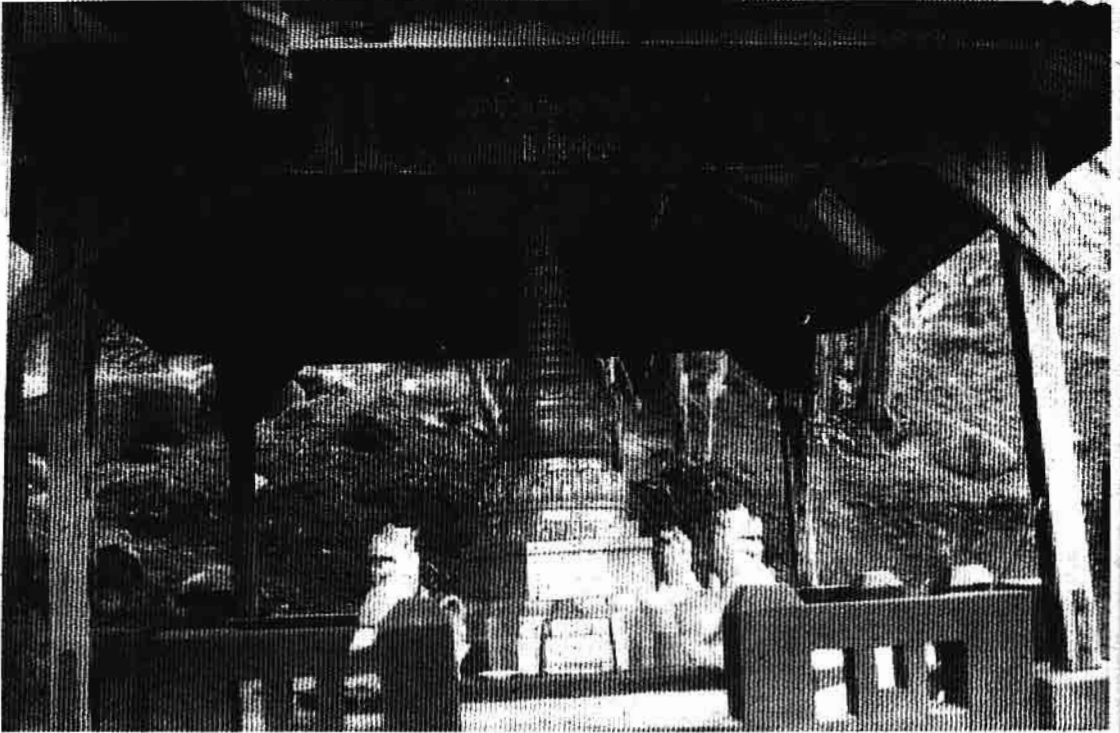
ခံယူနိသ

ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ခွင်မှ

နတ်ကျွတ်တောင် သာသနာစာသနိုးသို့ (၃)

• ကွင်းဆုံဆီခြယ်

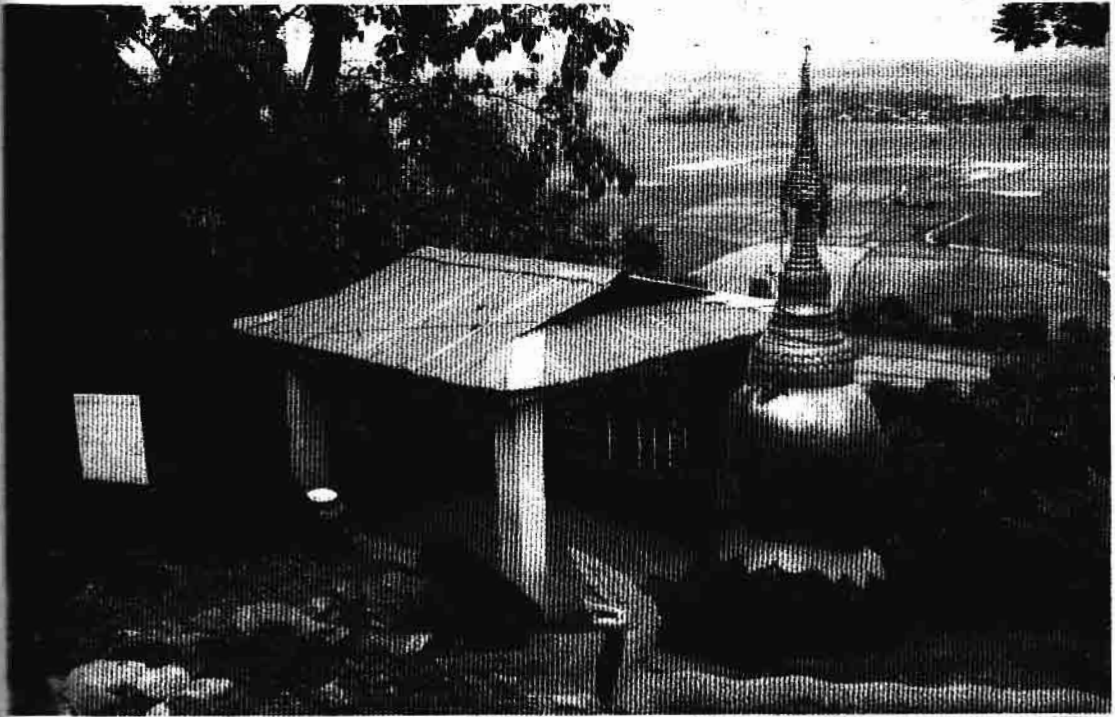

• အာင်သု ဘုတင်ပြည့်စုံတီ

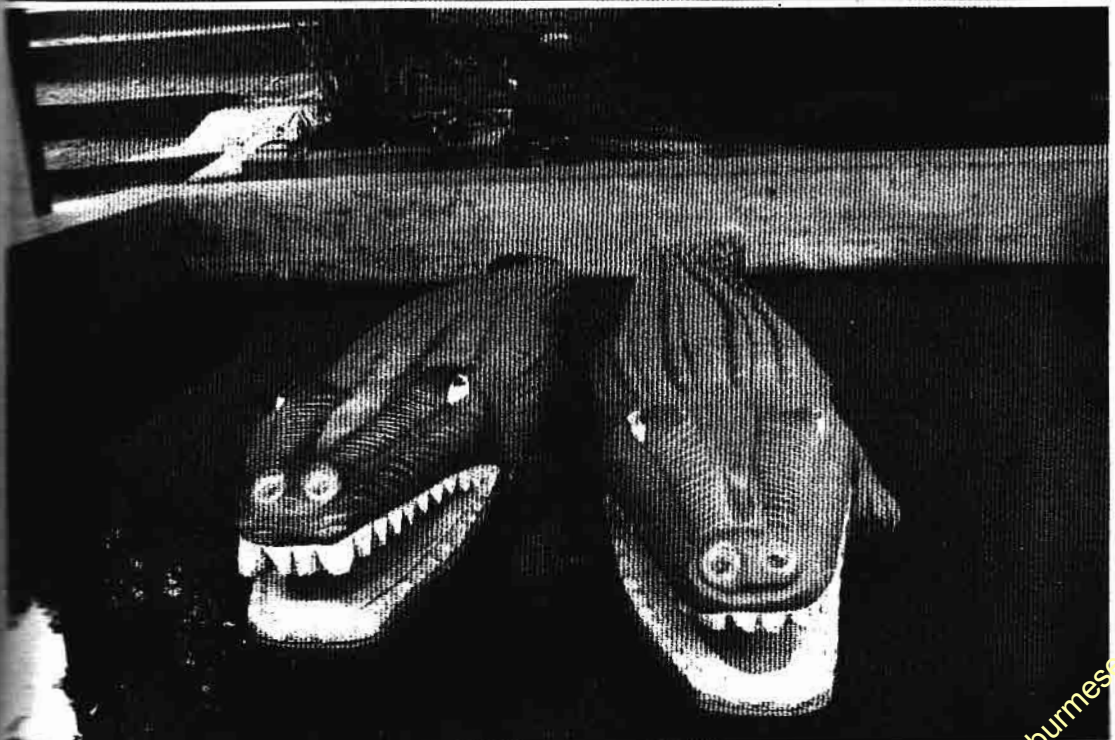
• သီခြံသံ တွင်ယူ

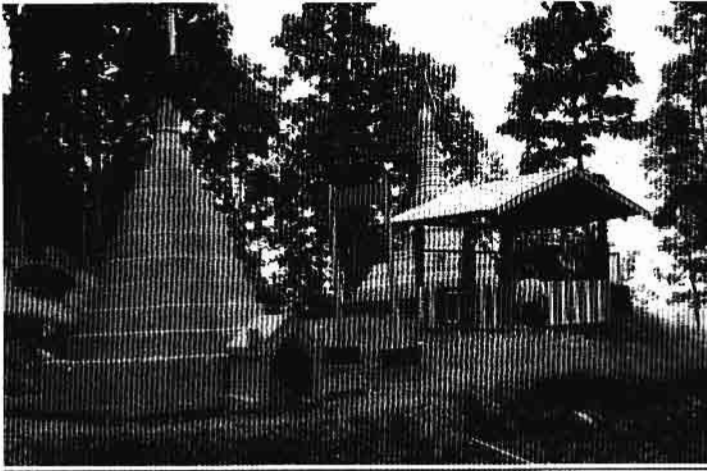

၅၈ နုတ္တရေရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓစင်

◆ ကချိုက်ထီးရိုးကလေးတော်
◆ ထီးမြောင်မြို့၊ မိကျောင်းရပ်ကွက်

◆ ခြံစတီ(ယာဘက်)

◆ ရွှေသာကြီးစတီ

◆ စတင်လုပ်
ထားသည့်ပုံ

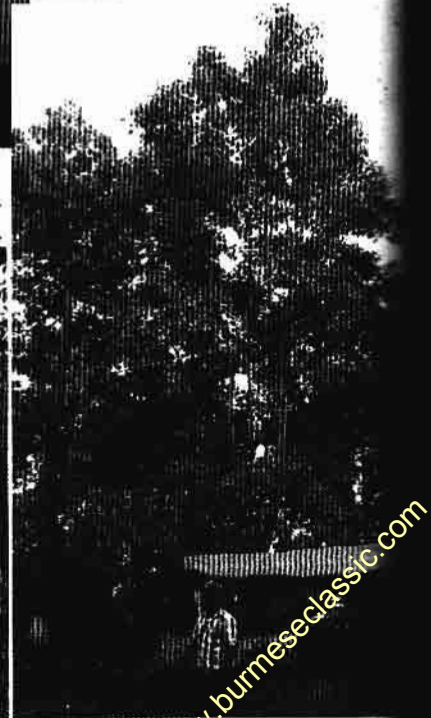

◆ အာဘဏ္ဍာန်ဆိုင်ရုံတော်

◆ အာဘဏ္ဍာန်ဆိုင်ရုံတော်

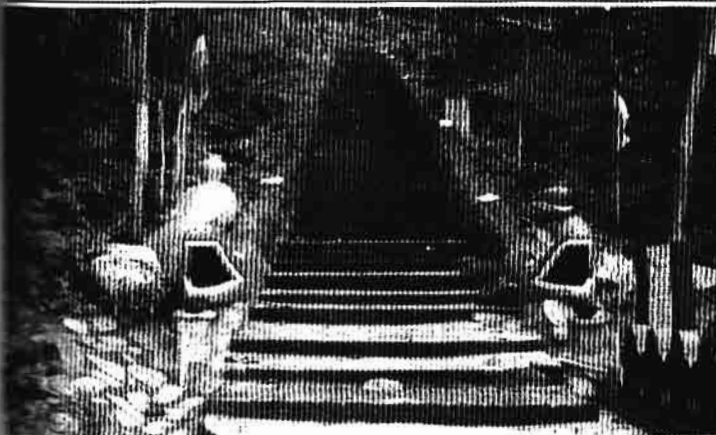
၆၀ နာရီရောက်ခြင်းပုံစံ

▲ အာဟာရအာရုံစိုက် ဓာတ်ပုံကုန်ပစ္စည်း

● ဆောင်တက်ဆောင်တန်းလှူဒါန်း

အခြေခံ ဓာတ်ပုံကုန်ဖြစ်သော ဤ နှုတ်ထီးကို ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ထားခြင်းဖြင့် မြန်မာမှုဆိုင်ရာ အာဟာရအဖွဲ့အစည်းကို ကြာရှည် ထိန်းသိမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ထောင့်တမိသည်။

နတ်သျှင်တောင်တွင် စဦးစွာ ဓာတ်ပုံကုန်ချ စေတီတည်ခဲ့သည် ဗန်းမော်ဆောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၁၃၁၃ ခုနှစ်မှ ၁၃၂၁ ခုနှစ်အထိ နတ်သျှင်တောင်နှင့် သာသနာပြုသွားသည်။

နတ်သျှင်တောင်၌ပင် ၁၃၂၁ ခုနှစ် ခေါင်စနေ သူ၏ အုတ်ဂူသည်လည်း ခြောက်သွားပြီဟု သိခဲ့ရသည်။ မိဘအမည်၊ မွေးရက်စွဲ၊ မွေးဇာတိ၊ သင်ယူဆိုင်ရာစသည် ပညာရပ် စသည်

တစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့ရှိရပေ။

အာထက်ကျောင်း

ဓာတ်ပုံကုန် စေတီများဆီမှ ဆက်၍ တက်လာရာ (၁၀)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် တောင်တက်အုတ်လှေကား အစပြုရာ အထက်ကျောင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိသည်။

နတ်သျှင်တောင် သာသနာမြေ၏ ဩဝါဒါစရိယဆရာတော် ဦးအာစရသိဒ္ဓိ နတ်သျှင်တောင်သို့ ကြွရောက်သည့်အခါ သီတင်းသုံးသောကျောင်းဖြစ်သည်။ တောင်ခြေတွင် အကြောင်းကိစ္စရှိပါက ရွှေကျောင်းကြီးအနီးရှိ ပျဉ်ထောင်ကျောင်း၌ ခေတ္တနားနေသီတင်းသုံးတတ်သည်။

ပူဇော်မှုခရီးအစတွင် ဝင်ရောက် ဂါရဝပြုခဲ့သော ပျဉ်ထောင်ကျောင်းကလေးဖြစ်သည်။ အောက်တွင်ရှိ၍ အောက်ကျောင်း ခေါ်၏။ ဤအထက်ကျောင်းကို “ဝိဇ္ဇာဓမ္မဒေဝနဝင်း ကျောင်းတိုက်”ဟု အလှူကမ္ဘည်း၌ မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

ကျောင်းအတွင်း ဘုရားခန်း၌ မကိုဉ်စလွယ်ဆင် တင်ပျဉ်ခွေ မင်းဝတ်ဘုရားတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ကျောင်းနံဘေး နောက်နားဆီ၌ ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးရှိကာ ဗောဓိပင်ခြေအား ကွေ့ဝိုက်၍ တောင်တက်ကားလမ်း ဖောက်လုပ်ထားသည်။

ကျောင်းဆောင်မျက်နှာစာ လမ်းတစ်ဖက် ကုန်းတော်ရှိ ဝိဇ္ဇာဓမ္မဒေဝနဝင်းစေတီမှာ အုတ်ခုံပလ္လင်နှင့် မုခ်လေးမုခ်အထက် ပစ္စယံမပါ သွယ်လျလျ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်ကို ထူးခြားစွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

ပြောင်းလဲလာသည့် တောင်တော်

ကျောင်းတော်တည်ရာ ကုန်းမြေ၏ ကမ်းပါးထိပ်တွင် (ကုဋ်)သန့်စင်ခန်း ဆောက်လုပ်ထားလေရာဆီး၊ ဝမ်းလွယ် ဟန်တူသော ဦးနီနှင့် ဦးဝင်းရွှေတို့က သုတ်ခြေတင်ကြသည်။ ဦးအောင်ဆန်းက ဤသို့ မှတ်ချက်ပြုသည်။

‘ဟိုအရင် ဝန်မော်အောင် သာသနာပြုစဉ် တန်အရိန်ကဆိုရင် အလုပ် ဆွဲလေ့ရှိတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု တံတွေးတွေလိုတောင် ယူတု။ ဖိနပ်ဖိရ ဆဲရေးကြမ်းတမ်းတဲ့ စကား မပြောရ လင်စုံယားဖက်ယားရ ဆိုပြီး တင်တင်ကျပ်ကျပ် သတိပေးထားတယ်။’

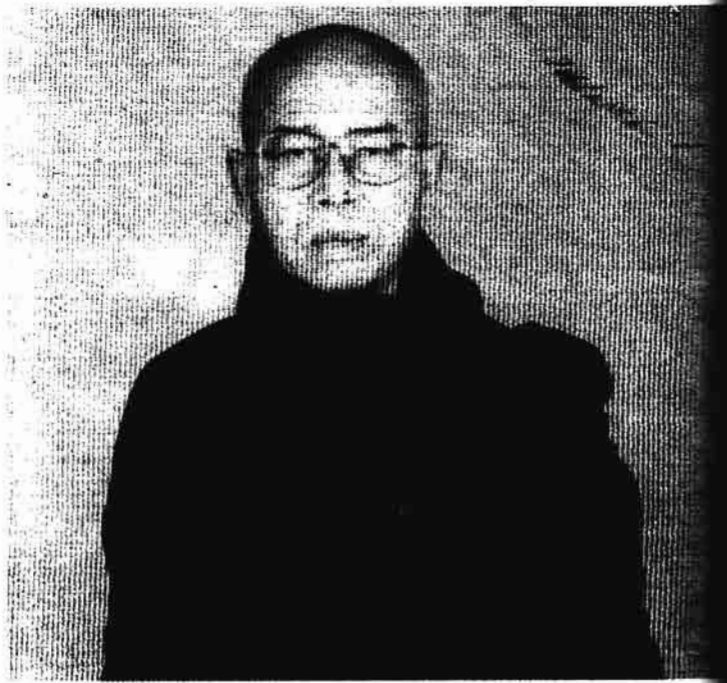
ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပထမမြို့၊ တနင်္ဂနွေ၊ ဒီဇင်ဘာလ
ဘုရားပြီ၊ တနင်္ဂနွေ၊ ကော့ကုသ
ဘုရားပြီ၊ တနင်္ဂနွေ၊ ကောင်းတိုက်
ဆရာတော်၊ ဆရာသင်္ဃာ၊ သင်္ဃာတိကဓဇ
ဘန္တော့ကုသလအား ဝါရုပျံ
ပုဇွန်ခြင်း

ပဟာသုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးတင် ဆုတောင်းကြီးများ

• မဟာသန္ဓေတော်၊ ကဓဇ ဘန္တော့ကုသလထော်

ဆရာတော်သည် ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်(၂)ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသဖြင့် ၄-ကြွင်း မဟာသုတ်ပိုင်ရှင် ရာဇဗွားလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါသောကြောင့်....

- ❖ လူချစ်လူခင် ပေါများခြင်း
- ❖ မိဘများသည် မင်းမှုထမ်းများ ဖြစ်ရခြင်း
- ❖ စိတ်ကောင်း၊ နှလုံးကောင်းရှိခြင်း
- ❖ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
- ❖ သတ္တိဗျတ္တိနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
- ❖ ဝတ္ထုငွေကြေးရလွယ်ခြင်း.... စသည်တို့ပါပဲ။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာသုတ်

၃-ဂါသည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- ❖ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခြင်း
- ❖ ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားခြင်း
- ❖ ရဲရင့်ပြတ်သားခြင်း
- ❖ စိတ်မြန်ခြင်း
- ❖ ဆရာကောင်းနှင့် တွေ့ရခြင်း
- ❖ စာပေရေးသားခြင်းနှင့် အကျိုးပေး

၆၂ နာမရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်း...

စသည်တို့ပါပဲ။

၁-နေ့သည် အိပ်ပတ်အိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- ❖ အကြီးအကဲ ဖြစ်ရခြင်း
- ❖ ပညာတတ်ခြင်း
- ❖ အနာရောဂါကင်းခြင်း
- ❖ အခြေအခံနှင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းရှိခြင်း
- ❖ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။

၆-ကြာသည် သိုက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- ❖ ခရီးကောင်း ကြုံရခြင်း

- ❖ စကားပြောတည်ငြိမ်ခြင်း
- ❖ ကြည်ညိုသူပေါများစေခြင်း
- ❖ ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်ရခြင်း
- ❖ ပစ္စည်းလေးပါး မချို့ငဲ့ခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။

သို့ရာ၌...
“ငွေကြေး၊ မိခင်ကြေး၊ သောကမကင်းတတ်ဘူး” စသည်တို့ပါပဲ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

ကျသည့်လေ

အသံထွက်က...

'ကလ ပစ်ခဲ သအနေတီ ဆာရာဟီ'

ထွက်ပြီ။ တစ်ဆက်တည်း ရေထဲမှာ ပြီးအောင် ရေးပြီးသောအခါ ကုန်းပေါ် ပြန်တက်ရမည်။ ရေးပြီးသောအင်းပြားကို လိပ်ရမည်။ လိပ်ပြီးပါက အင်းသက် သွင်းရမည်။

ခွတ်ဆိုရမည်ကိစ္စမှာ...
အင်းသက်သွင်း...

'ဇွန်ဒီပီ၊ သင်္ချာပတ်ကုံး၊ ကျွန်ုပ်တို့မှ၊ နတ်ဒေဝီတို့ ဘုရားဂါထာအာဏာ၊ တရားဂါထာအာဏာ၊ သံဃာဂါထာအာဏာ၊ အသိတော်မြတ် အာဏာစက်ကို မကြာချက်ချင်းဆက်ကြစေ ဆက်ယှက်ဆက်ဆွမ်းဝါးအင်း' နတ်ရှင်ငွေ 'ဟောကိတ်ကိတ် အင်းသက် ချက်ချင်းစင်စေသော်' အနည်းဆုံး (၇)ခေါက်ပေါ့။ များရင် လဲ ကိစ္စမရှိပါ။ ပြီးပါက အင်းချုပ်ရ၏။

အင်းချုပ်...

'ဗွဲ့ချုပ်၊ ဝွံ့ချုပ်၊ သံသံချုပ်၊ ဗြဟ္မာချုပ်၊ ဒေဝီချုပ်၊ ယက္ခချုပ်၊ ချုပ်ဆွာချုပ်' ပြီးပါက "အင်းနှိုး" ရမည်။ သုံးခါ အင်းနှိုးရမည်။

'ဗွဲ့ သက္ကစ္ဆံ ခြာထ ကြ ခြာကြ
ဝွံ့ သက္ကစ္ဆံ ခြာထ ကြ ခြာကြ
သံသံ သက္ကစ္ဆံ ခြာထ ကြ ခြာကြ'

ပြီး၏။

စာရေးသူသည် ဇစ်မြစ်ကို စုံစမ်းကြည့်မိ၏။ သူ့အဖေက ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ဆီက ရခဲ့သည်။ ထိုဦးပဉ္စင်းသည် မွေးရာပါတတ်ခဲ့သည့် ပညာရပ်ဟု သိရသည်။ စာနှင့်ပေနှင့် သင်ယူခဲ့ရခြင်း မဟုတ်ပါ။ နှုတ်ဖြင့်သာ လက်ဆင့်ကမ်းသင်ခဲ့ကြသည်။

ဤစာကို မရေးလိုသော်လည်း စာရေးသူဆိုတာ ကုန်ကြမ်းရပါက မရေးဘဲ မနေနိုင်သည့် ဓာတ်ခံကြောင့် ရေးမိပါသည်။ မှားယွင်းတာ၊ လိုအပ်တာတွေပါက မိမိစာကဲ့သို့ ပြုပြင်လမ်းညွှန်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပြန်လည် တင်ပြပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

န ကွင်းပိတ်ရေးတဲ့အခါ မရပ်ဘဲ မပြတ်ဘဲ ဆက်တိုက်ရေးရမည်။ စနေနေ့ လကွယ်နေ့မှာ ရေးရမည်။ ခေါင်းပါ ရေထဲငုပ်ရေးရမည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ပညာရှင်တို့အတွက်...

ဆောင်းပါးရှင် ဆရာလွယ်ကောင်းအောင်၏ ဆောင်းပါးကို တော်၍ ဖတ်လိုအပ်သော အစီအစဉ်များ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ပညာပါရမီအသိမှာ မချွင်းမရန် ရေးသားပေးဖို့ကြိုးပမ်း တွေးခေါ်ရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဆေးစာရှင်...

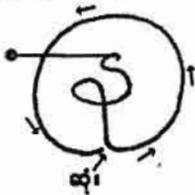
ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာရေးတယ်ဆိုတာ ကိုယ်မြင်တာ၊ ကြားတာ၊ သိခဲ့ရတာတွေကို စာဖတ်သူတွေတို့တစ်ဆင့် ပြန်ပြောရသည့်အထုပ် ဖြစ်၏။ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်သည့် နယ်ပယ်ဆိုပါက လွယ်သလောက်၊ ကိုယ်ကျွမ်းသည့် နယ်ပယ်ဖြစ်နေပါက အလွန် အခက်တွေ့၏။ အခုလည်း မိတ်ဆွေက အင်းကြောင်း ပြောလာ၏။ ကိုယ်နှင့် ခိုင်သော်လည်း စပ်စုမိလိုက်၏။ သနက်(ကျည်လွဲ)သည့်အင်း ဖြစ်သည်။

သူကလည်း သူ့အဖေဆီက သင်ယူခြင်းသာ ဖြစ်ပြန်သည်။ သူက ချစ်မြတ်နိုး အလုပ်သွားလုပ်မှာမို့ မှားမိ အင်းကို စီရင်မှာ ဖြစ်သည်။ အင်းပညာ လေ့လာနေသူ၊ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ပါက စာရေးသူ၏ ပညာရပ်ဆိုရာ အားနည်းချက်ကို ဖြည့်စွက်၍ ဆိုလိုမည်ဟု ယူဆကာ ပြန်လည် ဆင်ခြင်ခြင်းဖြစ်သည်။

(• • •) နက္ခတ်ပိတ်ကို ကြေးပြား၊ သံတုံး၊ ငွေပြားပေါ်မှာ ရေးရမည်။ အင်းမှာ ခေါင်းငုံ့၍ ရေးရမည်။ စနေလကွယ်နေ့မှာ စီရင်ရမည်။ အင်းရေးသည့်အခါ ခွတ်ဆိုရမည်ကိစ္စမှာ...

'ကလ ပစ်ခဲ သအနေတီ ခြာဟီ အက္ခရာပေ သအနေတီ ခြာဟီ' စာရေးသူက အက္ခရာတွေ မှန်မှန် သောအခါ နှုတ်တိုက်သင်ယူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောကြောင့် သတ်ပုံကို ဆော့ပြင်ရန် ခက်နေပါသည်။

ORGANIC PRODUCTS
FROM KANDARAWADDY ORGANIC HERB FARM

ဆုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင်အမှတ် ၂/၂၀၁၂/တဆထလ/ဆိ(၁၀၂၄)

ပင်ရင်း ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် တန္တရတံဆိပ်တို့၏ အမှတ်-၄၄၁၊ နေသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၁)ရပ်ကွက်
မရန်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့၊ ဗုန်း ငွေ ၅၁၄၀၃၈၉၊ ငါး ၄၂၀၀၀၀၀၀၅

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၁၀၀ပါ ဖူးကြီး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေးပြား
အပြား ၄၀ပါ ဖူးငယ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

မင်းမာရီ
သွေးချို ဆီးချိုကျစေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)

ရင်ငြိမ်းအေး
နှလုံးဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၆၇/ငါး

စပါးတောင်(အရှေ့ပျဉ်းတောင်)မှ ထူးခြားသော

ဆင်ခေါင်းတောင်အောင်ဖြေ (၂)

သခင်လှ အဆက်

မောင်မောင်(သားငယ်)

ထို့နောက် တောင်ချိုင့်ဝှမ်းအတွင်းမှ သစ်တောင်တော်တိုးကာ တောင်တန်းပါးယံ ကားလမ်းမပေါ်သို့ ပြန်ဆည် တက်ရောက်ကြရလေသည်။

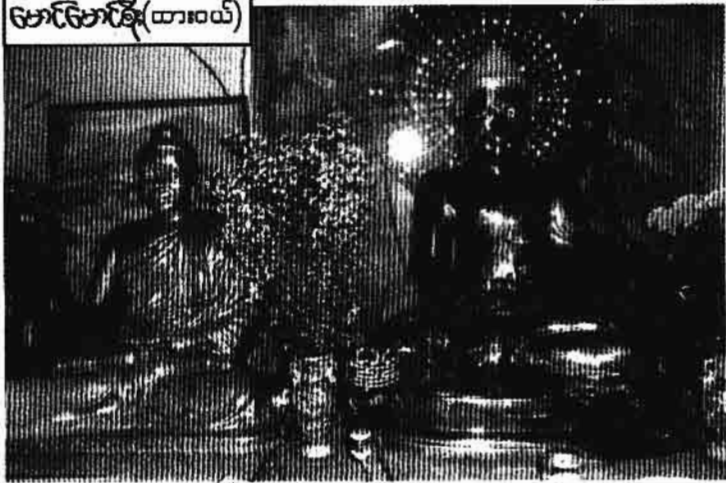
အနောက်ဘက်ကို မျက်နှာမူထားသော ဝေရီဇယသမုတ်သိမ်ကြီးကို ဆည်း တွေ့ရသည်။ ဝေရီဇယသမုတ်သိမ်နှင့် ကုမ္ဘာသယုမဟာဂုဏိသာရ ဆောင်းတို့၏ အဆောက်အအုံ နှစ်ခုကြားတွင် တောင်ကမ်းပါးပတ်ကားတန်းသည် အရှေ့နှင့် အနောက် ခြောက်တန်းလျက်ရှိ၏။

အနောက်ယွန်းယွန်း တောင်ကုန်းတောင်သို့ ဆက်သွားပြီးနောက် တောင်အောက်သို့ ကွေ့ချိုးသွားရသည်။ ကားတန်းအရှေ့ဘက် တောင်ကမ်းပါးယံအောက်ရှိ တောင်ပတ်ကားလမ်းအတိုင်းသွားလျှင် စပါးတောင်ရိုးပေါ်ကားလမ်းဆီသို့ ရောက်ရှိသည်။

မြောက်ဘက်တောင်ကုန်း ဆင်ခေါင်းတောင်ထိပ်တွင် ကိန်းဝပ်သော ဆောင်မောင်းရှင်စေတီကိုလည်း သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

တောင်ဘက်စပါးတောင်ရိုး ကားလမ်းအတိုင်း ရှေ့ဆက်သွား၍လည်း ဘုရားစုံဖူး ခရီးသွားနိုင်ပါသည်။

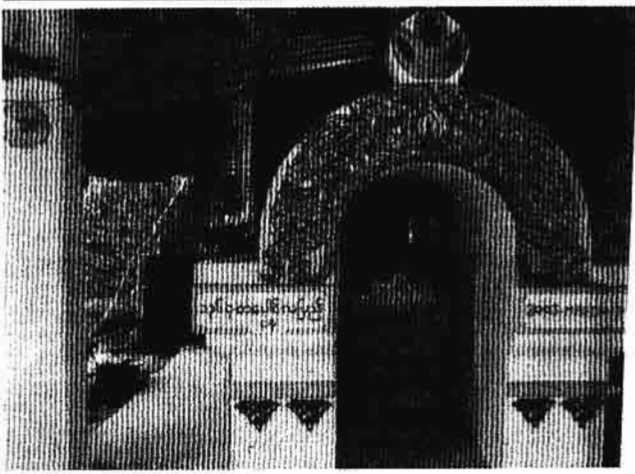
ဆင်ခေါင်းတောင်ပေါ်သို့ ထိုးကျနေသော နွေနေသည် နံနက်(၈)နာရီခွဲတွင်ပင် အတော်ပူစပြုနေပြီ။ ပူပြင်းစနေရောင်အောက်မှ ခပ်သွက်သွက် ထွန်းလာကြရသည်။

ဝေရီဇယသမုတ်သိမ်ကြီးအတွင်း

ထိုင်ထားမှု ကြော့ထင်တော့အားနည်းသူ အား ဖူဖြော်ရမည်

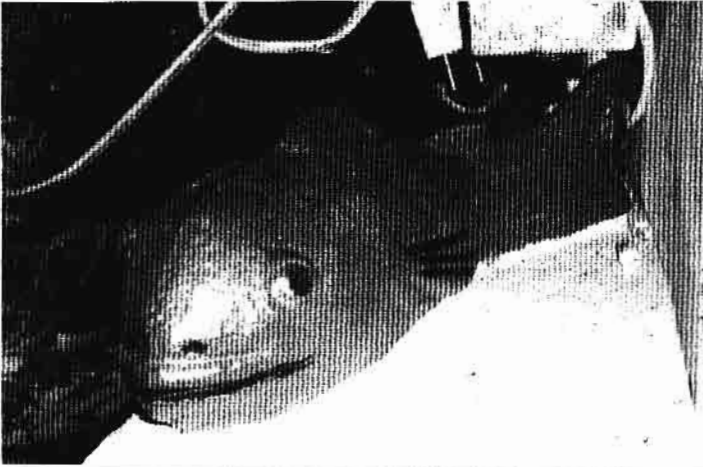
ဝေရီဇယသမုတ်သိမ်ကျောက်စာတိုင်ကို လိုက်နာတောင် တွေ့ရမည်

စာရေးသူတို့သည် ဆင်ခေါင်းတောင်တောရ ဝေရီဇယသမုတ်သိမ်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် ဦးခေါင်းပေါ်မှ နေ၏ အပူရှိန်ကို မေ့သွားခဲ့ကြသည်။

ဆင်ခေါင်းတောင်တောရ တည်ရှိရာ နေရာသည် သူတော်ကောင်းတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာ ဘူမိနက်သန် နေရာမှန်ဖြစ်ကြောင်း ခြေချမိသည်နှင့် သဘောပေါက်လိုက်မိသည်။

ထိုသမုတ်သိမ်ကြီး၏ မြောက်ဘက်

▲ ထိုစဉ်အခါက သီတင်းသင်နေသော သာသနာ့

ကျောင်းတော်၌ ဝိသုဒ္ဓိသင်တန်း တွင်ပါရှိသည်

ထိုစဉ်အခါက သီတင်းသင်နေသော သာသနာ့

ကျောင်းတော်၌ ဝိသုဒ္ဓိသင်တန်း တွင်ပါရှိသည်

မျက်နှာစာနံရံတွင် မြန်မာမှု ကနုတ်ပန်း
ခက်ပန်းနွယ် ဝန်းရံကာ ရွှေပေါင်ဖြင့်
အလှပုံဖော်ထားသော စပါးတောင်
တောင်တန်းသာသနာပြု သမိုင်း
မှတ်တမ်း ကမ္ဘာကျော်စာကို တွေ့
ရ၍ ဗဟုသုအဖြစ် လေ့လာဆည်းပူး
မိပါသည်။

စပါးတောင်၏ မြောက်ဘက်
တောင်စွယ် ဆင်ခေါင်းတောင်တွင်
**ဆရာတော် အရှင်ဂုဏိသာရ(လူ
အမည် ဦးမြတ်)**သည် တောရတည်
ဆောက်ခဲ့ဖူးပါသည်။

အရှင်ဂုဏိသာရသည် ပေါက်တိုင်း
ရွာတွင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၆
ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၅ ခုနှစ်တွင်
တောင်ပွားကျောင်းထိုင် ဖြစ်ခဲ့သည်။
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၅ ခုနှစ်တွင်
ဆင်ခေါင်းတောင်တောရသို့ ပြောင်း
ရွှေ့ခဲ့သည်။ တရားဓမ္မကို မနားတမ်း
တရားအားထုတ်တော်မူ၏။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၁ ခုနှစ်
တွင် ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းဆရာ

တော် ဦးကုဏ္ဍဝံသမထေရ်မြတ် အကျိုး
ဆောင်၍ ဂဏဝိမုတ်ကူးတို့ကိုလည်း
ဆင်ခေါင်းတောရကျောင်းတွင် ဦးစွာ
ပထမ ဝေရီဇယသီမတော်မြတ်ကို
သမုတ်တော်မူသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်
တွင် စာရဝိဇယသီမတော်မြတ်ကို
တောင်ပွားကျောင်းတွင် သမုတ်ခြင်း
စသော သာသနာပြုလုပ်ငန်း ဆောင်
ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ ကိုရင် ရဟန်း
သံဃာများအား ပရိယတ် ပဋိပတ်များ
ကို ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဂုဏိသာရမထေရ်မြတ်
သည် သက်တော်(၉၀)နှစ်၊ ဝါတော်
(၇၀)တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူ
ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဝေရီဇယသမုတ်သီမ အဆောက်
အအုံအတွင်း ဝင်ရောက်လေ့လာရာ
အရှေ့မျက်နှာစာ၌ ကြည်ညိုဖွယ်
ကြေးဆင်းတုတော် ထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူကို ဖူးမြော်ရလေ
သည်။

စာရေးသူတို့ ဝတ်ပြုကန်တော့နေ

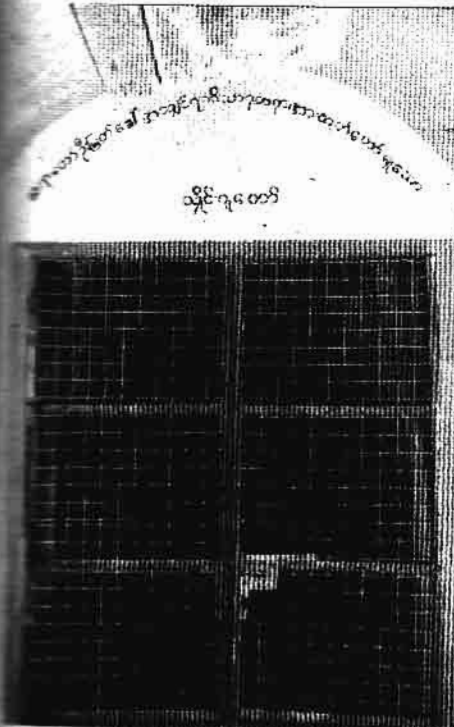

စဉ် လူရိပ်ယောင် ထင်ဟပ်လာ၍
နောက်လှည့်ကြည့်ရာ ဘုန်းတော်ကြီး
တစ်ပါး သမုတ်သီမအတွင်း ဝင်ရောက်
လာနေသည်ကို မြင်ရသည်။

ထိုဘုန်းတော်ကြီးသည် သက်တော်
(၇၀)နှစ်ခန့်ရှိပြီး ဘွဲ့တော်အမည်မှာ
ဦးကောဝိဒ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရသည်။
ဆရာတော် ဦးကောဝိဒသည် ဘုရား
ခန်းရှေ့တွင် ထိုင်တော်မူလိုက်သည်။

စာရေးသူတို့ ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ
အား အလှူငွေများ လှူဒါန်းပြီးနောက်
ဗုဒ္ဓဘုရားအား ဝတ်ပြုကန်တော့ကြ
သည်။ စာရေးသူ ဆရာတော်
ဦးကောဝိဒအား လာရင်း အကြောင်း
ကိစ္စကို လျှောက်ထားသည်။

ဆရာတော် ဦးကောဝိဒသည် စပါး
တောင်သာသနာပြုလုပ်ငန်း စည်ပင်
ပြန့်ပွား ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းနှင့် ရှေ့ဆောင်
၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်
ရွက်နေမှုကိုလည်း အကျယ်တဝင့်
မိန့်ကြားသည်မှာ...

သိုင်းကုလေတပ်

◆ အကျောက်ဆိုင်ရာတွင် မူတည်
ကြည့်ရုံနှင့် ဖွဲ့ဆိုထားမှုပုံစံတော်ကို မူတည်

◆ အရှင်ကုလေတပ်တော် တရား
အဓိပျာဉ် ထိရောက်အောင်ဆွဲသော
လိုက်လံကြီးကို မြင်တွေ့ရစဉ်
မြောက်ဘက်ကည့် လိုက်လံကြီးအထိသု
တောင်ဘက်အရှင်ကုလေတပ် နံရံ
မြင်တွင် ◆

◆ အကျောက်ဆိုင်ရာတွင် အကျောက်ဆိုင်ရာမှ မြင်ရသော မြင်တွင်

ဆရာတော်များ ပြောပြချက်အရ မှတ်ထား
ရတာကတော့ ဤစည်းတောင် တောင်
တန်းမှာ အစပထမ မူလအနေအထား
အားဖြင့် တောင်ဘက် တောင်ထိပ်အဆုံး
မှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် နယ်တောင်ပေါ်
ရှိတယ်။

ဒုတိယအနေအထားဖြင့် နောက်တောင်ထိပ်
တစ်ခုမှာလဲ နောင်တော်ပေါ် ရှိပေတော်
ရှိတယ်။ အခု တောင်တက်သွားတဲ့အခါ
ရပ်တော်မူရာနေရာမှာ စုပုံတောင်ပေါ်
ဆိုတာ ရှိတယ်။

အကယ်၍ အခု ရောက်ရှိနေတဲ့ ဆင်ခေါင်း
တောင်ထိပ်မှာ လေမညှိရ အောင်မောင်ရှင်
ပေါ်ဆိုတာ ရှိတယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၁၅ ခုနှစ်မှာ

အလောင်းမင်းတရားကြီး တစ်ပြည်လုံး
ကို စုစည်းကာ ရန်အပေါင်းကို အောင်
နိုင်သဖြင့် “ဥဿအော်မြည် ကုန်း
ဘောင်တည်” ဆိုသည့်အတိုင်း ရွှေဘို
မြို့မှာ မြို့နန်းတည်ပြီး ကုန်းဘောင်
မင်းဆက်ကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့
တယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၁ ခုနှစ်မှာ
အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်
ဇေယျဟာ ယိုးဒယား(ထိုင်း)သို့ စစ်ခင်း
ရန် ထားဝယ်ကို ရောက်လာတယ်။

ကလိန်အောင် ဆံတော်ရှင်စေတီ
ကို ထပ်မံပြုပြင်ပြီး စေတီတည်ထား
တယ်။ ပြီးနောက် စပါးတောင် ရောက်
ရှိတဲ့အခါမှာ ဆင်ခေါင်းတောင်မှာ
အောင်မြေနှင်းကာ စေတီတည်ထား
ခဲ့တယ်လို့ အဆိုရှိခဲ့တယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆ ခုနှစ်မှာ
အလောင်းမင်းတရားရဲ့ ဒုတိယသား
တော် ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား ယိုးဒယား
(ထိုင်း)သို့ စစ်ချီရာ မေတ္တာမြစ်ထဲမှ
ရရှိလာတဲ့ ရွှေမောင်းတော်ကို ခမည်း
တော် အလောင်းမင်းတရား တည်
ထားသော အောင်မြေစေတီတွင်
ရွှေမောင်းကို ဌာပနာပြီး အောင်မြေ
နှင်းတော်မူတယ်လို့ သိရှိရတယ်။ ဒါ
ကြောင့်လဲ အောင်တော်မူစေတီဟူ၍
အမည်တွင်စေတယ်။

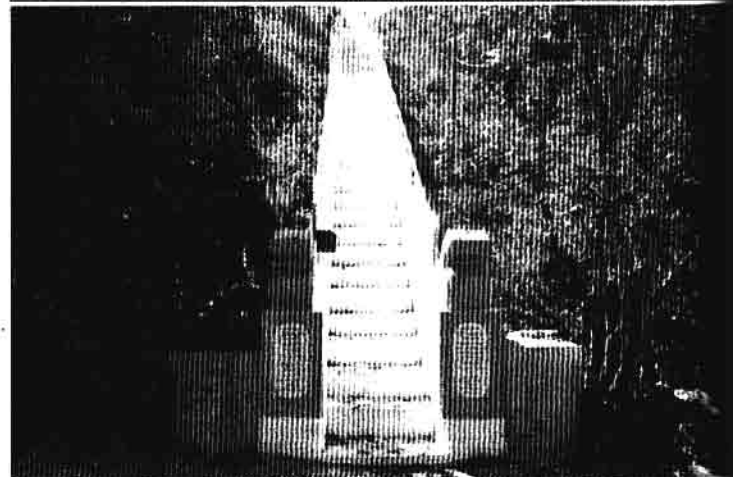
နောက်ပြီး ဆရာတော် ဦးသုဒဿန
လက်ထက်ကျတော့ ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၁၃၂၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ
နေ့ခေါင်ခေါင်မှာ မိုးကြိုးပစ်တာ
ကြောင့် မောင်းလေးလုံး ကျိုးကျတယ်။
မိုးကြိုးမှာ အနောက်ဘက်ကတော့ တည့်
တည့်ဝင်သွားတယ်။

စေတီရဲ့ အရှေ့တစ်ပေါက်၊
အနောက်ဘက်တစ်ပေါက်၊ တောင်
ဘက်တစ်ပေါက်နဲ့ မြောက်ဘက်တစ်

◆ သုဿနကျောင်းကို မြင်ရုံ

◆ ထင်ဆင်တောင်ထိ တက်ရောက်နိုင်သော တန်ဆောင်လှူကာကြီးကို
တန်ဖာယ် နံညားလှူစွာ မြင်ရုံ

ပေါက် လေးဖက် လေးပေါက် ထိုးထွက်
ခဲ့တယ်။ ဌာပနာပစ္စည်းတွေ ထွက်လာ
တယ်။ လက်ရေးမှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ
တွေ့ရတယ်။

ယိုးဒယား(ထိုင်း)မှ ပင့်လာတဲ့
ဆင်းတုဘုရားများ ထွက်လာတယ်။
ထားဝယ်သမိုင်းပြတိုက်ထဲမှာ ဘုရား
နှစ်ဆူ ပြသပူဇော်ထားတာ ရှိသေး
တယ်။ တစ်ဖက်မှာ ဗောဓိပင်နဲ့ ပဲလွင်
ရှိပြီး တစ်ဖက်မှာ စေတီပုံကလေး
ရှိတယ်။

ဆရာတော်ဦးသုဒဿန လက်

ထက်မှာပင် ဦးအောင်ဇေယျ ယိုးဒယား
(ထိုင်း)သို့ စစ်ချီစဉ် အခါတုန်းက
အောင်စည်အောင်မောင်း အမှတ်
အသားအရ တည်ထားခဲ့တဲ့ ဘုရားမှာ
မူလပထမ ဘုရားပုံစံ မဟုတ်တော့ဘဲ
လေးဖက်လေးတန်မှာ မောင်းလေးထိုး
လုပ်ပြီး တည်ထားရှိတယ်။

ဘုန်းကြီးသား ငယ်ဘဝက အောင်
မောင်းရှင်စေတီလို့ အမည်တပ်ထား
တာ သိရတယ်။ ကလေးတွေ ထာ
ကြည့်ကြတော့ မောင်းလေးလုံး မြင်
လို့ မောင်းလေးလုံးလေဟီ ဖြစ်သွား

◆ ဟန်ဆောင်လှူကာလေးစပ် မြောက်လှူကာလေးစပ်အောက်ရှိ

အောင်မောင်ရှင်စေတီတော်ကို ဗုဒ္ဓမြော်ရည်

◆ ဟန်ဆောင်လှူကာလေးစပ် မြောက်လှူကာ

လေးစပ်အောင်မြော်တော် မြောက်တော် မြော်တော်

တယ်။ လေးမျိုး လေးမည်ရ ဖြစ်သွား
တယ်။

ဒါကြောင့်လဲ အောင်တော်မူစေတီ၊
ဆင်ခေါင်းတောင်စေတီ၊ အောင်ဇေယျ
စေတီ၊ အောင်မောင်းရှင် (ခေါ်)
ဆောင်းလေးလုံးစေတီလို့ အမည်တွင်
ထားတယ်။

အရှင်ဂုဏိသာရကို ပိဋကတ်အိုး
ထိုးဆိုကြတယ်။ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်
ဦးဘုန္တဝံသရဲ့ လက်ဦး ဒုတိယဆရာ
ဖြစ်တယ်။ ပထမဆရာကတော့

အရှင်မဉ္ဇူသာရဖြစ်တယ်။

အရှင်မဉ္ဇူသာရနဲ့ အရှင်ဂုဏိသာရ
မှာ ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြတယ်။
အရှင်မဉ္ဇူသာရကို လောကီအိုးလို့
ခေါ်ကြတယ်။ လောကီအတတ်ပညာ
ရပ်မှာ တစ်ဖက်ကမ်း တတ်မြောက်
တယ်။

အရှင်မဉ္ဇူသာရက အရိုးတောင်မှာ
တောရတည်ဆောက်တယ်။ ဦးကုန္ဒ
ဝံသက သစ်ကျိတ်တောင်(သစ်ခိပ်
တောင်)မှာ တောရဆောက်တည်ကြ

တယ်။

ဦးကုန္ဒဝံသဟာ ပိဋကတ်တိုက်
ကျောင်းမှ တက်လာရာလမ်းရှိ
သစ်ဖြူတောင်မှတစ်ဆင့် ဆင်ခေါင်း
တောင်ကို လှည်းလမ်းဖောက်လုပ်ပြီး
ဆရာတော် အရှင်ဂုဏိသာရကို အမြဲ
ဖူးမြော်ရန် ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိရ
တယ်။

အရှင်ဂုဏိသာရ၊ အရှင်မဉ္ဇူသာရနဲ့
ဦးကုန္ဒဝံသဆရာတော် (၃)ပါးကြောင့်
စပါးတောင်သာသနာ ပွင့်ထွန်းလာခဲ့
ရတယ်။

စပါးတောင် တောင်တန်းတစ်
လျှောက် သာသနာ စည်ပင်ပြန့်ပွား
ရေးဟာ တောတောင် စိမ်းလန်းစိုပြည်
ရေးသည် အဓိက ဖြစ်ပါတယ်။

သဘာဝသစ်တောများ မပြုန်းတီး
ရလေအောင် ဘုန်းကြီးနဲ့ တပည့်
ဦးပဏ္ဍာ၊ ဦးဝရသမတိနဲ့အတူ စပါး
တောင်ပေါ်၌ သစ်ဝါးမခုတ်လှဲရန်
တားမြစ်စာများဖြင့် နှိုးဆော်လျက်
ရှိပါတယ်။

စပါးတောင်ဝန်းကျင်နေ ပြည်သူများ
ကလည်း ဗုဒ္ဓသာသနာ ပြန့်ပွားစည်ပင်
ရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်
အဖွဲ့အစည်းများနဲ့ ပူးပေါင်းပါဝင်ကာ
သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် စိမ်းလန်းစိုပြည်
ရေး လုပ်ငန်းများမှာ ဆောင်ရွက်ပေး
ကြခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူနိုင်ရန် နှိုးဆော်
လျက် ရှိပါတယ်။

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကောဝိဒအား ဦးချ
ကန်တော့ပြီးနောက် ဝေရီဇယသမုတ်
သိမ်ကြီးအတွင်းမှ ထွက်ခွာလာရာ
အနောက်ဘက် မျက်နှာစာတွင်
မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကာ စိုက်ထူ
ထားသော ဝေရီဇယသမုတ်သိမ်
ကျောက်စာတိုင်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်

ရသည်။

ထိုသမုတ်သိမ်ကြီး၏ ကျောက်စာတိုင်ပေါ်တွင် အနီး လက်သားတက်တွင် ထွားရောင်သော သစ်ကောင်ပင်များသည် လက်တက်တွင်လည်း ထွားတစ်ကောင်လည်း ပင်ထွားလျက်ရှိ၏။

ရွှေမားတစ်ကောင်၏ ကျောက်တွင် နတ်မင်းတစ်ပါး ရပ်လျက်ရှိ၏။ ထူးခြားသည့် ရုပ်သဏ္ဌာန်ဟန်ဖြင့် မြင်တွေ့ရလေရာ စူးစမ်းလိုသောစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာမိ၏။

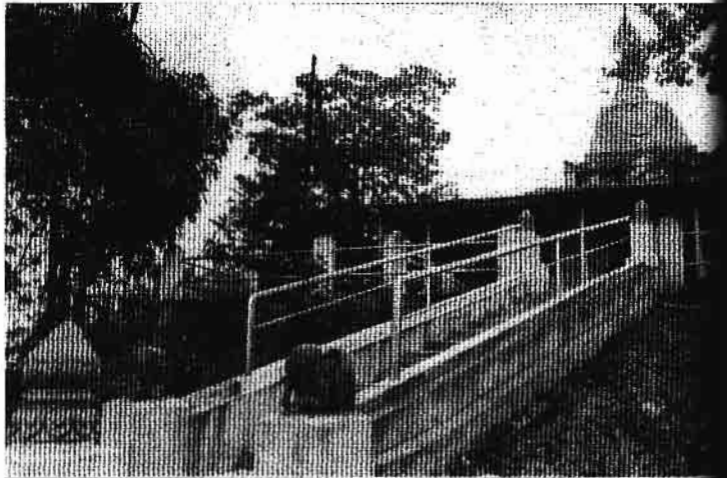
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၂)ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ဝေရီယေသိမ်ကြီးကို သမုတ်တော်မူပါသည်။ မုတ်တိုင်များ ဖိုက်ထူနေသည့် အချိန်တွင် နှင်းငြိမ့်တွေ့ရွာချလာ၏။

ရေညှိထားသော မုတ်တိုင်ထဲ ငါးနှင့် ဖား ရေကူးနေသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ တောင်ပေါ်တွင် ငါးနှင့်ဖား ဘယ်ကထွက်လာပါသည်။ ဖားတစ်ကောင် ငါးတစ်ကောင်၊ ဖားတစ်ကောင် ငါးတစ်ကောင်၊ ဖားတစ်ကောင် ငါးတစ်ကောင်၊ ဖားတစ်ကောင် ငါးတစ်ကောင်၊ ဆင်ခေါင်းတောင်၏ ထူးခြားချက်မှာ ထိုတောင်တွင် မိုးတိမ်ခွဲကာ စေ့ချက်ချင်း၊ မိုးရွာတတ်သည်ဟု သိရှိရလေသည်။

ထိုဖားရုပ်နှင့် ငါးရုပ်ကို ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထုလုပ်ထားရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ ကောင်းမှုအလှူရှင်မှာ ထားဝယ်မြို့၊ ကျောက်မော်ရပ်နေ ဦးကျော်ဝင်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်မေမေအေးတို့ ဖြစ်ကြောင်း မုတ်တမ်းပြုထားသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ဆင်ခေါင်းတောင်သည် စပါးတောင်အောင်မြေများအနက် အောင်မြေနေရာထူး တစ်ဌာနဖြစ်ကြောင်း အဆို

ရမကုမ္ပဏီများ၏ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

တန်ဆောင်လှေကား တက္ကသိုလ်တော် လှေကားမြေပေါ်တွင် ပင်ထွားလျက် ရှိသော ဆင်ခေါင်းတောင်ကို အခြေသုတ္တံ တွေ့ရပုံ

ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော် အရှင်ဂုဏိသာရမထေရ်မြတ်၏ တရားအဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရောက်ခဲ့သော လိုဏ်ဂူကြီးကိုလည်း ဝေရီယေသမုတ်သိမ် ကျောက်စာတိုင်၏ ကျောက်ဘက်(တောင်ဘက်)တွင် ယနေ့ထက်တိုင် တွေ့ရှိနေရလေသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူအဝင်ဝ အရှေ့အနောက်အကျယ်(၄)ပေရှိပြီး အမြင့်သည်(၆)ပေ (၂)လက်မရှိ၏။ လိုဏ်ဂူအဝင်ပေါက်မှ အတွင်းဘက် (၉)ပေခန့် အရောက်တွင် အရှေ့ဘက်၌ အနောက်သို့ လိုဏ်မုခ်ဝလှည့် လိုဏ်ဂူတစ်လုံးကို တွေ့ရ၏။

ထိုလိုဏ်ဂူအတွင်း၌ပင် အနောက်ဘက်မျက်နှာမူလျက် ဗုဒ္ဓထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော် ဘုရားတစ်ဆူကိုလည်း ကြည့်ညိုဖွယ် ဖူးမြော်ရသည်။

မြောက်ဘက်လှည့် လိုဏ်ဂူကြီး အဝင်ဝမှ တောင်ဘက်အစွန် လိုဏ်ဂူနံအထိ (၁၉)ပေခန့် ရှည်လျား၏။ တောင်ဘက်အစွန် လိုဏ်ဂူထောင့်ချိုးကွေ့နေရာမှ အနောက်ဘက်သို့ ကွေ့၍ ဝင်ရောက်သွားလျှင် အရှေ့လှည့်

လိုဏ်ဂူတစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရှိ၏။ တောင်မြောက် (၄)ပေခန့်ရှိပြီး အရှေ့အနောက်မှာ (၉)ပေခန့်ရှိပြီး အမြင့်မှာ (၆)ပေ (၃)လက်မခန့် ကြောင်း မုတ်တမ်းတင်ရပါသည်။

စာရေးသူသည် မြောက်ဘက်တောင်ပတ်ကားလမ်းအတိုင်း မသွားဘဲ သုဒဿနကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်နှင့် ဆင်ခေါင်းတောင်လိုဏ်ဂူကြီး၏ အနောက်ရှိ တန်ဆောင်းလှေကားအတိုင်း ဆင်ခေါင်းတောင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြသည်။

အောင်မောင်ရှင်စေတီမှ ဆင်ခေါင်းတောင်လိုဏ်ဂူကြီးဆီ သွယ်တန်းဆင်လာသော တန်ဆောင်းမြင်ကွင်းမှာ ကြည်နူးစရာ ဖြစ်ရ၏။

ဆင်ခေါင်းတောင်ပေါ် တက်ရောက်သော တန်ဆောင်းလှေကားကို အင်္ဂတေကြွေပြားခင်းကာ စတီးလက်ရန်းဖြင့် တန်ဆာဆင် ကောင်စုပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

မောင်မောင်စိုး (ဘားဝယ်)

အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါတို့အား အထူးနိုင်နင်းစေမည့်

မဟူရာကျောက်မန်း

ကျွန်းမြို့ အနောက်တောင်ဘက် တောင်ပိုသာယာရွာသို့ မြို့နယ် အထက်စာနယ်စင်းအဖွဲ့(အတွင်းရေးမှူး) ဆင်မောင်ဝင်း (သူရိန်ဝင်း)နှင့်အတူ ဆက်ခဲ့စဉ်က ထိုရွာရှိ အဘဦးတင်ခ နှင့်တွေ့ခဲ့ရာ ယခုတင်ပြမည့် မဟူရာ ကျောက်မန်းနည်းလေးကို အဘ ဦးတင်ခက မေတ္တာရှေးရ၍ ပေးခဲ့ပါ သည်။

အဘ၏ ပြောစကားအရ ထိုမဟူရာ ကျောက်ကို မန်းပြီး ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားပါက အဆိပ်ရှိသော မြွေ၊ နှင်း တက်တူ၊ ဂျပ်ကောင်တို့ မကိုက် နိုင်ဘဲ ယင်းတို့အား အထူးနိုင်နင်း စေကြောင်း၊ မဟူရာကျောက်ကို ဆောင် သူကို ကြောက်ရွံ့ကြကြောင်း...

အကယ်၍ ယင်း အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါတို့ အကိုက်ခံပါကလည်း ထို မဟူရာကျောက်အဆောင်ကို ကိုက်ရာ အား ကပ်ပေးရုံဖြင့် အဆိပ်များ ပြန် ချွတ်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ခွေးရူးများ နည်း မကိုက်ဝံ့ကြောင်း...

ထိုအဆောင်ကို ဆောင်ထားသူ အထက်နတ်မင်းကြီးများ ချစ်ခင် ကြကြောင်း၊ အစောင့်အမံရမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ မိမိပြောသမျှ အာဏာတည် ကာ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များ နည်း အောင်မြင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ ခဲ့ပါသည်။

မဟူရာကျောက်အစီအရင် ပြု ချုပ်တော့မည်ဆိုပါက ဦးစွာ နုကောင်းရက်သာရွေးပြီး (၉)ရက် သတ်သတ်လွတ်စား ဥပုသ်ဝင်ရပါ

မည်။ ထိုရက်အတွင်း နေ့စဉ် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် မေတ္တာသုတ်နှင့် အောက်ပါ ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ရ ပါမည်။

ပါ၏။ အကယ်၍ တစ်ပါးသူအား ဆောင်စေလိုလျှင် ကန်တော့ပွဲနှင့် ဆရာကို ပူဇော်မှ ပေးဆောင်စေရမည်

ခန္ဓသုတ်

- ◆ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဇရာပထေဟိ မေ၊
ဆရာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ကဏ္ဍာဂေါတပဏေဟိ စ၊
- ◆ အ၊ပါဒဏေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒဏေဟိ မေ၊
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ၊
- ◆ ဟ ဖံ အ၊ပါဒဏော ဟိံသိ၊ ဟ ဖံ ဟိံသိ ဒွိပါဒဏော၊
ဟ ဖံ စတုပ္ပဒေ၊ ဟိံသိ၊ ဟ ဖံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေ၊
- ◆ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ၊
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တူ၊ ဟ ကိပ္ပိ ပါပ မာဂမာ၊
- ◆ အ၊ပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ အ၊ပ္ပမာဏော ဝေဠု၊
အ၊ပ္ပမာ ဣဏသံဃော၊ ပမာဏဝိဇ္ဇာနိ သင်္ခယပါနိ၊
အဟိ ဝိဇ္ဇိကာ သတပဒီ ဉက္ကနာဘိ သရဗု ပုသိကာ၊
- ◆ ကတာ မေ-ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တမန္တ ဘူတာနိ၊
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊ နမော သတ္တန္တံ သပ္ပာသမ္ပဒါနိ။

မှတ်ချက် ။ မေတ္တာသုတ်ကိုမူ ပရိတ် ကြီးစာအုပ်များတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါ သည်။

အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် စေ့သည်နေ့တွင် နံနက်(၉)နာရီမှ စတင်၍ အောက်ပါ မန္တန်ဖြင့် မဟူရာကျောက်ကို တစ်ထောင်(၁၀၀၀) စုတ်ရပါမည်။

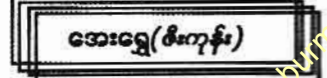
ထို့နောက် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး၊ သံဃာ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တတ်အားသမျှ ထပ်စုတ်ရပါမည်။

အားလုံး အစီအစဉ်ပြီးသည်နှင့် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားနိုင်မည်ဖြစ်

ဟု အဆိုရှိပါသည်။
မဟူရာကျောက်မန်းမန္တန်
‘ဥုံ ကုတ္တိ မန္တော ယဟသတ္တာကုပ္ပဟိ’
(၁၀၀၀)စုတ်ရမည်စွဟုမထည့်ရ ပါ။

[ဤ မန္တန်ဆောင်းပါးငယ်ဖြင့် မန္တန်ကို ပေးခဲ့သော အဘဦးတင်ခ (တောင်ပိုသာယာ)အား မှတ်တမ်း တင် လိုဝင်ပြုအပ်ပါသည်။]

အားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြ ပါစေ။

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိပ် စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ “အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း ရောနှံ ကာကွယ်ကုသနည်းများ” ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတို့ရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိပ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၇၂ နှစ်ကျော်အထိမြဲသုံးပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

အမျိုးသားများ အားအင်ကျန်ခန်း စိတ်ဓာတ်လန်းစပ်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူး ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ဖြူ လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ဆေး ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့’

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေ့စေ့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးစွဲကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။ အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်

စကြာမင်းတိုင်ရင်ထဲတိုက်

အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနဗဟို၊ သွားမှတ်တိုင်နန်း

(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ဥက္ကလာပိမြို့နယ်၊ ဖုန်း ၂၂၂၅၁

ကိုကြီးကောင်း

နိဒါန်း

ဆန်းကြယ်ဝံ့ကြွား

ထီးပေါက်သုံးဆင့် သဘာဝလိုက်လှည့်ရူး

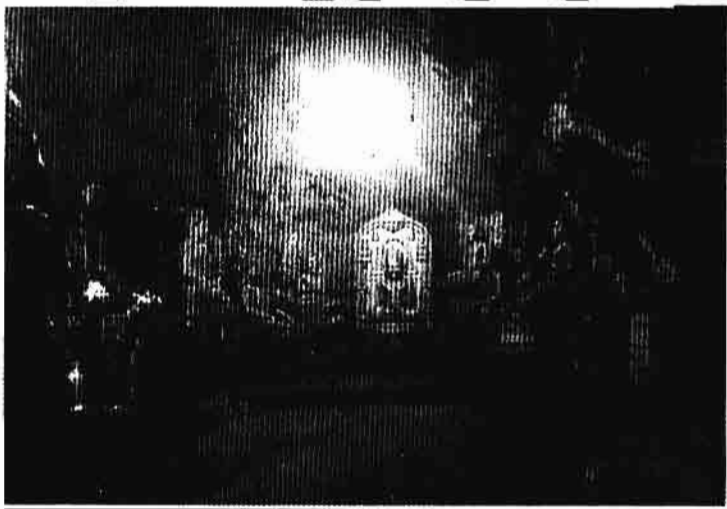
မာမင်းလှ အသက်

[၃]

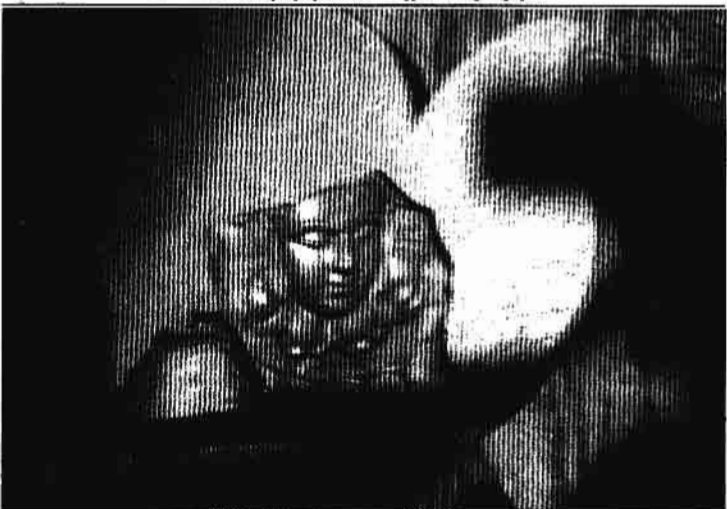
သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော ကျောက်လိုက်ခေါင်းကြီးနှင့် ဂူများအတွင်း၌ ရှေးနှစ်ပေါင်း(၂၃၀၀) ဘောက်ကာလမှစ၍ ဘုရားများအား ထည့်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြောင်းကို ဦးကလေး၏ မဟာရာဇဝင်ကြီး၊ မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး၊ ဦးဘရင်(ဟံသာဝတီ) ဆေး အနော်ရထာသမိုင်းကျမ်းများအရ “မြင်းမထိ ဂူဘုရားအစ သီရိဓမ္မသောကမင်းက” ဟူသော အဆိုတွက် ဆိုလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြင်းမထိလိုက်ဂူ၊ လိုက်ခေါင်းတို့တွင် စေတီဘုရားပုထိုးများ၏ အစဦးကောင်းမှုရှင်သည် သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီးဖြစ်၍ နောက်ပိုင်းတွင် ဆက်ဆက်၍ တည်ထားကိုးကွယ်သူမှာ ပုဂံပြည့်ရှင် အနော်ရထာမင်းကြီး ဖြစ်ကြောင်း တို့လည်း မြင်းမထိပေစာသမိုင်းအထောက်အထားများတွင် ပြဆိုထားပါသည်။

‘အနော်ရထာမင်းစော (ပြန်ဟသက္ကရာဇ် ၇၉၄၂)သည် ညောင်ရွှေမြို့ အင်းတိမ်၌ (ကောလသက္ကရာဇ် ၄၆၆၈)တွင်) ရောက်ရှိလာပြီး “ပေါ်ရသတ်ဘုရား”ကို တည်ပြီး ပုဂံပြည့်တော်သို့အပြန်တွင် ယခု သီရိဓမ္မသောကမင်းကြီး တည်သောဤစေတီ

◀ ထာမီ(တ)ရားရူး နှစ်ကိုးရစ်ထုဘုရားများ
▶ ထာမီ (တ)ရားရူးထက် ကျေးလက်ရားဘုရား

တည်ရာဌာနသို့ ရောက်တော်မူလေ၏” ဟု သမိုင်းမှတ်တမ်းတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့ပါ၍ မြင်းမထိလိုက်ဂူတော်ဘုရား

www.burmeseclassic.com

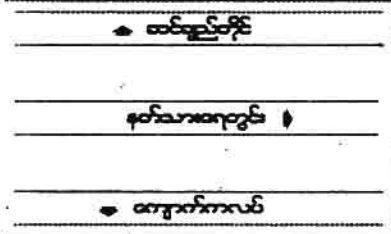

၆

ကျောက်ဆင်

ကျောက်ဆင်

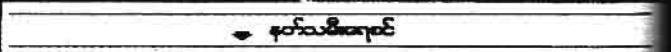
ဆင်ရည်တိုင်

နတ်သားရေတွင်း

ကျောက်ကလပ်

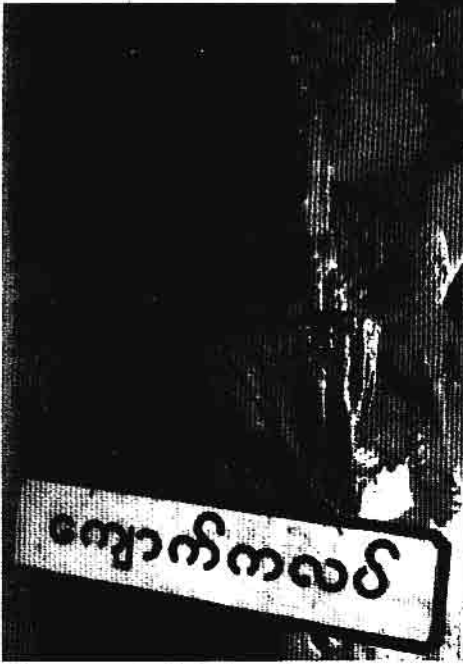
နတ်သားရေတွင်း

နတ်သမီးရေတွင်း

နတ်သမီးရေတွင်း

ကျောက်ကလပ်

အိမ်မီးကျောက်ပျဉ်

▲ နတ်သမီးကျောက်ပျဉ်

◆ သဘာဝလိုက်ပုထိုးကံ ဂုဏ်ထူးပုထိုး

မြင်းမတ်သဘာဝလိုက်ပုထိုးကံ

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

ကျောက်ခရုသင်း

▲ ကျောက်ခရုသင်း

◆ ရတနာပျဉ်

◀ ကျောက်တောင်နံရံတစ်ခုပေါ်ရှိ ဂူအောက် အပေါ်ဘက်မှ ဘုရားများ

▶ ဂူအတွက် ကျောက်တောင်နံရံတစ်ခုပေါ်ရှိ ဘုရားဆင်းတုတော်များ

၏ ကောင်းမှုရှင်များမှာ သီရိဓမ္မာ သောကမင်း၏နောက် အနော်ရထာ မင်းစော ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိခဲ့ရ သည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းမထိလိုက်ရုံရှိ ဘုရား နှင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများ မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၉၀၀)ကျော် ခန့် အနော်ရထာမင်းကြီး၏ ကောင်းမှု ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ထပ်မံသိရှိရသည်။

[၄]

ဥုံနလုံ(ဥတ္တလုံ) အနက်မှာကား “မွေးရှင်တော်ဓာတ်” ဖြစ်သည့် “ဩဒါတ ဇွယ်တော်၊ သွားတော် မျက်ဖြူတော်အစုံဓာတ်တော်” များကို ခေါ်ဆိုပူဇော်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဥတ္တလုံမွေရှင်တော် စေတီတော် မြတ်ကို ပထမဦးအလှူရှင်ဖြစ်သော သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးက မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ မျက်မှောင်တော်၌ ပေါက် ရောက်သော ဥတ္တလုံမွေတော်ဓာတ်ကို ဌာပနာထည့်သွင်းပူဇော်ခဲ့ပြီး ပုဂံခေတ်

မွမ်းမံခဲ့သောကြောင့် “ဖူးမြော်ရခဲ တီးတော်သုံးဆင့် ဥတ္တလုံ မွေရှင် တော်စေတီ” ဟု ကမ္ဘည်းတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂူအဝင်တွင် လမ်းခွဲနှစ်လမ်းကို တွေ့ ရမည်ဖြစ်ပြီး ဂူအဝင်၏ လက်ဝဲဘက် (သို့မဟုတ်)မြောက်ဘက်မှ ဝင်လိုက်ပါ က “ရသေ့စိုလ်ဝင်ဂူ” ဆိုသည့် ဆိုင်း ဘုတ်အတိုင်း ဝင်လိုက်လျှင်ပင် “ဥတ္တ လုံမွေတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး” ကို ဖူးတွေ့ရပြီဖြစ်သည်။ ထပ်မံ၍ လက်ဝဲဘက်လမ်းသွယ် အနောက် ဘက်သို့ ဝင်ရောက်လိုက်ပါက အေဒီ (၁)ရာစုမှ (၁၉)ရာစုအထိ ကိုယ်ပွား တော် (၁၁)ဆူကို အံ့ဖွယ် ဖူးတွေ့နိုင်ပါ သည်။

ထိုသမိုင်းဝင် ကိုယ်ပွားတော်များကို ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရွှေတောင် ကြား(၁)ရပ်ကွက် အမှတ်(၉၇-စီ) ကမ္ဘာ့အေးဘုရားလမ်းတွင် နေထိုင် သော “အလှူဒါယကာကြီး ဦးမြ၊

အလှူဒါယကာမကြီး ဒေါ်အေးသန်းတို့ မိသားစုနှင့် သားသမီးများတစ်စု ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်း” ကမ္ဘည်း ကျောက်စာ ရေးထိုးထားသည်ကို မြင် တွေ့ရပါသည်။

တောင်ဘက်တွင် ဥတ္တလုံမွေတော် ဌာပနာ ထည့်သွင်းထားသော်မူသည် စေတီတော်တည်ရှိရာ ပေပေါင်း(၁၀၂၈) ပေ ရှည်လျားသော သဘာဝလိုက်စု တော်ကို ဖူးမြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ဘက် လက်ယာဘက်လမ်း မှ စဝင်သွားလျှင် “နတ်သမီးကျောက် ပျဉ်” ဟု ရေးဆွဲထားသည့် ဆိုင်းဘုတ် ကို အရင်တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဂူအတွင်းဘက်ရှိ နှစ်ဖက်နံရံများ တွင်မူ ဉာဏ်တော်အမြင်(၂)ပေမှ (၄) ပေထိ အမြင့်ရှိသော (၁၈)ရာစုနှစ် ထက်စောသော လက်ရာများဖြင့် ဘုရားဆင်းတုတော်များကို ဖူးတွေ့နိုင် ပါသည်။

ထိုမှ ရှေ့ဆက်လိုက်ပါက “သား ရေတွင်း”သို့ ရောက်ရှိပါမည်။ ဘယ်ဘက်ဘေးနံရံ ငါးပေခန့်အမြင့်ရှိ ကျောက်ကလပ်တစ်ခုပေါ်တွင် (၁၈

ဆရာထက်စောသော ကျိုးပြတ်နေသည့်
“ရှင်ပွားတော်ခေါင်းပိုင်း”၏ လက်
မှတ် အလွန်ပင် ပြောင်မြောက်လှ
သည်ကို ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။

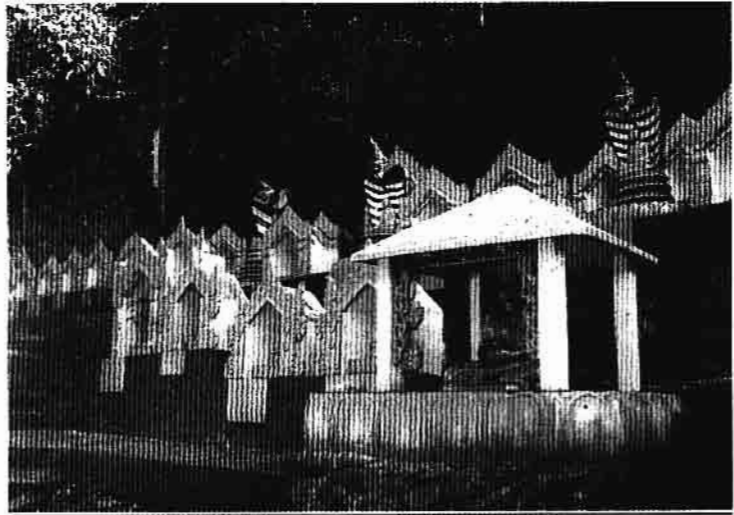
ထိုမှတစ်ဖန် ဘယ်ဘက်ခြမ်းတွင်
“ကျောက်မောပီပင်” နှင့် ရှေ့တည့်
တည့်အပြင်မှ သက်ရှိဆင်များနှင့်
ဆထေရာတည်းတူသော “ကျောက်
ဆင်”ကို တွေ့ရသည်။

ကိုက်အနည်းငယ် ဆက်သွားလိုက်
သော ရံသေ့တစ်ပါး တရားထိုင်ခဲ့သည့်
“ရသေ့ပလ္လင်”ကို မြင်ရပါမည်။ ပြီး
နောက် “ရွှေဟင်္သာကျောက်ပန်းဆွဲ”၊
“ဆင်ချည်တိုင်”၊ “ကျောက်ပန်း
ဆွဲ” နှင့် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်
နေသော ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာ
“ကျောက်ခရသင်း”ကို မြင်ရပါ
မည်။

ထိုမှတစ်ဖန် ဂူအတွင်း ရှေ့ဆက်
သွားပါက “ကျောက်ပန်းဆွဲ
ကျောက်ကလံ”၊ “အောင်မြေနှင့်
အောင်မြေဘုရား” နှင့် အထွက်ဘက်
ဂူပေါက်မရောက်မီ၌ “(၁၈)ရာစုနှစ်
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများကို” ဖူးမြော်
ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

[၅]

အထက်ဘက်ဂူပေါက်မှ အနောက်
ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာပါက ဂူအထိ
သို့ မရောက်မီ အပြင်တောင်ဘက် ဂူ
အကြီးတွင် “အေဒီ(၁၈)ရာစုနှစ်ထက်
စောသော ဘုရားရှစ်တုတော်များ”
နှင့် ကျောက်တောင်ကို ဖူးမြော် တွေ့
မြင်နိုင်ပြီး လမ်းမြောက်ဘက်တွင်မူ
ဘုရားဖူးသည်များအတွက် အမှတ်
တရ လက်ဆောင်ပစ္စည်းနှင့် စား
သောက်ဖွယ်ရာများ ရောင်းချနေသော
ရေခဲခိုင်တန်းလေးများကို မြင်တွေ့
ရပါမည်။

◆ ဂူအပြင်ဘက် ကျောက်တောင်နှစ်ဖက်ရှိ နန်းတော်များ

◆ အမှတ်တရ ပစ္စည်းတရားတရားနှင့်

စားသောက်ဆိုင်လေးများ ဂူ၏ဝိုက် အစားအသောက်များ

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် နှစ်တို
နှစ်တိုင်း နှစ်ဆန်း(၈)ရက်နှင့်
သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၈)
ရက် နေ့တိုင်းတွင် ဘုရားပွဲတော်ကြီး
အား စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပ
လေ့ရှိကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်ကြီးနှင့်တကွ တစ်တိုင်း
ပြည်လုံးရှိ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအများ
လာရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညိုသဒ္ဓါပွား
နိုင်ရန် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

နိုင်မင်ညို

ကျမ်းဂါး

- ◎ ဥက္ကဋ္ဌလုံ(ဥဒုလုံ) မွေရှင်တော် သဘာဝထိုက်ဂူဘုရား သမိုင်း အကျဉ်း။
- ◎ မှန်နန်းရာစင်ကြီး။
- ◎ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းရရ

မိမိတာဝန်သက်တာအတွက် သင့်လျော်သော

အိမ်ထောင်စပ်ကိစ္စအားနည်း

ကောင်းသန့် (သခွတ်မြေ)
ဝက်လက်

“အိမ်ထောင်မှ ဘုရားသည် ဆေးပင်ရည် စုတ်ထိုး ကြည့်ရုံအရက် ယိုလျှင် နောင် ပြင်ရန် ခက်သည်အနီး”

ရှေးပညာရှိတို့၏ ဆိုမိန့်စကားရှိ သည်နှင့်အညီ သမုဒယနောင်အတွင်း မှ လွတ်ကင်းအောင် ရုန်းမထွက်နိုင် ကြသေးသည့် အကျွန်ုပ်အပါအဝင် လောကီလူသားတို့တွင် အရွယ်ရောက် လာသည်မှစ၍ ပညာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထို့နောက် အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့်သော အရေး ပေါင်းများစွာနှင့် သူသူငါငါ ကျော်ဖြတ် ကြိုးပမ်းလာရမည်မှာ မလွဲပင်။

ထိုသို့သော အရေးတွေထဲမှ အိမ်ထောင်ရေးနယ်ပယ်သည် အပြော ကျယ်သည့် မဟာသမုဒ္ဒရာပြင်သို့သာ တည်။

လွယ်မယောင်နှင့်ခက်၊ တိမ်ယောင် နှင့်နက်သော ထိုပင်လယ်ထဲသို့ ဖြတ် မည်ဆိုလျှင် မဖြတ်ကျော်မီ ကမ်းစပ် ကတည်းက မောင်နှင့် ယမံတို့အတွက် သင့်၏၊ ယောင်၏ကို ကြိုတင်၍ စဉ်းစား ချင့်ချိန် တွက်ဆ၍ ကြည့်ရာ၏။

တက်စုံ ရွက်ကုန်ဖွင့်၍ လွှင့်ခဲ့ပြီးရာ မှ တက်ကျိုးရွက်စုတ်ပြီး ညောင်ညိုပင် စခန်းမရောက်မီ လမ်းခွဲကြရမည်ဆို လျှင် မိမိတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးသည် မခက်ပါလား။

ထို့ကြောင့် ကြိုတင်၍ သိရှိအောင် ရှုမနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွက်ကြည့်ရာ၏။

ထိုသို့ တွက်ကြည့်၍ အလွယ်သိနိုင် သော နည်းတွေ မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင် ပညာ၌ ရှိပါသည်။ မခက်ခဲပါ အောက် ပါနည်းကို အရင်တွက်ကြည့်ကြပါစို့။ တွက်နည်းလင်္ကာစောထပ်

နံနစ်ဆူ မှန်ကျကြ-ဉာဏ်ယူဆရာပါ- ကံပုလသောစရာမှာ- သဘောပုဂ္ဂိုလ်ထိမ်း- မြှောက်လိုက်ပ ထူးပစ္စည်း- လျှပ်ကြာ စားသတ္တုကိန်း။

ကြွေစက ခွဲတတ်ဖွယ်-ပွဲတတ်တယ်ပယ်။ ရှိအထင်ရှိပြန်-သိန်းသန်းပက ကြယ် ရာ- ရွှေသီတာစုံပြီးတွေး-လက်မဟန်သေး ဆင်းရဲလို့သာ လေစတုထင်ပေါ်စွာ-ကြက် ဖိဝါ ဆင်ပြင်ပါ- ပုဆင်းဝယ်ယူဌေးမှန်- ငြိမ်းလိမ့်နှစ်တန်- ပုံတထူးညကန်လျှင်- လုံမ မောင်နံဆိုင်ရဲလေး...။

တွက်နည်းမှာ...

ဘဝချင်းပေါင်းစပ် လက်ထပ်လို သော မောင်နှံ၏ နေ့နှစ်ခုကို ပေါင်းပါ။ ထိုသို့ပေါင်းပြီး (၅)နှင့်မြှောက်၍ (၇)

နှင့် စားပါ။ အကြွင်းကို ယူ၍ အောက်မှ အဟောကို ကြည့်ပြီးသိနိုင်ပါသည်။

၁ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ပစ္စည်းဥစ္စာဆင်းရဲတတ်၏။

၂ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာတတ်၏။

၃ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ဂုဏ်သိက္ခာဆင်း၍ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရတတ်၏။

၄ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ချမ်းသာထင်ပေါ်ကျော်စောတတ်၏။

၅ခုကြွင်းလျှင် ⇨ စီးစရာ ယာပစ္စည်း ဆင်းခြင်းရထား ပြည့်စုံတတ်၏။

၆ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ကြီးပွားချမ်းသာတတ်၏။

၇ခုကြွင်းလျှင် ⇨ ဆင်းရဲမွဲတေသောဘဝ ရောက်တတ်၏။

အထက်ပါ တွက်နည်းအတိုင်း နမူနာ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ ။ အင်္ဂါသာဟုင့် စေသမီးကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့

$$\begin{array}{r} 2 \\ +9 \\ \hline 11 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \times 9 \\ \hline 99 \end{array}$$

$$9 \div 99 = 9 - \text{မလို}$$

$$\begin{array}{r} 99 \\ \hline 9 \end{array}$$

	၆		၃	
			၃	
၆		၆		၃
ယောက်ျားစာတာ			မိန်းမစာတာ	

လျှင် အိမ်ထောင်ရေး
ကံကောင်းသည်ဟု
ဆိုထားပြီး...

အမျိုးသမီး စာတာတွင်လည်း

မိသားစုသီးနှင့် ဗြိစ္ဆာရာသီ တစ်ခုခုတွင်
၃ဂါး ပြုဟ် တွေ့ပါက အိမ်ထောင်ရေး
ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် အိမ်ထောင်ရေး ကံညံ့
တတ်သော စာတာအဟောကို ဆက်
လက်ပြီး ရေးပြပါဦးမည်။

အဟောတေးထပ်ကို ဖတ်ကြည့် ပါ။

ယောက်ျားစာတာ- ဟိတ်အရက်လှ-
ယောက်ျားစာတာမှာ- ချစ်ကြည်ရာယော-
ဂုဏ်ဒြပ်မကျော်ထင်- မပေါ်လွင်မိန်းမနှင့်
ညား- မိန်းမတို့စာတာမှာ- ပြုဟ်အင်္ဂါထိုလား
- နိမ့်အိမ်ကြိုခြားက- ယောက်ျားကောင်း
မရှာ- စံယဉ်ကျေးမှု- ဟန်မကျရွယ်ကြီး
နှင့်သာ- စိတ်မချမ်းသာရာမှာ- တွေ့တရရှိ
တတ်ဟု- ဟူရားတတ်ရသောအမှာ- မပေ
ကြရာ- ဖူးစာပြန်အရာကို- ကံသွား
နတ်ညွှန်တဲ့လေး...

အထက်ပါ အဟောတေးထပ်ကို
ဖတ်ပြီး အောက်တွင် ရေးပြထားသော
နိမ့်ပြမိသော စာတာခွင်ကိုကြည့်ပါ။

အမျိုးသားစာတာတွင် ၆ ကြာ
ပြုဟ်သည် မိသားစု ကန်ရာသီ၊ ဗြိစ္ဆာ
ရာသီတစ်ခုခု၌ နိမ့်ပြမိနေလျှင် ဂုဏ်
သတင်း မကျော်စောသော မိန်းမနှင့်
ရတတ်၍ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်း
ပါ။

အမျိုးသမီး၏ စာတာခွင်၌လည်း
ပြုသား ကရကမ္မိ တူ ရာသီတစ်ခုခုတွင်
၃ဂါးပြုဟ် တွေ့လျှင် နိမ့်ပြမိ၍ အိမ်
ထောင်ရေး ကံမကောင်း အရွယ်တူသူ
နှင့်မရဘဲ အသက်အရွယ်ကြီးသူနှင့်
အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်ဟု ဆိုထား
ပါသည်။

မိမိ၏ မူလစာတာခွင်တွင် ကြည့်၍
မိမိ၏ အိမ်ထောင်ရေးကံစာတာကို
ကြိုတင်၍ သိရှိနိုင်ပါကြောင်း...

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ

ကောင်းခန့် (သစ္စာတရ)
ဝက်လက်

အမျိုးသားနှင့် စနေသမီးတို့ အတွက်
အတွက်ကြည့်ရာ အကြောင်း (၁)ခု
အဖြစ် ယခုညးဥစ္စာ မရှိဆင်းရဲမည်ဟု
ဆိုပါသည်။

ဆရာ ဆက်လက်ပြီး စာတာခွင်မှ
အိမ်ထောင်ရေးကို ဆက်
ဆက်ပြီး ရေးပြပါဦးမည်။ မိမိတွင်
အိမ်ထောင် အရန်သင့် ရှိပြီဆိုပါစို့။
အိမ်ထောင် တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်အိမ်
ထောင် ကြည့်၍ အောက်ပါ အဟော
ထပ်ကို ဖတ်ရှုပါ။

အိမ်ထောင်စက်- ပြုဟ်ထွက်ကျမ်းလာ-
ယောက်ျားစာတာမှာ- ပူရဏလှည့်ဝင်-
ဥပသကာသစ်ပုံ- ယောက်ျားလိပ်မပွင့်
- မိန်းမတို့စာတာမှာ ပြုဟ်သီဟာရောင်လင်း
- မိသားစုဗြိစ္ဆာတွင်း သူတမ်း ကသစ်
စံပျော်- ယောက်ျားကံသွေးစောင်း- မိတ်ဆွေ
ကောင်း ကြုံလိမ့်နော်။

ယောက်ျားကောင်းကံသွေးစောင်း- ရာနံပွေ
ဆုတ်ရသေတို့- ကျမ်းစာတွေပိန်ခဲ့မှာ-
ယောက်ျားလေးရာ- ပုန်တတ်လှ သူညာကို
တွင်းမှာ သုံးကြည့်လေး...

အထက်ပါ အဟောတေးထပ်ကို
ဖတ်ပြီး အောက်တွင် ရေးပြထားသော
စာတာခွင်တို့ကို ကြည့်ပါ။

အထက်ပါ တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီ
စာတာပုံကို ကြည့်ပြီး မိမိက အမျိုး
သမီးဖြစ်လျှင် ပြုသားရာသီ(သို့မဟုတ်)
သုနက္ခတ်တစ်ခုခု၌ ၆ ကြာ ပြုဟ်တွေ့

ပြုသား	မိသား	မိန့်	၆		၃
မေထုနီ		ကု			
ကရကမ္မိ		မကရ			
ဒုဟ်	ကန်	ထု	ပြုစွာ	၆	၃
တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီစာတာ			ယောက်ျားစာတာ		မိန်းမစာတာ

注
册

商
標

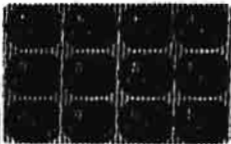
ရိဂီ- ကျားရတနာဆေးသည်
တရုတ်ပြည် ချေးခေတ် ဝေရာရာပင်၊

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော
ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳寶

ရိဂီ- အမျိုးသားအားစေး
ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းစားဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမထီရတနာ (လုံပုန်ပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားစေး) မုတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

ရိဂီ- ကျားရတနာဆေး (ပုလအမည်) နဂါးကျားအားစေးဟုခေါ်ဝေါ်သည် တရုတ်ပြည် ချေးခေတ်ဝေရာရာပင်၊ နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် တရုတ်မှ မောင်းပမီသံများ၊ ချော့မော့လှပသည့် ဝိပဇာနည်နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သိသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤဆေးသည်လည်းကောင်း၊ သဘာဝအတိုင်း ဆင်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူထောက်၏ နတ်သိကြား ဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရှည်ရှိသုံးစွဲပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်အမျှစေပါသည်။ မန်ချူးပင်ဆက် ဝေရာရာ ချန်လှဲသည့် ကာမပျော်စရာအပျော်စရာ အသက်(၈၀)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရိဂီ-ကျားရတနာဆေးကို ရေရှည်ရှိသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကျသမျှ ၊ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သက်ရှည်စဉ်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၍ မထိန်းနိုင်ဘဲ သက်ထွတ်စောခြင်း။

အားစေး ၊ ကာမရာဂစိတ် ပိုမိုစေ၍ နုပျိုလာစေပေသည်။ ကျောက်ကပ်အားစေး၍ လူသန့်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။
ခြံနီ၊ ချိုချေး- ဦးမြင့်စွေ၏သားများ- မြန်မာဆေးဗေဒဆိုင် C-264(D)မှ ခြေအောက်ထပ် သိမ်းကြီးစေ့၊ ဖုန်း-၂၅၄၂၅၊ ၇၀၈၀၈၊ ချေးခေတ်ဝေရာရာပင်၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း- ၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ ချေးခေတ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅)တရုတ်တန်း ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ ချေးခေတ်မြန်မာဆေးဆိုင် (၂၅)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းတောင့်၊ မန္တလေး။ ချေးခေတ်ဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)မင်းလမ်း၊ ဝိုင်းကိုင်တောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ ချေးခေတ်မြို့ဆေးဆိုင်၊ ပြင်ဦးလွင်လမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ ချေးခေတ်ဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀/၈၂/၈၃)လားရှိုးမြို့မရေ၊ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၀၆၊ ချေးခေတ်လက်ဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ တောင်ငူ၊ ဖုန်း-၀၈၄-၂၁၀၀၅၊ ချေးခေတ်(၈) အဝေးပြေးဂိတ်ဝင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁၊ ချေးခေတ်သွေး-အမှတ်(၁၈၅)ရွှေပြည်သာရေ၊ ပုသိမ်၊ ချေးခေတ်ညိုတိုး-အိမ်စံစံနီ(၃၁/အေ) ကန်သည်လမ်းပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၀၄၅၊ ချေးခေတ်-အမှတ်(၅/၈) ကန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ချေးခေတ်ထွန်းဦး-ည/အ ဦးကြီးဆင်လော်လမ်း၊ ဦးကြီးဆင်၊ တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅၊ ချေးခေတ်ဆေးဆိုင် မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၀၈၄-၂၂၅၅၅၊ ချေးခေတ်မယ်၊ အမှတ်(၂)၊ ရွှေရုံ(၈)ရေချိတ်ကွက်-ဦးကျော်လင်း၊ ချေးခေတ်(၁၂၂)ရာဇာလမ်း၊ ဝိန်းကန်ရွာ၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၀၀၄၊ ချေးခေတ်ဝေရာရာ ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇)၊ မြင်းခြံမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁၊ ချေးခေတ်Topကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နာရီစင်အနီး) ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၆၂၊ ချေးခေတ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅)တရုတ်တန်း ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ ၀၈၅-၂၁၂၆၂၊ ချေးခေတ်နန်းသန်းအေးအိမ်ဆေးဆေးပစ္စည်းဆိုင်အမှတ် (၆/၁၂၂)၊ ဘူးတောင်ဘက်လမ်း၊ အရှေ့ပြင်ရပ်၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄၂၊ တက်နေဝန်းမြန်မာဆေးလုပ်ငန်း-ဓမ္မအရေဘက်၊ နေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၀၀၀၊ ထွန်းသောင်စတိုး-ဖုန်း-၂၀၆၃၀၊ ဆောင်အဟန့်ဆေးပစ္စည်း၊ ဦးမ မြင့် အင်ဆာကပ်ရေ၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ ချေးခေတ်မနာရီ၊ ပွဲကတော်ဆေးဆိုင် အမှတ်(၁၁၀) (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာရပ်ကွက်-ဦးထင်ဦးအေးမြို့နယ်၊ ချေးခေတ် ကွန်ပျူတာဆိုင်-မိုလ်ချပ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာချီလိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၅၁၂၊ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရွှေအတွင်း-ဒွိဦးနောင်ဆေးဆိုင်၊ ချေးခေတ်ကုန်ဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားအိမ်၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၁၃၂၂၇၇၊ ချေးခေတ်ထွန်းစတိုးမြန်မာဆေးဗေဒနှင့်အလှကုန်ဆိုင်(၃)၊ လှိုင်(အေ) ချေးခေတ်အမှတ်-(၂၈)ဓမ္မကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ ချေးခေတ်(ဆေးတိုက်) ထိုတိုက်စိမ်း၊ ဆိုင်ငယ်ရပ်၊ မြိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၀၆၀၄။

ပင်ရင်းမြန်မာ- ရိဂီဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄)၊ ပထမထပ်၊ ထီးတန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိပတ်လာဓမ္မအနီး၊ ဟင်းလင်းမုတ်တိုင်ဆင်ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀ ဇွတ်စိမ်း၊ ၀၉-၅၅၅ ၈၁၀၈၊ ၀၉-၄၂၀၀ ၁၀၅၇။

ဘောဇ္ဈမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

• ဘုံ သွင်တော်များဖြင့် တင့်တယ်လှသော ဘောဇ္ဈတော်အား အုတ်သိန်နီ အမြင့်ထိတွင် ထွေမြင်ရန်

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ပရိသတ်အသိပေးချက်

၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများ (၂၉)

ဗညားစေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ဆိုပါ။]

သာလွန်ရသော အမေရိကန်
ဗညားဂူယေန ကာရိတ်၊
မုနိန္ဒတု သံယုတ္တံ၊
ဝေဇ္ဇဂါရဝ ဘာဝနံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

သာလွန်ရသော = သာလွန်ရင်ညော

အမေရိကန် = အမေရိကန်

မုနိန္ဒ = မုနိန္ဒ

သံယုတ္တံ = သံယုတ်တံ

F.11A. July, 2015.

ဝေဇ္ဇဂါရဝ = ဝန်ဒေဂါရဝ

မြန်မာပြန်

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက် ။ ။ “.....”နေရာတွင်
ခွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
ပါ။]

သာလွန်ရသော၊ မေ့ရောင်ဖျား
သာလွန်မင်းကြား၏။

ဗညားဂူယေန အမေရိကန်၊ ဗညား
ကျန်တောအမည်ရှိ အမတ်ကြီးသည်။

ကာရိတ်၊ ပြုလုပ်တည်ထား ကိုး
ကွယ်အပ်သော။

မုနိန္ဒတု သံယုတ္တံ၊ မုနိဥက္ကဋ္ဌ

ဘုရားမြတ်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်တို့
နှင့် ပြည့်စုံလှစွာသော။

ဂါရဝဘာဝနံ၊ အရိုအသေ
အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်
တော်မူလှသော ဗညားစေတီ ဝါ ဗညား
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို။

ဝေဇ္ဇ၊ ကြည်စွာသဒ္ဓါ ရိုသေစွာဖြင့်
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘုရားစာညံနှစ်

သက္ကရာဇ် ၉၉၅ ခုနှစ်။

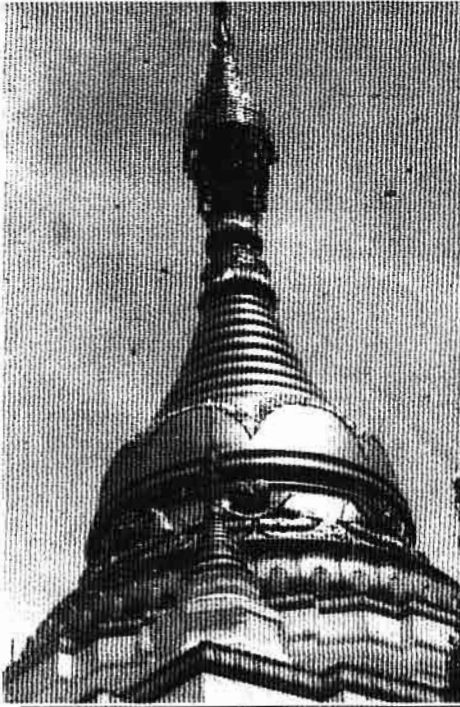
ဘုရားယဒကာ

အမတ်ကြီး ဗညားကျန်းတော။

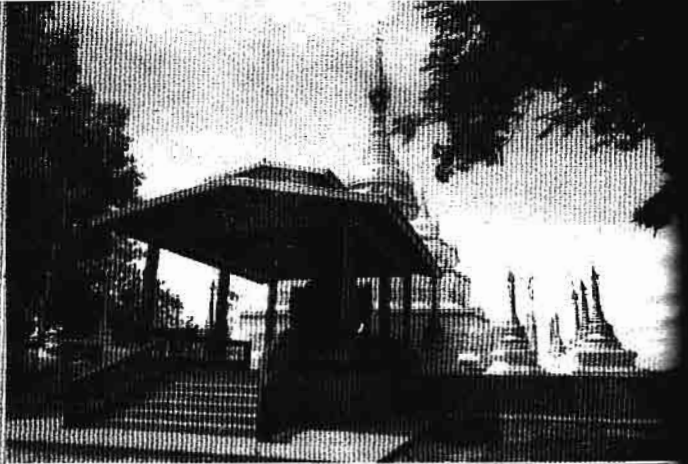
တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းမြို့၊ သွင်ခဲရပ် လှာထုတ်

နက္ခတ္တဇာန်နဝါရံ (၂၉) နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

◆ တညားဝေဝစီဝတ်အား
အနီးကပ် ပူးမြင်ရပုံ

- ဗညားစေတီတော်အဝင် အာရုံ
- ဗညားစေတီတော် ငယ်ကျွန်းတကျွန်းစာ

1990: 1990-1990-1990

အသစ်ပြုပြင် နှစ်မံပြန်

ကဋ္ဌဉ်းမော်ကွန်းတျောက်တ

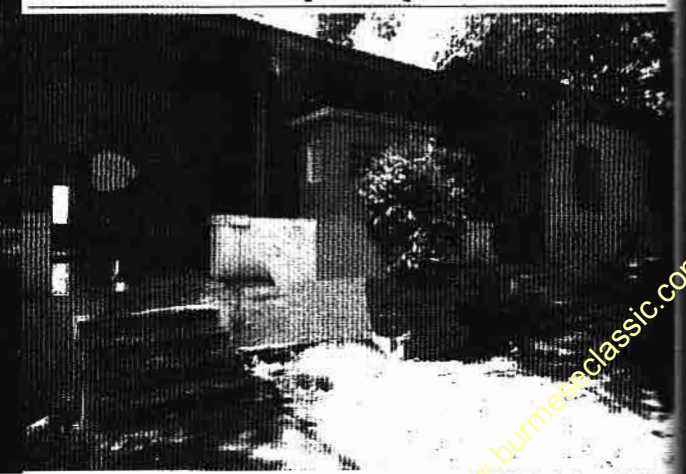
കുടുംബ നിയമം വാഗ്ദാനം അനുസരിച്ച് വാഗ്ദാനം

သက္ကရာဇ် ၈၉၈ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၁ ရက်နေ့

[illegible]

➤ နာမည်၊ ညွှန်းရပ်များစာကြောင်း

စံယူဆော်မှုသော ကျောင်းဆော်

အလောင်းတော်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား
အောင်မြင်စွာတွင် ကြည်ငြိမ့်စွာ ဖြစ်စေရန်
တော်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား
တန်ဖိုးကြီးလှသော
“အဂ္ဂိကသာဝိမြတ်စွာဘုရား”အား
အမြတ်နိုးစွာ ဖြစ်စေရန်။

မြတ်ကမ်းနဖူး။
အောင်မြင်စွာ
နစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့။
အောင်မြင်
ဗညားဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ်ရှေ့
အညီတည်း။
အစောင့်အရှောက်
သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် ညီအစ်မ
အနွယ်အစွယ်။
အခြားချက်
အင်းဝနန်းစံ သာလွန်မင်းကြီး၏
အတော်ကြီးဖြစ်သော “ဗညားကျန်း
အောင်”မှ အမှတ်တရအဖြစ်တည်ထား
အခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဒေသခံ သက်ကြီးဝါကြီးများ၏
လက်ဆင့်ကမ်း ပါးစပ်ရာစင်အရ
ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်လေ
သည်။
မွန်အမျိုးသားကြီးဖြစ်၍ ရုပ်ခန္ဓာမှာ
လည်း တင်းတင်းတောင့်တောင့်
ထောင်မောင်းသော ဥပဓိရုပ်နှင့် ခွံညား
လှပေသည်။
ဗညားကျန်းတောသည် ရောဂတီ
ဆိပ်ကမ်းနဖူးရှိ မယ်စယ်ပင်ကြီး
အောက်မှ တစ်ဖက်ကမ်း အင်းဝရွှေမြို့

တော်သို့ မျှော်ကြည့်လေ့ရှိလေ၏။
အခါတစ်ပါး၌ အင်းဝဘက်သို့ ငှက်
လေ့ဖြင့် ကူးသွားလေသည်။ ငှက်လေ့
စီးခ အသပြာတစ်မတ် ပေးရလေ၏။
အင်းဝမြို့တော်သို့ ဝင်ရောက်သော
အခါတွင်လည်း မြို့ဝင်အစွန် တစ်မတ်
ပေးရပြန်လေ၏။
အင်းဝဘုရားများဖူး၍ တစ်ခုသော
ယာခင်းထဲမှ သခွားသီးကို စားချင်စိတ်
ဖြစ်လာသောကြောင့် ခူးယူလာရာ
ယာခင်းရှင်က အသပြာပေးလေသည်။

နက္ခတ္တရေးဒါန်မြတ်စွာ၏ အခွင့်

ဤအခင်းမှာ မင်းအမတ်များ ပိုင်ဆိုင်သောကြောင့် မြေခွန်ပေး၍ လုပ်ကိုင်ရပါကြောင်း ပြောလေသည်။

သို့နှင့် အားရအောင် လည်ပတ်လေရာ နေကလည်းစောင်း၊ ခြေကလည်း ညောင်းသောကြောင့် တောင်လူစရပ်တွင် နားရလေသည်။

ယင်းအခိုက်တွင် ယင်းယဘက်မှ လှည်းယာဉ်တစ်စီး ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုလှည်းယာဉ်ဖြင့် အင်းဝလှေဆိပ်သို့ လိုက်ပါခဲ့လေရာ မီးသွေးတိုက်ဆိပ်ကမ်း ရောက်သောအခါ လှည်းဆရာက ငွေတစ်မတ်တောင်း၍ ပေးရပြန်လေ၏။

စစ်ကိုင်းဘက် ရောက်သောအခါ ဗညားကျွန်းတောသည် အတွေးတစ်ခု စိတ်ကူးမိလေရာ ချက်ချင်းပင် အကောင်အထည် ဖော်လေတော့သည်။

ရာဝတီမြစ်အတွင်း ကူးဆပ်နေကြသော ငှက်လှေများ၊ ကုန်တင်လှေကြီးများသည် တစ်ဖက်ကမ်းမှ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ အင်အားစိုက်ထုတ် လှော်ခပ်ရခြင်းမရှိဘဲ လေခွင်းအားဖြင့်သာ ရွက်တိုက်၍ အေးဆေးမြန်ဆန်စွာ ကူးရောက်နိုင်ကြလေ၏။

‘ထိုအောက်ပြည့်မှုကား လှေထိုးခြင်း၊ လှော်ခပ်ခြင်း၊ ကြိုးဖြင့်ဆွဲယူခြင်းအားဖြင့် ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ သွားလာကြရပေ၏’

ဟု ထင်မြင်မိလေ၏။

ထိုနေ့မှစတင်၍ ငှက်လှေများ၊ ကုန်တင်လှေများကို “လေခွန်ကောက်” လေတော့၏။ ငှက်သမားများ၊ လှေသမားများမှာ အလွန်နိုးသားကြလေရာ လေခွန်တော်ငွေတစ်မတ်ကို ဆိပ်ကမ်းရောက်တိုင်း ပေးကြရလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် မင်းချင်းတစ်စုသည် လှေသင်းအတွင်းဝန်၏ လှေတော်ဖြင့် အလုပ်ကိစ္စအလို့ငှာ စစ်ကိုင်း

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဘုရင်၏ယာဉ်ကြီး “ဗညားကျွန်းတော” ဟု ယူဆရသော ဌာနများထဲမှ ဖုတ်ရုံ

ဘက် ကူးလာလေသည်။

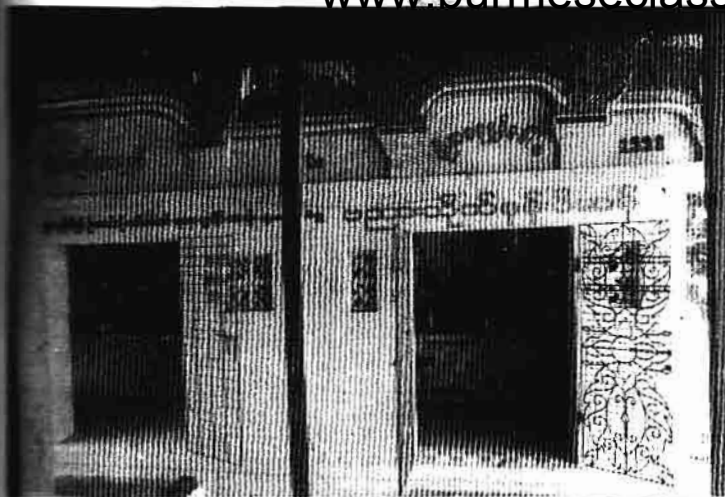
ဆိပ်ကမ်းရောက်သောအခါ ဗညားကျွန်းတောက လေခွန်ကောက်လေ၏။ မင်းချင်းများသည်လည်း ဥပဓိရုပ်အထူးကောင်းမွန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ခုံညားသည့်အားလျော်စွာ အောင့်သက်သက်ဖြင့် ပေးဆောင်ကြရလေသည်။

သို့နှင့် ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ လျှောက်ထား သတင်းပို့လေရာ မင်းကြီးက ဆင့်ခေါ်မေးမြန်းလေတော့၏။

ဗညားကျွန်းတောက ရဲရင့်စွာ မိမိကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အကြောင်းများကို တင်ပြ၍ “ကျွန်ုပ်သည် လေခွန်ကောက်၍ အသုံးပြု၍ ဖြစ်ပါကြောင်း” လျှောက်ထားသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်က သဘောနှစ်ချိုက်သောကြောင့်သူကောင်းစွာ ခံရကြောင်း လူကြီးသူမများက အဆက် ပြောလေ့ရှိပါသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ အဆောက်အအုံများ၏ ဝိညာဉ်သက်တမ်းကို
◆ ဝိညာဉ်သက်တမ်းကို တွေ့ရှိရန်အတွက်
အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း သာယာလှပစွာ ထွက်ခွာ

ဆရာကြီး စစ်ကိုင်းသူရခေါ် သခင် လှမောင်ကြီး၏ ဝေဠုဝန်ငါးထပ်ကြီး သမိုင်းစာအုပ်တွင် သာလွန်မင်းလက် ထက် ဇင်းမယ်ကို အောင်မြင်၍ စစ်သုံးပန်းအဖြစ် ရရှိသော မွန်လူမျိုး ဖြစ်သည်။

နောင်အခါ၌ အရည်အချင်းရှိသော ကြောင့် သာလွန်မင်းက ချီးမြှောက် ထားသူ ဖြစ်လေသည်။

ဗညားကျန်းတောဟူသော အမည် မှာ မြန်မာတို့က ခေါ်ဝေါ်သည့် အမည် သာ ဖြစ်လေသည်။ မွန်အမည်မှာ “ဝင်းညီးကရန်းတော” ဖြစ်လေသည်။

“အသက်တစ်ရာရှည်သောမင်း” ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

သာလွန်မင်းတရားကြီး လက်ထက် ၌ ဗညားကျန်းတောအား ဝန်ကြီးခန့် သည်။ ဝန်ကြီးခန့်လျှင်ခန့်ခြင်းမှာပင် (၇) နှစ်တိုင်အောင် မပြီးမပြတ်ခဲ့ သော “ဩဇာသီးချီးမှု” ကို စစ်ဆေး ကာ တရားခံနှင့် တရားလို (၂) ဦးလုံး အား အဆုံးစီရင် သုံးစာန်းပေးရန် အမိန့် ချလိုက်လေသည်။

အင်းဝ တစ်မြို့တော်လုံးပင် တုန် လှုပ် သွားလေတော့သည်။

ဘာမျှမဟုတ်သော ဩဇာသီးအမှု

နှင့် (၇) နှစ်တိုင်အောင် အချိန်ကုန်လှ ပမ်းခံကာ တရားတဘောင်ဖြစ်နေသူ များကို အမှုတရား ရှာနေသူများသာ ဖြစ်သည်။

ရှေ့နေရှေ့ရပ်များ အမှုရှည်အောင် လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်ကိုသိ၍ နောင် ဤကဲ့သို့အမှုမျိုး မဖြစ်အောင် တား ဆည်းလိုသောစေတနာ ဖြစ်သည်။

ဗညားဘုရားကို တည်ဆောက်နေ စဉ် မန်ကျည်းရွက်ခူးနေသောသူများ ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

သို့အတွက် တုတ်နှင့်ရိုက်ချမည်ဟု မြိမ်းခြောက်လေရာ အချို့ဆင်းပြေးကြ ၏။

အပင်ပေါ် အချို့ကျန်ရစ်သူများကို အုတ်၊ ကျောက်၊ လှံတံတို့ဖြင့် ထိုးချ ရန် စီရင်ပြန်လေရာ အချို့ ဆင်းပြေး ကြပြန်၏။

သေနတ်နှင့်ပစ်ချရန် စီမံသည်အထိ ဆင်းမပြေးသူတစ်ယောက်သာရှိသည်။ ထိုလူကိုမေးလေရာ ထိုလူက...

‘မင်းမာကို ဝန်ကြီးခန့်ခြင်းမှာ တိုင်း ရေးပြည်ရေး ခိုသား မီးပွား ဓားပြများ ကို စီရင်စီမံရာ ခန့်ထားခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ မန်ကျည်းရွက်ခူးစား သော ဆင်းရဲသားကို စီရင်ရန် ခန့်ထား ခြင်းမဟုတ်။ သို့ပါလျက် သင်မင်းမာ သည် ကျွန်ုပ်အား နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်း ရန် ကြံစည်ဘိ၏။

‘သင် တတ်နိုင်သမျှ မည်သည့် လက်နက်နှင့်ပစ်ပစ် ကျွန်ုပ်မကြောက်’ ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ဗညားကျန်းတောက...

‘သင်ယောက်ျားကောင်းဟုတ်၊ မဟုတ် ငါစမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။ သူရဲကောင်း မှန်း ငါသိရပြီ။ သင်တို့ လင်မယားကို ငါထောက်ပံ့မည်။ အပင်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ လော့’

• ဗညားသိုက်နက်ရှင် ညီတမ်းရုဏ်ထော်မှ အိမ်ထောင်(၃)ဦးပုံ

• ဗညားသိုက်နက်ရှင် ဘိုးဘိုးကြီး

• ဗညားသိုက်နက်ရှင်ရုဏ်ထော်မှ ညီမထောင် (၄)ဦးပုံ

ဟု ခေါ်ရသည်။

ဗညားကျန်းတောကား အမှုထမ်းတို့ တာဝန်ကျေမကျေ စစ်ဆေးတတ်၏။ တာဝန်မကျေသူကို ဆုံးမလေ့ရှိ၏။

သားသမီးဖြစ်စေကာမူ မထိုက်တန်သော ဘွဲ့ထူးရာထူးကို မယူစေရဘဲ ပြန်အပ်ရန် ခိုင်းတတ်လေသည်။

တိုင်းပြည်အပေါ်၊ မင်းအပေါ် သစ္စာရှိ၏။ တာဝန်သိ၏။ ဗညားယူတတ်၏။ သူရဲကောင်းများကို လိုလား၏။ တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားအောင် အုပ်ချုပ်နိုင်၏။

မွန်၊ မြန်မာ ချစ်ကြည်ရေးကို အစွမ်းကုန်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် စစ်ကိုင်းဘက်တွင် ကျောင်းနှင့်အတူ သိမ်ပေါင်း (၂၀) သမုတ်ခဲ့လေသည်ဟု ရေးသားထားလေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ သစ္စာစေတီအနီး ဗညားရပ်ကွက်အား ဗညားကျန်းတော နေထိုင်ခဲ့ရာရပ်ကွက် ဖြစ်လေသည်။

ဗညားကျန်းတောသည် မိမိ မျှော်

၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြည့်လေ့ရှိသော ဧရာဝတီကမ်းနဖူးတွင် ဘုရားတည်လေတော့သည်။ စေတီတော်၏ဘွဲ့မှာလည်း ဗညားစေတီဟုသာ တွင်လေတော့၏။ ဒေသခံများကမူ “ဗျင်းဂျားဘုရား” ဟူ၍သာ ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

ရှေးယခင်အခါက ဗညားစေတီတော်သို့ တစ်လလျှင် (၄)ကြိမ် နတ်မင်းကြီးများ လာရောက်ပူဇော်လေ့ရှိကြောင်း “စစ်ကိုင်းသာသနာဝင်ကျမ်း” တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို စစ်ကိုင်းညောင်ပင်သာ ဦးပုညမှ

ဗညားစေတီထူပေင် တေးထပ်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြထားလေသည်။

မူလ ဗညားစေတီတော်ကြီးသည် ကား ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနဖူးအနီး ရွှေစင်ခဲချောင်းစီးဝင်ရာမြစ်ဝ၏ကဘားထိပ်တွင် တည်ရှိခဲ့လေရာ မြစ်ရေ၏ တိုက်စားမှုနှင့် ရေကာသစ်မျိုးများ မရှိသောကြောင့်စေတီတော်၏အောက်ခြေအားလုံးနီးပါး ရေစားသောကြောင့် ပြိုကျလုဆဲဆဲ အနေထားဖြင့် တည်ရှိနေပုံမှာ အံ့ဖွယ်ရာဖြစ်လေ၏။

စေတီတော်ကြီးပြိုကျနိုင်ရန် (၇၅)

● ဗညားရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးစံထောင်မှထွက်
ထွက်သောအရပ်မှ နတ်မိညောင်ပင်ကြီး

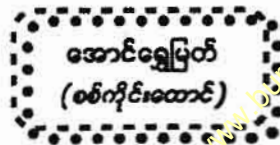

● ဗညားစေတီတော်အနီးရှိ အနီးခြား
တောရိုင်းသစ်နှင့် သစ်ပင်ကြီးများ

သို့သော် နန်းရှိနေပါလျက် ပြိုကျ မသွား
ဘဲ ဗညားစေတီတော်ကြီး၏
နံရံတော်ပင် ဖြစ်လေသည်။
ရှေးအခါကာလများက နတ်မင်း
ဦးများ တစ်လ(၄)ကြိမ် လာရောက်
အပ်လေ့ရှိကြောင်း မှတ်သားချက်မှာ
သိရှိနိုင်ပါသည်။
ဆရာအခါ ရွှေစင်ခဲရပ်ကွက်သူ/သား
များနှင့် ပါရမီရှင် ကုသိုလ်ရှင်များ၏
အထူး သဒ္ဓါအားဖြင့် အသစ်ပြန်
တည်ထားပြီးလေပြီ။
ဗညားရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ (၉)ပေ
ခန့် ဉာဏ်တော်ရှိနေသောကြောင့်
အောင်းတော်နှင့် သီးသန့်ပူဇော်ထား
လေသည်။
နတ်မင်းကြီးများ တစ်လ(၄)ကြိမ်
လာရောက် ပူဇော်လေ့ရှိသည်ဟု
အကြောင်းသော ရှေးဟောင်းရုပ်ပွား
တော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။
ထိုရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး တည်ရှိရာ
အောင်းတော်သည်ကား ဗညား
စေတီကြီး၏ အောင်မြေနေရာလည်း
ဖြစ်တော့သည်။
ဗညားရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ စံကျောင်း
အရှေ့ဘက်တွင်ရွှေစင်ခဲရပ်ကွက်
အသစ်များက အထူးအလေးထားရ

သော “ဗညားသိုက်နန်းဗိမာန်” တည်
ရှိပါသည်။
ဗညားသိုက်နန်းဗိမာန်တွင်...
သိုက်ချုပ်ဘိုးဘိုးကြီး ဦးစံဘနှင့်
ညီအစ်မခုနစ်ဖော်တို့ စောင့်ရှောက်
လျက်ရှိလေ၏။ ညီအစ်မ ခုနစ်ဖော်တို့
သည်ကား...
၁။ နန်းသူဌာအေ
၂။ မြစန္ဒာအေ
၃။ ပြုပူအေ
၄။ သူဌာအေ
၅။ ဥဌာအေ
၆။ မြန်အေ
၇။ မဟာသီအေ
တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။
ဗညားစေတီတော်မှာ စံကျောင်း
တော်၏ အနောက်ဘက်တွင် တည်ရှိ
လေသည်။ ရှေးကာလကတည်းက
တည်ရှိခဲ့သော သစ်ပင်ကြီး (၇)ပင်မှာ
လည်း ရုက္ခမူကျင့်စဉ်နှင့် ရုက္ခစိုးကျင့်
စဉ်များအားထုတ်ရာဌာန ဖြစ်လေ
သည်။
ဗညားစေတီ၏ ပုံဟန်မှာ အုတ်
ပလ္လင်ထက်တွင် ပစ္စယံ(၃)ဆင့်ပြုလုပ်
၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အခြေတွင်
အရံရွှေစေတီ (၄)ဆူ ထားရှိ ပူဇော်

ထားပါသည်။
စေတီ၏ ပါပထောင့်များတွင်
ခြင်္သေ့ရုပ်တုများ ပြုလုပ်တည်ထားခြင်း
မရှိပါ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တုများအစား အရံ
ရွှေစေတီတော်ငယ်များ (၂)ဆူစီ စီမံ
ထားသောကြောင့် ထောင့်(၄)ဖက်တွင်
ရွှေစေတီ(၈)ဆူ ပါဝင်လျက်ရှိလေ၏။
မှန်ဦးအာရုံခံကို မြောက်ဘက်သို့
လှည့်၍ စီမံထားလေသည်။
ဗညား စေတီတော်မြတ်ကြီးသည်
ကား စိမ်းလန်းစိုပြည်သော ဥယျာဉ်ကြီး
သဖွယ် သက်တမ်းရင့် သစ်ပင်ကြီးများ
၏ အလယ်တွင် တည်ရှိလေရာ တိတ်
ဆိတ်ငြိမ်သက်၍ သမာဓိအား အထူး
တိုးတက် ရရှိနိုင်လေသည်။
စေတီတော်ကြီးမှာ ယက္ခစည်းဖြစ်
လေရာ ဂန္ဓာဓီအကျင့်စခန်း၊
လျှောက်လှမ်းတော်မူကြသောပုဂ္ဂိုလ်
များအတွက် သစ္စာစက်၊ သမာဓိ
စက်၊ အာဏာတိက္ခမစက်များ ဆန္ဒ
အားလျော်စွာ အောင်မြင်မှုရရှိစေနိုင်
သော အောင်မြေစေတီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဝမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် မားဆရာ ဦးသိဟိတ နှစ်(၃၀)ကျော် အသက်အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို နေရာပါဝေးရာခွင်များ စောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိရန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိ၏ ၊ ဝမ်း ၊ လေ ခွန်ပြီး အကြောများပြေစေပို့အတွက် ၊

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်းသွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်းမျက်စိရောဂါအတွင်းတိုက်၊ အပြင်တိုက်ခတ်အားဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်ဝမ်းတွင်းရှိအဓူအပုပ် အညစ်ကို ယူထုတ်ဝမ်းသလိုတင်းစေပြီးသွက်လက်ပေါ်ဖိုးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအရ ခွန်သမ္ဘ ငြိမ်းစေဉ်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နုလုံးတုန်းရင်ခွန်ဟေဝန်းခြင်းစူးစေခြင်းအိပ်မေ့ခြင်းမီးသပ်သွေးမပူခြင်း၊ သွေးသားမကြည်လင်ခြင်းအသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျှောင့်နေသည့် အခိုးအတင်းမှန်သမ္ဘ ငွှင်စေဉ်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အခိုးဖျက်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်ခြေတိုက်ခဲခြင်းရွှေ့ငုပ်ခြင်းအခါးတိုက်ခြင်းအခါးကျခြင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အရားရောက်များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံတုတ်ကိုက်ခဲသောရောဂါ နှင့် လေပန်သေမြက်ရောဂါပျက်စီးမှုများအားပျောက်

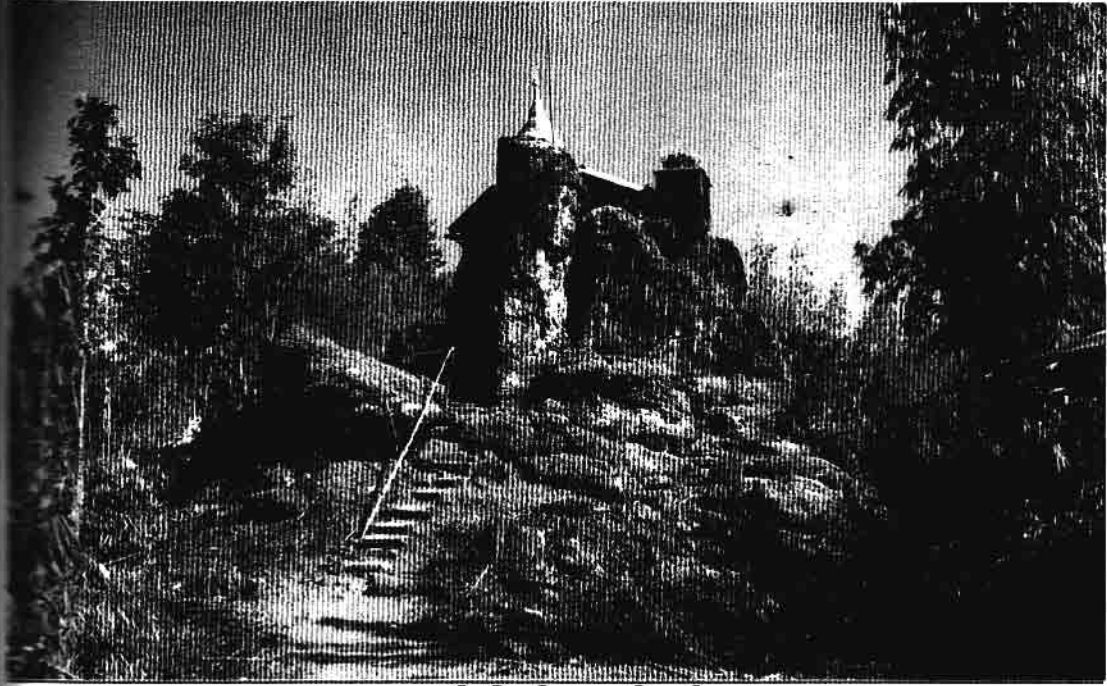
ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပိတ်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတက်ခြင်းအကြောပိတ်ခြင်းအကြောထုံခြင်းအကြောရောင်ခြင်း၊ အဆစ်အမျက်ရောင်ခြင်းထုံတုတ်ကိုက်ခဲခြင်းလေပန်ရောဂါခြင်းပေခွဲအိမ်ခြင်း၊ ခြေတပ်လတ်တပ်ခြင်းနှင့် လေပန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆက်သွယ်
အမှတ်(၆၂)လမ်းလမ်း(၁၀)မတ်တက်၊ မဟာဝိဇ္ဇာတက္ကသိုလ်၊ သန်တန်မြို့
ခရီး - ၀၉၅၇၀၀၀၅၄၄၀၊ ၀၉၅၇၀၀ ၂၅၃၀၀၊ ၀၉၅၇၀၀၀၀၀၀၀၀

အထက်တော်ရာကျောက်ဆောင်

မအိရွှေစက်တော်

လောကပူဇော်ခန်း (၃)

ထက်မြက်စွာ

ယခင်လူ အဆက်

အကြောင်း အယကာ ပေါ်နှင့် ချွန်တို့တွေ ရှိထားပေမယ့် အခုတော့ တောပြန် ဖြစ်နေ ပါပြီ။

ဟူ၍ ရှင်းပြလေသည်။

မကြာမီ ခြေတော်ရာကျောက် ဆောင် (ဆင်တင်ကျောက်ဆောင်) အခြေသို့ ရောက်ရှိသည်။ အနီးမြေ တွက်လပ်တွင် ငါးကပ်အမိုးဖြင့် မထွပ် တလေးပြုလုပ်ကာ ဘုရားဖူးများ နားနေနိုင်ရန် စီစဉ်ထားသည်။

ပျဉ်ထောင်ဇရပ်၊ မွှောရုံ ဖြစ်လာ ခုန် ရည်မှန်းထားသော်လည်း

လတ်တလော အခြေအနေတွင် အကာမရှိသည့် မထွပ်ကလေးဖြင့်သာ တင်းတိမ်နေရဆဲ ဖြစ်သည်ဆို၏။

ကျောက်ဆောင်ထက် လက်ဝဲ ဘက် ကျောက်တုံး၌ စေတီငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထား၍ ခြေတော်ရာမှာ လက်ယာဘက် ကျောက်ဖျာထက်၌ စံပယ်တော်မူသည်။ အင်္ဂတေ အမိုး အကာ ပြုလုပ်ထားကာ တိုးလျှိုပေါက် နှစ်ဖက်ပွင့် အင်္ဂတေတန်ဆောင်းငယ် ဖြစ်သည်။

ထိုကျောက်ဆောင်၏ အရှေ့ ဘက်၌ ခြေတံရှည်ဇရပ်တစ်ဆောင်ကို

ဘုရားဖူးများ ဝတ်ပြုနားနေနိုင်ရန် ဆောက်လုပ်ပေးထားသည်။ ယခင်က ငါးလှေကားဖြင့် တက်ရောက် ဖူးမြော် ရသည်ဆို၏။

မကြာသောကာလတွင် သံကူ ကွန်ကရစ်အိုင်အမာဖြင့် ဝတ်ပြု ဆောင် တန်ဆောင်းဇရပ်ပေါ်ထွန်းရန် ကုသိုလ်ရှင်ပေါ်ပေါက်ပါစေဟု ဆု တောင်းမိပေသည်။

ဘုရားဖူးများလည်း ရောက်ရှိနေ သဖြင့် အတန်ကြာ စောင့်ဆိုင်းကာ အလှည့်ကျ၍ တက်ရောက် ဖူးမြော်

2014-12-25

◆ မြောက်ဦးဆရာတော် ဦးသီလာမိန္ဒ

2014-12-25

◆ မင်္ဂလာဒုံဆရာတော် ဦးသီလာမိန္ဒ

သောအခါ လက်ဝဲ ခြေတော်ရာဖြစ်၍ အတိုင်းအတာမှာ အောက်ခြေတော်ရာနှင့် တူညီနေသည်ကို အံ့သြစွာတွေ့ရသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာသာလျှင် ကွာခြား၍ အရှေ့အရပ်သို့ ခြေဦးပြသည်ခြင်း အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

ပါဒစေတီဖြစ်၍ တရားလမ်းညွှန်ဆရာ သင်ပြသော ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်စက်လှည့်ပူဇော်၍ ခြေတော်ရာစောင့်မယ်တော်များနှင့်တကွ ဝေနေယျများအား မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေခဲ့သည်။ ခြေတော်ရာစောင့် မယ်တော်များ၏ ကွန်းဆောင်သာမက ရုပ်တုများလည်း ကုသိုလ်ရှင်ပေါ်ထွန်းပါစေရန် ဆုတောင်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

၉၈ နက္ခတ္တမောင်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

မင်္ဂလာဒုံဆရာတော်ရာနှစ်ဆူ၏

ထူးခြားချက်များ

- ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သမိုင်းဝင် စက်တော်ရာ(၁၂)ဆူတွင် (၁)ဆူတည်းသားရှိသော ဘုရားရှင်၏ လက်ယာ ခြေတော်ရာကိုပါ ဖူးတွေ့နိုင်ခြင်း
- လူသူ အရောက်အပေါက်နည်းပါးကာ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသော နေရာ၌ စံပယ်တော်မူခြင်း
- လပြည့်လကွယ် ရက်ကြီးအခါကြီးများတွင် အရောင်အဝါ ထွန်းလင်းတောက်ပသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်ကို ကြုံတွေ့နိုင်ခြင်း
- တပေါင်း တန်ခူး ကဆုန်လများ၏ လပြည့်လကွယ်နေ့ ဝန်ကျက်ကာလမှာ၌ စက်တော်

ရာများမှ အရပ်ဆယ်ပျက်နာသို့ ရောက်ရှိလာတော်မူပေး ကွန်မြူတော်မူသည်ကို (၅)ပိုင်းအထိ တံပုးပုတ် ဖူးတွေ့ကြရခြင်း

● စက်တော်ရာအနီးရှိ တောတောင်တွင် သာဓိး ကျေးဇူးတိရစ္ဆာန်များအား သတ်ဖြတ် ညှဉ်းဆဲပါက ဘေးအန္တရာယ် ခံယူကာ ကြုံတွေ့ရခြင်း

● စက်တော်ရာများကို မှားယွင်းစွာ ယဉ်ပူဇော်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း ပြုကြသူတစ်စုမှာ ကပ်ဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်ကာ အားလုံး သေဆုံးပျက်စီးခဲ့ကြခြင်း

● စက်တော်ရာနှစ်ဆူကို သွတ်ကြည့်သည့် ဖြေဆိုခြင်းကြောင့် လောကီလောကုတ္တရာ အဆင့်တူးများ လက်ဝင်ခံစားကြရခြင်းကို ဖြစ်ကြသည်။

(မြောက်ဦးဆရာမောင် ဒါနပြုသော

F.12B, July, 2015.

စက်တော်ရာ ဘုရားဖူးလမ်းညွှန်
အထိတမ်းစာစောင်မျှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

လေ့လာကြည့်ရသမျှ

အထက်စက်တော်ရာမှ ပြန်ဆင်း
ကာ မအီချောင်းကို ဖြတ်ကျော်၍
ဆတ်ရေကန် တောင်ထိပ်လွင်ပြင်သို့
ချောက်သောအခါ ဦးအုန်းရှိန်က
ခြေတော်ရာ ပွဲဈေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်
တွင် နံနက်စာ ဒါနပြုသည်။

ရခိုင်ငါးခြောက်ဟု ခေါ်ကြသော
ငါးနီတူးခြောက်၊ ကြက်ဥကြော်၊ ထမင်း
ကြော်၊ လက်ဖက်ရည်ကော်ဖီ အတန်
ပင် စုံလင်စွာ ရရှိသည်။ ဈေးနှုန်းကား
ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးတောင်ကဲ့သို့ပင် မြေပြန့်
အက် ပိုမိုလေသည်။

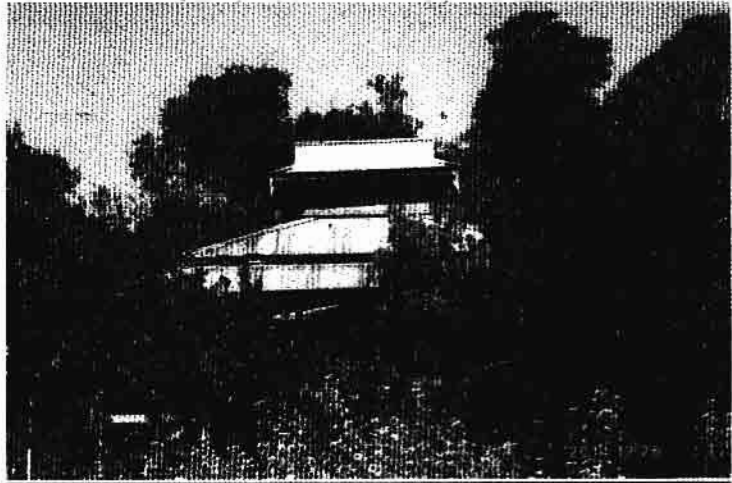
ကျောင်းပိတ်ရက်၊ ရုံးပိတ်ရက်
ဟုတ်သော်လည်း ဘုရားဖူးပရိသတ်
အတန်ပင် စည်ကားပါသည်။ တောင်
ထုတ်နယ်မှ ဘုရားဖူးကားများ ပိုများ
သည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာများ အပြည့်
အစုံ ယူဆောင်လာကာ ဘုရားဖူးပြီး
နောက် ချောင်းရေစပ်တွင် တပျော်
အပါး ဝိုင်းဖွဲ့ စားသောက်လေ့ရှိကြ
သည်။

ဆိုင်ကယ်များဖြင့် စုပေါင်း၍ လာ
ကြသကဲ့သို့ ခြေကျင်ဘုရားဖူးများစွာ
လည်း တွေ့ရသည်။

ဘုရားဖူးအားလုံးလိုလိုပင် အောက်
စက်တော်ရာ (လက်ယာဘက် ခြေ
တော်ရာ)ကို ဦးစွာ ဖူးမြော်ပြီးမှ အထက်
စက်တော်ရာ (လက်ဝဲဘက်ခြေတော်
ရာ)ကို ဆက်လက် ဖူးမြော်ကြသည်။

လောကအားလုံး အတုမရှိသော
မုန့်ရှင်တော်၏ ခြေတော်ရာ ပါဒစေတီ
ကို ဖူးမြော်ခွင့်ရခြင်းကား မဟာလာဘ်

◆ ခြေတော်ရာထက်ရှာ ရွာဦးကျောင်း

◆ ခြေတော်ရာထက်ရှာ အိမ်ခြေကျ

ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

မည်သူမျှ သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိ
သော်လည်း လက်ယာ ခြေတော်ရာကို
ဦးစွာ ဖူးမြော်ပြီးမှ လက်ဝဲခြေတော်
ရာကို ဖူးမြော်ကြခြင်းသည် လာဘ်
လာဘာ မလွဲမသွေရရှိခြင်း၊ မကြာမြင့်
သောကာလတွင် လာဘ်ရခြင်း နိမိတ်
ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံနေသည်ကို တွေ့ရ
ပေသည်။

ထို့အပြင် ခြေတော်ရာပါဒ စေတီ
များအနီးတွင် အခြေတကျ နေထိုင်လာ
ကြသော “ခြေတော်ရာ” ရွာကလေး

ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ခြင်းသည် နံတူထပ်၍
ဝဂ္ဂုတ္တမ(မြတ်သောအစု)ဖွဲ့၍ ပူဇော်
သကဲ့သို့ရှိ၏။

ခြေတော်ရာ ဂြိုဟ်သက်ပေါင်းကာ
တနင်္လာ+စနေ+ဗုဒ္ဓဟူး=၁၅+၁၀+
၁၄=၄၂ ဖြစ်လေရာ “ကောလီ”
အောင်ဓာတ်ကိုးနိုးသည် ဖြစ်လေရာ
၂၄ ပစ္စည်း ပဌာန်းပူဇော်ခြင်းဖြင့်
လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးထူး
များအတွက် ဆန္ဒ၊ ဆုတောင်းပြည့်စုံ
နိုင်ကြလေသည်။

“မအီ”သည် “မဟီ”ဟူသော

မာတိတိုက်သစ်တော်

ပါဠိမှ ဆင်းသက်၍ မဟာ+တြ= ကြီး
မြတ်ခြင်းကို ညွှန်းဆိုကြောင်း မအိသိမ်
တောင်ကျောင်း ဆရာတော် (မအိ
စက်တော်ရာ ဂေါပကအဖွဲ့ နာယက
ဆရာတော်ကြီး)က မိန့်ကြားတော်မူ
သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ မအိစက်တော်ရာပါဒ
စေတီများကို ဖူးမြော်၍ ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့် မြင့်မား
သော ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်နိုင်
သည့်အပြင် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ခြေ
တော်ရာအစုံ ဖူးမြော်ရခြင်းကြောင့်
လောကီနှင့် လောကုတ္တရာ၊ ယင်းနှင့်
ယန်း၊ အတ္တနှင့်ပရ၊ ဇာတိနှင့် ပဝတ္တိ၊
ရပ်နီးနှင့်ရပ်ဝေး စသည် မျက်နှာစုံ
ပြည့်စုံစွာ သုခဖြစ်တည်ခြင်းကိုလည်း
မျှော်လင့်နိုင်ကြလေသည်။

စက်တော်ရာပါဒစေတီ

ဖူးမြော်ကြည့်ညီရခြင်းအကျိုး

- ၁။ အမြဲအရံ ဖိသတ်ပေါများခြင်း
- ၂။ သီးလမ်းပန်းသွားလာမှုတွင် အန္တရာယ်
ရန်တောင့်ရှပ်ခြင်း
- ၃။ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စိုက်နှင်း အတိုက်
- ၉။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အခိုက်များ။ ကံတောနိုင်ပါခြင်းတို့၏
ဆိုးကျိုးများကို ပြောပျောက်စေနိုင်ခြင်း။

၄။ သဒ္ဓါပြည့်စုံစွာ သက္ကစ္စရိသေလေစာမျှ
ဖြင့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ပြုပါက
စကြာတောမင်းကဲ့သို့ ဟိတ်ဟန်တို့ ပြည့်စုံ
စေခြင်း။

၅။ ခြေတော်ရာပါဒစေတီကို စောင့်ရှောက်
သော ပုဂ္ဂိုလ်များက ကြည့်ရှုဆောင်ပ
ခြင်း။

၆။ အပါယ်လေးပါးသို့ မကျရောက်နိုင်ခြင်း။

၇။ နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဘဲ လူပြည်၊ နတ်ပြည်တို့
၌သာလျှင် စုန်ဆန်ကျပ်လည်ရခြင်း။

၈။ စကြာတောမင်းအဖြစ်ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။

၉။ ခြေတော်ရာရှိ စက်လက္ခဏာတစ်ကွက်စီ
၌ ရှိသော သိဒ္ဓိတော်များ ရရှိစေနိုင်
ခြင်း။

၁၀။ အဆုံးတော၌ အာသဝေါတရား ကုန်ခန်း
သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ခြင်း
စသည့် အကျိုးများနှင့် ပြည့်စုံနိုင်
ကြသည်။

[မန္တလေးမြို့ မဟာမုနိဘုရားကြီး
တောင်ဘက် ခြေတော်ရာတန်
ဆောင်း (တောင်ခွင် သာသနာပိုင်
ဆရာတော်နှင့် နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသန

မဟာဗုဒ္ဓဝင်မှု ထက်ယာဘက်ခြေ
တော်ရာ)ပါဒစေတီ ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက်ရေးအဖွဲ့မှ ဒါနပြုသော
ခြေတော်ရာပါဒစေတီ ပူဇော်ရခြင်း
၏ အကျိုးထူးများ ဖြစ်ပါသည်။]

လမ်းညွှန်

မအိစက်တော်ရာ ပါဒစေတီသို့
တောင်ကုတ်မြို့မှ အထက်သို့ ဆန်
၌ မအိ၊ ဓနံမှတစ်ဆင့် (၅၉)မိုင်
(၆)မာလုံ၊ အင်းမြို့မှ အောက်သို့
စုန်၌ ဓနံမှတစ်ဆင့် (၅၁)မိုင်၊ (၄)
မာလုံ အသီးသီး ကွာလှမ်းပါသည်။

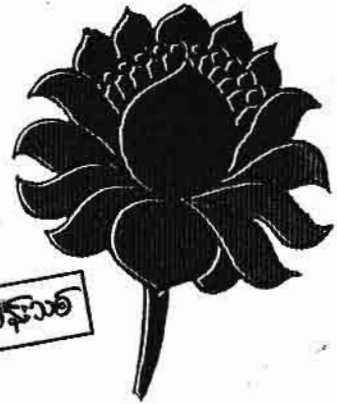
အလျဉ်းသင့်ရာ လမ်းမှလွှဲ၍ ဓနံမှ
တောင်တက်ကားဖြင့် တက်ရောက်နိုင်
သကဲ့သို့ ခြေကျင့်တက်ရောက်ပါက
လည်း သာမန်အတက်အဆင်း
(၃)မိုင် (၂)မာလုံ၊ တောင်တက်ခရီး
(၁)မိုင်နှင့် တောင်ဆင်းခရီး (၅)မိုင်
(၂)မာလုံ ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်ထို
မြို့နယ်မှ ကျိုက်ထီးရီးစေတီ၊ ပေါင်
မြို့နယ် နွားလပို့တောင် ဆံတော်ရှင်
စေတီ တောလမ်းခရီးများပမာ ဖြစ်
တည်နေသဖြင့် ဇနီးမောင်နှံ၊ မိသားစု
သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း စသည်
ဖြင့် ခင်မင်ရာ စုဝေးကာ အပန်းဖြေ
အပျော်ခရီးအဖြစ်လည်း ပျော်ပျော်
ပါးပါး သွားရောက်နိုင်ကြကြောင်း
လမ်းညွှန်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

[ဇနီးစဉ်တစ်လျှောက် စေတနာ
ထက်သန်စွာ ကူညီပေးကြသော
ဦးအုန်းရှိန်နှင့်တကွ ဒေသခံ
မိတ်ဆွေများအား ကျေးဇူး အထူး
ထင်ရှိပါသည်။]

ထက်မင်းကျော်ဦး

ဂျန်လွတ်ပီယ အကျော်အင်း

နေဟန်သစ်

ဤနည်းမှာ စာရေးသူတို့၏ အမေ့
သက်ကာ အဘကြီး(အမေ့အဖေ) ပေဆွဲ
ဆာနည်း ဖြစ်ပါသည်။

“အဘအရွယ်ကောင်းတုန်း ခပ်ငယ်
ငယ်က အဘတို့ မြို့ကလေးကို ဂျပန်
ဆွေ ရောက်လာကြတယ်။

နောက်ပိုင်းကျတော့ အဲဒီဂျပန်တွေ
က အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုး
ဖြစ်လာကြတယ်။ သူတို့ မထင်သူတွေ
ကို ပါးတွေနားတွေ ရိုက်တယ်။ သူလျှို့
ဆိုပြီး ညှင်းပန်းတယ်။ အမျိုးမျိုးနိပ်
စက်တယ်။

သူတို့ရဲ့ မင်းသားခေါင်းဆောင်း
အားတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီးကို မြင်ကြရ
တော့ ရွံလာကြတယ်။ မုန်းလာကြ
တယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ အခွင့်ရရင် အခြေ
အနေပေးရင်ပေးသလို၊ ရသလို ပြန်
ထုပ်ကြတယ်။ လစ်ချင်လစ်သလို
ရောလက်နက်နဲ့ ပြန်သတ်တယ်။

အဲဒီအထဲမှာ အဘလဲပါတယ်။
အစ်နေ့ ဂျပန်နှစ်ယောက်ဟာ ဂယာ
တောထဲ ဟင်းရွက်ခူးသွားတဲ့ ညီအစ်မ
နှစ်ယောက်ကို အတင်းဆွဲလွှဲပြီး အနိုင်
ထွင် ဖော်ကာကြတယ်။

အဲဒီမှာ အဘနဲ့ အဘကလဲ နွား
တွေ သွင်းရအောင်သွားရင်း ပက်ပင်း
သွားတွေ့တယ်။ ကောင်မလေးတွေ
အော်ဟစ်နေတဲ့အသံကြားလို့ ချောင်း
ကြည့်ရင်းက တွေ့တာပဲ။

အဘဟာ အဲဒီမြင်ကွင်းလဲ မြင်

တွေ့လိုက်ရော မျက်လုံးတွေ ပြာသွား
တယ်။ ဒေါသတွေ ထောင်းခနဲ ထွက်
လာတယ်။ ဘာမှ မမြင်ရလောက်
အောင် ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါနဲ့ လက်ထဲမှာ အသင့်ပါလာတဲ့
ဝါးကျစ် ဝါးရင်းသားတုတ်နဲ့
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်လျင်လျင်
မြန်မြန်နဲ့ နောက်ကနေ ခေါင်းတွေကို
ပင့်ရိုက်လိုက်တယ်။

နောက် အဘလဲ အဲဒီနေရာက
ရွာဘက်ကို ပြန်ပြေးလာခဲ့တယ်။
နောက်တစ်နေ့တော့ အဲဒီ ဂျပန်
နှစ်ယောက်သေမှုနဲ့ တစ်ရွာလုံးကို
ဂျပန်တွေကတန်းစီပြီး ပါးတွေနားတွေ
ရိုက်စစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အဘကိုတော့ သူတို့
ရိုက်လဲ မရိုက်ကြဘူး။ စစ်လဲမစစ်ကြ
ဘူး။ သူတို့ရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ လူတိုင်း
အပေါ်မှာ ဒေါသမီးတွေနဲ့ ဝင်းဝင်း
တောက်နေကြပေမယ့် အဘအပေါ်
မှာတော့ သူတို့အကြည့်ဟာ ကြင်နာ
ကြည့် ကရုဏာကြည့်တွေ ဖြစ်နေတာ
တွေ့ရတယ်။

တိုတိုပြောရရင်တော့ အဲဒီက
နောက်တော့ အဲဒီဂျပန်တွေဟာ
အဘကို တပ်ထဲခေါ်ထားပြီး သူတို့ရဲ့
“သူလျှို့” လုပ်ခိုင်းပြီး ထောက်လှမ်း
ခိုင်းတယ်။ အဘကို သူတို့ယုံကြတယ်။
ချစ်လဲချစ်ကြတယ်။

အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခု

ငါ့မြေးကို ပြောမယ့် ရန်လွတ်၊ ပီယ
အကျော်အင်းကြောင့်ပဲ။ အဖေက
အဘအတွက် သီးသန့်လုပ်ပေးခဲ့တာ။
အဲဒီအင်းကို စီရင်ပြီးတာနဲ့ လိပ်ပြီး
နှုတ်မှာ ငုံရတယ်။

အဲဒီအင်းကို ငုံထားရင် ဘယ်
လောက်ကြီးတဲ့ရန်ပဲဖြစ်ဖြစ် လွတ်
တယ်။ အများရဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်း
ကို ခံရတယ်။ ကျွဲညီနောင်လို့ခေါ်တဲ့
လေယာဉ်ကြီးနှစ်စီးက အဲဒီအချိန်က
မကြာခဏ လာလာပုံကြတယ်။

လမ်းမှာ လူတွေ့ရင်လဲ မထင်ရင်
မထင်သလို စက်သေနတ်နဲ့ ပစ်ပစ်
သွား။ ဒါပေမယ့် အဘနဲ့ အခါခါတွေ
ပေမယ့် တစ်ခါမှ အပစ်မခံခဲ့ရဖူးဘူး။

‘အတွေ့အကြုံတွေကတော့ ပြော
မယ်ဆို ပြောမကုန်နိုင်လောက်အောင်
ပဲ ဂျပန်တွေပြေးတော့ အဘကိုပါ
သူတို့နဲ့ တစ်ပါတည်း ခေါ်သွားတယ်။
ရိုးမပေါ်ကနေ မျက်ကွယ်ယူပြီးတာ
ဆိုတော့ ရိုးမပေါ်လဲရောက်ရော အဘ
လဲ မလိုက်တော့ဘဲ သူတို့နဲ့ ဝေးရာကို
ထွက်ပြေးခဲ့တယ်။

အဲဒီမှာ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ဟာ အဘကို
မပြေးဖို့ လှမ်းအော်တားရင်း သေနတ်
နဲ့ ပစ်သတ်ဖို့ ထိုးချိန်လိုက်တယ်။ အဲဒီ
အချိန်က အဘသေပြီလို့ တထစ်ချ
တွေးလိုက်တယ်။ ကြောက်သွားတယ်။

ဂါဗာဇာ (မိဇ္ဇာရ) စစ်ကိုင်း

ပီပီတို့ နေအိပ်အိပ်သာ

(ရေအိမ်) ထောင်းသင့်သူတို့အတွက် အစီအစဉ်

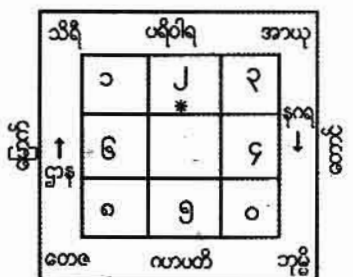

ကျွန်ုပ်တို့ လောကနယ်ပယ်တွင်း၌ အနေအထိုင်၊ အသုံးအဆောင် အမျိုးမျိုးရှိကြလေရာတွင် လောကီပညာရပ်တို့၏ သဘော၊ သဘာဝအရ ထောင့်မသင့်ခြင်း၊ အထားအသို မမှန်ကန်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့်...

ပစ္စည်းဥစ္စာပျက်စီးခြင်း၊ မိသားစု စိတ်ဝမ်းကွဲ၍ မပျော်ရွှင်ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အသက်တိုခြင်း စသော ဥဒ်များစွာတို့ ဖြစ်ပေါ်ကြရတတ်ပါသည်။

ပြောလိုသည်မှာ အိမ်ထောင်ဦးစီး တစ်ယောက်သည် မိမိနေထိုင်သည့် ပရိဝါရ၊ အာယု စသော အရပ်ဌာနတို့တွင် ရေတွင်း၊ ရေကန်တွင်း၊ ကျင်း စသည် တူးဖွင့်ခြင်း၊ ရေအိမ်(အိမ်သာ) ထားရှိခြင်းတို့ရှိခဲ့လျှင် ဤအိမ်ထောင်ဦးစီးနှင့်တကွ မိသားစုတို့သည် အထက်ပါဆိုးကျိုးများ အနည်းနှင့်အများ ဖြစ်ပေါ်ကြရတတ်ပါသည်။

အရပ်မျက်နှာတည်ပုံ

အထက်ပါပုံတွင် တနင်္လာသားအတွက် အရှေ့အရပ်မှစ၍ ပရိဝါရ၊

အာယု၊ နဂါး စသည် ရေတွက်ပါ။ တနင်္လာသားသမီး အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့သည်...

အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၊ အရှေ့အရပ်၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်တို့တွင် ရေအိမ်၊ ရေတွင်း စသည် မထားရှိအပ်ပါ။

ကျွန်ုပ်ကြုံဖူးသည်မှာ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သော ကိုကျော်ဝင်းသည် ရေအိမ် တည်ထားရန်အတွက် လာ၍ မေးပူး၏။

သူကိုယ်တိုင်မှပင် ကျွန်ုပ်အား... 'ဒီလိုဗျာ... ကျွန်တော်အိမ်မှာ ရေအိမ်က အရှေ့တောင်ထောင့်မှာ အဟောင်းရှိတယ်ဗျာ။

အခု အသစ်လုပ်ချင်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီအရှေ့ထောင့်မှာပဲ ထပ်လုပ်ချင်တယ်ဗျာ။ သင့်မသင့် တွက်ကြည့်ပေးပါ'

ဟု ကိုကျော်ဝင်းမှ မေးလေ၏။

'အေးဗျာ... အမေးရှိတော့ အဖြေရှိတာပေါ့၊ မိတ်ဆွေက တနင်္လာသားဖြစ်နေတဲ့အတွက် အရှေ့တောင်ထောင့်က "အာယု" ကျနေတယ်။ ဒီတော့ မသင့်ဘူးပေါ့ဗျာ။

ယေဘုယျအားဖြင့် စိတ်တော့ မရှိနဲ့ဗျာ။ "ဘုန်းကြီးလို့ အသက်မရှည်၊ အသက်ရှည်လို့ ဘုန်းမကြီး" ဆိုတာမျိုး ဖြစ်ရတတ်တယ်ဗျာ'

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောလျှင်...

'အေးဗျာ... ကိုဂါကြီးပြောမှာပဲ ကျွန်တော့်အဖေ လက်ထက်ကတည်းက

က ရေအိမ်ကို အဲဒီနားမှာပဲ လုပ်ခဲ့တာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆင်းဆင်းရဲရဲ လုပ်စားခဲ့ရတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်။

အဖေကလဲ တနင်္လာသားပဲဗျာ။ ခုကြည့်ပေးဗျာ... ကျွန်တော် အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေလို့ မိဘနှစ်ပါး စိတ်အေးချမ်းသာ အနားယူပါစေလို့မှ မကြာရသေးဘူး အဖေက ဆုံးပါးသွားတာပါ။

ဒီတော့ ကျွန်တော် အဲဒီထောင့်မှာ မလုပ်ရင်လဲ နေရာက ခက်တယ်ဗျာ ဟု ကိုကျော်ဝင်းမှ ပြောလေ၏။ 'အေးဗျာ... ကျွန်တော် စကားဖြတ်ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူနေထူထပ်တဲ့ခေတ်ကြီးမှာ အဆင်သင့်သလို ကြေရတာပဲဗျာ။

ဟိုနေရာ၊ ဒီနေရာမှဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့ဝန်းတဲ့ မြေနေရာပိုင်ရှင်တွေမှ ဖြစ်မှာပေါ့။

ကျွန်တော်တို့လို နေရာမှ အနိုင်ရရှိလူတွေအတွက်တော့ ဖြစ်သလို စံမပြည့်နေထိုင်ကြရမှာပေါ့'

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလျှင်...

'ဒါဖြင့်ဗျာ ကိုဂါကြီးပြောသလို အရပ်ထောင့် မသင့်လို့ အပြစ်တွေဖြစ်ရင် ခက်ပေဘူးလား'

ဟု ကိုကျော်ဝင်းမှ မေးလေ၏။

'မခက်စေတဲ့ အစီအရင်တွေနဲ့ လုပ်ရမှာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းသာလုပ်ပေတော့'

ဟု ပြော၍ အစီအစဉ်နည်းကို ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

အိမ်ထောင်မသင့်သောအရပ်တွင် အိမ်သာ

(အိမ်သာ)စသည်ပြုလုပ်ရန် အာဇီအရင်

အိမ်အတွက် ငှက်ပျောဖီးဆိုင်
တန်တော့ပွဲထိုး၍ အိမ်စောင့်နတ်
စသည်တို့ကို အပ်ပါ။

နန်းကန်ပြားထဲတွင် လက်ဖက်၊ ငါး
(၂)ကောင်၊ မုန့်ဆီကြော်(၂)ခုတို့ကို
ထည့်ထားပါ။

ရေအိမ် စသည် ပြုလုပ်မည့်နေရာ
ကို ထုံးဖြူ ကြိုး စသည်တစ်ခုခုဖြင့်
နယ်မြေသတ်မှတ်၍ ခွဲခြားထားပါ။

ထက်ဖက် စသည် ထည့်ထားသော
နန်းကန်ပြားကို ယူ၍ ယင်း ပန်းကန်
ပြားပေါ်အလယ်၌ ဖယောင်းတိုင်
တစ်တိုင် ထွန်းညှိ၍ စည်းသားထား
သည့် အပေါ်တွင် ခုံတစ်ခုနှင့် တင်
ပါ။

အာစွမ်းလျှာစ ကောင်းသူတစ်ဦးဦး
မှ ယင်းအနားတွင် ထိုင်၍ ဦးစွာ
“အိမ်စောင့်နတ်၊ မြေစောင့်နတ်
စသော နတ်အပေါင်းတို့အား တိုင်
ထည်၌ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ စောင့်
ရှောက်စေခြင်း၊ စသည်ပြုပါ။”

ရွတ်ဆိုပုံ

‘ဤအိမ်အတွင်း၌ စောင့်ရှောက်နေထိုင်

(တနင်္လာသား၊ သမီး)နှင့်တကွသော မိသားစု
တို့သည် ဤအရပ်တောင်ထောင့်အရပ်တွင်
နေအိမ် ပြုလုပ်ကြပါမည်။

ထို့ကြောင့် ဤစည်းခြား၍ ထားသော
နယ်နိမိတ်အတွင်းမှ နေရာဌာနသည် ဤ
(တနင်္လာသား၊ သမီး)တို့၏ အိမ်ပြန့်ပျံ့မှုနိမိတ်
နှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်တော့ပါ။ ဟူ၍ အသိ
အမှတ်ပြုကြပါကုန်။

အထူးသဖြင့် မြေစောင့်နတ်မင်းကြီးသည်
သိရှိနိုင်ခြား၍ စောင့်ရှောက်တော်မူပါ ဤ
စားတော့ပွဲအား ပူဇော်ပါ။ ကျေးဇူးပါ။
“ဟေ့ ဟေ့ ဘုရားဟုတ္တရဟေ့”

အထက်ပါ အစီအရင်အတိုင်း ပြု
လုပ်ပြီးလျှင် စည်းခြားသည့် အတွင်း
နေရာ၌ ရေအိမ် စသည်တို့ စိတ်
သန့်ရှင်းစွာ ပြုလုပ်နိုင်ပါပြီ။ အိမ်သား
တို့အပေါ်၌ အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာ
မကျရောက်နိုင်တော့ပါ။

ကျန်သော တနင်္ဂနွေ စသော (၇)
ရက်သားသမီး အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့
အတွက် မိမိတို့နှင့် အရပ်ထောင့် မသင့်
သော အရပ်ဌာနတို့တွင် ပြုလုပ်မိလျှင်
အထက်ပါ အစီအရင်အတိုင်း ပြုလုပ်
ပေးပါ။

အရပ်ထောင့် မသင့်သောအရပ်

- အနုစု => အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ အရှေ့ မြောက်အရပ်များ။
- အနုထာ => အရှေ့မြောက်၊ အရှေ့၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်များ။
- အနီ => အရှေ့တောင်ထောင့်၊ အရှေ့၊ တောင်အရပ်များ။
- အနုဟုး => တောင်၊ အနောက်တောင်၊ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်များ။
- အာသပတေး => အနောက်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်များ။
- အာကြာ => မြောက်၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်၊ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်များ။
- အနု => အနောက်တောင်ထောင့်၊ အနောက်၊ တောင်အရပ်များ။
- အာဟုး => အနောက်မြောက်ထောင့်၊ မြောက်၊ အနောက်အရပ်များ။

ဤနည်းအားဖြင့် အိမ်စောင့်နတ် မြေစောင့်နတ်
သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့နှင့်တကွ နတ်မြတ်နတ်
သစ်တို့ခံရာ.... ဤအိမ်ရပ်ဖြစ်သော

အန္တရာယ် ကင်းရှင်းကြပါစေ။

ဂါမထီဇော် (ဝိဇ္ဇာရေး)
စစ်ကိုင်း

စာမျက်နှာ (၃၃)မှ အဆက်

ဒါပေမယ့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ဟာ
ချက်ချင်းပဲ သေနတ်ကို ပြန်ရုတ်ပြီး
အဘကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ နောက်
ခိုင်းထွက်သွားတယ်။

ထိုသည်တို့မှာ “ရန်ကုန် ဝီယ
အဓိကူးအင်း”နှင့် ပတ်သက်၍
အဘပြောခဲ့သော စကားများ ဖြစ်ပါ
၏။ အဘ၏ အတွေ့အကြုံများက
များပြားလှပါသည်။ အဘပြောစကား
များမှ အနို့တိုသာ တစ်ပြခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

အသုံး အလွန်ကျယ်ဝန်းကြောင်း
အဘက ပြောပြပါသည်။ ယုံယုံကြည်
ကြည်ဖြင့် အန္တရာယ်ကင်း ဘေးရန်
ရှင်းစွာ စီမံဆောင်ရွက်နေထိုင်နိုင်ကြပါ
စေရန် ဆက်လက်တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရန်ကုန်ဝီယအဓိကူးအင်း

(နှုတ်)

		ကု	
ဝ	၁/၂/၃/၄	သု	
	သွာ		

ထိုအင်းကို ရွှေပြား-ငွေပြားတစ်
ခုတွင် စီရင်ရမည်။

အင်းချစ်ရင်ကာလ

(ကု)ကို - တန်ဖိုးကြီးတရားရွှေပြား
(သု)ကို - တရားပျံ့တရားပျံ့ရွှေပြား
(သု)ကို - ဘုရားရွှေပြား
(ကု)ကို - သားနံ့ပျံ့ရွှေပြား

အလယ်ကွက်မှာ ခုနစ်ရက်
သားသမီး နေ့နံ့ပျံ့ရွှေပြား

ကု၊ သွာ၊ သု၊ ဝ ဂါထာ “၁၀၀၀”
စုတ် လက်မွှေလိုလိမ့် နတ်မှ ငုံလော့

နတ်စိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

နေဝန်းသစ်

ကြေးငြာဆေးဝါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တနေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြင်ဆိုတာ အစိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၇၀၁၁ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၈၅၀၇)

ကြေးငြာနှင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပဲ့၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ဖို့များခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါး၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော၊ ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခွေးနား၊ ခွေးကိုက်၊ ခွေးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက်၊ ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ခွေးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်ညော ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော၊ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါအပြု ခြင်း၊ အစိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး၊ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်၊ သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မပေးနဲ့နော်”

စကြာမင်း
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ၇၆-၂၂၅၄၁

အင်းဝ မဟာပြုတ်ပုန့်ပေတီ

မံလွန်သာ

နှင့် စကြာမင်း၏ ဝန်းဆေးကန် (၂)

သခင်ပုမ အဆက်

ဝါခေါင်လဆန်း(၄)ရက်ည ဆီး
ဆာအရပ်တွင် စခန်းချစဉ် တံတော်ကို
သိထားသည်။ ဗားမဲဆရာတော်အား
ဆောက်ထားသောအခါ ဘုန်းကြီး
ဆက်ရှည်၍ သားမြေးဖြစ်စဉ်ဆက်
အာရာမင်းဖြစ်ကာ သာသနာတော်
ကိုအတိုင်းထက်အလွန် ကောင်းအောင်
ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း
ဆိုတော်မူသည်။ (မှန်နန်း မဟာရာဇဝင်
စာ-၆၂၉)

သက္ကရာဇ် ၉၆၇ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်
လဆန်း(၄)ရက်တွင် ရွှေအိမ်ဆောက်
၍ ရွှေအိမ်တက်တော်မူသောအခါ သား
ဆာ အိမ်ရှေ့မင်းအစ မှူးမတ်များနှင့်
အိုင်ပင်ကာ ရှမ်း(ကချင်) အနောက်
မြောက်ပိုင်းကို အလိုတော်ပြည့်ဖြစ်၍
အနီးပေါင်၊ သီပေါ၊ သီပေါမြို့များသို့ ချီ
ဆောင်စဉ်ရာ ဗားမဲဆရာတော်က...

“အခါ ချီတော်မူလျှင် သီပေါကိုကား
အလိုပြည့်မည်၊ ကိုယ်တော်အနာတွေ့ချိန်
မည်”

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုမြို့များကို
ဆောင်နိုင်၍ သီပေါမြို့ကို အလွယ်နှင့်
မိုင်းသော် ပြန်အလှာ သီပေါအလွန်
တွင် ကိုယ်တော်မခန့်မသာ လေးလေး
ထံလံရှိတော်မူသဖြင့် ကင်းထားရင်
ကြောင်းမှ ဆင်းကာ ရွှေသာလျောင်း
ဆောင်၍ စခန်းချလိုက် တပေါင်းလပြည့်
ကျော်(၁၁)ရက်တွင် နတ်ပြည့်စံသည်။

(မှန်နန်း-၆၄၄)

F.13A, July, 2015.

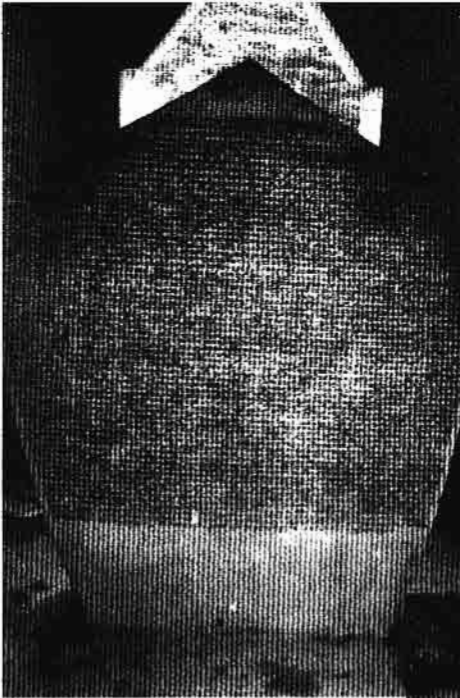
★ ဗားမဲဆရာတော်နှင့် ဆောင်ရွက်မည့်ကန်

စေတီရင်ပြင်တံခွန်

စေတီရင်ပြင်တံခွန်ပတ် လှည့်လည်
ကြည့်လိုရာ စေတီတော်မှာ လေး
ထောင့်ပစ္စယ သုံးဆင့်တွင် နတ်လမ်း

လှေကား လေးစင်းတပ်ဆင်လျက်
အထက်တွင် ထည့်ဝါသော ခေါင်း
လောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထား
သည်။

★ ရွှေစာရင်းစဉ်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

တနင်္သာရီတိုင်း၊ ကျောက်စာတိုက်

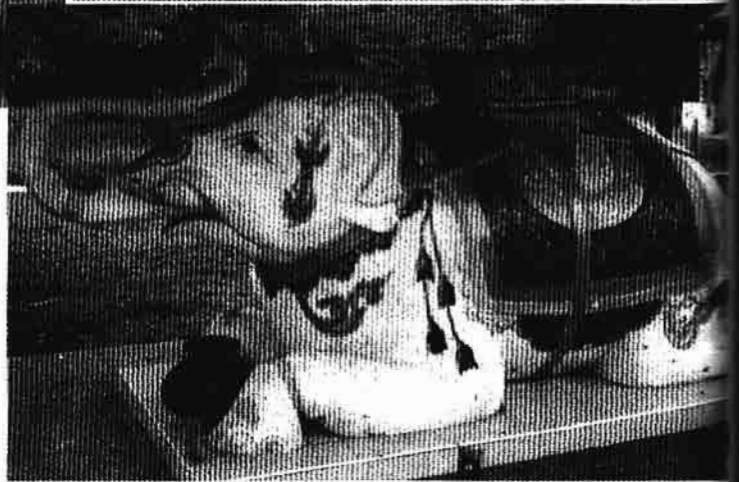
မဟာမြတ်နတ်တော်တော်

တနင်္သာရီတိုင်း၊ သင်္ဃာတိုက်

နတ်လမ်းမှတ်တံကဲ့တွင် ရုပ်တုများ ပါဝင် သွန်းလုပ်ထားရာ မြောက်ဘက် မှတ်တွင် နတ်ရုပ်၊ အနောက်မှတ်တွင် ဇော်နီရုပ်နှင့် တောင်ဘက်မှတ်တွင် ဂဠုန်ရုပ်များ တွေ့ရသည်။ အရှေ့နတ် လမ်းမှတ်တွင်ကား ရုပ်တုမပါ။ ရာမ မီးလျှံ၊ ကနတ်တံကဲ့များသာ စီခြယ် ထားလေသည်။

စေတီအခြေ ထောင့်လေးထောင့် တွင် နရသီဟ ရုပ်တုလေးခုရှိရာ စနေ ထောင့်(အနောက်တောင်ထောင့်) ရှိ နရသီဟမှာ လိင်ဥသဏ္ဌာန် ဝိပြင်စွာ သရုပ်ဖော်ထားလျက် ကျန်သုံးရပ်တွင် မပါရှိချေ။ အကြောင်းရင်းကို မသိခဲ့ရ ပါ။

အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် “အောင် မြေ”ဟူသော ကမ္ဘည်းနှင့် ကြေးပြားခင်း အပိုင်းကွက်ကို တွေ့ရသည်။ ညောင် ရမ်းမင်းနှင့်အိမ်ရှေ့မင်း(အနောက်ဘက် လွန်မင်း)တို့ စစ်ထွက်ရာ၌ အောင်မြေ နင်းလေ့ရှိရာ စစ်အောင်သည်ချည်း

ဖြစ်သည်ဆို၏။

အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်အနီး ပထမပစ္စယံ ထက်၌ တောင်မှောက်ပိုင်း မတ်ရပ်ဆရာ တော်ရုပ်တုကို ရံ၍ လက်ဝဲ၌ ဘုရင် ရုပ်တုနှင့် လက်ယာ၌ ဝိဇ္ဇာရုပ်တု လက်အုပ်ချီလျက် မြင်ရသည်။ ဗားမဲ့ ဆရာတော်၊ ညောင်ရမ်းမင်းတို့ကို ရည် ညွှန်းဟန်ရှိ၍ ဝိဇ္ဇာရုပ်မှာ မသိရှိရပါ။

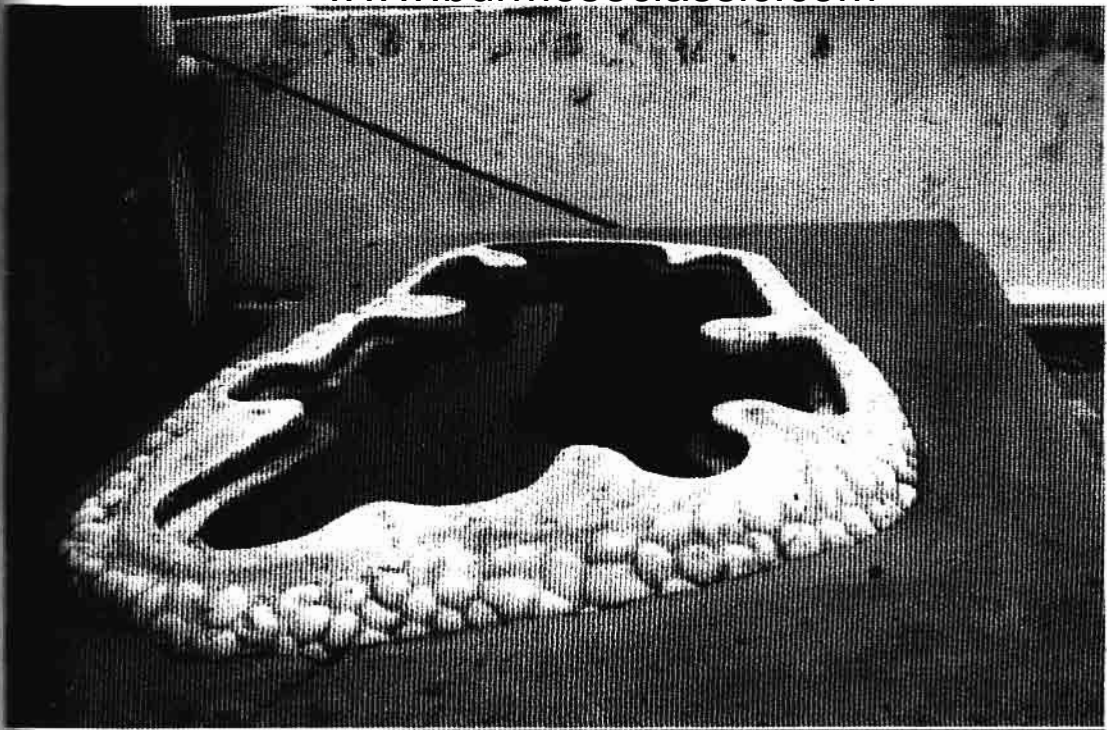
စေတီတော်ရပ်ပြင်အနီး ရာဟု ထောင့်တွင် ကျောက်စာတန်ဆောင်းရှိ ၍ မဟာမြတ်နတ်စေတီ အုတ်မြစ်ချ သည်မှ ဌာပနာအဆင့်ဆင့်သွင်းပုံ ထီး

တင်ပုံ အထိမ်းအမှတ်တမ်းပြု ရေးထွင်း ထား၏။

ကျောက်စာတိုက်အနီးတွင် သင် ပုတ်ပလ္လင်အဖြစ် အသုံးပြုထားသော ဆင်ရုပ်တစ်ခုနှင့် ရာဟုထောင့်တွင် သင်ပုတ်ဆင်ရုပ်တစ်ခုတို့ကို တွေ့ရ သည်။

သင်ပုတ်မှာ “သံဗုဒ္ဓ”ဟူသော ထီး စကားမှ ဆင်းသက် ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ် ၍ မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ သည်။

သံဗုဒ္ဓမှ သံပုဇ်၊ သံပုတ်၊ သင်ပုတ်ဟု

◀ စကြာမင်းကလေးကောင်းမှု ပန်းဆေးကန်

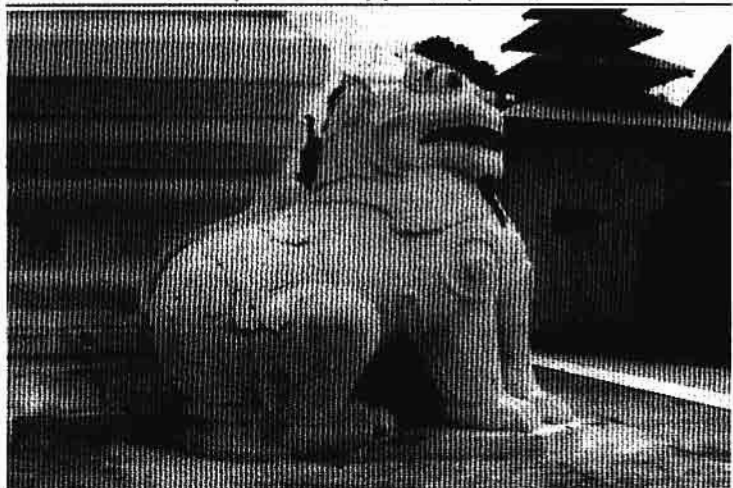
မြောင်းလဲလာသည် ပုဂံခေတ်ကျောက်
စာများ၌ “သင်ဗုတ်” ဟု ရေးကြ၏။
မင်းရဲနန္ဒမိတ်သည် “ညောင်ရမ်း”
အခြေခံကာ အင်အားပြည့်ဝကြီးမား
အောင် ကြိုးစားလာရသည်ဖြစ်ရာ
ညောင်ရမ်း(သက်မဲ့အဖျားယူ၍) ဗုဒ္ဓဟူး
နံကို ဆင်ရုပ်ကို ကိုယ်စားပြု အောက်ခံ
ထားလျက် မြင့်မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းကို
ပြုခြင်း မည်ပေသည်။

စကြာမင်း၏ ပန်းဆေးကန်

ထိုမှ ရာဟုထောင့် အနောက်ဘက်
အာရုံခံတန်ဆောင်နံဘေးတွင် ပုံ
သဏ္ဌာန် ထူးခြားသော ရေကန်ငယ်ကို
တွေ့ရသည်။ စကြာမင်းလှူဒါန်း
သော ပန်းဆေးကန်ဟု သိရသည်။

ယခုအခါ ဖြစ်ရေ၊ စက်ရေ၊ တွင်းရေ
များ တွင်ကျယ်လာသဖြင့် ပန်းဆေးခြင်း
ပြုတော့ဘဲ ရှေးဟောင်း အထောက်
အထားတစ်ခုအဖြစ်သာ ထားရှိသည်

◀ လိပ်မိတ်ပါစာမှာ နာဉ်ဟ(ခေတ်ထောင့်)

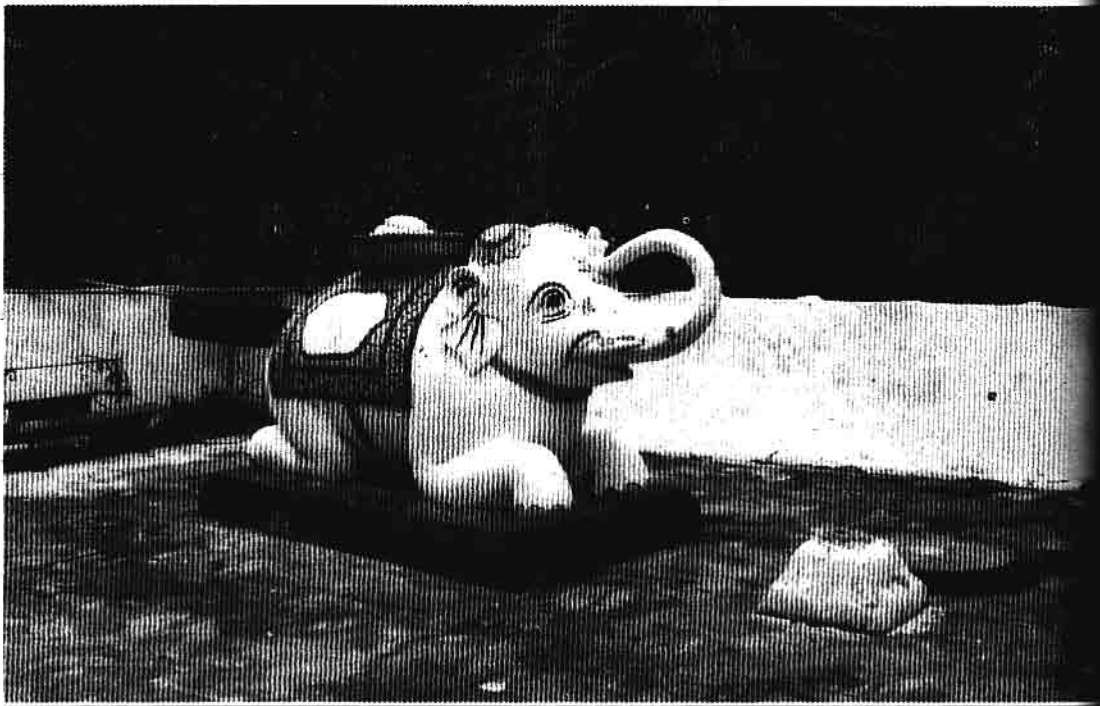
ဆို၏။

စကြာမင်းဟူသည်ကား စတုတ္ထ
အင်းဝမြို့နန်းတည် စစ်ကိုင်းမင်းခေါ်
ဘကြီးတော်မင်း၏မိဖုရား ရှင်ဖြူမယ်မှ
မွေးဖွားသော သားတော်ဖြစ်၍ လက်
ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးတို့တွင် စကြာအမှတ်
အသားပါရှိသဖြင့် စကြာမင်းကလေး

ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။

(ရှင်ဖြူမယ်သည် ဘိုးတော်ဗဒုံ
မင်း အထွန်ချစ်မြတ်နိုးသော မြေး
တော်ဖြစ်ကာ သူ့ကို အကြောင်းပြု
၍ စစ်ကိုင်းမင်းထီးနန်း ဆက်ခံရ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗဒုံမင်း၏သားတော် သတိုးလွှေ
နဂါးရွာမောင်ဖြစ်သည်။

ရတနာတော်နှင့် သင်္ကန်းဆင်

ရာဇာဘွဲ့ခံ အိမ်ရှေ့မင်း ဦးပေါ်သည် မင်းမပြစ်မိ ကွယ်လွန်သဖြင့် အိမ်ရှေ့မင်း၏သမီးတော် ဆင်ဖြူမယ်ကို ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့် မြေးသမက်စစ်ကိုင်းမင်းကို အိမ်ရှေ့ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။)

စကြာမင်းကလေးကို ဖွားမြင်စဉ် ဘိုးတော်မင်းလည်း အိပ်မက်ထူးများ မြင်မက်သည့်အပြင် အတိတ်နိမိတ်ထူးများလည်း ထွက်ပေါ်သည်။

ဘိုးတော်ဘုရားနန်းဦးနှင့် ဆင်ဖြူမယ်ခန်းဆောင်၌ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် တစ်ထေရာတည်းတူသည့် လူသူတော် (၁၂)ဦးက ဝန်းရံစောင့်ရှောက်နေသည်ကို မြင်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ဘေးတော်ဗဒုံမင်း ခမည်းတော် စစ်ကိုင်းမင်းတို့၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းခံရသော စကြာမင်းသားလေးအတွက် စစ်ကိုင်းမင်းက မဟာမြတ်မုနိစေတီတွင် ဤပန်းဆေးကန်ကို ကုသိုလ်ပြုပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗျူဟာဇင်

သည်။

(နောင်တွင် ဖလံဂုဏ်ရွာသူ ရွှင်မင်းနုခေါ် မယ်နုက မိဖုရားခေါင် နေရာအတွက် ဆင်ဖြူမယ်ကို လုပ်ကြံကာ စကြာမင်းကလေးကိုလည်း လီဆယ်ကုန်းရော၍ ရေတွင် ဖျောက်စေခဲ့လေသည်။)

စကြာမင်းကလေးသည် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်း၍ စိပ်ပုတီးဖြင့်သာ ပျော်မွေ့ကာ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းခံရသူဟု ယုံကြည်လျက် စကြာမင်းကလေး၏ ပန်းဆေးကန်မှ ရေများကို နဖူးတို့ သုံးသပ်ကာ ဆုတောင်းပါက ဘေးအသွယ်သွယ်ကင်းပခြင်း ရောဂါဘယနည်းပါးပျောက်ကင်းခြင်း၊ အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလည်ခြင်း စသည်တို့ ခံစားရသည်ဟု ဆိုလေသည်။

အကြံပြုနိဗ္ဗာန်

အင်းဝ မဟာမြတ်မုနိစေတီ တည်စဉ်

ဒါယကာမင်းတို့သည် ရန်အပေါင်းအောင်မြင်ကြသည်ဖြစ်ရာ ရန်အောင်မြင်အုတ်မီးအမှတ်အဖြစ် ကုသိုလ်ပြုပေးပန်နိုင်ကြပါသည်။

စေတီအောင်မြင်တွင် သစ္စာပြုပေးပန်ခြင်းဖြင့် အပြိုင်အဆိုင် အနိုင်ရသခြင်း၊ စာမေးပွဲများ အောင်မြင်လိုခြင်း၊ လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများ အကောင်အထည်ပေါ် ဖြစ်မြောက်လိုခြင်း စသည့် လောကီမျက်နှာစာမှာ မျှော်လင့်ချက် ဆန္ဒများ ပြည့်ဝနိုင်ကြပါသည်။

စေတီဖြစ်စဉ်တော် နောက်ခံသမိုင်းနှင့် မြန်မာ့အယူအဆဆိုင်ရာ ဗဟုသုတအဖြာဖြာကိုလည်း အတိတ်ပြတင်းရှုမြင်ခံစားနိုင်ကြသည်ဖြစ်ရာ ပင်းယအင်းဝ ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့ပါက မဟာမြတ်မုနိစေတီရင်ပြင်တော်သို့ ထူးရောက် ကြည်ညို ဖူးမြော်ကြပါစေအကြံပြု လမ်းညွှန်လိုက်ပါသည်။

စံထွန်းသာ

သမ္မတစာရင်းများနှင့် ဆက်သွယ်နေသော

စာရင်းများ

၆ လျှို့ဝှက်ချက်များ (၂)

ဒင်္ဂါလင်
(မောရဝတီ)

သမ္မတစာရင်း

သဘာဝပုလဲတို့သည် အလုံးအနေ
အထား ညီညာ ဝန်ဆိုင်ခြင်း မရှိကြပေ။
အလွှာအထပ်များသဖြင့် ကမ္ဘာအရပ်
ရပ်မှ နှစ်သက်ကြလေသည်။ အချို့
မှတ်ကောင်များသည် ပုလဲသုံး၊ လေး
ထုံးအထိ ရှိတတ်ကြလေသည်။

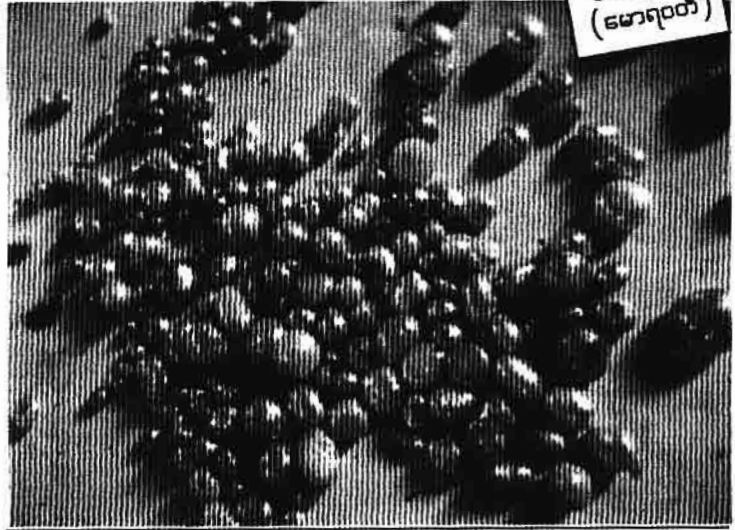
လူတို့ မွေးမြူကြသော မှတ်ကောင်၊
ကမာကောင်များ အငှားသန္ဓေတည်ရ
မည့် မှတ်ကောင်၊ ကမာကောင်များကို
ဖင်လယ်ထဲတွင် ရေငုပ်၍ ရှာဖွေဖမ်းဆီး
ရ၏။

ဖမ်းမိသော မှတ်ကောင်အရိုင်းများ
ကို မွေးမြူရန်သင့်သော အသက်ငယ်
သည့် မှတ်ကောင်များကို ရွှေချယ်၍
အသက်ကြီးသော မှတ်ကောင်များကို
ဖယ်ပစ်ရ၏။

ထို မှတ်ကောင်လေးများသည်
ဖင်လယ်နက်မှ ဖမ်းယူလာခဲ့သဖြင့်
ဖင်လယ်ရေတိမ်တွင် နေတတ်အောင်
လေ့ကျင့်ပေးရပါသည်။

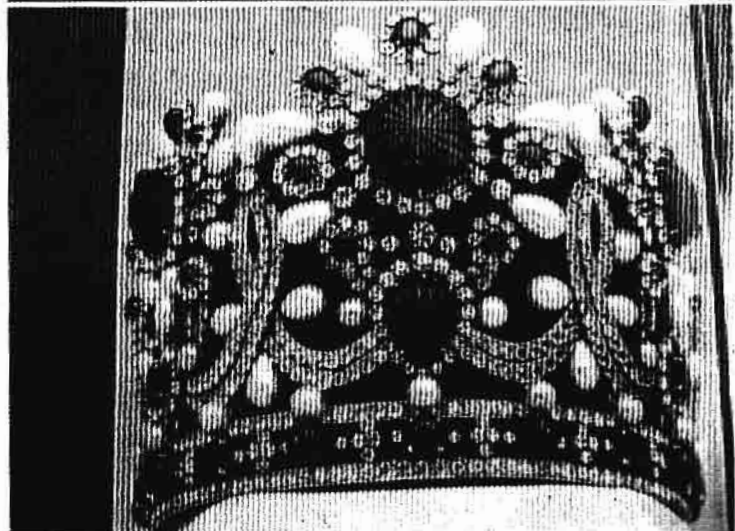
မူလနေထိုင်ခဲ့ရသော အနေအထား
နှင့် ညီမျှစေရန် အစားအစာ၊ ရေနှင့်
နွန့်၊ ရေ၏ သိပ်သည်းဆ၊ ရေတွင်ပါဝင်
သော အောက်ဆီဂျင် အပူရှိန်စသည်
တို့ကို သေချာ စနစ်တကျ ပြုလုပ်ပေး
ရပါသည်။

အားလုံး အဆင်ပြေ မှတ်ကောင်
နေသားကျသွားလျှင် ပုလဲဖြစ်ရန်
ဝတ်ဆံ့ဟုခေါ်သော လူလုပ်ပစ္စည်းကို
မှတ်ကောင်၏ ပါးစပ်ကို ဖြည့် ခန္ဓာ

ပုလဲစာရင်းအလေးများ

မှတ်ကောင် အရိုင်းများ

ကိုယ်ထဲသို့ ထည့်သွင်းပေးရပါသည်။
ပြီးလျှင် သံခြင်းနှင့်ထည့်၍ ပင်လယ်ရေ
ထဲသို့ ချပေးရပါသည်။

အချိန် သုံးနှစ်ပြည့်လျှင် ဖော်ယူ၍
မွေးပုလဲကို ထုတ်ယူနိုင်ပါသည်။ ထို
မှတ်ကောင်ကို တစ်နှစ် အနားယူ၍

ပုလဲလည်ခွဲများ

နောက်ထပ် သုံးနှစ်၊ ဒုတိယအကြိမ် ပုလဲဝတ်ဆံ ထည့်သွင်းရပါသည်။

နှစ်ကြိမ်ထုတ်ပြီး ခုနစ်နှစ်ပြည့် မုတ်ကောင်များ ပုလဲထုတ်ရန် မသင့်တော့သဖြင့် အခွံကပ်ပုလဲသာ မွေးလို့ ရပါတော့သည်။ အခွံကပ်ပုလဲဟု ပညာရှင်များခေါ်သော မုတ်ခွံတွင် ပုလဲသားလေးများပါသည့် ပုလဲအမေ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပုလဲကျွန်း ပုလဲမွေးမြူရေးစခန်းမှ ထွက်သော တောင်ပင်လယ် မွေးပုလဲများသည် အခြားနိုင်ငံမွေး ပုလဲများထက် လှပနှစ်လိုဖွယ်ရှိ၍ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါသည်။

၁၉၆၆ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၂၁)ရက်နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ပုလဲမွေးမြူရေးစခန်းမှ အလျား နှစ်လက်မ မတ်တင်း၊ ရတီချိန် ၂၀၂ ဒဿမ ၁၃၊ မြန်မာ့အလေးခိုန့် နှစ်ကျယ်သား ကျော်ရှိသော ပုလဲကြီးကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး အာရှမေ ပုလဲကြီးသတင်း ပျောက်ဆုံးသွားပြီးနောက် ထို မြန်မာပုလဲကြီးကား ကမ္ဘာ့အကြီး

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆုံး ပုလဲကြီး ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

သဘာဝပုလဲဖြစ်စေ၊ မွေးပုလဲဖြစ်စေ မုတ်ကောင်၊ ကမာကောင်များမှ အငှားသန္ဓေဆောင်၍ မွေးဖွားပေးလိုက်သဖြင့် ပင်လယ်ပျော်သတ္တဝါ၏ အမြဲတေရတနာတစ်ပါးမို့ ထူးခြား ဆန်းကြယ်သော ဂန္ထီရစ္စမ်းအင်များ ကိန်းနေပါသည်။

မုလဲကျက်သရေဖြစ်ပြီး ညအချိန်ထိဆင်ထားလျှင် ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ပုလဲကြီးဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

နီယတ္တရတနကရကျမ်း အလိုအရ ပုလဲသည် ချို၏၊ အေး၏၊ မျက်စိရောဂါကို နိုင်၏၊ သွေးလေချောက်ချား စိတ်နှလုံးပျက်ပြားနေသူများကို ကုစားနိုင်၏၊ အဆိပ်နာ၊ သုက်ကုန်ရောဂါကို နိုင်၏။ အားကို ဖြစ်စေ၏၊ ချောင်းဆိုးပန်းနာ၊ ဝမ်းနူးနာတို့ကို နိုင်၏။

အသက်ရှည်စေ၏။ ကိုယ်ရောင်အဆင်းကို လင်းစေ၏။ စိတ်နှလုံးကို ပျော်ရွှင်စေ၏။ မျက်စိကို ချမ်းသာစေ၏။ အာပေါတတ်(ရေ)တတ်ဖြစ်၍ အအေးဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်ပူနာကို နိုင်သည်။ လူတို့နေအိမ်များ မီးဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ပေး၏။ အိမ်ထောင်ရေးသာယာစေ၏။ ရေငုပ်သမားများ ငမန်းအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန် ပုလဲထိဆောင်ထားကြပါသည်။

ငွေနှင့် လက်စွပ်ကွင်းပြီး ပုလဲထိအသားနှင့်ထိအောင် ဝတ်ဆင်ရန်သည်။ တနင်္လာသားသမီးများနှင့် အထူး သင့်လျော်ပါသည်။

မွန်လွှားများ ကရကဋ်လက်ရသူများ မွေးဂဏန်း(၂)ရသူများ အထူးအလေးထား ဆောင်ထားရပါမည်။

ပုလဲနှင့် သက်ဆိုင်သော ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် အစောင့်နတ်များရှိသည်ဟု ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ ယုံကြည်ကြပါသည်။

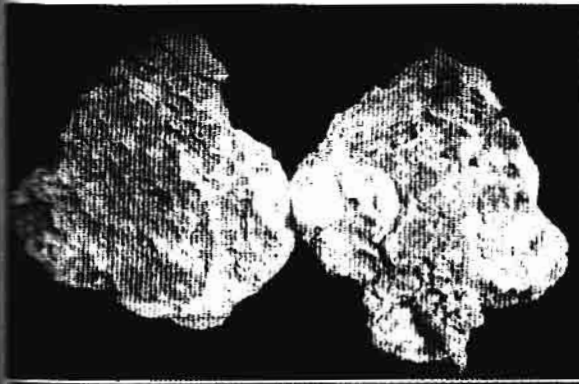
ပုလဲသည် တနင်္လာဂြိုဟ်နှင့် သက်ဆိုင်ပြီး အချစ်၊ ငွေကြေး၊ အကာအကွယ် ကံကောင်းစေခြင်း အဆောင်ရတနာတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ပုလဲနှင့်သက်ဆိုင်သော အစောင့်နတ်များမှာ...

- * အာလုံသော ကမ္ဘာသုဒ္ဓရာစောင့်နတ်များ
 - * ဇရာမ လနတ်ဘုရား(Diana)
 - * လက်ရှိမယ်တော်(Lakshmi)
 - * ဇရာမအချစ်နတ်ဘုရား(Venus)
 - * ဇရာမနတ်ဘုရား(Freya)
 - * အိန္ဒြာနတ်ဘုရား(Isis)
 - * ဂျီအာဖျစ်နတ်ဘုရား(Aphrodite)
- ဟူ၍ ယုံကြည်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ငွေကြေးစွနာ ရရှိစေရန်...

ဈေးအမျိုးမျိုး ပုလဲအစစ် တစ်လုံးကို ယယ်ယူ၍ လက်ထဲတွင် လက်လီးဆုပ်ညှပ် ကိုယ်ထားပြီး ထိုပုလဲကို မွေးမြူပေးလိုက်သော မုတ်ကောင်ကို သတ္တဝါပု။ သင့်ထံသို့ ငွေကြေးများ ခံသင့်လာပြီဟု

◆ မုတ်ကောင်း အခြံအခွံ

◆ မုတ်ကောင်း အတွင်းအခွံ

အရံပြုပြီး ပြင်အောင်နိမိတ်တော်ကြည့်လိုက်ပါ။

ထို့နောက် ဖင်လယ်သပုဒ်ရာ (သို့မဟုတ်) စီဆင်နေသော ရေအလျဉ်ရှိသည့် စမ်းဆောင်သံသို့ ဖင်ချလိုက်ပါ။

ထိုပုလဲ ရေတွင်သက်ရောက်သွားသည်နှင့် သစ်၏ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ပေးနေလိမ့်မည်ဟု အယူအဆ ရှိကြပါသည်။

အထူး ယုံကြည်စွာ တစ်ညချင်း ဆောင်ရွက်နေသော အစီအရပ်ဖြစ်ပါသည်။

လူသိနည်းသော ဂန္ထိရပညာတစ်ရပ် ဖြစ်ပါ၍ လက်ဆင်ကမ်း မုတ်တမ်း ဖြစ်စေရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း နိဗ္ဗာန်အား မျှဝေလိုက်ရပါသည်။

ပုလဲ၏ အရောင်အဆင်းများမှာ အဖြူရောင်၊ နီနွမ်းရောင်၊ ပန်းရောင်၊ အဝါရောင်၊ အနက်ရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ ခဲရောင်၊ နီညိုရောင်၊ သက်တံရောင် စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရောင်စဉ်များအလိုက် ထူးဆန်းသော အာနိသင်များ ရှိပါသည်။ အဖြူရောင် နီနွမ်းရောင်တို့သည် ကျက်သရေ အဆောင်၏။

နီရောင်သည် အသားကို လှပစေ၏။ အဝါရောင်သည် အသက်ရှည်စေ၏။ ခဲရောင်နှင့် အနက်ရောင်တို့ကား အတိတ်သော စွမ်းပကားများကို ဖော်စားစေ၏။

သက်တံရောင်ဖြစ်သော (Lucky seven colour)သည် အထူးအစွမ်းထက် ကံကောင်းစေပါသည်။

ပုလဲသည် ရေမွှေး၊ အလှပြင်ဆေးများ၊ ပေါင်ဒါများ၊ ဆံပင်ဆိုးဆေးများ၊ အပူ၊ အက်ဆစ်ရည်၊ ချွေး၊ စသည်တို့နှင့် မထိစေဘဲ သတိထား ဂရုစိုက် ဝတ်ဆင်ပါက နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ ပကတိအတိုင်း အသုံးဝင်ပါသည်။

မကြာမကြာ ရိုးရိုးရေဖြင့်သာ ဆေးကြော သန့်စင်ပေးရပါသည်။ နွားနို့များ၊ ဆပ်ပြာများဖြင့် မဆေးကြောရပါ။ နွားနို့သည် အချဉ်ပေါက်တတ်၍ ပုလဲ၏အလှကို ထိခိုက်စေပါသည်။

ပုလဲ၏ အကြောင်းအရာများသည် များစွာရှိသည့်အနက် ထူးခြားဆန်းပြားမှု အနည်းငယ်မျှ တင်ပြရေးသားအပ်ပါသည်။

ပုလဲအစစ် တစ်ရတီကို နှစ်လုံးစီး၊ သုံးလုံးစီးများမှာ သိပ်ဈေးမကြီးပါ။ နဝရတီကိုးပါးတွင် ထည့်သုံးသော ပုလဲစစ်ကလေးများလည်း ဝယ်ဖို့လွယ်ပါသည်။ ဈေးမကြီးပါ။ စစ်ဖို့သာ အရေးကြီးပါသည်။

အတုများမှာ တစ်ရတီ ငါးဆယ်ကျပ်ခန့်သာ ရှိပြီး ပေါ့ပါသည်။ အတုအစစ်သေချာ မေးဝယ်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါသည်။ ပုလဲစစ်နှင့်တွဲဖက် အထည်

ခတ်ရမည်မှာ “ဇွေ” ဖြစ်သဖြင့် ဇွေနှင့် ပုလဲစစ်သေးသေးလေးကိုတော့ လူတိုင်း ဆောင်ထားနိုင်ကြပါသဖြင့် သိဒ္ဓိဂန္ထိရရုံမည့် ထိုပုလဲ လက်စွပ်လေး တစ်ကွင်း သင်ပိုင်ဆိုင်ထားပြီ ဆိုလျှင်တော့...

ပုလဲ၏ ရှိရင်းစွဲ သိဒ္ဓိများအပြင် ပုလဲနှင့်ဆက်နွယ် ပတ်သက်နေသော နတ်မင်းကြီးများ၏ စောင့်ရှောက်မှု ရရှိမည် မလွဲပေ။ ရတနာစစ်လေးများ၏ တန်ခိုးနှင့် သိဒ္ဓိတိုးကြပါစေ။

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

- ကျမ်းဂါး
- ၁။ နိဗ္ဗာဏရတနာကရကျမ်း၊
- ၂။ သာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်း၊
- ၃။ ကျောက်မျက်ရတနာ အဘိဓာန် (ကျီးသံညွန့်နိုင်)၊
- ၄။ မြန်မာရတနာများ ရှင်ဗုဒ္ဓယောသ (ဦးဘသန်းနှင့် မောင်ဇနိယ)၊
- ၅။ ကျောက်မျက်ရတနာ ဝတ်ဆင်ခြင်းနှင့် အဆောင်ရတနာ (သိန်းပိုင်)၊
- ၆။ ပုလဲရတနာနှင့် ယုံကြည်မှု(သိန်းပိုင်)
- ၇။ ကိုယ်တိုင် သင်ကြားရေးစွဲ စုဆောင်းလေ့လာခြင်း၊

..... ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားရသိုတဲ့

သမားတော်ကြီး

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်ဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး
နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
ကြီးများ ဖြူနယ်အသီးသီး
သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာရွတ်ရွာသို့
ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
တွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
လာသော နန်းတွင်းသမား
စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
တို့ကို သမားတော်ကြီး

ဦးနွယ်၏အခြေ၊ သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(မြင်း/မိုလ်ကြွေ) ဇနီး
ဖေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဖေါ်ဝင်
စင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားတို့ဆေးတိုက်မှ
မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားတို့ နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားတို့ နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ် အကြော
ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နာဝေ၊ နှာပိတ်၊
ထိပ်ကပ်နာ၊ အချိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
သည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် “အသားအရေ ဖြူနု ရော
မွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အထူးထူးစေသည်” ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ဗန္ဓုလေးတောင်၊ ကျွက်ထီးရိုးတောင်၊
ပုပ္ပါးတောင်ကိုသို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ
ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျင့်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
များ အသားဆစ် စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်း
ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားတို့
လေးဖက်ဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၄၀၅ YR
၀၀၀၆၁]

လူတစ်ယောက်၏အား
ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်
အထွန် များနေခြင်း
အောက်စ်ဆို သီထ
ယူရစ်(၂၀၀)ထက်
မြင့်၊ နောက်ဆုံး အ
အေ ဝမ်းသပ်မှု၌ (၁
အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကိုသိရှိနိုင်ပေသည်။
လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားကျသော အလုံး၊ သွေး
ဗီယပ်ကျက်များ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်ဆေးတစ်ခု
သမားတို့ လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ဆောင်ပါသည်။

သမားတို့လေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါ
သည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းလဲခြင်း၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်း
များ၊ စက်ချင်သမားများ၊ လက်နစ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေ
များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကာ၊
ကုန်းမာရေနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားတို့ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၄၁၁ YR ၀၀၀၇၀၇]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေး
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျွ
ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှာ
အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း
ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော “သတ္တဝဇာတ်” နှင့် ပြည့်စုံသော
ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်း
ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာပေစွဲနီး
အချိန် လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ ထူး
ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေး
ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (အ
၀၂၉၁) ဇနီး-စု-၄၉၂ ဇွန် ၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတို့ဆေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာကျေးအနီး

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း ၂၀၀၇၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးတိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

လျှို့ဝှက်နတ်သော ဝိဇ္ဇိဝုဉ္ဇာရုပ်များဖြင့် တည်ထားသော ရွှေဟောင်း

ဩဇာသိန်းတန်ဖေပေါ်ပေါက်

နှင့် ထူးခြားဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ကောဇမြင့်မြတ်စိန်

ဩဇာသိန်းတန်ဖေပေါ်ပေါက် အနီးကပ်မြင်ကွင်းရုပ်

‘ရွှေဆိုင်တောင်၊ ရွှေတစ်ဟောင်း
ကုက္ကိုညီနောင်၊ ထန်းလေးဟောင်း
ဘုရားမြှောင် ရှစ်မြှောင်ချိုး
ပြတ်အခါ...’

ဖအေးသေလဲ မနေနဲ့ မအေးသေလဲ မနေနဲ့
အရောက်ပြောခဲ့ကြ

မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ ဖီးချိုကုန်းရွာ
ဒီစေတီဖြစ်တဲ့ ရွှေဟောင်းမြသိန်း
တန်ဖေတော်အနီး ပတ်သက်၍ ဖြစ်
ဆဲခဲ့သော တဘောင်စာချိုး ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒီစာချိုးကို ရွတ်ပြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့
ဆက်တော်(၈၉)နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဦးပွင်း
ဦး ဦးတိလောက ဖြစ်ပါတယ်။
ဦးပွင်းကြီး ဒီတဘောင်စာချိုးရဲ့
အဓိပ္ပါယ်ကိုလဲ ရှင်းပြပေးပါတယ်။

ဦးပွင်းကြီး ဦးတိလောကဟာ ယခု
ဆက်ပြမယ့် ရွှေဟောင်းမြသိန်းတန်
ဖေတော်အနီး ကျောင်းတိုက်မှ
ဆန်းနေရဟန်းတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။
ဆူသီနောက်မီ ဦးပွင်းကြီးဖြစ်လို့
မြသိန်းတန်စေတီတော်ရဲ့ ထူးခြား
အမွယ်အချို့ကို ပြောပြခဲ့ပါသေးတယ်။
ဦးပွင်းကြီး ဦးတိလောက မိန့်ကြား
တာကတော့ အထက်ပါ တဘောင်
စာချိုးအတိုင်း ကိုက်ညီပါတယ်။

‘ဦးပွင်းတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီ
မြသိန်းတန် စေတီတော်ကြီးအနီးမှာ
ကုက္ကိုပင်ကြီးနှစ်ပင်ရှိတယ်။ ထန်းပင်
ဦးလေးပင်ကလဲ ခေါင်းညောင်း
အောင် မော့ကြည့်ရတယ်။

တော်တော်မြင့်တယ်။ စေတီတော်

ဒီစေတီမှာ မနေနိုင်ဘူး။
လက်မခံဘူး။ ခုချိန်ထိလဲ
ဒီအတိုင်းပဲ။

ဟိုတုန်းကဆို ဦးပွင်း
တို့တောင် မမိလိုက်ပါဘူး။
ရွာမှာ အလှူပွဲလမ်းရှိရင်
ဒီစေတီမှာအိမ်ခွက်ပန်းကန်
တွေ ကိုယ်လိုသလောက်
ငှားလို့ရတယ်တဲ့။ ပြီးရင်
အတိအကျပြန်ထားရတာ
ပေါ့။

ဒါပေမယ့် ကြာလာ
တော့ လူတွေက သစ္စာ
မရှိဘူး။ မတိကျဘူးလေ။
နောက်တော့ ဘာမှ ငှား
လို့မရတော့ဘူးလို့လူကြီး
တွေ ပြောဖူးတယ်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်

က...

တည်ထားပုံကလဲ ထူးထူးခြားခြား
ရှားရှားပါးပါး ရှစ်မြှောင်ချိုးပုံစံ ဖြစ်
တယ်။ ရှေးလူကြီးတွေ မှာခဲ့တာက
တော့ “ဒီမြသိန်းတန်ဘုရား ပြုတဲ့
အခါ ဖအေ၊ မအေ၊ သေရင်တောင်
မနေဘဲ အမြန်ဆုံး အရောက်ပြေး
သွားရမယ်တဲ့။ ရွှေလှည်း(၉)စီး
ငွေလှည်း(၉)စီး ရှိသတဲ့။

ပြီးတော့ ဒီဘုရားက အစောင့်
အရှောက်သိပ်ကြီးတယ်။ ဒီဘုရားမှာ
ပေါက်တက်ကရ လာလုပ်လို့မရဘူး။
သီလ၊ သမာဓိမရှိဘဲ ဒီကျောင်း။

‘တင်ပါဘုရား တခြားထူးခြားဖြစ်
စဉ်တွေရှိရင်လဲ မိန့်ကြားပါဦးဘုရား’

‘ဒီကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးသုမန ရှိစဉ်ကပေါ့။ ဆရာတော်က
လဲ အကျင့်စရဏ သိပ်ကောင်းတယ်။
ဒီရွာနီးချုပ်စပ် ဒီနယ်တစ်ဝိုက်ရဲ့
ကြည့်ညီအားထားတာကို ခံရတဲ့
ဆရာတော်ကြီးပါပဲ။

တစ်ညမှာ ဆရာတော်ဟာ စေတီ
ပရိဝုဉ္ဇာဝန်းကျင်အနှံ့ ဆန်တွေကြဲပက်
ပြီး ဒါနပြုတယ်။ ထူးဆန်းလိုက်ပုံက
မနက်လင်းတော့ စေတီဘေးက နတ်

စင်နားမှာ ဆန်စေ့တွေ တစ်ပုံတည်း
စုပုံနေတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။

ဒီစေတီတော်မှာ ပုတီးစိပ်၊ တရား
ထိုင်သူအချို့ဟာ မကြာခဏ ဝတ်ဖြူ
စင်ကြယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့ကြရတယ်။
ဒါပေမယ့် စမ်းတဲ့သူတွေဆိုရင်တော့
ပြေးကြရတာချည်းပဲ။

ကျောင်းကြီးပေါ်မှာဆို ညွှန်သည်
လက်မခံဘူး။ ညဉာဏ်ဆို ဆွဲဆွဲချ
တယ်။ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ ညအိပ်မခံကြ
ဘူး’

ထိုအခါ ရဟန်းပျိုတစ်ပါးကလဲ...
‘ဟုတ်တယ် ဒကာကြီး ဦးပွင်းတို့
တောင် ကျောင်းကြီးပေါ် မအိပ်ခံကြ
ဘူး’

‘ဟာ အတော်ကြမ်းပါလား။ ဘာ
ဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

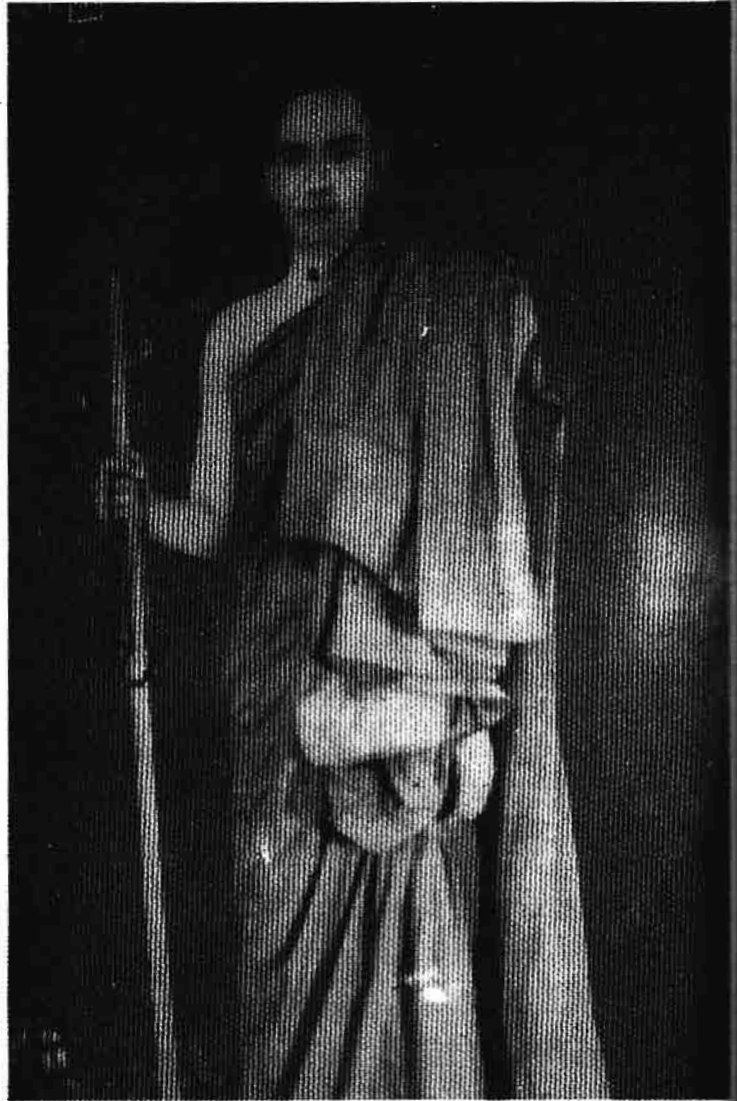
‘ဒီလို ဒကာကြီးရဲ့ အစောင့်
အရှောက်ကြီးတော့ တော်ရုံ သီလ၊
သမာဓိရှိရုံနဲ့ အစမ်းမခံနိုင်ကြဘူးလေ။
ဆရာတော်ကြီး ဦးသုမနပဲ ခံနိုင်တာ’

‘ဟုတ်တယ် ဒကာရဲ့ ဦးပွင်းကြီး
တို့ ကိုရင်ဘဝကပေါ့။ ဆရာတော်
ဦးသုမန တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးတဲ့
သက်ငယ်တဲကျောင်းထဲကို ညတစ်ည
မှာ အလွန်အင်မတန် ချောမောလှပ
တဲ့ မိန်းမပျိုနှစ်ယောက်က သပိတ်နဲ့
အပြည့် ရွှေတွေ လာလှူသတဲ့။ ဆရာ
တော်က လက်မခံခဲ့ပါဘူး’

မြသိန်းတန်စေတီတော်နဲ့ ပတ်သက်
ပြီး စတင် သတင်းပေးခဲ့သူ၊ အကျိုး
ဆောင်ပေးသူ မြောင်းပေါက်ရွာက
နောင်တော်ကြီး ဦးထွန်းရွှေကလဲ...

‘ဆရာတော် ဦးသုမနဟာ ညောင်
ဦးနယ်သားကွ၊ သူ့စ၊ ရောက်လာတုန်း
က အသက်(၃၀)လောက်ပဲ ရှိသေး
တယ်။ လူနာမည်က ကိုဝင်းမောင်တဲ့။
ဒီစေတီတော်မှာ ရဟန်းလာဝတ်ပြီး

၁၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ သင်္ဃကျောင်းဆိုင်ရာထက် ဦးသုမန

သူတစ်ပါးတည်း သက်ငယ်တဲကျောင်း
လေးနဲ့နေတယ်။ တရားအားထုတ်ရင်း
စေတီပျက်ကို ပြုပြင်တယ်။ ဖီးချိုကုန်း၊
မြောင်းပေါက် ရွာသူရွာသားတွေကို
တရားဟောတယ်။ သင်ပြတယ်။
အသက်သတ်လွတ် စားခိုင်းပြီး စေတီ
တော်ကို ဝိုင်းဝန်းပြင်စေတယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ဦးဆောင်မှုနဲ့ မြသိန်း
တန်စေတီတော် ပြုပြင်မွမ်းမံပြီးသွားပြီး
သာသနာ စည်ကားခဲ့တာပေါ့ကွာ၊

ဒီနေ့အထိ ရွာသူရွာသားတွေက
ဆက်ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြတာပဲ’

‘ဒါဆို ဆရာတော် ဦးသုမနက
ဘယ်အချိန်လောက် ပြုပြင်ခဲ့တာလဲ’
‘ဒါတော့ ငါတို့ မမှတ်မိတော့ဘူး။
ငါ ငယ်ငယ်က ကိုရင် မဝတ်ခင်ကပဲကွ၊
ခက်တာက ဒီဘုရားရဲ့ သမိုင်းအား
အကျလဲ ငါတို့ရွာသားတွေ ခုထိ
ရှာမရသေးဘူးကွ’

‘ပြောနိုင်တဲ့သူ သာသနာ့မရှိတော့

သူလား။ ဆရာတော် ဦးသုမနကရာ
နိတော့ဘူးလား’

‘အေး ဒါလဲ မေးစရာပဲ။ ဘယ်သူ
မှ အတိအကျ မှတ်သားမိတာ မရှိဘူး။
ဆရာတော် ဦးသုမနကလဲ ဒီမှာ စေတီ
တွေ ကျောင်းတွေ စည်ကားအောင်
ထည်ထောင်ပြီးတော့ မြကျိုင်းတောင်
တို့ ပြောင်းသွားတယ်။ မြကျိုင်းတောင်
မှာပဲ ပျံလွန်တော်မူသွားတယ်။

ဒီစေတီတော်နဲ့ ကျောင်းကြီးကို
တော့ တို့ရွာသားတွေပဲ ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြတယ်။ ငါတို့ရွာသား
တွေလဲ ဘုရားသမိုင်းကို အတိအကျ
သိရအောင် ရှာနေတုန်းပဲကွ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ကိုထွန်းရွှေ ဆရာတော်
ဦးသုမနပုံတော်ရော ကျန်ခဲ့သေးလား’

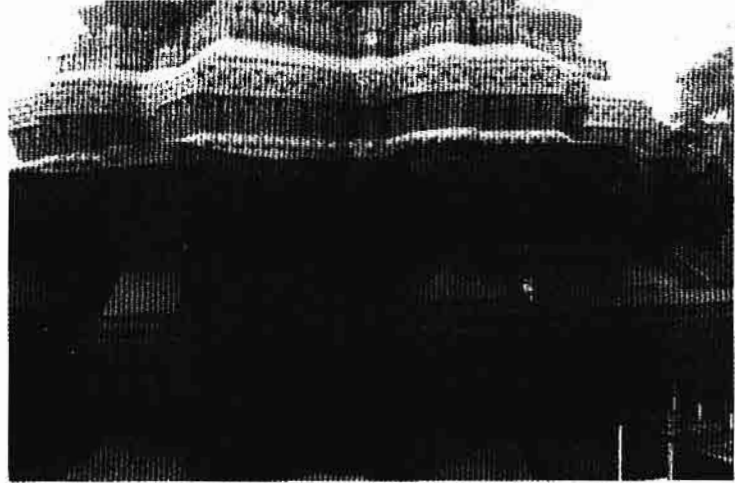
‘ဟာ ရှိတာပေါ့။ ရွာထဲမှာလဲ အိမ်
တိုင်းမှာ ရှိတယ်။ ဒီကျောင်းမှာလဲ
နဲ့တယ်။ လာ... လာ... ငါ ပြမယ်’

ကျွန်တော်ဟာ ကိုထွန်းရွှေပြတဲ့
ဆရာတော်ဦးသုမန ပုံတော်ကို ဖူးမြော်
ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့
စေတီတော်၊ ကျောင်းနဲ့ နတ်စင်တို့ကို
ဓာတ်ပုံရိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ အချက်အလက်များ
မစုံလင်သေးတဲ့အတွက် စီးချိုကုန်း
ရွာထဲ သွားခဲ့ပါတယ်။ ကံအားလျော်
စွာ ဆရာတော် ဦးသုမနရဲ့ ပုံတော်ကို
တွေ့ရပါတယ်။

ဒီစေတီတော်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စ အမြဲ
လုပ်နေတဲ့ အကျိုးတော်ဆောင်
ကိုဆန်းစစ်လေ့ရှိတဲ့ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

‘ဦးမြင့်စိန်တို့က မြသိန်းတန်စေတီ
အကြောင်း သိချင်တယ်ဆိုတော့ လွန်ခဲ့
တဲ့(၃)နှစ်က ဘုရားထီးတော် အသစ်
တင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်
ရယ်၊ ဦးထွန်းရွှေ၊ ဦးပေသီးနဲ့ လူကြီး
(၂)ယောက်ပါတယ်။ မန္တလေးကို

◆ မြသိန်းတန်စေတီ၏ ထောက်ကြံ့

ထီးတော်အသစ် သွားဝယ်တယ်။
ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေသိန်း(၃၀)ပဲရှိ
တယ်’

‘မန္တလေး ကျောက်ဆစ်တန်းက
ဆရာဦးမောင်မောင်ဆီမှာ ထီးတော်
အတွက် စကားပြောကြတာပေါ့။ ဆရာ
ဦးမောင်မောင်က အသက်(၇၈)နှစ်
တောင်ရှိနေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်
တဲ့ ထီးတော်က သိန်း(၃၀)ကျမယ်တဲ့။
အဲဒီဆရာ ဦးမောင်မောင်က မလျှော့
ဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ရှင်းပြတယ်။
ကျွန်တော်တို့ စုထားတာ သိန်း(၃၀)ပဲ
ရှိပါတယ်။ ထီးတင်ပွဲအတွက် ကုန်ကျ
စရိတ်တွေလဲ ရှိပြန်လေတော့ လျှော့
ပေးပါဦး ပြောတာပေါ့။ သူကလဲ သူ
ပစ္စည်းက ပစ္စည်းမှန် ဈေးမှန်ဖြစ်လို့
မလျှော့ဘူးတဲ့။

ဒီအချိန်မှာ ဆရာဦးမောင်မောင်
က...

“ဟာ...မွေးလိုက်တာ ဘယ်သူ
ရေမွေးသုံးလဲ၊ ဘယ်လိုအမွေးတွေ
လိမ်းနေလဲ”

တဲ့။ သူ့တပည့်တွေ၊ သူ့အိမ်သား
တွေကို လှမ်းမေးပါတယ်။ သူ့လူတွေ
ကလဲ ဘယ်သူမှ ဘာအမွေးမှ မသုံး

ကြောင်း ပြောကြတယ်။

အဲဒီလို ပြောနေကြတုန်းမှာပဲ အဲဒီ
အနီးအနားက လူတွေအားလုံး အလွန်
မွှေးတဲ့ အနံ့တစ်ခုကြွတယ်။ “ဟာ
မွှေးတယ်၊ မွှေးတယ် ဟုတ်တယ်”
ကျွန်တော်တို့လဲ အဲဒီအမွှေးနံ့ကို
ရပြန်တယ်ဗျာ၊ တကယ် အံ့သြစရာပါ
ပဲ’

‘အဲ...ခဏနေတော့ ဆရာဦးမောင်
မောင်က “ကဲ... ကဲ... ဈေးစကား
နောက်မှပြောမယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်
မောင်ရင်တို့နဲ့လိုက်မယ်။ ကျုပ်ကိုယ်
တိုင် ထီးတင်မယ်”တဲ့။

သူ့တပည့်တွေကိုလဲ ပြောလိုက်
တယ်။ မနက်ဖြန်မနက် သူတို့နဲ့လိုက်
ကြမယ်။ အသင့်ပြင်ထားကြတဲ့။

နောက်နေ့ ဆရာ ဦးမောင်မောင်
ဟာ သူ့တပည့်တွေနဲ့အတူ ထီးတော်
ပင့်လာတယ်။ မြသိန်းတန်စေတီ
ရောက်တော့ သူတစ်ယောက်တည်း
အမွှေးနံ့ရပြန်တယ်။ ဘယ်သူမှ မရဘူး။

ဦးမောင်မောင်က “မွှေးတယ်၊
မွှေးတယ်” လို့ ပြောပြီးတော့မှ တဖြည်း
ဖြည်း ကျန်တဲ့သူတွေပါ မွှေးလာကြ
တယ်။ ဆရာ ဦးမောင်မောင်ကိုယ်တိုင်

စေတီထိပ်ထိတက်ပြီး သူ့တပည့်တွေ၊ ရွာသားတွေနဲ့ လက်ဆင့်ကမ်းပြီး ထီးတော် တင်ပေးခဲ့တယ်။

ထီးတော်အတွက် ကျသင့်ငွေကိုလဲ (၂၇)သိန်းပဲ ယူခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ကိုယ်တွေ့ ထူးခြားချက်တွေ ပါပဲ။

‘အင်း စေတီတော်ရဲ့ တန်ခိုးတော် ပဲပေါ့ကွာ၊ နောက်တော့ရော ဘာ ထူးခြားမှုတွေ ရှိသေးလဲ’

‘ဟာ...ရှိတာပေါ့၊ ပြောရရင် အများ ကြီးပဲ။ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ပြောရရင် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဒီစေတီမှာ ဝေယျာဝစ္စ အမြဲလုပ်ချင်ခဲ့တယ်။

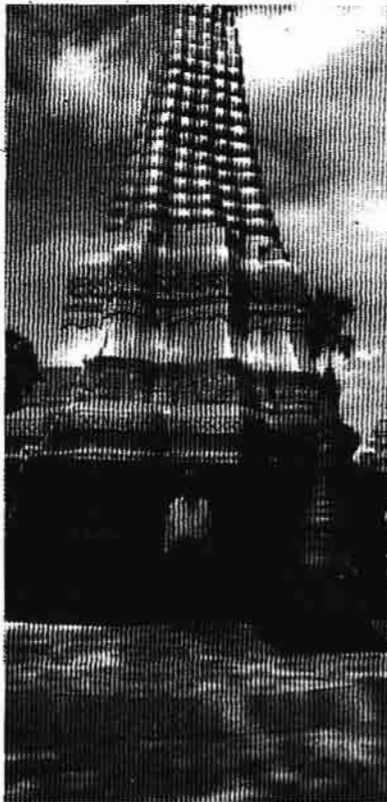
ဒါကြောင့် စေတီနဲ့ နီးနီးနားနားမှာ လယ်တစ်ကွက် ပိုင်ချင်တယ်။ ဒါမှ လယ်ထွန်သွားရင်း ဘုရားဝေယျာဝစ္စ လုပ်နိုင်မယ်လေ။ ဟာ မကြာပါဘူး။ ကျွန်တော် လိုချင်တဲ့အတိုင်း မြသိန်း တန်စေတီနဲ့ မနီးမဝေးမှာ လယ်တစ် ကွက် ဝယ်နိုင်ခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်။ စေတီတော် ရဲ့ တန်ခိုးကြီးပုံကတော့ အတော် အံ့သြစရာ ကောင်းတယ်။ မြောင်း ပေါက်ရွာက ရွာသူရွာသားတွေဟာ သူတို့ရွာနဲ့ မြသိန်းတန်စေတီတော်ကို ကျောက်လမ်း ဖောက်ချင်ကြတယ်။

တစ်နေ့တော့မှာ မြောင်းပေါက်ရွာ ဘက်ကို ဘက်ဖိုးကြီး (Excavator) တစ်စင်း ရောက်လာတယ်ဗျာ။ လှည်းပွဲ ရွာဘက်က လမ်းဖောက်ဖို့ ခေါ်ထား လို့တဲ့။

မြောင်းပေါက်ရွာက ရွာသားတွေက အဲဒီဘက်ဖိုးပိုင်ရှင်ကို သူတို့လဲ မြသိန်း တန်စေတီအထိ လမ်းဖောက်ချင် ကြောင်း ပြောကြတယ်။ ဈေးညှိကြ တော့ ညှိလို့မရဘူး။

ဒါနဲ့ လှည်းပွဲဘက်ကို ဆက်မောင်း

ထေရီတော်အကြောင်း လိုက်လံရှာဖွေ သော သူ့ မြောင်းပေါက်ရွာမှ ဦးဇော်ရွှေ

သွားတယ်။ (၂)မိနစ် (၃)မိနစ်လောက် ပဲ မောင်းလိုက်ရတယ်။ စက်ကြီး ထိုး ရပ်သွားတယ်။ ဘက်ဖိုးဆရာတွေ ဟိုပြင်ဒီပြင်နဲ့ ပြင်ကြတာပဲ။ မရဘူး။

ဒီတော့ စက်ပြင်ဆရာ လှမ်းမှာရ တော့တယ်။ စက်ကြီးကိုလဲ ရပ်ထားရ တော့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တစ်အောင့် လောက်ကြတော့ ဘက်ဖိုးပိုင်ရှင်က ထပြောတယ်။ သူရဲ့ ဘက်ဖိုးမောင်းတဲ့ လူကို တက်မောင်းခိုင်းတယ်။ သူ့လူ တွေလဲ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်ကုန် တယ်။

စက်ပိုင်ရှင်က သူပြောတဲ့ အတိုင်း လုပ်လို့ ထပ်ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ စက်ဆရာတွေလဲ တက်မောင်းရတာ ပေါ့။ ဟောဗျာ ချက်ချင်းမောင်းလို့

ရသွားတယ်။

အဲဒီတော့မှ ဘက်ဖိုးပိုင်ရှင်က ပြောတယ်။ ‘ငါ့ကို တစ်ယောက် ယောက်က ဘက်ဖိုးမောင်းကြည့် လိုက်’ လို့ ခိုင်းနေလို့တဲ့။ ဘက်ဖိုး ပိုင်ရှင်ဟာ စိတ်ပြောင်းသွားပြီး မြောင်း ပေါက်ရွာသားတွေကို ပြောလိုက် တယ်။

မြောင်းပေါက်ရွာကနေ မြသိန်း တန်စေတီတော်ထိ သူ လမ်းဖောက် ပေးမယ်တဲ့။ ငွေတစ်ပြားမှ မယူဘူးတဲ့ သူက စေတီတော်အတွက် လှူတာတဲ့ ဗျာ။ အဲဒီအဖြစ်ကတော့ လူတိုင်းသိ တယ်။ အဲဒီလမ်းကြီးကိုလဲ သွားကြည့် လို့ရပါတယ်’

‘အေးကွာ စေတီတော်ရဲ့ တန်ခိုး တော်ကတော့ တကယ့်လက်တွေ့ ပြတာပဲနော်’

‘ဟုတ်တယ် ဦးမြင့်စိန် ကျွန်တော့် ဒေါ်လေး ဒေါ်တင်ထွေးဆို နှလုံးရောဂါ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ခဲ့တာ အောက်ဆီ ဂျင် အမြဲပေးထားရတယ်။ ဆရာဝန်က (၆)လလောက်ပဲ အသက်ဆက်ရှင်နိုင် မယ်ပြောခဲ့တယ်။ ဒေါ်လေးက “ဏီ သေမယ့်အထူတူ တရားအလုပ် လုပ်နိုင်သလောက် လုပ်ပြီးသေ မယ်” ဆိုပြီး မြသိန်းတန်စေတီဘက် သွား သူဆောက်ထားတဲ့ ဇေယျာ အမြဲနေပြီး တရားအလုပ်ပဲ လုပ်တော့ တယ်။

နှစ်လလောက်ရှိတော့ ဒေါ်လေး ရောဂါတွေ လုံးလုံးပျောက်သွားတယ်။ သွားနိုင်လာနိုင် ဖြစ်လာတယ်။ အလုပ် တွေ ပြန်လုပ်နိုင်တယ်။ ဒေါ်လေးက ဒီမြသိန်းတန်စေတီတော်ရဲ့ တန်ခိုး တော်ကို တကယ်လက်တွေ့ ခံစားရ တော့ သူ့ရှိသမျှ ငွေနဲ့ ပုံအေးယူတော့ တာပဲ။

www.burmeseclassic.com

ဘုရားရင်ပြင်တော်ကို ကြွေပြား
ပြင်ခင်းတယ်။ စေတီတော်ကို
ပြင်မွမ်းမံတယ်။ တံခွန်တိုင်တွေလဲ
ပြင်တယ်။ နှစ်စဉ် ဒီစေတီတော်မှာ
အသွယ်တွေ လုပ်တယ်။ ဒေါ်လေးက
ပြင်စိန်တို့ အေးသာယာမြို့သစ်
အိမ်ရှင်မှာ သံပန်းသံတံခါးလုပ်ငန်း
လုပ်တယ်လေ။ ရေကားနဲ့ ရေလဲ
လုပ်တယ်။

ဒေါ်လေး အဲဒီလို နှလုံးရောဂါနဲ့
စေတီတော်မှာ တရားအားထုတ်ပြီး
သော့ စီးပွားလဲ တအားတက်လာ
တယ်။ အရင်က “သိန်းရာဂဏန်း”
နဲ့က “ထောင်ဂဏန်း”ထိ စီးပွား
တက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော့်
ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်ပါပဲ’

‘အေးကွာ ကြားရသိရတာ အားရ
သောစရာပါပဲ။ ကံ တို့လဲ ဟိုဘက်
ချွေလိုက်ဦးမယ် ကျေးဇူးတင်တယ်
ဦး’

ဦးထွန်းရွှေက ရှေးဟောင်းမြသိန်း
တန်စေတီတော်ရဲ့ တည်နေပုံ အနေ
အထားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်းပြခဲ့ပါသေး
တယ်။

‘ဒီမှာလာ ငါ ပြမယ်။ စေတီတော်ရဲ့
မြောက်ဘက်က လယ်ကွက်ကို
“ဆွမ်းဝတ်ကြီး”လယ်လို့ ခေါ်တယ်
ဦး။ တောင်ဘက်က လယ်ကွက်ကို
သော့ “အပျိုတော်လယ်ကွက်”တဲ့
ဦး’

အရှေ့ဘက် လယ်ကျတော့
“ဗျောင်လယ်”လို့ ခေါ်ပြန်တယ်။ အဲ
အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်းမှာ “ထောင်
စိန်လယ်”ရှိတယ်။ စေတီရဲ့ အနောက်
ဘက် “ကန်ရိုးလယ်”ရှိတယ်။

အဲဒီလယ်နားမှာ ရှေးက ရေကန်
ထောင်ရှိတယ်။ ဦးတော့ “ကန်စောင့်
လယ်”လဲရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလယ်

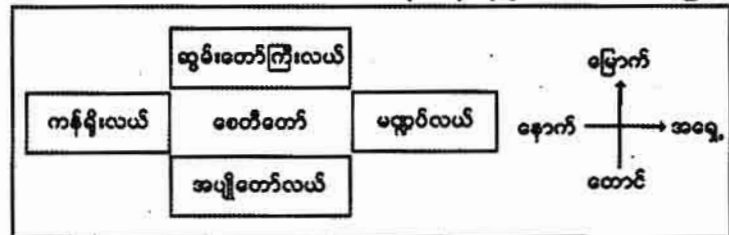
ကွက် နာမည်တွေအရ ရှေးမင်းတွေ
လက်ထက်ကတည်ထားခဲ့တဲ့ စေတီ
တော်ဖြစ်မယ် ထင်တာပဲ’

ဦးထွန်းရွှေက စေတီတော်ရဲ့
ပတ်ဝန်းကျင် လယ်ကွင်းတွေကို
လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ရှင်းပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

‘ဟုတ်တယ်နော် လယ်ကွက်
နာမည်တွေက ရှေးဘုရင်မင်းတွေ
ခေတ်က အသုံးအနှုန်းတွေပဲဗျ။ ရှေး
ဟောင်းစေတီဆိုတာကတော့ သေချာ
တယ်ဗျ’

ကျွန်တော်က အဲဒီလို ထောက်ခံ
လိုက်မိပါတယ်။ စေတီတော်ဟာ
စီးချိုကုန်းရွာနဲ့ မနီးမဝေးမှာရှိတဲ့
လယ်ကွက်တွေကြားထဲမှာ တည်ရှိပါ
တယ်။ ကျွန်တော် အောက်ပါအတိုင်း
ပုံကြမ်း မှတ်သားခဲ့ပါတယ်’

* * *

ရှေးဟောင်း မြသိန်းတန်စေတီ
တော်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့
ဒီနေ့တိုင် ရှင်သန်နေဆဲဖြစ်တဲ့
“တဘောင်စာချိုး”နဲ့ ပတ်သက်လို့
ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးတိလောကရဲ့ ထူးခြား
တဲ့ အတွေးအမြင်ကို မှတ်သားဖွယ်
ဖော်ပြပေးချင်ပါသေးတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက
ဒီလို မိန့်ကြားခဲ့တာပါ။

‘ဘုရားမြှောင် ရှင်မြှောင်ချိုးနဲ့ ပြုစုအင်္ဂါ’
ဆိုတာ စေတီတော်ကြီး ပြိုကျတဲ့
အခါလို့ မယူသင့်ဘူး။ အခုလို စေတီ
တော် ပြန်လည် စည်ကားတိုးတက်နေ
တဲ့အခါ ပြန်လည်နု(ပျို)တဲ့ အခါလို့

ယူစေချင်တယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ့
သာသနာ စည်ပင်ထွန်းကားတဲ့အချိန်
အခါမှာ “ရွှေလ(၉)စီး၊ ငွေလည်း
(၉)စီး”ထက် တန်ဖိုး အလွန်မတန်
ကြီးတဲ့ တရားအနှစ်တွေကို အမြန်ဆုံး
ရအောင်ပိုင်အောင် ယူကြဖို့ပါပဲ။ မအေ
သေလဲ မနေနဲ့၊ ဖအေသေလဲ မနေနဲ့
တဲ့။ တရားအစစ် တရားအမှန်တွေ
အရင်ဦးအောင် အရယူကြမယ်လို့
ယူကြရင် ပိုကောင်းပါတယ်ဒကာ’

‘အလွန်လေးနက်တဲ့ အဓိပ္ပါယ်ပါပဲ
ဘုရား။ အမှန်တကယ်လဲ ဒီနေ့ ခေတ်
နဲ့ လျော်ညီတဲ့ အယူအဆပါပဲဘုရား။
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား။ တပည့်
တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦးဘုရား’

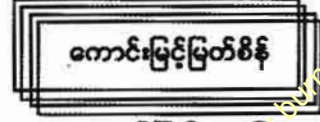
‘အင်း ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ၊
သာသနာအကျိုး ဆထက်ထမ်းပိုးတိုး
လို့...တိုးလို့ စွမ်းဆောင် အောင်မြင်ပါ

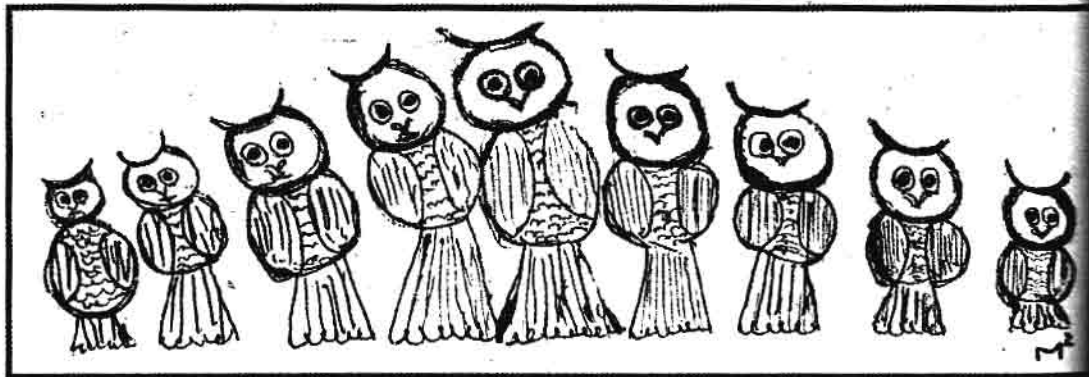
စေကွယ်’

‘ဪ ဒီမြသိန်းတန်စေတီမှာ ဗုဒ္ဓ
ပူဇော်ယဉ်တော်ကို နှစ်စဉ် ဘယ်ရက်
တွေမှာ ပြုလုပ်ပါသလဲ ဘုရား’

‘နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လဆန်း(၈)ရက်နေ့
မှာ ပြုလုပ်ပါတယ်။ ရွာနီးချုပ်စစ်ရွာ
ကလူတွေအားလုံး လာကြတယ်။
အလွန် စည်ကားတဲ့ ဘုရားပွဲပေါ့ ဒကာ
ရယ်’

‘တင်ပါ ဘုရား’

လူတိုင်းလူတိုင်း ချမ်းသာချင်သည့် မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။

လူတိုင်း လူတိုင်း ချမ်းသာချင်သည့် မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါသည်။ ဒီအတိုင်း ထိုင်နေ၍တော့ မည်သည့်အကျိုးမှ ရရှိလာမည် မဟုတ်သည်ကိုတော့ လူတိုင်း သိကြပေလိမ့်မည်။ ယခု ကျွန်တော် တင်ပြပေးလိုသည်မှာ “ဖီးကွက်ကိုးကောင်” အကြောင်း အရာလေး ဖြစ်ပါသည်။

မြုလုပ်ပုံလေးကို တင်ပြပေးပါရစေ။

စက္ကမြုတစ်ရွက် ဖီးကွက်ကိုးကောင်ပုံကို အပေါ်သို့ ပြားပစ်သည့်သတ္တန် ရေးဆွဲရပါမည်။ ယင်းဖီးကွက်ကိုးကောင်အား နောက်မှ ကတ်ထုစက္ကမြုဖြင့် ကပ်ပါ။ အောက်ခြေအားထောင်၍ ရှိအောင် ရွှံ့ (သို့မဟုတ်) သစ်သားတုံးဖြင့် (ကော်) နှိပ်ကပ်ပါ။ ပြုလုပ်ပုံမှာ ဤပုံသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပုံသတ္တန်ထက် ရုပ်တူပြုလုပ်မည်ဆိုပါက အင်္ဂါနေ ပွန်းမတည့်ပီ အရှေ့တောင်အရပ်သို့ ထွက်နေသော ဆီး (ဖီး) ကိုက်ကိုင်ခတ်၍ ထုလုပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ အကျိုးထူးမှာ အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဖီးကွက်အား အိမ်၏ ဧည့်ခန်း အမြင့်နေရာတွင်ထားပါ။ (သို့မဟုတ်) သီးသန့်စင်ဖြင့်ထားလျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။ ယင်းဖီးကွက်များအား တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ် အစာကျွေးရပါမည်။

ကျွေးရမည့်နေ့မှာ အင်္ဂါနေ့နံနက် (၉) နာရီတိတိ ဖြစ်ပါသည်။ အစာကျွေးနည်းကို ဆက်လက် တင်ပြပေးပါမည်။

ဆန်ကော(ကော)ထဲတွင် ကော်စော အသေးလေးခင်းပါ။ တစ်ကောင်စီရှေ့တွင် ဆန်(သို့မဟုတ်) ဆန်ကွဲ တစ်ပုံစီ ပုံပေးပါ။ အစာကျွေးစဉ် ပြောဆိုရမည့် စကားမှာ...

‘ကျွန်ုပ်ကျွေးသော အစာရေစာများ ပူတစွာ စားသုံးပြီး ငှက်သတ္တဝါများ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ’

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့နောက် ညနေဘက်တွင် ထိုဆန်(သို့မဟုတ်)ဆန်ကွဲများကို ခိုင်ကိုင် စသည် သတ္တဝါလေးများကို ပက်ကြဲပြီး ဒါနပြုပေးပါ။

အကျိုးထူးပေးပုံကို တင်ပြပေးရပါ

စေ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်ပါသည့် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဖွင့်လှစ်သော အောင်လေသိန်းထိအား (၂) သောင်းဆူ (ကြိမ်) ရှိခဲ့ပါသည်။ အကြိမ်ရေများမမှတ်မိပါ။ ရပ်ကွက်အတွင်းမှ လူပင် အံ့သြနေကြပါသည်။ မေးမေးကြပါ။

တစ်ခါတလေ ကျွန်တော် အပြတ်သည့်အခါများ ရှိပါသည်။ အဲဒါအတန်လေးပင်။ ပြီးလျှင် အလျောက် ငွေများ ဝင်လာသည့် အကြိမ်ကြိမ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ကျွန်တော်နည်းတူစွာ အကျိုးထူးရှိစေရန်အလို့ငှာ မေတ္တာရွှေ့ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

သတ္တဝါခပ်သိမ်း ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ။

မောင်မောင်
(စောင်စောင်လည်း)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

(အကြောင်းအရာ)

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် ရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း နှင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညည်း လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

သန့်ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ခံစားရတတ်ပြီး ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး မြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပညာသန္ဓေတားဆေး သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် တုတ် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ပြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ တော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ သည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း ညိုလင်း၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပုခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ချာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခိုရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ၊ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်လို့ ပါမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

သေချာ နာကျရာရောင်ခြည်ပစ္စည်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
 “ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချွေ၊ ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်မွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ မသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူနံ့၊ အပုပ်များ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျှော့ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခဲတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအော့၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အပုပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ နေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်စေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲယေဘုယျ ဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းတတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိသော ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာမင်း

မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဇုန်း - ၀၁၆၃၀၃၀၊ ၀၃၇၃၁၃၇

www.burmeseclassic.com

ရွှေတောင်(ခေါ်)

ကျောက်ဖြူတောင်

နှင့် ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများ

မောင်လန်းမြင့် (သင်္ဃာ)

မိုးချန်းသံကြီးကဲ့သို့ မြည်ဟည်းပြီး ရွှေတောင်ခေါ် ကျောက်ဖြူတောင် ဆစ်ရလုံး တုန်ခါသွားခဲ့သည်ဟု မိတ်အစဉ်တွင် စွဲထင်နေခဲ့သော ဗုဒ္ဓ၏ ဘူမိနက်သန် ရုပ်ပွားတော်များ ဂူသွင်း နေရာတောင်တော်မြတ် ထွင်...

‘ဆရာတော် လွတ်အောင်ပြေပါ ဘုရား’ ဟု သည်းအူပြတ်မျှ ငိုကြွေးကြ၍ မိတ်အစဉ်တွင် ဆရာတော်ဘုရား ဆာသော မရောက်စေရန် တပည့် အယူကား ဒါယိကာမများ၏ ဆရာ ဆာအပေါ် ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် ယိုဖိတ် ခဲ့သော မေတ္တာစေတနာများဖြင့် ဆာမြည်ဟစ်ကြွေး သတိပေးခဲ့ကြ ဆည်ကား ယနေ့တိုင်၊ ပဲတင် တပည့် အယူကား ဒါယိကာမများ၏ ရင်တွင်း အစဉ် စွဲထင်နေခဲ့ပေသည်။

အတိတ်ဝေးကွာ ရှေးအခါဟု မဆို ဆာသော ကာလတစ်ခု ၁၃၀၀ ဖြည့်နှစ် အထက်ချင်းတွင်။ မော် ချိုက်ခရိုင်၊ ဖောင်းပြင်မြို့နယ်၊ ဆင်ရွာကျောင်းတိုက် ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော ဆရာ ဆာ ဦးဝံသသည် (ပုလိန်)မထေရ် မြွှားခဲ့သော တပေါင်းပွဲတော် နှစ်ချည်မျှော်၍ သရီရဓာတ်တော် ကိုယ်စားတော်များ ကျိန်းစံပျော်ရာ ရွှေတောင်တော်မြတ်တွင် တပေါင်း ဖြည့်နေ ကျောက်ပုံစေတီ တည် ဆာကာ တပည့်အပေါင်းများစွာဖြင့် E. 15A, July, 2015.

- ◆ လိုက်လံအတွင်းမှ (၆)လက်မခွဲခန့် ခြေထောက် ရုပ်ပွားတော်
- ◆ မိတ်အစဉ်တွင် ဖောင်းပြင်မြို့နယ် တစ်ဆင့်တည် ထုလုပ်ထားသော ယူဗျံမယ်တရား သာသနာ့ဓာတ်နှင့် ကွာအံ့ဖွယ် ရှေးဟောင်းလက်ရာ

ဆွမ်းလောင်းပွဲတော် ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့ သည်။

ထို့နောက် လဆုတ်(၁)ရက်နေ့တွင် လိုက်လံအတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်များအား ပင့်ဆောင်ပူဇော်နိုင်ရန် အနက် အတောင်(၁၀)ဆယ်တောင်ခန့် တူးဖော်ခဲ့ရာ (၂)ပေပတ်လည်ခန့် ရေကန်ငယ်တစ်ခု တွေ့ရှိရပြီး အချင်း (၃)လက်မ၊ အလျား(၄၂)လက်မခန့် အလွန်ဖြူဖွေးသော ဖားဖြူတန်ခက်ကင် နက္ခတ်စာပေ (၂၉) နှစ် မြတ်အားဖြင့် အထူးထုတ်

တွေ့ရှိရသည်။

ထိုစားဖြူအား ဖမ်းဆီးကြရာ (၂)ပေပတ်လည် ရေ(၆)လက်မခန့် ကန်ထဲ ခုန်ချပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သဖြင့် နောက်ကျိမရှိ ပကတိ ကြည်လင်နေ ခဲ့သော ရေကန်ကိုပင် ပက်ခန်းပြီး မတွေ့တော့သည်၏ အဆုံး၌ ဆက် လက်တူးဖော်ခဲ့သည်။

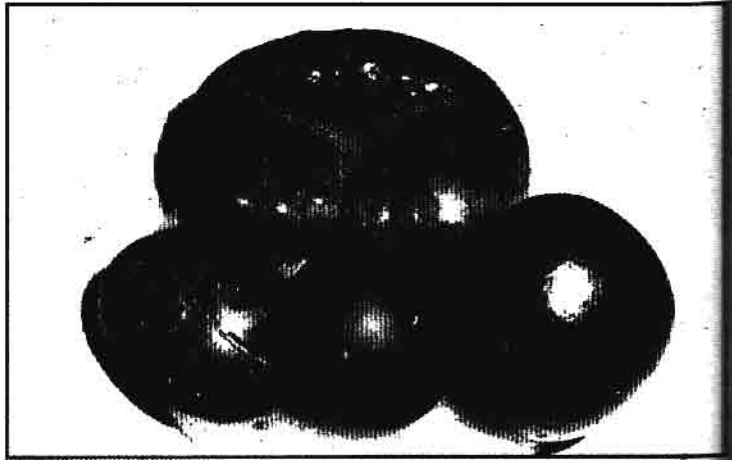
ထိုသို့ တူးဖော်ခဲ့ရာ ကိုယ်စားတော် များ မတွေ့ရှိရဘဲ ပလ္လင်တော်များ တွေ့ရှိခဲ့သည်ကို ကျောင်းသားဟောင်း ကြီးများဖြစ်ပြီး လိုက်ပါတူးဖော်ခဲ့ ကြသော ဒကာကြီး ဦးမောင်ညို(သင်္ဃ)၊ ဒကာကြီး ဦးအောင်ညွန့်(သင်္ဃ) အသက်(၈၀)ကျော် ဒကာကြီးများ လျှောက်ကြားခဲ့သဖြင့် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ဦးရောင်းဆိုသူ ဒါယကာကြီးအား နတ်ပူးဝင်ပြီး ဆရာတော်အား လျှောက် ကြားကြောင်း ဆက်လက်တူးလှောင် အန္တရာယ်များကြောင်း ဤနေရာဌာန တွင် သာသနာပြုမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆရာတော် မဟုတ်သေးကြောင်း...

ရဟန်းအဝတ်ဖြင့် တောင်အရပ်မှ လာရောက်ပြီး ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော် များ၊ စေတီတော်များ တည်ထားမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကီကန္တာရီရိက္ခိရ အစောင့်အရှောက်များ၏ ကိုးစား ယုံကြည်မှု အထောက်အပံ့များ ရရှိမည့် အပြင် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ်တိုင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ အရင်းထားကာ မေတ္တာ ပွား ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားဖြင့် ဤနေရာ ဒေသ ရှေးဘဝရေစက် ကုသိုလ်ပြုဖက် များဖြင့်သာ ပြီးစီးအောင်မြင်ပါလိမ့်မည် ဟု လျှောက်ကြားခဲ့ကြောင်း ကတုန် ကယင်ဖြင့် ငိုသံနှောပြီး လျှောက်ထား တောင်းပန်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိ ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သိက္ခာကို

၁၁၄ နက္ခတ္တမောင်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

◆ ကျောက်ဆားတောင်မှ ပစ္စည်း(၄)မျိုး

◆ အရှည်(၂)လက်မ၊ လုံးပတ်(၅)လက်မ၊ ထိပ်အကျယ်(၂)လက်မရှိ
ရေတူးတောင်မှ ကျောက်သွား

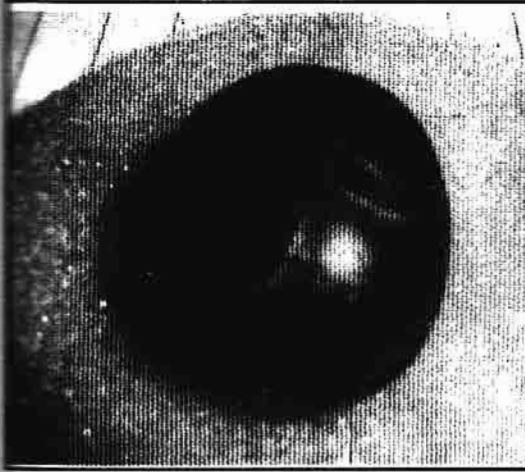
ကိုယ်တိုင် ကိုးစားယုံကြည်သော အနေ အားဖြင့် ဆက်၍သာ တူးစေခဲ့ပြန်ရာ နတ်ဝင်နေသော ဦးရောင်းသည် နောက်ဆုံးစကား အနေအားဖြင့် လျှောက်ကြားလိုက်သည်မှာ...

‘ကျောင်းသားတို့... ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာအပေါင်းတို့ ဤနေရာမှ ပြေကြပ်၊ ပြေကြပ်၊ ဆရာတော် အမြန် ကြွတော်ပူပါ။

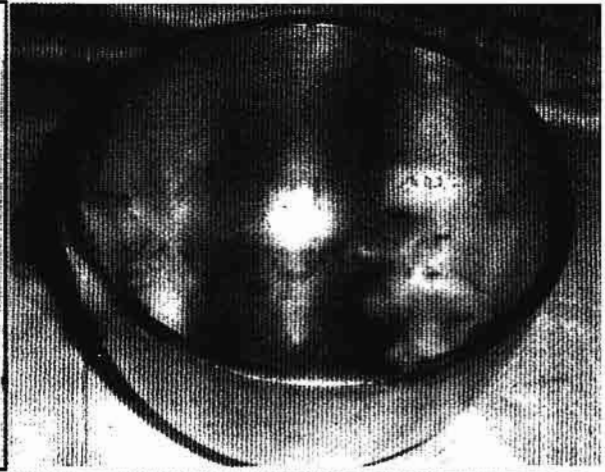
ဆရာတော် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများစွာ အခြားနေရာ၌ များစွာ ရှိနေပါသေးသည်။ ပြန်ပြန် ပြန်ပြန် ကြွတော်ပူပါ’ ဟု အသံနက်ကြီးဖြင့် သည်းစွာ

အော်မြည် လျှောက်ကြားနေစဉ်ပင် တော်လည်းသံသည် မိုးချုန်းသည် ပေါက်ကွဲသည် သို့မဟုတ် မြည်ဟည်၊ တုန်ခါလျက် တူးခဲ့သော လိုဏ်ဂူတော် အပေါက်အား တောင်လှိုင်း ပြိုကျ ပိတ်ဆို့စေခဲ့သည်။

ဤဂူပေါက်ရှိရာ ရွှေဂူတောင်ကား နဂါးရှိသည်၊ တောင်ဟည်းသည်ဟု သတင်းကြီးသဖြင့် မဝေးသော်လည်း လူသူအရောက် နည်းပါးလှပေသည်။ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်း ကြွတော်ပူ သံ၊ ခေါင်းလောင်း၊ မောင်းစည်း ခံမင်း သံစုံကျင်းကာ ကြားနေရသည်

ကျောက်ဆေးရောင်အတွင်းမှ
ထွက်လာသော(၄)လုံးပါးကျောက်

မြို့ကို စားသော ထွက်လာသော
ကျောက်အတွင်းမှ ထွက်လာသော

ဆန်းပြားအံ့သြဖွယ်။

ဘုရားဝတ်ပြုသံ၊ တံခါးပိတ်သံတို့
သည် တောင်ခြေအနီးတစ်ဝိုက် လယ်
စိုက်နေကြသော မိသားစုများ၊ ပဲစိုက်
ထောင်သူများ၏ နားတွင် ဖွဲ့ထင်နေပေ
သည်။

ဤသို့ ထူးခြားဆန်းပြားသော
ကျောက်ဖြူတောင်ခေါ် ရွှေတောင်
ထိုင်ရုံတော် အပေါက်ဆီသို့ **သုဓမ္မ**
နန္ဒာ၊ **တပေါင်းလဆုတ်(၁၀)ရက်**
နေ့နေ (၁၂)နာရီတိတိ အချိန်တွင်
ဆောက်ရှိခဲ့ပြီး မိမိပြုလုပ်၍ အာဇာနည်
တို့ ပရိတ်ပြု မေတ္တာပွား အမျှဝေခဲ့ရာ
ဆင်၏အနီး မိုန်းမောနေစဉ် ဝီထိ
အစဉ်...

‘အရှင်ဘုရား ဘာလိုချင်လို့လဲ’
ဟု သုံးကြိမ် မေးလျှောက်ပြီး...

‘အရှင်ဘုရားနဲ့ တပည့်တော်တို့
ဘွဲ့သွားကြတာ၊ အနှစ် နှစ်ရာကျော်ခဲ့
ပြီး အရှင်ဘုရားရဲ့ ရေတကောင်း၊
အရှင်ဘုရား ခမည်းတော်ရဲ့သွား
အညှည်တော် အမြဲ သိမ်းထားပါတယ်။
အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို
စိတ်ထားမသွားပါနဲ့တော့၊ ဤနေရာမှာ

တပည့်တော်တို့တွေ ပင့်ဆောင်ပူဇော်
ထားတဲ့ ဓာတ်မြတ်မွေတော်တွေ၊
ဆင်းတုရုပ်ပွား ကိုယ်စားတော်တွေ
အတွက် စိတ်မချရဘူး။ တူးဖော်ချင်
ကြတယ်။

တစ်ခါက ဗုဒ္ဓဟူးသား ရဟန်းတစ်ပါး
တပည့်တွေနဲ့ လာတူးကြတယ်။ အရှင်
ဘုရား ကပ်လျှံပူဇော်ထားတဲ့ မဆန်းနိုင်
တဲ့ရေကို ရေတကောင်းကနေပြီး သွန်
မှောက်ခဲ့ကြတယ်။

ခမည်းတော်ရဲ့သွား။ ကျောက်ဖြူ
ဖားကိုလဲ သတ်ဖို့ ဖမ်းကြလို့ ဂုဏ်ထား
လိုက်ရတယ်။ တောင်စောင့်နန္ဒာကို
ပူဇော်စေပြီး ဘုန်းကြီးနဲ့ ဒါယကာ
ကျောင်းသားတွေကို ဦးရောင်းမှ
တစ်ဆင့် မောင်းထုတ်ခိုင်းပြီး ဂူပေါက်
တံခါးကို တစ်ခါတည်း ပိတ်လိုက်ရ
တယ် အရှင်ဘုရား။

အရှင် ဤနေရာမှာ အစဉ်ပြုဖို့
ထာဝရကုသိုလ် အနန္တပညာကာရီလို့
ဘွဲ့မည်နဲ့ စေတီတည်ပြီး တပည့်တော်
တို့ကို ကောင်းမှုဝေစု မျှဝေပေးပါ။
အရှင်အတွက် သာသနဝေပုလ္လ
ဘွဲ့တော်နဲ့ သာသနာပြန့်ပွားရေး ရှေးရှု

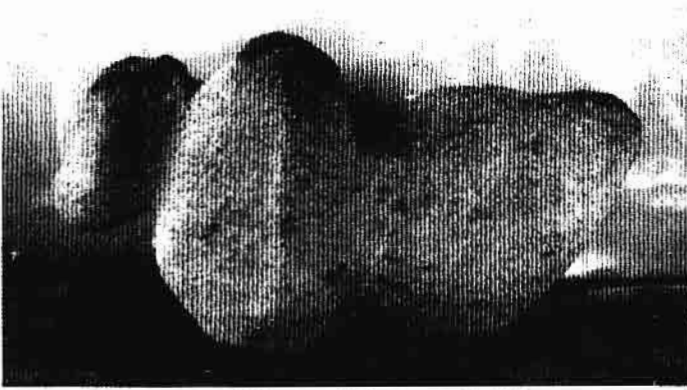
ပြီး မှန်(၄)မှန်နဲ့တစ်ဆူတည်ပါ။ တပည့်
တော်အဖက်ဖက်မှ စောင့်ရှောက်ကူညီ
ပါမယ်။

ဆွေတော်မျိုးတော် ဘာအဖော်များ
နေခဲ့သော (ကုန်းခါတွန်ရွာ)မြို့စားမင်း၊
မြို့ဟောင်းမှာ ဆွေတော်များ တည်ခဲ့
သော ကျောက်စေတီကို သွားမည်ပါ။

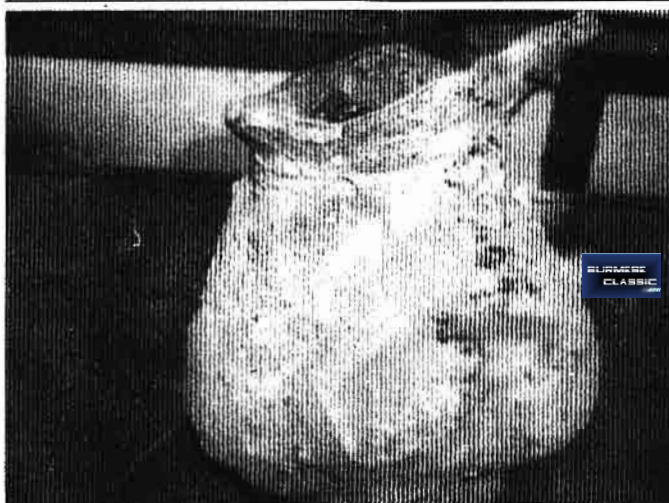
အရှင် ရေတကောင်း၊ သွားတော်
ပေါင်းပြီး သင်္ချာဓာတ်တော်များနဲ့အတူ
ဒါယကာမကြီးတစ်ယောက်ကို ပို့လှူ
ခိုင်းလိုက်ပါမယ် ဘုရား’

ဟု လျှောက်ကြားပြီး ညှိစိုစိုအနံ့ဖြင့်
ဦးပိစိတ္တသာရ၏ရှေ့မှ ထွက်ခွာသွား
သည်ကား (၄)ပေပတ်လည်ခန့်အလုံး
ရှိပြီး အလျား(၁၃)တောင်နှင့် (၁၅)
တောင်ခန့်ရှိသော မြွေလော၊ နဂါးလော
တတ်အပ် ပြောမပြနိုင်ခဲ့ပါ။

ဣဒိယာပုတ်ကိုဖြုတ် မျက်စိကို
ဖွင့်ကြည့်ခဲ့သော အခါ လိုဏ်ပိတ်ထား
သောဂူသည် ထွက်သွားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီး၏ အလျားခန့် အရှည်နှင့်
တစ်တောင်ကျော် အမြင့်တို့ဖြင့် ပိတ်
ထားသော တံခါးများ ဖွင့်လာသည်
သို့ မသံစကားနှင့်ပင် တွေ့မြင်အံ့သြခဲ့

◆ ဇာတိသိန်း၊ ဘိတိသိန်း၊ အရှက်ကြီးရင်
 အသွယ်ခွင် အလင်းသောင် ထွက်သောင်းပိုက်ပေါက်သု
 ဂန္တိဗေဒရာသီ အရှက်ကြီးရင်
 ◆ ထူးထူးခြားခြား၊ တောသိပ်တောနွမ်းနားမှ ရရှိခဲ့သော
 အရှက်(တောကောင်) ရေလေး

ရသည်။

သို့နှင့် နေနေသည် တတ်အားသမျှ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခဲ့ရာ ၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၆)ရက် နေ့(ကြာသပတေး) ကြတ္တိကာနက္ခတ် ဝရုတ်ကြိုသော ရက်မြတ်အခါတွင် ကရားဂိုဏ်းအုပ် ဆဌမမြောက် ဆရာတော် ဦးဣဒဓန္တ၊ ကွန်းတောင်းဆရာတော် မြို့နယ်ဩဝါဒါစရိယဝိနိစ္ဆယဝိနည်းထိရ်ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ အမျိုးထား၍ သံဃာတော်(၁၂)ပါးဖြင့် အုတ်ပန္နက်ကို ချွန်ကံ စိုက်ထူခဲ့ပါသည်။

၁၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုသို့ ပန္နက်ချ အခမ်းအနား ပြီးဆုံးအောင်မြင် အမှုဝေလိုက်စဉ် ဤနေရာအတွင်း မြေလျင် လှုပ်ခတ်သက်သေတည်ခဲ့လေ၏။ အမောတကောဖြင့် ပြေးလာခဲ့သော ဆွမ်းအမကြီး ဒေါ်ခင်အုန်းမှ...

'မြေလှုပ်တယ် ဦးပွင်း မြေလှုပ်တယ်၊ တည်တော်မက တောသိပ်နတ်ကွန်းထား ယုံနေရာမှာ နတ်စာပေးနေတာ ကြောက်လို့ ပြေးခဲ့တာ။

ဒီပွင့်(ကျောက်ရေကောင်းထဲမှာ တာ တွေ့နယ်သိတု၊ ရေအပြည့်ထည့်ထားတာ

တောဝယ် မလိုပြန်ခဲ့တာ ရေဖိတ်မကွာ အစောပိုင်းကလဲ ပတွေ့ဖူးတု။ ဦးပွင်း ထားသလားလို့ ယူလာခဲ့တယ်'

ဟု ပြောဆိုလျှောက်ကြားပြီး မ၊ ချီလာခဲ့သော ကျောက်ခရာ ရေတကောင်းအား ကျွန်ုပ်လက်သို့ အပ်နှံလှူဒါန်းထားခဲ့သည်။

ဤရေတကောင်းအတွင်း ပါလာခဲ့သော ပစ္စည်းများကား စမလေးလုံးပါသော ရွှေဝါရောင်ကျောက်တစ်လုံး၊ လိပ်သဲရောင် ကွမ်းသီးလုံးခန့် ကျောက်တစ်လုံးနှင့် အနက်ရောင်(ပိတုန်းရောင်) ဆီးဖြူသီးခန့် ကျောက်တစ်လုံး အရှည်(၂)လက်မခန့်ရှိပြီး လုံးပတ်(၅)လက်မခန့်၊ သွားထိပ် (၂)လက်မ အကျယ်ရှိသော ကျောက်သွား(အံဇေသွား) တစ်ချောင်းတို့ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ကတိစကား ရှိထားသည့်အတိုင်း ကျေးရွာဒါယကာ/မများနှင့် လုပ်အားငွေအား အလှူခံရလျှောက် ဘုရား

သွယ်ဝင် (မင်းကင်း)

အမေအောင်မြင်မှုရင်း (၉)နှစ်မြို့ အမှတ်တရ အထူးထုတ်

ကမ္ဘာပျက်ရက်

ဆောင်းပါးအမည်က ကမ္ဘာပျက်ရက် ဆိုလိုက်သည်နှင့် အကြောက်တရားဖြင့် ရှင်သန်ရပ်တည်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် သွေးပျက်ထိတ်လန့် မသွားစေလိုပါ။

လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မိသားစုတစ်စုအတွင်း အကျုံးဝင်သကဲ့သို့ မိသားစုတစ်ခုသည်လည်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၌ အပါအဝင်၊ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည်လည်း ကမ္ဘာကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်နေခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္ဘာပျက်ရက်ဟူ၍ ရှေးအစဉ်အဆက်မှစ၍ ပညာရှိများက ဝိပြုပြန်ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဘဝဟူသည် တိုတောင်းလှသော ကာလအတွင်း သက်ရှိလူသားတစ်ဦးအနေဖြင့် ပြုမူဆောင်ရွက်စရာ လုပ်ငန်းကိစ္စများကား များပြားလှပေသည်။

အသက်ရှင် ရပ်တည်နေစဉ်အတွင်း စားဝတ်နေရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာ သာသနာရေး စသည် စသည်...

သေးငယ်လှသော လုပ်ငန်းများမှ အစ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော လုပ်ငန်းများအထိ စေ့စပ်စပ် သေသေချာချာ အပြစ်အနာကင်းစွာ စတင် စီစဉ် ဆောင်ရွက်မှသာ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်းဖြင့် အောင်မြင်မှုကို ကိုယ်စိတ်နှလုံးချမ်းချမ်းသာသာ ရင်ဝယ်ထားဝရပိုက်ထားနိုင်သည့်ဘဝ တည်တည်တံ့တံ့ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ရှေးပညာရှိတို့ ထားခဲ့သော ပညာ

ရပ် အမွေကောင်းတို့ကို လျစ်လျူရှုပစ်ပယ်ကာ မစေ့စပ်မသေချာ ဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက ကံတရား၏ မျက်နှာသာပေးမှုကြောင့် လမ်းကြောင်းမည်မျှပင် ဖြောင့်ဖြူးနေစေကာမူ အချိန်ကာလကို စောင့်နေသော အကုသိုလ်ကံ၏ ခြေထိုးမှုကြောင့် မှောက်ခံလဲကျကာ ရရှိထားသည့် ပိုင်ဆိုင်မှု မှန်သမျှ တစ်စစီ တစ်စစီ ပြိုကွဲသွားမည်ဖြစ်သည်။

အောင်မြင်မှုများ ထပ်ကာထပ်ကာ ဆုံးရှုံးကာ အရှုံးနှင့်ချည်း ရင်ဆိုင်နေရသူ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား ဘဝပျက်နေသူဟု တင်စားသတ်မှတ်ထားလေ့ရှိသည်။ ဘဝပျက်ခြင်း ကြုံတွေ့နေရသူအတွက် ကမ္ဘာပျက်ခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

လုပ်ငန်းရပ်များ စတင် မဆောင်ရွက်သင့်သော ကမ္ဘာပျက်ရက်များအဖြစ် ရှေးအစဉ်အဆက် ပညာရှိသူများက အောက်ပါအတိုင်း လအလိုက် သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။

- ၁။ တန်ခူး → အုန်း နံ
- ၂။ ကဆုန် → ခူး ဆံ
- ၃။ နယုန် → လက်၊ ပံ
- ၄။ ဝါဆို → သ၊ တင်း
- ၅။ ဝါခေါင် → အင်၊ ကြင်း
- ၆။ ဧပြီလလဆန်း → ဆူး၊ လေ

- ၇။ သီတင်းကျွတ် → သ၊ ပြေ
- ၈။ တန်ဆောင်မုန်း → အ၊ နန်း
- ၉။ နတ်တော် → အုန်း၊ ထန်း
- ၁၀။ ပြာသို → အ၊ ကုန်
- ၁၁။ တပို့တွဲ → စု၊ ရံ
- ၁၂။ တပေါင်း → သည်း ပံ

လအလိုက် တွဲလျက်ပါရှိသော အက္ခရာစာလုံးတို့မှာ နေအလိုက် ကိုယ်စားပြုထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အားဖြင့် “တန်ခူးလတွင် အုန်း၊ နံ” ဟု ဆိုရာ၌ “အုန်း၊ နံ”သည် တန်ခူးနေ့ကိုယ်စားဖြစ်ပြီး “နံ”သည် ထ၊ စ၊ ဒ၊ ဓ၊ နအုပ်စုအပိုင် စနေနေ့ကိုယ်စားလှူငင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားလများကိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်း ယူဆမည်သာ ဖြစ်သည်။

လစဉ်အလိုက် သတ်မှတ်ထားသော အဆိုပါ နေ့များသည် ကမ္ဘာပျက်ရက်များပင်ဖြစ်သည်။

သတ်မှတ်ထားသော ကမ္ဘာပျက်ရက်များတွင် မင်္ဂလာရှိသော လုပ်ငန်းများကို

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

လူ့ကောင်းမှုကံသာ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် မိုးလင်းအိပ်ရာ
မှ နိုးထလာလျှင် စပွင့်သည်မှစ၍ ဤ
ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်း
သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက်
ကံကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့
ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏
အတွက် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို
သိရှိလိုလျှင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည်
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်
သူတို့ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည်
ဘယ်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲ
သိလုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။
အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း ဆောင်တာများ
ကို ဆောင်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း။
အဆိုးများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရ
တတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး
နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ
ကို မလုပ်မိပါစေနဲ့...

ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ်
ညှိသုံး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ
အတွက် ကိုယ်ပိုင်ကံကောင်းသော နေ့
များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို
အချက်အလက် သိရှိစေရန် အလို့ငှာ
အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း လက်ဆောင်ပါးကာ
အသုံးပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့
များကို လွှမ်းမိုးနေသော မိုးမိုးဂဏန်း
များကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြ
ထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်
၏ အင်္ဂလိပ်မေးရက်နှင့် တွက်လိုသော
နေ့၏မိုးမိုးဂဏန်းကိုပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း
ကျန်အောင် ပေါင်းပါ။ ဥပမာ အင်္ဂလိပ်
(၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဇူလိုင်လ (၁၁)ရက်နေ့ကို တွက်
လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၁၁)ရက်နေ့၏ မိုးမိုး
ဂဏန်းမှာ (၈)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။
ယင်းမွေးရက်(၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင်(၃၁)ရက်။
ယင်း(၃၁)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင်
ပေါင်းလျှင် ၃+၁=၄ ရ၏။ ထို့ကြောင့်
ထိုသူအတွက် ဇူလိုင်လ (၁၁)ရက်နေ့
တွင် (၄)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်
စတင်ခြင်း ထိထွင်းပန်းတီးခြင်းများ ကြုံရ
တတ်၏။

ထားသော အကူအညီများရှိခြင်း မိမိက
အကူအညီပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်း
သည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်
အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်
ကြည်နူးစရာ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းပေ
တသဖြစ်ပွယ် အဖြစ်အပျက်များ တိုးလိုး
တန်းလန်းဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်း
အံ့ဩဖွယ်များ ပထဝီမှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ
ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်
ခြင်း ထွက်ပေါက်တတ်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်
ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး
ပညာရေး ဆရာဝန်များနှင့် ပတ်သက်သော
ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း
ရသော ရက်များကို သတိပြုရှောင်ကြဉ်
သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅
ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊
၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေ
တော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရွှောင်၊ ကောင်းရက်
ဆောင်ကာ မြွှာမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်
ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ ထူးလုံးလှကာ လောက
အလယ် ဝုဏ်ဝင့်ကြွယ်သည် လောကီ
ပညာ အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆို
ပြည့်ပါစေ။

သုခရစ်(ကျွန်ကလစ်)

အကျဉ်းချုပ်ပြောပြချက် အကျဉ်းချုပ်

✧ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ✧

ကုန်းနေ့	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
			1 ၇	2 ၈	3 ၉	4 ၁
5 ၂	6 ၃	7 ၄	8 ၅	9 ၆	10 ၇	11 ၈
12 ၉	13 ၁	14 ၂	15 ၃	16 ၄	17 ၅	18 ၆
19 ၇	20 ၈	21 ၉	22 ၁	23 ၂	24 ၃	25 ၄
26 ၅	27 ၆	28 ၇	29 ၈	30 ၉	31 ၁	

နုလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်း

အကျဉ်းချုပ်ပြောပြချက် အကျဉ်းချုပ်

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆထု (တိုး)-၁၃၁

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့
ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

aluminum t r w q 0 u (p m e , Z i) 130 ^ 0 1 1 1

8auearl rEav/rEi rEmrlarnvrlrlrlrl rernaqr/rp)zaca8,q llur/rwpq l wpjyn v;o)zacy,asyy

ပင်ရင်း - **မုံရွာ-ဆရာမိုး** တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနိုး

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ဓမ္မာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်း-ဝေ-၆၃၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၆၁၆

မုံရွာဆရာမိုး - ဗုန်း-မြေမြေသာ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ မြေဝှေ့ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၂၀ နက္ခတ္တဇရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နက္ခတ်ရာဇ်မြို့နယ် (၂၉) နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

ချစ်မိမိချစ်မိမိချစ်မိမိ

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော

ခွမ်ကြွေးပွဲ

၂၀၂၂-၂၀၂၃ (၆၇)နှစ်မြောက်

ချစ်မိမိချစ်မိမိချစ်မိမိ ခွမ်ကြွေးပွဲ ထမ်းဆောင်မှု ခွမ်ကြွေးပွဲ

ဦးညိုပြာဝေသော တောင်တန်း
ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ဓလေ့
ထုံးတမ်းစဉ်းစားမှု၊ ဝေယျံမြင့်ခေါင်သော
ဆောင်ပေါ်မှနေ၍ လှမ်းကြည့်လျှင်
မြင့်တင်လိပ်ကြီးများ ပြိုတော်ပေါ်
ခွေလျားနေသည့် ရင်သပ်ရှုမော
ဆရာ ချင်းတို့မြေ ဟားခါးမြို့တော်...
ဆောင်းရာသီမှာမှ ပွင့်ခွင့်ရသော
ဆောင်လေဝပ်နန်း နီနီရဲရဲတို့က တော
ဆောင်စိမ်းတွေကြား ထင်ပေါ်ဝင့်ကြား
နန်းရောင်သွေးများ တောက်ပ
သောပုံသော ပွင့်ချယ်ရီများက တော
ဆောင်အနံ့ စိစိရီရီ...

ဆတာဝပ်နန်းချီ ရှုမျှော်ခင်းကြီးများ
စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာ တောင်ပေါ်
သြဇာန်လမ်းမကြီးများမှာ ကြောင်
လှေခါးများ ထင်းရှူးပင်တွေကြား
ချိတ်ထားသလိုပင်မြင်တွေ့ရပါသည်။
အေးပိုင်းဒေသဖြစ်၍ တိုက်များ
ဆင့်ဆင့် ဆောက်လုပ်ထားသည်မှာ
အကဲကြည့်လျှင် ရောင်စုံဘူးလေး

ဆင့်ထားသလိုအသည်းယားစရာ...
ဆောင်စုံနန်းများ ဖူးပွင့်ဝေဆာနေ
သည်မှာ စိတ်နှလုံးကို ကြည်နူးချမ်းမြေ့
သွယ်ဆောင်မှုပင် တိုင်းရင်းသား
များ၏ တောင်ပေါ်တောင်အောက်
တောင်ကြီးများ ခေါင်းမှာလွယ်ပြီး သွား
နေကြသည်မှာလည်း အမြင်ဆန်း

သွယ်လို လှပဆန်းကြယ် အေးချမ်း
သော မြန်မာ့တောင်တန်းမြေမှ
တိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ဆန်း
စဉ်းစားမှုလည်း မြင်တွေ့ လေ့လာခွင့်ရ
သည့် တင်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။
ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာ
ခွမ်ကြွေးပွဲတော်ကို နေထူးနေမြတ်
သော ချင်းသားနေပြည်စံသော ဖေဖော်ဝါရီ
လ(၁၀)ရက်နေ့တွင် နှစ်စဉ် ကျင်းပလေ့

ရှိပါသည်။ ယင်းနေ့တွင် ရိုးရာအက
မျိုးစုံ၊ နပန်းကစားပွဲ၊ ပြပွဲပြိုင်ပွဲများ၊
ပြခန်းများ ခင်းကျင်း၍ စည်ကား သိုက်
မြိုက်စွာ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ဆာဘူးဒီး(ခ) ရိုးရာအစားအစာ
များ၊ ချင်းထမနီများ၊ ချင်းရိုးရာဝတ်စုံ၊
ပုတီး၊ ဆံထိုး၊ လက်ကောက်များ
စသည်ဖြင့် ရောင်းချကြပါသည်။ ထို့
ပြင် မြေပြန့်မှ ဈေးသည်များလည်း
စုံလင်စွာလာရောက်ရောင်းချကြပါသည်။

ရိုးရာ ခွမ်ကြွေးပွဲသည်ကား အဓိက
အခန်းမှ ပါဝင်လေ့ရှိပါသည်။ ခွမ်
(Khuang)ဆိုသည်မှာ ဗုံ၊ အိုးစည်၊
လင်းကွင်းများဖြင့် တီးမှုတ်ကခုန်ခြင်း၊
ကြွေး(Caw)ဆိုသည်မှာ ထမ်းစင်ကို
ထမ်း၍ လှုပ်မြှောက်ခြင်း၊ ခွမ်ကြွေးမှာ
ထမ်းစင်ကို ထမ်း၍ အတီးအမှုတ်

အကအခုန်များနှင့် လှုပ်မြှောက်သော
ပွဲဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ခွမ်ကြွေးပြုလုပ်ပုံ အဆင့်ဆင့်မှာ

ဘိုးဘွားအစဉ်အလာအရ အဆင့်
မြင့်သော စော်ဘွားမျိုးနွယ်ထဲမှ အရင်
ဦးဆုံး ဂုဏ်ပြုပွဲ ပြုလုပ်ရပါမည်။ ဂုဏ်
ပြုပွဲလုပ်တိုင်း ဝက်အား သတ်ပြီး
ဘုရားဆီမှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဖြစ်စေ
ရန် ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းလေ့ရှိပါ
သည်။

ထို့နောက် ခွမ်ကြွေးပွဲ ဆင်နွဲ့မည်
ဆိုပါက နွားနောက်အထီးတစ်ကောင်
သတ်ပြီး တစ်ရွာလုံးအား ညီတူမျှတူ
ပေးဝေရပါသည်။ ထိုသို့ဝေမျှလျှင်
ရွာသူရွာသားများမှ အိမ်ရှင်အား ထင်း
တစ်စည်းစီ ပေးရပါသည်။

• (၆၆)နှစ်ခြောက် ချစ်အေးချစ်အေးတို့နှင့်အတူ ချစ်အေးချစ်အေးနှင့် ချစ်အေးချစ်အေးတို့နှင့်

ချစ်အေး ချစ်အေးတို့နှင့်အတူ ချစ်အေးချစ်အေး

ထို့နောက် မွေးချင်းညီအစ်ကိုများမှ အားပေးစကားပြောကြားပြီး တာဝန်များ ကိုခွဲဝေယူကြပါသည်။ ပွဲကိုဦးဆောင် မည့်သူများက ပွဲစတင်မည့်ညတွင် ထမ်းစင်ကို ဝိုင်းထားပြီး ဆရစ်လမ်း အကဖြင့် ကကြသည်။

လူငယ်လူရွယ်များက နပန်းပွဲများ ဆင်နွှဲကြသည်။ အိမ်ရှင်မှ အရာရာ အားလုံးငြိမ်းချမ်းစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဝက်သား၊ ခေါင်ရည်များဖြင့် ညှဉ်း ကြိုဆိုသည်။ အိမ်ရှင်မ၊ဘက်မှ ဆွေမျိုးများက ကြက်သားများ ဆက်သရသည်။

ခွမ်းကြွေးပွဲ ပြုလုပ်စဉ် ရာသီဥတု ကောင်းမွန်စေရန်အတွက် ဆိတ် တစ်ကောင်ကို ဘုရားဆီ ဆက်သ၍ ဆုတောင်းကြရသည်။ ခွမ်းကြွေးပွဲအား ချင်းမျိုးနွယ် အချို့က (၇)ရက်၊ အချို့ က (၉)ရက် ဆင်နွှဲကြပါသည်။

- ၁။ လူကြီးများ ကြွရောက် ဂုဏ်ပြုသောနေ့
- ၂။ ကြက်သားဟင်းချက်စားသောနေ့
- ၃။ နွားနောက်သက်သောနေ့
- ၄။ နွားနောက်သား သုံးဆောင်သောနေ့
- ၅။ ခွမ်းကြွေးပွဲ ဆင်နွှဲသောနေ့
- ၆။ သတ်ပြုသော ခေါင်းများအား သုံးဆောင်

၁၂၂ နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေပုံရေးဆွဲရေး

သောနေ့
၇။ ချောင်းသွားပြီး ဝါးပင်သောနေ့တို့ ဖြစ်ပါသည်။

လေးရက်မြောက်နေ့တွင် အထွတ် အမြတ်ထားသော နွားနောက်သားနှင့် ဝက်သားများကို အိုးရည်(ချင်းအရက်) နှင့် ဂုဏ်ပြုပွဲဆင်နွှဲသော လူကြီးများ သာ သုံးဆောင်ခွင့်ရှိပြီး ကျန်လူအများ မှာ ဝိုင်းပတ်ပြီး သီဆိုကခုန် ဖျော်ဖြေ ကြပါသည်။

ထို့နောက် ထမ်းစင်ကို ပြုလုပ်ကြပါ သည်။ ထမ်းစင်မှာ သစ်သား(၁၂)ပေ ရှိပြီး အလယ်တွင် ဝါးလုံး(၂)လုံးဖြင့် ကြက်ခြေခတ်ထားပါသည်။

တိုင် လေးခုထောင်ပြီး ခိုင်အောင် ချည်နှောင်ထားပါသည်။ ကြည့်မှန်တပ် ထားပြီး ချိုချည်များ၊ ပိုက်ဆံများ ကြရန် အိတ်နှင့် ထည့်ချိတ်ပေးထားရပါသည်။ စင်ထိပ်တွင် ထီးအကြီးကြီး တပ်ဆင် ထား၍ ထမ်းစင် အလယ်ဝိုင်းအား ချင်းစောင်ကြီးဖြင့် ပတ်ခြံထားပါသည်။

ခွမ်းကြွေးခံမည့်အမျိုးသမီးမှာ မြင့် မြတ်သော စော်ဘွားအနွယ် ဖြစ်ရပါ မည်။ ယခင်က ထမ်းစင်ပေါ်တွင် စော်ဘွား၏အမျိုးသမီးအား တင်၍

ခွမ်းကြွေးခံကြပါသည်။

ယခုခေတ်တွင် မြင့်မြတ်လှပသော စော်ဘွားနွယ် သမီးမျိုးအား ထမ်းစင် ပေါ်တင်၍ ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ပွဲထုတ် မည့်နေ့တွင် ခေါင်းဆောင်မှ ကြက်ထွေး အဖြူပန်ထားပြီး ယင်း၏ နောက်တွင် သေနတ်ကိုင်ပြီး တီးမှုတ်သူများ လိုက် ပါလာကြပြီး ခြံအရောက်တွင် သေနတ် ဖောက်၍ အချက်ပေးပါသည်။

အိမ်ရှင်နှင့် ဆွေမျိုးမွေးချင်းများ ခြံဝမှ ခေါင်ရည်ဖြင့် ကြိုဆိုကြရ သည်။ ခေါင်းဆောင်သည် အိမ်ရှင် အတွက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ သီချင်းများ ဖြင့် သီဆိုပေးပြီး ပျော်ရွှင်ခြင်း အထိ အမှတ်ဖြင့် သေနတ်တစ်ချက် ထောက် ကြရသည်။

ညှော်သည်များ ခြံဝရောက်သော အိမ်ရှင်မှ မိမိခံထားသော ခေါင်ရည် အပူများ ငြိမ်းစေရန်အတွက် ခြေထောက် ပေါ် ထွေးရပါသည်။

ထို့နောက် တစ်ယောက်တစ်ယောက် ခေါင်ရည်များဖြင့် နှုတ်

စော်ဘွား၏ သမီးပျိုအလှ ဘုရင်မ
 ထမ်းစင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်
 ထမ်းစင် မ၊ မည့်အဖွဲ့သည်
 လှည့်လည်အကဖြင့် (၇)ပတ် ပတ်ပြီး
 ထမ်းစင်ကို မ၊ တင်ကြပါသည်။ ယင်း
 ဆုတံဆိပ်မှ အမျိုးသမီးအများစုက ပိုင်း
 ဆုတံဆိပ် ကြရပါသည်။ ခွမ်းကြွေးပွဲသည်
 ခြေထိတ်သောကြောင့် ကောင်းကင်
 ဆီမှ မိန်းကလေးအား ခေါ်ဆောင်
 သွားသည်ကိုသဖြင့် အမျိုးသားမှ ပြောဖြင့်
 ဆုတံဆိပ်ရန် စောင့်ကြည့်နေရပြန်သည်။
 ထမ်းစင်ကို ဒေသခံအဖွဲ့မှ လှုပ်မြှောက်
 ချိတ်ချွတ်စွာကကြပြီးလျှင် အနီးအနား
 ရွာများမှလည်း လှုပ်မြှောက်၍
 ဆုလုံးပျော်ရွှင်စွာ ကခုန်ကြသည်။
 ထပ်ပတ် ပတ်ပြီးတိုင်း ချိုချည်များ၊
 နှိပ်ဆံများကြလျက် တစ်နေကုန်
 ချိတ်မြှားစွာ ဆင်နွှဲကြပါသည်။ အားလုံး
 ခြေထိတ်ကြောင်းကို ကြက်အဖြူရောင်နှင့်
 သိမ်းများ ကြပြန်ပြီး အောင်မြင်စွာ
 နှိပ်ဆံကြရသည်။
 ထမ်းစင်ပေါ်မှ မိန်းကလေးသည်
 မြို့ကိုယ်တိုင် မြေကြီးနင်းခွင့်မရှိသော
 ကြောင့် ဦးလေး၊ အစ်ကိုများမှ သွား၍
 ဆီမှ ဆင်းခွင့်ရပါသည်။
 ထိုနေ့ ညနေတွင် ထမ်းစင်အား
 နှုတ်ပြီး သတ်ထားသော ဝက်မကြီးနှင့်
 ဆူ့ မြေမြှုပ်ပစ်ရသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်
 ခြင်းမှာ နတ်က မနာလိုဖြစ်ပြီး ဘေး
 အန္တရာယ်မည် စိုးရိမ်သောကြောင့်
 ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 အားလုံးပြီးဆုံးသွားလျှင် လာ
 ဆုတံဆိပ်သော ဧည့်သည်များမှ မနီးထား
 ဆင်(အိပ်မက်ထုလှ မက်ပါစေ)ဟု
 ခြောက်ထိုနှုတ်ဆက်ကြပါသည်။
 ယင်း ရိုးရာဓလေ့ဆန်းအား
 ဆုတံဆိပ်ရ(၂၀)ရက် ချင်းအမျိုးသား
 ဆုရောက်တိုင်း ခွမ်းကြွေးပွဲကို အဓိက

ထား၍ ကျင်းပလေ့ရှိသည့်အပြင်
 ခွမ်းကြွေးပွဲ စတင် သန္ဓေတည်ရာ ဖိုင်
 စောင်းရွာတွင်လည်း ပြုလုပ်လေ့ရှိ
 သည်ဟု သိရပါသည်။
 ဖိုင်စောင်းစော်ဘွားအိမ်မှာ ယခုချိန်
 ထိ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ တည်ရှိနေပါ
 သေးသည်။ ထိုပွဲကို ဖိုင်စောင်း
 စော်ဘွားကြီး ဦးမန်ဆွေးမှ စတင်ခဲ့
 သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယင်းစော်ဘွား
 ကြီးတွင် ကျွန်(၂၀၀)၊ ကွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊
 နွားနောက်ပေါင်း ထောင်ကျော်ရှိရာ
 နွားနောက်(၁၀၀)၊ ဝက်(၁၀၀)သတ်ပြီး
 ခေါင်ရည်များဖြင့် မိမိရွာသားများအား
 ပျော်ရွှင်စွာ စားသောက်စေပြီး
 စော်ဘွား၏ အမျိုးသမီးချောအား
 ထမ်းစင်တွင် တင်ကာ လှုပ်မြှောက်၍
 ကခုန်ပျော်ရွှင်ကြပါသည်။
 ယင်းခွမ်းကြွေးဓလေ့မှာ နှစ်စဉ်
 နှစ်တိုင်းပြုလုပ်သော တောင်ပေါ်
 ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ ရိုးရာဓလေ့
 ဆန်းတစ်ခုဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြ
 လိုက်ရပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏
 ဆန်းကြယ်သော ရိုးရာဓလေ့များနှင့်
 အတူ ချစ်စရာ ငွေနှင်းမှုန်တို့ ဝုဝေးရာ
 တောင်ပေါ်အလှ၊ စိမ်းလန်းသာယာလှ
 သော ထင်းရှူးပင် ချွန်ချွန်လေးများ၏
 တောတောင်သဘာဝ အလှများ စုဝေး
 ရာ တောင်ပေါ်မြေပျံ့တစ်ခါ တစ်ခေါက်
 အလည်လာသင့်ပါကြောင်း တိုက်
 တွန်းလိုက်ရပါသည်။
 သင်လာခဲ့သည့်ရှိသော် တောင် ပေါ်
 ချင်းတိုင်းရင်းသားများက သင့်ကို
 ကာလောန်သူ(ကျေးဇူးတင်ပါသည်ဟု)
 ပြောမည်မှာ ကေန်အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ
 တော့သည်။

ဝင့်ဝင့်အောင် (ခေတ္တ-ဟာမိ)

စာမျက်နှာ (၁၂၄)မှ အဆက်

တတ်ကြပါတယ်လို့ အမေးမြေခွဲပြီး
 တယ်။ အခုဆုတံဆိပ်မှာတော့ ပလတ်
 စတစ်ပန်းတွေ ပေါ်လာတော့ အသုံး
 မပြုကြတော့ပါဘူး။

စွန့်လက်သည်းပင်ကို ဒီကရင်ပြည့်
 နယ်ဘက်မှာတော့ ရေတွင်းနားမှာ
 တောတောင်တွေမှာ တွေ့မြင်ရပါ
 တယ်။ ကျွန်တော်တို့လို ဒီဘက်မှာ
 ဆေးလာကုရင်း လူတွေစီးပွားရေး
 ကောင်းအောင် ကိုယ်တတ်ထားတဲ့
 အင်္ဂုရတ်ယဉ်ကျေးမှုကလေးနဲ့ ကူညီတာ
 ပါ။

လို့ ဆရာကြီးဦးတင်အေးက ပြောပြ
 ပါတယ်။

အင်္ဂုရတ်လောကတွင် သွပ်ဓာတ်
 တစ်မျိုးကား အလွန်ဖမ်းရခက်သော
 ဓာတ်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

သို့သော် ဧည့်သည်တော်နဲ့မျှ မရော
 တဲ ရတနာနည်းဖြင့် ဖမ်းနည်းကို စာဖတ်
 သူ အင်္ဂုရတ် ဝိသနာရှင်များ ဗဟုသုတ
 အပြစ် သိရှိရသောင့် ရေးသားတင်ပြ
 လိုက်ရပါတယ်။

**မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆောင်းပါး ဖြစ်
 မြောက်မေအတွက် ဆုတူဆညီပေး
 ခဲ့သော ဆရာထော်ကြီးနဲ့ ဆေး
 ဆရာမဒိုလီ(အငြိမ်းစား) ဆရာကြီး
 ဦးတင်အေးအား မှတ်တမ်းတင်အပ်
 ပါတယ်။**

အနန္တမေတ္တာမှာဖြင့်...
ထန်းကွန်သိန်း
 (သားအိမ်)

လွမ်းမပြေဘူးတုန်းဘာ

သွပ်ဖမ်းမုဆိုးတစ်ချို့

သန့်စင်သန့်
(စာအုပ်)

သွပ်ဇာတ်မြို့ကောင်း အသံပြသည့်
စွန့်လက်သည့်သက်ရှိ
ထက်ကြီးစွဲတင်အားမှ ပြသနေပုံ

စာရေးသူတို့ ကရင်ပြည်နယ်တွင် အဆောင်အဖြစ် သွပ်ဇာတ်လုံး လိုချင်ရင် ပိုင်ကျံမြို့နယ်ခွဲ၊ လွမ်းမပြေဘူးတုန်း ကျွန်းကျောင်းသို့ သွားကြပါတယ်။ “သွပ်ကို ဘယ်လို ဖမ်းသလဲ၊ ဘာ ဆေးတွေနဲ့ ဖမ်းသလဲ” သိလို၍ စာရေးသူ သွားရောက်လေ့လာခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းကိုရောက်တော့ ဆရာတော် ဦးဓမ္မဝဇေယျ ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ အင်္ဂါရတ်ဆရာကြီး ဦးတင်အေးနဲ့ တွေ့ဆုံပါတယ်။

‘ဆရာကြီးတို့ လွမ်းမပြေက ထွက်တဲ့ သွပ်ဇာတ်လုံးတွေက ကျွန်တော်တို့ ကရင်ပြည်နယ်မှာတော့ နာမည်ကြီးလှပါတယ်။’

သွပ်ဇာတ်က ဖမ်းမတတ်ရင် ပိဿာလိုက် ကုန်သွားတတ်ပါတယ်လို့ အင်္ဂါရတ်ဝါသနာပါတဲ့သူတွေက ဆိုကြပါတယ်။

ဘယ်ပုံဘယ်နည်း သွပ်ကို ဖမ်းတယ်ဆိုတာ ပြောပြလိုရရင် ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောပြပေးပါဦး’

‘ဒီသွပ်ဖမ်းနည်းက ကျွန်တော့်အဖေ ဦးဘသောင်းက သင်သွားပေးတာပါ။ နည်းကတော့ ရုက္ခမူနဲ့ဖမ်းတဲ့နည်းပါ။ အတော်ကလေး လွယ်ပါတယ်’

‘ဘယ်လို အပင်မျိုးနဲ့လဲ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လိုအပင်မျိုးက အဆိပ်ခံနိုင်လဲ ပြောပြပေးပါဦး’

‘ကျွန်တော်တို့ သွပ်ဖမ်းတဲ့ ရုက္ခမူပင်က စွန့်လက်သည်းပင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သူ့အပင်က တစ်တောင့်တစ်တွာလောက်မြင့်ပါတယ်။ ပင်စည်အကိုင်းအခက်တွေ မရှိပါဘူး။ စွန့်လက်သည်းလို အရွက်တွေက တစ်ခု

ချင်း ထွက်လာပြီး အတော်ကလေး ကြည့်လိုကောင်းပါတယ်။

အရွက်ထွက်တော့မယ် ဆိုရင်တော့ကောက်ကောက်ညွန့်လို့ ကွေးကွေး ကလေးအရင်ဆုံးထွက်လာပြီး မိုးတံရှည်လာမှ စွန့်လက်သည်းလို အရွက်တွေ ဖြန့်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

သွပ်ဖမ်းနည်း

သွပ် ဖမ်းတော့မယ်ဆိုရင် အင်္ဂါရတ်သုံး သံအယ်အီးထဲကို ကိုယ်လိုသလောက် သွပ်အုတ်ခွက်ဖြစ်စေ သွပ်အတောင့်ဖြစ်စေ ထည့်လိုက်ပါ။ အရည်မျှော်လာရင်တော့ စွန့်လက်သည်းပင်ဝါးပင်လောက် စုစည်းပြီး ဖြုတ်ပါ။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တတ်တွေဟာ ပြာကျသွားပါမယ်။ အဲတစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ တတ်ကများနေရင်တော့ နောက်ထပ် စွန့်လက်သည်းပင်နဲ့ ထပ်ဖြုတ်ပါ။

အဲဒီပြာကျသွားတဲ့ တတ်ကို လက်ချားမီးပေါက်နဲ့ လုံထဲကို ထိုးလိုက်ရင်တော့ ဖြူဖြူးနုထွတ်နေတဲ့ တတ်ကို ရရှိပါမယ်။ တစ်နည်းပြောရရင်တော့ မီးခံသွပ်ရရှိဖို့က နောက်သုံးလုံလောက်

မီးဆက်တက်လိုက်ရင်တော့ ကောင်းပါတယ်။

ခွပ်ဇာတ်အကြောင်းလဲ ဆရာကြီးများမှာပေါ့။ အတော်ဖမ်းရခက်တဲ့ ဇာတ်မျိုးပါ။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို သတ်တဲ့ (ရုက္ခမူ)ပင်နဲ့ တွေ့ပြန်တော့ ပြီးသွားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးညောင်ပင်စုရွာဘက်မှာတော့ နောင်ဆောင်ရင် အဲဒီစွန့်လက်သည်းပင်ကို ခူးပြီး ညှော်ခံစားပုံမှာ အလှဆုံး

မြဒင် (ဝင်းကျိုက်)

လယ်ကြောင်ပန်းအား အထူး တွေ့ရမည်

လယ်ကြောင်ပန်းပင်

ဆေးဖက်ဝင်

တစ်နေ့သော နံနက်ပိုင်းတွင် စာရေးသူထံသို့ ဝင်းကျိုက်မြို့၊ ဘုရား နှစ်ဆူလမ်း၊ နန္ဒဝန်ကျောင်းတိုက် တွင် သီတင်းသုံးနေသော ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော်သည် စာရေးသူအား လူကြုံဖြင့် အခေါ်လွှတ်လိုက်သော ကြောင့် စာရေးသူသည် အိမ်မှ ထွက် ထာခဲ့လေသည်။

နန္ဒဝန်ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက် လျှင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးသော ကျောင်းကြီးပေါ်သို့ စာရေးသူ တက် သွားလေသည်။ သို့သော်လည်း ကျောင်းပေါ်တွင် ဆရာတော်အား မတွေ့မိပေ။

ထိုအခါ စာရေးသူသည် ကျောင်း အောက်ဘက်ဆင်း၍ ကျောင်းခြံ ဖရိုဖတ်အတွင်း လိုက်လံရှာမိသည်။ ဆွမ်းစားဆောင်ဘက်သို့ ရောက်သော အခါ အမှိုက်များကို တံမြက်စည်းဖြင့် ထည်းကျင်းနေသော ဆရာတော်အား တွေ့လိုက်သည်။

စာရေးသူလည်း ဆရာတော်ထံရှေ့

ရောက်သည်နှင့် ဒူးတုပ်ထိုင်ကာ ဦးချကန်တော့လိုက်ပြီး...

‘ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော် ကို အခေါ်လွှတ်လိုက်တယ်ဆိုလို့လာခဲ့ တာပါဘုရား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒကာကြီး’

‘ဘာများ အလိုရှိပါသလဲ၊ အမိန့် ရှိပေးပါ’

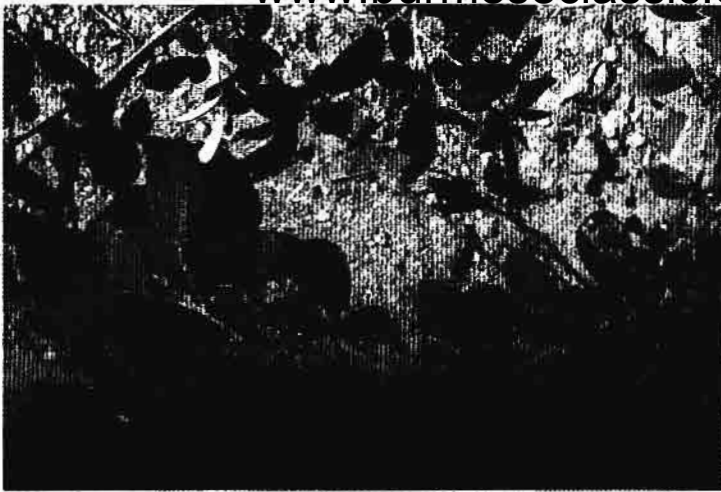
‘ဒီလိုကွယ့် ဘုန်းကြီးဆွမ်းစား ဆောင်ကာ မီးဖိုအိုးတွေ ပေါက်ပြဲ နေကုန်ပြီး မိုးမကျခင်လေးမှာ ပြုပြင် ချင်လို့ပါ။ အဲဒါကြောင့် ဒကာကြီးကို အခေါ်လွှတ်ပြီး အကူအညီတောင်းချင် တာပါ။ ကျောင်းမှာကလဲ ဘုန်းကြီး တစ်ပါးတည်းဆိုတော့ ထိန်းသိမ်းရတာ အလွန်ခက်တယ် ဒကာကြီး’

‘ရပါတယ်ဘုရားတပည့်တော်အဆင် ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဒကာကြီးရယ်’ ဟု ဆိုကာ ဆရာတော်မျက်နှာမှာ ဝမ်းသာမှုတို့ဖြင့် ရွှင်ပျသွားလေသည်။ စာရေးသူနှင့် ဆရာတော်လည်း ခေတ္တမျှ စကားစ ပြတ်တောက်သွားပြီး ဆရာတော်မှ စကားပြန်စလေသည်။ ‘ဒါနဲ့ ဒကာကြီး အခုတလော ဘာတွေ ရေးနေသလဲ’

‘တပည့်တော်ကတော့ ရတဲ့ကုန် ကြမ်းကို ရေးရတာပါပဲ။ အခုရက်ပိုင်း မှာ မရေးဖြစ်တာလဲ ကြာနေပြီ၊ ဒါကြောင့် ကုန်ကြမ်းတွေရအောင် ခရီး ဆက်နေရတယ်လေ’

‘ဒကာကြီးကိုတော့ ဘုန်းကြီး လက်ဆောင်အဖြစ် ဆေးနည်းတို တစ်ပုဒ် ပေးလိုက်မယ်။ ဒီဆေးနည်း ဟာ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင်လဲ သုံးတယ်၊ ကြုံတဲ့ဒကာတွေကိုလဲ မှုဝေလေ့ရှိ

လယ်ကြောင်ပန်းပင် အနီကပ်

တယ်။ လာ လိုက်ခဲ့...ဆေးပင်ကို လိုက်ပြပေးမယ်'

ဆို၍ စာရေးသူလည်း ဆရာတော် ခေါ်ဆောင်ရာ အနောက်သို့ လိုက်သွား လေသည်။

ကျောင်းခြံပရိဝုဏ် မြေပြန့် တစ်နေရာအရောက်တွင် အပင်ငယ် များ စုပေါက်နေသည်ကို ဆရာတော်မှ တစ်ပင် နုတ်ယူပြီးလျှင် စာရေးသူအား ပြလေသည်။

'ဒကာကြီး ဒီအပင်ကို သိသလား' 'အပင်ကိုတော့ တွေ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မသုံးစွဲဖူးပါဘူး'

'ဒါဖြင့်ရင် ဘုန်းကြီး ပြောပြမယ်' 'မိန့်ကြားပေးပါ ဘုရား'

'အပင်ရဲ့ နာမည်ကိုတော့ လယ်ကြောင်ပန်းပင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကြောင်ပန်းပင်အရွက်နဲ့ လယ်ကြောင် ပန်းပင် အရွက်နှစ်ခုကို ယှဉ်ကြည့်ရင် တူညီလွန်းပါတယ်။ ကွဲပြားပုံမှာက တော့ ကြောင်ပန်းပင်ဟာ အတန် အသင့်မြင့်မားပြီး လယ်ကြောင်ပန်းပင် မှာ မြေကပ်ပေါက်လေ့ရှိတယ်။ နွယ် ညွန့်များလို့ပဲ အညွန့်တွေဟာ မြေပြင် ပေါ်မှာ ရှည်လျားစွာ တွေ့ရလေ့ရှိ တယ်။ ဒါဟာလဲ တစ်ပင်နဲ့တစ်ပင်

မတူညီမှုတွေကို ဘုန်းကြီး ရှင်းပြတာပါ' 'ဆရာတော်ဘုရား ဆေးအဖြစ် သုံးရင်ရော ဘယ်လိုမျိုး သုံးစွဲရပါသလဲ ဘုရား'

'လယ်ကြောင်ပန်းပင်ကို ဆေး အဖြစ် သုံးမယ်ဆိုရင်...

၁။ ဆီးနှဲပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာများ ဂွာကို ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

ဆီးကျင်၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးကျောက် တည်ခြင်းနဲ့ ဆီးသွားရာတွင် ပူလောင် ခြင်းများ ဖြစ်ခဲ့ပါက လယ်ကြောင်ပန်း ပင်ကို ပဉ္စငါးပါး ပါအောင် နုတ်ယူပြီး သကြားအနည်းငယ်ထည့်ပြီး သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ပြုတ်သောက်ပေးပါ။

တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်ဖြင့် သောက်နိုင်ပါ တယ်။ ဆေးပင်ပြုတ်တဲ့အခါမှာ မိမိ သောက်နိုင်သလောက်ကို နုတ်ယူပြီး ပြုတ်ပါ။

၂။ အသည်းရောင် အသားဝါဝေဒနာ များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာ ရှင်များအတွက်တော့ လယ်ကြောင် ပန်းပင် ပဉ္စငါးပါးကို တစ်ဆုပ်သာ ယူ၍ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ပြုတ် သောက်ပေးပါ။ တစ်နေ့ကို လေး ကြိမ်မှ ငါးကြိမ်ထိ သောက်နိုင်ပါ တယ်။

ဆေးသောက်ပြီးတာနဲ့ ဆီး ခဏ ခဏ သွားမယ်။ စိတ်ပူစရာ မရှိပါ။ ဒီဆေးနည်းဟာ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် သုံးစွဲကုသခဲ့တဲ့ ဆေးစွမ်းတစ်လက် ဖြစ်တာကြောင့် ဒကာကြီးကို ပြန်ပြီး မျှဝေလိုက်တာပါ'

ဟု ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားလိုက်မိ သည်။

စာရှုသူများအနေနှင့် နန္ဒဝန် ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဂုဏ နန္ဒထံမှ ရရှိခဲ့သော ဆီးရောဂါနှင့် အသည်းရောင် အသားဝါရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေသည့် ဤဆေးနည်း အား မိမိပတ်ဝန်းကျင်၌ ကြုံတွေ့ခံစား နေသူများကို မျှဝေဒါနပြုလိုက်မိ ကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

[ဤဆေးနည်းကို စွန့်ပေးသော နန္ဒဝန်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဂုဏနန္ဒအား အထူးကျေးဇူးတင် ရှိပါသည်။]

ပြောင်(စီးကျိက်)

စာရှုသူ သုံးစွဲပါ။
 ဝဏ္ဏရောင်များကို...

ဤဆေးပင်နှင့် ပတ်သက်သော အခေါ်အဝေါ်များနှင့် အခြား ဆေးပင်ဝင်များ ရှိပါက နတ္ထ ရောဂါခြေညှိမဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသားပေးပါ ပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစာစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုး...

စာတော်...

နတ္ထရောင်...

လေတိုက်တိုင်း လှေလိုက်သော ရွက်လှေ အစီအရင်

လာဘ်လာဘ၏ သဘောမှာ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ မောပန်း ခြင်းကို ပျောက်စေ၏။ စိတ်ကို ကုစား သေး၏။ ကျနေသောစိတ်ကို ဆွဲတင် သေး၏။

ငွေတည်းဟူသော လာဘ်လာဘ သည် လူ့လောကသားတို့အတွက် အရေးပါ ခရီးရောက်၏။ ငွေရှိမှ လူရာ ခံ၏။ ငွေမရှိလျှင် လောကအလယ် မှုတ်နာငယ်၏။

ငွေသည် အသုံးချတတ်လျှင် နိဗ္ဗာန် ဘိဝံသအောင် အကျိုးပြုထောက်ကူ၏။ သံတတ်လျှင်ငွေလေးကိုပေါက်စေ၏။ ငွေကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ အသုံးပြုရ ၏။ အတ္တ၊ ပရ မှတမူ ကုသိုလ်ရ၏။ အတ္တသဘောလွန်ကဲသော မိစ္ဆာလမ်း ပြု အဝီစိကျ၏။

စင်စစ်ငွေကို လောကုတ္တရာတရား ဆက်နှင့် ချိန်ထိုးကြည့်လျှင် သမ္မာ အာရုံမကင်းသော ဝိသမဖြစ်နေခဲ့ သော နိဗ္ဗာန်နှင့် ဝေးကွာလှ၏။

ငွေသည် တဏှာအာရုံ ကာမဂုဏ် တို့ ကူးလူးဆက်ဆံ၏။ ကောင်းစွာ ဆက်ဆံမှုမပြု၍ စင်ကြယ်စွာရသော ငွေနှင့် ဒါနကောင်းကျိုး ဆောင် သယ်ပိုးသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေ သော စောင်းတန်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ရောက် အရန် ဆန္ဒနွှန်နှင့် “လေတိုက်တိုင်း လှေလိုက်သော ရွက်လှေအစီအရင် ချီ” ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

ဤဆောင်းပါးပါ အစီအရင်မှာ အလှူကုသိုလ် ကိုယ်တွေ့ တွေးခေါ် ဆက်မြှောက်သော ပညာရပ် မဟုတ် ပြောင်း ဝန်ခံပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိနေသော သစ္စာ အဆစ် “ဝိဇ္ဇာဓရမုတ်တမ်း” မှ ဆက်နုတ်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

“ဝိဇ္ဇာဓရမုတ်တမ်း” ကို ရေးသားသူ သစ္စာဗလသည် ထူးခြားသော ကမ္ဘီရ အတတ်၊ ဝိဇ္ဇာဓရပညာရပ်များကို (၃) နှစ် (၃) မိုးခန့် အရှုံးတစ်ပိုင်းဘဝနှင့် မအိပ်နိုင်မစားနိုင် မဟာမြိုင် ဆရာ အရှင်တို့ထံမှ သင်ကြားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ဝိဇ္ဇာဗလ၏ ထိုမှတ်တမ်းသည် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ပဌာန်းဆက် သဘော ကြောင့် ရောက်လာခဲ့လေ၏။

ထို မဟာမြိုင်အရှင်သခင်တို့အနက် တွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ လည်း ပါဝင်၏။ လေတိုက်တိုင်း ငွေ လိုက်စေသည့် အစီအရင်သည် ဦးကောဝိဒ ဆရာတော်ကြီး၏ နည်း ဖြစ်ပါ၏။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်ကြီးအတွက်ဝေငွေပေးလိုက်၏။

အစီအရင်ကို ဆောင်ရွက်နည်း... ရွက်လှေငယ်တစ်စင်း လှေသည်။ ခံရာ ခံဆစ် မဟုတ်ပါ။ ဝါလုံးနှင့် လှေငယ်လေး လုပ်ရုံသာ ဖြစ်၏။ လှေငယ်ကို စက္ကူဖြူ ကပ်ရသည်။

လှေငယ်၏ အလယ်တွင် ရွက်တိုင် ထူရ သည်။ ရွက်တိုင်တွင် ရွက်လှေနေဟန် စက္ကူထုနှင့် တပ်ဆင်ထား။ စက္ကူဖြူကပ် လှေငယ်ကို “ရွက်လှေ”ဟု အနီအဝါစာလုံးနှင့် ရေးထားရသည်။ ပြင် ဆင်ပြုလုပ်ပြီးသော လှေငယ်ကို မိမိ၏ ပြင်ကွန်းနှင့် အဆင်ပြေညီညွတ်ညီနေရာ ကို ရွေးချယ်၍ ထားရသည်။

ဥပမာ- စာရေးစာဖတ်စားပွဲ (သို့ မဟုတ်) အလှူတင်ပစ္စည်းခုံဖြင့် တစ်ခုခု သင့်တော်သလို စီစဉ်နိုင်ပါသည်။

ပြုလုပ်ရန်မှာ... ထိုရွက်လှေကို နေ့စဉ် ပုံမှန် ကြည့် ရှုရန် ဖြစ်သည်။ ကြည့်ရှုရာတွင် အာရုံ စုစည်း၍ လှေကလေးကို မမှိတ်မသုန် ကြည့်ရသည်။ အခြေအနေပေးတိုင်း

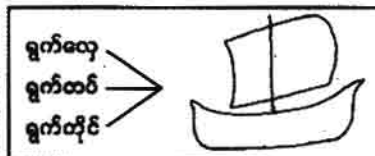
ကြည့်ရသည်။ လှေကျင့် ကြည့်ရှုနေမှန်းသော် မိမိ ၏စိတ် စုစည်းအားပေါ်ကို မူတည်၍ လှေကလေးသည် စိတ်မြင်ကွင်းတွင် လှုပ်ရှား ရွက်လှေလာသလို ထင်မြင် လာသည်။

ထိုကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလာသော အခြေ အနေသို့ ရောက်လာပြီဆိုလျှင် ကျင့်စဉ် အောင်ပြီဟု ဆိုရမည်။

လှေလှုပ်တိုင်း စိတ်ထဲက သိနေရ မည်မှာ “ငွေတွေ ဝင်လာတော့မယ်” ဟူ၍ အကြိမ်ကြိမ် နှလုံးသွင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လှေမလှုပ်သေးခင် ထို စိတ်ကူးကို မကူးမိဖို့လိုသည်။ လောဘ အာရုံကြောင့်သမာဓိမောဉ်ရှိတတ်သည်။ လေတိုက်လာလျှင် လှေလှုပ်သည်။ လေတိုက်လျှင် ငွေလိုက်လာသည်။ ငွေလိုက်လာလျှင် လှေကလေးပေါ် တင်၍ လိုရာခရီး ဆက်ဖို့ပင်။

ပုံမှန်ခွဲကောင်းကောင်းနှင့် လှေကျင့် ပါ။ စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအင်ကို အံ့ဖွယ် တွေ့ရမည်။ သင့်၏ ရွက်လှေနေသော လှေကလေးပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ခု ရောက်နေပါမည်။ ထိုအရာသည် ရွှေ ငွေအပြည့်နှင့် ရတနာသေတ္တာကြီး တစ်လုံး။

လှေတည်ဆောက်ပုံ ပုံစံနမူနာကို ဖော်ပြပါမည်။

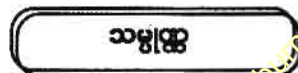

ပါးမိုးရွက်လှေ → လေတိုက် → ငွေလိုက်

လှေ	→	ရွက်	→	လှေ
ငွေ	→	ရိုက်	→	ထုပ်

အမျိုးသားသာ၊ သာသနာအကျိုး ဆောင် သယ်ပိုးနိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာရည်လျက်...

တနင်္သာရီမြို့မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဝက်ဘ်တောင်နှင့်

သင်္ကဏ်တော်ရည် ဝက်ဘ်တောင်တော်

နန္ဒမြို့မြို့

တောင်တန်းပြာပြာ
မြောက်ပိုင်းအခြားခြားနှင့်
ဝက်ဘ်တောင်ထွတ်ဖျာဆီက
ရန်အောင်မြင် ပြတ်ဘုရားကိုလည်း
ယံပွားကာ ကြည့်လိုမခိုင်ဘူး
မင်းရာဇဝံ့ညီ
ယုံကြည်စွာ အောင်မြေနှင်းပါလို့
အောင်တော့ရင်း ညံ့ခဲ့သည်
ဓမ္မသာရိယပြောင်း...

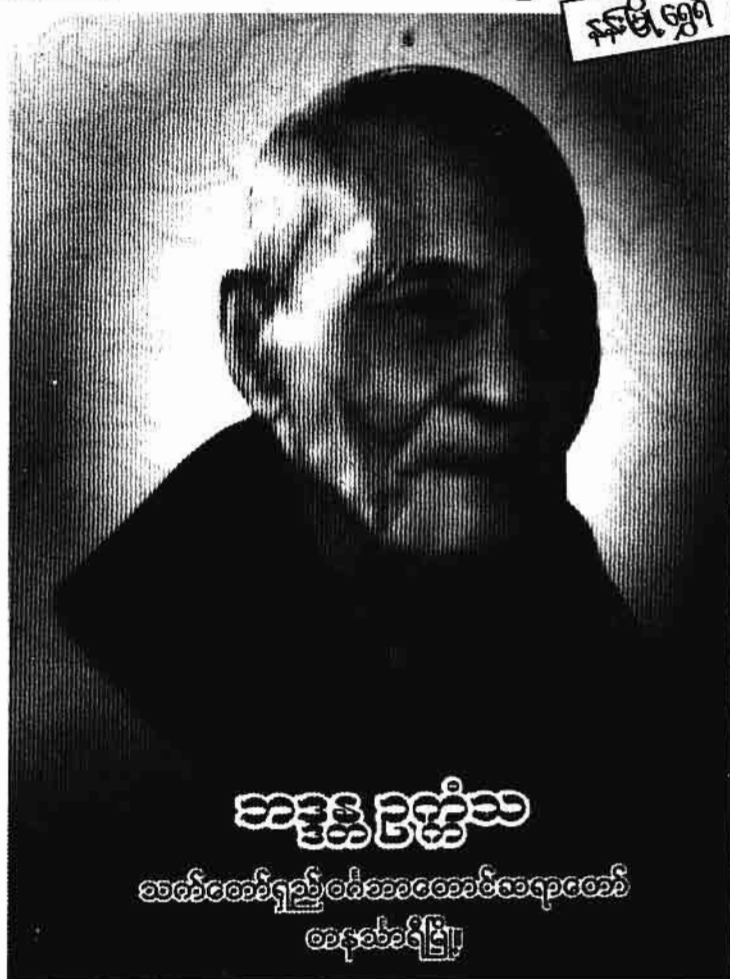
ဟူသော တနင်္သာရီမြို့နယ်မဂ္ဂဇင်း
အဖွင့်ကဗျာလေးကို စိတ်မှ ရွတ်ဆို
ရင်း စာရေးသူသည် ဝက်ဘ်တောင်
တော်ဆီ တဖြည်းဖြည်း လှမ်း၍ တက်
ထားမိပါသည်။

ဆရာတော်အား ဖူးရန် လိုက်ပါလာ
ကြသော အစ်ကိုတော်ဖြစ်သူ
အရှင်စန္ဒိမာနှင့် ရဟန်းတော်များက
အရှေ့က တက်ရောက်သွားကြပါပြီ။
ဆည်နေကား လပြည့်နေ့ဖြစ်၍ ဝက်ဘ်
တောင် လူစည်ကားနေပါသည်။

ဝက်ဘ်တောင်တော်ပေါ်တွင် တည်
ထားသော ရန်အောင်မြင်စေတီတော်
မြတ်ကြီးသည် တနင်္သာရီမင်းအဆက်
ဆက်က တည်ထားမှီခိုခဲ့သည့်
ဆံတော်ရှင်စေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဘုရားရှင် ကြွရောက်စဉ်က မထော်
သူကြွယ်အား ဆံတော်တစ်ဆူ ပေးခဲ့
ကြောင်း ရှေးသမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ
သိရပါသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် ပြန်လည်ပြုပြင်စဉ်
စေတီတော်ကြီးမှာ အဆင့်ဆင့်
F.17A, July, 2015.

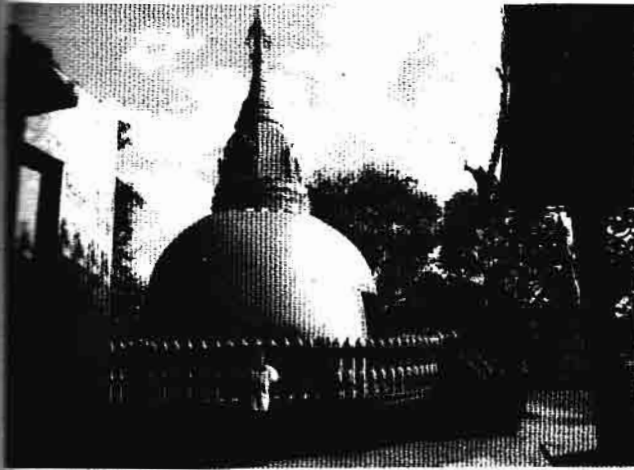
မွမ်းမံ၍ သုံးထပ်စေတီအဖြစ် မှတ်တမ်း
တင်ခဲ့ကြပါသည်။

အတွင်းဘက် စေတီတော်ဟောင်း
အထက်ဌာပနာတိုက်မှ ဆံတော်ပွား
များ၊ ရှေးကျောက်ဆစ်ရုပ်ပွားတော်
များ၊ အုတ်ခွက်ဘုရားများ အဆူပေါင်း
(၆၈၀၀) ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်ကို
သတင်းစာမျက်နှာဖုံး၌ ဖော်ပြခဲ့ကြပါ

သည်။

စေတီတော်ကြီး ပြုပြင်ပြီး ထီးတော်
တင်သည့် ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ
တစ်လလုံး ဝက်ဘ်စေတီတော်ကြီး
ကောင်းကင်ယံမှ ကြယ်တံခွန်ကြီး
တစ်လုံးက အလင်းပြာနေသည်ကို
အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရသည်။

အခါမဲ့မန်းများ ဖူးမြင်ခြင်း ဖြစ်သည်

• ဝိသာာထာန်မှ အောင်မြင်ရာ
ရှာအောင်မြင်အောင်တော်နှင့် အောင်မြင်ရာ

ဝိသာာထာန်မှ အာရသု

• တနင်္သာရီမြို့ ဝိသာာထာန်တွင် ဘုရားဇယားက သိုက်ရန်နှင့်
တောင်တော်ကြီး သုခုမပင်

နေရာများတွင် ပူဇော်ထားခြင်းဖြင့်
ယာဉ်တိုက်မှုများ ထူးခြားစွာ ရှောင်လွှဲ
နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆေးပေါင်း၊ ဂမုန်းပေါင်း စသည်
ဝိသာာတောင်တော်မှ ဆေးဂမုန်းများ
ကို စုပေါင်း၍ ဒကာ၊ ဒကာမများက
စိပ်ပုတီးများ ပြုလုပ်ထားပါသည်။
ဆရာတော်အား လာရောက်ဖူးမြော်သူ
များကို ဆရာတော်မှ စွန့်ကြဲပါသည်။

အဆိုပါ ဂမုန်းစိပ်ပုတီးမှာ ပယောဂ

အမျိုးမျိုးကို နှိပ်နင်းနိုင်ပြီး စိပ်ပုတီးစေ့
ကွဲများကို သောက်သုံးလျှင် သွေးတိုး၊
နှလုံးရောဂါ စသည်တို့ပါ ပျောက်ကင်း
ကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် ယခုတိုင် အနှစ်
(၄၀)ကျော်သည်အထိ အနာပွယ်ခြား
မမြဲ၊ အသက်လည်း ဆရာတော်၏
အသားအရေသည် သက်တော်(၉၇)
နှစ်နှင့်မလွန်အောင်ပင် အသက်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ အသားအရေမှာ
မွေးရန်တစ်မျိုး မွေးပျံ့နေကြောင်းကို

ဆရာတော်၏ ခြေအစုံကို ဦးတိုက်ရှိခိုး
ခဲ့သော စာရေးသူ၏ ခင်ပွန်းမှ ပြောပြ
ပါသည်။ ဆရာတော်ထံ လာရောက်
ဖူးမြင်သူများကို ဒကာ၊ ဒကာမ ဟူ၍
ပင် မကြည့်ရှုဘဲ စရဏကိုသာ အာရုံ
ပြု၍ ဆုပေးခြင်း၊ တရားဓမ္မဖြင့် ဆုံးမ
ခြင်းတို့ကို ပြုတော်မူပါသည်။

သာမညဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က
မြိတ်မြို့၊ တနင်္သာရီမြို့မှ ဘုရားဖူးများ
စုပေါင်းသွားရောက် ဖူးမြော်ကြသော
အခါ သာမညဆရာတော်ကြီးမှ

“မိမိတို့အရပ်၌ မိတ္တူရိနေသည်က မသိကြ
ဘဲ အခြားအရပ်များသို့သာ သွားလာနေ
ကြနှင့် ဝိသာာတောင်ဆီလည်း သွားကြ”
ဟု မိန့်ကြားခဲ့ကြောင်း မြိတ်မြို့မှ
ဒကာ ဒကာမများက ပြောကြပါသည်။

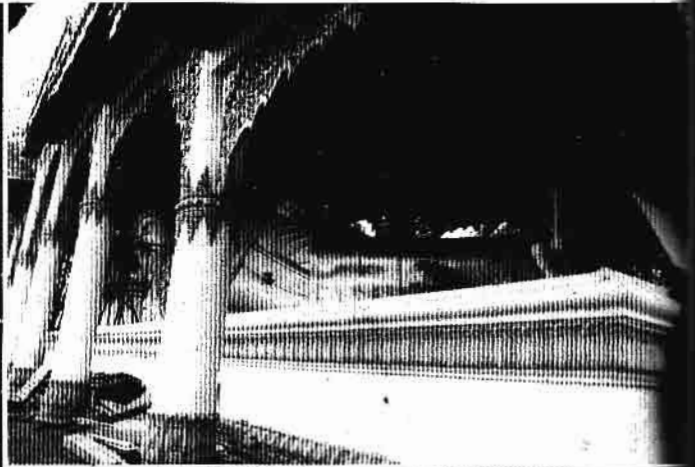
ယင်းနှစ်တွင် မြိတ်မြို့မှ တနင်္သာရီ
မြို့သို့ ဆရာတော်ဖူးသော ပရိသတ်များ
မှာ နေ့စဉ် ရာနှင့် ထောင်နှင့် ချီကာ
လာရောက်ကြပါသည်။ ထူးခြားသော
ဝိသာာတောင်တော်၌ တနင်္သာရီမြို့

• ဘုရားရေးခြင်မြဲစုရင်း သုခ

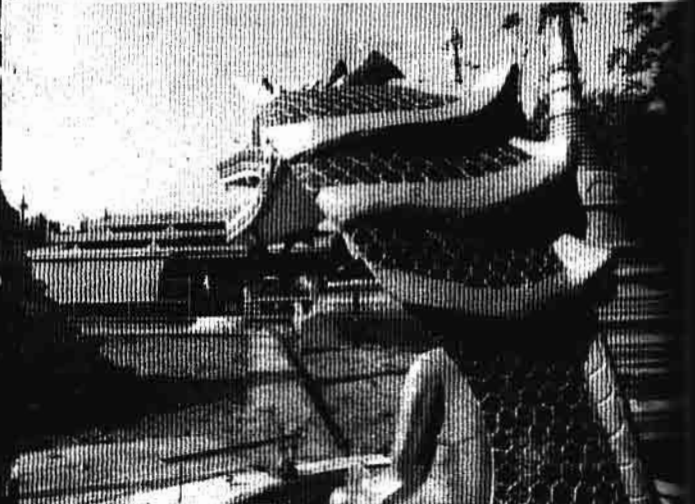
• သံတာထောင်ကို ဝိုင်းရံပြီး

• သံတာထောင်မှ ဘုရားသီတီးကာ
မှာသာရိပ်ယာတော်ပြန်

• သံတာထောင်မှ ရှည်သာလျှောင်း ပြတ်ရွာဘုရား

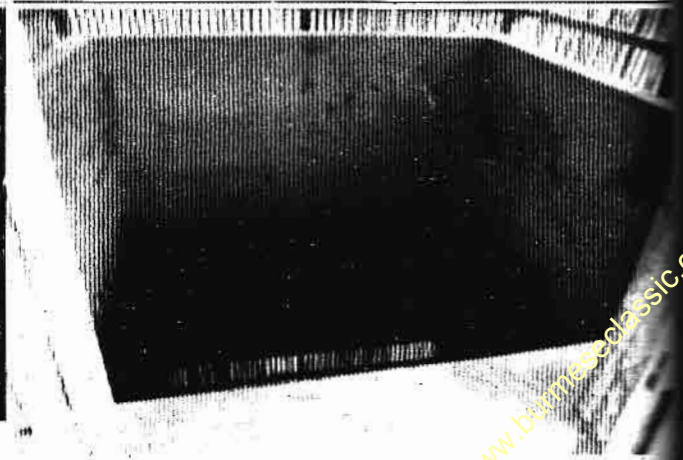
• နဂါးတို့၊ မြွေသွေးရာ တနင်္လာနို့၊ ရှိတော်မူသောမြို့တော်မြို့ကွင်း

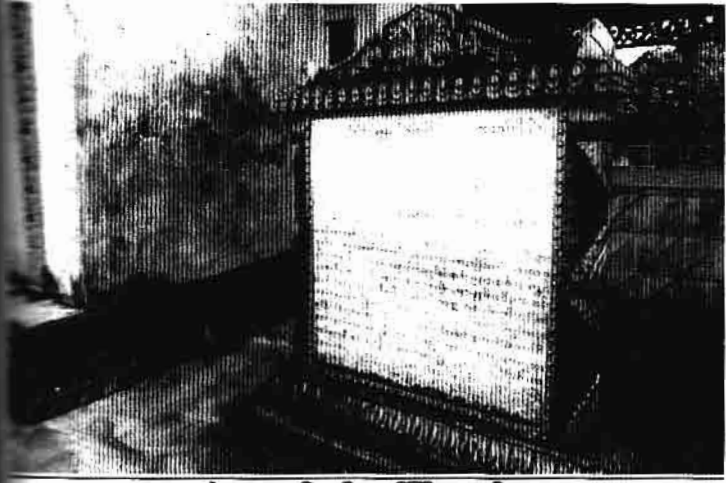

• သံတာထောင် ရပ်မြို့တော်သို့ လိုက်ရုံသံတာထောင်တွင် ဆင်သက်ရာ
အကုန် ပြုလုပ်ထားသော ဘုရားရုပ်

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုဏ်း

ဝံဘာတောင်ပေါ်မှ ရန်အောင်မြင်အောင်

ဝံဘာတောင်သုတေသန အနုပညာဆောင်ရွက်မှု

ဆရာမ မြေအောက်လိုက်ခေါင်းများ
 ဖြစ်သည်။
 ဆောင်တော်အောက် လိုက်ပေါက်
 နေရာမှ လိုက်ခေါင်းတစ်ပေါက်သာ
 ကျန်ဆေးထား ကျောက်တောင်ကြီး
 ဆီ ပေါက်ကြောင်း ရှေးသူဟောင်း
 ဆိုထားခဲ့ကြပါသည်။

ရင်ပြင်တော် ပြုပြင်စဉ်က လိုက်
 ခေါင်းမြေပြိုကျ၍ လိုက်ပေါက်ကြီး
 ပေါ်လာသည့်အတွက် ယင်းအပေါက်
 ကို အင်တောဖြင့် ပိတ်ဆို့ကာ ရေကန်
 အဖြစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲထားသည်ကို
 ယခုတိုင် ရင်ပြင်တော်တွင် ပေ(၃၀)
 ပတ်လည် ရေကန်တစ်ခုကို တွေ့မြင်

နိုင်သည်။

ဝံဘာတောင်ပေါ်မှ များပြားလှ
 သော သာသနိက အဆောက်အအုံ
 များ ရန်အောင်မြင်၊ ရာဇအောင်မြင်
 စေတီများကို ဖူးမြော်ပြီး ဝံဘာဆရာ
 တော်၏ ဆုံးမဩဝါဒကို ခံယူကာ
 ပတ်ဝန်းကျင် ရှောင်များကို ရှုမျှော်ခံစား
 နိုင်ပါသည်။

ဝံဘာတောင်ပေါ်မှ တနင်္သာရီမြစ်
 နှစ်သွယ်၊ မြဝတီဆင်တောင်၊ လေသာ
 တောင်၊ နတ်ဂူတောင်၊ ကြယ်ရွှေ
 တောင်၊ အောက်ကင်းတောင်၊ နဝထပ်
 တောင်၊ ဂမုန်းတောင် အစရှိသော
 များပြားလှသော တနင်္သာရီရိုးမ
 တောင်တန်းအသွယ်သွယ်ကို ရှုမျှော်
 ရင်း သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော လေနု
 အေးလေးများကို တဝကြီး ချူရှိုက်နိုင်
 ပါသည်။

စာရှုသူ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 ပရိသတ်များ မော်လမြိုင်၊ ထားဝယ်၊
 ဗြိတိ၊ ကော့သောင်း၊ ကားလမ်းမကြီး
 တနင်္သာရီမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါလျှင်
 တနင်္သာရီမြို့မှတစ်ဆင့် မောတောင်
 လမ်းမကြီးမှ ထိုင်းနိုင်ငံ ပရာကျတ်
 ကရိခံမြို့နှင့် အရှေ့ပင်လယ်ဆီ နေချင်း
 ပြန်လည်း သွားရောက်နိုင်ပါသည်။

တနင်္သာရီမြို့တွင် ခေတ္တ နားခိုရင်း
 ဝံဘာတောင်၊ ရန်အောင်မြင်စေတီ
 တော်နှင့် ဝံဘာဆရာတော်အား
 ဖူးမြော်ကာ ဆရာတော်မှ မိန့်ကြား
 သော စရဏကျင့်စဉ်များပါ ကျင့်ကြံ
 လိုက်ပါက အတိတ်ကံများ ကောင်း
 ကျိုးပေးခွင့် ရရှိကာ လိုရာဆန္ဒများ
 ပြည့်ဝသွားမည် ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသား
 လိုက်ရပါသည်။

ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျောက်အမျိုး
ပေါင်း(၁၂၀)ကျော်ရှိရာ(၂၅)မျိုးလောက်
သာ လူတို့ အသုံးများလျက်ရှိကြောင်း
သိရသည်။

စိန်၊ ပတ္တမြား၊ မြ၊ ဥဿဗရာ၊
ဂေါ်မုတ်၊ ကြောင်ကျောက်၊ ကျောက်
စိမ်း၊ နီလာ၊ ပုလဲတို့မှာ လူ အသုံးများ
ထင်ရှားသော ကျောက်မျက်ရတနာတို့
ဖြစ်သည်။

ယင်း ကျောက်မျက်ရတနာတို့သည်
ရှားပါးမှု၊ အသွေးအရောင် တောက်
ပြောက်မှု တာရှည်စွာ အသုံးခံမှု
တစ်မျိုးချင်းစီအလိုက် ထူးထွေဆန်း
ပြားသည့် လျှို့ဝှက်ချက်၊ သိဒ္ဓိစွမ်းအင်
များ ရှိမှုတို့ကြောင့် လူတို့နှစ်သက်
မြတ်နိုးစွာ အသုံးပြုကြခြင်းဖြစ်၏။

ယင်းသို့ ကျောက်အမျိုးမျိုးရှိရာ
စာရေးသူအနေဖြင့် တင်ပြလိုသည်မှာ
ရေသံကျောက်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်
သော သိဒ္ဓိစွမ်းအင်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ရေသံကျောက်ကို လက်
ဝတ်ရတနာပြုလုပ်၍ လည်းကောင်း၊
ရေစက်ရေပေါက်ပုံ ရေသံကျောက်ကို
ဆွဲပြာ၍ တပ်ဆင်ကာ လည်ဆွဲရတနာ
အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဆောင်ပစ္စည်း
အဖြစ်လည်းကောင်း အသုံးပြုလျက်
ရှိကြလေသည်။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရေသံ
ကျောက် စိပ်ပုတ်စိပ်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
ကြပါသည်။

ရေသံကျောက်၏ အရောင်မှာ
အနက်ရောင်ဖြစ်သည်။ အခြား
ကျောက်များနှင့်မတူဘဲ ထူးခြားချက်
တစ်ရပ်မှာ **သံလိုက်ဓာတ်ပါရှိခြင်း**ဖြစ်
သည်။ သံလိုက်တုံးနှင့်ထိကြည့်လျှင်
အောက်သို့ကွာမကျဘဲ ကပ်လျက်နေ
သည်ကို တွေ့ရသည်။

ရေသံကျောက်ကို လက်နွမ်း လည်
၁၃၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (၂၅)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်
လူတို့နှစ်သက်၍ လာဘ်ရှင်စေသည့် ထူးခြားစွမ်းအင်
သိဒ္ဓိစွမ်းအင်
ရေသံကျောက်

ကိုလင်းနိုင် အဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုသော
ရေသံကျောက်ကို ဤသို့ တွေ့မြင်ရမည်
သို့စသည့်အဆောင်အဖြစ်အသုံးပြုသော
ပစ္စည်းအဖြစ် အသုံးပြုလျှင် ထား
အန္တရာယ်ကင်းစင်ခြင်း၊ ချစ်ခင်လေး
စားသည့်သူများဖြစ်၊ စီးပွားလတ် လတ်
ခြင်းနှင့် ထည့် ကောင်း ကျိုးများ
ရရှိစံစားရကြောင်း ယုံကြည်လျက်
ရှိကြသည်။

ရေသံကျောက်ကို အဆောင်ပစ္စည်း
အဖြစ် ဆောင်သဖြင့် လက်တွေ့
ကောင်းကျိုး ရရှိသူကို တင်ပြရမည်
ဆိုလျှင် နွားထိုးကြိုးမြို့နယ်၊ ဖလံကုန်း
ရွာက ထန်းလျက်၊ နှမ်း၊ ပဲစင်းငုံ
စသည့် ဒေသထွက်ကုန်များကို ဝယ်
ရောင်း သိုလှောင်ခြင်း ပြုလုပ်သော
ပွဲစားတစ်ဦးလည်းဖြစ်၊ ခေတ်ပညာ
တတ် လူရွယ်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သူ
ကိုလင်းနိုင်၏ အတွေ့အကြုံများကို
တင်ပြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ကိုလင်းနိုင်
အဆောင်ပစ္စည်းအဖြစ် အသုံးပြုလျက်
ရှိသည့် ရေသံကျောက်ကို တွေ့မြင်

ကြည့်ရှုခဲ့ရသည်။ ကျောက်အရွယ်
မှာ ရွေးကြီးစေ့ခန့်ရှိသည်။ အရောင်
အနက်ရောင်ဖြစ်ပြီး တောက်ပြောက်
လျက် ရှိသည်။

ကိုလင်းနိုင်က သူ၏ ရေသံကျောက်
နှင့် ပတ်သက်၍...

‘ကျွန်တော်ဟာ ဟောဒီ ရေသံကျောက်
ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အဆောင်ပစ္စည်းအဖြစ်
ဆောင်လာခဲ့တာ ခုဆိုရင် နှစ်၊နှစ်လေး
ရှိပါပြီ။ စ.ဆောင်တဲ့အချိန်ကစပြီး ခုနစ်
ရှစ်လလောက်ရှိတဲ့အခါမှာတော့ သီး
ထူးခြားစွာ ကောင်းကျိုးတွေ ရရှိစံစား
အမှန်ပါ။’

“ရေသံ” “ရန်သေ”လို ဆိုတဲ့အခါ
ကျွန်တော့်အပေါ် အပြစ်ကြည်တဲ့ သံစာ
တန်း ဖြစ်နေခဲ့သူတွေနဲ့ ဆက်ဆံ
ပြုလည် ကောင်းမွန်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့်ပို ဆရာပြန်တဲ့အတိုင်း
ရေဝယ်ရေးတွေ တိုးတက်ကောင်းမွန်
စီးပွားရေးလဲ အောင်မြင်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီလိုကောင်းကျိုးတွေ ရရှိစံစားနေတာ
ဟာ ဟောဒီရေသံကျောက်လေရဲ့သိက္ခာ
အင်တွေ၊ အကျိုးကျေးဇူးတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
ဟူ၍ စိတ်ပါလက်ပါ အားပါးစွာ
ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ထူးခြားစွမ်းအင် သိဒ္ဓိ
ရေသံကျောက်အစွမ်းနှင့် ပတ်သက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်
သုတဖြစ်ဖွယ် ရေးသားတင်ပြလိုက်
ပေသည်။

ထင်ထွန်းလှိုင်(ပြင်သစ်)

အသံသယ

အသည်းရောဂါအတွက်ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မနိးဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

အသေးစားပုတ်ရုံတင်အမှတ် ၀၈၃၃ ၂ ၀၁၀၆၇၂ (တဆေးက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၂၂) ဦးဘိုက်ဝံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ပေါ်ပေါက်စွက်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကုသကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများ ခပ်များစွာရှိသည်။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများ အနက် အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့ အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ် သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူ ဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင် ရောဂါဖြစ်ပါသည်။

ထွန်းခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက် သဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိုးနိုးပုံမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်း ချိတ်၊ ဖျိတ်၊ အနံ့၊ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ် ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂုံ၊ ကွေး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အရေများ ပါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ရင်ခေါင်းချပ် ချပ် အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင် တာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ လာ၏။ လူကသာသိနိုင်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေး တော့ ပုတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အိပ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ် ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုး နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာ တာနေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ ခံရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက် သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝ ကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော် ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာ သည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်း အောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှု ကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည် လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေ သကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမား တော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေး နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်း ရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

အထူးကုဆေးကုခန်း

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲ့ဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့် ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား တက်သွားပြီး ဂရုတိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက် လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ခရီး မှန်ရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ် မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခု လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုသ ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေ တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ် ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ကောင်း ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး ကျွန်တော် “ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ဖော် မော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ တွေ့ ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းခံစား ပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာရှင် နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာ မြင့်စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက် ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ဖော်မြူလာ အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက် သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးရန် လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကမ္ဘာ မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်သော ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အား ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ အသား ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ခု အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ဝိုးကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သောက် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းထွက် လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (စာ)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ဖုန်း-မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးပါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၁၆၀) သုန္ဒာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၆၁၀၉၁၊ ၀၉-၇၂၂ ၄၃၀၉၄

ဖုန်းမြိုင်ပယ်မြို့နယ်-
အမှတ်(၁၂/၉) ဘုဂ္ဂလမ်း၊ ရပ်ကွက်-၁၀၊ အမှတ်-၁၁
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၁၊ ၀၉-၇၇၃ ၂၂၁၃

ယတြာဇာင်္ဂါန် ရုပ်တုများ

ရွှေဂူတန်း (သို့မဟုတ်) ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏

မင်းတုဒ္ဓိ
(ဂမ္ဘီရတောင်တန်း)

အောင်မြေနေရာထူး

ရဟန္တာဟု ကျော်ကြားခဲ့သော ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလသည် မြန်မာ နိုင်ငံအနှံ့အပြား၊ မြို့ရွာဒေသများသို့ သွားရောက်၍ တော၊ တောင်၊ လိုဏ်ဂူ၊ ဆူသာန်၊ ရှေးဟောင်းဘုရား ပရိဝုဏ် ထည်တို့တွင် တရားရှုမှတ် အားထုတ် ခဲ့ကြောင်း၊ ကန်၊ သိမ်၊ ဘုရား စသည့် သာသနိက အဆောက်အအုံများ ဖြစ် ထွန်းတိုးပွားစေခဲ့ပါသည်။

ထိုနေရာများကို ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ အောင်မြေ နေရာထူးများ အဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် ရွှေဂူကုန်းသည် ထည်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလမှ F.18A. July, 2015.

၁၂၅၄ ခုနှစ်၊ ၁၂၅၅ ခုနှစ် ဝန်းကျင် က လာရောက်သီတင်းသုံး တရား အားထုတ်ကာ ကျောင်း၊ သိမ်၊ ဘုရား စသည်တို့ ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့ဖူးသော အောင်မြေနေရာထူး တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် ဤနေရာကိုမူ လူသိ နည်းပါသည်။

ပဲခူး မဟာစေတီဆရာတော် ဦးဂုဏ် ၏ နောက်ပါတပည့် ဦးပဉ္စင်းဦးဂန္ဓာ သည် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလအနေဖြင့် သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံကိုသိသော ပရမိတ္ထဝိဇာနည်အဘိညာဉ် ရတော်မူ သလားဟု သံသယစိတ်ရှိသဖြင့် ဝင်းပ တောရွာတွင် ရှိနေခိုက် ဘုန်းတော်ကြီး

ဦးသီလနှင့် ကြုံရစဉ် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ ခရီးပန်းလာသည်ကို ဝတ်ဖြည့် နှိပ်နယ်ပေးရန် စိတ်ကူးမိသည်။

ယခင် သံသယ ရှိထားဖူးသည်ကို လည်း စုံစမ်းလိုသော အကြံလည်း ဝင်လာ၍...

‘ဗုဒ္ဓအား အလွယ်တကူ ထပ်ဖြည့်ခွင့်ပေးပါ စေ ဦးပဉ္စင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ စသည်ကို မေးပါစေနှင့်’

ဟု စိတ်ထဲမှာ ဆုတောင်း၍သွား သည်။ ဦးဂန္ဓာမာ ရောက်သွားလျှင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလက ခြေဆင်း လျက် အလွယ်တကူပင် ထပ်ဖြည့်ခွင့် ရ၏။ ဘာမှ မသေဘဲ နှစ်နာနာနာ

မှ “တော်လောက်ပြီ သွားတော့” ဟု မိန့်လေသည်။

ဦးနန္ဒမာသည်(နောင် မဟာစေတီ ဆရာတော်)မှာ ယခင်က သံသယကို ဖယ်၍ ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလကား တကယ်ပင် သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံ ကို သိပေသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ဝမ်း သာနေပေသည်။

ဦးနန္ဒမာက ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ကို အထက်ပါအတိုင်း ဝတ်ဖြည့် စမ်းသပ်သော ဝင်းပတောရွာမှာ စစ်တောင်းမြစ်ရေ တိုက်စားသဖြင့် ပျောက်ကွယ်ခဲ့လေပြီ။

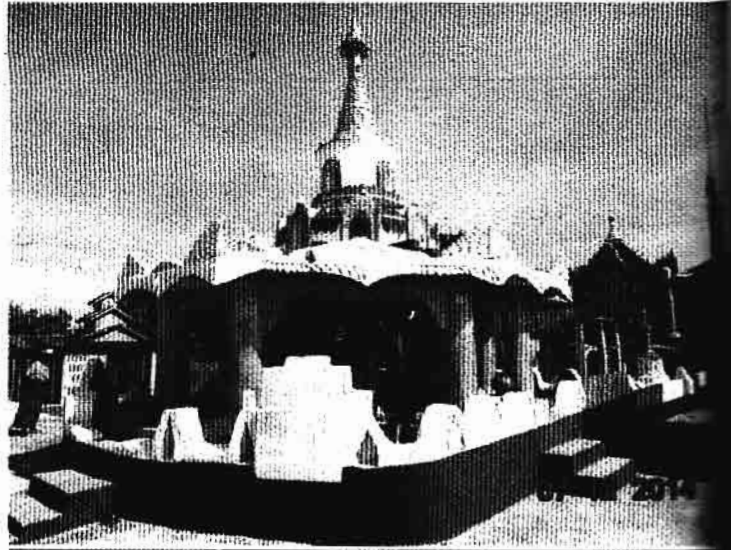
အမှန်တော့ ဝင်းပတောအပိုင်တွင် ရှိသည့် ယခု ရွှေဂူကုန်းကျောင်းတိုက် နေရာတွင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ရွှေဂူကုန်းကျောင်းတိုက် တည်ရှိ သော နေရာမှာ ကျိုက်ထိုမြို့နယ်၊ မုပ္ပလင်ကျေးရွာနှင့် စွပ္ပန်းကျေးရွာကြား စစ်တောင်းမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းနဖူး ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်က တောကြီး မျက်မည်းနေရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ သီတင်းသုံး တရားအားထုတ် ခဲ့သော လိုဏ်ဂူရှိသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ လက်ထက် သမုတ်ခဲ့သော သိမ်ဟောင်းနေရာရှိသည်။ ကျောင်း ဟောင်းနေရာရှိသည်။ စေတီဟောင်း နှစ်ဆူနေရာရှိသည်။

ယခုလက်ရှိ ရွှေဂူကုန်း သာသနာ ပြုဆရာတော်မှာ သက်တော်(၇၇)နှစ် ရှိသော ဦးနန္ဒမာလာဖြစ်သည်။ ဝေါမြို့ နယ်၊ ဘုရားပျိုကျေးရွာဇာတိဖြစ်ပြီး မန္တလေး မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်တွင် ပရိယတ္တိစာပေကို အကြီးတန်းအထိ သင်ယူခဲ့သည်။

မန္တလေးတွင်ရှိစဉ် တိပိဋကဓရ ခုဒ္ဒက နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓရင်း

ယတြာဇွင်သီမှ ထေတီတော်

ထွပ်ပုန်း နန်းကုန်းသီတော်၊ အသားမင်းသားရှင်ဘုရား

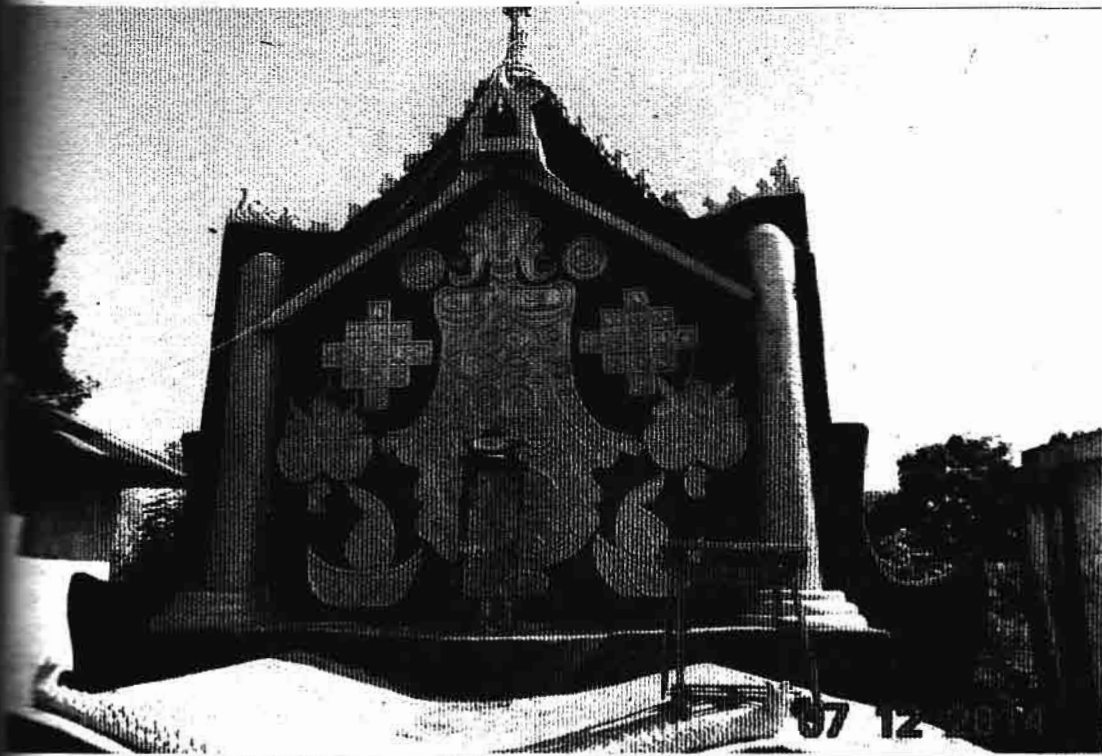

မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ် တော်ရ ဘဒ္ဒန္တသုဇာတာဘိဝံသ(ဆရာ တော် ဦးရန်ကုန်)၊ ယခင်တိုက်တစ်ရာ ဆရာတော်ကြီး၏ မွေးစားသား တပည့် ရင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ လောကီပညာ၊ အင်း ပညာရပ်များကို ကောင်းစွာ သင်ယူခဲ့ ဖူးသည်။

ဦးနန္ဒမာလာ ဤရွှေဂူကုန်းကို ရောက်ရှိချိန်က စေတီငုတ်တိုက်နှစ်ဆူ၊ သိမ်ပျက်၊ ကျောင်းပျက်တို့ကို တောချုံ

ဖုံးလွှမ်းနေပြီး မည်သူမှ မရှိကြသော်လည်း ထိုတောချုံတို့ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း အားလုံးကို အသစ်မှတစ်ဖန် ပြန်လည် စတင်ခဲ့ရသည်။

ယခုတော့ (၁၀)ကေ ကျယ်ထိ သော သာသနာ့ပရိဝုဏ်မှာ ကျောက် တိုက်ကြီးများ၊ မွေရုံကြီးများ၊ စေတီတော်များ၊ ဘုရားရုပ်ပွားတော် များဖြင့် ခမ်းနားထည်ငါးနေလေပြီ။ ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်း

◆ အင်္ဂလိပ်အိမ်

◆ တွေ့ကုန်းသားသန့်ပြာတော် အရှင်နန္ဒမာလာ

အတွင်း ပါရမီဖြည့်ကာ သာသနိက ဆောက်အံ့များ တည်ဆောက်ရာ တွင် ဦးဆောင်နေသူ ဦးတင်မောင်ဦး (ခ) နှစ်(ရေခဲတွင်းတူး အင်ဂျင်နီယာ ဦး) က ကျွန်ုပ်ကို သာသနာ့ပရိဝုဏ် အတွင်း လိုက်ပို့ပြသကာ သိလိုသမျှ ဖြည့်ပြပေးပါသည်။

ရွှေကုန်းကျောင်း ပရိဝုဏ်အစင် တစ်ဆောင်တွင် တည်ဆောက် ဆဲ ဓေတီတော်ကြီးတစ်ဆူရှိသည်။ 'အဲဒါ ရွှေတိဂုံတုဇာတိတော်တစ်ဆူတည်း အလှူရှင် မရှိဘူး အများပြည်လူ သဒ္ဓါကြီး အလှူငွေ ဖြည့်ပြည့် တည်ဆောက်ခဲ့ရ တယ်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်မှာ စတင် ပန်းချီဆွဲရာ အကူကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်ဖြစ်နေတဲ့ ဗိုလ် နှစ်(ခ) ဦးတင်မောင်ဦး သာသနာ့ တပ်မ နှစ်(ခ) အုပ်ချုပ်လာချပေးခဲ့တယ်။

သုဂ္ဂလ် ခုနှစ်၊ ဒီနှစ် တပေါင်းလပြည့်မှာ ထိတော်တော်လျှောက် နှစ်(ခ) ဦးတင်မောင်ဦး ရွှေတိဂုံတုဇာတိ ဓေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်ကပ်လျက် ဖြစ်ကမ်း ဘေး တောင်ကုန်းစောင်းတွင်လည်း

စေတီဘုရားများ တည်ထားပြီး အနောက်ဘက် စစ်တောင်းမြစ် ခွင်း အလှူနှင့် ဗျူးမြိုင်လို ဖြစ်နေသည်။ 'အဲဒါ တံတိုင်းတော် တောင်တန်းမှာ ရွှေတိဂုံ နေရာမှာ တွေ့တော်

နက္ခတ္တရေးခြင်းပစ္စည်း လေး

တည်ဆောက်ဆဲ
ရွာသုံးရာစုတော်တော်

အလယ်က ရပ်ပြင်ကျယ်နဲ့ ဓမ္မတီတော်က
မျှော်တော်ယောင်တတ်မိင်စု လွင်းတော်၊
အဲဒီဘေးက ကျိပ်နိဗ္ဗာနရား အဲဒီ မြောက်
ဘက်ဘေးမှာ ဆောက်လက်စ အစိမ်းရောင်
ကြွေပြားခင်း ထားတာက ယိုးဒယား (ထိုင်း)
ဘုရင်သမီးတော် ဘုရင့်နောင်မင်းရဲ့ ပိဖုရား
တပ်ပါဖြစ်တဲ့ ဆုပန်ကလျာရဲ့ နံနံ ဖြစ်တယ်။
ထူးဆန်းတဲ့ ပဌာန်းဆက်ပါး၊ လွန်ခဲ့တဲ့
(၆)လလောက်က ထိုင်းနိုင်ငံ ဖတ်ဖျီနယ်၊
ထိုင်းလေးမြို့ကျောင်းက သက်တော် (၁၅)နှစ်
ရှိတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါး ဒီကို မမျှော်လင့်ဘဲ
ကြွရောက်လာပြီး ဒီနေရာမှာ အစ်မတော်
ဆုပန်ကလျာနဲ့ ဘုရင့်နောင်မင်းကြီးနဲ့
ရှင်စောပုနန်းတွေ ဆောက်လိုကြောင်း ခွင့်
တောင်းလို့ ဆရာတော်က ခွင့်ပြုပေးခဲ့တယ်။
အဲဒီ သူက ကုန်ကျငွေအတွက် ထုတ်ပေး
ခဲ့ပြီး သူပြောတဲ့ ဒီလိုပုံအတိုင်း ဆောက်ပေး
နေတာပါ။ အဆောင်ပြီရင် ရုပ်တုထားမယ်။
ဒီကနေ အနောက်ဘက် ဟံသာဝတီ(ပဲခူး)
ကို မျှော်ကြည့်နေတဲ့ပုံဆိုတော့ သူ့မှာ
သမိုင်းမတင်နိုင်သေးတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတွေ
ဘုရင့်နောင်ပိဖုရား ယိုးဒယား (ထိုင်း) မင်းသမီး
ရဲ့ ဘဝနောက်ဆုံး အခြေအနေ တတ်လမ်း
တွေ ရှိမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

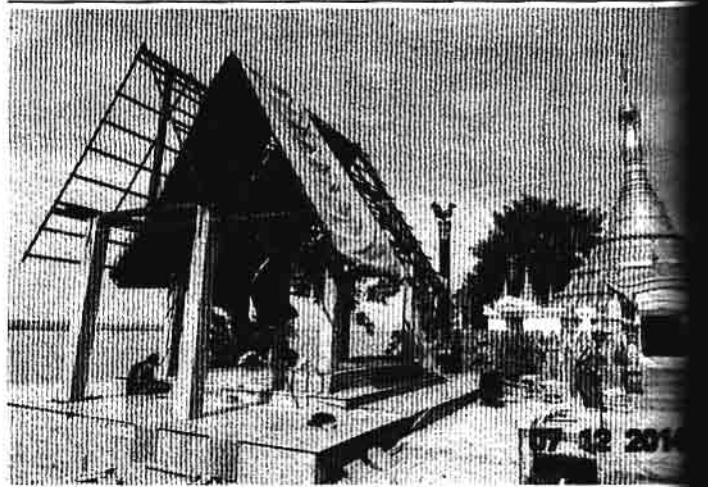
ထို့နောက် အင်္ဂတေလှေကားမှ
တစ်ဆင့် တောင်ကုန်းမြစ်ကမ်းပါးဘေး
တွင် ကပ်လျက်တည်ဆောက်ထား
သော နန်းဆောင်ဘက်သို့ ဆင်းကြပြန်
သည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့်ပုံမှာ နာဂ
သိုက်ချုပ်ဘိုးတော်ဟု စာတန်း
ရေးထိုးထားသည်။ ထိုနေရာမှာလည်း
ကြွေပြား အပြည့်ခင်းထားသဖြင့်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် အလွန်ကောင်းသော
နေရာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနေရာမှ မြောက်ဘက် အင်္ဂတေ
၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

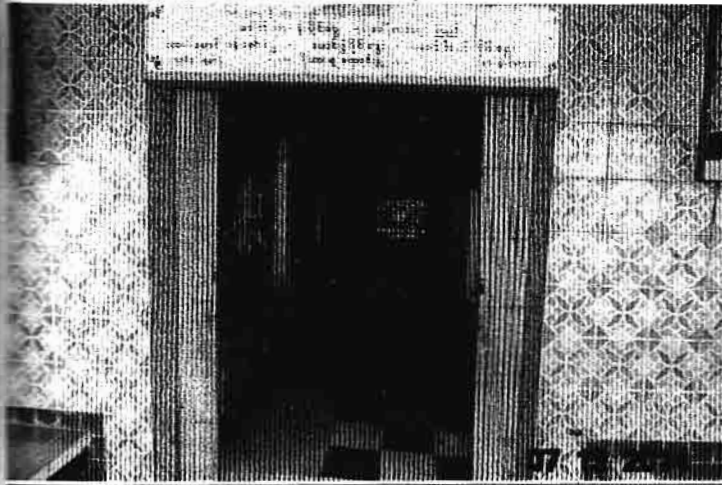

ဓမ္မတီတော်ကြီးတော်နှင့် ဓမ္မတီတော် အနီးမှ ဘုရင့်နောင်မင်း၏ ပိဖုရား
ဆုပန်ကလျာ ရှင်စောပုဆောက်လုပ်နေထဲပုံ

နာဂသိုက်ချုပ်ဘိုးတော်

တက္ကသိုလ်တစ်ခု အတွင်းက ဓာတ်ပုံ

လှေကားထစ်အတိုင်း အပေါ်ပြန်တက်
ကာ နောင်တော်ကြီး စေတီတော်ကို
ဖူးမြော်ကြသည်။

ဒီနောင်တော်ကြီးစေတီနဲ့ ပိုမြောက်ဘက်
နားက ညီတော်စေတီတို့ဟာ ရှေးဟောင်း
စေတီပြုပျက် ဖုတ်တိုဆွေအဖြစ်နဲ့ တောချုံ
နွယ်ဖုံးဝိတ်နေတာကို ဆရာတော် ပြန်ပြော
ပြီး တည်ထားခဲ့တာပါ။

ညီတော်စေတီရဲ့ နောက်နားမှာ သာသနာ့
အလံ စိုက်ထားတဲ့ နေရာကတော့ ရှေး
ဟောင်းသီဟနန်းနေရာပါ။

နောင်တော်စေတီဘေးတွင် စစ်
တောင်းမြစ်ကမ်းခြေသို့ ဆင်းသော

အင်္ဂတေ လှေကားထစ်များရှိပြီး
လှေကားထစ်စောင်းတန်း နံရံပေါ်တွင်
မြတ်စွာဘုရားနှင့် နောက်ပါရဟန္တာများ
ဆွမ်းခံကြွဟန် ရုပ်တုတော်များကို
ဖူးမြင်ရပါသည်။

ထို အင်္ဂတေလှေကားစောင်းတန်း
အတိုင်း အောက်ဘက်သို့ ဆင်းသွားပြီး
တောင်ဘက်သို့ ကွေ့သွားရာ ပေ
လေးငါးဆယ်ခန့် အရောက်တွင်
အနောက်ဘက် စစ်တောင်းမြစ်ကို
မျက်နှာပြုထားသော လိုဏ်ဂူဝကို
တွေ့ရှိရသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူဝရှေ့မှ စစ်တောင်းမြစ်

တက္ကသိုလ်တစ်ခု အတွင်းက
ဓာတ်ပုံ

ကမ်းခြေသို့ဆင်းသော အင်္ဂတေ
လှေကားထစ် စောင်းတန်းရှည်တစ်ခု
ထပ်ရှိသည်။

ထိုလှေကားထစ်အတိုင်း (၁၅)ထပ်
မျှ ဆင်းသွားပြီး ဂူဝကို ပြန်မော့ကြည့်
သောအခါ ဂူဝပေါ်ဘက်ဆောင်းမှာ...

“ရွှေကုန်းကျောင်းတိုက်”

ဟု ရေးထားကြောင်း တွေ့ရှိရ
သည်။

ဂူဝ၏တောင်ဘက် ကပ်လျက်မှာ
သွပ်မိုးတန်ဆောင်းတစ်ဆောင် ရှိပါ
သည်။ ဂူဝနှင့် ဂူတွင်းမှာ ကြွေပြားများ
ကပ်ထား၊ ခင်းထားသည်။ အနောက်မှ
အရှေ့သို့ ပေ(၃၀)ခန့်ရှည်ပြီး အကျယ်
(၆)ပေခန့်၊ အမြင့်(၇)ပေခန့်ရှိသော
လိုဏ်ဂူအဆုံးမှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူ ပူဇော်ခံထားသောပလ္လင် ရှိ
သည်။

ဂူတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး ပေ(၂၀)ကျော်
ခန့်အရောက်တွင် တောင်ဘက်သို့
အမှောင်ဂူဝတစ်ခု ထပ်ရှိပါသည်။ ထို
အမှောင်ဂူမှာ အတွင်းသို့ (၁၀)ပေခန့်
နက်ပြီး အရှေ့ဘက်သို့ (၅)ပေခန့်
ထပ်ရှိသည်။

အမှောင်ဂူနံရံတွင် ရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူနှင့် သောက်ရေးအိုး၊ ဆွမ်းပန်း
လှူဒါန်းထားခြင်းများလည်း ရှိသည်။
သဘာဝလိုဏ်ဂူမျိုး မဟုတ်ဘဲ လူတို့
စနစ်တကျ တူးထားသောဂူမျိုး ဖြစ်ပါ
သည်။

ဒီက ရွှေကုန်းလိုဏ်ဂူ ဒီသာသနာ့
ဖိုလှော်ရုံအောက်နေရာ ဖြစ်ပါတယ်။ သာဓု
ပြုကာ ယူဟယ်ကို ပုဂံပြုကာ အနော်
ရထာမင်းရဲ့ စစ်သည်တွေ ထာရောက်
တိုက်ခိုက်စဉ်က စစ်ခွဲခွဲထဲ ယူဟယ်ရဲ့
သာဓုက သီတင်းနဲ့ ဆွေတော်လို့ဟာ

တို့ ဒီနေရာ လာရောက်ပန်းချောင်စဉ်
တူးဖော်တဲ့ဂူလို့ သိရပါတယ်။

နောက်တော့ ရဟန္တာလို့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့
ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလက ဒီမှာလာပြီး တရား
အားထုတ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ဟိုဘုန်းက ဒီနေရာဟာ တောတောင်
ထူထပ်ပြီး ဒီဂူရှေ့ ယေဘုယျ လေးရာကျော်
မှာလဲ ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် ရထားလမ်း
ရယ်ဝင်ပေတော့မှာ ပိုက်ဆံသိပ်ရွာရယ်ဆိုပြီး
ရှိခဲ့ဖူးတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ကျော်က
စစ်တောင်မြစ်ရေ တိုက်စားခံရပြီး ရထား
လမ်းရော၊ ရွာတွေရော မြစ်ရေအောက်ကို
ရောက်သွားပြီ။

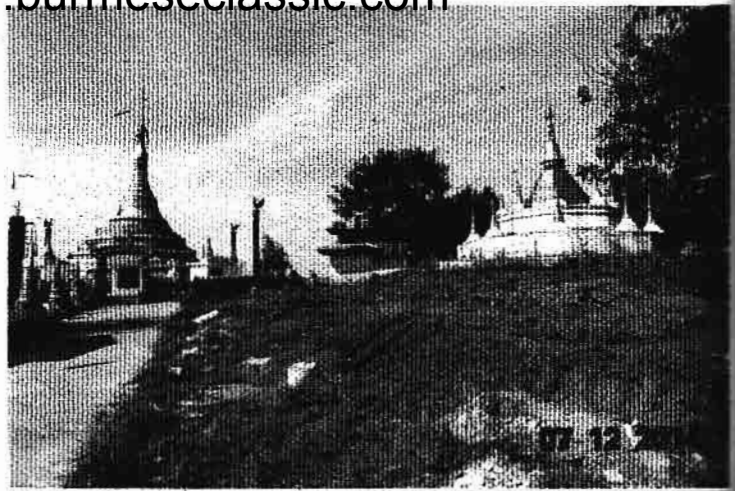
ပိုက်ဆံသိပ်ရွာက အိမ်ခြေတချို့ကိုတော့
ဆရာတော်က ရွှေ့ကုန်းပရိဝုတ် အထိလမ်း
တောင်ဘက်ကုန်းတန်းမှာနေပြီး “အောင်
ချမ်းသာရွာ”လို့ ရွာနာမည် ပြောင်းပေးထား
ပါတယ်။

စစ်တောင်းမြစ်က ယခုအခါ ရွှေဂူ
ကုန်းအောက်ခြေနှင့် ပေါ(၃၀)ခန့်အကွာ
ကိုပင် စတင် တိုက်စားလျက် ရှိနေ
ကြောင်း တွေ့ရသည်။

စစ်တောင်းမြစ်ဘက်မှ တိုက်ခတ်
လာသော လေနအေးအေး တဖြူးဖြူး
က အရသာရှိလှပါသည်။ မော်တော်
ကားသံတွေ၊ လူသံတွေ မကြားရဘဲ
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် အေးချမ်းသော
ဤရွှေဂူအနီးမှ မခွာရက်နိုင်အောင်
ဖြစ်မိပါသည်။

ရွှေဂူကုန်းကျောင်းတိုက်ဟု အမည်
တပ်ထားသော လိုဏ်ဂူကို ကျောခိုင်း
၍ ကုန်းတော်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာခဲ့
ကြ၏။ နောင်တော်စေတီနှင့် ညီတော်
စေတီတို့ရှေ့ မနီးမဝေးတွင် နတ်နန်း
အဆောက်အအုံကို တွေ့ရသည်။

ထိုနန်းဆောင်မှာ အရှေ့အနောက်
အလျားပေါ(၅၀)ခန့် ရှည်လျားပြီး

◆ မောင်ဆက်ဆောင်နှင့် ညီဆက်ဆောင်

◆ မောင်ဆက်ကြီးဆောင်အနီးမှ ရွှေဂူသို့ အထွေထွေသို့ ဘုရားနှင့်
ရဟန္တာများ ထွန်းမြောက်ပျော်တမ်း

အကျယ်မှာ(၁၅)ပေခန့်ရှိသည်။ နတ်
နန်းဆောင်အတွင်းမှာ ကျိုက်ထီးရိုးပုံ
တူစေတီငယ်နှင့် အခြားစေတီငယ်များ
ရုပ်ပွားတော်များအပြင်၊ ကျိုက်ထီးရိုး
ဘုရားသမိုင်းပါ ဖထီးမိုးပေါ်၊ အမိုး
နန်းကြာဟံ၊ ရွှေနန်းကျင်၊ ကျားရုပ်တု
များ၊ တောတောင်ရှုခင်းရုပ်လုံးများ
ရှိသည်။

နန်းဆောင်မှာ (၂)ခန်းရှိပြီး အရှေ့
ဘက်နန်းဆောင်တွင် ရွှေဖရုံမယ်
နန်းကရိုင်းမယ်တော်၊ အသားမင်းသား
တို့၏ ရုပ်တုများရှိသည်။

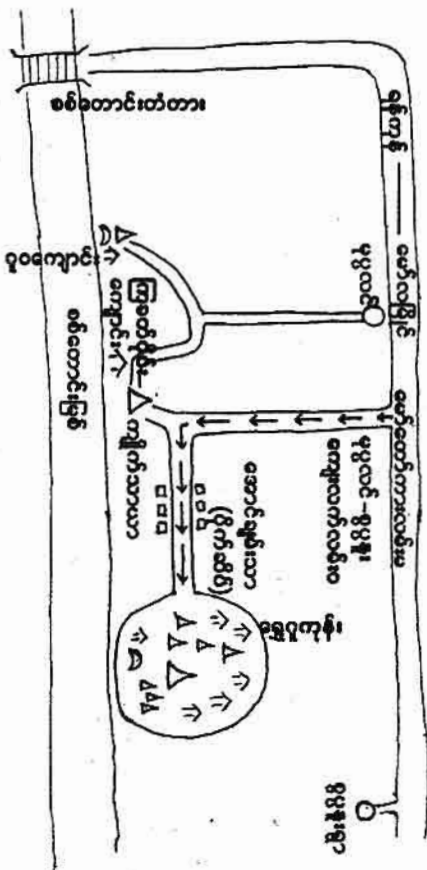
ရွှေဂူကုန်းပရိဝုတ်၏ အရှေ့ဘက်
တွင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ ကျောင်း
ဆောင်ရှိပြီး ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ
ရုပ်တုနှင့် နတ်လူသတ္တဝါများ တရား
နာနေဟန် ရုပ်တုများ၊ တောတောင်
စခန်းပုံများ ရှိပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ ကျောင်း
အနီးမှာ အင်းဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
ဖူးတွေ့ရပါသည်။ အခြား ဘယ်နေရာ
မျိုးမှာမှ မမြင်ဘူးသည့် ထူးခြားအင်း
ဘုရားဟု ဆိုပါရစေ။ ထိုအင်းဘုရား
နှင့် ကပ်လျက် အနောက်ဘက်မှာ

• ဆရာတော်ဦးသီလ ကျောင်းဆောင်အတွင်းမှ ရုပ်တုများ

ဒေသအခေါ် ဂူကုန်း (ရွှေကုန်း) သာသနာ့ပရိဝုဏ်သို့ လမ်းညွှန်မြေပုံကြမ်း

ခြင်သောနှင့် ကန်တော့ပွဲစင်တို့ရှိသည်။

ဒီယတြာခွင်ကတော့ ဆေးပွဲလုပ်တဲ့အခါ နိမိတ်ဖတ်တဲ့နေရာ ဖြစ်ပါတယ်။ (၃)နှစ် တစ်ကြိမ်ဖြစ်စေ (၅)နှစ်တစ်ကြိမ်ဖြစ်စေ ဒီမှာ ဆေးပွဲပြုလုပ်ကြတယ်။

ကြေးအိုးထဲမှာ ဖိပ်ထားတဲ့ ဆေးတော်တွေ ထည့်ပြီး အမွှေးတိုင်းတွေ စုပုံမီးချိုး အပူ ပေးတယ်။ ဂါထာပန္နနတွေ ရွတ်ပွားပူဇော် ဆုတောင်းတယ်။

ဆေးအိုးထဲက ဆွဲယူလာတဲ့ ဆေးတွေကို ကြည့်ပြီး ဒီနှစ် ဘယ်အရပ်၊ ဘယ်မြို့ရွာ တွေမှာ ဘာတွေဖြစ်မယ်ဆိုတာကို နိမိတ် ဖတ် ဟောပြောပါတယ်။

ဦးတင်မောင်ဦး၏ ရှင်းပြချက်များ ကြားရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဤ ရွှေကုန်းတွင် ကျွန်ုပ် မသိသေးသော အထူးအဆန်းများစွာ ရှိနေကြောင်း သုံးသပ်မိပါသည်။

ဤရွှေကုန်းတွင် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ တစ်ပတ်ခန့် ညအိပ်ညနေ ပြုပြီး ရွှေကုန်း တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း၊ ဆရာတော်၏ ကိုယ်တွေ့များကို စိတ်ရှည်ရှည် အချိန် ပေး မေးမြန်းမှတ်သားခြင်း ပြုနိုင်မှ ရွှေကုန်း၏ ထူးခြားမှုများကို ပြည့်ပြည့် စုံစုံ တိတိကျကျ သိရှိဖော်ပြနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ဆောင်းပါးမှာ ရွှေကုန်းသာသနာ့ပရိဝုဏ်၏ အမြည်း သဘောမျှသာ ရှိပါသည်။

စာဖတ်သူများကိုယ်တိုင် တစ်ခါ တစ်ခေါက် သွားရောက်ဖူး အဓိဋ္ဌာန်ဝင် တရားအားထုတ်ခြင်းများ ပြုနိုင်ကြ စေရန် လမ်းညွှန်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။

စေတနာမှန်လျှင် တံတောင်းမည်။

မင်းကုမ္ပဏီ(လွှဲရောင်းကုန်)

ဆရာတော်စေတီတော် ရှိပါသည်။ ယတြာခွင်ဆိုသော နေရာကို တွေ့ရ ယတြာစေတီတော်၏ အောက်တွင် သည်။ အင်းဆွဲထားသော နဂါး၊ ဂဠုန်၊

တိုင်ရင်းသစ်တိုက်ထုတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝဲစားလို့က်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနီခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနီခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစာ။ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါ့အံ့ဩနေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား။ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့နီး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနီခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနီခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဝက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းနှူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂) နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး။ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနီခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဘူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်းချင်သာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

သိဒ္ဓိဝှင် အရှင်ထွတ် နဂါးအမြဲတေပိုင်ရှင်

ဆရာတော် လုံဖော့ထွဋ်ပုံပေါက်

နှင့် ယိုးဒယား(ထိုင်း)ပိတုန်းအဆောင်

၁၆၁၈၀၆
(မောရဝတီ)

ဆရာတော်လုံဖော့ထွဋ်ပုံ

နဂါးအမြဲတေ

ဆရာတော်လုံဖော့ထွဋ်ပုံ

ထွေရောင်းအဆောင်ပုံ

ပိတုန်း အဆောင်လေးများ
အကြောင်း နက္ခတ္တဇာန်ခရိုင်မဂ္ဂဇင်း
အွင် ကျွန်ုပ်မ ရေးသားထားသည်ကို
အာရုံစိုက် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ
ယိုးဒယား(ထိုင်း)မှ ကြေးပိတုန်းလေး
အဆောင်ကို ယူလာပြပါသည်။
အလွန် လက်ရာမြောက်သော
ကြေးပိတုန်းရုပ်လေး ဖြစ်ပါသည်။
အဆင်းပိုင်း၊ ရင်အုပ်ပိုင်း၊ ဝမ်းဗိုက်
အဆင်း ခြေလက်၊ အတောင် စသည်တို့
ကို သဘာဝပိတုန်းကဲ့သို့ အချိုးကျစွာ

တွေ့ရပါသည်။

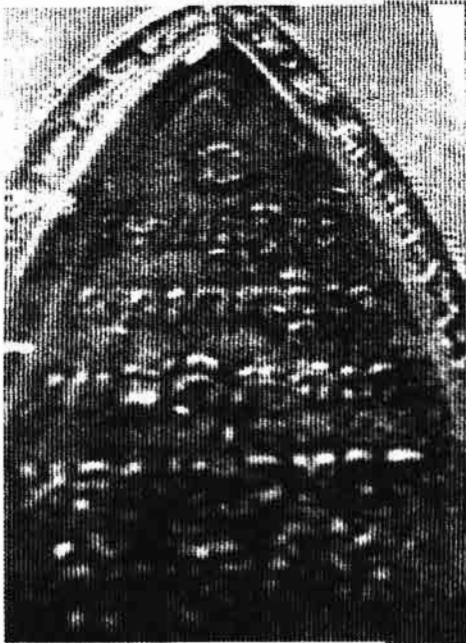
ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖဝါးပေါ်တင်၍
အာရုံပြုကြည့်သည်။ အေးမြသော
အတွေ့အာရုံကို ခံစားရပါသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ပိတုန်း၏ ကျော
ပေါ် ရင်အုပ်ပိုင်းတွင် သိဒ္ဓိဝှင် အရှင်

ထွက်ဆရာတော် အရှင်မြတ်
“လုံဖော့ထွဋ်”၏ ပုံတော်ကို ထုလုပ်
ထားပါသည်။

ယိုးဒယား(ထိုင်း)စာ ဂါထာတော်
များ အတောင်နှစ်ဖက်တွင် ထင်ရှား
ဖောင်ကြွ ရေးသားထားပါသည်။

နက္ခတ္တဇာန်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း ၁၄၄

ဆရာတော်လုံဟေတွင်

ဘင်္ဂမ္ဘာ

ဆရာတော်လုံဟေတွင်

ကြေးသွန်းအောင်

မိုက်ပိုင်းပေါ်တွင် အင်းစမ ဖောင်းကြ
ဆွဲထားသည်။

‘ဒီကြေးပိတုန်းလေးက ယိုးဒယား(ထိုင်း)
မှာ အလုပ်လွှားလုပ်တုန်းက ဆောင်ထားခဲ့
တာပါ။ ဟိုမှာက ဒီဆရာတော်ကြီးနဲ့ပုံတော်
ပါတဲ့ အဆောင်တွေ တော်တော် ယုံကြည်
ကိုးကွယ် ဆောင်ထားကြပါတယ်။ အန္တရာယ်
ကင်း လာတိုက်တယ်လို့ ပြောကြပါတယ်’
ကျွန်မက သေချာကြည့်ပြီး...

‘အတောင်ချထားတဲ့ ပုံဖြစ်တဲ့
အတွက် မေတ္တာပီတုန်းအဆောင်လေး
ပါပဲ။ ဆရာတော်ကြီးလုံဟေတွင်က
ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်ကြီးဖြစ်လို့
ဆောင်ထားသူက ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျင့်စဉ်
တွေနဲ့ ဆက်နွယ်ကျင့်ရင် ပိုကောင်းမယ်
လို့ ထင်ပါတယ်။

ပိုပြီး လေးစားကြည်ညိုနိုင်အောင်
ဆရာတော်ကြီးလုံဟေတွင်ရဲ့ ဂုဏ်
သဠာန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်ကို နည်းနည်းပြောပြမယ်...

သိဒ္ဓိရှင် အရှင်ထွက် ဆရာတော်
လုံဟေတွင်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်း
တော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်
အမည်မှာ “ပူလေး” ဟုခေါ်ပြီး အဘိုး
အဘွား၊ မိခင်ဖခင်တို့မှာ တရုတ်နိုင်ငံ၊
ချုံကင်းဒေသမှ ရေကြည်ရာ မြက်နရာ
ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရင်း ယိုးဒယား(ထိုင်း)
နိုင်ငံတောင်ပိုင်း၊ ချွန်ဖွန်ဒေသသို့
ရောက်လာကြပါသည်။

ယိုးဒယား(ထိုင်း) သူဌေးကြီးထံတွင်
လယ်ယာလုပ်ကိုင်ပေးကြရင်း ပူလေး
ကို မွေးဖွားလာပါသည်။

လယ်လုပ်ရင်း ပူလေးကို သစ်
ရိပ်တွင် ပုခက်လေးဖြင့် သိပ်ထား
မြွေကြီးတစ်ကောင်သည် ပုခက်
ရစ်ပတ်ပြီး ပူလေး၏ ရင်ဘတ်ပေါ်
ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး ပါးစပ်ထဲမှ အမြွေ
တစ်လုံးကို အန်ချပေးခဲ့ပါသည်။

ပူလေး၏ မိခင်ဖခင်တို့၏ ယိုးဒယား
(ထိုင်း) သူဌေးကြီးမှ ထိုအမြွေတော်
တောင်းသဖြင့် ပေးလိုက်ရလေသည်။
ထိုက်တန်သူမဟုတ်သော သူ
ကြီးအိမ်တွင် အိမ်သားများ အား
ဖျားနာကြကုန်သည်။

ဆေးကုသော်လည်း မပျောက်

◆ ထာရာတော်လုံဟာထွဋ် ကြီးမားသော ရုပ်တုကြီး

◆ ထာရာတော်လုံဟာထွဋ် အထောင်ပုံများ ◆

သဖြင့် နတ်ဗေဒင်မေးသောအခါ
“အမြဲတော့ကို ပြန်မပေးပါက
ဆစ်အိမ်လုံး သေကုန်မည်”ဟု
ဆာသဖြင့် ကြောက်လန့်ပြီး အမြဲတော
ကို ပူလေးတို့မိသားစုသို့ ပြန်ပေးလိုက်
လေသည်။

ပြန်ပေးလိုက်မှ ချက်ချင်း နေကောင်း
သွားကြလေသည်။

ပူလေးတို့မိသားစုလည်း အမြဲတော
ဆစ်တန်ခိုးကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာလာ
ကြလေသည်။ ထိုအဖြစ်ကို မနာလို
သော ရွာသားတစ်ဦးသည် အမြဲတော
ကို ခိုးယူသွားလေသည်။

ထိုအခါ မြွေကြီးတစ်ကောင်သည်
ဇွာထဲသို့ ဝင်လာပြီး ခိုးသူအား ပါးစပ်မှ
ဦးညွန့်များ မှုတ်ထုတ် ခြောက်လှန့်လေ
သည်။ အပြစ်ရှိသောရွာသား ထွက်ပြေး
လျှင် မြွေကြီးက နောက်မှ ထက်ကြပ်
ထိုက်လေသည်။

အမြဲတော့ကို ဖန်ဆင်းပေးလိုက်မှ လိုက်
ခြင်းမှ ရပ်လိုက်ပါသည်။ ပူလေးတို့
မိသားစုကို အမြဲတော့ရှိသည့်နေရာကို
အိမ်မက်ပေး၍ လာယူခိုင်းလေသည်။

ပူလေးတို့မိသားစု အမြဲတော့ပြန်ရပြီး

ချမ်းသာလာသမျှ ဘုရားတည်
ကျောင်းဆောက် ကုသိုလ်ပြုကြလေ
သည်။

ပူလေးကို အသက်(၁၅)နှစ်တွင် ရှင်
သာမဏေပြုပေးလိုက်သည်။ ပါရမီရှိ
သော ပူလေးသည် သင်ရိုးအားလုံးကို
ထူးချွန်စွာ ခဏတွင်း တတ်မြောက်
သွားလေသည်။

သက်တော်(၂၀)တွင် ရဟန်းဖြစ်
တော်မူလေသည်။ ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံ ကျမ်း
ကုန်အောင် တတ်မြောက်ပြီး သမထ
ဝိပဿနာကိုလည်း အားထုတ် ထက်
မြက်ထွန်းပေါက် အစွမ်းသတ္တိ တန်ခိုး
တော်များရရှိတော်မူပြီး လျှို့ဝှက် သိုလှိပ်
စွာ နေတော်မူ၏။

ဆရာတော်သည် မိမိနေထိုင်ရာ
ပြည်နယ်တွင် ဝိဇ္ဇာကတ်သင်ရိုးကုန်
သွားသောအခါ ပိုမို ပြည့်စုံစွာ လေ့လာ
ရန် ထိုစဉ်က ထိုင်း(ယိုးဒယား)နိုင်ငံ၏
မြို့တော်ဖြစ်သော အယုဒ္ဓယမြို့
တော်သို့ လေ့ကြိုလိုက်ခဲ့လေသည်။

ခရီးရှည် လမ်းတစ်ဝက်တွင်
မုန်တိုင်းနှင့်ကြုံပြီး ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင်
ပင်လယ်ထဲသို့ လေ့မျောပါသွားတော့

သည်။ ပါလာသော ရေ၊ ရိက္ခာတို့
ကုန်ခါနီး ဖြစ်လာသည်။

လှေပိုင်ရှင်နှင့် လှေသားတို့သည်
ထူးထူးခြားခြား ဒီရဟန်းပါလာမှ ဒီ
ဒုက္ခမျိုး ကြုံရသည်ဟု ယူဆပြီး ဆရာ
တော်အား ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်သို့
ထားခဲ့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး လှေငယ်
ပေါ်သို့ တင်လေသည်။

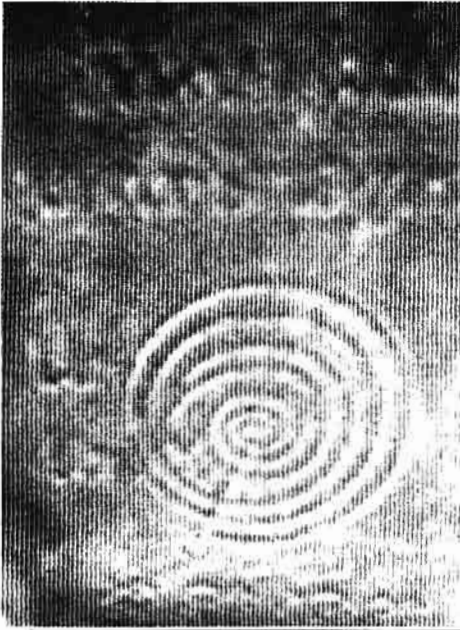
ဆရာတော်သည် လှေငယ်ပေါ်
ရောက်သည်နှင့်...

‘သင်တို့လျှော့ နေချိကုန်တော့မှပို့ ဒီ
နေရာက နေကို သိယူသွားကြလော့’

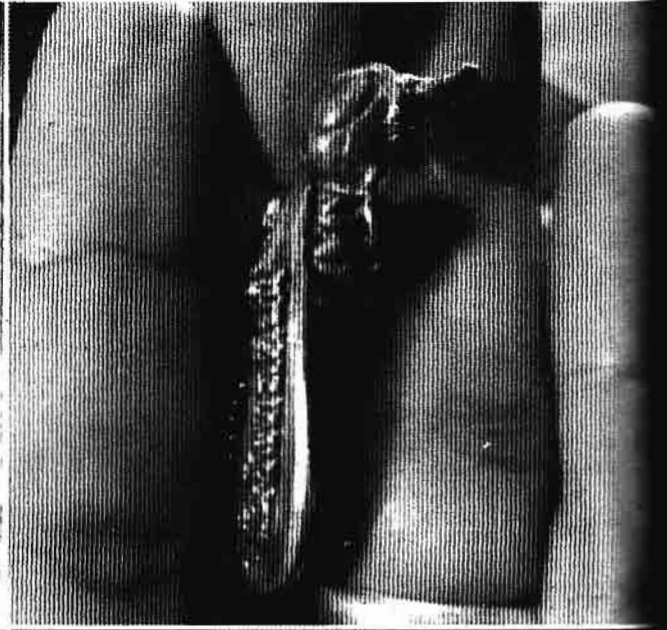
ဟု ပြောပြီး ပင်လယ်ရေကို ခြေ
ထောက်ဖြင့် မွှေပြလေသည်။

လှေသားတို့ ထိုနေရာမှ ရေကို
လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်၍ သောက်ကြည့်သော
အခါ ပင်လယ်ဆားငန်ရည်သည်
ရေချိုဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့
ရလေသည်။

ဝမ်းသာအားရ ရေများဖြည့်ကြပြီး
ဆရာတော်အား ပြစ်မှားသည့်သို့

◆ ဆရာတော်လုံဟူသွင်၏
အထောင်အင်းများ

◆ လက်ယာဘက် အထောင်အင်းမှ
ဂါထာစာလုံးများနှင့် နှုတ်သီ၏ အဝနေအထား

ရှိခိုးတောင်းပန်ကြပြီး လှေကြီးပေါ်သို့
ပြန်တက်ပါရန် ပင့်ဆောင်တောင်းပန်
ကြလေသည်။

ဆရာတော်လည်း ခွင့်လွှတ်သာစု
ခေါ်ပြီး လှေသည်လည်း လမ်းကြောင်း
မှန်သို့ ပြန်ရောက်သွားလေသည်။

အယုဒ္ဓယမြို့သို့ ရောက်သောအခါ
ကျောင်းတော်ကြီးများသည် ဆရာ
တော်၏ ဟောင်းခွမ်းနေသော သင်္ကန်း
တော်များကြောင့် လက်မခံကြပေ။

ကျောင်းငယ်လေး တစ်ကျောင်းမှ
ဆရာတော်တစ်ပါးမှ ကြိုက်သလောက်
သီတင်းသုံးနေထိုင်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
ထိုကျောင်းငယ်လေးသည် ယခုအခါ
“ဝပ်ရာချာနုဝပ်” အမည်ဖြင့် ကြီး
ကျယ်ခမ်းနားသော ကျောင်းတော်ကြီး
ဖြစ်နေပေပြီ။

ဆရာတော်လုံဟောထွင်၏ ကြီးမား
သော ရုပ်တုတော်ကြီးရှိနေပြီး နေ့စဉ်
လာရောက် ပူဇော်ဆုတောင်းသူတွေ

၁၄၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်

◆ ကြွေထိတုန်းလေး၏ ယဉ်ပုံ

• ကြေးဝါးတူးလေးကို စာတုလှ လက်သစ်ထိ တင်ကြည့်ရင်
ထောထော လုံ့ဆာလှည့်ထောနှင့် အင်းစာများ ထောထောမှာရှိသည်

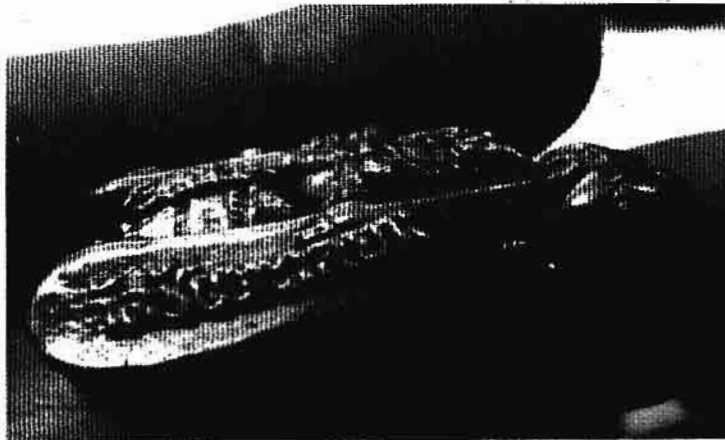
• လက်သစ်တက်အထောင်ထိမှ ဂီတစာလုံးများ

နှင့် စည်ကားလျက် ရှိနေပါသည်။
 'ဘာကြောင့် ဆရာတော်ကြီးကို
 ဒီလောက် ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြတာလဲ'
 'အရှင်မြတ်ကြီးဟာ ပရိယတ်၊
 ဖဋ္ဌိပတ်နှစ်ဖြာကို ကျင့်ဖြည့် အားထုတ်
 ကိစ္စပြီးနေပြီ။ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံနဲ့
 သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ပတ်
 သက်ပြီး အငြင်းပွားဖွယ်ကိစ္စကို ဆရာ
 တော်ကြီးက ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခဲ့တယ်။
 သီရိလင်္ကာနိုင်ငံက ပိဋကတ်ရွှေပြား
 (၈၄၀၀၀) ရောသမ မွှေထားတာကို
 ဧည့်သူမျှ မဆောင်ရွက်နိုင် ဖြစ်နေစဉ်
 ဆရာတော်ကြီးက တစ်ရက်အတွင်း
 အစီအစဉ်တိကျ အမှားအယွင်းမရှိ
 စာစီနိုင်ခဲ့တယ်။ စာ(၇)လုံး လိုနေသေး
 လို့ သီရိလင်္ကာအမတ်(၇)ဦးတို့ အိတ်
 ထဲ ဝှက်ထားတာ ထုတ်ပေးရန် မိန့်
 တော်မူလိုက်တယ်။
 ဆရာတော်ရဲ့ သိဒ္ဓိတန်ခိုးကို

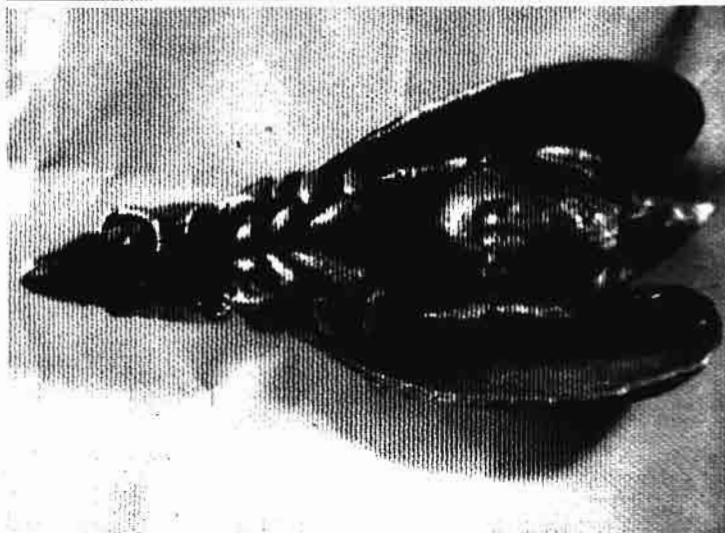
ကြောက်ရွံ့ပြီး သီရိလင်္ကာအမတ်(၇)
 ဦးတို့ ဝှက်ထားတဲ့ စာ(၇)လုံးကို ထုတ်
 ပေးကြရတယ်။ အဲဒီရွှေပြား အကွေရာ
 စာ(၇)လုံးကတော့...
 ဘ သင် = သင်္ဂီထီ
 ဟ ဝိ = ဝိဟာ
 ဘ ဓာ = ဓာတုကထာ
 ဘ ပု = ပုပ္ဖလယုညတ်
 ဓ က = ကထာ
 ယ ယ = ယပိုက်

၇။ ပ = ပစ္စယ
 တို့က အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းပင် ဖြစ်ပါ
 တယ်။ ယိုးဒယား(ထိုင်း) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
 တွေက အဲဒီစာလုံးတွေကို အင်းဆန်
 အဖြစ် စီရင်ဆောင်ရွက်ကြသလို၊
 ဂါထာအဖြစ်ရွတ်ဖတ်ကြပြီး ဂါထာ
 နှလုံးသားလို့ တင်စား ကိုးကွယ်ကြ
 တယ်။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ
 တွေကတော့ အမှားကြီးပါပဲ။
 တပည့်သာဝကများနဲ့ ယုံကြည်သူ
 နာမည်ရောင်ခြည်မူရင်း ၁၄၉

လက်ယာဘက်အဆောင်ထိမှ ငါတော့မလုံးများ

ထိပ်လက်ဝင်ခိုက် အတောင်ထိ၍ အဆောင်တော့

တွေကို ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ မဆန့်ကျင်တဲ့ ပထမ အင်းစမ၊ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့ အဆောင်တွေနဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားစေ တယ်။

စင်ကာပူ၊ မလေးရှားတို့ကို သာသနာပြု ကြွတော်မူတယ်။ ဒါ ကြောင့် ကမ္ဘာ့ကို စိတ်ပါဝင်စားသူအချို့ ဟာ နဂါးအမြဲတေပိုင်ရှင် သိဒ္ဓိရှင် အရှင်ထွက် ဆရာတော် လုံဖော့ထွဋ် ပုံတော်ကို ဆောင်ပြီး တမ်းတ ဆု တောင်း မေတ္တာခံယူကြတယ်

၁၅၀ နဂါးအမြဲတေပိုင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

‘အရှင်ထွက် ဘယ်လိုထွက်သွား တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါဦး’

‘ယိုးဒယား(ထိုင်း)ဘုရင် ကေဒသ ရောလက်ထက်မှာ အရှင်မြတ် လုံဖော့ထွဋ်ကို “ဆုန်ဒက်ဇရာ ရာဇ ပုနိ ဆင်မိရာ မကုနပမစရိယ”ဘွဲ့ တော် ဆက်ကပ်ပြီး မဟာသံဃာရာဇ အဖြစ် ပူဇော်ခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၈၀- ၉၀)မှာ မွေးရပ်မြေ ယိုးဒယား(ထိုင်း) တောင်ပိုင်းကို အဖော် ကိုရင်လေး တစ်ပါးနဲ့ ပြန်တော်မူပြီး တရားဟော

သတ္တဝါကယ် သာသနာအကျိုးပြု ဆောင်ရွက်တော်မူနေတယ်။

“တစ်နေ့သောအခါမှာ အကိုအိုကြီး တစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ထူးဆန်းတဲ့ ပန်းပွင့်ကြီးဆန်းပွင့်ကို ကိုရင်လေးကို ပေး တယ်။ ဒီပန်းပွင့်အမည်ကို သိတဲ့ ရဟန်း မြတ်ကို ပေးလေ”ဟု ပြောပြီး ပျောက် ကွယ်သွားတယ်။

ကိုရင်လေးလဲ ပန်းပွင့်ကြီးကို လုံဖော့ထွဋ်ရဟန်းအိုကြီးကို ကပ်လှူ လိုက်တယ်။ ရဟန်းအိုကြီးလဲ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ပန်းပွင့်ကြီးကို အလှူ ခံ၊ ကိုရင်လေးလက်ကို ဆွဲပြီး ကျောင်း ထဲကို ဝင်သွားလိုက်တာ ရဟန်းအိုကြီး လုံဖော့ထွဋ်နဲ့ ကိုရင်လေးတို့ကို မတွေ့ ရတော့ဘူးတဲ့။

တပည့်အပေါင်းတို့က အရှင်ထွက် သွားပြီလို့ ယူဆကြပြီး တမ်းတ ဆု တောင်း ကိုးကွယ် အားကိုးနေကြတာ ဒီနေ့အထိပါပဲ’

‘ခုလို စုံစုံလင်လင် ပြောပြပေးလို့ ကျေးဇူးပါပဲ။ ဒီကြေး ပိတုန်းလေး(၃) ကောင် ဝယ်ယူခဲ့တာမို့ ဆရာမကို တစ်ကောင် လက်ဆောင်ဂါရဝ ပြုပါ တယ်’

ရတနာရှိရာ ရတနာစု၊ ပိတုန်းရှိရာ ပိတုန်းစုလေသလားလို့။

သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများ ကို ဦးစိုက်လျက်...

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

ကျွန်းကြီး

၁။ သိဒ္ဓိရှင်ဆရာတော် လုံဖော့ထွဋ် (ရွှေစိုး)။

၂။ ဆရာတော် လုံဖော့ထွဋ် အဆောင်ဓာတ်ပုံများ စုဆောင်း ခြင်း။

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့်မြန်မာ တောရောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းကတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေ့မြွေခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးဝါးညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း

မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဗန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၊ ၀၉၇၃၁၂၇၂၄

ရကျစိုးဇာတ်လမ်း

ဖြစ်ရပ်မှန်များနှင့်

ရကျစိုးနတ်တင်နည်း

မာဏိမိ
(ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့ဘောင်
 နေသကဲ့သို့ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်တွင်
 နေထိုင်ကြသော လူသားများသည်
 မြင်အပ် မမြင်အပ်သော အခက်အခဲ
 အနှောင့်အယှက်များကြားမှ စားဝတ်
 နေရေး၊ လူမှုရေး စသည့် အရေးကိစ္စ
 များကို ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် သတိ
 မရ ဂုမမြင် ဆိုသကဲ့သို့ မသိမမြင်၍
 နာမိတတ်ကြ အမှားလုပ်မိတတ်ကြပါ
 သည်။ စာရေးသူသည်လည်း သိလွန်း
 ဆတ်လွန်း၍တော့ မဟုတ်ပါ။ မိမိ
 ဆတ်နိုင်သရွေ့ လက်လှမ်းမီသရွေ့
 ဆကြပေးချင်း သတိပေးချင်း၍ မိမိ
 ထော်ဝန်းကျင်တွင် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရ
 သော စိတ်ကူးယဉ်မပါသော ဖြစ်ရပ်
 များကို ရေးသားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ
 သည်။

လူသားများနှင့် ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်
 သယ် အတူတကွ နေထိုင်ကြသော
 နက္ခတ်စိုး၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့နှင့် ပတ်သက်
 သော ဖြစ်ရပ်မှန်များ၊ အမှားများကို
 ဆောင်တတ် ဆောင်တတ်ရန် ရည်ရွယ်
 ၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားဖော်ပြ
 ထိုက်ပါသည်။

ရပ်ဆွေမျိုးများထံ လာလည်ရင်း
 စာရေးသူထံ ပေဒင်လာကြည့်သော
 ဆောင်ကြီးဗဟိုဝန်ထမ်း တက္ကသိုလ်

အနီးရှိ ကျန်းမာရေး ဆရာမတစ်ဦး
 ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲ
 အကြောင်းကို ပြောပြချင်ပါသည်။

* * *

ထိုဆရာမ၏ ရင်ဖွင့်သံမှာ သူ့တွင်
 ပြီးခဲ့သောနှစ်က အိမ်သစ်တစ်လုံး
 ဆောက်ပြီး ယင်းအိမ်တွင် ရှေ့နေ
 အလုပ်သင် အမျိုးသမီးငယ်လေးဦး
 အား အိမ်ငှားထားခဲ့ကြောင်း၊ အဲဒီ
 ကလေးမလေးတွေက နေ့စဉ် ပရိတ်

ပဋ္ဌာန်းရွတ်လေ့
 ရှိကြကြောင်း၊
 ဒါပေမယ့် အိမ်ရဲ့
 ထုပ်တန်းပေါ်မှာ
 အဝတ်ဖြူ ဝမ်းဆက်နဲ့
 အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို
 မထင်မရှား မြင်ကြရကြောင်း
 ပြောပြပါတယ်။

သူတို့ စာကျက်နေရင်လဲ သူတို့နဲ့
 မလှမ်းမကမ်းနေရာတွင် လာထိုင်လေ့
 ရှိကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် ကြက်သီးငွေ
 ညင်းထခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းတော့
 မရှိကြဘူးလို့တော့ ပြောကြပါတယ်။
 သူတို့အထဲက အသက်အငယ်ဆုံး
 ကလေးမကလေးက နည်းနည်း

ကြောက်တတ်တော့ ဒီအိမ်မှာ မနေ
တော့ဘူး။ အိမ်ပြောင်းကြတော့မယ်လို့
တိုင်ပင်ထားကြတယ်လို့ အိမ်ရှင်
ဆရာမထံ သတင်းပို့ထားတယ်တဲ့။

သို့နှင့် အဲဒီရက်တွေမှာ သူတို့
အပြင်ထွက်နေချိန် မိုးရွာတော့ ပြတင်း
ပေါက်တွေ မပိတ်ခဲ့ရဘူးတဲ့။ ပြန်
ရောက်ရင်တော့ အိပ်ရာတွေ အဝတ်
တွေကို မိုးပက်လို့ ရွှဲနေမှာပဲဆိုပြီး
စိတ်ပျက်ပျက်နဲ့ ပြန်လာကြတာပေါ့။
ဒါပေမယ့် ပြန်ရောက်တော့ အပေါက်
တွေကို တစ်ယောက်ယောက်က ပိတ်
ထားတဲ့ ပုံစံမျိုးကို တွေ့ရတယ်လို့
ပြောပြပါတယ်။

တစ်ခါတလေ ရာသီဥတုပူတဲ့
အချိန်မှာ ပြတင်းပေါက်မဖွင့်ဘဲ စာ
ကျက်နေတဲ့ အချိန်မှာ ပြတင်းပေါက်
ကို လူပုဂ္ဂိုလ်မမြင်ရဘဲ အပေါက်
လာဖွင့်ပေးတာမျိုးတွေကို ကြုံကြရ
တယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။

ဒီတော့ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ကြောက်
တိတ်စိတ်ပျောက်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်
က လာပြီး စောင့်ရှောက်နေသလိုမျိုး
ခံစားလာရတယ်လို့ ဆရာမကို ပြောပြ
တယ်တဲ့။

ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကို တစ်ခါမှ မကြား
ဘူးတော့ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေပါတယ်။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း ရွတ်
နေတဲ့ ကလေးမလေးတွေနဲ့ အမိုး
အကာတစ်ခုတည်းရဲ့ အောက်မှာအတူ
တူ နီးနီးကပ်ကပ် နေနိုင်တယ်ဆိုတော့
ကြောက်လန့်အောင် ခြောက်လှန့်ခြင်း
မျိုးတွေမလုပ်ဘဲ စောင့်ရှောက်နေ
သလိုမျိုးဆိုတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က နာနာ
ဘာတော့ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။

စာရေးသူလဲ အဲဒီဆရာမကို ဟိုမေး
ဒီမေးနဲ့ မေးရင်း သဲလွန်စတစ်ခုကို
ဆွဲထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတော့တယ်။ အဲဒါ

ဘာလဲဆိုတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က ရုက္ခစိုး
ဒါမှမဟုတ် တန်ခိုးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
ဦးဖြစ်လို့ ဘုရားစာ ရွတ်ဖတ်နေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့အတူတူ နေနိုင်တာ
ဖြစ်ရမယ်။

အဲဒီ အိမ်ဆောက်ပြီး သစ်ပင်ခုတ်
မိသေးလားလို့မေးတော့ “ခုတ်တာ
ပေါ့ အစ်မရယ်၊ ခုတ်တာမှ ပိတောက်
ပင်အကြီးကြီးကို ခုတ်ရတာ” လို့
ပြောပြပါတယ်။

သစ်ပင်ခုတ်တော့ သစ်ပင်ကို
ခုတ်ပါမယ်ဆိုတဲ့ ကြိုတင်အသိပေးတာ
တွေ နေစရာ သစ်ပင်ပေးတာတွေ၊
နတ်စင်ဆောက်ပေးတာတွေ၊ ရုက္ခစိုး
နတ်ကို တောင်းပန်ရတာတွေ ရှိခဲ့လား
လို့မေးတော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပါတယ်။

သစ်ပင်ခုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထဲက
တစ်ယောက်ယောက်က နေစရာမရှိ
ရင် အိမ်ပေါ်ကို တက်နေလို့ နောက်
သလိုနဲ့ နှုတ်ဆော့ပြောလိုက်လို့များ
အိမ်ပေါ်တက်နေသလားလို့ ပြော
တော့၊ ဒါဆို ရုက္ခစိုးနတ်က(မိန်းမ)
နတ်သမီး ဖြစ်နိုင်သလားလို့ အဲဒီ
ဆရာမက မေးပါတယ်။

စာရေးသူက သူ့ကို မေးလာခဲ့သမျှ
အခု စာရေးသူ ဖြေရမယ့် အလှည့်ကို
ရောက်လာပါပြီ။ အဲဒါနဲ့ စာရေးသူလဲ
ငါးရာငါးဆယ့်နိပါတ်တွေထဲ တရား
တော်တစ်ပုဒ်ကို ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ဘုရားရှင်
လက်ထက်မှာ ရဟန်းတစ်ပါးက
သစ်ပင်ခုတ်တော့ မပြေးမလွှားတတ်တဲ့
ရုက္ခစိုးငယ်ကလေးရဲ့ လက်တစ်ဖက်
ကို ဖြတ်မိသွားတော့ အမေရုက္ခစိုးမက
ကလေးချီပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံ
သွားပြီး လျှောက်တင်တာပေါ့။
နားလည်လွယ်အောင်ပြောရရင် ဘုရား
ရှင်ဆီကိုသွား တိုင်တာပေါ့။

အဲဒီတော့မှ ဘုရားရှင်က ရဟန်း
တွေ စောင့်စည်းရမယ့် သိက္ခာပုဒ်တွေ
ထဲမှာ “ရဟန်းတွေ သစ်ပင်မခုတ်
ရ” ဆိုတဲ့ တားမြစ်ချက် ပါလာတာပေါ့။
ပြီးတော့ အဲဒီရုက္ခစိုးသားအမိကိုလဲ
ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲက သစ်ပင်
တစ်ပင်မှာ နေခွင့်ပေးလိုက်တယ်။

ဘုရားရှင် တရားဟောတဲ့အခါ
တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေ တရား
နာလာတဲ့အခါမှာ တန်ခိုးငယ်တဲ့
နတ်တွေက နောက်ကို ဆုတ်ပေး
တယ်တဲ့။

ဒါပေမယ့် ဘုရားရှင်က အဲဒီရုက္ခစိုး
မကိုတော့ သူနေတဲ့ သစ်ပင်ကနေပြီး
တရားနာခွင့်ကို ပေးထားတဲ့အတွက်
တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေ ဘုရား
ရှင်ထံကို တရားနာလာတဲ့ အခါမှာလဲ
နေရာကနေ ဖယ်မပေးရဘူးလေ။

ဆိုလိုတာက အဲဒီ အဝတ်အဖြေ
ရောင်နဲ့ ထုပ်တန်းပေါ်က မထင်မရှား
မိန်းမက ရုက္ခစိုးနတ်မ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆို
တာကို ပြောပြတာပေါ့။ ဒီတော့ သူ့
ကျွန်မဟာ ဆက်လုပ်ရမလဲလို့ စာရေး
သူကို မေးလာပါတယ်။

နေစရာ နတ်စင်ကလေးတစ်ခုကို
သင့်တော်မယ့် နေရာမှာ ဆောက်ပေး
ပြီး...

‘လူ့သားတွေနဲ့ အတူနေရတာ ယဉ်ကျေး
ပါတာ။ သိခြင်းနေစရာ နတ်စင်ကို ဆောက်
တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ ပြောင်းရွှေ့နေပီ’
ဆိုပြီး နေစရာပေးပါလို့ အကြံပေး
လိုက်ရပါတယ်။

* * *

နောက်တစ်ခုက တက္ကသိုလ်တစ်
က ဆရာမကြီးတစ်ဦးပေါ့။ အခုတော့
ပင်စင်ယူသွားပါပြီ။ သူ ပင်စင်မယူ
နိုင်ခြားကိုသွားတော့ ကျေးဇူးတင်
ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါတစ်ခုဖြစ်သေး

တို့မှာ ကုသမှု ခံယူခဲ့တယ်။ ကိုယ့် နှစ်ခြင်းပြန်ရောက်တော့လဲ ဆက်ကုတာ ဆို။

ဒါပေမယ့် ရောဂါက မစက်စင်ဘူး ဖြစ်နေတာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ စာရေးသူနဲ့ သူညီမ စကားစပ်မိတော့မှ ရောဂါ ဖြစ်တဲ့နှစ်ကို ပြန်တွက်ချက်ကြည့် တော့ အဲဒီနှစ်က ရုက္ခစက်ကျတဲ့နှစ် ဖြစ်လို့ သစ်ပင်မခုတ်ရပါဘူး။

အဲဒီနှစ်တွေမှာ သစ်ပင်ခုတ်မိ သလားလို့မေးတော့ သူညီမက ခုတ် မိတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ရုက္ခစိုးနတ် မကျေနပ်ဘူးဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ချေအများ ကြီးရှိတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒီနှစ် အပိုင်းအခြားလောက် က မန္တလေးက သူတို့ခြံဝင်းထဲမှာ အိမ်တစ်လုံးဆောက်တော့ အိမ်နဲ့ မလွတ်တဲ့ သစ်ပင်ကြီးကို ခုတ်ခိုင်း လိုက်တယ်။

အိမ်ဆောက်ပြီးတဲ့ အဲဒီအိမ်ကို အိမ်ငှားထားခဲ့လိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ အိမ်ငှားတွေကို အသက်ကြီးကြီး အဘိုးကြီးအိုကြီး တစ်ယောက်က သူ နေတဲ့ ဘုံမိမာန်ကို ဖျက်ပစ်ကြလို့ သူ့မှာ နေစရာမရှိဘူး ဖြစ်နေတယ်။

သူ့ကို နေစရာနတ်စင်ကလေး တစ်ခု ဆောက်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုတဲ့ အိပ်မက်ပေးတယ်တဲ့။ အဲဒါနဲ့ အိမ်ငှား တွေက ဆရာမကြီးဆီကို သင့်တော် တဲ့ နေရာတစ်ခုမှာ ရုက္ခစိုးနတ်စင် ကလေးတစ်ခု ဆောက်ခွင့်တောင်းလို့ ခွင့်ပြုလိုက်ရတယ်။

ပြီးတော့ မနက်(၄)နာရီထိုးရင် ဆွမ်းကွမ်းချက်တာတို့၊ ဘုရားရှိခိုးတာ တို့ လုပ်ရအောင် တံခါးခေါက်ပြီး ပုံမှန် လာနီးတယ်လို့လဲ အိမ်ငှားတွေက ပြန်ပြောပြပါတယ်တဲ့။

ပြီးတော့ ဆရာမကြီးရဲ့ အိမ်

မဆောက်ခင်နှစ်မှာလဲ သူနေတဲ့ အဆောင်နောက်က သစ်ပင်ကြီးကို ခုတ်ခိုင်းလိုက်တာ၊ အလည်လာတဲ့ ဆရာမကြီးအမေက ရုတ်တရက် ဆုံးသွားတယ်လေ။

အဲဒီတုန်းက သစ်ပင်ခုတ်မိလို့များ လားလို့ တွေးလိုက်မိပြီး နည်းနည်း တော့ စိတ်ကသိကအောက်တော့ ဖြစ်မိသေးတယ်။ နောက်တော့ တိုက် ဆိုင်မှုပဲ ဖြစ်မှာပါလို့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ဖြေထားခဲ့တာပါလို့ ဆရာမကြီးက ပြောပြတယ်တဲ့။

အခုတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ထင်ထား တာတွေက တကယ်ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ရှေ့လျှောက် ဘာဆက်လုပ် ရမလဲလို့ မေးလာတာနဲ့ ရုက္ခစိုးနတ် တင်နည်းကို ပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့ ဆရာမကြီးလဲ ရောဂါ ပျောက်ကင်းပြီး ယနေ့ထိ နေကောင်း ကျန်းမာစွာနဲ့ တွေ့နေရပါတယ်။

* * *

နောက် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက ကလေးမလေးတစ်ယောက် ရောက် လာပါတယ်။ သူ့မှာ အလုပ်ခွင်အတွင်း စကားများကြရင်းနဲ့ သူနဲ့စကားများတဲ့ အမျိုးသားက သူ့လည်ပင်းကို တံစဉ် နဲ့ လာခုတ်တယ်တဲ့။ သူလဲ လန့်ပြီး လက်နဲ့ ကာလိုက်တာ လက်တွေပေါက်

ကုန်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ပြီးတော့ သူ့သမီးလေးက အစာ အိမ်ရောင်လို့ ဆေးရုံတက်ရတယ်။ သူ့အမေက လက်ကနီးတယ်။ ဒုက္ခတွေ စုပြီး ဖြစ်လာတော့ စိတ်ထဲမှာ မကြည် မလင်ဖြစ်လာလို့ စာရေးသူဆီကို ဗေဒင်လာမေးတော့ တွက်ကြည့်တဲ့ အဲဒါ သူက ရုက္ခစက်ကျနေတော့ သစ်ပင်ခုတ်သလားလို့မေးတော့ ခုတ် မိတယ်တဲ့။ ကိုယ်တိုင်ခုတ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ မီးကြိုးနဲ့ မလွတ်လို့ အိမ် ရှေ့က ဆီးပင်အကြီးကြီးကို ခဏခဏာ ခုတ်ရလွန်းလို့ မီးချုပ်ချုပ်မှာ အပင် ရင်းကနေပြီး ခုတ်ခိုင်းပစ်လိုက်တာ လေ။

အန်တီပြောသလိုဆိုရင် ကြိုတင် အသိပေးတာလဲမရှိ နေစရာလဲ မပေး ဆိုတော့ အိပ်ခါနီး ဆင်းပြေးရတဲ့ သဘောဆိုတော့ တော်တော် ဒုက္ခ ရောက်လွန်းလို့ စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ ကျွန်မ ကို အဲဒီရုက္ခစိုးနတ်က ကြိမ်ဆဲလို့များ ဒီလောက် ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေသွား သလားပဲနော်လို့ ကလေးမလေးက စာရေးသူကို ပြန်ပြောပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ စာရေးသူရဲ့ အယူအဆတို့ ကြားဖူးနားဝရှိတာတို့ကို ပြောပြရပါ တယ်။ ရုက္ခစိုးဆိုတာက နတ်ကောင်း ပါ။ သူတို့က သစ်ပင်ခုတ်တဲ့သူတွေကို ဘာဖြစ်ပါစေဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးတော့ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတွေက ကိုယ့်အိမ်မှာ ခွေးကလေး ကြောင်ကလေးတွေ မွေး သလိုမျိုး ရုက္ခစိုးတွေကလဲ သူတို့နေတဲ့ အပင်မှာ ခိုကုံးရာမဲ့ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို လက်ခံပြီး နောက်တစ် ဘဝကူးလို့ မရမချင်း စောင့်ရှောက် ထားတတ်ကြတယ်လို့ ဆရာမကြီးတွေ က ပြောပြတာတွေ တချို့စာလေးတွေ မှာ ဖတ်ရတာတွေ ခိုပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ သားသမီး မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ညောင်ပင်စောင့်ရှုကွစိုး ထံမှာ သားဆုပန်ကြတာပဲ။ အဲဒီလို လာဆုပန်တဲ့သူတွေဆီကို ရှုကွစိုးတွေ က သူတို့ဆီမှာ ထိန်းသိမ်းထားတဲ့ သင့်တော်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ထည့်ပေး လိုက်တာပဲလို့ စဉ်းစားမိပါတယ်။

ငရုတ်သီးစားသလိုမျိုး၊ ငရုတ်သီး ကို စပ်မှန်းသလိုပဲ စားစား၊ စပ်မှန်း မသိဘဲ အရောင်လှတာမြင်လို့ပဲ စား စား၊ စပ်တဲ့အမျိုးက စပ်မှာပဲလေ။ အဲဒီလိုပဲ သစ်ပင်ခုတ်ခိုင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒုက္ခရောက်စေလိုလို့ ခုတ်တာ မဟုတ် ပေမယ့် ရှုကွစိုးကတော့ ဒုက္ခရောက် သွားတာပဲလေ။ အဲဒီတော့ ကံကြီး ထိုက်သလိုမျိုး ဖြစ်သွားတာလား။

ဒါမှမဟုတ် ကျွေးမွေးထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေကပဲ စိတ်ဆိုးလို့ လုပ်သလားပေါ့။ စဉ်းစားကြည့်တာပါ။ ဒါနဲ့ စာရေးသူလဲ အဲဒီကလေးမလေးကို သစ်ပင်ခုတ် တယ်ဆိုတာ မခုတ်ခင် ကြိုတင်အသိ ပေးရတယ်။ တစ်တောခုတ်ရင် တစ်ပင် ချန်ရတယ်။ တစ်ပင်ခုတ်ရင် နတ်နေ ကိုင်းတစ်ကိုင်း ချန်ရတယ်။ အားလုံး ဘာမှချန်ခတ်ခုတ်ရင်နေစရာပေးရတယ်။

မသိလို့ ခုတ်ခဲ့ရင်လဲ ရှုကွစိုးနတ်ကို ပြန်ပြီး တောင်းပန်ရတယ်လို့ ပြောပြရ ပါတယ်။ ပြီးတော့ နတ်တင်တဲ့နေ့ဟာ ဥပုသ်နေ့နဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ မတင်ရဘူး လို့လဲ မှာလိုက်ရပါသေးတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ရှေးလူကြီးတွေ က ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဆိုတာ နတ်ရှူးတောင် မလာဘူးလို့ ပြောကြတယ်လေ။ လပြည့်လကွယ်နေ့ဆိုတာက သူတော် ကောင်းတွေ ဥပုသ်သီလစောင့်တဲ့နေ့မို့ နတ်မတင်ရဘူးလို့ ရှေးလူကြီးတွေက ပြောကြတယ်လေ။

ဒါကြောင့် အဲဒီကလေးမကလေးကို **၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

ကွန်ပျူတာနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ ရှုကွစိုးနတ် ကို တောင်းပန်နည်း စာရွက်ကလေးကို ပေးလိုက်ရပါတယ်။

တိုက်ဆိုင်မှုရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နတ် တင်ချင်ရင် တင်လို့ရအောင် ရှုကွစိုး နတ်တင်နည်းကို စာဖတ်သူတို့အတွက် လက်ဆောင်အနေနဲ့ ထည့်ပေးလိုက်ပါ တယ်။

ရှုကွစိုးနတ်တင်နည်း

ရှုကွစိုးနတ်တင်မည်ဆိုလျှင် တစ်ည ကြို၍ ဖိတ်ရပါသည်။ ဖိတ်မည့်ညတွင် ဘုရားရှိခိုးမေတ္တာပို့ပါ။ အမျှဝေပါ။ ဖယောင်းတိုင်၊ သောက်တော်ရေတို့ ကို ကပ်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် **ဘုရားစင် ရွှေနားတွင် စားပွဲတစ်လုံးဖြင့်...**

သောက်တော်ရေ ၇ ခွက်
အမွှေးတိုင် ၇ တိုင်
ဖယောင်းတိုင် ၇ တိုင်တို့ကိုထွန်း၍
အိမ်စောင့်နတ်၊ ဝိုင်းစောင့်နတ်၊
ရပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ နယ်တော်ရှင်
ပယ်တော်ရှင်၊ သာသနာတော်စောင့်
နတ်၊ လောကကို စောင့်ရှောက်ကုန်
သော နတ်တို့အား ဤသောက်တော်
ရေ၊ အမွှေးတိုင်၊ အလင်းတိုင်တို့ဖြင့်
ပူဇော်ပသပါ၏။ အရှင်ဘုရား...

ဤသို့ ပူဇော်ပသရသော အကျိုး

အားကြောင့် အရှင်သခင်တို့မှတစ်ဆင့် အကျွန်ုပ်နှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသော ဆက်စပ်မှုရှိသော ရှုကွစိုးအရှင်သခင် အား မနက်ဖြန်နံနက် (၀၆:၀၀)နာရီ တွင် ဤအိမ်ဂေဟာသို့ ဆွမ်းစားကြ ရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားပေးတော်မူ၏။ အရှင်သခင်တို့ဘုရား။

နောက်နေနံနက်တွင် မိမိအိမ်တွင် တင်နေကျအတိုင်း ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းကွမ်း အရင်ကပ်ရပါမည်။ မေတ္တာ ပို့ အမျှဝေရပါမည်။ ပြီးလျှင် စားပွဲ တစ်လုံးပေါ်တွင် နံနက်(၀၆:၀၀) နာရီ တိတိတွင်...

ဆွမ်းဖြူ	၁ ပန်းကန်
သက်သတ်လွှတ်ဆွမ်းဟင်း	၁ ပွဲ
လက်ဖက်အကြော်စုံ	၁ ပွဲ
ရိုးရိုးယာကွမ်း(၇-ယာ)	၁ ပွဲ
ဆေးလိပ်	၇ လိပ်
ထန်းလျက်	၇ ခဲ
သစ်သီး	၇ စိတ်

သောက်တော်ရေ(သို့)ရေမွှေးကြမ်း ၇ ခွက် တို့ဖြင့် ရှုကွစိုးအား ပူဇော်ပသရပါ မည်။ ရှုကွစိုးသည် အထက်နတ်ဖြစ်၍ ဦးချလိုက ဦးချနိုင်သည်။

သစ်ပင်ခုတ်မိပါက လည်းကောင်း၊ သစ်ကြီးဝါးကြီးအောက်တွင် အဆွဲ အပါး သွားမိပါကလည်းကောင်း၊ သစ်ကြီးဝါးကြီးအောက်တွင် ဖွယ်မေ့ ပြုမိ ပြောဆိုမိပါကလည်းကောင်း ခွင့် လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်ရပါမည်။

ဤနေ့ ဤရက်မှစ၍ အပြစ်ရှိလျှင် ခွင့်လွှတ်ပါရန် ကရုဏာထား၍ သား သမီးကဲ့သို့သတ်မှတ်ပေးပြီး ဤမိသားစု အား နေကောင်းကျန်းမာအောင်၊ သေ ကင်းအောင် ကူညီစောင့်ရှောက်တော်မူ ပါရန် ဆုတောင်းပါ။

**မနင်းဆီ
(ရေဆင်း-နေပြည်တော်)**

www.burmeseclassic.com

အမျိုးသား၏

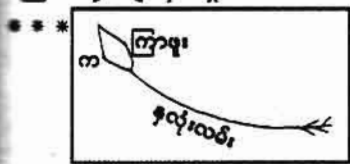
လက္ခဏာမှ အိမ်ထောင်ရေး

ဆရာကြီးနော်ရမိဗြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒဝိပညာသုတေသီ

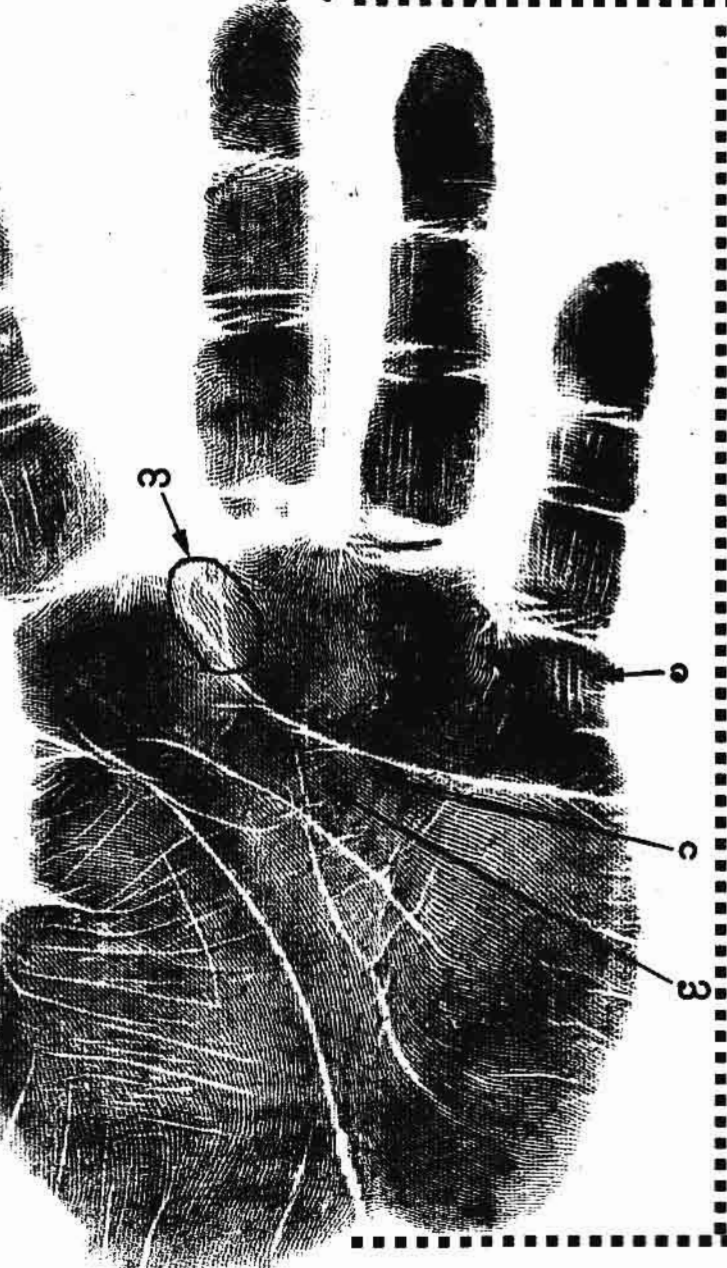
ယခု ဆောင်းပါးနဲ့ ပူးတွဲဖော်ပြပေး
ထားတဲ့ ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်ဟာ
အစ္စမိ ခုနစ်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် တွေ့ဆုံစဉ်က
အထက်(၄၇)နှစ်ရှိပြီ။

ဆရာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှာတော့
အထက်(၆၁)နှစ် ရှိနေမယ်။

“က”အက္ခရာနဲ့
ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာကို
ကြည့်ပါ။ လက်ညှိုးနဲ့ လက်
အလယ်ကြားမှာ ထင်ရှားလှပ၊
အဖျက် သင်္ကေတ ကင်းရှင်း
နေတဲ့ ကြားဖူးပုံ မင်္ဂလာ
အခြေအရံ ရှိတယ်။ နှလုံးလမ်း
ကြောင်းရဲ့အဖျားမှာ ရှိတာပါ။

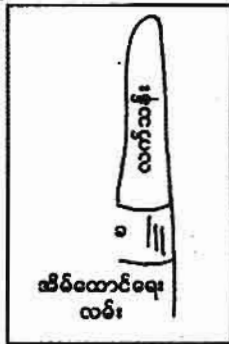
ကြားဖူး
မင်္ဂလာအခြေအရံ
နှလုံးလမ်းကြောင်းထိပ်မှာ
နီသဖြင့် ဇနီးကောင်းရခြင်း။
ဇနီးကြောင့် (ဇနီး၏ကံကြောင့်/
ဇနီး၏ပံ့ပိုးမှုကြောင့်) အလုပ်အကိုင်များ
အောင်မြင်၊ စီးပွားတိုးတက်၊ ဩဇာ
အာဏာ မြင့်မား၊ အိမ်ထောင်ရေး
ရာသက်ပန်နိုင်မြဲ၊ သာယာပျော်ရွှင်
အေးချမ်းမှု ရရှိပေလိမ့်မည်။ အိမ်
ထောင်ရေးသုခ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားရ

နိုင်တယ်။ ဇနီးကောင်းရမည့် သင်္ကေတ
ဖြစ်ပါတယ်။

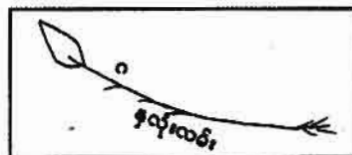
“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားတာ
က လက်သန်အောက် အိမ်ထောင်ရေး

လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ထောင်လိုက်မျဉ်း
(၃)ကြောင်း ထင်ရှားအားကောင်းစွာ
ရှိခြင်းဖြစ်တယ်။

အဲဒီ ထောင်လိုက်မျဉ်း(၃)ကြောင်း
ဟာ သားသမီးလမ်းဖြစ်တယ်။ သား
(၃)ယောက် မွေးဖွားရရှိမယ်။ အဲဒီ
သားတွေဟာလဲ ကျန်းမာသန်စွမ်း။
ကြီးပွားတိုးတက် အကျိုးပေးမယ်။

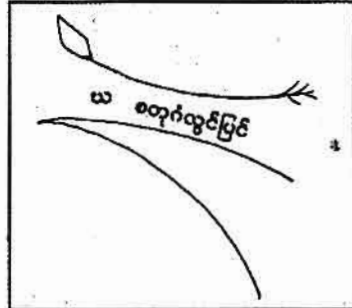
“ဂ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ
ကတော့ နှလုံးလမ်းကြောင်းဟာ အဖျက်၊
အပြတ်၊ ကျွန်၊ အမျှင်လမ်း စတာတွေ
ကင်းရှင်းတယ်။ သေးသွယ်နက်ရှိုင်း
အားကောင်းတယ်။

ဒီလို နှလုံးလမ်းမျိုးကြောင့် အိမ်
ထောင်ရေးမှာ ရှုပ်ထွေးဖောက်ပြန်ခြင်း
မရှိနိုင်ဘူး။ ဇနီးအပေါ် သစ္စာရှိတယ်။
စိတ်ထားပြောင့်မတ် တည်ကြည်
ရိုးသားမယ်။ သဘောထားကြီးမယ်။
အိမ်ထောင်ရေးမှာ ခိုက်ရန် ပြဿနာ
မဖြစ်တတ်ဘူး။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထား
တာက နှလုံးလမ်းကြောင်းနဲ့ ဦးခေါင်း
လမ်းကြောင်းကြားမှာ စတုဂံလွင်ပြင်
ဟာ (၁)စင်တီမီတာမက ကျယ်ပြန့်

နေတယ်။ အဖျက်သင်္ကေတတွေလဲ
ကင်းရှင်းတယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် အကြားအမြင်
ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝမယ်။ သဒ္ဒါတရား
ထက်သန်မယ်။ အမြင်ကျယ်သူဖြစ်
မယ်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးကို ပေးကမ်း
ထောက်ပံ့မယ်။ ရှာဖွေရရှိသမျှ
ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံး ဇနီးထံကို
ပြန်အပ်သူဖြစ်မယ်။

ဒီလိုခင်ပွန်းမျိုး ရရှိထားတဲ့အမျိုး
သမီးဟာ အိမ်ထောင်ရေးစိတ်ချမ်းသာ
ဖို့သေချာတာပေါ့။ ဒီလိုခင်ပွန်းရရှိထား
တဲ့ သားသမီးတွေဟာ စိတ်သောက
ကင်းရှင်းနိုင်တာပေါ့။ ဖခင်ကောင်း
ရတာပေါ့။

အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊
စီးပွားရေးတို့ဟာ ဖိခုံလောက်ဆိုင်
ဖြစ်တာဆိုတော့ ဒီမိသားစုဟာ ကျန်း
မာရေးလဲ ကောင်းကြတယ်။ စီးပွား
ဥစ္စာချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းလဲ ပြည့်စုံကြ
ပါတယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ
ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်...

ဆရာ ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
(လက္ခဏာပေဒင်သုတေသီ)

ဘိဗ္ဗေသုပ္ပာ

သိစေသော

ဘိဗ္ဗေသုပ္ပာအတွက် သိသင့်သော
ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခုကို ဖော်ပြလို
ပေသည်။ နေအပူရှိန် လွန်ကဲလာပါက
ဘဲကလေးများတွင် “မူးဝေသော
ရောဂါ” ရတတ်ပါသည်။

ဤရောဂါ ဘဲကလေးများရရှိပြီး
ဆိုက မူးဝေပြီး လဲနေတတ်ခြင်း၊
တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ဖက်ဖက်စောင်း၍
သွားနေတတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်
ခြင်း၊ ဒဿိဒေယိုသွားခြင်း စသည့်
ရောဂါလက္ခဏာများ တွေ့ရမည် ဖြစ်
၏။

ထိုသို့ ဘဲကလေးများ မူးဝေသော
ရောဂါ ရနေပြီဆိုက...

‘ကုက္ကိပင်ပဉ္စမပါးကို ပြာရပါ။ ထိုပြာကို
ရေ(၈)ဆတွင် စိမ့်၍ အပေါ်ရေကြည်ကို
ငဲ့ယူပါ။ ထိုနောက် ယင်းရေကြည်ကို ဆာ
ချက်ယူရမည်။

ယင်းဆား တစ်ရွာသာနှင့် ဘဲကလေး
များ အစာကျွေးသည့်အခါ ရောစပ်ကျွေးပါ။
အလွန်ကောင်းသည့်နည်းဖြစ်ကြောင်း မှာ
တွေ့လာရပါလိမ့်မည်’

ဤနည်းကို ပြောပြသော မိတ်ဆွေ
တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန် ဦးတင်
ငြိမ်းအား အထူးကျေးဇူးတင် ခိုသည့်
သည်။

ဆရာသညာလှ

ကြော်ငြာစာပန်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ကြောပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘက်ထွက်ရှိန်
(စက်မူ-၁)

'ဟေ့... ကိုညဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ညော်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 အထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တာ'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ခိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ခြောက်တာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒီပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆိုတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ညောင်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆာကံဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရှိပါတယ်။ ဒီဆေးမှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 ဒူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အရိုးတတ် ပျက်စီးရာမှ အခွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရှန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အမြဲပျောက်နေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုသနည်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ တိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်ခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်းခေါင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချည်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြွေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်’

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာပြန်တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေ ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာဆိုလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုဉာဏ်ထွန်းနဲ့ ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနမှ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေတာပါ’

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲမြဲ၊ အနယ်နယ် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးဆိုင်ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

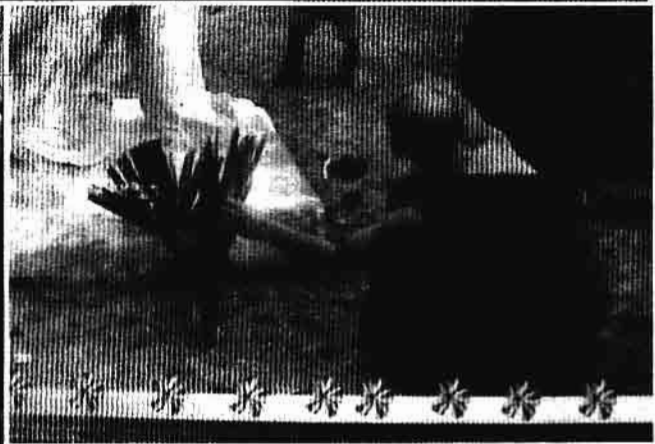
‘ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မကြောက်ပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါတွေ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအား စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် “စကြာမင်း” လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ဧပြီမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗာထမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်ဆန့်၊
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးဉာဏ်ထွန်းရှိန် (ဇက်မှ-သ)

◆ ထီးလင်းမြို့နယ် အကြည်ပန်းရွာ ဆရာတော် ဦးစောစောဘာသာက နတ်ဆောင်းရွာ ရန်ကင်းကျောင်းဆရာတော် ဦးစောသာမိအား သက်တမ်း(၆၇)နှစ်ရှိ ယေပင်ကလေးကို လိုက်၍ပြသနေစဉ်

◆ (၁)ပေသာသာ အမြဲရှိသည့် ယေပင်စာတ်ပုံကလေးကို ပြသရန် ပေးသော ကလေးမြို့နယ် နတ်ဆောင်းရွာ ရန်ကင်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးစောသာမိ

ထီးလင်းနယ်က သက်တမ်း(၆၇)နှစ်ရှိ

ကလေး ဝဇာသု

(၁)ပေသာမြန် ပေပင်ကလေး

‘မောင်လင်း ဒီမှာကွ သက်တမ်း(၆၇)နှစ်ရှိတဲ့ ယေပင်ကလေး ထူးဆန်းတာနဲ့ တတ်ပုံ ဆောင်းယူခဲ့တာ’
နတ်ဆောင်းရွာ ရန်ကင်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝရသာမိထံ စာအုပ်ပို့ ဆောင်ရှိသွားသောအခါ ဆရာတော် က ပလတ်စတစ်လောင်းထားသော ဆတ်ပုံကလေးတစ်ပုံကို မှန်မီရှိထဲမှ ထုတ်ယူ၍ စာရေးသူကို ပြလိုက်ပါ သည်။
‘ဒီယေပင်ကလေးက ဆရာတော်ရဲ့ သက်တမ်းနဲ့ အတူတူတဲ့ကွ ယေပင်ကလေး က (၁)ပေသာသာပုံရှိတယ်။ ကြည့်စမ်းပါ’ ဟုပြော၍ ဓာတ်ပုံကို ပြပါသည်။
‘အရှင်ဘုရား အဲဒီဆရာတော်ရဲ့ ဆက်က ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ

ဘုရား’
‘သက်တော်(၆၇)နှစ် ရှိနေပြီကွယ်’
‘သူငယ်ငယ်လေးတုန်းက စလို တွေ့တဲ့ပေပင်တဲ့။ အခုထိ ဒီအရွယ် အတိုင်းပဲ ရှိနေတာတဲ့’
‘အရှင်ဘုရား ဒီပေပင်ရဲ့အောက်မှာ ကျောက်ဖျာ ကျောက်တုံးကြီးတွေ ခံနေသလားမှ မသိတာ’
ဟု စာရေးသူ၏ အယူအဆကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။
ပေပင်ကလေးမှာ ရွာရှိ ဘုရားကုန်း တော်ပေါ်၌ တည်ရှိနေပေသည်။ ရွာခံ ဆရာတော်က ပေပင်ကလေးကို ကိုင် ၍ ဆရာတော် ဦးဝရသာမိကို ခေါ်ပြ နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကလေးမြို့နယ်၊ နတ်ဆောင်းရွာ

ရန်ကင်းကျောင်းဆရာတော် ဦးဝရ သာမိ(သက်တော် ၆၈နှစ်)သည် နှစ်စဉ် မိမိဓာတ်နယ်ရှိ ထီးလင်းမြို့နယ်၊ အကြည်ပန်းရွာသို့သွားကာ အကြည် ပန်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ နှစ်စဉ် ဆန်များ သွားရောက်လှူဒါန်းလေ့ ရှိ ပါသည်။
ယခုတစ်ခေါက်လည်း မိမိဓာတ်ရွာ သို့ပြန်ရင်း အကြည်ပန်းရွာသို့ ရောက် ရှိခဲ့ရာမှ ထူးဆန်းသော (၁)ပေသာသာ ခန့်သာရှိသည့် သက်တမ်း(၆၇)နှစ် ရှိနေပြီဖြစ်သော ယေပင်ကလေးကို တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ယောနယ်ရှိ ထီးလင်းမြို့နယ်၊ အကြည်ပန်းရွာတွင် ယောအသု ယောအသာများနှင့် ဆောင်းသာ

နက္ခတ်ဇာန်လပြည့်ကျော် (၂၉) ရက်နေ့ အမှတ်တရ အထူးထုတ်

သိပ္ပံပေါက် သရဏာရုံ

နှင့် ပိဋကတ်အက္ခရာ စုံတွဲ၍ အားထုတ်နည်း

စလင်း ဦးကျော်

“သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဋီတိကာ” ဟူသော ဒေသနာတော်အရ လောကကြီး၌ ရှိရှိသမျှသော သတ္တဝါ မှန်သမျှသည် အစားအသောက်များ အား စားသောက်မှုကင်း၍ ရပ်တည် မနေနိုင်ကြပါ။ ရုပ်ကို အာဟာရစောင့် ဆိုသလို အစာအာဟာရ စားသောက် မှသာလျှင် အသက်ရှင်နေနိုင်ပြီး လှုပ်ရှားသွားလာ လုပ်ကိုင်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်၌ လိုအပ်သော အာဟာရ အစားအသောက်တို့ကို နေ့စဉ် ဖြည့်စွက်စားသောက်နေကြ ရပေသည်။ အစားအသောက်များကို အမြဲပုံမှန် စားသောက်နိုင်ရန်အတွက် နေ့ထွက်မှ နေဝင်အထိ ဘဝအမျိုးမျိုး ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှာဖွေကြရပေသည်။

‘ရှုစားစား ပါဝါမျိုး ယိုယိုကျကျ အာဟာရ နှင့် အထက်ကသွင်း အောက်ဆင်းလျက် မြင်းကြီးကြီးလျှင် ချော့ငယ်သို့’

ဟု ရှေးပညာရှိတို့ ရေးသားခဲ့သည့် အတိုင်း တစ်နေ့၊ တစ်လ ကိစ္စ မဟုတ် ပဲ နေ့စဉ် ခန္ဓာကိုယ် အာဟာရ ဖြည့် တင်းဖို့ရန်အတွက် ရှာဖွေလုပ်ကိုင်နေရ သည့်မှာ ဆင်းရဲခြင်းဟူသော “ပရိယေ သနဒုက္ခာ” သည်လည်း အလွန် လေးလံသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးသဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

တိရစ္ဆာန်များလည်း တိရစ္ဆာန် အလျောက် လူသည်လည်း လူ သင်္ချာ နက္ခတ်ဇာန်လပြည့်ကျော်

အလျောက် မိမိတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော အာဟာရကို ရှာဖွေစားသောက်နေကြ ပါသည်။

လူသားများထဲမှ ဘာသာရေးသမား များသည် ထိုသို့စားသောက်မှုကို အလုပ်ပိုကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ ရှုမြင်လာ သည်။

အာဟာရ ပဋိကုလသညာ
အာဟာရ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အနေဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုသည်လည်း ပါရမီ ဓာတ်ခံအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာတတ် ကြသည်။

ထိုသို့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး စား သောက်လာသော အာဟာရ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာကြသော်လည်း အများ အားဖြင့် စားဝတ်နေရေးဟူသော လူမှု ရေးဒုက္ခနှင့် မကင်းနိုင်ကြဘဲ အမြဲလိပ်ရင် ဆိုင်နေကြရသဖြင့် ထိုအာဟာရ ပဋိကုလသညာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သီးခြား အချိန်ယူပြီး အားမထုတ်နိုင်ကြပေ။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို သီးခြားအချိန် ယူ၍ အားမထုတ်နိုင်ကြသော လူများစု အတွက် မိမိတို့ အမြဲရုန်းကန်လှုပ်ရှား နေသော လုပ်ငန်းများလည်း မပျက်ဘဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကိုလည်း လုပ်နိုင်ရ အောင် ရှေးရှေးက ဆရာတော်ကြီးများ သည် အောက်ပါအတိုင်း အားထုတ်

နည်းများ ပြသထားခဲ့ပေသည်။

ဆင်ခြင်ပွားများနည်း

- ၁။ သွင်းတော့တစ်ပေါက်၊ ဆင်းကိုပေါက် မှန်လောက်စရာ အာဟာရ၊
- ၂။ အများရှေ့သုံး စွန့်တော့မှန်း နှလုံးနာစရာ အာဟာရ၊
- ၃။ အသွင်ပြုပြီး အဆင်အတော်၊ နှလုံးနာစရာ အာဟာရ၊

လက်တွေ့အားထုတ်နည်း

အစာစားခါနီးတိုင်း ဖော်ပြပါနည်း အရ အာဟာရ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အနေဖြင့် တစ်မိနစ်ခန့် ဆင်ခြင်သုံးသပ် ပြီးလျှင် သရဏာပိဋိနှင့် ပိဋကတ် အက္ခရာခေါ် ဗျည်း(၃၃)လုံးကို တစ်ခေါ် လျှင် (၁)လုံးကျ အစဉ်အတိုင်း ရွတ်ဆို သွားရပါမည်။

ရွတ်ဆိုနည်း

‘ဥံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣပ္ပိ
ယံ သရဏံ ဣပ္ပိ
ယံ သရဏံ ဣပ္ပိ’
ဟု (၉)ခေါက်တိတိ ရွတ်ဆိုပြီးမှ
“က-ကြီး” ဟု ဆိုရမည်။
ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ဆေးနှင့် ဆေး
ရေမှတစ်ပါး အာဟာရကို မြင်
သော အစာကို စားခါနီးတိုင်း ဤနည်း

○ အာရှအေးတော အဆရာဟောနွဲ့
 အပူပူဟောနွဲ့
 အနီယာဟောနွဲ့
 သုခိအတ္တနံ ဖရိဟရနွဲ့
 အတ္တပုစ္ဆိ
 ယထာလဒ္ဓသပ္ပတ္တိတော၊
 ယဝိက္ခန္တိ၊ ကပ္ပသကာ၊
 ဟု မေတ္တာပို့ရမည်။

မြန်မာလိုမေတ္တာပို့နည်း
 ပါဠိလို မေတ္တာပို့ရာ၌ ခက်ခဲမှု ရှိခဲ့
 သော် အောက်ပါအတိုင်း မြန်မာလို
 လည်း မေတ္တာပို့နိုင်သည်။
 'သတ္တပါဒအားလုံးတို့သည် (အထူးသဖြင့်)
 ဘုဒ္ဓဗျူဟ၊ ရုက္ခဗျူဟ၊ အာကာသဗျူဟနှင့်
 ရိုးရာနတ်တို့သည် ရန်ကင်းကြပါစေ၊ နောင်
 ယက်ခြင်း ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း
 စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြုစုကြပါစေနဲ့၊ ကိုယ်စိတ်
 နှစ်ဖြာ ကျွန်ုပ်တို့သာကြပါစေ၊ ရပြီသော
 စည်းစိမ်ဥစ္စာများလည်း မပျောက်ပျက်
 ကြပါစေနဲ့'
 ဟု မြန်မာလို ပို့နိုင်သည်။

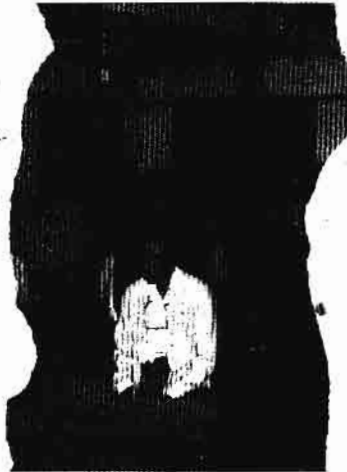
အမျှဝေနည်း

မေတ္တာပို့ပြီးလျှင် မိမိပြုလုပ်ခဲ့သော
 ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်များနှင့်
 ပထမအဆင့် အောင်မြင်သည်အထိ
 ပွားများအားထုတ်ခဲ့သော သရဏဂုံ
 ဝိဇ္ဇာကတ်အကွရာ ပွားများခြင်း သမထ
 ကုသိုလ်အဖို့ကို...

၁။ ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားကြသော
 မိဘနှစ်ပါး ဘိုးဘွားဆွေမျိုးများနှင့်
 ဆရာသမားတို့အား လည်းကောင်း၊
 ၂။ သိကြားမင်းနှင့်တကွ စတုလောက
 ပါလနတ်မင်းကြီးတို့အား လည်း
 ကောင်း၊

၃။ သာသနာတော်သုံးရပ်ကို အမြဲ
 မပြတ် စောင့်ရှောက်နေကြကုန်
 သော အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များအား

၁၆၄ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညိမဂ္ဂစာ

လည်းကောင်း၊
 ၄။ လူသားတို့အား အမြဲမပြတ် စောင့်
 ရှောက်နေကြကုန်သော ရိုးရာနတ်
 တို့အား လည်းကောင်း၊
 ၅။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သား
 လူအများကို အုပ်ချုပ်နေသော မင်း
 တို့အား လည်းကောင်း၊
 ၆။ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို စောင့်ရှောက်
 နေကြကုန်သော နတ်တို့အား
 လည်းကောင်း၊
 ၇။ နယ်ပိုင် ကွင်းပိုင်ရှင်တို့အား လည်း
 ကောင်း၊
 ၈။ ကမ္ဘာကြီးကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်
 သော ကမ္ဘာစောင့် နတ်မင်းကြီးတို့
 အား လည်းကောင်း၊
 ၉။ ငရဲသေဌ်နင်း ယမမင်းနှင့် ဘိုးဘိုး
 အာဇာတကတို့အား လည်းကောင်း...
 အမျှ...အမျှ...အမျှ... ပေးဝေပါ
 သည်။ သာဓု...သာဓု...သာဓု... ခေါ်
 ကြပါကုန်ဟု ဆိုရမည်။ (စာကြည့်ပြီး
 ဖတ်ပါ။)

သိဒ္ဓိတောင်အုန်း

ဖော်ပြပါအတိုင်း မေတ္တာပို့ခြင်း
 အမျှဝေခြင်း ပြီးဆုံးခဲ့သော် မိမိတို့
 အလိုရှိသော သိဒ္ဓိဆုကို တောင်ရ
 မည်။

တောင်ဆုံကား...

'ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးနှင့်
 သိကြားမင်း အမျှပြသော သာသနာစောင့်
 ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဘုရား ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
 ကျွန်ုပ်တို့သာစွာဖြင့် သာသနာတော်မြတ်
 ကြိုက် စောင့်ရှောက်နိုင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်
 တို့သာစွာအား သိဒ္ဓိအဖို့ပျိုးကို ပေးသနာ
 တော်ပြုကြပါကုန်'

ဟု ဆိုရမည်။ (ပထမအဆင့် အား
 ထုတ်နည်းပြီးပါစေ။)

ဒုတိယအဆင့်

ဆက်၍အားထုတ်ရန်

ပထမအဆင့် အောင်မြင်၍ ဒုတိယ
 အဆင့်ကို ဆက်ပြီး အားထုတ်သော
 အခါ၌ အောက်ပါတို့ကို ပြည့်စုံစေ
 မည်။

၁။ ဆင်းရဲချမ်းသာမရွေး သက်ရှိသတ္တဝါ
 တို့အပေါ်၌ သနားညှာတာခြင်း
 ကိုယ်ချင်းစာတရား ထားပါမည်ဟု
 အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမည်။

၂။ နံနက်အိပ်ရာထအချိန် သို့မဟုတ်
 ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး၌ ဝါးပါးသီလ
 အမြဲဆောက်တည်ရမည်။

၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရနှင့် သူရ
 မေရယက်ကို တစ်သက်လုံး ရှောင်
 ကြဉ်ပါမည်ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု
 ရမည်။

၄။ ဒုတိယအဆင့် စသောနေ့မှ (၉)ရက်
 မြောက်နေ့အထိ အသက်သတ်
 လွတ် စားရမည်။

၅။ ပထမအပတ် (၃၃)ရက်အတွင်း
 အမြဲဟွစရိယသိက္ခာပုဒ်ကို ဆင်
 ထိန်းရမည်။

၆။ မိမိမှာ ဘဝအခြေအနေလေး
 အခက်အခဲ မရှိပါလျှင် မြတ်စွာဘုရား
 အား ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ၊ သာသနာ

စောင့်နတ်မင်းကြီးများနှင့် ဂိုးရာနတ်
တို့အတွက်တစ်ပွဲ လှူဒါန်းပူဇော်
ထားရမည်။

ဤအခြေခံများကို အစီအစဉ် လုပ်
ပြီးနောက် ဒုတိယအဆင့်ကို စတင်
အားထုတ်ကြပါလေ။

ဒုတိယအဆင့် အောင်မြင်ပြီးဆုံး
သောအခါ၌လည်း ပထမအဆင့်
အောင်မြင်စဉ်က လုပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း
မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း စသည်
တို့ကို ပြုလုပ်ရပါမည်။

တတိယအဆင့်

ဆက်၍အားထုတ်ရန်

တတိယအဆင့်ကိုဆက်ပြီး အား
ထုတ်သောအခါ၌လည်း ဒုတိယ
အဆင့် တက်ခါနီးတွင် အားထုတ်ခဲ့
သလို ဤ၌လည်း အားထုတ်ရမည်။

အထူးအားထုတ်ရမည့် အလုပ်ကား
(၉)ရက်တိတိ သို့မဟုတ် (၁၈)ရက်၊
သို့မဟုတ် (၂၇)ရက်တိတိ ရဟန်း
ဘောင်သို့ တက်ရမည်။ အနည်းဆုံး
(၉)ရက်တော့ သက်န်းဝတ်ရမည်။

ပါရမီဓာတ်ခံပါ၍ ရဟန်းဝတ်ဖြင့်
ဆက်ပြီးအားထုတ်လိုလျှင် အားထုတ်
နိုင်သည်။ ထွက်ရပ်ပေါက်တော့မည်
မှာ သေချာလေပြီ။

လူဝတ်လဲပြီး အားထုတ်ရမည်ဆို
လျှင် သတ်မှတ်ထားသော ရက်ပြည့်မှ
ထွက်ရမည်။ လူဝတ်ဖြင့် ယခင်အတိုင်း
ပင် တတိယအဆင့် အောင်မြင်အောင်
အားထုတ်ရမည်။

ရရှိနိုင်သော အကျိုးများ

ဘာသာရေးတရားကို အားထုတ်မှု
သည် ဘယ်တော့မှ အချည်းနှီးမဖြစ်
နိုင်။ ပါရမီဓာတ်ခံအလျောက် အနည်း
နှင့်အများ အထိုက်အလျောက် အကျိုး

ပေးနိုင်သည်။

ဤလုပ်ငန်းသည် သာမန်အလုပ်
မဟုတ်ချေ။ အမြဲပင် သတိကပ်၍
ဖွဲ့လုံ့လ ကြီးစွာဖြင့် လုပ်ရမည်ကိစ္စ
ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အောက်ပါ
ကောင်းကျိုးများကို မှချရနိုင်ပေသည်။

၁။ ချစ်ခင်သူ ပေါများခြင်း။

၂။ ရန်သူများပါးပါး ကင်းဝေးခြင်း။

၃။ အစာပန်း၊ ဝတ်စား၊ နတ်ပန်း စသော

ပယောဂပစ္စည်းများကို ယိဉာဏ်လွှမ်းမိုးခြင်း။

၄။ အရောင်းအဝယ်ကောင်း၍ ပစ္စည်းဥစ္စာ

ပေါများခြင်း။

၅။ ယိ ပြောဆိုလျှင် အောင်မြင်သည်များခြင်း။

၆။ အသိဉာဏ် ပွင့်လင်း၍ စာကျက်စာကြည့်

လို ရနိုင်ခြင်း။

၇။ စာမေးပွဲများ အမြဲအောင်မြင်ခြင်း။

၈။ ယိအား ကျွေးမွေးပည့်သူများ ပေါများခြင်း။

၉။ ယိလိုချင်သော ပစ္စည်းများကို ကာလအသေ

အလျောက် ထုချွန်စွာ ရရှိနိုင်ခြင်း။

၁၀။ ယိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်အလုပ်ကို လုပ်နေစဉ်

ပင် သူတစ်ပါး၏ အကြံအစည်ကို သိနိုင်

ခြင်း...

တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယအဆင့်ကို အောင်မြင်ခဲ့
သော် အောက်ပါအကျိုးကျေးဇူးတရား
များကို မှချခံစားရမည်။

၁။ ပထမအဆင့်တုန်းက ရရှိခဲ့သော
အကျိုးများသည် အထူးတိုးတက်
အောင်မြင်မှုရမည်။

၂။ ပြင်ပပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကူအညီကို
သိသိသာသာရရှိနေခြင်း။

၃။ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် မိမိ
အားထုတ်ရမည့်တရား(ဂါထာ)ကို
လာရောက်ပေးကြခြင်း၊ ထင်မြင်
လာခြင်း။

၄။ တစ်ခါတစ်ရံ မမျှော်လင့်သော
နေရာသို့ ရုတ်တရက် သွားရောက်
ရခြင်း။

၅။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများစွာ ပြုလုပ်နေ
ရခြင်း။

၆။ များသောအားဖြင့် ဘာသာရေး၊
သာသနာရေး အဆောက်အအုံများ
ကို ပြုပြင်ဆောက်လုပ်နေရခြင်း...
စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တတိယအဆင့်ကို အောင်မြင်
ပြီးသော် အောက်ပါအကျိုးတရားများ
ကို မှချခံစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၁။ လူအများစု၏ ယုံကြည်အားထားမှု
ကို ရရှိနေခြင်း။

၂။ မိမိပြောသမျှ အောင်မြင်နေခြင်း။

၃။ ချုပ်ချယ်မှုများ ကင်း၍ လွတ်လပ်စွာ
နေရခြင်း။

၄။ မိမိသွားရမည့် ဘဝခရီးကို သိရှိနေ
ရခြင်း။

၅။ လူနေမှုဒုက္ခကို မကြုံတွေ့ရခြင်း...
တို့ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာများ
သည် သိဒ္ဓိပေါက်သရဏနှင့် ပိဋကတ်
အက္ခရာစုံတွဲ၍ အားထုတ်နည်း ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူသည် ဤအားထုတ်နည်း
ကို ၁၉၅၉ ခုနှစ် အတွင်းက ရရှိခဲ့ပါ
သည်။ လက်တွေ့အားထုတ်ကြည့်ပါ
သည်။ ပထမသော် သရဏဂုံနှင့်
ပိဋကတ်အက္ခရာကို မရွတ်ဆိုမိဘဲ
အစားစားမိသည်များ ကြုံတွေ့ရခြင်း
နှင့် အက္ခရာစုံကို ကျော်၍ဆိုခြင်း၊
အက္ခရာကို ထပ်မံဆိုမိခြင်း၊ ဆိုမိ
သလား မဆိုမိသလား ဒွါဟဖြစ်ခြင်းတို့
ကြောင့် အစမှ ပြန်စရပါသည်။

သို့သော် စိတ်မပျက်ဘဲ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊
ဝီရိယ၊ သတိ အမြဲထားကာ ကြိုးစား
ကြည့်ပါသည်။ တစ်ပတ်မှ ကိုးပတ်
အထိ အောင်မြင်သဖြင့် (၁)ဆင့်
အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အကြောင်းအရာများ

အကျဉ်းချုပ်ပြောရအံ့။

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ဆက်လက် အားမထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဤကဲ့သို့ အားထုတ်ကျင့်ဆောင်ခဲ့သောကြောင့် အစား စားခါနီးတိုင်း သတ်ကပ်နေသဖြင့် သရဏဂုံကို ရွတ်ဆိုခဲ့သည်မှာ ယခုအချိန်ထိပင် ဖြစ်ပါသည်။

အစားအစာ စားခါနီးတိုင်း သရဏဂုံ ရွတ်ဆိုသည်မှာ စာရေးသူ၏ အာစိဏ္ဍကံပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

လောက၌ အမြင့်ဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ ရတနာသုံးပါးကို မမေ့မလျော့ဘဲ အမြဲ သတ်ရ ရွတ်ဆိုရသည့်အတွက် မိမိကိုယ်ကို အားရကျေနပ်မိပါသည်။

ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သည်မည်သဖြင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မီးရထားခေါင်းတွဲနှင့် တူသော

သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယူသောကြောင့် နောက်တွဲနှင့်တူသော သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာရီယ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ စသည့် မဂ္ဂင်ခုနစ်ပါးသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း လမ်းကောင်း လမ်းပြောင့်အတိုင်း လိုက်ပါလာတော့မည်မှာ သေချာပါသည်။

ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် အားထုတ်မှုတစ်ခု ဖြစ်သည့်အတွက် အရည်းအနီး မဖြစ်နိုင်ပါ။ တောင်ပုလုဆရာတော်ကြီး ဟောကြားခဲ့သည့် အတိုင်း...

‘သရဏဂုံသည် ဖိနပ်စက်ဖျက်သီတတ်တဲ့အတွက် သရဏဂုံလိုပေါ့ဟေ့၊ ဘာကို ဖိနပ်စက်ဖျက်သီတတ်တုန်းဆိုတော့ ဘေးကို ရန်ကို ကြောက်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ကိုယ်ဆစ်ရဲ၊ စိတ်ဆစ်ရဲခြင်းကို အပါယ်လေးပါးသို့လာခြင်းကို ဖိနပ်စက် ဖျက်သီတတ်တယ်’

ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ရတနာသုံးပါးကို မမေ့မလျော့သော သတ်တရားနှင့် နေခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို အမြဲတမ်းလိုက်နာနေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မွန်မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းဖြင့် သူတော်သူမြတ်များ ဖြစ်ကြစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါအပေါင်း၊ ကောင်းစားအလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

၎င်းတို့သည် ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိနည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိနည်း

မိန့်ခြင်း၊ လက်တွေ့ ကျင့်ဖွယ်များ၊ ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်(၃၉)သုတ် - ဆဋ္ဌာန၊ ဦးထင်စိုး(မွေစာရိယ)

စာမျက်နှာ (၁၆၁)မှ အဆက်

တိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေးစားယုံကြည်ကြပြီး ရွာရှိတန်းတော်ကြီးကျောင်းများကိုလည်း ကျောင်းကြီးကြီး ဘုရားကြီးကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလေ့ရှိသော ရွာကလေး ဖြစ်ပါသည်။

ဝိပတွင်လည်း ဥပသံစောင့် သီလဆောက်တတ်လေ့ရှိသော ရွာလေးဖြစ်သည်။ ယောနယ်ထီးလင်းမြို့နယ်၌ အညာပန်း၊ အကြည်ပန်းရွာဟူ၍ နာမည်တူနတ်ရုံရှိပါသည်။ အညာပန်းရွာက ထီးလင်းနှင့် ယောမြို့နယ်စပ်တွင်ရှိပြီး အကြည်ပန်းရွာက ထီးလင်းမြို့နယ်တွင် ရှိပါသည်။ ထီးလင်းနှင့် (၁၅)မိုင်ခန့်ဝေးပါသည်။ ညောင်ကန်ရွာ တောင်ဘက်တွင် ရှိပါသည်။

ထိုအခါကအလှူအတန်းအဆင့် အကြည်ပန်းရွာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကန်ခြံ ဘုန်းတော်အတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ ဦးတေဇာဘာသာ (၆၄)နှစ်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ငယ်ငယ်ကလေးကစ၍ ထိုပေပင်ကလေးကို တွေ့ရှိရာ ဆရာတော် သတ်တော်(၆၄)နှစ် ရှိလာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထိုပေပင်ကလေးမှာ ငယ်ငယ်က တွေ့ရသည့်အတိုင်းသာ ကြီးထွားမြင့်မားမလာဘဲ မူလအတိုင်းသာ တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စိတ်ဝင်စားသူများ ထိုထူးဆန်းသော ယေဝ်ကလေးကို ခဏ်ကြိုပါကသွားရောက် လေ့လာနိုင်ကြပါကြောင်း ရေးသားဖော်ထုတ် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

တကလေး ဝင်းသွေ

(၁၄)ရက် ပွေးပွား

မိတ်ဆွေများသို့

ကဝိသိရောဗလိ

ညည်သည့်လပြည့်မဆို (၁၄)ရက်တွင်
အားပေးကြကုန်သော (၇)နေ့ပွား
များအတွက် ကံကောင်းစေရာ
အကြံပြုချက် ယတြာများ ဖြစ်ပါ
အယ်။

(၁၄)ရက်နေ့ (၁၄)ဂဏန်းသည်
ဆွပ်ရှားမူများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အရာ
ထွေများနှင့် ရောနှောပေါင်းစပ်နေ
ခြင်း၊ ညွှန်ပြထားသော ကိန်းဂဏန်း
အစီအစဉ် ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ပြင်...

သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်များ
ခိုင်ခိုင်ရတတ်ခြင်း၊ ရေဘေးလေဘေး
ဘေး၊ အန္တရာယ်များနှင့် ကြုံတွေ့ရခြင်း
အတွက် နိမိတ်ပြကိန်းဂဏန်းလို့လဲ
ဆိုနိုင်ပါမယ်။

ငွေကြေး၊ လောင်းကစား၊ စီးပွားရေး
ဆိုင်ခန်းများတွင် ရှေးဦးမဆွ ပထမ
တွင် ကံကောင်းခြင်း၊ အကျိုးဖြစ်ထွန်း
ခြင်း အဆင်ပြေခြင်း၊ စိတ်ချမ်းသာမှု
များနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပေမယ့် နောက်
ပိုင်း မိမိပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း
အပေါင်းအသင်းများရဲ့ဒဏ်ကို ခံရခြင်း၊
ဆုံးရှုံးမှုများကြုံရခြင်း၊ ကြီးမားသော
ဆေးရန်များ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ရှေ့အနာဂတ်ကာလအတွက် သတိ
ထား လက်ကိုင်ထားကာ ဆင်ခြင်ဖို့
ဆိုအပ်လှပါတယ်။

ထိုထိုသော မကောင်းအညံ့များ
အင်းစင်ပပျောက်စေရန် အလိုငှာ
အစဉ် (၁၄)ရက်နေ့ ရောက်တိုင်း
(၁၄)ရက်ပွား (၇)နေ့သားသမီးများ
အညံ့ ကံကောင်းစေရာ အကြံပြုချက်

ယတြာများကို ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။
ဤယတြာသည် ရတနာသုံးပါးကို
အထွတ်တင်ထားတဲ့အတွက် (၁၄)ရက်
ပွားများသည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် စိုးမိုးထားတဲ့
အတွက် ပညတ်ကောင်းကို ရှာဖွေရာ
တွင် “ရွှေ”ဖြင့် အစပြုထားသော
စေတီဘုရားတစ်ဆူတူတွင် ဆောင်
ရွက်ရပါမယ်။

ဒီတော့ ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင်
သက်တော်ထင်ရှား၊ ဖြတ်ဘုရားကို
အထူးအာရုံထားပြီး (ထောင့်-အရပ်
မလိုပါ) ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ သီလယူခြင်း၊
ဆီမီးရေချင်း၊ ပန်းအမွှေးနံ့များ ကပ်လှူ
ခြင်းများကို သဒ္ဓါတရားအတိုင်း ဆောင်
ရွက်နိုင်ပါတယ်။ ပြီးရင်...

သက်တော်ထင်ရှား၊ ဖြတ်ဘုရား
ရှင်ကို အာရုံအထူးထားပြီး...

* ရွတ်လှမ်း (၁၄)ရက် ယပ်တစ်ရောင်းကို
ရောယှက်ပြီး တစ်ပေါင်းတည်း လှူပါ။

* အလင်းတိုင်ကြီးကြီး (၁)တိုင် လှူပါ။ (စာရီ
တိုင် အဝါတိုင်ကိုသုံးပါ)

ပြီးရင်...

“ဝိဓ-ချက်” ဂါထာကို ရင်းတိုက်
သား (၉)လုံးပုတီးဖြင့် ပုတီး(၁၄)ပတ်
စိပ်ပြီး ဆုတောင်းပါ။

ပြီးရင်...

ဗုဒ္ဓဟူးပွေး ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို
မော်ရည်ထုပ်(၁၄)ထုပ် လှူပါ။

(၁၄)ရက်ပွေးပွား မိတ်ဆွေများ
အတွက်...

○ ဘေးကင်းခြင်း

- ကံကောင်းခြင်း
- ပျော်ရွှင်ခြင်း

စတဲ့ ဂုဏ်ခြင်များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရ
မယ့် ကံကောင်းစေရာ အကြံပြုချက်
ယတြာကို ဆောင်ရွက်ကြဖို့ ဖြစ်ပါ
တယ်။

မိ ဂ-ချက်ဂါထာတော်

ပိဏ္ဍိတ အလင်္ကာရော၊
ဧတေ သုပညာတော ပိဏ္ဍိ
ပိဏ္ဍိတ သမ္ပန္နော၊
ဗုဒ္ဓေ ဘုပါလေကော ပိဏ္ဍိ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အလင်္ကာရော = အလင်္ကာရော
ပညာတော = ပင်ညာတော
သမ္ပန္နော = သမ်ပန်နော
ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ဝိပိဇ္ဇေတိ၊ လက္ခဏာတော်ကြီး
(၃၂)သွယ် (၈၀)သော လက္ခဏာတော်
ငယ်တည်းဟူသော တန်ဆာအထူးထူး
တို့ကြောင့်...

အလင်္ကာရော၊ ဘယ်သူနဲ့မှ နှိုင်း
မရဘဲ၊ ထူးကဲသဒ္ဓါယ် ရှုမော့စွယ်လှလို့

ဘယ်သူ့မြင်ရ ဖူးမဝအောင် ကောင်းစွာ
တန်ဆာဆင်တော်မူ အပ်ပါပေထ
သော...

ဇေယျာ အောင်သူအမွန် အောင်
တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော...

သုပညာတော သုံးလောကဓာတ်
ဘယ်မလပ်ဘဲ၊ မဆုံးဘဝကို ပျံ့နှံ့တက်
အောင် ကျော်ကြားထင်ရှားတော်မူပေ
ထသော...

ဝိဝိ၊ ဗြဟ္မာလူနတ် မနိုင်အပ်
အောင် မြင့်မြတ်တော်မူသော သီလ
သမာဓိ စသည့် ဂုဏ်တော် အထူးထူး
တို့ကြောင့်...

ဝိဝိဂုဏသမ္ပန္နော အောင်မြင်
တော်မူပါပေ၏။ အရဟံအစ နာမ
သင်္ချေ ရေ၍မရ များလှဘိတောင်း
ထူးသည်ထက် ထူးသော ဂုဏ်တော်
အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော...

ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို
တစ်စမကျန် ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ဝေဖန်
သိမြင်တော်မူသော ဘုရားရှင် ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးသည်...

မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်အား...

ဝိဝိ၊ ဘေးရန်အန္တရာယ် ရန်စွယ်
ဟူသမျှတို့ မကျမရောက်ရအောင်
အထူးထူးသော စောင့်ရှောက်ခြင်း
အပေါင်းတို့ဖြင့်...

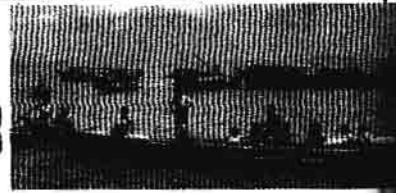
သုပါလကော၊ ရေတွေ့သည့်ပန်း
လန်းသည့်ပုံနယ် တင့်တယ်မောက်ဖွိုး
ဘုန်းကျက်သရေတွေ တိုးအောင်
မြတ်နိုးကြည်ဖြူ ကောင်းစွာ
စောင့်ရှောက်တော်မူပါ အရှင်မြတ်ကြီး
ဘုရား။

**သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အမှ်
ကင်းပါစေ**

ကဝိသီရောမဏိ

ကျွန်တော် သိခဲ့သော

(န)ငယ် အသုံး

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်၊ အမှတ်(၃၄၄)၊ စာမျက်နှာ (၃၈)၊ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)၏ “(န)ငယ် တစ်လုံးလိုရာ
သုံး” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး စာရေးသူသည်လည်း (န)ငယ်အသုံးကို ရေးသား
ချင်လာပါသည်။

“လက်ဦးဆရာမည်ထိုက်စွာ၊ ပုဗ္ဗာစရိယ၊ မိနှင့်ဘ” ဟု ဆိုရိုးအတိုင်း စာရေးသူ
အား မိဘနှစ်ပါးစလုံးက ဘာသာရေးအသိများရှိအောင် သွန်သင်ခဲ့ပါသည်။
ကျက်စရာ မှတ်စရာတို့ကိုလည်း ကျက်မှတ်ခိုင်းခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏အမေသည် သူတို့ခေတ်အခါက စာသင်ကျောင်းမရှိ၊ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းတွင်သာ စာသင်ခဲ့ရသည့်အတွက် မယ်သီလရှင် ဝတ်ခဲ့ရပါသည်။
ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးအသိကို အမေက အဖေထက်သာပါသည်။

ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)ရေးသလို “ဆရာကြီး ဦးသာလှက ထပ်ပြီး ကျွန်တော်
ကိုမှာတယ်ဗျ။ (န)ငယ်တစ်လုံးရဲ့ အကျိုးကိုသိရင် လိုရာသုံးနိုင်တယ်တဲ့”
ဟူသော စာအရ စာရေးသူ သိသည်မှာလည်း (န)ငယ်၏အသုံးပင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ) ရေးသလို အဆိပ်ဖြေခြင်း မဟုတ်ပါ။ သွားလေရာ
အန္တရာယ်ကင်းအောင် ပြုလုပ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

အမေပြောခဲ့သည့်နည်းမှာ သွားလိုရာအရပ်ကို မျက်နှာမူပါ။ ထို့နောက်နု
နားထင်နှစ်ဖက်၊ နားနှစ်ဖက်၊ နားခေါင်း၊ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကိုစေ့ထားလျက် လက်ညှိုး
ဖြင့် (န)ငယ်ကို ရေးပါ။

ရေးစဉ် “နာယံဘေးမရှိ” ဟု စိတ်ထဲက (သို့မဟုတ်) နှုတ်က တိုးတိုး သုံးကြိမ်ရွတ်ပါ။
စပြီးရှေ့နှင့် ဆုံသွားသော်လည်း လက်ညှိုးကိုမယူပါ။ (၃)ခေါက်ပြည့်ပြီး လက်ညှိုး
မလိုက်ပါ။ ထို့အတူ “နောက်စေ့” ကိုလည်း ရေးပါဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

အမေပြောခဲ့သည်မှာ ဘယ်သွားသွား အန္တရာယ်ကင်းရန်နှင့် စကားပြောရာ
တွင် လူချစ်လူငယ်ပေါ်၍ ကိုယ်လိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံရန်သာဖြစ်ပါသည်။ အဆိပ်ဖြေခြင်း
(မြေဆိပ်နှင့် အခြားသတ္တဝါတို့၏ အဆိပ်ဖြေခြင်း)နည်း မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ဗိုလ်မင်း(မင်းလှ)၏ (န)ငယ်တစ်လုံး လိုရာသုံး ဆောင်းပါးကိုဖြင့်
စွက်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အဆိပ်ဖြေခြင်းမဟုတ်သဖြင့် နှမ်းဆီကိုသုံး
မလိုသကဲ့သို့ နှလုံးနေရာတွင် ရေးသားရန်မလိုခြင်း ဖြစ်ပါမည်။

‘အမေကလဲ ရှေ့မျက်နှာမှာ (န)ငယ်တွေရေးပြီး နာယံဘေးမရှိလို့ ခွာ
ပြီးပြီပဲ၊ နောက်စေ့ကို ဘာလို့ ရေးရဦးမှာလဲ’

ဟု စာရေးသူက အတွန့်တက်၍ မေးရာ အမေကပြောသည်မှာ...

‘ဦးသာရယ် နောက်စေ့ဆိုတာ နောက်မှာ ရှိတာ မဟုတ်လား ဒါကြောင့် ကိုယ့်နောက်မှာ
ရန်သူကိုလဲ ကာကွယ်ရမှာပေါ့’

တဲ့...။

သတ္တဝါခပ်သိမ်း ဘေးရန်ငြိမ်းကြပါစေ

ကသာ သင်းဗွေ

ဝေဖန်ပုံ

ကျောက်တုံးလေး

သာယာကုန်း (မကွေး)

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်ထံသို့ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး မင်းလှမြို့နယ်အတွင်းရှိ ညောင်ပင်သာ(အရှေ့ရွာ)ကလေးမှ ညီညွတ် ကိုအောင်မျိုးဦးနှင့် မချက်(ခ) သုတေသီတို့က ဖုန်းဆက်လာလေသည်။

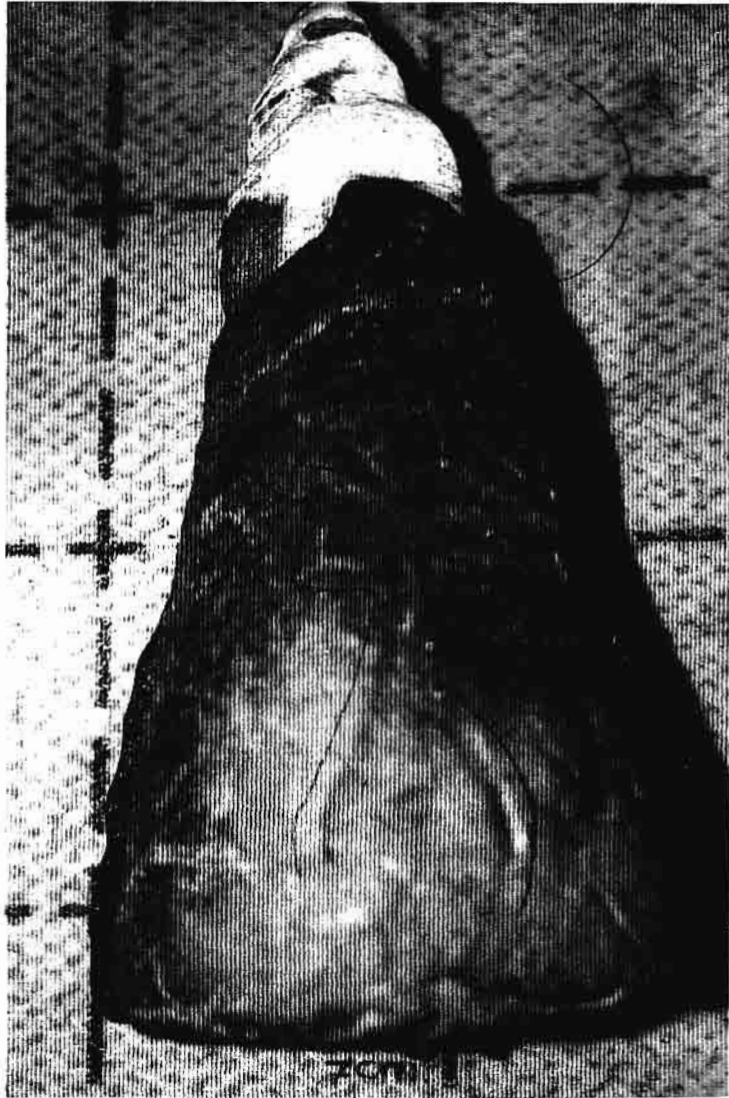
‘ဆရာ အခု ဘာတွေ လုပ်နေလဲ’
‘ဪ မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူတွေ ရေးနေတာပါ။ ဆို ဘာကိစ္စရှိလဲ။ ဘာ ဖြစ်နေလဲ ပြော’

‘ဘာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ။ ဆရာတပည့် ကိုအေးသိန်းက ဆရာအတွက် ဂန္ထရပ်စည်းဆန်းလေး ဆွဲခဲ့ ယူလာပြီး အိမ်ကို ရောက်လာ တယ်။ အဲဒါ ဆရာ လာနိုင်မယ်ဆိုရင် ဆရာ့အဖေအမေတွေနဲ့ လာမယ် ဆရာ’

‘ကိုအေးသိန်းကို ခဏလေးစောင့် လိုက်ပေါ့။ ဆရာ အခုချက်ချင်း လာမယ်နဲ့ ထွက်လာခဲ့မယ်။ ဟုတ်ပြီ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’
ကျွန်တော်သည် ညောင်ပင်သာရွာ ကိုအေးသိန်းနှင့် မသင်းသင်းခိုင် တို့ကို ဂန္ထရပ်စည်းဆန်းလေးများ ဆွဲခိုက် ကျွန်တော်ဆီ ယူလာရန် မကြာခဏ ပြောခဲ့ဖူးသည်။

‘ကိုအေးသိန်းသည် ညောင်ပင်သာ ရွာ အနောက်တောင်ဘက် တောင် သစ်တောင် နေထိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သလို

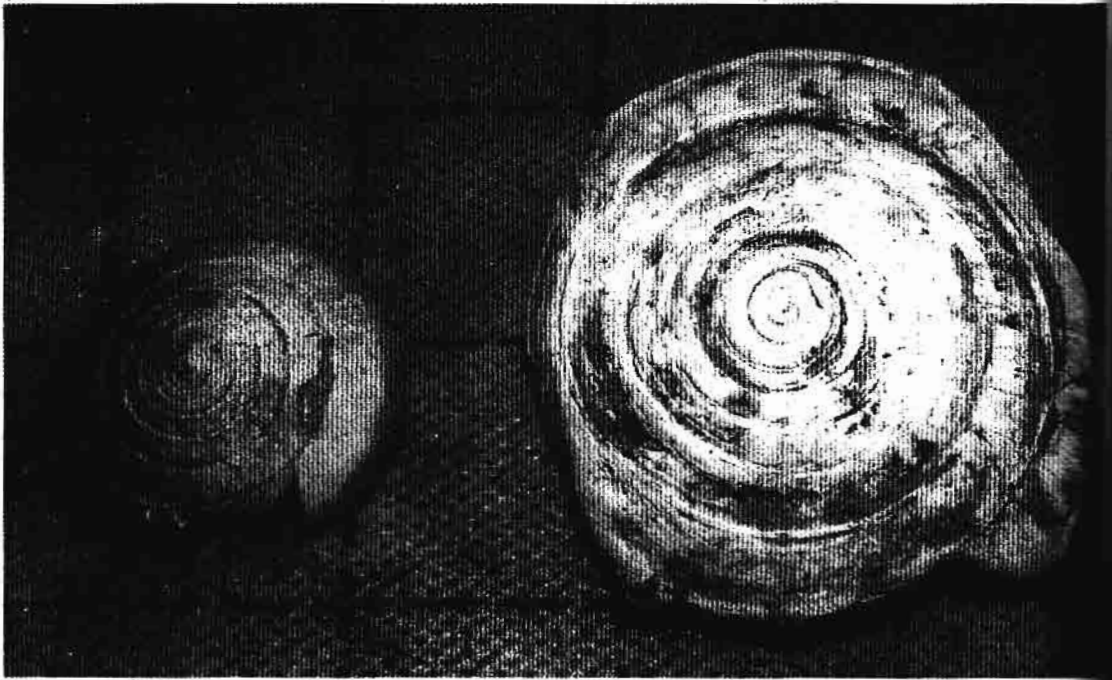

◆ ကျောက်တုံးလေး (၇cm)

ရံဖန်ရံခါ အမဲလိုက်လေ့ရှိသူလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် စာရေးဖို့ အတွက် ဂန္ထရပ်စည်းဆန်းလေးများကို မကြာခဏ ရှာပေးခဲ့သည်။ ယခုလည်း

ကိုအေးသိန်း ဘာပစ္စည်းဆန်းများ တွေ့လိုပါလိမ့်။ (၁၅)မိနစ်ခန့် ကြာသော အခါ ကိုအောင်မျိုးဦးတို့ အိမ်ထဲသို့ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ကိုအေးသိန်း က ကျွန်တော်ကို ပြောခဲ့တာ သိရှိရပါ

◆ သူ့ဘဝလေးကောင်းပြန်လေအောင်

ပြုံးပြီး...

'တို့ဆရာ ရောက်တော့ လာပါသေးလား'

ဟု ဆိုသည်။

'မလာဘဲ နေပါမလား ကိုအေးသိန်းရာ၊ ကျွန်တော်က ဂန္တီရပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အရူးအမူး ဖြစ်တတ်တာ ခင်ဗျား သိရဲ့လား။ နောက်ပြီး ကိုယ်နဲ့ ဝါသနာတူ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးကိုလဲ သိစေချင်ပါတယ်ဗျာ။ ကဲ ခင်ဗျား ပစ္စည်းကော်'

'ဒီမှာပါ ခင်ဗျာ'

ကိုအေးသိန်းသည် သူ၏ ဘေးလွယ်အိတ်ကြီးထဲကနေ လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည်ဖြင့် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ထုပ်ထားသည့် ဂန္တီရပစ္စည်းဆန်း(၃) ခုကို ဖြေယူလိုက်၏။

ကျွန်တော်သည် လက်စွဲတော်ကုန်မရာကို အသေအချာ ချိန်ယူ၍ နှိပ်ယူခဲ့သည်။ ပြီးနောက် ပစ္စည်းတစ်ခုချင်းစီ၏ အတိုင်းအတာ အသီးသီးကို

၁၇၀ နှစ်ကျော်မြောက်အထိ

ပေးကြီးဖြင့် တိုင်းတာယူသည်။

ကျွန်တော်သည် ပုံတွင် တွေ့ရသည့် စေတီပုံသဏ္ဌာန် ဖြစ်ပေါ်နေသော ကျောက်တုံးလေးကို ကိုင်ကြည့်ရင်း...

'ကိုအေးသိန်းရေ ဒီကျောက်တုံးလေးတွေ ရရှိခဲ့ပုံ ပြောပြပါဦး'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိုအေးသိန်းက...

'ဒီနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလထဲကပေါ့ ဆရာရယ်၊ ကျုပ် တောလိုက်သွားတဲ့ ယုန်တွင်းအဝန်းလေးက ရခဲ့တာပါ။ ရခဲ့ပုံက ဒီလိုဆရာရဲ့...မနက်(၂)ချက် တီးလောက်မှာ ကျုပ်ရယ်၊ ကျုပ် သမက်ရယ် ခါတိုင်းလိုပဲ အိမ်က ခွေးနှစ်ကောင်နဲ့ တောလိုက်ထွက်ခဲ့တယ်။

ယုန်က မနက်(၄)နာရီသာသာကျမှ တွေ့တယ်။ ကျုပ်တို့နဲ့ ခွေးတွေ ယုန်တွေနောက် လိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒီမှာ ယုန်က သူနေတဲ့ တွင်းဆီ အရောက်ပြန်ပြေးတယ်။ ယုန်ဝင်သွား

တဲ့တွင်းက ထူးကျင်းကြီး ဖြစ်နေတာ ဖျို့။

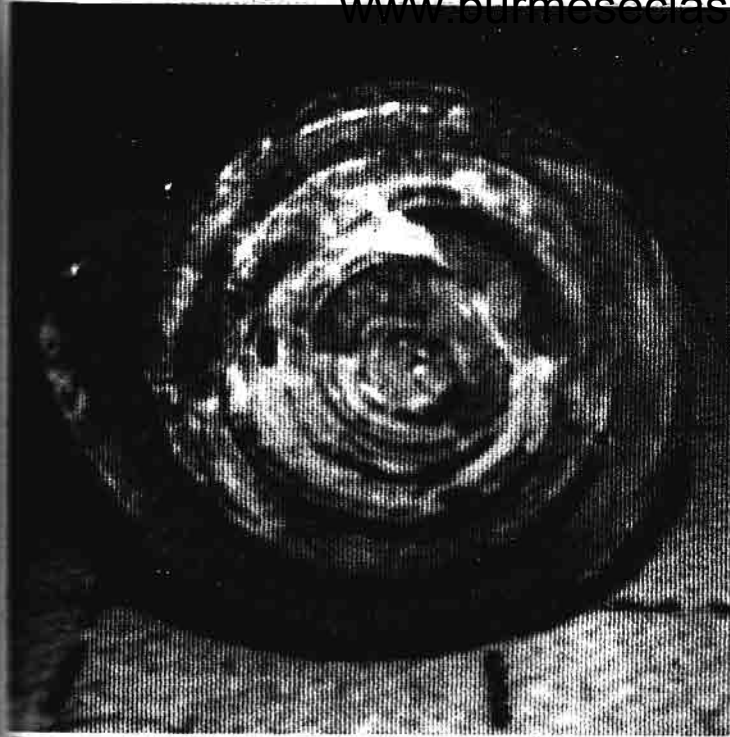
ဒါနဲ့ ခွေးနှစ်ကောင် ကျင်းယာ ကျုပ်တို့က ကျင်းတူးလုပ်ကြရင်း ယုန်က ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားတယ်။ ကျုပ် မှုဆိုးတစ်သက် တစ်ခါ မကြုံဘူးတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပါပဲ။

ဒါနဲ့ပဲ ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး ဖြိုပြင်ရတာပေါ့။ ဒီတော့မှ ကျုပ်တို့က ဟောဒီ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကျောက်တုံးလေးသုံးခုကို ယုန်ကျင်းအဝန်း နေတဲ့ မြေစာခဲတွေကြားမှာ ရုတ်တရက် တွေ့ခဲ့တာပဲ။

တွေ့တွေ့ချင်းဆိုသလိုပဲ တို့ဆရာ ပြေးအမှတ်ရသွားတယ်။ ဒါနဲ့ အသေယူလာပြီး လာပြတာပေါ့။ ဆရာ အဝင်ရင် ယူသွားပေါ့'

ဟု ရှင်းပြပေးလာသည်။ ထိုကျွန်တော်မှ...

'နေပါစေ ကိုအေးသိန်းဗျာ ခင်နဲ့ထိုက်လို့ ခင်ဗျား ရလာပဲ။ ဒါသေး

အထိပ်ပျောက်ကုန်အလေး အောက်အမြင့် (5.8 cm)

ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်မခံ လို့သာ မသိနိုင်တာ။ သိတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ် တွေအဖို့တော့ တန်ဖိုးအနုမတူပဲ။ ဒီတော့ ခေါင်းပေါ်တင်ရွက်ထားတာမှ မဟုတ်တာပဲဗျာ။

ဟောဒီ ရွှေရောင်ကျောက်ပြား အပိုင်းလေး နှစ်ပိုင်းကော၊ စေတီပုံဖြစ် နေတဲ့ ပုံပေါ်နေတဲ့ ကျောက်တုံးလေး ကော သေသေချာချာ သိမ်းထားပေါ့' ဟု ပြောလိုက်ရာ...

'ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါဆရာရယ်၊ ဆရာ စကား တပည့်နားထောင်ပါမယ်'

ဟု ပြန်ပြောလာလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ကိုအောင်မျိုးဦး+ မချက်၊ ကိုအေးသိန်းတို့ကို နှုတ်ဆက် ပြီး နေအိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေတော့ သတည်း။

ခင်ဗျားကို တစ်ခုတော့ တောင်းဆိုချင် တယ်။ ဒီပစ္စည်းလေးတွေကို ရိုရို ဆာသေ သိမ်းထားပေးပါ။

ထူးဆန်းတဲ့ ကမ္ဘီရပစ္စည်းတိုင်းမှာ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ အစွမ်းသတ္တိ တွေ ကိန်းအောင်းနေတာ အမှန်ပဲ။

မွှော့ ဟဝေ ရကွတ် ဓမ္မတရီ

သာထက်ဇော်(မကွေး)

လက်တွေ့ ဥစ္စားကြက်နှင့် အသား ကြက်များ ခြံကြီးသုံးခြံဖြင့် မွေးမြူ နေသူ ဦးစိုးတင်ထံမှ ရရှိသော ကြက် များတွင် ဖြစ်တတ်သော ပွေးရောဂါနှင့် ကြက်သန်းရောဂါ ကုသနည်း တင်ပြ အပ်ပါသည်။

ကြက်ပွေးရောဂါမှာ ကြက်များ၏ ခေါင်းပိုင်း အမောက်နှင့် မျက်နှာတွင် နှုတ်သို့ ဖြူမွှေး အညိုများတက်နေပြီး မျက်စိ၊ နှာခေါင်းများပါ ပိတ်ကာ မျက်စိရတတ်ပါသည်။

အခြားကြက်များသို့ပါ ကူးစက် ထွယ်သဖြင့် အမြန်ကုသရပါသည်။

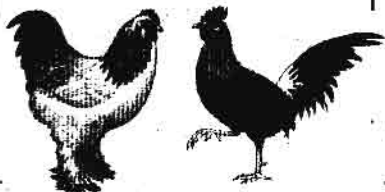
ကြက်ပွေးဖြစ်နေသော ကြက်ကို ထူမှ ဆောင်ကြောင့်တိုင်၍ ဒူးခေါင်း နှစ်လုံးကြားတွင် ကြက်ရင်အုပ် အတောင်ပံနှစ်ခုအောက်မှ မလှုပ်သောရုံ သပ်ထားပြီး မျက်နှာနှင့် အမောက်မှ ပွေးများကို နီးပြားစ သန့်သန့်နှင့် ခြစ်ပစ်ရမည်။ အနည်းငယ် သွေးစိုချင်

ကြက်များတွင် ဖြစ်တတ်သော ကြက်ပွေးရောဂါနှင့် ကြက်သန်းရောဂါ

ကြက်သန်းရောဂါ

စို့ထွက်ပါစေ။

ထို့နောက် တဟာရွက် စိမ်းစိမ်းရင့်ရင့်များ ထူထောင်၍ ညှပ်ယူရရှိသော တဟာရွက်စိမ်း သတ္တုရည်ကို နှစ်သန့်စစ်စစ်ဖြင့် ပျစ်ပျစ် ဖြေပြီး ထုထု ထိမ်းရ လိမ်းပေးလိုက်ပါ။ တစ်ပတ်ခန့်လျှင် ပျောက်ကင်းသွားပါမည်။ ကျက်ရွက်သတ္တုရည် (၄) ပဲသားကို ရေတံ ကောင်းပျန် (၁) ပဲသားရော၍ တိုက်ပေးပါ။

ကြက်များတွင် ကြက်သန်းရိုလာ လျှင် အခြားရောဂါများပါ ဝင်လာတတ် သဖြင့် အမြန်ကုသရပါသည်။

ကြက်သန်းရိုသော ကြက်များ၏ အမွှေးများကို "တမာဆီ" များ သုတ် လိမ်းပေးထားပါ။ တစ်ကြိမ် သုတ် လိမ်းပေးရုံနှင့် ကြက်သန်း ကင်းရှင်း သွားပါမည်။

ကြက်ခြံကိုလည်း "ကြောင်ပန်း" ကိုင်များနှင့် ရိုက်ပုတ်ပေးပါ။ ကြောင် ပန်းကိုင်များမှ အနံ့နှင့် အခိုးအငွေ့ ကြောင့် ကြက်သန်းများ ဝေးရာ ရှောင် ပြေးကြပါမည်။

လက်တွေ့ ကြက်ပွေးဖြူနေသူ ဦးစိုးတင်ထံမှ ရရှိသော ဗဟုသုတ တင်ပြပါသည်။

ကြီးပွားကြပါစေ

နတ်မောက် ထောင်းချိန်ပြိုင်

ကြောင်အမြဲတေ

ကို သုံးစွဲပုံ သိသူများနှင့် သုတေသီပညာရှင်များ ဖြေကြားပေးကြပါ

ကျွန်တော့်နေအိမ်အနီးတွင် လမ်းနံဘေး(ကျေးကျော်)ဈေးတစ်ဈေး ရှိပါသည်။ ဈေးကို အကြောင်းပြု၍

ရောင်းချသူ၊ ဝယ်ယူသူနှင့် ငွေကြေးရှာဖွေသူများထဲတွင် ကိုထွန်းရွှေဆိုသူလည်းတစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

အသက်(၄၀)ခန့်နှစ်ရှိ ကိုထွန်းရွှေ၏ အလုပ်မှာ ငါးရောင်းသော ဈေးသည်မများခိုင်းလျှင် ဓားသွေးပေးခြင်း၊ ရေခဲခွဲပေးခြင်း၊ ရေခဲပေးခြင်း စသည်တောက်တိုမည်ရ ဝင်ငွေရမည့် အလုပ်မှန်သမျှကို လုပ်ပေးသည်။

ငွေရမည်ဆိုက မည်သူက ခိုင်းခိုင်း အလုပ်မရွေး လုပ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်ကခေါ်ပြီး သစ်ပင်ခုတ်ခိုင်းရတာ ရှိတတ်ပါသည်။ ဈေးကွဲလျှင် သူလည်း ဘယ်ရောက်သွားသည်မသိပါ။

တစ်နေ့ညနေတွင် ကျွန်တော့်နေအိမ်ရှေ့ရှိ အုတ်ခုံတွင် သူနှင့် ကျွန်တော် ခုံမိရာမှ သူ ကြုံခဲ့ဖူးသော ကြောင်အမြဲတေနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာကို သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ကိုထွန်းရွှေ ကြုံခဲ့ပုံကတော့...

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

ပဲခူးမြို့နှင့် မိုင်အနည်းငယ်ဝေးသော ရွာတစ်ရွာမှ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ကိုထွန်းရွှေသည် ကပ္ပိယတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ တစ်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် သူ့ကို ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက ပြောသည်။

'ကပ္ပိယကြီးရေ ကျောင်းမျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ ဘာကောင်လာပြီး သေနေလဲ ဖတ်ဘူးပဲ၊ ပုံစံ အတော်နဲ့နေတယ်၊ အဲဒီထက် ကြည့်ပါဦး၊ တွေ့ရင် အောက်ကို ချလိုရအောင် ထည့်စရာတစ်ခုကို အသံယူဆောင်သွားပါ'

ဤသို့ဖြင့် ခါးတောင်းကျိုက်လိုက်ပြီးနောက် ကျောင်းနံရံကို တွယ်ကပ်၍ ကိုထွန်းရွှေ တက်သွားလိုက်သည်။

မျက်နှာကြက်ပေါ်တွင် ပုပ်စေ့နံနံရာကို ရှာကြည့်သည်။ ခေါင်မိုးစွန်းနားတွင် တွေ့ပါပြီ။

ကျောင်းခေါင်မိုးမှာတက်၍ ကြောင်တစ်ကောင် သေဆုံးပြီး ပုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ကြောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက ပုပ်ပွပြီး လောက်ကောင်များ တဖွားဖွားပင် ကျနေပြီ။

ထူးဆန်းသည်ကား ဦးခေါင်းခိုင်းပုံက ပုံသဏ္ဌာန် မပျက်စီးသေးပုံသာမက မျက်လုံးနှစ်လုံးက ကလေးကလေးနှင့် ကိုထွန်းရွှေရှိရာကို လိုက်ကြည့်နေပြီး တညောင်ညောင်နှင့် အော်နေသံဖြစ်သည်။ ကြောင်၏ အရောင်အသွေးက တစ်ကိုယ်လုံး နက်သွားနေသည်။

ကြောင်သေတစ်ကောင်လုံးကို မြွေရေခွံအိတ်ဟောင်းထဲသို့ တုတ်နှင့် ကော်၍ ထည့်သွင်းပြီး ကိုထွန်းရွှေ ကျောင်းအောက်ကို ဆင်းလာခဲ့လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘုန်းတော်ကြီး ညွှန်ပြသည့် ကျောင်းနောက်ဘက်တွင် မြေတူးပြီး မြှုပ်နှံလိုက်သည်။

တွေ့ကြုံရသည့် အနေအထားသည် ကြောင်အမြဲတေဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံသည်ဟု ထင်သည်။ ချီးမှာလည်း အမြဲတေ၊ ဆင်လည်း ဆင်အမြဲတေဟူ၍ ရှိသလို သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံးတွင် အမြဲတေ ရှိနိုင်ပါသည်။ လူသည်ပင် အမြဲတေရှိကြောင်း စာထဲတွင် ဖတ်ဖူးပါသည်။

မြန်မာ့သမိုင်းတွင် အင်းဝခေတ်ဘုရင် သတိုးမင်းဗျားလက်ထက်တွင် နာမည်ကြီးခဲ့သော သူခိုးကြီး ငတက်ပြားသည် ကြောင်အမြဲတေကို ရရှိထား၍ အလွန်စွမ်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ငတက်ပြားသည် ပေါင်ကို လက်နှင့်

ပုတ်လိုက်သည်နှင့် သစ်ပင်ကြီးပေါ်သို့

ခုန်ပျံ့ရောက်ရှိသွားပြီး ဖြစ်သည်ဟု သိသည်။ သူ့နောက်က လူတွေလိုက်လာလျှင် ငှက်ပျောပင်ပေါ်၌ ငှက်ပျော့ကိုမိ၍ ပုန်းအောင်းနိုင်အောင် ပေါ်ကြောင်း သိရသည်။

သူခိုးငတက်ပြားသည် ဒဏ္ဍာရီမဟုတ် ပုံပြင်မဟုတ် တကယ်အဖြစ်ရှိခဲ့သော သမိုင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသော ကြောင်အမြဲတေဆက်စပ်ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

ကိုထွန်းရွှေ၏ အတွေ့အကြုံအကြောင်းအမြဲတေသည် ကြောင်ဦးနှောက်အိမ်ထဲတွင် အစိုင်အခဲ (CRYSTAL)သဏ္ဌာန် တည်ရှိသည်ဟု ထင်ပါသည်။

ကြောင်အမြဲတေကို လူသားလက်ဝယ်ရရှိလျှင် အစွမ်းထက်သော မည်သို့စိတ်ရင်း မည်သို့ကိုင်ဆောင်သနည်း သိရှိသူများ နက္ခတ္တရောဗိဇ္ဇာမဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာမှတစ်ဆင့် ကြေညာပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။
စာကြွင်း ။ ။ ဤဆောင်းပါးပါရှိသော ကိုထွန်းရွှေသည် နာမည်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် စာမတတ်ပါ။ မြန်မာ့သမိုင်းသူခိုးငတက်ပြားကိုလည်း ချီးဘူးကြောင်း ပြောပါသည်။ စာသုတ်နေအိမ်အနီးတွင် နေထိုင်တိုင်း ရှိနေပါသည်။

အောင်ဆန်းလင်း(၁၆)

လက်ဆစ်ဂမုန်း

လက်ဆစ်ဂမုန်းသည် လူ၏ လက် အဆစ်များသဖွယ် ဆက်နွယ်နေသဖြင့် လက်ဆစ်ဂမုန်းဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဆစ်ဂမုန်းသည် စိုက်ရ အင်မတန်မှ လွယ်ကူပါသည်။

စိုက်မည်ဆိုပါက လက်ဆစ်ဂမုန်း၏ အဆစ်တစ်ဆစ်အား အသာအယာ ကတ်ကြေးနှင့်ဖြတ်ယူ၍ မြေကြီးအား (၄)လက်မခန့် တူးပြီး ဖြတ်ယူထားသော အဆစ်အား စိုက်ရပါသည်။

- စိုက်ပြီး မြေဖို့သည့်အခါ အပင် ချောင်မထွက်စေရန် မြေကြီးကို သေသေချာချာ ဖို့သိပ်ထည့်ဖို့ လိုပါသည်။

မည်သည့်မြေဩဇာမှ ထည့်စရာ မလိုဘဲ မြေနေရာမရွေး စိုက်ပျိုးပေးခြင်းအားဖြင့် အပင်ရှင်သန်စေပါသည်။

စိုက်ပျိုးပြီး (၂)ပတ်ခန့်အကြာတွင် စိုက်ထားသော ဂမုန်းအဆစ်ကလေးသည် အမြစ် စတွယ်ပါသည်။

နွေရာသီစိုက်ပျိုးပါက စိုက်ထားသော အပင်အား ရေလောင်းပေးရမှာ ဖြစ်ပြီး အကောင်းဆုံး စိုက်ပျိုးချိန်ကတော့ မိုးနှောင်းကာလ ပိုကောင်းမွန်ပါသည်။

စိုက်ပြီးပါက စိုက်ပျိုးသူ၏ ပြုစုမှု အပေါ်မူတည်၍ ဂရုစိုက်ပြုစုသူ ဆိုပါလျှင် တစ်လလောက်နှင့် နွယ်ညွန့်လေးများ ထွက်လာပြီး ဂရုစိုက်မှု အားနည်းပါက နှစ်လလောက်အကြာမှ နွယ်ညွန့်လေးများ ထွက်လာပါသည်။

နွယ်ညွန့်များ ထွက်လာပြီဆိုပါက အပင်တက်အား အရှိန်ကောင်းမွန်သောအပင်ဖြစ်သဖြင့် ဆက်တိုက် ဆိုသလို လက်ဆစ်ဂမုန်းများ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ထွက်ကာ မိမိ တင်လိုသည့် စင်ပေါ်(သို့မဟုတ်) သစ်ပင်ကြီး

လက်ဆစ်ဂမုန်း၏ တစ်ဆင့်နှင့် လွန်တက်နေသော နွယ်ညွန့်လေးများ

ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်ရပါသည်။

တချို့ စိုက်ပျိုးသူများကတော့ လက်ဆစ်ဂမုန်းအား အိမ်ခြံဝင်း အပေါက်ဝတွင် “လာဘ်ခေါ်သည်” ဟု ဆိုပြီး စင်ထိုးကာ အလှဆင်ထားကြပါသည်။

လက်ဆစ်ဂမုန်းသည် ခြောက်သွေ့သွားသော အပင်မဟုတ်၍ ခြံပေါက်ဝ

တွင် စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် မြင်ကွင်းအဖြစ်လည်း ရှုမြင်နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ အိမ်မှာတော့ အိမ်ထဲရှိ သစ်ပင်ကြီးတွင် တင်ထားသဖြင့် တစ်ပင်စိုက်ရုံနှင့် အသစ်များမှာ များသော အပင်အမျိုးအစားဖြစ်သဖြင့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ထဲတွင် အသစ်ဆက် နွယ်ချင်းသုတ်ကာ စိမ်းစိုစို

ဝိုင်းပတ်ကာ ရှိနေသော လက်ဆစ်
ဂမုန်းပင်များကို မြင်ရသည်မှာ မျက်စိ
အမြင်ကြည်လင်ကာ စိတ်ကို ရွှင်လန်း
တက်ကြွစေပါသည်။

လက်ဆစ်ဂမုန်းအား အပင်စိုက်
ဝါသနာကြီးသူ စာရေးသူ၏ဇနီး ချစ်ညို
စိုက်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ချစ်ညိုစိုက်စဉ်က **“လာဘ်လာဘာ
ပွင့်လန်းတယ်၊ အကြံအစည်
အောင်မြင်တယ်”** ဆို၍ စိုက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ပါသည်။ ဤအပင် စတင်စိုက်ပြီး
အပင်များ ပွားများ လှပလာပါက
ထိုက်သင့်သော စီးပွားလာဘ်လာဘာ
များ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းပါသည်။

မိမိမှ အကြံအစည် အခက်အခဲရှိပါ
က ဂမုန်းနွယ်လေးအား ကိုင်တွယ်ပြီး
မိမိအခက်အခဲကို တင်ပြပြောဆိုပါက
တစ်ရာတွင် ရှစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်း
လောက် အောင်မြင်သည်က များပါ
သည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ ဇွန်လကလက
စာရေးသူတို့စက်ရုံမှ စက်ရုံမှူးဦးဆောင်
သောအဖွဲ့ စက်ရုံ အိမ်ထောင်သည်
လိုင်းများ သန့်ရှင်းရေးများ လိုက်လံ
စစ်ဆေးစဉ်က စာရေးသူ၏ အိမ်ခြံဝင်း
ထဲသို့ သန့်ရှင်းရေးစစ်ရန် စက်ရုံမှူး
ဝင်လာရင်း လက်ဆစ်ဂမုန်းပင်ကို
တွေ့သွားခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ စက်ရုံမှူးက...

“လက်ဆစ်ဂမုန်းက ဆေးဖက်ဝင်တယ်ဟု
လူတွေဟု အဆစ်အပြစ် ကိုက်ခတ်ာ နာ
တာ။ လက်ဆစ်လွဲတာတွေကို လက်ဆစ်
ဂမုန်းကို လိုသလောက် ဖြတ်တောက်ယူပြီး
ထုထောင်လိုက်ပြီတော့ အေးနုဖြစ်နေတဲ့
နေရာကို အံ့ပြီတော့ အပေါ်က ပတ်တီး
စည်းထားလိုက်ရင် တစ်ပတ်လောက်ဆိုရင်
ပျောက်တယ်။ အပျားဆုံး နှစ်ပတ်ပဲ သိပ်

စွမ်းတယ်”

ဟု ပြောပြ၍ ဗဟုသုတတစ်ခု ရရှိ
ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ သိခဲ့ရသည့်အတွက် ချစ်ညို၏
ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးသောင်းစိန်အား
လက်ဆစ်နာနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍
ဒဏ်ကြေလိမ်းဆေးများ လိမ်းသော်
လည်း မပျောက်ပေ။

သို့နှင့် လက်ဆစ်ဂမုန်းအား ထု
ထောင်း၍ ဝေဒနာဖြစ်နေသည့် နေရာ
အား အံ့ပြီး ပတ်တီးစည်းကာ ကုသ
လိုက်ရာတွင် ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်(၁၀)
ရက်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်း
သွားပါသည်။

ဆေးကို တစ်နေ့တစ်ခါ ပတ်တီးဖြေ
ပြီး အသစ်လဲလှယ်အုံကာ ပတ်တီး
ပြန်စည်းပေးရပါသည်။

ထို့ပြင် လက်ဆစ်ဂမုန်းပင်အား ထု
ထောင်း၍ ထွက်လာသော သတ္တုရည်
ကို လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးထဲ
ထည့်ပြီး ဇက်ကြောတက်သူများ
အသားထဲထိ စိမ့်ဝင်အောင် လိမ်းပေး
ပါက ဇက်ကြောတက် ရောဂါပါ
သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်းကို
လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် စာဖတ်ပရိသတ်တို့
အား “ဆေးပညာ ဗဟုသုတ” များရ
ကြပါစေသော မေတ္တာစိတ်၊ စေတနာ
စိတ်တို့ဖြင့် စာရေးသူ ရေးသား တင်ပြ
လိုက်ရသည့်အတွက်ကြောင့် ဝမ်းသာ
ပီတိဖြစ်ရပါကြောင်း...

**[စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာကြီးသူ ဇနီး
ချစ်ညိုအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...]**

**ဦးကိုကိုကြီး (စစ်ဆေးရေး)
ကစ(၁၂)၊ ထူးဘို**

စာမျက်နှာ (၁၇၅)မှ အဆက်

အလေ့ချိန် (၁) ကျပ်သားချိန်ပါက ပြဒါး
**ဓာတ်သားအစာကို တစ်မှူးသားနှုန်း
ဖြတ်၍ ကျွေးရမည်။**

ဤနည်းအားဖြင့် မူရင်းဓာတ်ကြီး
ပြဒါးလုံး အလေ့ချိန်၏ (၁၂)ဆတိုင်
အောင် တစ်လုံလျှင် တစ်မှူးနှုန်း ကျွေး
တက်သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပြဒါးအစာကို ကျွေးရာတွင် ပထမ
လုံမှာ စတုပညာသတစ်လုံ ထည့်ထိုး
ပေးရမည်။ နောက်လုံများ စတုပညာသ
ဆေးထည့်ထိုးရန် မလိုအပ်ပါ။

ဤဟော်ပြပါ နည်းလမ်းအတိုင်း
ပြဒါးအစာကို တစ်မှူးချင်းထည့်၍ ကျွေး
သွားပါက တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြဒါး
ဓာတ်ကြီးလုံး အစာဝလာကာ တိကျစွာ
စာများ ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရ
မည်။

ထိုတိကျစွာစာများကို ချော်နစ်၍
ကျွေးလိုက်ပါက မူလအလေ့ချိန်ထက်
(၁)ပဲသားခန့် တိုးနေတတ်၏။ မူလ
ဓာတ်ကြီးလုံး၏ အလေ့ချိန် (၁၂)ဆ
ကျွေးပြီးချိန်တွင် မိမိပြဒါးဓာတ်လုံး
အပေါ်သို့ ပြဒါးအရည်တစ်ကြည့်ပါက
ပြာကျလာကြောင်း တွေ့ရပါက ခြံ
ဓာတ်ကြီးလုံးမှာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်
ပြီဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်က မိန့်ကြား
ခဲ့ပါသည်။

ကျားလမ်းဖြောင့် ရောက်ထွယ်
ဟု ဆိုပါသည်။ အားထုံး အောင်မြင်
ပြီဆိုခြင်းပါပေ။

အောင်သန့်(ပုသိမ်ကြီး)

ရွှေပလ္လင်ကိန်း

သက်ရောက်တွက်နည်း များစွာ ရှိသည့်အနက်မှ ယခု ရွှေပလ္လင်ကိန်းတွက်နည်းသည်လည်း သက်ရောက်တွက်နည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

တွက်၍ ခက်ခဲသောနည်း မဟုတ်၍ ဗေဒင်ဝါသနာရှင် စာဖတ်သူတို့အတွက် အလွယ် တွက်ကြည့်၍ သိရှိနိုင်ကြစေရန် စာရေးသူမှ ရှာဖွေ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းမှာ...

တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကို တညှိပြီး (၁၂)နှင့်စားပါ။ ရလဒ်မလို။

အကြွင်းကစားကို မှတ်သားပြီး အောက်တွင် ဖော်ပြထားသော အဟောတို့ကိုကြည့်ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

(လွယ်သောနည်းဖြစ်သဖြင့် ဥပမာ တွက်ပုံကို မရေးတော့ပါ။)

အဓမ္မာမှာ...

❶-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ ရွှေပလ္လင်ရသော ကိန်း စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေးကစ၍ အစစအရာရာ ကောင်း၏။ သို့သော် အတိုက်အခံရန်တော့ မကင်းတတ်ပေ။

❷-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ စမ္ပေယျ နဂါးမင်း လူ့ပြည်ဆင်း၍ ဥပုသ်စောင့်သောကိန်းဖြစ်သဖြင့် ခရီးယာယီရှိသည်။ စိတ်နှလုံး ပူပန်ရတတ်၏။ ရန်သူ အနှိပ်စက်ခံရတတ်၏။ သို့သော် စိုးရိမ်စရာမရှိပါ။ သူတော်ကောင်း မိတ်ဆွေ၏ အကူအညီကို ရရှိပါမည်။

❸-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ နေက္ကမင်း သင်္ဘောပျက်သောကိန်း ဖြစ်သဖြင့် ခရီးယာယီရှိသည်။ ကြီးသူတို့၏ ဆုံးမစကားကို နားမဝင် ဖြစ်တတ်၏။ ဖျားနာမှု ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်ပါ။

❹-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ နေက္ကမင်းသား ဖုတ်သွင်းရထားဆိုက်သော ကိန်း ဖြစ်သဖြင့် နေရာဌာနရရှိတတ်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ကျတတ်ခြင်း၊ စီးစရာယာဉ်ပစ္စည်းဝင်တတ်ခြင်း။

❺-ခုကြွင်းလျှင်⇒သိုက်ဆရာကိန်း ဖြစ်သဖြင့် ခရီးယာယီရှိသည်။ အလွယ်နှင့် ရလိုသောစိတ်ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ကြုံရတတ်၏။

❻-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ လိပ်တံခွန်စိုက်ကိန်း ဖြစ်သဖြင့် စုတ်ရောလွှာဘိယကြီးမည်။ မိမိနှင့် သင့်လျော်သော အရာတို့ကို ရရှိမည်။ အကြံအစည်အောင်မြင်မည်။

❼-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ ထီးဖြူရသော ကိန်းဖြစ်သဖြင့် စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်မည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ရမည်။ ဥပဓိရန်ဘေး ကင်းဝေးမည်။

❽-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ သူနာကိန်းဖြစ်သဖြင့် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်ခြင်း၊ စီးပွားယုတ်လျော့တတ်ခြင်း၊ မီးဘေး၊ ခိုးသူဘေး တွေ့ရတတ်ခြင်း။

❾-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ ဆေးသမားကိန်း ဖြစ်သဖြင့် နာမည်ကောင်းရ မျက်နှာပွင့်လန်းသော်လည်း ကိုယ့်အတွက် ကုသိုလ်မှုလွဲ၍ လာဘ်လာဘ နည်းတတ်၏။ အနောက်တောင်ထောင့်က အရှက်ခွဲသောသူနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်၏။

❿-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ အသူရိန်နတ်မင်းကိန်းဖြစ်သဖြင့် မိမိ၏ ဂုဏ်

သတင်းတက်၍ အများမှ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ရရှိပါမည်။

⓫-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ ရွှေအိုးလေးလုံး ရကိန်းဖြစ်သဖြင့် လာဘ်လာဘပေါများမည်။ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်မည်။ ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ ကြွေးဟောင်း တောင်းခံရတတ်၏။

⓬-ခုကြွင်းလျှင် ⇒ အမောင်စောရ အတုပ်အထောင်းခံရသော ကိန်းဖြစ်သဖြင့် ရာထူးရာခံ လျှော့ကျတတ်ခြင်း၊ အစွပ်အစွဲခံရတတ်ခြင်း၊ အနှောင်အဖွဲ့ ခံရတတ်ခြင်း၊ ကျောအောင်ရင်နာ ဖျားလာမှု ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်လေ။

မှတ်ချက်။ ။ သုည(၁)ကြွင်းကို (၁၂)ကြွင်းဟု ယူပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသောနက္ခတ္တနှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သမ္ဘဝမြေ)
ဝက်လက်

စားဝတ်နေရေး လူမှုရေး ကျန်းမာရေးအခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် (၂) နှစ်တာမျှ အဖူးအမြော် မရောက်ဖြစ်ခဲ့သော စားဆောင်းမြို့ သိမ်ကျောင်း ဆရာတော်ထံ (၁၁-၃-၂၀၁၄)နေ့တွင် မိသားစု သွားရောက် ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်မှာ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၅)ရက်၊ (၆)ရက်နေ့များတွင် တွင်းပပြုလုပ်ရန်ရှိသည့် ရှင်အပါး (၁၀၈)ပါး ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြပွဲ ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် ဒကာ၊ ဒကာမများနှင့် ညှိနှိုင်းလမ်းညွှန် သြဝါဒပေးနေချိန် ဖြစ်၍ တွေ့ခွင့်မရသေးသဖြင့် ကျောင်းဆရာတော်မှာ စာစာရို ကပ်ကျော်ရှစ်မျက်နှာ စေတီသို့သွားကာ ဂြိုဟ်ခွင်အလိုက် နန်း ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်များ ကပ်လှူရင်း ဆရာတော် အားလပ်မည့်အချိန်တို့ စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ကြပါသည်။

အချိန်မှာ ညနေ(၄)နာရီကျော်ပြီ ဖြစ်၍ အနောက်ဂေါယာကျွန်းသို့ ယွန်းနေသည့် နေခြည်နုနု၏ ပုစွန်ဆီရောင် အလင်းတန်း ဦးခိုက်မှုကို ခံယူထားသည့် စေတီတော်မှာ ရွှေနိမ့်စွာ သပ္ပာယ်နေရာ ဖူးမြော် ကြည်ညိုမဝ ကြည်နူးဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

စေတီတော်၏ ဂြိုဟ်ခွင်မှာလည်း အုန်း ငှက်ပျော၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ ဇာန်တော့ပွဲများဖြင့် နေသားအလိုက် တပ်လှူပူဇော်ထားသည်မှာ စေတီတော် ပတ်ပတ်လည် အပြည့်ဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြဝမ်းမြောက်စွာ ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုလိုပင် ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ရန် စောင့်ဆိုင်းနေသည့် သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ ဝေနေယျများကိုလည်း တစ်ဦးချင်း အစုအဖွဲ့ ထိုက် စသည်ဖြင့် တွေ့ရပါသည်။

(ဆရာတော်၏ ဝေရပုဗ္ဗတ္ထိ

ဒါးဗြဟ္မ

ကျန်းမာချစ်သာ ငါးမောင်စေရာ

မြတ်ဝိထာများ

အကျဉ်းနှင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု အကျဉ်းတို့ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ် အမှတ်(၃၂၇)တွင် “သဗ္ဗအောင်မြင် သိဒ္ဓိဝင် ပုတီးကျင့်စဉ်”ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် အမှတ်(၃၃၀)တွင် “သုဂ္ဂိုလ်ကျော်ဂါထာနှင့် သုဂတောဂုဏ်တော်များ”ဖြင့် လည်းကောင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

နာရီဝက်ခန့် စောင့်ဆိုင်းပြီးနောက် ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုအလှူပွဲကိုစွဲ ညှိနှိုင်း

ပြီး၍ သက်ဆိုင်သူ ဒကာ၊ဒကာမများ ပြန်သွားကြရာ ကျွန်တော်တို့လူစုမှာ ဆရာတော်အား အလှူလှူ ဖူးတွေကြရပါသည်။

ဆရာတော်အား လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုတို့ကို ကပ်လှူပူဇော်ပြီးနောက် ဆရာတော်၏ ဆုံးမသြဝါဒကို ခံယူကြပါသည်။ ထိုစဉ်...

ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရန် မိမိအလှည့်မရောက်သေး၊ ဒီတစ်ခါ အလှည့်ကျသမျှမှာ အသက်(၃၀) ကျော်အရွယ် မြို့နယ် မထိမ်းရိုင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၇

↑ အလှူပူဇော်မှုများကို ဖော်ပြသည့် ပုံရိပ်များကို အောက်တွင် တွေ့ရပါမည်။

ဆံပင်ဖုတ်သိုက်၊ သောကအပူမီး ကြုံ
နေရသော ညှိုးနွမ်းသည့် မျက်နှာများ
နှင့် ဇနီးမောင်နှံစုံတွဲ ဖြစ်သည်။

‘ဘုန်းဘုန်းဘုန်း... တပည့်တော်တို့ကို
ကယ်ပါဘုရား။ လုပ်သမျှ ဒုက္ခဖြစ်ပြီး
အကြွေးပတ်လည်ပိုကာ မကြာမီထောင်
အချပ်ကျရတော့မယ် တပည့်တော်တို့
ပြုပြန်ကျမောင်နှံရဲ့ အပူမီးကို ငြိမ်းပေးပါဘုရား’
‘ဪ... ဘယ်သူများလဲလို့

မောင်ချစ်တင်၊ မလှနုတို့လင်မယားပါ
လား။ အေး... မင်းတို့အဖြစ်ကို
ဘုန်းဘုန်း ကြားပါတယ်။ ဘာလုပ်လုပ်
မအောင်မြင်ဘဲ အကြွေးသံသရာ နစ်
နေကြတာရော၊ ဖြတ်လမ်းက ချမ်းသာ
ဖို့ တရားမဝင် နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး ဆိုတာ
တွေ ထိုးနေရင်း ဖွတ်သထက် ညစ်နေ
ကြတာရော မကြားချင်အဆုံးပါကွယ်။
လောဘကြောင့် သောကကြုံနေရ
တဲ့ မင်းတို့အဖြစ်က တရားကျစရာပဲ
လေ။ ဘုန်းဘုန်းတို့လို သာသနာ့
ဝန်ထမ်းတွေက လောကီအရှုပ်အထွေး
ထဲမှာ မပါလိုပါဘူး။

နောက်ပြီး ဘုန်းဘုန်းက ဓာတ်တွေ၊
နတ်တွေနဲ့ ယတြာ လုပ်မပေးတတ်ဘူး
လေ။ သာသနာအလုပ်နဲ့ လူတွေကို
ကယ်ပေးရတာတော့ ရှိတာပေါ့။

မောင်ချစ်တင်တို့အတွက် ကယ်
မနိုင်တာကတော့ ကံကို ပြုပြင်ပေးမယ့်
ကုသိုလ်ကံဆက်ယတြာပဲ ရှိတော့
တယ်။ ကံဆိုတာ အလုပ်ပဲ၊ ကောင်း
တာလုပ်ရင် ကောင်းကံရမယ်။
မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းကံ
ဖြစ်မယ်။ အရာရာကို သင့်တင့်မျှတစွာ
နှလုံးသွင်းလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်တတ်
ဖို့လိုတယ်။

မကောင်းတာတွေ ဖြစ်စေမယ့်
အရက်သောက်၊ တရားမဝင် နှစ်လုံး၊
သုံးလုံးထိုးတာတွေ မလုပ်ဘဲ တရား
သရဏ နာဗျတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

ဘာဝနာတွေ ကျင့်ကြံအားထုတ်မယ်
ဆိုရင် ကံအကြောင်း ပြောင်းလဲမှုတွေ
ကြုံပြီး အောင်မြင်မှုတွေ ရလာလိမ့်
မယ်လို့ မှာချင်တယ်။

ဒီတော့ မောင်ချစ်တင်တို့ ကံပွင့်၊
ကံမြင့်၊ ကံတင့်စေဖို့ ဘုန်းဘုန်းက
ပုတီးကျင့်စဉ်လေးတစ်ခု ချီးမြှင့်လိုက်
မယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး နေ့စဉ် ကျင့်ကြံ
ပွားများ အားထုတ်ကြည့်ပါ။ ဒီကျင့်စဉ်
ကတော့ ကျေးဇူးရှင် “ရက်ကန်းစင်
တောင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပုတီးစိပ်
နည်း” ကွယ်။

“သိဒ္ဓိအောင် ပုတီးစိပ်နည်း” လို့လဲ
ခေါ်တယ်။ အဲဒီဂါထာတော်ကို ရွတ်
ပွားပြီး ပုတီးစိပ်မယ်ဆိုရင် သက်ရှည်
ကျန်းမာပြီး စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်မယ်။
နိုင်ငံတော်က တရားဝင်ဖွင့်တဲ့ ထိတွေ
ပေါက်နိုင်သလို၊ ထိပေါက်သလို မမျှော်
လင့်ဘဲ ငွေကြေးများလဲ ရရှိဝင်စေနိုင်
တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

ဒကာတို့အနေနဲ့ မိမိနိုင်သလို (၉)
ရက်၊ (၄၅)ရက် စသဖြင့် ရက်သတ်မှတ်
ပြီး နေ့စဉ် ပုတီး(၉)ပတ် သက်စေ့
ဆိုသလို တတ်စွမ်းသမျှ အဓိဋ္ဌာန်တင်
ပြီး မပျက်မကွက် ကျင့်ကြံ ပုတီးစိပ်
ကြမယ်ဆိုရင် မကြာခင် ကံတွေပွင့်၊
ကံတွေမြင့်လာကြမှာ မလွဲပါဘူး။
ဘုန်းဘုန်းက ရွတ်ဆို ပူဇော်ပေးမယ်
ဒကာတို့က လိုက်မှတ်ကြ

ရက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်

ပုတီးစိပ်

သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါမေ သတ္တပါကာရံ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။
သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ ဗုဒ္ဓေါမေ သတ္တပါကာရံ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣဿိ။
သိဒ္ဓိဘဂဝါ အရဟံ သံဃောမေ သတ္တပါကာရံ
သံဃံ သရဏံ ဣဿိ။

အနက်

အရဟံ-ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်
မူထိုက်သော၊ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်
သခင် ဘုရားရှင်သည်၊ သိဒ္ဓိ- ကိစ္စပြု
ဖွယ် အသွယ်သွယ်နှင့်၊ ကြီးငယ်
ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုးကို ပြီးစေတော်
မူနိုင်၏။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ သတ္တပါကာရံ-
ဝန်းရံပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ် ကာ
လတ်သည့်အလား မမှားပုံသေ ဖြစ်
တော်မူပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်ရာဟူ၍
ဂစ္ဆာမိ- ဆည်းကပ်ပါ၏။

အရဟံ-ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်
မူထိုက်သော၊ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်
သခင် ဘုရားရှင်သည်၊ သိဒ္ဓိ- ကိစ္စပြု
ဖွယ် အသွယ်သွယ်နှင့်၊ ကြီးငယ်
ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုးကို ပြီးစေတော်
မူနိုင်၏။ ဗုဒ္ဓေါ- တရားတော်ဖြစ်
သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ သတ္တပါ
ကာရံ- ဝန်းရံပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း(၇)
ထပ် ကာလတ်သည့်အလား မမှား
ပုံသေ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓံ-
တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ- ကိုး
ကွယ်ရာဟူ၍ ဂစ္ဆာမိ- ဆည်းကပ်
ပါ၏။

အရဟံ-ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်
မူထိုက်သော၊ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်

ဆင် ဘုရားရှင်သည်။ သိဒ္ဓိ - ကိစ္စပြု
 နှယ် အသွယ်သွယ်နှင့်၊ ကြီးငယ်
 ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုးကို ပြီးစေတော်
 မူနိုင်၏။ သံဃာ - သံဃာတော်သည်။
 ခေ - အကျွန်ုပ်၏။ သတ္တပါကာရံ -
 ဇန့်ရံပတ်ဝိုင်း တံတိုင်း(၇)ထပ် ကာ
 ထတ်သည်အလား မမှားပုံသေ ဖြစ်
 တော်မူပါပေ၏။ သံဃံ - သံဃာတော်
 ခြတ်ကို။ သရဇတံ - ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။
 ဓမ္မာပိ - ဆည်းကပ်ပါ၏။

ကိုချစ်တင်ဆိုသူ ဇနီးမောင်နှံသည်
 ဆရာတော်အား ရှိခိုး၍ ပြန်သွားကြ
 သည့်အခါမှသာ ကျွန်တော်တို့မိသားစု
 သည် ဆရာတော်ထံပါး ဝတ်ပြု အနီး
 တပ် ဖူးမြော်ခွင့် ရရှိပါတော့သည်။

'ဒကာကြီးလဲ... ဘုန်းဘုန်းကျောင်း
 ရောက်တာကြာပြီနော်'

'မှန်ပါဘုရား... နှစ်နှစ်လောက် ရှိ
 သွားပါပြီ။ ကျန်းမာရေး။ လူမှုရေး
 အကြောင်းကြောင်းတို့ကြောင့် မလာ
 နိုင်ခဲ့ပါဘူး ဘုရား'

'ဒကာကြီးက ကျန်းမာရေးဆိုတော့
 ဘာရောဂါများ ဖြစ်နေလို့လဲ'

'ခြေလက်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းပြီး
 လှုပ်ချင်ဘူးဘုရား။ အထူးသဖြင့်
 စာတော့ မျက်စိတွေ ဝေဝါးပြီး ကြည့်လို့
 သိပ်မကောင်းဘူး ဘုရား။ တပည့်
 တော်ရဲ့ ဇနီးသည်ကလဲ နားတွေအူပြီး
 ကောင်းကောင်း မကြားချင်ဘူးဘုရား။
 အကြောင့် ဘုန်းဘုန်းမှာ ဆေးကောင်း
 ဇီကောင်းတွေများရှိရင် တပည့်တော်
 တို့ကို စွန့်ကြဲပေးကမ်းဖို့ လျှောက်ထား
 ခံတယ်ဘုရား'

'အင်း... ကျုပ်က ဆေးကုနိုင်တဲ့
 ဘုန်းကြီးမဟုတ်တော့ ဆေးဝါး
 ဆက်စာတွေ မပေးတတ်ဘူးဘူး။ ဒါပေ
 မယ့် အခုနက ပြန်သွားတဲ့ ဇနီးမောင်နှံ
 တို့ပေးသလို ဘုရားဆေး။ တရားဆေး

လို့ ဆိုရမယ့် ဂါထာတော်တွေကိုတော့
 ပေးလိုက်မယ်ကွယ့်။

ဒီဂါထာတွေက ဘုရားဟော
 မဟုတ်ပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့
 ဂုဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော်တွေကို ဖော်
 ညွှန်း ဆုတောင်းမှုပြုတာမို့ အလွန်
 ထက်မြက် ထိရောက်တဲ့ ဘုရားဆေး
 တော်တွေပဲပေါ့။

ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ခမည်းတော်ကြီး အမြဲ
 ရွတ်ပွားနေခဲ့တာမို့ ကွယ်လွန်သည်
 အထိ မျက်စိမပူနဲ့၊ နားမလေးဘူးလေ။
 မယ်တော်ကြီးဆိုရင်လဲ အခု အသက်
 (၉၀)ကျော်ပေမယ့် ခါးကုန်းနေတာက
 လွဲရင် မျက်စိမပူနဲ့၊ နားမလေးဘဲ
 မြေးတွေ၊ မြစ်တွေနဲ့ ပြောနိုင်ဟောနိုင်
 ဆဲမို့ ရပ်ရွာထဲမှာ အလွန်လေးစားကြ
 တာကလား။

ကဲ... ဒီတော့ ဒကာတို့လဲ ယုံယုံ
 ကြည်ကြည် ရွတ်ပွား ပူဇော်ကြမယ်ဆို
 ရင် မျက်စိ၊ နားရောဂါတွေ ကင်းပျောက်
 ကွယ် နိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ဘုန်းဘုန်း
 ရဲရဲကြီး ပြောချင်တယ်'

'တင်ပါဘုရား... တပည့်တော်တို့
 အမြဲ ရွတ်ပွားပူဇော်ကြမှာ ဖြစ်သလို
 အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ပုတီးစိပ်ခြင်းများလဲ
 ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်သွားပါမယ်လို့
 ကတိပေးပါတယ်ဘုရား'

'ကဲ... ဘုန်းဘုန်းက ရွတ်ဆိုပေး
 မယ်၊ လိုက်မှတ်ထားကြ'

ဆရာတော်က အမိန့်ရှိ၍ "မျက်စိ
 ရောဂါပျောက်သော ရှိခိုးဂါထာ" နှင့်
 "နားဝေဒနာ ပျောက်စေသော
 ဂါထာ" တို့ကို ကူးယူခဲ့ပါတော့
 သည်။

မျက်စိရောဂါပျောက် ငြိမ်းဂါထာ

အက္ခိယက္ခိယ သုဂ္ဂိယော ဝါအက္ခိယ စန္ဒိယာ
 ဗုဒ္ဓ စက္ခုနိ ဓာတုယော အဟံသမ္ဘိ သပ္ပဒါ

နမက္ကာရာ နဘာဝေန စက္ခုသု ဟောပိ
 အရောဂါ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဒက္ခိယက္ခိယ = ဒက်ခိနက်ခိယ
- ဝါအက္ခိယ = ဝါအက်ခိယ
- စန္ဒိယာ = စန်ဒိယာ
- ဗုဒ္ဓစက္ခုနိ = ဗုတ်စေက်ခုနိ
- ဝန္တာဝိသပ္ပဒါ = ဝန်ဒါဝိသပ်ပဒါ
- နမက္ကာရာ = နမက်ကာရာ
- စက္ခုသု = စက်ခုသု

အနက်

ဒက္ခိယက္ခိယ - မြတ်စွာဘုရား၏
 လက်ယာ မျက်လုံးတော်သည်ကား။
 သုဂ္ဂိယော - နေမင်းသဖွယ် ဖြစ်ပါပေ
 ၏။ ဝါအက္ခိယ - လက်ဝဲဘက်
 မျက်လုံးတော်သည်ကား။ စန္ဒိယာ -
 လမင်းသဖွယ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနိ
 ဓာတုယော - မြတ်စွာဘုရား၏ စက္ခု
 ဝိညာဏ ဓာတ်တော်တို့ကို။ အဟံ -
 အကျွန်ုပ်သည်။ သပ္ပဒါ - အခါခပ်လိမ်း။
 ဝန္တာဝိ - ရှိခိုးပါ၏။ နမက္ကာရာ
 နဘာဝေန - ရှိခိုးရသော ကောင်းမှု၏
 အာနုဘော်ကြောင့်။ စက္ခုသု - မျက်စိ
 တို့၌။ အရောဂါ - အနာမရှိကုန်သည်။
 ဟောဗျူ - ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

နားဝေဒနာပျောက်စေသော ဂါထာ

ဒုဂ္ဂ သုဗ္ဗံ သဒ္ဓံ
 သောတံ သမတ္တ နာယကံ
 ဒိဋ္ဌိသောတေန သပ္ပန္နံ
 လောကနာထံ နယမဟံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဒုဂ္ဂ = ဒုဂ်စ
- သဒ္ဓံ = သတ်ဒံ
- သမတ္တ = သမတ်ထ
- ဒိဋ္ဌိ = ဒိဋ်
- သပ္ပန္နံ = သပ်ပန်နံ

နမက္ကာရာ နဘာဝေန စက္ခုသု ဟောပိ

www.burmeseclassic.com

အနက်

ဒုရစ္ဆသဒ္ဓိ - မကြားနိုင်စရာ ဝေးလှစွာသော အသံကို လည်းကောင်း၊

သုရမဉ္ဇ သဒ္ဓိ - ကြားနိုင်ဖွယ်မရှိ တိုးတိုးတိတ်တိတ် သိမ်မွေ့စွာသော အသံကို လည်းကောင်း၊

သောတုံ - ကြားခြင်းငှာ၊

သမတ္ထံ - စွမ်းနိုင်တော်မူထသော၊

နာယကံ - လူသုံးပါးတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင် ဖြစ်တော်မူထသော၊

လောကနာထံ - လောက၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊

ဒိဗ္ဗသောတေ

န သမ္ပန္နံ - ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊

အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊

နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

ဂါထာတော်မြတ်များကို မှတ်သားကူးယူပြီးနောက်...

‘မှန်လှပါဘုရား... ဒီတစ်ခေါက် ဘုန်းဘုန်းထံ ဖူးမြော်လာရာမှာ တပည့်တော်တို့ ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေ ပျောက်ဖို့ ဂါထာတွေ ပူဇော်ခွင့် ရရှိခဲ့သလို လောကီအကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမယ့် ဂါထာတော်မြတ်များလဲ ရခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ ဒါ့အပြင် အ,ကာလမရဏတွေ ကင်းဝေးစေဖို့ “**ဓာရဏပရိတ်တော်**” ကို ရွတ်ဖတ်စေမယ်ဆိုရင် ကောင်းပါတယ် ဘုရား။ ဒါပေမယ့် ရွတ်ဖတ်သူတွေအတွက် ဂါထာကရှည်လျား ခက်ခဲတာမို့ စိတ်ပျက်သွားကြမှာကိုလဲ စိုးရိမ်လှပါတယ်။

လောလောဆယ် ဒီဂါထာတော်ကို မပေးဘဲ လွယ်ကူချောမော အကျိုးရှိစေမယ့် နည်းလမ်းများရှိရင်လဲ သိလိုလှပါတယ် ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

‘အေး...ဒကာရဲ့ လျှောက်ထားချက်အလွန် လျော်ကန် သင့်မြတ်လှပါ

၁၈၈ နဂ္ဂတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တယ်။ ဘုန်းဘုန်းမှာ အ,ကာလမရဏဆိုတဲ့ ဥပစ္စေဒကံက မထိုက်အောင် တစ်နည်းအားဖြင့် ကင်းဝေးစေမဲ့ နည်းလမ်းတွေရှိရပါတယ်။ “**ဓာရဏပရိတ်တော်ကြီး**” အစား ဒီဂါထာတော်လိုပဲ တန်ခိုးထက်မြက် အကျိုးပေးပြန်စေတဲ့ “**ဂ္ဂတ္ထသယ ဂါထာတော်**” ဆိုတာ ရှိသကွယ်။ တိုတိုနဲ့ ထိမိတဲ့ဂါထာတစ်ပုဒ်ပဲ။ အဲဒီဂါထာကို ပေးမယ်ကွလှ်’

‘တပည့်တော်တို့အား ချီးမြှင့်ပေးပါဘုရား’

ကျွန်တော်၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ် သိမ်ကျောင်းဆရာတော်ကြီးမှ “**ဂ္ဂတ္ထသယ ဂါထာတော်**” ကို ချီးမြှင့်ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဂ္ဂတ္ထသယဂါထာတော်

အဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓေါ အဂ္ဂေါ ဓမ္မော	
အဂ္ဂေါ သံဃော အနတ္တရော	
အဂ္ဂေါ ဝိပါကော ဓယ ဟောတု	
ယံယံ ဂ္ဂတ္ထံ သမိဇ္ဈတု	
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်	
အဂ္ဂေါ	= အက်ဂေါ
ဗုဒ္ဓေါ	= ဗုတ်ဇော
ဓမ္မော	= ဓမ်မော
ယံယံ ဂ္ဂတ္ထံ	= ယံယံအိတ်ဆံ
သမိဇ္ဈတု	= သမိတ်ဇော

အနက်

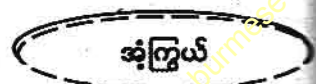
ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **အဂ္ဂေါ** - အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။ **ဓမ္မော** - တရားတော်မြတ်သည်၊ **အဂ္ဂေါ** - အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။ **အနတ္တရော** - သာဝက အမျိုးမျိုးတို့တွင် အသာလွန်ဆုံးဖြစ်သော၊ **သံဃော** - အရိယာရှစ်ဖော် သံဃာတော်သည်၊ **အဂ္ဂေါ** - အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။ (**ဝေဒနသဓမ္မန** - ထိုမှန်သော စကားကြောင့်) **ဓမ္မ** - အကျွန်ုပ်အား၊ **အဂ္ဂေါ** ဝိပါကော - အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အကျိုးသည်၊ **ဟောတု** - ဖြစ်ပါစေသတည်း။ **ယံယံ ဂ္ဂတ္ထံ သမိဇ္ဈတု** - လိုအပ်ဆန္ဒအဝေနှင့် ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

[**ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နဂ္ဂတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်** (ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်စာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ မှ ပြန်ဆိုရေးပါသည်။]

ထူးခြား ကျက်သရေရှိလှစွာသော ဂါထာတော်မြတ်တို့ကို မှတ်သားနားကူးယူနေခဲ့ရာ ညနေ (၆)နာရီအချိန်ခန့် ရောက်လုနေပြီဖြစ်ရာ ဆရာထော်က...

‘ကိုင်း... ဒကာတို့လဲ အချိန်လင့်နေပြီ။ ဘုန်းဘုန်းလဲ ညနေ ဝတ်ပြုချိန်ရောက်ပြီမို့ ပြန်ကြပေးဦးတော့’

ဟု အမိန့်ရှိရာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုလည်း ဖားဆောင်းပြီမှ သိမ်ကျောင်းဆရာတော် “**ဦးအာဒိစ္စ**” အား မှီခွာ ဦးချကန်တော့၍ ပြန်ခဲ့ကြတော့သည်။

တက်သတော

နိဒါန်း

မောင်ရင်လွှေ
(မအူဝင်)

မကြာသေးမီရက်ပိုင်းက ကျွန်တော်
ထယ်ယူလိုက်သော ခြံကလေးအတွင်း
၌ အုန်းပင်၊ ထန်းပင်၊ ပိန္နဲပင်၊ မာလကာ
ပင်၊ ခံတက်ပင်၊ သရက်ပင်တို့ကို
အသီးများနှင့် ပေါက်ရောက်နေသည်
တို့ တွေ့ရပါသည်။

ခြံကလေးက ပေ(၆၀)ပတ်လည်
ကျယ်ဝန်းပါသည်။ ခြံစည်းရိုး အကာ
အရံ မရှိဘဲ ခြံစည်းရိုး နယ်နိမိတ်တွင်
အုန်းပင်နှင့် ထန်းပင်ရှစ်ပင်ကို တစ်ပင်
ခြားစီ စိုက်ပျိုးထားသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

ခြံစည်းရိုးအကာအရံ မရှိ၍ အပင်
တို့မှ အသီးများမှာ ခဲဖြင့် အပစ်ခံရ
သော ဒဏ်ရာ၊ ချိုးဖဲ့ခံထားရသော
ဒဏ်ရာတို့ဖြင့် ဖြစ်နေပါသည်။

အသီးများ မစားရဘဲ အလကား
ဆုံးရှုံးပျက်စီးနေခြင်းကို ကျွန်တော်
မလိုလား၍ ခြံစည်းရိုး ပတ်ချာလည်
တွင် ဝါးပင်များ စိုက်ပျိုးစီစဉ်ဖြစ်ခဲ့ပါ
သည်။

ကျွန်တော် နောက်နှစ်ရက်အကြာ
တွင် အလုပ်သမားတစ်ဦးနှင့် ဝါးပင်
ပေါက်များကို ကျွန်တော်ခြံ၏ နယ်နိမိတ်
ရှိ အုန်းပင်နှင့် ထန်းပင်များ အကြား
တွင် တစ်တန်းတည်း လိုက်လံ စိုက်ပျိုး
နေမိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး ဝါးပင်များ
စိုက်ပျိုးနေချိန်၌ ကျွန်တော်ခြံ၏ အနီး
အနားဝန်းကျင်မှဟု ထင်ရသော
ဘကြီးတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်
အား...

‘မောင်ရင်က ဒီခြံကို ဝယ်လိုက်တဲ့
ခြံပိုင်ရှင်လားကွ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီး။ ဘကြီးက
ရော ဒီနားကပဲလား’

‘ဆိုပါတော့ကွာ’
ကျွန်တော်အမေးစကားကို ထို

ဘကြီးက ခပ်တိုတိုပင် အဖြေပေး
လိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့စိုက်ပျိုးနေသော
ဝါးပင်များကို မျက်မှောင်လေးကုတ်၍
စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘မောင်ရင်တို့က ဝါးပင်တွေ စိုက်
နေကြတာကိုးကွ’

‘ဟုတ်တယ် အဘရေ ခြံစည်းရိုး
မရှိတော့ စားပင်သီးပင်တွေက ခဲနဲ့
အပစ်ခံရ ချိုးဖဲ့ခံနေရတော့ မစားရဘဲ
ပျက်စီးနေတယ်ဗျ။ ဝါးပင်စိုက်ပြီး
ခြံစည်းရိုးအဖြစ် ကာနေတာပါ’

ကျွန်တော် ပြောစကားကြောင့်
ထိုဘကြီးက ထန်းပင်နှင့် အုန်းပင်တို့
အကြား တစ်တန်းတည်း စိုက်ပျိုးနေ
သည့် ဝါးပင်တို့ကို ကြည့်၍ ပြုံးလိုက်
ပြီး...

‘မောင်ရင်တို့က အန္တောကြားမှာ ဝံသေ
လာခံပြီး စိုက်နေတာကိုးကွ မင်းတို့စိုက်တဲ့
ဝါးပင်က အခုလို မိုးရာသီမှာ စိုက်ပေမယ့်
မရှင်နိုင်ဘူးကွယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘကြီး’
ထိုဘကြီး ပြောသည့် ထူးခြားသည့်

စကားများကို ကျွန်တော်က သိလို၍
မေးလိုက်မိပါသည်။ ကျွန်တော်အမေး
စကားကြောင့် ထိုဘကြီးက...

‘မောင်ရင်တို့ရေ ဒီလိုကွ တို့ နေလစဉ်
ပညာရပ်မှာ အန္တော(ပိတတ်)၊ စရေ(လေ
တတ်)၊ ဂဗ္ဘ(မြေတတ်)၊ ဝံသေ(ရေတတ်)
ဆိုပြီး တတ်လေမျိုး ခွဲခြားထားတာ ဂျာမန်
ကွ အဲဒီအပြင် တတ်လက်နဲ့ ဖတ်သက်
လို့လဲ မတည့်တဲ့ တတ်တွေကို မိန့်ကားရေ
ပြန်လေ အဆွေပုဒ်က ယိုယာတ်လို့ ဆို
ထားတယ်ကွ’

‘ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ စိုက်ပျိုးနေတဲ့
ဝါးပင်က မရှင်သန်နိုင်တော့ဘူးလား
အဘ’

ကျွန်တော် အမေးစကားကို ထပ်မံ
၍ ထိုဘကြီးက ခြံစည်းရိုး နယ်နိမိတ်
ရှိ အုန်းပင်နှင့် ထန်းပင်ကို လက်ညှိုး
ညွှန်ပြပြီး...

‘ဟောဒီ အုန်းပင်နဲ့ ထန်းပင်က
အန္တော(ပိတတ်)ပဲကွ မင်းတို့ စိုက်ပျိုး
နေတဲ့ ဝါးပင်က ဝံသေ(ရေတတ်)
တစ်မျိုးပဲကွ အဲဒီတော့ ရောက်လာစ

မျိုးဖြစ်တဲ့ ဝါးပင်က အန္တော(မီးဓာတ်) ဖြစ်တဲ့ အုန်းပင်နဲ့ ထန်းပင်ကြားမှာ ရေများရေနိုင်၊ မီးများမီးနိုင် ဆိုတဲ့ အတိုင်း လောင်မြိုက်ပျက်စီးသွားလိမ့် မယ်ကွ။

အဲဒီလိုပဲ မြေဓာတ်နဲ့ လေဓာတ်က လဲ မတည့်ကြဘူးကွ။ မြေဓာတ်နှစ်ခု ကြား လေဓာတ်အပင်တစ်မျိုး စိုက်ရင် လဲ ပျက်စီးမှာပဲကွ။

လေဓာတ်နှစ်ခုအကြားမှာ မြေဓာတ် အပင်တစ်မျိုးမျိုး စိုက်ပျိုးမိရင်လဲ ပျက်စီးမှာပဲကွ။ တို့သဘာဝ လောက ကြီးထဲမှာက မတည့်တဲ့ ဓာတ်သဘာဝ တွေ တွေ့ကြရင် အားများတဲ့ ဓာတ် တွေက အနိုင်ရပြီး အားနည်းတဲ့ဓာတ် က ရှုံးနိမ့်ရတာပဲကွ။

မင်းတို့ သစ်ပင် စိုက်ပျိုးတော့မယ် ဆိုရင်ကွာ အလွယ်မှတ်ထားရမှာ က **"မီးနဲ့ကားရေ၊ လေနဲ့မြေ၊ အဆွေဖော်စပ် ပဋိယာတ်"** လို့ မတည့် ဓာတ်ကို မှတ်ထားရမယ်။

နောက် **မီးနဲ့ကားလေ၊ ရေနှင့်မြေ အဆွေတော်စပ် ပဋိယာတ်"** လို့ တည့်တဲ့ ဓာတ်တွေကို မှတ်ထားလိုက် ရင် မင်းတို့တင် မကဘူးကွ။ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးတဲ့ တောင်သူဦးကြီးတွေပါ အကျိုးရှိနိုင်တာပေါ့ကွာ

ထိုဘကြီးပြောသည့် ဓာတ်သဘော နည်းများဖြင့် စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်နေ ကြသော တောင်သူလယ်သမားကြီး များ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ရန် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသားအကြံပြု တင်လိုက်ပါသည်။

မောင်ရင်ထွေး(အေပင်)

အလောင်းတော် ကဿပမှ ဂူကျောင်းဆရာတော် ချီးမြှင့်သည့် (၉၆) ပါးဆေး

စာရေးသူတို့သည် သင်္ကြန်ရက် ရောက်တိုင်း နှစ်စဉ် အလောင်းတော်ကဿပသို့ ခြေကျင့် သွားရောက်ပြီး ဖူးမြော်လေ့ရှိကြပါသည်။

ယခုနှစ်တွင် တောင်ပေါ်ဂူကျောင်း၌ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေထိုင်တော် မူသော ဆရာတော်ဦးသုမနအား သွားရောက်၍ သင်္ကြန်များကို လှူဒါန်းခဲ့ကြပါ သည်။

ဂူကျောင်းမှာ အလောင်းတော်ကဿပ ရုပ်ပွားတော်မြတ် စံမြန်းတော်မူသော စံကျောင်းတော်မရောက်မီ ဘယ်ဘက်(တောင်ဘက်) တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိသော ကျွန်းပင်မောင်နှမစေတီမှတစ်ဆင့် လူသွားလမ်းလေးအတိုင်း သွားရောက်ရပေသည်။

တောင်ကမ်းပါးယံဘေး မြေပြန့်နေရာလေးတွင် ဆောက်ထားသော သစ်သား ကျောင်းလေးဖြစ်ပြီး တောင်ကမ်းပါးယံတွင် ဂူများထွင်းထားသောကြောင့် ဂူကျောင်း ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဂူကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဆရာတော် ဦးသုမနအား သင်္ကြန်များကပ် လှူကြပါသည်။ ဆရာတော်က စာရေးသူတို့အား တရားဒေသနာတော်များ ပဟောကြားပြီးသည့်နောက် ဆုများပေးပါသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော် အမြဲမပြတ် သုံးဆောင်တော်မူသော (၉၆)ပါးဆေးနည်းကိုလည်း ချီးမြှင့်လိုက်ပါသေးသည်။

ဆရာတော် ဦးသုမနမှာ သက်တော် (၇၀)ဝန်းကျင် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ဂူကျောင်းမှနေ၍ (၁)ပိုင်ဆေးသော စားသောက်ဆိုင်များ ရှိသည့် ကားဂိတ်(သစ်လုံးအိမ်ရာစခန်း)နှင့် (၂)ပိုင် ကွာဝေးသော ဆင်စခန်းအထိ ဆွမ်းခံကြတော်မူလေ့ရှိသည်။

ဆရာတော်မှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်သော တောင်ဆင်းတောင်တက်သူကို မဟေယနတ် နေ့စဉ် ဆွမ်းခံ ကြွနိမ့်ခြင်းမှာ (၉၆)ပါးဆေး သံစဉ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

(၉၆)ပါးဆေး၏ အာနိသင်မှာ ရောက်တော့သူများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ခြေကျင့်ခရီးဝေး သွားရောက်ပါကလည်း ရေပတ်တံ ခရီးကို မဟေယနတ် သွားနိုင်ကြောင်း ဆရာတော်က မိန့်ကြားပါသည်။

- ၁။ ခွာနိမ့်စစ်အိမ် ၅၀ ကျပ်သား
- ၂။ နန္ဒင်နိမ့်စစ် ၄၀ ကျပ်သား
- ၃။ ဆေးအိမ်(အပူနိမ့်) ၅ ကျပ်သား
- ၄။ ဆားလှော် ၁ ကျပ်သား

အထက်ပါ စုစုပေါင်း ဆေးအလေးချိန် (၉၆)ကျပ်သားကို ရော၍ နံ့အောင် ညှော်ပြီး အရိပ်ထဲမှာပင် ထားပါ။ ထို့နောက် ရွေးစေ့ခန့် အလုံးလေးများ လုံးပြီး လေလုံစွာထားကာ တစ်နေ့တစ်လုံး မှန်မှန်စားသုံးပေးပါက (၉၆)ပါးသောရောဂါ ဝေဒနာများ မကပ်ငြိနိုင်ပေ။ (၉၆)ပါးဆေးဟု ခေါ်သည်မှာ ဆေး(၄)မျိုး၏ စုစုပေါင်း ဆေးအချိန်မှာ (၉၆)ကျပ်သားတိတိ ရှိသည့်အတွက် (၉၆)ပါးဆေးဟုခေါ် ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

[(၉၆)ပါးဆေးနည်းကို ချီးမြှင့်တော်မူသော အလောင်းတော် ကဿပမှ ဂူကျောင်းဆရာတော် ဦးသုမနအား ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝပြုလိုက်ရပါတော့သည်။]

အားလုံး ကျန်းမာကြပါစေ။

မောင်မောင်ထွန်း(မုံရွာ)

သတိပြုစရာ

နှင့် လက္ခဏာအဖြစ်

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

- အင်္ဂါအစုံကြိုက်သည့်က စတင်နေတဲ့ ဉာဏ်လမ်းကို တွေ့ရတယ်။ (က)

ဒါကတော့...

စိတ်ကိုလွယ်ခြင်း၊ ထိုးကြိတ်တိုက်ခိုက်လို စိတ်ခြင်း၊ သည်းမခံခြင်း၊ စိတ်သတိခြင်း၊ အကြောင်းရင်းတွေ ပြစ်ပါတယ်။

- ဉာဏ်လမ်းသည် ဖြောင့်တန်း ရှည်လျားခြင်းကို တွေ့ရပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့...

စိတ်ပြုခြင်း၊ တွတ်ထိုးပြုတတ်ခြင်း၊ သတိလက်လွတ်ပြုခြင်း၊ အကြောင်းရင်း တွေ ပြစ်ပါတယ်။

လက္ခဏာရှင်အတွက် ဒီအချက်(၂) ချက်သည် အထူးသတိပြုစရာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲ...

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

- ကံလမ်းကြောင်းသည် ဉာဏ်လမ်းကြောင်း၌ ရပ်တန့်နေသောကြောင့်ပါ။ ဤအချက်သည်...

- ဆုံးဖြတ်ချက်

မှားယွင်းမှုကြောင့်

အလုပ်အကိုင်ပျက်ပြားစေတဲ့ သဘောပါပဲ။ (ဂ)

အထက်က ဖော်ပြထားတဲ့ (က)နဲ့

(ခ)သည် (ဂ)ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တဲ့ အတွက် သတိပြုစရာအဖြစ် လက္ခဏာ အဖြစ်နဲ့ တင်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ဆရာဦးမောင်ထင်

(B.Sc.စွေဘို)

(လက္ခဏာဟောသုတေသီ)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ် ကံထူးနိုင်ကြစေရန် ၃၊ ၈၊ ၁၅၊ ၂၂ ကဏန်း ခြေများကို အဓိက အားပြု၍ ရွေးချယ်သင့် သည်။ တွဲဖက်ရန် အကွာရာ များမှာ ၁၊ ၈၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၃၀ တို့ကို အသုံးပြု တွဲဖက်ပါ။ ဤလထိခွင့်ရှိန် ကောင်းကင်ဇာတာတွင် အရ ထိကံထူးနိုင်ကြသူများမှာ သောကြာ၊ တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ဖြစ်ကြ သည်။

မိမိတို့မွေးဖွားသည့် ရာသီအရ ရွေးချယ် ကံစမ်းလိုပါက အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

မွေးလရာသီ	အရောင်	အရပ်	လားဟူ	အရပ်	ကျောက်	စင်တု	ရှောင်ရန်
မိသ	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သွေး	တနင်္လာ
ဟိုပုပုပု	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ
ပြီသ	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ
ပုပုပုပု	၈	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပင်လယ်	ပုစွန်	စနေ
မထုန်	၈	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပင်လယ်	ပုစွန်	စနေ
ပုပုပုပု	၂	အဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငွေ	ပုစွန်	ကြာသပတေး
ကရုဏ်	၁	အနီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စင်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး
ရွှေ	၁	အနီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စင်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး
သိင်္ဂ	၄	အစိမ်း	မြောက်	တနင်္လာ	ရေနံရံ	မြ	ဗုဒ္ဓဟူး
ရွှေ	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ
တက်	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ခွင်	စိန်	အင်္ဂါ
ပုပုပုပု	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သွေး	တနင်္လာ
အနု	၉	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ခွင်	ဥသပတေး	တနင်္လာ
နီ	၉	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ခွင်	ဥသပတေး	တနင်္လာ
ပုပုပု	၇	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စိန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ဒီပုပုပု	၇	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စိန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ကံ	၀	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စိန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး
ပုပုပုပု	၅	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ခွင်	ဥသပတေး	တနင်္လာ
ပုပုပုပု	၅	အဝါ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ခွင်	ဥသပတေး	တနင်္လာ

ဥပမာ ။ ပြီသာရာသီဇာတာ(ဧပြီလ ၂၁ ရက်နေ့မှ မေလ ၂၀ရက် အတွင်း မွေးသူ)သည် (၆)ကဏန်း အပြာရောင်၊ ၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေပါမူရင်း

အရှေ့ တောင်ထောင့်အရပ်၊ စနေနွေ ချဉ်သော အရသာ၊ စိန်ကျောက်များက ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။ စင်တု ထိုးလိုပါက အင်္ဂါသားသမီးတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းစပ်၍ ထိုးပါ။ စနေသားသမီးများနှင့် တွဲဖက်၍

သော်လည်း စနေသားသမီးများနှင့် ရန်ဘက်ကျသည်ကို သတိပြုပါ။ **ထိလက်မှတ် အရောင်းဌာနသည်** မြစ်ကမ်း၊ ချောင်းကမ်း၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေ လှေဆိပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ ရေကန်၊ ရေတွင်း၊ ရေစက်၊ အဖျော်ယမကာစက်နှင့် သောက်သုံးဖွယ်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင်

(ကော်ဖီဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် အအေးဆိုင်) စသည်တို့အနီးတွင် ရှိပါက ဆုကြီးများကို ဆွတ်ခူးပေးနိုင် လိမ့်မည်။

ဆိုင်မျက်နှာစာတွင် ငါးမွေးတန် စမ်းချောင်း၊ ရေတံခွန်စသည့် ရေ၊ ရေပြင် ပါဝင်သော ပန်းချီကားများ စသည် ရှိပါကလည်း လားဟူနှင့်စပ် ပါသည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက ပိတောက် ရွက်(၅)ရွက်ခင်း အထက်တွင် အဝါရောင်ပိတ် သို့မဟုတ် စက္ကူလွှမ်း၍ ယင်းအထိ ထိုင်ကာ ထမင်း၊ ပေါင်မုန့် စသည့် အာဟာရတစ်ခုခု စားသုံးပါ။

ထိုနောက် ထိကံစမ်းရန် သွား အခါ အစိမ်းရောင် (ပဝါ သို့မဟုတ် စက္ကူ၊ ပန်း၊ သစ်ရွက် စသည့် တစ်ခုခုကို သုံးနိုင်သည်။)ကို အထက်တွင် ဆောင်ကာ ထိထိုး အတိတ်ကံဆိုး ပိတ်ပင်မှုများ ပျောက်ကွယ်၍ ငွေကြေးလာဘ်ထူး ရွှင်လန်းစွာဖြင့် ထိဆုကြီး မျှော်လင့်နိုင်ကြပေသည်။

ဆုကြေးများ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း
ထက်မင်းချော်ရွာ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း) သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း

(တဆ-၀၂၀၆၂)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ

ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြန်မာ့ ဗေဒနာပညာ

ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါဟာ
အား/မ မခွဲခြားဘဲ ဖြစ်တတ်တဲ့
ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီးပူညောင်းကျရောဂါနဲ့
ဆီးကျိတ်ရောဂါတွေ ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်နည်းတွေကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ဆေးရင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိပြီး
ပြုစုကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် ဒဂုံ
မြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်ကို ရောက်
ခဲ့အခါ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့
ဆွေးနွေးခဲ့ပါ
တယ်။

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းက တိုင်းရင်း
ဆေးသမားတော်ကြီး ဦးရွှေသော့ရဲ့
အခြေပြပြီး သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး
ဦးထွန်းရည်နဲ့ သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး
ဦးမောင်တို့ရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၂၀)ကျော်နေပြီ
ဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့
ဆုံမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြ
လိုက်ပါတယ်။

■ 'ဆီးပူပတ် ထရာနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ
တကော ဆီးပူညောင်းကျရောဂါနဲ့
ဆီးကျိတ်ရောဂါ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်းများကို ဆွေးနွေး
ခွင့်ပါတယ်။ ခု ယထာ သီးပူ
ညောင်းကျခြင်းစေတဲ့ အကြောင်း
ရင်းများကို ပြောပြသေးတော့'

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
(တဆ-၀၂၀၆၂)

- 'ဆီးက ညောင်းကျဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းရင်းများကတော့...
- ၁။ နေပူပိုင်းပူခံလွန်းခြင်း။
- ၂။ နေပူပိုင်းပူထဲမှာ အလုပ်ကြာရှည်စွာ
လုပ်ရခြင်း။
- ၃။ နေပူခရီးပြင်းကို ကြာရှည်စွာ ခရီး
သွားရခြင်း။
- ၄။ အပူ၊ အစပ်၊ အဖန်၊ အချုပ်စာများ
လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း။
- ၅။ မေထုန်မှု လွန်ကဲခြင်း။
- ၆။ လိင်အပျော်အပါး လိုက်စားခြင်း။
- ၇။ ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါရှိသူရဲ့
အဝတ်ပုဆိုးကို မလျှော်မဖွတ်ဘဲ

- ဝတ်ခြင်း။
- ၈။ အညောင်းထိုင်မှုများခြင်း
စတဲ့ အကြောင်းတရားများကြောင့်
ကျင်ငယ်အိမ်(ဆီးအိမ်)မှာ အပူငုပ်စွဲ
လောင်မြိုင်တဲ့အတွက် သုက်ဓာတ်များ
ပျက်စီးပြီး ဆီးပူညောင်းကျရောဂါ
ဖြစ်စေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'
- 'ဆရာပြောခဲ့တဲ့အထဲမှာ လိင်
အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်းကြောင့်
ဆီးပူညောင်းကျ ဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းကို ရှင်းပြသေးတော့'
- 'လိင်အပျော်အပါး လိုက်စားခြင်း
ကြောင့် ဆီးပူညောင်းကျ ဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းကို ရှင်းပြပေးရမယ်ဆို
ရင် အမျိုးသားများက မိမိရဲ့ ကာမ
ပိုင်အမျိုးသမီး မဟုတ်ဘဲ ပြည့်တန်
ဆာများနဲ့ ကာမဆက်ဆံတဲ့အခါ
အကာအကွယ် (ကွန်ဒုံး)မသုံးဘဲ
ကာမဆက်ဆံမိတဲ့အခါ သုက်ရည်
ကတစ်ဆင့် အပူကျူးခြင်း၊ တစ်နည်း
ပြောရရင် ဂနိုရောဂါ ကူးစက်ခြင်း
ကြောင့် ဆီးပူရောဂါတစ်ဆင့်
ညောင်းကျရောဂါ (ဂနိုရောဂါ)
ဖြစ်လာပါတယ်။
အဲဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ် (၂၀)
နှစ်ခန့်က ဖြစ်တတ်တဲ့ ဆီးပူညောင်း
ကျရောဂါ နောက်ပိုဆိုင်ရင်

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ (HIV)ပိုး ကူးပြီး (AIDS)ရောဂါဖြစ် လာတဲ့အထိ သိရှိရပါတယ်။

အမျိုးသမီးများကလဲ (HIV)ပိုးရှိသူ နဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အခါ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းတဲ့ (AIDS)ရောဂါ ဖြစ်လာ တာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၁၅)နှစ်၊ (၂၀) နှစ်ကတော့ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ရင် ထိုးဆေး။ စားဆေးများနဲ့ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြပေမယ့် ၃ (၂၀)ရာစု ခေတ်နောက်ပိုင်းမှာ (HIV)ပိုးမှ တစ်ဆင့်ဖြစ်တဲ့ (AIDS)ရောဂါကို တော့ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် မကုသနိုင်သေးတာတွေ ရှိရပါတယ်။

ဒါကြောင့် တစ်လင်တစ်မယား စနစ်ကို ကျင့်သုံးဖို့ လိုသလို အပျော် အပါးလိုက်စားရင် အကာအကွယ် (ကွန်ဒုံး)ကိုသုံးဖို့ သတိထားရပါမယ်။

■ 'ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာများကို သိပါကတော့'

□ 'ဆီးပူညောင်းကျ ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာတွေကတော့ ပထမ ဆီးသွားစဉ် ပူစပ်သလို ခံစားရခြင်း၊ ဆီးပူပြီး ညောင်းကျရောဂါ ဖြစ်လာ ပြီဆိုရင် ကျင်ချောင်းအတွင်း ပိုး ကောင်လေးများ သွားလာနေသလို ရွစ်၊ ရွစ်ဖြစ်ပြီး ယားတတ်ခြင်း၊

တစ်ပတ်ခန့်ကြာတဲ့အခါ နို့ရည်၊ ကစ်ရည်ကဲ့သို့ ကျလာတတ်ခြင်း၊ ဆီး ကို ခွက်နှံခံကြည့်ရင် နို့အဖတ်ကဲ့သို့ တွဲနေခြင်း၊ ဒုတိယအဆင့်ကတော့ ဆီးသွားတိုင်း စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းနာကျင် ခြင်း၊ ဆီးအနည်းငယ် မကြာခဏ သွားခြင်း။

တတိယအဆင့်ကတော့ ဆီးသွား တဲ့အခါ အပ်ချည်မျှင်ကဲ့သို့ အဖြူဖြူ များထွက်ပြီးမှ ဆီးသွားခြင်း၊ အဲဒီ ၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဩဇာပူရင်း

နောက် အဖြူရောင်၊ အဝါရောင်ပါခြင်း၊ တစ်ရံတစ်ခါ အကျိအခွဲများအတွင်း သွေးစသွေးနုပါခြင်း၊ နာကျင်ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ကျင်ချောင်းအတွင်း အနာ ဆန်ကာပေါက်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေက တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

ဆီးပူညောင်းကျရောဂါကို ရောဂါ နှစ်က တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့ ဆေး ဆရာ (သို့မဟုတ်) ဆရာဝန်နဲ့ ကုသမှု မခံခဲ့ရရင် ဆိုးဆိုးရွားရွား ခံစားရပြီး အနာငန်းမန်းလိုက်ကာ အသက် အန္တရာယ်စိုးရိမ်ရတဲ့အထိ ဖြစ်တတ် ပါတယ်'

■ 'အဲဒီ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါကို ဘယ်လို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါ သလဲတော့'

□ 'အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ဆီးပူညောင်း ကျဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းအရင်း (၈)ချက်ကို လိုက်နာကျင့်သုံးဖို့လိုပါ တယ်။

အဓိကအချက်ကတော့ လိင် အပျော်အပါးမလိုက်စားဖို့ အထူး ဆင်ခြင်ရပါမယ်။ နေပူခရီးပြင်းသွား ရင် လုံလောက်တဲ့ ထီး၊ ဦးထုပ်ဆောင်း ဖို့ လိုပါတယ်။ ရသာ(၆)ပါးမျှအောင် စားရပါမယ်။ နေပူမီးပူခံပြီး အလုပ် လုပ်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အုတ်ခုံအင်္ဂတေပူများပေါ် ကြာရှည် ထိုင်ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ မေထုန်မှု လွန်ကဲခြင်းကို ထိန်းသိမ်းခြင်း စတဲ့ အကြောင်းတရားများက ဆီးပူညောင်း ကျရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်း များဖြစ်ပါတယ်'

■ 'ဆီးကျိတ်ရောဂါ ခြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ထက်ပြီး ခြေခြေသေးပြီးတော့'

□ 'ဆီးကျိတ်ရောဂါ ခြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...

၁။ ရေသောက်နည်းခြင်း၊
၂။ အရည်ခွမ်းသော အသီးအနှံများ စားသုံးမှုနည်းခြင်း၊
၃။ အပူအစပ် အစားအစာများ လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း၊
၄။ နေပူမီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊
၅။ မေထုန်မှု လွန်ကဲခြင်း၊
၆။ ကာမဆန္ဒအတွက် ဆေးဝါးအကူ အညီဖြင့် သက်ထိန်းခြင်း၊
၇။ ထီး၊ဦးထုပ် မပါဘဲ နေပူခရီးပြင်း သွားခြင်း၊
၈။ ဆီးသွားချင်လျှင် ဆီးအောင့်ထား ခြင်း၊
၉။ ခရီးဝေးသွားပြီး ဆီးထိန်းထားခြင်း ကြောင့် တေဇာဓာတ်အဆိုးအပူ မိခြင်း စတဲ့ အကြောင်းရင်းများ ကြောင့် ဆီးကျိတ်ရောဂါ ဖြစ်ရခြင်း ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အမျိုးသားများ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းကြောင့် ပရောစတိတ် ဂလင်း(Prostate gland) ဆီးကျိတ်ကြီး လာခြင်းကြောင့် ဆီးကျိတ်ရောဂါ (ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ) ဖြစ်ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်'

အမျိုးသားများ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းကြောင့် ပရောစတိတ် ဂလင်း(Prostate gland) ဆီးကျိတ်ကြီး လာခြင်းကြောင့် ဆီးကျိတ်ရောဂါ (ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ) ဖြစ်ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာ များကို သိပါကတော့'

□ 'ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာ များကတော့...

၁။ ဆီးအနည်းငယ် မကြာခဏသွား ခြင်း၊
၂။ ဆီးတစ်စက်တစ်စက်သွားခြင်း၊
၃။ ဆီးအိမ်ကျင်ချောင်းများ ယားခြင်း၊
၄။ ဆီးသွား အားမရခြင်း၊
၅။ ဆီးအိမ်ကျုံ့ခြင်း၊
၆။ ဆီးကျန်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများ ဟာ ဆီးကျိတ်ရောင်ခြင်းနဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။
■ 'ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါရဲ့ လက္ခဏာ များကို သိပါကတော့'

ကျောက်ကပ်ကျောက်တည်

အတွက် ဆေးနည်းစာစာ **မိုးဖြူသီး**

စာရေးသူတို့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တော
ဆောင်ဒေသတို့တွင် ဆေးဖက်ဝင်
အသီး အသီး အရွက်၊ အမြစ် စသည်
တို့ရှိသည်။ စာရေးသူတို့အားလုံး
အာနိသိကြသေးပါဟုဆိုရင်မိသည်။

ထိုသို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အသီးဖြင့်
ရောဂါပျောက်ကင်းသွားသူ၊ ယနေ့
အထိ အသက်ရှင်နေထိုင်သော
ဪရေးဌာန အငြိမ်းစားတစ်ဦး ရှိ
ကြောင်း သိရသဖြင့် လက်တွေ့ စာရေး
သူကိုယ်တိုင် သူ့ဆီ သွားတွေ့ဆုံ
မေးမြန်းပါသည်။

သူ့ရောဂါဖြစ်ပုံ၊ ယခု လုံးဝပျောက်
ကင်းသွားပုံကို သိရှိရ၍ အခြားသူများ
ဆည်း သူကဲ့သို့ ခံစားရပါက ပျောက်
ကင်းစေလိုသော စေတနာနှင့် တင်ပြ
သွားပါမည်။

စာရေးသူက ဦးမြင့်သန်းနေထိုင်ရာ
ဆက်လက်၍၊ အမှတ်(၁)ရပ်ကွက်
သို့ (၈-၂-၂၀၁၅)ရက်နေ့ နေ့(၁)နာရီ
အချိန်က သွားရောက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်း
ခဲ့ရာ သူပြောပြသည့်အတိုင်း ဖော်ပြ
သွားပါအံ့။

ကျွန်တော်အခု အသက်(၆၂)နှစ်
ရှိပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ခန့်က
ကျွန်တော့်ဗိုက်ထဲက ခဏခဏနာတာ၊
လူက မလှုပ်ရှားနိုင် ဝေဒနာအတော်
ခံစားနေရလို့ ဆရာဝန်တစ်ဦးထံ သွား
ပြတော့ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး ကျောက်
တစ်ကျောက်တည်နေတာလို့ ပြော
တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာ ကု
စရာ ငွေမရှိဘူး။

ကျွန်တော်က ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများ
ကို ဖတ်ရာမှ ဆီးဖြူသီးပြုတ်ရည်
သောက်ရင် ကျောက်တည်ရောဂါ
ပျောက်ကြောင်း တွေ့မိတယ်။ အစ
တော့ မယုံတယုံပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဆီးဖြူသီး
(ပေသီးလုံးလို ဆီးဖြူသီး)နော်၊ အဲဒါ

ပြုတ်ထားပြီး အရည်ကို ကြွေပန်းကန်
ထဲ အအေးခံထည့်ထားလိုက်တယ်။

နောက် အချိန်အတော်ကြာတော့
ကြည့်လိုက်တော့ ကြွေပန်းကန်မှာ
အချိုင့်အပိန့်အခွက်ကလေးတွေ ဖြစ်
နေတာကို သတိထားကြည့်မိတယ်။
ဒါနဲ့ ကျောက်ကြေနိုင်တာကို ယုံကြည်
လာပြီး အဲဒီဆီးဖြူသီးပြုတ်တွေကို စား
ကြည့်တော့တာပဲ။

ခုနကပြောခဲ့တဲ့ ဗမာဆီးဖြူသီးလုံး
(၂၀)ကျပ်သားကို ရေနဲ့ပြုတ်၊

ဆန်ကာထဲထည့် လက်နဲ့ပွတ်ချကာ
အစေ့တွေ ထွက်သွားပြီး အနှစ်တွေ
ရလာတယ်။ အဲဒီအနှစ်တွေကို
ပျားရည်(၁၀)ကျပ်သား၊ နန္ဒင်းမှုန့်
(၁၀)ကျပ်သားရောနယ် အားလုံး
ရောပြီးသားကို ဖန်ပုလင်းကြီးထဲ
ထည့်၊ အဲဒီလိုရောလိုက်တော့
ဓာတ်ပြုသွားတာလို့ ကျွန်တော်တော့
ထင်တာပဲ။ နည်းနည်း ခါးသက်သက်
ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒါကို ထမင်းစားပြီး
အချိန် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းစာ
ကို နေ့စဉ် စားပေးတာပါပဲ။

ဝမ်းပျော့ပျော့သွားတယ်။ ဆီးလဲ
သွားတယ်။ အညောင်အညာတွေလဲ
ပြေတယ်။ တစ်လလောက်သောက်တဲ့
အခါ ဆီးသွားတဲ့အထဲ ကျောက်ကြေ
အသေးစားလေးတွေ ပါပါလာတာကို
သတိထားကြည့်မိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဆက်
စားလာတာ တစ်လကျော်ကျော်
လောက်မှာ ဗိုက်လဲမအောင့်တော့ဘူး။
ရောဂါ အရှင်းပျောက်တာ တွေ့လာရ
တယ်ဗျာ။

ကျောက်ကပ်ကျောက်တည်တာ
ပျောက်ကင်းခဲ့သူ ဦးမြင့်သန်း

အခုအထိ ရောဂါပြန်မပေါ်တော့ဘဲ
တကယ့်အဖြစ်အမှန်ပါ ဆရာ။ တစ်ခု
သတိပြုရမှာက (၁၄)ရက်၊ (၁၅)ရက်
လောက်ကြာရင် ပုလင်းထဲမှာ ဂွိုတာက်
လာတယ်။ ဒီတော့ ကုန်နိုင်သလောက်
ခဏခဏ ဖော်စားပေါ့ဗျာ။

ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ပင်းဇင်းရွာက
ဦးညိုသိန်း (ရ.ဝ.တဥက္ကဋ္ဌဟောင်း)လဲ
ကျွန်တော့်လိုဖြစ်တာ။ ဒီဆီးဖြူသီး
နည်းနဲ့ ပျောက်သွားတာပါပဲဗျာ။
ရောဂါဖြစ်ခါစက ကျွန်တော့်ဆီလာမေး
လို့ နည်းကို ပြောပြလိုက်တာ၊ ရောဂါ
ပျောက်သွားလို့ သူ့ခမျာ ဝမ်းသာလိုက်
တာ ကျွန်တော်လဲ ဝမ်းသာတာပေါ့ဗျာ
စာရေးသူမှ...

ကျွန်တော် ဒီအကြောင်း နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲ ထည့်ရေးရင်လို့
ပါ။ ငွေကုန်ကြေးကျ သက်သာစွာနဲ့
ပျောက်ကင်းတဲ့နည်းဆိုတော့ ဘယ်လို
လဲရေးအောင်လို့မိ

ဟု ပြောဆိုရာ...

‘အဲ...အဲ သည်းခြေကျောက်တည်တာ ပျောက်သွားတဲ့နည်းလဲ ရှိသေးတယ်။ ဒါလေးလဲ ပြောပြချင်ပါသေးတယ်’

ဟု ပြောဆိုပြန်ပါသည်။

‘လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ နည်းဆိုရင် သိချင်တာပေါ့ဗျာ’

ဟု စာရေးသူက စာရွက်နှင့်ဘောလိပ်ကို ထုတ်ယူပြီး ရေးမှတ်ဖို့ အသင့်အနေအထား ဖြစ်နေပါပြီ။ ကိုမြင့်သန်းက...

‘ဒီနည်းကတော့ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ တရားမိတ်ဆွေတစ်ဦးရဲ့ အတွေ့အကြုံပါ’

ဟု ဆိုထားပါသည်။

‘ကျွန်တော် ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလက မန္တလေး၊ စိန်ပန်းရင် မဟာစည်တရားရိပ်သာကို တစ်လတရားစခန်းဝင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ အသက်(၈၀)ခန့် ဦးအေးဆိုတဲ့ တရုတ်ကပြားကြီးတစ်ဦးနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်။ သူက တရားကို ကြာကြာမထိုင်နိုင်ဘဲ မွှောရုံပေါ့မပြန် ဆင်းသွားတာကို တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော်က “ဦးအေး သည်ခံ ဒီတရားကို စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်စိတ်ထဲ ထားထိုင်ရတယ်” လို့ ပြောမိတယ်။

ဦးအေးလဲ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်း သည်ခံပြီး တရားရှုမှတ်တာ နောက်တော့ တရားကို အများနည်းတူ ထိုင်လာနိုင်တယ်။ အဲဒီကစပြီး ကျွန်တော်နဲ့ ရင်းနှီးလာခဲ့တဲ့သူက ပြောတယ်။ ငါ့မှာ သည်းခြေကျောက်တည်နေတယ်။ ဆရာဝန်က စက်နဲ့ ခြေရမှာ မရရင်လဲ ခွဲရမယ်ပြောတာ။ ခွဲရမှာကြောက်လို့ အခု တရားလာထိုင်တာလို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ဆေးနည်းစာစစ်ခု ပြောလိုက်တယ်။

ပန်းသီး(၅)လုံးကို အဖွဲ့ယူရ ရောပြောင်

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောင်ဆေး၊ ထပ်သွတ်စား (၅)ရက်တိတိစား (၆)ရက်ပြည့်တုန်းမှာ နှစ်ဆီလက်ဖက်ရည်ပန်းကန် တစ်ဝက်လောက်ထည့် အဲဒီအထဲ ယံမရော့ညံ့ညံ့ထည့်သောက် ည (၈)နာရီခန့်မှာ ဆဲခါးလက်ဖက်ရည်ဥန်း(၁) ဥန်းသောက်ပါလို့ မှာလိုက်တယ်။

(၁)လပြည့်တဲ့အခါ ကျွန်တော်လဲ တရားစခန်းမှ ဝက်လက်အိမ်သို့ ဖြန်လာခဲ့တယ်။ နောက်(၁)လလောက်အကြာ ရက်(၁)ရက်မှာ ကျွန်တော့်ဆီ ဦးအေးထံမှ ဖုန်းဝင်လာတယ်။

“မောင်မြင့်သန်း မင်းပြောတဲ့နည်းအတိုင်း လုပ်ကြည့်တာ ငါအခု နေကောင်းသွားပြီ။ မခွဲရ မစိတ်ရတော့ဘူး။ မင်းကို ကျေးဇူးတင်တယ် မန္တလေး အလည်လာခဲ့ပါဦး”

လို့ ပြောတယ်။ သူက (၂၁)လမ်းမှာ နေတယ်။ ဖုန်းနံပါတ်လဲ ပေးထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအေး သည်းခြေကျောက်တည်တာ ပျောက်တာပြောတယ်’

ဟု ဦးမြင့်သန်းက သူ့စကားကို အဆုံးသတ်ပါသည်။

ကျွန်တော် အထက်တွင် တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အနောက်တိုင်းနည်းအရ ဓာတ်မှန်ကိုကြည့်လျက် ခွဲစိတ်မည့် နေရာများကို ကျွန်တော်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသည့် အသီးအနှံများဖြင့် လက်တွေ့ ပျောက်သွားသူများ ရှိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာဆေးနည်းများကို အထင်မသေးကြပါနှင့် ငွေကုန်ကြေးကျများစွာမရှိဘဲ ဤကဲ့သို့သော နည်းလမ်းနှင့် ဆေးဝါးအစာများလည်း ရှိပါကြောင်း စေတနာကောင်းနှင့် ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ရောဂါနှင့်ဆေး အမှန်တွေကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလျက်...

ဝိုးဖော်အောင်

www.burmeseclassic.com

စာမျက်နှာ (၁၈၆)မှ အဆက်

အကြောင်းအရာ

■ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါရဲ့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းတော့ကတော့ သဘာဝဆေး သဘာဝအစာဖြစ်တဲ့ ဖန်သီး၊ ဖန်သီး၊ လိမ္မော်သီး၊ နားတံသီး ကျွဲကောသီစတဲ့ အရည်ခွမ်းသော အသီးအနှံများကို အရည်ဆင့်သလိုမကြာသေးစွာဖြင့် သံပရာချောရည်၊ ရှောက်ချောရည်၊ ထန်ရည်အချို့နဲ့ဆင့်အေးမြေ့ကြတော့သောက်ခြင်း၊ ခြင်းစားရက်သတ္တရည်ကို သကြားအနည်းငယ်ထည့်ကာအကြမ်းဖျန်းကန် တစ်ဝက်ခန့်သောက်ခြင်း၊ သဘာဝ အလျောက်ပေါက်သော ကုန်ဆိကနုအား သကြား သို့မဟုတ် ထန်းချက်နှင့် ပြုတ်သောက်ခြင်း၊

ပြောင်မှူးသွေး (၅)ကျင်သာခန့် နေထိုင်လျန်စို့ သံချက်တစ်ခွက်တင် ပြုတ်သောက်ခြင်း (ကျောက်တစ်ရောင်ပါသက်သာပျောက်ကင်းစေသည်)၊ ကျောက်မနုတ် (၅)ကျင်သာခန့် ချောချောထည့် (၁၀)ရက်ခန့် စိမ်းစားသောက်သုံးခြင်း။

ရေခဲဖြိုက် လက်တစ်ဆစ်စာခန့် သံချက်တစ်ခွက်တင်ပြုတ်သောက်ခြင်း၊ နေရောင်ထဲမှာ စားသောအခါ ဘူးသီးပြုတ်ဟင်းချို့ ကျောက်မနုတ်ဟင်းချို့၊ မြင်ဆူရွက်ဟင်းချို့၊ တစ်ရံမျှပါအောင် အမြဲပြုတ်သောက်ခြင်းစသော သဘာဝဆေး၊ သဘာဝအစားအစာများ စားသောက်ခြင်းဖြင့် ဆီးပူညောင်ကျရောဂါ ဆီးကျိတ်ရောင် ရောဂါများကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

အထူး ပြောချင်တာကတော့ တစ်နေ့တစ်ရက် ရေသန့်(၈)ခွက် ပုံမှန်သောက်ခြင်းဖြင့် အဆိပ်အတောက် ကင်းပြီး ဆီးဝမ်းဆေးမှန်စေပါတယ်။

အပူအခင်အစားအစာများ လွန်ကွဲစွာစားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး သီးသက်ဆံမှ လွန်စွဲခြင်းတို့ကို ထိန်းသိမ်းကာ သဘာဝဆေး၊ သဘာဝအစားအစာများ စားသောက်ခြင်းဖြင့် ဆီးချွတ်ရောဂါရဲ့ ဆီးရောင်အချို့မျိုးကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်ကြောင်း ပြောခဲ့ပါရစေ။

■ “တက္ကသိုလ်အထက် ဆရာ”

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း
သဘာဝဓမ္မတိရစ္ဆာန်ဆေးခန်း
အမှတ်(၃၀) ဘေဂုံတန်းမုခ်
(၁၀၅)မိတ္ထီက ၁၇၂၁မိတ္ထီကလမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း-၀၉ ၇၃၃၆၇၁ ၀၉ ၃၀၀၇၁၁

မြောင်းမြ မောင်လည်တင့်

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူသည် သရဏဂုံသုံးပါးအား နံနက် ည ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်နေခဲ့သည်မှာ ကာလအတော်အတန် ခဏ်ပေါက်ခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူမှာ မချမ်းသာသော်လည်း နံနက် ဖိုလင်းမှ ဖိုးချုပ် "ဒီနေ့မှာ ဘယ်သူ့ကိုဖြင့် ဆော့နာကား၊ လက်ဆောင်ပါခဲ့ဖူးလဲ" အပြန် ဖြန် သုံးသပ်တတ်သည့် အကျင့်ရှိပါသည်။

ငွေကြေး မတတ်နိုင်၍ မလှူဒါန်းနိုင်လျှင် ဆော့နာဖြင့် သူတစ်ထူး ကြီးပွားစေသည့် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း ပေးခြင်းသည် မိမိ၏အလှူဟုပင် ယုံကြည်သည်။

ထိုကြောင့် စာရေးသူ၏ ဆော့နာ အထက် မှ ညွှန်ပြခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ် ဆရာသခင်များ၏ ကျွတ်စောင်မယူကြောင့် စာရေးသူအား အကျိုး အရာ အကြောင်းဆက်ဖြင့် စာဖတ်သူတို့ ကျေကြည် သူငွေကြေးများဖြစ်အောင် အောင် ဘာ လေထိထိုးသည့်အခါ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရ မည့်အစီအစဉ်များကို ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဤနည်းဖြင့် စာရေးသူ အောင်ဘာလေထိ ဆု(၂)ကြိမ် ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ လွန်ခဲ့သော(၈) နှစ်ခန့်က ကျပ်ငွေ တစ်သောင်းဆု တစ်ကြိမ် နှင့် (၁၅)ကြိမ်မြောက်တွင် မ-၃၈၃၄၄ တွင် တစ်ငွေတစ်သောင်းဆုတစ်ကြိမ် စုစုပေါင်း နှစ်ကြိမ် အောင်ဘာလေထိဆု ရရှိဖူးပါသည်။

အောင်ဘာလေထိတို့ပြီး ထိပ်ပေါက်လိုလျှင် တံစာတာ စနီးလာဘ်မြင့်စေသည့် အတိုက် အခိုက် အဖျက်အဆီးမှ ကင်းဝေးစေတတ်သည့် သရဏဂုံ ပုတီးစိပ်ရပါမည်။

၁။ သရဏဂုံသုံးပါး
 ပုဒ် သရဏံ ဣဿိ [ပုတီး၁-၁]၊
 သု သရဏံ ဣဿိ [ပုတီး၁-၁]၊
 သဿ သရဏံ ဣဿိ [ပုတီး၁-၁]၊
 [နံနက် ည ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါး]
 (ရာသက်ပန် စိပ်နိုင်လျှင် ဝိကောင်းစစ်)

ထိုပေါက်စေသည့် ဂါထာ အဆိုပါဂါထာ အား ကျီးမင်းဂါထာဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။

၂။ ကျီးမင်းဂါထာ
 အဂ္ဂေါ ပုဒေါ အဂ္ဂေါ ဝေဿ၊
 အဂ္ဂေါ သံယော အနတ္တရာ၊
 အဂ္ဂေါ ဝိပါကာ မေ ဟောတု
 ယံသ ဣဿိဗျူဟေ [၉-ခေါက်]

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
 အဂ္ဂေါ = အက်ဂေါ
 ခုဒ္ဒေါ = ဖုတ်ခေါ
 ဝေဿ = ဝမ်ယော
 အနတ္တရာ = အနတ်တရာ
 ဣဿိဗျူဟေ = အိတ်ဆာသိတ်ဗျူဟ
 အနက်

ပုဒေါ၊ ဘုရားမြတ်စွာရတနာသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။ ဝေဿ၊ တရားမြတ်စွာ ရတနာသည်။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။ အနတ္တရာ၊ တပည့်အများစုတွင် အတုမရှိ သော၊ သံယော၊ သံယောတော်အပေါ်သည်။

အောင်ဘာလေထိ

နှင့် ဂွေလက်ဆောင်

ဟံသာရဏ

အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
 တောနုသဇ္ဇန၊ ဤမှန်သော သစ္စာစကား ကြောင့်၊ ဝေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော၊ ဝိပါကာ၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ယံသံ ဣဿိ သမိဇ္ဈတု၊ လိုလိုရာရာ ဆန္ဒမှန်သမျှသည် ကောင်းစွာ ပြည့်စုံပါစေသတည်း။

နံနက် အရုဏ်မလာမီ ရွတ်ပေးပါ။ ထူးခြား လာပါလိမ့်မည်။
 ၃။ လာဘ်ခေါ် ကင်ကျော်ဂါထာ
 ထိပ္ပာတု၊ နာမုပ္ပိယ၊
 လညှာ သိက္ခာ၊ အာစတွင်းမှာ သူရဿတိ၊
 နှုပ္ပာကုပ္ပဏ၊ ငြိမ္မာနုဂါ၊
 အပ္ပိယာန္တိ ချေ့မှာတည်စေသား။

[၃၃-ခေါက်ရွတ်ပါ။]
 လာဘ်ခေါ် ကင်ကျော်ဂါထာသည် အလွန် အကျိုးပေးသန်သည့်အတွက် စာရေးသူ ဖော်ပြ ခြင်းမှာ အပေါ်ယံသဘောမျိုး ကပ်ပြီးရေးခြင်း မဟုတ် အဆီအနှစ်အသားအပြည့် အကျိုး ပေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

လာဘ်ခေါ် ကင်ကျော်ဂါထာနှင့် ကြုံတွေ့ နေရသော ဘဝအမောများ ပြေစေတတ်၏။ အခက်အခဲ ကံကြမ္မာ အနိမ့်အစောင်းတို့မှ ကင်းလွတ်မည်။ အတုသဖြင့် ကတိသစ္စာမှန် ရမည်။ အပျော်အပါး လောဏ်ကစားအတွက် တော့ အကျိုးမပေးပါ။
 အမှအခင်း တရားစာဘောင်သမား အလုပ် အကိုင်ကိစ္စများအတွက် အကြံအစဉ် အောင်မြင်လိုလျှင် (၃၃)ခေါက်ရွတ်ပါ။ နံနက် တိုင်း ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။

ထိုဂါထာအား မရွတ်မဖတ်မီ အနန္တော အနန္တဝါပါးအား ရည်စူး၍ သုံးကြိမ်သုံးလီ ကန်တော့ပြီး ငါးပါးသီလသံယူပါ။ ဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပြီးကား မေတ္တာပို့ အမျှဝေရပါမည်။
 အတိတ်ကံကို မျှော်လင့်မည့်အစား ပစ္စုပ္ပန် အနေအထား မိမိလုပ်ငန်း လုပ်ရပ်ဖြင့် ကောင်း မွန်သော စေတနာထားပါ။ အရုဏ်တက်လျှင် နေထွက်ရမည် ဖြစ်သည်။

ပစ္စုပ္ပန်အနေအထား လာဘ်လာဘာ ပေါ ကြွယ်ဝဖို့အတွက် လာဘ်လာဘအရာမှာ တေးဂီရ ရဟန္တာရှင်သီလီ ကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ ရှေးဦးဟောင်း (၁၀)ဂါထာကို နံနက်စောစော ရွတ်ဆိုပါ။
 ရွတ်ဆိုသည့်အခါမှာ ရှင်သီလီရဟန္တာ မြတ်ကို မျက်စိထင်ထင် အာရုံစဲတွင် မြင်လာ

အောင် စူးစူးစိုက်စိုက် စိတ်ကို ညွတ်ထားပါ။
 အောင်ဘာလေထိကို ထိုးသည့်အခါမှာ နံနက်ပိုင်း မင်္ဂလာအချိန်အခါတွင် ထိုးပါ။
 အောင်ဘာလေ ထိဆုကြီးကို အကျင့်မြတ်ဖြင့် ပူဇော်၍ အောင်ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ရန် အတွက် ရှေးဟောင်းရှင်သီလီ မူကွဲ(၁၀) ဂါထာ အား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ နံနက်(၉) ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါ။ ထူးခြားစွာ အကျိုးပေး လာပါလိမ့်မည်။

ရှင်သီလီမဟောဇာ(၁၀)ဂါထာ

၁။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော ဝိတိဗ္ဗိယော၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၂။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာပညာ၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၃။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာလောက၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၄။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာပဿော၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၅။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော ဝိတိဗ္ဗိယော၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၆။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာပညာ၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၇။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာလောက၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၈။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာပဿော၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၉။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော ဝိတိဗ္ဗိယော၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊
 ၁၀။ သီလီစိ မဟာထောရာ၊ အေပနဿ ပုစိတော၊
 လာတသက္ကရာဇာနော၊ အဂ္ဂပတ္တော မဟာပညာ၊
 သော စ ပ အနုပလောဟ ယံ သေ ဒေတု သဗ္ဗဒ္ဓါ၊

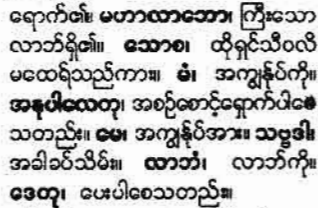
နက္ခတ္တရောင်ခြည်များသည် သရဏ

ဒေဝမနုဿ	= ဒေဝမနုတိဿ
လာဘသက္ကာရ	= လာဘသက်ကာရ
အဂ္ဂပတ္တော	= အက်ဂပတ်တော
ဖိတိဋ္ဌိယော	= ဖိတိဋ္ဌိဒရိယော
သဗ္ဗဒါ	= သပ်ဗဒါ

၁။ သီလိလံ မဟာထေရော၊ သီလိ မဟာ
ထေရ်သည်ကား။ အဝပနုဿပုဗ္ဗိကော၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်၏။ ဇာဘ
သက္ကာရဋ္ဌာနေသု၊ ဇာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ
အရည်။ အဂ္ဂပဏ္ဍိတ၊ အမြတ်ဆုံးသို့
ရောက်၏။ ဗီတိဗြိယော၊ အောင်အပ်
သော ကုဋ္ဌေရိန္ဒ၊ သောဗ၊ တိုင့်သီလိ
မထေရ်သည်ကား။ ဗံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။
အနုပါလေတု၊ အစဉ် စောင့်ရှောက်ပါ
အေပါသတိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗဗ္ဗ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။
ဒေတု၊ ပေးဖို့စေသတည်း။

၂။ သီဝလိမဟာထေရော၊ သီဝလိ မဟာ
ထေရ်သည်ကား။ ဒေဝနဿပူဇိတော၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်၏။ ထာဘ
သက္ကာရဉ္စာနော လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ
အရပ်။ အဂ္ဂပဏ္ဍော၊ အမြတ်ဆုံးသို့
ရောက်၏။ ဟောပုညော၊ ကြီးသောဘုန်း
ရှိ၏။ မော၊ ထိုရှင်သီဝလိမထေရ်သည်
ကား။ ခေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အနုပုလိထေရ်
အစဉ်စောင့်ရှောက်ပါစေသည်။ ဖေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း
ပည့်။ ဘုန်းကို။ ဒေတာ၊ ပေးပါစေသည်။

၃။ သီဝလီ၍ မဟာထောဓရာ၊ သီဝလီ မဟာ
ထောဓိသည်ကား။ ဒေဝမနုဿပူဇိတော၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်၏။ ဇာတိ
သက္ကာဓဋ္ဌာနေသု၊ ဇာတိပူဇော်သက္ကာ
အရာ၌။ အဂ္ဂပတ္တော၊ အမြတ်ဆုံးသို့

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၁၊ လာဘ်ပွဲ၏ သက္ကရာဇ်

အရာ၌။ အဝပဏ္ဏား။ အမြတ်ဆုံးသို့
ရောက်၏။ ဇုတိန္ဒရော။ အရောင်အလင်း
ကို ဆောင်၏။ သောဝ။ ထိုရှင်သီဝလီ
မထေရ်သည်ကား။ ဖံ။ အကျွန်ုပ်ကို။
အနုပါလောတု။ အစဉ်တော်ရောက်ပါစေ
သတည်း။ ဖေ။ အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗုဒ္ဓါ။
အခါခါသိမ်း။ ဇုတိ။ အရောင်အလင်း
ကို။ ဒေတု။ ဖေပါစေသတည်း။

၄၁။ သီလဝါရံ ဖဟာထေရော၊ သီလဝါ ဖဟာ
ထေရ်သည်ကား။ ဒေဝမနုဿပုရိတော၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်၏။ ထာဘ
သက္ကာဗ္ဗောနော၊ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ
အရာ၌။ အပ္ပပတ္တော၊ အမြတ်ဆုံးသို့
ရောက်၏။ ဖဟာပညော၊ ဤသောပညာ
ရှိ၏။ သောစ၊ ထိုရှင်သီလဝါ မထေရ်
သည်ကား။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အနုပါဇေ
တု၊ အစင်စောင့်ရှောက်ပါသောသတည်း။
ဓမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဗ္ဗဗျူ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ ပညာ၊ ပညာကို။ ဒေတု၊ ပေးပါစေ
သတည်း။

၉။ သီလီလီ မဟာထေရော၊ သီလီ မဟာ
ထေရ်သည်ကား။ အဝနေသပုဏ္ဏိတော၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်၏။ လာအ
သက္ကာရန္တာနေသု၊ လာဘ်ပူဇော် သက္ကာရ
အရာ၌။ အပ္ပပတ္တော၊ အမြတ်ဆုံးသို့
ရောက်၏။ မဟာဗ္ဗတော၊ ကြီးသောအား
ရှိ၏။ သောဓ၊ တို့၌သီလီမထေရ်သည်
ကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုပါဝေတု၊
အစဉ် စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။ ဓေ၊
အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း
လယ်။ အားကိုး။ ဒေတု၊ ပေးပါစေ
သတည်း။

၁၀။ သီဝလီယမဟာထေရော၊ သီဝလီယမဟာ
ထေရ်သည်ကား။ အဝဇ္ဇသုဗ္ဗဒ္ဓိတော
နုတိလ္လုတိသည် ပူဇော်အပ်၏။ သာဓက
သက္ကာဗ္ဗဒ္ဓနိဗ္ဗာ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာဗ
အရာ၌။ အဂ္ဂဝတ္ထော၊ အမြတ်ဆုံးသို့
ရောက်၏။ မဟာထေရော၊ တန်ခိုးကြီး
သော။ ထိုသီဝလီယထေရ်သည်ကား။
မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အနုပါဝေထု၊ အလွန်
တော်ရောက်ပါစေသည်။ ဇေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ထေတိ၊
တန်ခိုးကို။ ဒေတု၊ ပေးပါစေသည်။

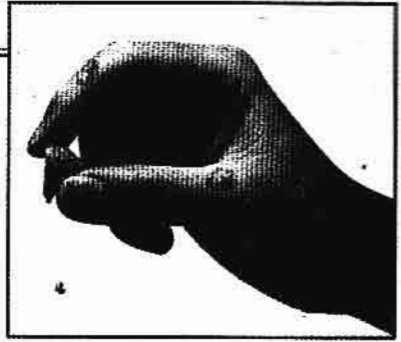
[ဤသဘောတရား ပါဠိအနက်ကို စုတုဉ္စ
 နောင်ခြည်မဂ္ဂဇာန်နှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇာန်တို့၏ သီလီ
 အယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ ဇနီး
 စိန်ပေး(မဟာဝဂ္ဂါဒိပ္ပိမာဂုဏ်ထူး) ဖီလကာထား
 -ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ္လင်)
 ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဟံသုရဇော

ကလေး

ဘယ်ကိုသိသလဲ

သွယ်ဝင် (မင်းကင်း)

‘ဆရာကြီး အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား’

ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသော ဆရာဦးစိုးကိုကိုထွေး၏ ဟန်ပန်က ဖြန့်သောမျက်နှာထားနှင့် သန့်ပြန့်နေ သည်မှာ မြင်ရသူအဖို့ နှစ်လိုဖွယ်ရာ။

ဆရာဦးစိုးကိုကိုထွေးက ကလေးတွေ စာသင်ကြားပြသနေသော ဆရာဆစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် ဩဇာစာနာတတ်သော နှလုံးသား နှိမ့်သည်။

ဤနှလုံးသား။ ဤအသားအရေတို့ နှင့် မလိုက်ဖက်စွာ လက်ဖုံတစ်လျှောက် အရေပြား တင့်တယ်မှုကို ဖျက်ဆီးနေသောအရာတို့က အစိစိအရီရီ မင်းမှုနေသည်မှာ ကံတရား၏ လှောင်ပြောင်တို့စားမှုတစ်ရပ်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဆောင်းနှောင်းကာလာဖို့ နံနက်ခင်းတွင် အေးမြနေသော်လည်း မွန်းတည့်ထားသည်နှင့် ရာသီဥတုက ပူလာသည်။

တစ်ရုံးဝင် တစ်ရုံးထွက်သွားလိုက်က၊ တွန့်ပျူတာ ဆိုင်ကူးလိုက်နှင့် စိတ်မောထည်သည်။ ချွေးကစို့ချင်ချင်။ နံနက်စာတို နေ့လယ်နှစ်နာရီမှ စားရပေတော့မည်။

‘စိတ်မောလူမောနဲ့ ဆရာကြီးရယ် အိုက်လာပြီ’

ဆရာဦးစိုးကိုကိုထွေးက ပြောပြောဆိုဆို တိုက်ပုံအင်္ကျီကိုချွတ်ပြီး ခေါက်သည်။ အဖြူရောင် လက်ရှည်ပေါ်မှ ထပ်၍ဝတ်လာသော ဝတ်စုံကုတ်ကို ထည်း သိမ်းဆည်းသည်။ အားလုံးပြီးမှ အင်္ကျီလက်ဖတ်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်

ခေါက်နေသည်။

အင်္ကျီလက်ခေါက်နေသော သူ့ကို စိတ်မသက်မသာစွာဖြင့် ကျွန်တော်ကြည့်နေမိသည်။ လက်ဖုံတစ်လျှောက်တွင် ကြွက်နို့တွေ အစိစိအရီရီ ရှိနေသည်ကို ကျွန်တော် သိထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ဆရာဦးစိုးကတော့ အကြောင့်အကြကင်းမဲ့စွာ လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို တံတောင်ဆစ် အောက်နားထိ စိမ်ပြေနေပြေ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် ခေါက်တင်နေသည်။ ပြီးသွားပြီ။

ဆရာဦး လက်နှစ်ဖက်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ အံ့အားသင့်သွားမိသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံးသည် ထင်ထားသလိုမဟုတ်။ ပွတ်သစ်စ ဆင်စွယ်လိုပါလား။ ချောမွတ်နေသည်။ အစိစိအရီရီ မင်းမှုနေသော ကြွက်နို့တွေ ဘယ်ပိုပစ်လိုက်ပြီလဲ။

‘ဆရာကြီး ကြည့်လှပါလား။ တစ်ခုခုကို မေးချင်တယ်နဲ့ တူတယ်’ ဗုဒ္ဓေါ။ သည်ဆရာဟာ အကြားအမြင်များ ရနေပြီလား...။

‘ကျွန်တော်ဟာ ကလေးတွေရဲ့ မျက်နှာကိုဖတ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဆရာကြီး ဘာကို မေးမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ဆရာကြီး မမေးခင် ကျွန်တော်ကစပြီး ပျူးပါရစေ။ ဆရာကြီးက ကျန်းမာရေးစာပေတွေ အဖတ်များတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မို့ပါ’

စားသောက်ဆိုင်တွင် သုံးဆောင်

မည့် ဟင်းလျာတွေ မှာလိုက်သည်။

‘ကြွက်နို့ဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ’

‘အနောက်တိုင်း ဆေးပညာရှင်တွေ အလိုအရ ဗိုင်းရစ်စ်ပိုးကြောင့်လို့ ပြောတာပါပဲ။ လူသားတွေရဲ့ အရေပြားပေါ်မှာ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်လေ’

‘အမျိုးအစားကတော့ကော’

‘အမျိုးအစားတွေကတော့ သာမန်ကြွက်နို့၊ ခြေဖဝါးကြွက်နို့၊ အပ်ချည်သဏ္ဌာန်ကြွက်နို့၊ ဦးခေါင်းပေါ်ကကြွက်နို့၊ လိင်အင်္ဂါနဲ့ စအိုတစ်ဝိုက်က ကြွက်နို့ရယ်လို့ ရှိတယ်’

‘ပြည့်စုံပါပေတယ် ဆရာကြီး။ ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ နေရာယူသွားခဲ့တဲ့ ကြွက်နို့ကတော့ ဘယ်အမျိုးအစားထဲ ပါပါသလဲ ခင်ဗျ’

‘အင်း မြင်ခဲ့ဖူးတာအရ ပြောရရင် မောင်ရင်ကြွက်နို့ဟာ သာမန်ကြွက်နို့ပဲ။ လက်နဲ့ခြေထောက်တွေမှာ တွေ့ရတာကိုး။

ပြီးတော့ ကြွက်နို့က အသားအရောင်အတိုင်းပဲ။ သေးသေးလေးလေးတွေ အများကြီး စုပေါင်းနေတာလေ။ အဝတ်အောက် ပေါက်ပေါက်ဆိုတာတော့ မပြောထုတ်ဘူး’

‘အဝတ်အောက်ဆိုတာ ဘယ်နေရာလဲ ဆရာကြီး’

‘လိင်အင်္ဂါနဲ့ ဖျော့တစ်ဝိုက်လို့’

ဆရာစိုးမျက်နှာ ရှက်သွေးပြာသွားသည်။

‘ဟာ...ဟာ ဆရာကြီးကလဲ အဲဒီနေရာမှာတော့ မပေါက်ခဲ့ဘူးပါဘူး’

‘ကိုယ်ကလဲ ယုံပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ပြီး ဖျိုးဆက်သစ်အတွက် စံပြနေပြီရတဲ့ လူသားတစ်ယောက်မို့ပေါ့’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်။ ဗဟုသုတရအောင် ဆက်ပြောပါဦး။ လိင်အင်္ဂါကြွက်နို့အကြောင်း’

‘လိင်အင်္ဂါကြွက်နို့ကျတော့ ကူးစက်ရောဂါတစ်မျိုးပျံ့။ ကာမဆက်ဆံရာက နေကူးတာ။ ရောဂါရှိသူနဲ့ဆက်ဆံပြီး ရက်သတ္တပတ် တော်တော်များများ ကြာမှ ပေါ်လာတာ။ အနာလုံးလေးတွေက ပါးလွှာပြီးတော့ ပန်းရောင်အဆင်း ရှိတယ်။

‘ဆရာကြီးက တော်တော် လေ့လာထားတာပဲနော်’

‘ဆက်ပြောပါဦး’

ဆရာကြီးက စကားထောက်ပေးသည်။

‘တစ်ရက်တော့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က သူ့မြေးလေးကို ကျောင်းလာအပ်တယ်။ ရှေးမိနောက်မီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပဲ။ စကားလက်ဆုံကျရင်း ကြွက်နို့အကြောင်း ရောက်သွားတယ်။ သူ့ပေးခဲ့တဲ့နည်းအတိုင်း လုပ်လိုက်တာ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ အိုကေ စီပြည်သွားတာ ဟဲ့...ဟဲ့’

‘အဘိုးကြီးပေးတဲ့နည်းက’

ဆရာစိုးက မကြားသလို ဖိုးသားရေ ဘီလ်ဟု စားပွဲထိုးလေးကို လှမ်းခေါ်ပြီး ကျသင့်ငွေကို စိမ်ပြေနပြေရှင်းနေသည်။ ဆရာကြီးမှာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့။

‘လုပ်ဗျာ။ ဇာတ်ရှိန်က တက်နေပြီ။

ဆရာဟာ ကောင်းခန်းရောက်ပါမှ’

‘ပြောပါမယ် ဆရာကြီးရဲ့။ လူသေလို့ တွင်းထဲ အခေါင်းဖွင့်ချတဲ့အခါ ကြွက်နို့ကို ပစ္စည်းတစ်ခုခုနဲ့ အသက်အောင့်ပြီး ခုနစ်ချက်တို့။ ပါးစပ်က “ဒီကြွက်နို့တွေ အမြစ်ပါယူသွားစမ်းပါ” လို့ပြော။ ပြီးတော့ တို့ထားတဲ့ ပစ္စည်းကို လက်နောက်ပြန်ပစ်တည်း။

လှည့်မကြည့်ဘဲ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်။ ထည့်လိုက်တဲ့ပစ္စည်း ပျက်စီးပြီး မြေဩဇာ ဖြစ်သွားတာနဲ့ ကြွက်နို့တွေလဲ အကုန်ညှိုးခြောက်ပြီး အမြစ်ပါမကျန် ကွာကျကုန်တော့တာပါပဲ’

‘လွယ်လှချည်လား ဆရာရဲ့’

‘မယုံမရှိနဲ့ဆရာကြီး ကိုယ်တွေ့ပဲ။ ကြွက်နို့ရှိတဲ့သူတွေကို ကျွန်တော် ကိုယ်ချင်းစာတယ်။ ပျောက်စေချင်တယ်။

ဆရာကြီးတို့ဆိုတာ အလွှာပေါင်းစုံကလူတွေနဲ့ ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရတာ မဟုတ်လား။ ငွေမကုန်တဲ့ သည်နည်းလေးကို ဖြန့်ဖြူးပေးစေလိုပါတယ်’

‘စိတ်ချ ကိုယ်လဲ ကုသိုလ်ရတာပေါ့’

‘ဪ ဒါနဲ့ ဆရာကြီး။ ကြွက်နို့ကို တို့တဲ့ပစ္စည်းက မြန်မြန် မြေဩဇာဖြစ်မယ့်ပစ္စည်းဖြစ်ဖို့တော့ လိုမယ်။ ဥပမာ ထန်းရွက်ခြောက်လိုဟာမျိုးပေါ့။ သံချောင်းနဲ့တော့ သွားမလုပ်နဲ့။ သံချောင်းက ဘယ်တော့မှ မြေဩဇာမဖြစ်သလို ကြွက်နို့လဲ ဘယ်တော့မှ

ပျောက်မှာ မဟုတ်ဘူး’

‘သဘောပေါက်ပါတယ်’

‘နောက် အရေးတကူ အရေးကြီးတာ ရှိသေးတယ်။ ဆောင်ရွက်တဲ့ ကာယကံရှင်ရဲ့ သီလလိုမြဲမှုနဲ့ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ ရှိဖို့ကလဲ အင်မတန် လိုအပ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

အထက်ပါကဲ့သို့ ဆင်တူသော ကြွက်နို့ကုထုံးတစ်မျိုးလည်း ရှိသေးသည်။ ကြွက်နို့အမကြီးကို ဆရာဖြစ်သူမှ နှီးစုနစ်ချောင်း (သို့မဟုတ်) အခြားဆွေးလွယ်သော ပစ္စည်းခုနစ်ခုဖြင့် တစ်ချောင်းခြင်း အသက်အောင့်ကာ ခုနစ်ချက်ဆီတို့၍ နှုတ်မှ...

“ဒီကြွက်နို့တွေကို အမြစ်ပါကျန်အောင် ယူသွားပါ။ သည်ပစ္စည်း ဆွေးပြည့်ပျောက် ကွယ်သွားတာနဲ့ ကြွက်နို့တွေလဲ ပျောက်ပါစေ’

ဟု လက်နောက်ပြန် ရွံ့ဗွက်ထဲ နှစ်ပစ်ရသည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုတို့ပြီးတိုင်း တစ်ခါပြောရသည်။ ရွံ့ဗွက်ထဲ တစ်ခါ နှစ်ရသည်။ ခုနစ်ချောင်းဆိုတော့ ခုနစ်ခါ အသက်အောင့်၊ ခုနစ်ခါထိုး၊ ခုနစ်ခါပြော၊ ခုနစ်ခါ ရွံ့ဗွက်ထဲထိုးနှစ်ရသည်။ စတိသဘောမျိုး ဖြစ်မည်ထင်သည်။

ကုသပေးသူနှင့် အကုသသူပါ “သဒ္ဓါအပြည့်အဝရှိရန်”တော့ ထပ်ပြောပြဖို့ လိုမည်မထင်ပါ။

(ကိုယ်တွေ့ အမြစ်အပျက်ထိ ပြောပြသော ကန့်ဘလူမြို့နယ် နန်းပေါ်(တ)ရွာမှဆရာဦးစိုးကိုတွေ့နှင့် ဆရာမခေါ်စန္ဒာလင်းတို့အား အထူး ကျေးဇူးတင်လျက်...)

၇၂ သျှင်မင်း (မင်းကင်း) ၇၂

www.burmeseclassic.com

နီဘီလူး ရှင်မာမင်း

ဒီဗင်ဇင်
(ရွှေနဝင်း)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၁၇)၊ စက်တင်ဘာလ၊ စာမျက်နှာ (၁၅၅)တွင် ဆရာ နတ်မောက် လှမြင့် သစ်၏ “နီဘီလူးနှင့် ပတ်သက်၍” ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သည့် ကြောင်းကျိုးစုံလင်စွာ ဇာတ်ကုံးရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ သိမြင်နိုင်စေရန် စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားဆက်ပြလိုက်ပါသည်။

“နီဘီလူး”ဟု အရပ်ထဲတွင် ခေါ်ဆိုသမုတ်ကြသော စကားရပ်မှာ ဆေးပညာအရ သားသည်မိခင်များ ဆွင် ရှားပါးစွာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် “နီမြွေ နီငန်းရောဂါ”ကို ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို “နီမြွေ နီငန်းရောဂါ” (နီဘီလူး) သည် ပထမဆောင်းပါးရှင် ရေးသားခဲ့သလို သွေးသားအပြောင်းအလဲကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကောင်း၊ အစားအသောက်ကြောင့် လည်းကောင်း အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပေါ်စေပြီး မိခင်၏ သဘာဝ နို့ရည် နည်းသတ္တိများ ပျက်စီးပြီး အရသာ အကျိုးသွားတို့ပါ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲသည့် ရောဂါဆန်းတစ်မျိုးဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပြီး ကလေးငယ်နှင့် မိခင်တို့၏ အဘိဏ္ဍာ အကြောင်းတရားတို့နှင့် ဆက်သက်ဆိုင်နေတတ်ကြသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဤရောဂါသည် သားသည်မိခင်များ ပဋိသန္ဓေ တည်စဉ်အချိန်မှစပြီး သားသမီးတို့ မွေးဖွားလာလျှင် ချိမြဲ

သော မိခင်၏ သဘာဝနို့ရည်ကို ပေးစွမ်းနိုင်ရန် သဘာဝတရားကြီးက သူ့အလိုလို ပြုပြင်ဖန်တီးပေးပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်လည်း အချို့အချို့သော အကြောင်းတရားများ လွှဲမှားနေကြခြင်းကြောင့် သဘာဝတရား စနစ်ကြီး ဖောက်ပြန်ပြီး မိခင်၏ နို့ရည်သည် ချဉ်၊ ခါ၊ ငန့်၊ စပ်၊ ပူ ခြင်းတည်းဟူသော သဘာဝ ရသဩဇာဓာတ်များ ပျက်စီးပြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည့် နို့ရည်ကို သားသမီးငယ်တို့ သောက်သည့်အခါ မှာ မိခင်နို့ရည်သည် ရသဩဇာဓာတ် မဖြစ်လာဘဲ သားသူငယ်ကို ဘေးဥပဒ် ဖြစ်စေသည့် အစာအာဟာရအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး သားသူငယ်သည် မိခင်၏နို့ရည်နှင့် ဓာတ်မတည့်သည့် ရောဂါ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမိခင်၏ နို့ရည်ကို သောက်သုံးသော သားသူငယ်သည် ဝမ်းဗီးပျက်ပြီး နို့ရည်ကို မခြေချက်နိုင်ဘဲ ဝမ်းသွားခြင်း၊ ဝမ်းပျက်ခြင်းကို မိခင်နို့ရည်ကို သောက်စို့တိုင်း ဖြစ်ပေါ်စေ၍ ပိန်ချုံးချည်နဲ့ အားအင်ဆုတ်ယုတ်လာပြီး သက်ဆိုးမရှည် ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းမှာ သားဦး ကလေးတွင် စတင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ကြသဖြင့် ထို “နီမြွေ နီငန်းရောဂါ” (နီဘီလူး) ကို သတိမထားမိ

ကြဘဲ အခြားရောဂါများနှင့် လွဲမှား၍ ကုသနေကြလျှင် ကလေးမှာ အသက် အန္တရာယ် ဖြစ်ပေါ်စေပြီး အသက် (၃, ၄)လမှာပင် သေဆုံးတတ်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤရောဂါကို ကြိုတင်၍ ဗဟုသုတ ကြားမြင်သိရှိထားလျှင် သားသမီးငယ်လေးများ၏ အသက် အန္တရာယ်ကို ကြိုတင် ကာကွယ်ပေးနိုင်ပြီး သက်တမ်းစေ့ နေနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ “နီမြွေ နီငန်းရောဂါ” (နီဘီလူး) ဟု သံသယဖြစ်ခဲ့လျှင် နားလည်ကျွမ်းကျင်သော ဆေးပညာရှင်များနှင့် တိုင်ပင်ပြသ စစ်ဆေး၍ ကုသနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

နီမြွေ နီငန်းရောဂါ (နီဘီလူး) ကို ဖြစ်စေသည့် အကြောင်းရင်းများ

- မိခင်၏ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် အကြောင်းများ
- (၁) ဤရောဂါကို ဖြစ်စေသည့် မိခင်များသည် မှားသော အားဖြင့်...
 - စားသောက်ပုံ အလေ့အလမ်း
- မုခ်ကဏ္ဍ ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၇၃

တွင် တစ်ဖက်လွန် အစာအာဟာရ များကို စားသောက်မှု လွန်ကဲတတ် ကြသည်။

ဥပမာ...

- ◆ ပူလွန်း၊ စပ်လွန်းသည့် အစာများ။
 - ◆ ချဉ်လွန်၊ ခါးလွန်သည့် အစာများ။
 - ◆ ငန့်လွန်၊ ဖန်လွန်သည့် အစာများ။
- စသည် အာဟာရများကို လွန်ကဲစွာ စားသုံးတတ်ကြခြင်း။

(၂) ထိုမိခင်တို့၏ ရုပ်လက္ခဏာ များမှာ...

- ❖ အသားအရေ ခြောက်သွေ့ကြမ်းတမ်းနေ တတ်ခြင်း။
- ❖ အသားအရေ သန့်ပြောက် ပိန်းနာတတ် ခြင်း။
- ❖ ရွှေးထွက်များပြီး အသားအရေ အဆီပြန် တတ်ခြင်း။
- ❖ ဆံပင် ပွေ့လျား၊ စည်တိုသည် ယူညံ့ဘဲ ကြမ်းတမ်းနေတတ်ခြင်း။
- ❖ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ဖောင့်သားတို့ ကွဲအက်နေတတ်ခြင်း။
- ❖ ကိုယ်သားကိုယ်ရည် အပြုပူနေတတ်ခြင်း စသည့် လက္ခဏာများကို အများ အားဖြင့် တွေ့မြင်ရမည်။

(၃) ထိုမိခင်များသည် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ ညီညွတ်မျှတ မှန်ကန်ခြင်း မရှိတတ်ကြပါ။

ဥပမာ...

- ◆ ဝမ်းချုပ်လွန်းခြင်း၊ စမြင်းခံခြင်း။
- ◆ ဆီးပူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း။
- ◆ သွေးသား ခန်းခြောက်၍ မီးယပ် သွေးနည်းခြင်း၊ လကျော်ခြင်း၊ မီးယပ်ဖြူဆင်းများခြင်း။
- ◆ မီးယပ်သွေးပေါ်လျှင် သွေးညှိနံ့ ပြင်းထန်စွာရခြင်း၊ အနံ့ နံခြင်း စသည်တို့ကို တွေ့ရပါမည်။

(၄) ထိုမိခင်များသည် ကိုယ်တွင်း ဟော်မုန်းတတ်များ ညီညွတ် မရဘဲ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မရနိုင်

မျှတမှုမရှိခြင်း၊ ပုံမှန်မဖြစ်ခြင်း

ကိုယ်တွင်း ဓာတ်ဆားများ ယုတ် လျော့မှုများခြင်း စသည့် အကြောင်း များကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှာ ဖိဝကမ္မ လှည့်ပတ်မှုလုပ်ငန်း ချို့တဲ့အားနည်း နေခြင်းများကို တွေ့ရနိုင်ပါသည်။

(၅) ထိုမိခင်များ၏ နို့ရည်ကို ညှစ်ယူ ပြီး လျှာပေါ်တင် အရသာခံကြည့် လျှင် “ချဉ်၊ ခါး၊ ငန့်၊ စပ်၊ ပူခြင်း” ဆိုသည့် သဘာဝ မိခင် နို့ရည်၏အရသာ “အေး၊ ပြာ၊ ချို၊ ဆိန်” ခြင်း ကင်းမဲ့နေသည် ကို တွေ့ရပါမည်။

(၆) ထိုမိခင်၏နို့ရည်ကို ပုရွက် ဆိတ်ကျင်းနား ထားကြည့်ပါ က...

ယင်းနို့ရည်ကို ပုရွက်ဆိတ် လုံးဝ မစားခြင်း၊ မအုံခြင်းကို တွေ့ရမည်။

ကလေးငယ်တွင် တွေ့နိုင်သော ဂေါဂါလက္ခဏာများ

(၁) ကလေးငယ်သည် မိခင်နို့ရည် သောက်စို့ပြီး အားရတင်းတိမ်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်လန်းဆန်းမှု မရှိခြင်း။

(၂) ကလေးသည် အအိပ်အနေ နည်း ခြင်း၊ အငို၊ အရယ် များခြင်း။

(၃) အသားအရေ မဖြစ်ဘဲ ပိန်ချိုး ချည့်နဲ့ အာဟာရ ပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း။ (အာဟာရချို့တဲ့သည့်

လက္ခဏာများကို တွေ့ရမည်။)

(၄) ကလေး၏ ခန္ဓာကိုယ်အရေပြား သည် တင်းရင်းမနေဘဲ ရှုံ့တွနေ ခြင်း တွေ့ရမည်။

(၅) ကလေးသည် ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ ဝမ်း တစ်စစ်သွားခြင်း၊ ဗိုက်နာ လေထိုးခြင်းတို့ အစဉ်မပြတ် ခံစားနေရတတ်ခြင်း။

(၆) ကလေးငယ်၏ မျက်လုံး အရောင် သည် ကြည်လင်တောက်ပမှု မရှိ ဘဲ မွဲခြောက်ခြောက်ဖြစ်ပြီး မျက် သားမျက်ရည် ခြောက်သွေ့၍ မျက်ဝတ်မျက်ခွေးများ အမြဲ ထွက် နေတတ်ခြင်း။

(၇) ကလေး၏ ပါးစပ်တွင် မုကွရ စွဲခြင်း၊ သွားရည်ပူများကျခြင်း။

(၈) နို့စို့ပြီး နို့အမြဲ ပြန်အန်တတ်ခြင်း။

(၉) ကလေးသည် ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး ဝါခြင်းကို တွေ့ရခြင်း...

စသည့် လက္ခဏာများကို တွေ့နိုင် ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ လက္ခဏာများ ကလေးငယ်တွင် အတော်များများ တွေ့မြင်ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရ လျှင် သူငယ်နာ နို့ခြေခိုင်းရောင် (နို့တီလူးရောင်) ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသည်ဟု သတိပြုမိကြစေရန် လိုအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ ကလေးငယ်၏ အသက် အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

နို့ခြေခိုင်းရောင်(နို့တီလူး)ကို သတိပြု ကာကွယ်နိုင်ရန် အချက်အလက်များ

(၁) ကလေးမွေးကင်းစမှ အသက် ၂ လအတွင်း ကလေးငယ်၏ အခြေ အနေကို သတိထား စောင့်ကြည့် ပါ။ ပုံမှန် ဖွံ့ဖြိုးခြင်းမရှိဘဲ...

- နိဂုံးအနုပညာခြင်း
- ဝမ်းသာစမ်းပျက် ဝမ်းတစ်စစ် သွားမှု ပျားခြင်း
- ကလေးငယ်၏ သန္ဓေကိုယ်အလေးချိန် လုံးဝ မတက်ဘဲ လျော့ကျလာခြင်း...

စသည့် လက္ခဏာများကို အထူး ဂရုစိုက်၍ သတိပြုပါ။ အကယ်၍ အထက်ပါ လက္ခဏာများ အတော် များများကို ကလေးငယ်တွင် ခံစားနေ ခြင်းဆိုလျှင် မိခင်၏ နို့ရည်ကို သတိပြု ၍ စစ်ဆေးရန် လိုအပ်ပါသည်။

(က) နို့ရည်၏အရသာ ချဉ်၊ ခါး၊ ငန်၊ စပ်ခြင်း ဖြစ်မဖြစ် စစ်ဆေးပါ။

(ခ) မိခင်နို့ရည်ကို ခဏဖြတ်ထားပြီး အခြားနို့ရည်ကို အစားထိုးပြီး (၄,၅)ရက် တစ်ပတ်ခန့်တိုက်ပြီး ကလေး၏ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပါ။

ကလေး၏ အခြေအနေသည် ပြောင်းလဲတိုးတက်ပြီး ကျန်းမာရေး ပိုမိုကောင်းမွန်လာပြီဆိုလျှင် မိခင် နို့ရည်သည် နို့တိုလူးခေါ် နို့မြွေနှိပ် နို့ရောဂါ ရှိနေသည်မှာ ကျိန်းသေ သလောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) မိခင်နို့ရည်မှာ နို့တိုလူး(ခေါ်)နို့မြွေ နှိပ်နို့ရောဂါ ရှိနေပြီဆိုလျှင်တော့ ဒုတိယသားသမီးအတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်၍ မိခင်နို့ရည်ကို ပြုပြင်ရပါမည်။

ယခု ပထမ သားဦးကလေးတွင် နို့ရည်ကို ပြုပြင်ဆေးကုရန် အချိန် ခရီးတော့၍ မိခင်နို့ကို လုံးဝ မတိုက် ကျွေးထားဘဲ အခြားနို့မူနဲ့ အာဟာရ နှုန့် စသည် ကလေးနှင့် သင့်တော်ရာ တို့သာ စီမံတိုက်ကျွေးကြပါ။

အထက်ဖော်ပြပါ အချက်အလက် များကို သတိပြု၍ ဆင်ခြင်လိုက်နာ ည်ဆိုလျှင် မိခင်တွင် နို့တိုလူး၊ နို့မြွေ

နှိပ် နို့ငန်း ပါလာသော်လည်း ကလေးငယ် ကို အသက်အန္တရာယ်မရှိဘဲ ပုံမှန် ကျန်းမာခွံ့ဖြိုးပြီး လာပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍ နို့တိုလူး“နို့မြွေနှိပ်” ရောဂါကို သတိမပြုမိဘဲ အခြားရောဂါ အထင်ဖြင့် ရေလိုက်လွဲပြီး ကုသနေ လျှင်တော့ ကလေးငယ်သည် သက်ဆုံး မရှည်နိုင်ကြပါ။

မှတ်ချက်။ များသော အားဖြင့် နို့တိုလူးကြောင့် ဖြစ်

ပေါ်လာသည့် ရောဂါလက္ခဏာများ သည် အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်း ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်နေခြင်း ကြောင့် ကလေးအထူးကုများနှင့် ပြသလျှင် အစာအိမ်အူလမ်းကြောင်း ရောဂါဟု သတ်မှတ်ပြီး ဆေးပေးပြီး ယခု(WHO)မှ ချမှတ်ပေးထားသော (Guid Line)အရ ကလေးငယ် မွေးကင်းစမှ (၆)လအထိ မိခင် နို့ရည်မှတစ်ပါး အခြားမည်သည့် အစာရေစာမျှ မတိုက်ကျွေးရဆို သည့် မူအရ တိုရောဂါသည် ကလေး များကို မိခင်နို့ကို မဖြတ်ဘဲ ဆက် တိုက်ကျွေးနေလျှင် ကလေးမှာ ရောဂါမပျောက်ဘဲ ဆေး၏ဒဏ်နှင့် မိခင်နို့နှင့် ဓာတ်မတည့်သည့် ဒဏ် တို့ပါ ချောပြီး ရောဂါကို ပို၍ဆိုးရွား စေတတ်ပါသည်။ အထူး သတိပြု ပါ။

နို့မြွေနှိပ်နို့ရောဂါကို ကာကွယ်ကုသခြင်း

ဤရောဂါကို ကာကွယ်ကုသရာ တွင် မိခင်ကို ကုသခြင်းအပိုင်းနှင့် ကလေးငယ်ကို ကုသပေးခြင်း အပိုင်း ဟူ၍ (၂)ပိုင်း ရှိပါသည်။

(က) မိခင်ကို ကုသပေးခြင်းအပိုင်း

ဤရောဂါသည် သားဦးကလေးမှ စတင်ဖြစ်သည့် ရောဂါဖြစ်သော ကြောင့် ပထမ သားဦးကလေး မွေး ချိန်မှာ ကလေးကို မိခင်နို့ မတိုက်ကျွေး ဘဲ အခြားနို့ရည်ကိုသာ တိုက်ကျွေးရ ပေမည်။

အကြောင်းမှာ ပထမ သားဦးတွင် မိခင်နို့ကို ပြုပြင်ဆေးကုရန် အချိန် မလုံလောက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။ ဒုတိယသား ကလေးငယ် အတွက်ကတော့ ပထမသားဦး မွေးပြီး မိခင်တွင် (နို့တိုလူး)ရှိသည်ဟု သိသည့် အချိန်မှစ၍ ဆေးဝါးဖြင့် ပြုပြင်ကုသ သွားလျှင် အချို့ ဒုတိယကလေးငယ် တွင် ပုံမှန်သဘာဝအတိုင်း မိခင်နို့ရည် ကို ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ကလေး ငယ်ကို နို့ရည်တိုက်ကျွေးနိုင်ကြသည် ကို တွေ့ရပါသည်။

သို့သော် မိခင်သည် မိမိ၏ အစား အသောက် အနေအထိုင် အမူအကျင့် များကို ဂရုစိုက် ထိန်းသိမ်းပြုပြင်ပြီး ဆေးဝါးဓာတ်စားများကို ဒုတိယ ကလေးငယ် မွေးသည့်အချိန်အထိ ပြုပြင်စာဆုံးပေးရန် လိုအပ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိခင်သည်...

၁။ ပူ၊ စိတ်၊ ငန်၊ ခါး၊ ဖန် ရသာ လွန်ကျွေး သည့် အစားအသောက် ရှောင်ပါ။ (ပူလွန်း၊ စိတ်လွန်း၊ ငန်လွန်း စသည်တို့...)

၂။ မှုတ်၊ တည်သီး၊ ဆား၊ နို့တိုက်

နံ့ကျွေးရန်ဖြစ်ပါသည်။

ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ငါးပိကောင်
စသည် ဝမ်းတွင်းတွင် အစာချက်
ပြီး အပူအပုပ်ဓာတ်ကို ပွားများ
စေသည့် အစာများကို ရှောင်ပါ။

၃။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ကို ညီညွတ်
မျှတ မှန်ကန်အောင် သင့်တော်
သည့် နေထိုင်စားသောက်မှုတို့ကို
ကျင့်သုံးပါ။

၄။ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့် အရသာများ ပါဝင်
ဖွဲ့စည်းထားပြီး ပါစက ဝမ်းဗီးက
ချက်လုပ်ပြီးသည့်အခါ ရသဩဇာ
ဓာတ်ကို ဖြစ်စေသည့် အစာ
အာဟာရများကို စားသုံးပေးပါ။

**ဥပမာ ။ ။ စတုမဂ္ဂ၊ ပျားရည်၊
ကျောက်ဖရုံယို၊ ဆီးယို၊ ဆီးသီးနှစ်
ဖျော်ရည်၊ ဖရဲသီး၊ သဘောသီး၊
ဩဇာသီး၊ သရက်သီး၊ ငှက်ပျောသီး၊
သကြားသီး၊ ပန်းသီး၊ ဆီးချိုသီး၊
ကြရည်အေး စသည် အစားစာများ
စားပေးပါ။**

၅။ ကိုယ်သားကိုယ်ရည် အေးပြီး
ဝမ်းတွင်းမှ အပုပ်၊ အနံ့၊ မလများ
စင်ကြယ်စေရန် ကရမက်သွေး
ရည် ဟင်းစားဖွန်း(၁)ဖွန်း၊
ကေရာစ်မြစ်သွေးရည် (၁)ဖွန်း၊
သကြား ကော်ဖီဖွန်း(၁)ဖွန်း (၃)
မျိုး ရောဖျော်၍ နံနက်၊ ည ပုံမှန်
သောက်ပေးပါ။

❖ အထူးဓာတ်စာအနေဖြင့်...

၁။ နွားနို့ (၂၅)ကျပ်သားကို နနွင်း
စစ်စစ် ကော်ဖီဖွန်း(၁)ဖွန်း
ထည့်ကျိုပြီး သကြား သင့်ရုံ
ထည့်၍ သောက်ပါ။

၂။ ဥပသကာမြစ်မှုန့် + သကြား
ဆတူရောစပ်၍ ရေခဲနွေးနှင့်
သောက်ပါ။

၆။ တစ်ပတ်မှာ (၂,၃)ကြိမ်ခန့်
မန်ကျည်း + ထန်းလျက် + ဆား

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ကို ဖျော်ရည်စိမ့်ပြီး ညအိပ်ရာ
ဝင် ဖန်ခွက်တစ်လုံးစာခန့် သောက်
ပေးပါ။

၇။ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး သကြားခဲ
အစာကြေဆေးကို နေ့စဉ် နံနက်၊
ည ကော်ဖီဖွန်း(၁)ဖွန်း ရေအေး
ဖြင့် သောက်ပါ။

၈။ ဆေးနံပါတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူကို
ဆေး ကော်ဖီဖွန်း(၁)ဖွန်း၊ ပျားရည်
ဟင်းစားဖွန်း(၁)ဖွန်း၊ သံပရာရည်
(၁)ဖွန်း (၃)မျိုး ရောစပ်၍ ရေအေး
ဖြင့် တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် ပုံမှန်
သောက်ပါ။

၉။ နို့မြွေနှိုင်းရှိသော မိခင်များ
အတွက် အထူး သင့်တော်သည့်
ချက်ဆေးနည်း(၁)ခုကို စေတနာ
အရင်းခံဖြင့် ဖော်ပြပေးပါမည်။

- ၁။ ကျောက်ဖရုံသီးအနွှံ့စွာပြီး (၁)ယံသာ
- ၂။ သကြား (၅၀)ကျပ်သား
- ၃။ ပျားရည် (၁၀)ကျပ်သား
- ၄။ ထောပတ် (၁၀)ကျပ်သား
- ၅။ နှပ်ဆီ (၁၀)ကျပ်သား
- ၆။ ဤကဏ္ဍ(၃)ပါး (၈)ပိမီ
- ၇။ ဇီရာ (၁)ကျပ်သား
- ၈။ နံနံဆေး(လျော်ပြီးထည့်ပါ) (၁)ကျပ်သား

၉။ အိန္ဒိယဟလာဓေ (၁)ကျပ်သား

၁၀။ သစ်ကြံပိုး (၁)ကျပ်သား

အထက်ပါ ဆေးများကို (၁)၊
(၅)အထိ ဆေးမည်များကို ရေသင့်
ထည့်၍ လက်ကော်ရအောင် ချက်သိမ်း
ပြီးလျှင် (၆)မှ (၁၀)အထိ ဆေးများကို
အမှုန့်ပြု၍ ရောသမအောင်မွှေပြီး
လေလံစွာ သိမ်းထားပြီး ညစဉ် စား
ဖွန်းကြီး (၁)ဖွန်းကို ပုံမှန် စွဲ၍စားသုံး
ပါ။

ဤဆေးသည် မိခင်၏ ခန္ဓာကိုယ်
တွင်းတွင် ဖောက်ပြန်၍ မညီမျှသော
ဇီဝကမ္မဓာတ်များကို ညီညွတ်မှု
အောင် ပြုပြင်ပေးစေသည့်
ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါ၍ ဤ
သောက်သုံးပေးပါက ထူးခြားစွာ သိမ်း
လာပါမည်။

(ခ)ကလေးငယ်ကို ကုသပေးသည့်
အပိုင်း

ဤရောဂါသည် မိခင်၏ နို့သား
သည် ရသဩဇာဓာတ် ခန်းခြောက်
ချဉ်၊ ခါး၊ ငန့်၊ စပ်၊ ပူ ရသာဓာတ်
လွန်ကဲနေ၍ ကြေကျက်ခဲသည့် နို့
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကလေးငယ်၏ ဝမ်း
သည် မိခင်နို့ရည်ကို မခြေချက်နိုင်
မိခင်နို့နှင့် ဓာတ်မတည့်ဖြစ်ပြီး ကလေး
တွင် ဝမ်းဗီး အားနည်းပြီး ဝမ်းဗီးပူ
ရောဂါဖြစ်ပြီး ဝမ်းပျက်ဝမ်းသွား ပိန်
ချည့်နို့ အသားအရေ ခန်းခြောက်သော
သည့် ရောဂါမျိုး ဖြစ်သည့်အတွက်

အဓိက အရေးကြီးဆုံးအချက်
ကလေးငယ်ကို မိခင်၏နို့ရည်
လက် မတိုက်ကျွေးဘဲ အခြားနို့ရည်
ကိုပြောင်းပြီး တိုက်ကျွေးရန် အ
အရေးကြီးပါသည်။

ဤသို့ မိခင်နို့ကို ဖြတ်လျှင်
ကလေးငယ်ကို ဝမ်းဗီးကို ပြုပြင်
သည့်ဆေးများ ဓာတ်စာများကို

ကျွေး ကုသပေးရမည်ဖြစ်သည်။ အခြားသော လိုအပ်နေသည့် အာဟာရဓာတ်နှင့် ဗီတာမင်ဓာတ်များကိုလည်း လိုအပ်သလို ဖြည့်တင်းပေးရပါမည်။

ထို သူငယ်နာ နို့မြွေနိုင်နိုးရောဂါ ကုထုံးမှာ ထူးခြားသည့် သူငယ်နာ ရောဂါဆိုင်ရာ ကုထုံးတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းရောဂါကို ကုသပေးသည့် ဆရာသမာသည် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ပြီး ရောဂါဇာစ်မြစ်ကို အထူး သိမြင်ကျွမ်းကျင်နားလည်ပါမှ မှန်ကန်သည့် ကုထုံးတစ်ရပ်ကို ချမှတ်ကုသနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးသူငယ်ကို ကုသပေးရမည့် ကုထုံးလမ်းစဉ်မှာ (Guid Line)...

- (က) ကလေးငယ်၏ ပါဏာ ယ်းစီးကို ကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ပေးရမည်။
- (ခ) မိခင်နို့ကို ဖြတ်၍ အခြားနို့ရည် သင့်တော်သော အာဟာရဓာတ်များ တိုက်ကျွေးရမည်။
- (ဂ) ကလေးငယ်၏ ယ်းစီး ကောင်းမွန်လာပြီး ဆီး၊ ယ်း ပုံမှန် ဖြစ်လာသည့်အချိန်တွင် ကလေးအသက်အရွယ်နှင့် သင့်တော်သည့် ဖြည့်စွက်အာဟာရကို ကျွေးပေးရမည်။ သို့သော် ကလေးတွင် လိုအပ်နေသော အာဟာရဓာတ် လျစ်လျူရှု ရှိလာမည်။
- (ဃ) ကလေးငယ်ကို နေ့စဉ် ပင်ဆိုင်နှင့် ကျောပြတ်တစ်ဝိုက်တွင် လိမ်းသော ရင်လူးဆေး ကောင်းကောင်းကို စိမ့်၍ ပြုတ်လိမ်းထားပေးပါက ပါဏာတတ်ဖို့ကို အားဖြည့်ပေးစေသည့် ကုသချက် ဖြစ်ပါ

• ကုန်းတိမ်ပြာဥ

သည်၊
[ပုန်ညင်ဆီကို အခြေခံ၍ စိမ့်ထားသည့် လိမ်းဆေးများနှင့် အထူး သင့်တော်ပါသည်။]

(င) သူငယ်နာ နို့မြွေနိုင်နိုးရောဂါ အထူးခိုင်သည့်ဆေးကို ဖော်ပြပါမည်။

အမေ၏ နို့ရည်နှင့် ဓာတ်မသင့်၍ ကလေးငယ်သည် နို့ပြန်အနံ့များခြင်း၊ ဝမ်းမကြာခဏ ပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်တွင် လေပွ၍ အမြဲ ဝမ်းဗိုက်တင်းပြောင်နေပြီး ကလေးသည် တအိအိ ဖြစ်နေခြင်း စသည့် အခြေအနေမျိုးတွင်...

ကွမ်းရွက်ကို (၃)ရွက်ထပ်၍ ကတော့ချွန်လုပ်ပြီး ယင်းအထဲသို့ ဆားအပြည့် သိပ်ထည့်ပြီး မီးကျိခဲရဲရဲပေါ်တွင်တင်၍ ကွမ်းရွက်ဆားမီးဖုတ်လုပ်ပါ။ ယင်းကို အမှုန့်ကြိတ်ထား၍ လေလုံအောင်ထားပါ။

◆ ပထမဆေးနည်းမှာ...

ကုန်းတိမ်ပြာဥကို သွေး၍ အထက်

ပါ ကွမ်းရွက်၊ ဆားမီးဖုတ် အနည်းငယ် ရောစပ်၍ ကလေးကို တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ခန့် ခွဲပေးပါ။

◆ ဒုတိယဆေးနည်းမှာ...

- ၁။ ကုန်းတိမ်ပြာဥ အစုံ (၁)ကျပ်ထား
- ၂။ လှော်နေပြီ အစုံ (၁)ကျပ်ထား
- ၃။ ကြောင်ပန်ချက် အစုံ (၁)ကျပ်ထား
- ၄။ စပွန်နက်လှော် (၁)ကျပ်ထား
- ၅။ ကွမ်းရွက်၊ ဆားမီးဖုတ် (၁)ကျပ်ထား

ယင်းဆေး(၅)ပါးကို အညက်ကြိတ်ပြီး ဆေးတောင့်လုပ်၍ နေခြောက်အောင် လှန်းထားပါ။ လေလုံအောင် သိမ်းပါ။ ယင်းဆေးတောင့်ကို သွေး၍ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် မန်ကျည်း(၁)စေ့ တိုက်ပေးပါ။

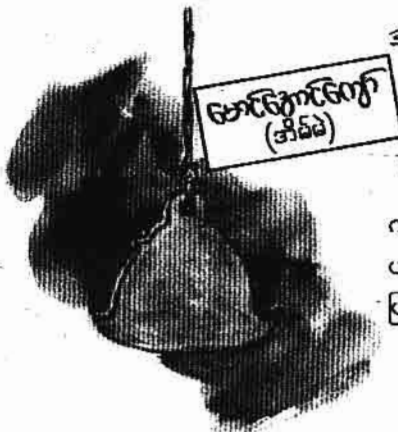
အထက်ဖော်ပြပါ ဆေး(၂)နည်းသည် သူငယ်နာလေပြင်းကျောရောဂါ၊ သူငယ်နာ ဝမ်းပျက်ရောဂါများကိုလည်း ကုသပေးနိုင်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာ ကုသနည်းများ၊ ကာကွယ်သတိပြုရန် အချက်များသည်...

သားသည်မိခင်နှင့် ကလေးငယ်နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး ပါဝင် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသည့် သူငယ်နာ နို့မြွေ နိုင်နိုးရောဂါ (သို့) နို့တီလူး (သို့) နို့စွဲခေါ်ဆိုကြသည့် သူငယ်နာရောဂါဆန်းတစ်မျိုးကို စာရေးသူသည် အတတ်နိုင်ဆုံး မိဘပြည်သူများ သတိပြု၍ ကာကွယ်နိုင်စေရန် စေတနာ အရင်းခံစိတ်ထားဖြင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပုခက်လွှဲသောထက်များ ကျန်းမာ၍ အနာရောဂါကင်းပြီး ပုခက်ထွင်းမှ သားသမီးငယ်ထေးများထည်း ကျန်းမာရွှင်ထန်း ချမ်းမြေ့သာယာကြပါစေ။

ဦးဝင်းအင် (ရွှေဝင်း)
နက္ခတ္တရေးခြေစာရင်း ၃၇၇

စီးပွားတိုးမြှင့် သွေးရန်ကင်း

ကြေးစည်စရာအင်း

ကင်ပွန်းနှင့် ဆေးပြီး အမွှေးနံ့သာများ ပက်ဖျန်းပါ။ ပြီးပါက အောက်ပါဂါထာဖြင့် သနုချေပါ။

‘ဥုံ သနု သနု ယာသနု သနုအပေါင်း ထောင်သောင်းမာ ကျေဆရာကျေ’

[၃၇-ခေါက် ခွတ်ပါ]

ပြီးနောက် ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် စားပွဲခုံချထားပြီး ပိတ်ဖြူခင်းကာ ခုံပေါ်တွင် ငှက်ပျော(၅)ဖီး၊ အုန်း(၁)လုံး၊ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကားအစုံနှင့် ပွဲတစ်ပွဲပြင်ကာ ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းပါ။

ဘုရားကျောင်းဆောင် ပေါ်တွင်လည်း ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီး၊ ဖယောင်း တိုင်(၉)တိုင်၊ အမွှေးတိုင်(၉)တိုင် လှူဒါန်းထားပါ။

ပထမဦးစွာ ဘုရားပင့်ပြီး ဘုရားရှင်အား ပွဲလှူဒါန်းပါ။ ပြီးနောက် သိကြားမင်းနှင့်တကွ နတ်မင်းကြီးလေးပါးအား ပင့်ဖိတ်ပါ။ ဝိဇ္ဇာလေးပါးနှင့်တကွ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်းတို့အား ပင့်ဖိတ်ပါ။

ပြီးနောက် ကိုးပါးသီလ ခံယူ

ဆောက်တည်ပါ။ မေတ္တာသုတ်ကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး စကြဝဠာအနှံ့အား မေတ္တာပို့သ အမျှပေးဝေပါ။

ထို့နောက် ကြေးစည်၏ မျက်နှာပြင်တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် အောက်ပါအင်းများကို စီရင်ပါ။

အင်းကို မကျီး၊ မပေါက်အောင် သတိထား၍ အင်းပေါင်ခတ်ခြင်း၊ မျှင်းဆွဲခြင်းများ ပြုပါ။

မျှင်းဆွဲ ပေါင်ခတ်သောအခါ၌ သရဏဂုံသုံးပါးကို ပီပီသသ အမြတ်အတောက် မှန်မှန်ရွတ်ဆို၍ ရေးဆွဲပေါင်ခတ်ပါ။

*** (ဇယား-၁)

အင်းဆန်ဂါထာ

ဆ ဒါ သာ ကု ကု သာ ဒါ ဆ
ဒါ ယ သာ တ တ သာ ယ ဒါ
သာ သာ ပိ ကု ကု ပိ သာ သာ
ကု တ ကု ဘု ဘု ကု တ ကု
အင်းကို ရေးဆွဲစီရင်ပြီးမှ “သံ

ဂုံ၊ ပ၊ မ၊ ယျ”ဟူသော အက္ခရာ(၅)လုံးနှင့် နဝင်းအညွန့်ကို ရေးဆွဲပါ။

ကျွန်တော်တို့ လေ့လာလိုက်စား သော အင်းစမပညာရပ်တို့သည် လေ့လာ၍ မကုန်အောင်ပင် များပြား လှပါသည်။

ထို့ပြင် ရှေးဆရာများ လျှို့ဝှက်ထားသောကြောင့် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သော ပညာရပ်များလည်း များစွာ ရှိပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြမည့် စမအင်းအစီအရင်ကတော့ ရှေးဆရာကြီး၏ ကြေးစည်စမအင်း ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ စမအင်းကို မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာ ပယောဂကုဆရာကြီး တစ်ဦးထံမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ရ၍ ဝါသနာရှင် စာဖတ်ပရိသတ်များအား အင်းစမပညာရပ်ဗဟုသုတ တိုးပွားစေရန် လိုသောသူများ အသုံးပြုနိုင်စေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

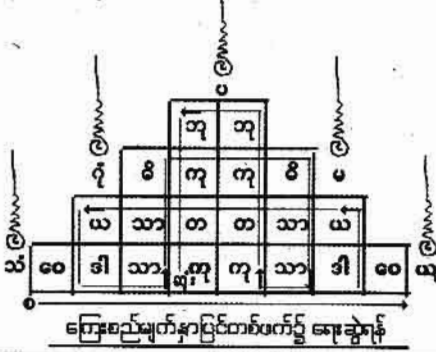
စီရင်ရမည့်နေ့ချိန်

တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ နံနက် (၉း၄၅)နာရီတွင် စီရင်ရပါမည်။

စီရင်ခြင်းမပြုမီ

မိမိ စီရင်အသုံးပြုမည့် ကြေးစည်ကို တရော်

(ဇယား-၁)

(ဇယား-၂)

၁	မာ	ရံ	ခွ	စ	၁
ဂံ (၃၃)	သ (၁၄)	ဆ (၂၅)	ရံ (၂)	စီ (၉)	ကံ (၁၅)
ကံ (၂၀)	တော (၇)	လံ (၃၂)	ယ (၂၉)	နော (၂၄)	ယ (၃)
ခွ (၁၃)	စ (၃၀)	စီ (၂၁)	စီ (၂၆)	ခွ (၁၇)	ခွ (၁၀)
စီ (၆)	စ (၁၉)	နီ (၁၂)	စီ (၂၃)	ကံ (၃)	တော (၂၅)
၁	စီ (၂၂)	ဂံ (၅)	စ (၁၈)	မာ (၁၁)	၁

အင်း (အင်းသွားစုံပါပြောသည်)

ကြေးစည်၏ ကျန်မျက်နှာပြင်
အစိတ်မှာတော့ အောက်ပါအင်း
စီရင်ပါ။

*** (ယော-၂)

အင်းဆန်ဂါတာ

ဟရံ ယက္ခံ ဂဏံ စောရံ စိဉ္စဟန္တု သစ္စက္ခန္တကံ
၁၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉ ၁၀ ၁၁ ၁၂ ၁၃ ၁၄ ၁၅ ၁၆ ၁၇ ၁၈ ၁၉ ၂၀ ၂၁ ၂၂ ၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂ ၃၃ ၃၄ ၃၅ ၃၆ ၃၇ ၃၈ ၃၉ ၄၀ ၄၁ ၄၂ ၄၃ ၄၄ ၄၅ ၄၆ ၄၇ ၄၈ ၄၉ ၅၀ ၅၁ ၅၂ ၅၃ ၅၄ ၅၅ ၅၆ ၅၇ ၅၈ ၅၉ ၆၀ ၆၁ ၆၂ ၆၃ ၆၄ ၆၅ ၆၆ ၆၇ ၆၈ ၆၉ ၇၀ ၇၁ ၇၂ ၇၃ ၇၄ ၇၅ ၇၆ ၇၇ ၇၈ ၇၉ ၈၀ ၈၁ ၈၂ ၈၃ ၈၄ ၈၅ ၈၆ ၈၇ ၈၈ ၈၉ ၉၀ ၉၁ ၉၂ ၉၃ ၉၄ ၉၅ ၉၆ ၉၇ ၉၈ ၉၉ ၁၀၀

အင်းကို ရေးဆွဲပြီးမှ အင်းထောင့်
ထောင့်တွင် “၁၀၀၀”
လေးလုံးကို အစဉ်လိုက်ရေးသွင်းပါ။
ပြီးနောက် အောက်ပါဂါတာများနှင့်
သိဒ္ဓိတင်ပါ။

‘ဥ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ဟဟသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း
ထောင်သောင်းမက ထက်ဆရာထက်’

[၃၇-ခေါက်ရွတ်ပါ]

ဇဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းအကျဉ်းကို
၂၄ ခေါက်ရွတ်ပါ။ အင်းဆန်ဂါတာ
၂၄ နှစ်ကို (၉) ခေါက်စီ ရွတ်ဖတ်သိဒ္ဓိ
တင်ပါ။ သိဒ္ဓိထင်ပြီးနောက် စီရင်ခြင်း
သည် ပြီးဆုံးပြီဖြစ်သည်။

ကြေးစည်ကို ကြိုးအနီရောင်နှင့်
ဆွဲပြီး တီးခတ်ရန် သန့်ရှင်းသော
အင်္ဂါလက်ခတ်တစ်ချောင်း သီးသန့်
ထားပါ။

သင်္ဃုပြု

အထက်ပါ စီရင်ထားသော အင်း
ကြေးစည်ကို နံနက်ပိုင်း ဘုရားရှိခိုး
ပြီးတိုင်း အောက်ပါဂါတာများကို
အစိတ်ချက်ရွတ်၍ တစ်ချက်တီးပါ။

◆ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပြုပြီးကျော် ဘေးဘယတို့
သေစေသော် [၁-ခေါက်ရွတ်]

◆ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပြုပြီးကျော် ဘေးဘယတို့
သေစေသော် [၁-ခေါက်ရွတ်]

◆ သံဃာ့ဂုဏ်တော် ပြုပြီးကျော် ဘေးဘယ
တို့ သေစေသော် [၁-ခေါက်ရွတ်]

◆ ဝေဒဿက အစရှိသော အင်းဆန်ဂါတာ
ကို တစ်ခေါက်ရွတ်၍ (၁) ချက်တီးပါ။
◆ ဟရံ ယက္ခံ အစရှိသော အင်းဆန်ဂါတာကို
တစ်ခေါက်ရွတ်၍ (၁) ချက်တီးပါ။

◆ ဒိဝီတပတိဂါတာကို တစ်ခေါက်ရွတ်၍
ကြေးစည် (၁) ချက်တီးပါ။

◆ လုံ့လများစွာသတ္တဝါအပေါင်း ချမ်းသာ
ကိုယ်စိတ် ပြုပါစေ [၁-ခေါက်ရွတ်]

◆ နတ်များအပါ ပြင်းမက စောင့်ရှောက်
ကူညီကြပါစေ [၁-ခေါက်ရွတ်]

◆ ဗိဇ္ဇာဂြိုဟ် များထိုက် စောင့်ရှောက်ကူညီကြ
ပါစေ [၁-ခေါက်ရွတ်]

ခရီးဝေးသွားခါနီး၊ အလုပ်သွားခါနီး
တို့၌ ကြေးစည် (၉) ချက် တီးသွားပါက
လမ်းခရီး၌ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊
အလုပ်၌ လူချစ်လူခင်ပေါ်ခြင်း၊ စီးပွား
တိုးတက်ခြင်းများ ဖြစ်စေပါသည်။

အမှောင့်ပယောဂဝင်ခြင်း၊ တစ္ဆေ
သရဲများ ပူးခြင်းများဖြစ်ပါက ကြေးစည်
ကို ရေစိမ်တိုက်၍ ထိုစိမ်ရေဖြင့် ဖျန်း
တောက်ခြင်း၊ တိုက်ကျွေးခြင်းများ ပြု
ပေးပါက အနှောင့်အယှက်များ ကင်း
စေပါသည်။ မေတ္တာသုတ်ရွတ်ပြီးမှ
ကြေးစည်ကို တီးပါ။

သတိပြုရန်မှာ အမျှဝေသောအခါ
၌ အင်းကြေးစည်ကိုတီး၍ အမျှမဝေရ
ပါ။ ကိုယ်မသန့်သော အမျိုးသမီး
များ မတီးရပါ။

အင်းကြေးစည်အစွမ်းဖြင့် စီးပွား
တိုးတက် ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ။

မောင်အောင်ကျော်(အိမ်ခံ)

စာမျက်နှာ (၂၀၀)မှ အဆက်

ပါသည်။
အခိုးများ ကုန်သွားပါစေ၊ အခိုးများ
ကုန်သွားပါမှ ခိုဆွဲခြင်းကို ရပ်ပါ။
[မှတ်ချက်] ။ ယခု စာရေးသူ ဇော်
ပြထားသောနည်းသည် ဟာရီ(သို့
မဟုတ်) ထက်ထည့်မီမျိုးခြင်သာ
သင့်တော်ပြီး လုံ့လတစ်ခေါက်တီး
၍ရသော ထွက်စစ်ပေတာသုံး
ကြောင်းအချိုးအစားလည်းရပါသည်။
အခိုးများ ကုန်သွားပါက ခိုဆွဲခြင်း
ရပ်ပြီး ခွင့်၌ အလိုချင် အအေးခံထား
ပါ။ အေးသောအခါ ခွဲကြည့်ပါက
ဘော်ဝါဓာတ်သားကို ချော်များ၏
အောက်၌ ဂုတ်တုတ်မိနေသည်ကို
တွေ့ရပေမည်။ ထိုချော်များကို သိမ်း
ထားပါ။

အပိုင်း(၃)

မိထားသည့် ဘော်ဝါကို လုံ့လသစ်
တွင် ထည့်ပြီး သိမ်းထားသည့် ဘော်ဝါ
ချော်ဟောင်းဖြင့်ပင် လုံ့လစိမ့်တိုး၍
အလိုချင် အအေးခံခဲ့ပါ။

ထပ်မံ ရန်နာသောဘော်ဝါကို
အဆိုပါ ဘော်ဝါချော်ဟောင်းဖြင့်ပင်
ထိုကဲ့သို့ (၃) ကြိမ် လုံ့လစိမ့် တီးထိုး
သွားပါက (၉) မှုရေထက် မနိမ့်သော
ဘော်ဝါဓာတ်သားကို ရရှိကြပေလိမ့်မည်။

အပိုင်း(၄)

မင်းမိထားသော (၉) မှုရေ ဘော်ဝါ
ဓာတ်သားအား ကိတ်(၁) မှုရေသင့်၍
လက်ချားမီးပေါက်ဖြင့် လုံ့လစိမ့် တီး
သွားပါ။ ထို၍ ရန်နာသော ချော်
ဟောင်းများဖြင့်ပင် ကိတ်(၁) မှုကျွေး
တိုင်း အုပ်ထိုးသွားပါလေ။

လိုအပ်သော ကိတ်အရည်အသွေး
ရပါစေ ကိတ်ကျွေးခြင်း ရပ်ပါလေ။
ရှေ့အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်နေသည့်
မှတ်တင် ခေါင်းခတ်သားထောင်
ရပါမည်။ လိုရာသို့ ထွောက်ထွင်း
နိဗ္ဗာန်ခရီးသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

ပုံစာ ခုန့်သန့်ထွန်း
(မြန်မာအင်းဆန်ဂါတာ)

ဘော်ဝါကျီးမူး

တိတ်မျိုးသွင်း၊ ရွှေပေါင်အဆင်း၊ ကုမ္ပဏီ

ခံစား ခွဲသန့်လွန်း
(မြန်မာအောင်-သစ်တော)

အရှိသဘော မလွဲတည်း" ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ယခု စာရေးသူ၏ ဆရာမှ ပြသခဲ့သော အရှိရတ်နည်းလမ်းမှန်တစ်ခုကို သေရွာမယူလို ကုသိုလ်ဒါနအဖြစ် ဆက်လက် ဝေငှလိုက်ရပါသည်။

ဤနည်းလမ်းလေးကိုတော့ တလွဲဆံပင် မသုံးစေချင်ပါ။ ကောင်းမှုမှန်က အသုံးချတတ်ကြပါရန် ရည်သန်လျက် စာရေးသူ ဖော်ပြမည့် ဓာတ်ထိုးနည်းကား ဤသို့တည်း...

အပိုင်း(၁)

ဘော်ဝါကျီးမူးအတွက် လိုအပ်သော ဓာတ်ပစ္စည်းများ...

- ၁။ ဘော်စင် (၈)ပဲသား
- ၂။ ဟင်းချိုဖြူ (၄)ပဲသား
- ၃။ လက်ချာဆီပေါက် (၄)ပဲသား
- ၄။ သိန္ဓော (၄)ပဲသား
- ၅။ ဇက်သား (၈)ပဲသား
- ၆။ အိန္ဒိယဒတ္တာ (၁)ကျပ် (၈)ပဲသား

စာရေးသူ အလုပ်တွေများနေလို့ စာမရေးဖြစ်တာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူ၏ လက်တွေ့ ဓာတ်ထိုးနည်းများကို ဖတ်ရှုကြပြီး ဓာတ်မိတ်ဆွေ ဝါသနာရှင်အချို့မှလည်း ဖုန်းနှင့် တစ်မျိုး၊ လူကိုယ်တိုင် တစ်ဖုံ ဓာတ်ဖြစ်ပျက်သမျှ အကြောင်းစုံကို မေးမြန်း ဆွေးနွေးကြ၍ ဓာတ်စခန်းသို့ လျှောက်လှမ်းနေကြပါ၏။

အချို့ဝါသနာရှင် ဓာတ်မိတ်ဆွေများမှာ စာရေးသူ၏ လမ်းပြခဲ့သည့် အတိုင်း လျှောက်လှမ်းနိုင်၍ စာရေးသူ၏ ဓာတ်ထိုးခြင်းကိစ္စထက်ပင် ကျော်လွှားနိုင်ကြပါ၏။ စာရေးသူ ဝမ်းသာလေးစားမိပါ၏။

လျှောက်သောလမ်းမှာ စမ်းတဝါးဝါး ဖြစ်နေကြသူများမှလည်း မသိသည့်များကို မေးမြန်းခဲ့ကြပါ၏။ စာရေးသူ သိသမျှ လက်တွေ့ကျကျ ရှင်းလင်းပြခဲ့၍ အောင်မြင်နေသူတချို့မှာလည်း စာရေးသူ ဆန္ဒအတိုင်း ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောင်၍ ဒါနပြုကြရသည်ကြားသိရ၍ ဝမ်းသာလေးစားမိပြန်ပါ၏။

မရှိလို့ မလှူဆိုတာထက် မလှူလို့ မရှိကြခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ လှူတတ်လို့ ယူတတ်လျှင် ကုသိုလ်ပင် အများကြီး စိုက်ထူနိုင်ပါ၏။

တကယ်တော့ ဓာတ်ထိုးခြင်းအလုပ်သည်ကား လောဘနှင့် ယှဉ်တွဲလျှင် မအောင်မြင်နိုင်ပါ။ မိမိ၏ စိတ်ကို အရင် ဖြူစင်အောင် လေ့ကျင့်ကြကာ "ငါဆိုတဲ့မာန ပယ်ခွာချပြီ၊ ဦးစွာ ပထမ သီလသမာဓိ၊ ဒုတိယမာဓိ၊ နည်းလမ်းတကျ ပြသဆရာ၊ ရှိခဲ့ပါမူ၊ ဓာတ်ဟူသမျှ ပိုင်နိုင်ကြလိမ့်။ ဆရာမရှိ၊ နည်းမသိနှင့် ထိုးမိထိုးရာ ထိုးခဲ့ပါမူ၊ ထိုသူသစ္စာ၊ ဖွဲ့ပြာကျရ

စစ်စစ်တို့ကို ပထမဦးစွာ စုဆောင်းထားပါ။ ဖော်ပြပါ စုဆောင်းထားသော ဆေးများမှ နံပါတ်စဉ် (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆) ဖြစ်သည့် ဟင်းချိုဖြူ၊ သိန္ဓော၊ ဇက်သား၊ အိန္ဒိယဒတ္တာတို့ကို သံဆုံတွင် ညက်စွာထောင်းပါ။

အပိုင်း(၂)

၁။ အခန်း(၁)ပါ နံပါတ် (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)ပါ ဆေးတို့အား သံဆုံဖြင့် ထောင်းပြီး အမှုန်များအား တစ်ဝက်ခွဲပြီး နံပါတ်(၅)လုံစောက် (သို့မဟုတ်)ဆေးမှုန့်များ ဆုံနိုင်လောက်သော လုံရည်စောက် တစ်ခုခုထဲသို့ ထည့်ပါ။

၂။ ထိုသို့ ဆေးတစ်ဝက်ထည့်ပြီးပါက ဘော်စင်(၈)ပဲသား ထည့်ပါ။

၃။ ဘော်စင်(၈)ပဲသား ထည့်ပြီးပါက ကျန်သော ဆေးမှုန့်တစ်ဝက် [အပိုင်း(၁)ပါ ထောင်းထားသည့် ဟင်းချိုဖြူ၊ ဇက်သား၊ သိန္ဓော၊ အိန္ဒိယဒတ္တာအား ထည့်ပါ။

၄။ လက်ချားမီးပေါက် (၄)ပဲသားအား အပေါ်ဆုံးမှ ဖိသိပ်ပြီး အဖုံးပိတ် ဖော်ထူထူခံ၍ လုံနှုတ်ခမ်း မီးလွှဲခပ်ပြင်းပြင်း ထိုးပါလေ။ ထိုသို့ ခပ်ပြင်းပြင်းထိုးသောအခါ အနီးမှ ထွက်ပါလိမ့်မည်။ စိုရိန်ချရာ မလိုပါ။ အောက်ဆုံးဒါနများသာ ဖြစ်

မြေတို့သည် ထူးဆန်းသော သတ္တဝါအဖြစ် လူတို့ အသိအမှတ်ပြုကြ၏။ ထိုမြေများထဲမှ စပါးကြီးမြေ၏ ဂန္ထိရဆန်သော အကြောင်းတို့က ရှိနေပေသည်။ စပါးကြီးမြေဆိုသည်နှင့် စပါးကြီးသည်းခြေ အစွမ်းထက်လှကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံသားအားလုံး နီးနီးထက်ခံကြပေလိမ့်မည်။

စပါးကြီးသည်းခြေကို တတ်သိနားလည်သူများ သက်စောင့်ဆေးအဖြစ် ရှာဖွေ ဝယ်ယူသိမ်းဆည်းကြပေသည်။ အလွန်လည်း အစွမ်းကြီးခြင်းကို ပြရပါမူ စပါးကြီးသည်းခြေအိတ်ကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ သိမ်းထားသော်လည်း အာနိသင် လျော့ကျခြင်း မရှိပါ။

သည်းခြေအိတ်ကို နီးဖျားတုတ်တံသေးသေးနှင့် အတွင်းသို့ ထိုးကာ ချောလှဲထဲ ထည့်လိုက်ပါက မြစ်ပြင်ထဲ စက်တပ်ယာဉ် မော်တော်တစ်စီး ပြေးသကဲ့သို့ အသက်ဝင်သည်က စာရေးသူ၏ မျက်မြင်တွေ့ရှိချက်သာ ဖြစ်၏။

ထို သည်းခြေအိတ်မှဖြစ်သော သည်းခြေအိတ်၏ အရသာကား ချို၊ ဆွတ်၊ ဖန်၊ ခါး အရသာရှိနေသည်မှာလည်း အမှန်ပင်။ ကလေးငယ်များ ကောင်းမဝါခြင်းမှစ၍ လေဖြတ်လေငန်း၊ အကြောသေ အသက်စောင့်လူနာများအတွက် အလွန်အသုံးဝင်ကြောင်း မှတ်သားဖူး၏။

ထို့အပြင် ဝိဇ္ဇာဓရ အတတ်ပညာတို့တွင်လည်း ထိုစပါးကြီးမြေ၏ သည်းခြေကို အသုံးပြုကြောင်း ကြားဖူးခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စပါးကြီးသည်းခြေအား တန်ဖိုးကြီးသလို တန်ဖိုးထားကာ သိမ်းဆည်းကြပေသည်။

ရဲဘိုးသူ
(ဟောခံခြင်း)

ထုံကျင့်သော စပါးကြီးမြေဖြစ်သော

တောင်သူလယ်သမားတို့ စပါးကျီ၊ စပါးတောတို့တွင် စပါးကြီးမြေကို တွေ့ပါမူ နိမိတ်ထူးကောက်ကြသည်မှာ “ဒီနှစ်တော့ စပါးကျီပြည့်မယ့်နှစ်၊ စပါးပင် ရှင်သန်ကြီးထွားမယ့်နှစ်” ဟု အယူမက်လာကောက်၍ စပါးကြီးမြေဟု ခေါ်ကြောင်း ရှေးလူကြီးများ အသိအမှတ်ပြုကာ ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

စပါးကြီးမြေတို့၏ သဘာဝ သည်းခြေအိတ်ဖြစ်တည်မှုနှင့် လူတိရစ္ဆာန်တို့ကို ညှို့ယူနိုင်မှုကပင် ဂန္ထိရဆန်စွာ ထူးဆန်းနေသည်က အမှန်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

သဘာဝကို ရသေ့ ရှင်ပညာဒီပ ပြောဖူးခြင်း ရှိခဲ့သည်မှာ လောကဝယ် အထူးအဆန်းသဖွယ် စပါးကြီးမြေက ရာသီချိန်ကို ဝါးပိုးဝါးပင်အောက်တွင် ပေါက်သော မှိုဆန်ကာခေါ် ဝိဇ္ဇာမှိုကို စား၏။ ထိုမှိုကား သာမန်လူမစား။ အဆိပ်ရှိ၏။ ဉာဏ်ရှိသူတို့အဖို့ တီထွင်စီရင်ကာ စားကြ၏။

ထိုမြေ မှိုဆန်ကာကို စားခြင်းဟာ ပြဒါးဓာတ်ရယူပြီး ထုံအကျင့်ကျင့်ရန် အတွက်သာ။ ထိုအကျင့် မကျင့်မီ တိရစ္ဆာန် သားကောင်တစ်ကောင်ကောင်ကို စားနိုင်ခဲ့ကွာအဖြစ် ချီးမြှင့်၏။

မှိုဆန်ကာစားပြီး အစာချို့တဲ့သိမ်းစွန့်ငှက်တို့၏အန္တရာယ် တင်းနေ၏ အထင်ရှိသောနေ့တွင်

ထူးဆန်းသော သဘာဝ
စပါးကြီးမြေတို့၏ အကျင့်နှင့်

လပေါင်းများစွာ ငြိမ်သက်လျက် ထုံ
အကျင့်ကျင့်သည်ဟု မိန့်ဖူး၏။

ထုံအကျင့် ချီသည်မှာ

စပါးကြီးမြွေတို့သည် သဘာဝ
တရားမှပေးသော နှာကိုးပေါက်မှ
အသက်ရှူ၏။ ဝမ်းဗိုက် ချက်ဘေးတွင်
ကြက်၏ အတက်နှင့်တူသော အကြော
ထုံးနှစ်ခုရှိ၏။ ထိုအကြောထုံးတက်
နှစ်ခုကို စွန်ကုပ်ဟု မှတ်သားဖူး၏။

စပါးကြီးမြွေ၏ ငြိမ်သက်မှု
သည်းခြေ၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ချက်ကြီးနှင့်
မျက်စိအာရုံတို့စုစည်းကာ နေမှ
အလင်းရောင်ကို ရယူလျက် တစ်
နေရာတည်း ငြိမ်သက်စွာနေခြင်းကို
ထုံကျင့်သည်ဟု ဆို၏။

ဆရာရှင်ပညာဒီပမိန့်သည်မှာ...

‘ထုံအကျင့် ကျင့်တာကြာလာရင် ထုံမြွေ၏
စိတ်ဝယ် နှိပ်စက်ထင်ဟုတ်ကြောင်း လူ
သဘောအရဆိုလျှင် ကသိုဏ်းကျင့်တာနဲ့
တူကြောင်း ကသိုဏ်းအနိအရ နှိပ်စက်ထင်
ကာ နှုတ်ပြန်လွယ်တတ်ကြောင်း ဖြစ်၏။’

ထိုသောမက ကောင်းကင်စိတ်ရောက်
ခြင်းတွင် စကြဝဠာအတွင်း လှည့်သည်
ကံ သွားလာပြီး ပုံရိပ်အသွင်မှာ နဂါး
ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်က အမှန်။ ထို
သဘောအရ နဂါးဆိုသော သတ္တဝါနှင့်
မြွေဆိုသော သတ္တဝါတို့က ဆက်စပ်မှု
ရှိနေပြန်၏။

တရုတ်လူမျိုးတို့ အမြတ်တနိုး လည်
တွင် ဆွဲကြသော တရုတ်အခေါ် (ကွာ
ကျယ်) လည်ဆွဲပြားများတွင် မြွေသည်
ထုံအကျင့်အောင်လျှင် သစ်ပင်ကို အမှီ
ပြု၍ မိုးကောင်းကင်သို့ ပျံလိုသဖြင့်
သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီး ပျံရန် အရှိန်ယူနေ
တတ်သည့် သဘောဆောင်သော မြွေ
နှင့် သစ်ပင်အရပ်တို့ကို ကျောက်စိမ်း
ပြားဖြင့် ပြုလုပ်ကာ အမြတ်တနိုး

ဆွဲနေခြင်း ယနေ့တိုင် ရှိနေပေသည်။

စပါးကြီးမြွေညိုခြင်း

ထုံအကျင့်မှ ထွက်သော စပါးကြီး
သည် အစာနှင့် ကာမအတွက် အလွန်
ပြင်းထန်သောစိတ်ကိုဖြစ်ရာ မိမိ
အစွမ်းကိုလည်း အလွန် အထင်ရောက်
သည်ဟု ဆို၏။

တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သည့်အတွက် သင့်
သည် မသင့်သည်၊ အန္တရာယ်ရှိသည်၊
မရှိသည် မစဉ်းစားနိုင်သဖြင့် တွေ့
သော လူ၊ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ညှို့ယူတော့
လေသည်။

ခြေရာကို မှုတည်ကာချက်တွင် ရှိ
သော ညှို့ကြိုးဖြင့် မျက်စိဖြင့် တွဲဖက်
ကာ အာရုံခံလျက် ညှို့ယူပြီး လူ၊
တိရစ္ဆာန်တို့ ချာချာလည်ကာ ထုံမြွေကြီး
ကိုသာ မြင်တော့၏။

အင်အားကုန်ခန်း သတိမရှိသည့်
အတွက် စပါးကြီးမြွေ ရစ်ပတ်မှုနှင့်
ပါးစပ်မှ အကျိအခွဲ အမြှုပ်တို့ကို မှုတ်
ထုတ်ခြင်းခံရကာ အမျှီခံရတော့လေ
သည်။

ထိုစပါးကြီးမြွေ ညှို့ခြင်းခံရသော
ကိစ္စတို့က လူအသွားအလာ နည်းပါး
သော တောတောင်တို့တွင် အများဆုံး
ဖြစ်တတ်ကြောင်း သိရ၏။ များသော
အားဖြင့် လူသား မုဆိုး၊ ထင်းခုတ်၊
သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ ပီးသွေးဖုတ်လုပ်ငန်း

လုပ်ကိုင်ကြသော တော
နေလူတို့ တွေ့ကြုံရခြင်း
သာ ဖြစ်၏။

သတိရှိသော လူအဖို့
မြွေကြော ဖြတ်ခြင်း၊
အပေါင်းအဖော်ပါက ထုံ
မြွေကို ရှာဖွေ နှိမ်နင်း
ခြင်း၊ မိမိ၏ ဓားကို မြွေ
သို့စိုက်ကာ တင်း၍
ခံခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အစာအတွက် လောဘ၊ ဒေါသ
မထိန်းနိုင်သော စပါးကြီးမြွေသည် လူ
ကို ရစ်ပတ်စဉ် ဓားကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်
အပိုင်းပိုင်းပြတ်ကာ သေရခြင်း ဖြစ်
လေတော့သည်။

လူ့လောကသာမက တိရစ္ဆာန်တို့
တွင်လည်း သဘာဝတရားမှ ပေးသော
စွမ်းအားတို့ ရှိနေကြခြင်းက အမှန်ပင်
ဖြစ်လေသည်။ အထက်တွင် တင်ပြ
သော မှီဆန်ကာကို အချို့သော ဗီဇ
ဓရ ကျင့်စဉ်လိုက်သူတို့ အဆိပ်ဖော်
ကာ စားသုံးကြကြောင်း မှတ်သား
ပါသည်။

အဓိကစွမ်းအားမှာ ပြဒါးဓာတ်
အားကောင်းခြင်းသာ ဖြစ်သဖြင့် ဆား
နှင့်စိမ်း ကန်စွန်းရွက်အနီ ပဉ္စပါးဗျည်း
ရောလျက် ဟင်းအဖြစ်ချက်၍ သင့်
စားသုံးရကြောင်း ဗဟုသုတ မှတ်သား
ရပါသည်။

တင်ပြပါ ဆောင်းပါးအရ စပါးကြီး
မြွေနှင့် မှီဆန်ကာ၊ ထုံအကျင့်၊ နဂါး
ရှိခြင်း ညှို့ယူခြင်းတို့ ဆက်စပ်နေသော
သဘောရှိကြောင်း မိမိသိမိသာ သေ
သား တင်ပြအပ်ပါသည်။

**[ဗဟုဟောမိမြိုင် ဆရာတော်ကြီး
အား အာရုံဖြင့် ဦးစိုက်လျက်]**

ရဲမျိုးသူ(ဟောမိမြိုင်)

www.burmeseclassic.com

လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေခံကြီး

ဆရာကြီးဒေါ်နီနီမြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပဟေဠိပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဖဝါးပြင်နှင့် လက်ချောင်းများကို ဆေးချာကြည့်ရှုလေ့လာပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ဘဝတွင် အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားနိုင်သော ကံရှိပါသလား။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

၂။ ပညာသင်ကြားသော ဆရာလုပ်ငန်းမျိုးနှင့် အကျိုးပေးနိုင်သလား။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

၃။ ငယ်စဉ်က လုပ်ငန်းနှင့် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းဆိုလျှင် ဖည်သည်ကို ရွေးချယ် လုပ်ကိုင်သင့်ပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွှတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးသာ လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်ပါရန် အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၂၀၈) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်

ပထမဦးဆုံး အဆင့်

ပထမဦးဆုံး ဖဲဝေချိန်တွင် တစ်လေးလုံး အကုန်ပါလာပါက ကံအကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ ရည်မှန်းထားသည့်ကိစ္စ၊ အကြံအစည်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ပါက မူချအောင်မြင်မည် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအကြိမ်တွင် တစ်လေးလုံး ဖဲပါကလည်း ကံအလွန်ကောင်းသည်ဟူသော အဟောကိုရသည်။ စည်းမျဉ်းအနေဖြင့် ဤသို့ (၁၃)ချပ် ဖဲဝေမှုခြင်းကို သုံးကြိမ်တိုင်ပြည့်မှ ထမြောက်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ (တစ်လေးလုံး ချပြီးသော်လည်း စည်းမျဉ်းနှင့်အညီ ၃-ခါဝေရမည် ဖြစ်သည်။)

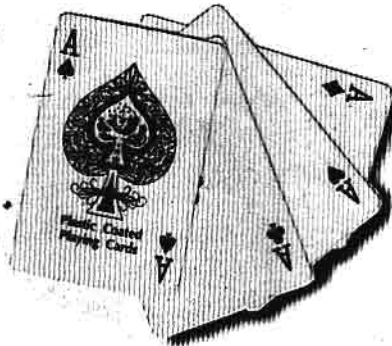
သုံးကြိမ်အထိဝေမှ တစ်သုံးလုံးသာ တွေ့ရှိလျှင် အောင်မြင်မှုသည် (၅၀) ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိပါသည်။ ထိုထက် နည်းပါက [၂၀၀-တစ်ဖဲ ၂-ချပ် (သို့) ၁-ချပ်သာ တွေ့ပါက] အကြံအစည်ကို လက်လျှော့လိုက်ပါ။ အောင်မြင်မှုရမည် မဟုတ်ကြောင်း သေချာနေပြီ။

ဤနေရာတွင် အရေးကြီးသော အချက်မှာ တွေ့ခဲ့သော တစ်ဖဲချပ်များကို တွေ့သည့် အစီအစဉ်အတိုင်း မှတ်သား၍ ဖယ်ထားရမည်။

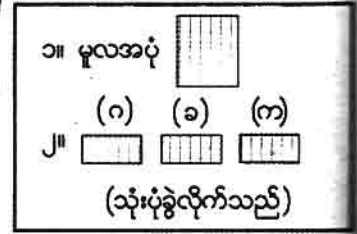
တစ်ဖဲတို့၏ ရှေ့နောက်အစီအစဉ်သည် မိမိအကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် တွေ့ကြုံရမည့် အခက်အခဲ၊ စိုက်ထုတ်ရမည့် လုံ့လ၊ အချိန်အတိုင်းအတာ စသည်တို့ကို ဖော်ပြနိုင်သည်။

၂၀၀၄ ပထမဆုံးဝေသောအချိန်တွင် တစ်လေးလုံး ပေါ်ခဲ့သော်လည်း စပိတ်တစ်ကို စတွေ့ပါက အကြံအစည် အောင်မြင်မည်ဖြစ်သော် ၂၀၀၄ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီပုဂ္ဂလိက:

နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီပုဂ္ဂလိက (၂၅)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်
ဖိတ်အခွင့်ပြုသွားမည့်
ဖဲချပ်များ (၃)
ပန်ဝါသို

ချိုးရာတွင် ဘယ်လက်ဖြင့် ချိုးရမည်၊ ယင်းကို ပုံစံပြရသော်...

လည်း အခက်အခဲများ၊ ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားရန် အဟောပေးပါ။

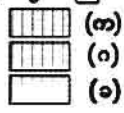
ဤနည်းမှာ လွယ်ကူပြီး အချိန်တိုအတွင်း မိမိ၏ ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေမှုကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ရန် အထောက်အကူဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဤနည်းတွင် ဖဲတစ်ချပ်စီ၏ အဓိပ္ပါယ်များကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန်မလိုပေ။ သို့သော် မေးခွန်းသုံးခုထက်ပို၍ မမေးရပါ။

မေးခွန်း(၃) ဒုတိယအဆင့်

ယခု ဆက်လက်တင်ပြမည့်နည်းကို သုံးရာတွင်လည်း ဖဲချပ်တစ်ချပ်စီ၏ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်များကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် မလိုသေးပါ။

ကံကြမ္မာကို ဆန်းစစ်လိုသူ ကိုယ်တိုင်က (၅၂)ချပ်ပါ ဖဲထုပ်ကို ကောင်းစွာ ကုလားဖန်ထိုးရမည်။ ထို့နောက် (၃)ပုံ ချိုးရမည်။ တစ်ပုံနှင့် တစ်ပုံ ညီမျှရန် မလိုပါ။ စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်သလိုသာ ကြိုက်သလို ပုံချပါ။

ထိုအဆင့်အပြီးတွင် အလယ်ပုံ(ခ) ကို အောက်ဆုံးတွင်ထားချပြီး ယင်းပေါ်မှ အပေါ်ဆုံးအပိုင်း(ဂ)ကို တင်ပြီး မူလပုံမှ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အောက်ဆုံးအပိုင်းကို အပေါ်ဆုံးသို့ ပြန်ထပ်တင်ရမည်။ ထိုအခါ အောက်ပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သွားမည်။

ထိုဖဲချပ်အားလုံးကို စားပွဲပေါ်တွင် မှောက်ချပြီး ယပ်တောင်ပုံ ဖြန့်ကြက်ထားရမည်။ ဖဲချပ်အားလုံး ပေါ်နေစေရမည်။ လုံးဝ အုပ်ဆိုင်းမိနေခြင်း မရှိစေရ။

ကံကြမ္မာ ဆန်းစစ်လိုသူ၊ မေးခွန်းမေးလိုသူသည် မိမိ မေးလိုသော ပြဿနာရပ်အတွက် မေးခွန်းကို စိတ်တွင် စုစိုက်ပြီး ဖဲချပ်(၃)ချပ်ကို ထုတ်လိုက်ရမည်။ ယင်းဖဲ(၃)ချပ် စားပွဲပေါ်တွင် မှောက်ထားရမည်။ ဒုတိယမေးခွန်းကို စိတ်တွင် စုစိုက်

ဖဲချပ်(၇)ချပ်ကို ရွေးထုတ်၍ စားပွဲ
ဆီတွင် မှောက်ထားရမည်။

ထိုနည်းတူ တတိယမေးခွန်းကို
ထည်း စိတ်တွင်းမှ မေးမြန်းပြီး ဖဲချပ်
(၁၅)ချပ်ကို ရွေးထုတ်ပြီး စားပွဲပေါ်တွင်
ဆီ မှောက်ထားရမည်။

ထိုသို့ မေးခွန်း(၃)ခုအတွက် (၃)
ကြိမ်ဆောင်ရွက်ပြီးပါက ပထမဆုံး
မေးခွန်းအတွက် ရွေးယူထားသော
ဖဲ(၃)ချပ်ကို လှန်ကြည့်ပြီး စစ်ဆေး
ဆုံးဖြတ်ရမည်။

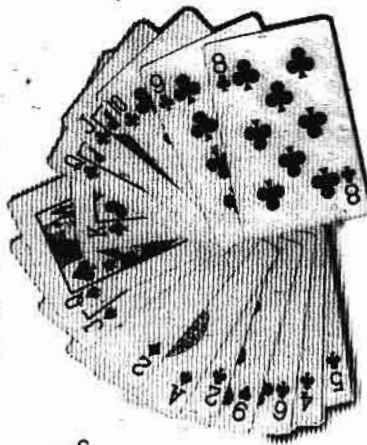
ထိုသို့ ကြည့်ရှုရာတွင် ဖဲချပ်တို့၏
ထောင့်သေးလေ မေးမြန်းသူ သိလို
သည့် အရေးကိစ္စအတွက် အတား
အဆီး အနှောင့်အယှက်တွေ ကြုံရမှု
နည်းလေဖြစ်သည်။ အောင်မြင်ရေး
အတွက် လမ်းစဉ်၍ ဖြောင့်ဖြူလေပင်
ဖြစ်သည်ဟု အဟောရသည်။

ဤနည်းတွင် တစ်ဖဲများကို တစ်ဟု
သာ မှတ်ယူရမည်။ ကံအကောင်းဆုံး
ဖဲချပ်ဟုလည်း သတ်မှတ်ရမည်။ ယင်း
နည်းအတိုင်း ဒုတိယနှင့် တတိယ
မေးခွန်းများ၏ အဖြေကိုလည်း စစ်
ဆေးပေးရမည်။

သင့်အတွက် ခုနစ်ရက်တာ

ဤနည်းမှာ ရှေ့လာမည့် (၇)ရက်
အတွင်း ကံကောင်းမည့်နေ့၊ ကံ
ကောင်းမည့်နေ့များကို သတ်မှတ်
ပေးသည့်အတွက် လုပ်ငန်းများ လုပ်
ဆောင်ရန် ရက်ရွေးချယ်မှုကို ပြုလုပ်
နိုင်ပေသည်။ ထို့ပြင် တစ်နေ့တည်းမှာ
ဆီ နံနက်ပိုင်းနှင့် ညနေပိုင်းတို့၏
ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးကိုလည်း သိမြင်
နိုင်သည်။

ထိုသို့ကံကို စစ်ဆေးလိုသူသည် (၅၂)ချပ်ပါ
စံပုပ်ကို ကောင်းစွာ ကုလားဖန်ထိုး၍ ယခင်
နည်းအတိုင်း ဘယ်လက်ဖြင့် သုံးပုံ ချီရ

မည်။

၂။ စစ်ဆေးပေးမည့်သူက ထိုဖဲသုံးပုံပေါ်မှ
အပေါ်တစ်ချပ်စီကိုယူ၍ စားပွဲပေါ်တွင်
ဘယ်ညာစီ၍ မှောက်ထားပါ။

၃။ စစ်ဆေးလိုသူက နောက်တစ်ကြိမ် ကျန်ဖဲ
များကို ကုလားဖန်ထိုးပြီး ယခင်အတိုင်း
သုံးပုံ ပုံပါ။

၄။ စစ်ဆေးပေးမည့်သူက ယခင်နည်းအတိုင်း
ပင် အပေါ်ရှိ ဖဲတစ်ချပ်စီကိုယူ၍ စားပွဲပေါ်
တွင် ယထာအကြိမ် သုံးချပ်စီဘေးတွင်
ဆက်၍ ဘယ်ညာစီ၍ မှောက်ထားပါ။
ဒုတိယအကြိမ်တွင် ဘယ်ညာစီနေသော
ဖဲ(၆)ချပ် ရှိရမည်။

၅။ အထက်ပါနည်းအတိုင်း (၅)ကြိမ် ဆောင်
ရွက်ပါက စုစုပေါင်း (၁၅)ချပ် ဘယ်ညာသို့
စီနေပေမည်။

၆။ စစ်ဆေးပေးမည့်သူက ဘယ်အဖွင့်ဆုံးမှ
တစ်ချပ်နှင့် ညာအဖွင့်ဆုံးမှ တစ်ချပ်စီကို
လှန်ကြည့်ရမည်။ ထိုနှစ်ချပ်တွဲသည် မှန်ကန်
ခြံအတွက် ဟောကိန်းယုံဖြစ်သည်။

ဤနည်းမှာ နေ့တစ်နေ့အတွက်
ကံဆိုး ကံကောင်းကို သိရမည့် နည်း
သာဖြစ်ပြီး ဖဲချပ်တို့၏ အပွင့်အမျိုး
အစားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဖဲပွင့်များဖြစ်
သည့် ဟတ်၊ ဒိုင်းမွန်၊ ညှင်းနှင့်
စိတ်တို့ကို ကြည့်၍ ဟောရမည်
ဖြစ်သည်။

သတိပြုရမည့် အချက်မှာ ညာဘက်
ရှိ ဖဲချပ်များသည် အရေးပါသည်။
ညာဘက်ရှိ ဖဲချပ်သည် နံနက်ပိုင်း
အတွက် ရည်ညွှန်းပြီး ဘယ်ဘက်ရှိ
ဖဲချပ်သည် ညနေ(မွန်လွဲ)ပိုင်းကို
ရည်ညွှန်းပါသည်။

ဥပမာ။ စိတ်သည် ညာဘက်ဖဲ
ဖြစ်ပြီး ညှင်းသည် ဘယ်ဘက်ဖဲချပ်
ဖြစ်ပါက ထိုနေ့အဖို့ သင့်အတွက်
နံနက်ပိုင်းတွင် ပြဿနာ ရှုပ်ထွေးထွေး
ဖြစ်တတ်ပြီး မွန်လွဲပိုင်းတွင်မူ အခြေ
အနေများ ပြန်ကောင်းလာနိုင်သည်။

ထိုနည်းတူပင် ညာဘက်ဖဲချပ်သည်
ညှင်းဖြစ်ပြီး ဘယ်ဘက်ဖဲချပ်သည်
စိတ်ဖြစ်ပါက နံနက်ပိုင်း ဆောင်ရွက်
မှုများမှာ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေ
နိုင်ကြောင်း ဟောကိန်းရသည်။

ဤနည်းတွင် အသုံးပြုသော ဖဲချပ်
အပွင့် အမျိုးအစားတို့၏ ကောင်းကျိုး
အနိမ့်အမြင့် အစီအစဉ်မှာ အကောင်း
ဆုံးဖြစ်သည်။ ဟတ်၊ ဒုတိယ ညှင်း၊
အညံ့မှာ ဒိုင်းမွန်နှင့် အညံ့ဆုံးသည်
စိတ်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ဘယ်တစ်ချပ်၊ ညာတစ်ချပ်
လှန်ခြင်းဖြင့် ဖဲ(၁၄)ချပ်ကုန်လျှင်
ဖဲ(၇)တွဲ၊ (၇)ရက်အတွက် ကြိုတင်
သိရှိနိုင်သည်။

ထိုသို့ ကြည့်ရှုရာတွင် ကံကြမ္မာ
စစ်ဆေးပေးသူက ဖဲပွင့်အရေအတွက်
ကိုလည်း စာရွက်ဖြင့် မှတ်သားထား
သင့်သည်။ ထိုအပွင့်အရေအရည်
တစ်နေ့ချင်းနှင့် ဆက်စပ်နေသော
ကိန်းဂဏန်းကို သိရှိရမည်။

ဥပမာ မနက်ဖြန်အတွက် လှန်သော
ဖဲချပ်သည် စိတ်တို့နှင့် ဟတ်(၇)
ဖြစ်ပါက စိတ်သည် အညံ့တို့ဖြင့်
ဟတ်သည် အကောင်းကို ဖြစ်

ထို့ကြောင့် ကံကောင်းနှင့် သုခ
အရသာရနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၅

ဆတိုးကိန်းများဖြစ်သည့် ၁၈, ၂၇ စသည့်တို့ကို ရှောင်သင့်သည်။ တစ်ဖက်တွင် ဆောင်ရမည့်ဂဏန်းများမှာ ခုနစ်ဂဏန်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုနေ့တွင် လုပ်ငန်းအတွက် အချိန်အချက် အစီအစဉ် ပြုလုပ်ရန် ဆက်သွယ်လာပါက ထိုလ၏ (၇)ရက်နေ့ (၁၄)ရက်နေ့၊ (၂၁)ရက်နေ့ စသည့်ရက်များတွင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန် သတိပြုပါ။

(၇)ရက်အတွက် ဖဲ(၁၄)ချပ်ဖြင့် သုံးသပ်စစ်ဆေးပြီးသည့်အခါ အလယ်ဖဲတစ်ချပ် ကျန်ပေမည်။ ထိုကျန်သည့်ဖဲချပ်မှာ မေးမြန်းစစ်ဆေးလိုသူ မေးချင်သည့် မေးခွန်းတစ်ခုကို ဖြေကြားရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤဖဲ၏ အပွင့်အမျိုးအစားသည် အဖြေပင် ဖြစ်သည်။*

ဟတ်ဖြစ်ပါက ဟုတ်သည်။ မှန်သည်။ ဖြစ်သည်။

ညှင်းဖြစ်ပါက ဖြစ်နိုင်ချေ ရှိသည်ဟု အဖြေရမည်။ ဖြစ်ရန် ရာခိုင်နှုန်းများသည်ဟုလည်း ဟောနိုင်သည်။

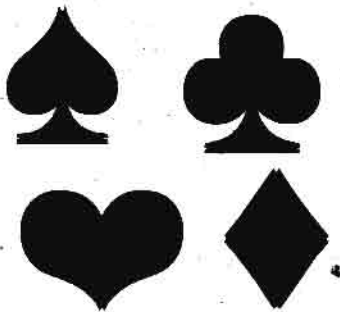
ဒီဇိုင်းဖြစ်ပါက (၅၀)ရာခိုင်နှုန်း အောင်မြင်နိုင်သည်။

စပိတ်ဖြစ်ပါက မဖြစ်နိုင်ဟု အဖြေထွက်လေသည်။

သို့သော် မေးမြန်းသော ကိစ္စနှင့် ထိုဖဲချပ်၏ အပွင့်ရေကိုလည်း နှိုင်းဆ၍ ဖြေကြားပါက ပိုမို၍ တိကျသော အဖြေကို ရပေမည်။ ဤနည်း၏ ထိရောက်မှုမှာ (၇)ရက်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ခုတည်းသောကျန်သည့် ဖဲချပ်သည် စပိတ်ဖြစ်ခဲ့ပါက ဆောင်ရွက်လိုသော ကိစ္စကို (၇)ရက်ခန့် ရွှေ့ဆိုင်း၍ ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း သတိပေး ပြောကြားရပေမည်။

၂၀၆ နတ္ထရူပရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆုတောင်းကတ်နှင့် အဖြေမှန်

မိမိ၏ ဆန္ဒ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ လုပ်ဆောင်ချက်တို့၏ အောင်မြင်ရေးကို အောက်ဖော်ပြပါနည်းဖြင့် အဖြေရှာနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဤနည်းသည် ယခင်နည်းများလောက် လွယ်ကူမှု မရှိသော်လည်း အလားအလာနှင့် အခြေအနေများကိုပါ သုံးသပ်သိရှိနိုင်သည်။

ကံကြမ္မာ စစ်ဆေးလိုသူသည် (၅၂)ချပ်ပါ ဖဲထုပ်ကို ကောင်းစွာ ကုလားဖန်ထိုး၍ သုံးပုံချိုးရမည်။ ထို့နောက် ယခင် ဖော်ပြခဲ့သည့် နည်းများအတိုင်း ပြန်ထပ်ပါ။

စစ်ဆေးပေးမည့်သူ (အဟောပြုမည့်ဆရာ)က ဖဲ(၃)ချပ်ကို ထိုအထပ်မှ လှန်၍ စားပွဲပေါ်မှ ချလိုက်ရမည်။ ထိုဖဲသုံးချပ်တွင် အောက်ပါ ဖဲ(၆)ချပ် အမျိုးအစားပါ၊ မပါ သေချာစွာ စစ်ဆေးပါ။

- ၁။ တစ်ဖဲ(၄)ချပ်
- ၂။ ဆုတောင်းဖဲချပ် (ဟတ်ကိုး)တစ်ချပ်
- ၃။ ကိုယ်စားပြုဖဲချပ် (ကင်း သို့မဟုတ် ကွင်း) တစ်ချပ်

အထက်ပါ ဖဲ(၆)ချပ်အနက် အနည်းဆုံး တစ်ချပ်သည် လှန်ထားသော ဖဲသုံးချပ်တွင် ပါရမည်။ မပါလျှင် ထိုသုံးချပ်အတွက် ပယ်လိုက်ရမည်။ ပါလျှင် စားပွဲပေါ်တွင် ဤအတိုင်း

စီထားလိုက်ပါ။ ဤနည်းဖြင့် (၃)မျိုး စလုံး ပေါ်ထွက်လာသည့်အထိ ဝေရမည်။

အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် ဖဲ(၆)ချပ် စလုံး ပါဝင်လာပြီ ဆိုပါက ကျန်ဖဲများကို ဖယ်ထားလိုက်ပြီး ထိုဖဲ(၆)ချပ် ပါဝင်သော သုံးချပ်တွဲများကို စုစည်း၍ ကုလားဖန်ထိုးပြီး ယခင်အတိုင်း (၃)ချပ်စီ ဖြန့်ဝေပါ။ ကံကြမ္မာဖဲ (၆)ချပ် မပါသော (၃)ချပ် အတွဲများကို ပယ်ထားပါ။

ဤနည်းအတိုင်း (၃)ကြိမ်တိတိ ဆောင်ရွက်ပါ။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ပြီး၍ စစ်ဆေးလိုက်သည့်အခါတွင် ကံကြမ္မာ ဖဲ(၆)ချပ်သည် စုစုပေါင်းဖဲ (၉)ချပ် သို့မဟုတ် (၉)ချပ်ထက်နည်းသော (၃)ချပ်တွဲများတွင် ပါဝင်နေပါက မိမိ၏ ဆန္ဒ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များ အောင်မြင်မည် မှာ မချပင်ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ စုစုပေါင်း ဖဲ(၁၂)ချပ်တွင်မှ ယင်းဖဲ(၆)ချပ် ပါဝင်ပါက မိမိ၏ ရည်မှန်းထားသော ကိစ္စသည် (၅၀) ရာခိုင်နှုန်းသာ အောင်မြင်နိုင်ချေ ရှိသည်။ အကယ်၍ စုစုပေါင်း (၁၂)ချပ်ထက် ပိုသော အရေအတွက်တွင် ပါလာပါက ရလဒ်မှာ မကောင်းမအောင်မြင်နိုင်ဟု ဆိုရမည်။

ယခု အောက်တွင် လက်တွေ့စစ်ဆေးခဲ့သော စစ်ဆေးလုပ်ဆောင်ချက်မှတ်တမ်းကို ဖော်ပြပါမည်။ လေ့လာကြည့်ပါ။

ကံကြမ္မာ စစ်ဆေးလိုသူမှာ အသက် ၃၀ နှစ်ရှိသည့်အတွက် သူ၏ ကိုယ်စားပြုဖဲချပ်မှာ ညှင်းကင်းဖြစ်သည်။

ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စာရေးသူနဲ့ စာရေးသူရဲ့မိတ်ဆွေ
ဆိုသည် ဆိုင်ကယ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး
စကားစမြည် ပြောဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

'ကျွန်တော်တို့ဦးမှာ ဆိုင်ကယ်တွေ
က ဒုနဲ့ဒေး၊ ဆိုင်ကယ်တွေကများ
သလောက် ယာဉ်တိုက်မှုကလဲ ဒုနဲ့ဒေး
ဆိုတော့ ဆိုင်ကယ်စီးရမှာတောင်
ကြောက်လာပြီ'

'ဆိုင်ကယ်တွေက များတယ်ဆိုပေ
မယ့် စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့ မောင်းရင်တော့
အန္တရာယ်ကင်းနိုင်တာပေါ့။ ဆိုင်ကယ်
စီးရင် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် စီးတတ်ဖို့
လိုတယ်။

ပြီးတော့ ယာဉ်စည်းကမ်းကို နား
ထည်ရမယ်၊ လိုက်နာရမယ်။ ဆိုင်ကယ်
တို အမြဲတမ်း စစ်ဆေးနေရမယ်။ ဒါ
ဆိုရင် ဆိုင်ကယ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့
အန္တရာယ်ကင်းနိုင်တာပေါ့'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်
မိမိက ဘယ်လောက်ပဲ ကျွမ်းကျင်
ကျွမ်းကျင်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ယာဉ်
စည်းကမ်းကို လိုက်နာ လိုက်နာချာ။
တစ်ဖက်က မှားရင်တော့ ယာဉ်
အန္တရာယ်ဖြစ်တော့မှာပဲ ဒီတော့...'
'ဒီတော့... မောင်ရင် ဘာပြောချင်
တာလဲ'

'ဒီလိုလေ ကံတရားကို စိတ်မချနိုင်
ဘူး။ ဒီတော့ ဆိုင်ကယ်စီးရင်
အန္တရာယ်ကင်းကင်းစီးနိုင်ဖို့ ဂန္ထရ
အဆောင်များ ရှိလေမလားလို့ပါ'

'ဒါကတော့ဗျာ လိုရင်ကြံဆ
နည်းလမ်းရ ဆိုတဲ့စကားရှိတယ်
ဟုတ်လား။ ဒီတော့ ကြံဆယူရတာ
ပေါ့။ ဆိုင်ကယ်ဆိုတဲ့ အမည်က အစ
တတည်းက ရန်ဓာတ်ကြီး မဟုတ်
ထား။ အင်္ဂါနဲ့စပြီး တနင်္လာနဲ့
အဆုံးသတ်တော့ "စံကူး" ဓာတ်မိ
နေတယ်လေ။

ဆိုင်ကယ်စီးရင်

အန္တရာယ်ကင်းစေးအောင်

သန်းခေါင် (ပညာရေး)

ဒီတော့ "စံကူး" ဓာတ်ကို ချေဖျက်
ဖို့ ရန်ပျက်တော့ မိတ်ဆိုတဲ့ စကား
လိုပေါ့။ မိတ်ဓာတ်ဖြစ်အောင် ကြံဆ
ကြည့်ရမယ်။

ဆိုင် ကယ် = ၃ . ၂
↓ ↓ ↓ ↓
စံ ကူး = ၃ . ၂

ဒီတော့ ကက်ကင်းနည်းအရ
ဆိုင်ကယ်မှာ ကန်စွန်းညွန့် ထိုးရင်ရ
တယ်။ ပြီးတော့ ကက်ကင်းနည်းအရ
"ကြေးစည်" ပုံလေးကို ဆိုင်ကယ်ရှေ့
မှာ ကပ်ထားရင်လဲ ရတယ်။ ဒီတော့
ကန်စွန်းညွန့်ထိုးမလား ကြေးစည်ပုံ
ကပ်ထားမလား။ သေချာစဉ်းစားပေါ့။
ဒါကတစ်နည်း...

ဆိုင် ကယ် = ၃ . ၂
X
ကန် စွန်း = ၂ . ၃
↓ ↓
ကြေး စည် = ၂ . ၃

နောက်တစ်နည်းကတော့ ဓာတ်တူ
နံတူနည်းကို သုံးမယ်။ ဓာတ်တူနံတူ
သုံးမယ်ဆိုတော့ "ဆိုင်ကယ်"
အမည် ပညတ်အတိုင်း အင်္ဂါနဲ့စပြီး
တနင်္လာနဲ့ အဆုံးသတ်ပညတ်ကို
"ဇော်ဂျီ" လို့ရမယ်။

ပြီးပြီးတော့ ဆန်းစစ်ရင် ဇော်ဂျီ
ရုပ်ပုံကို ဘယ်လိုအနေအထားမျိုး
ကောင်းမလဲ စဉ်းစားရင် ဇော်ဂျီ ဇော်က၊
ကနေပုံ ရုပ်ပုံကို ရွေးမယ်။ ဒါဆိုရင်
ဓာတ်တူနံတူ နှစ်ချက်မိလို့ ပိုကောင်း
မယ်။

ကြည့်ပါ။
ဆိုင် ကယ် = ၃ . ၂
↓ ↓
ဇော် ဂျီ = ၃ . ၂
↓ ↓
ဇော် က = ၃ . ၂
က ကြိုက်တဲ့နည်းကို သုံးပါ။

ဒါပေမယ့် ဆိုင်ကယ်ပေါ်ရောက်လို့
စက်နှိုးပြီးရင်တော့...

‘ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ နသက္ကာ ဧကနစိ
အန္တရာယောကာတံ တထာ ဗေ ဟောတု’

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

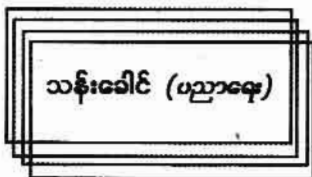
ဗုဒ္ဓါနံ = ဗုတ်ဓာနံ
ဇီဝိတဿ = ဇီဝိတတ်သ
နသက္ကာ = နသက်ကာ
အန္တရာယော = အန်တရာယော
အနက်

ဗုဒ္ဓါနံ- မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏။
ဇီဝိတဿ- အသက်တော်အား။
ဧကနစိ- တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ
သည်။ အန္တရာယော- အန္တရာယ်ကို။
ကာတံ- ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ-
မတတ်နိုင်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား။
တထာ- ထိုအတူ တစ်စုံတစ်ယောက်
ကမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်သည်။
ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ၊ မွေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိဟ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

(၃)ခေါက်ရွတ်ပေါ့။ ဒါဆိုရင်
ဆိုင်ကယ်စီးရင် အန္တရာယ်ကင်းပြီ
ပေါ့။

အေးမြရင်မှာ ငိုပါစေ။

သန်းခေါင် (ပညာရေး)

စာမျက်နှာ (၂၀၃)မှ အသက်

လက္ခဏာပေးသည့် အခြေခံများ
အဘယ်ကြောင့်အောင်မြင်ကျော်ကြား
ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်သော ကံ
ရှိပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်သူ
ကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့်တွင်
ကြားမှလက်ထဲ ထင်ရှားပါရှိသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။ “စ”အက္ခရာ

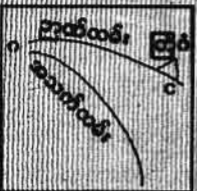
ဤသင်္ကေတ ပါရှိသူ
များမှာ အလုပ်အကိုင်
များအောင်မြင်ခြင်း၊ အ
လုပ်ကိုင်လက်ထဲ ထင်ရှား
ကျော်ကြားခြင်းတို့ဖြစ်ပေ
သည်။

၂။ပညာသင်ကြားသော ဆရာ
လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးပေးနိုင်ပါ
သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...
* လက်ညှိုးထိပ်က လက်သူကြွယ်
ထက် ပိုရှည်ပါရှိခြင်း။

“က”အက္ခရာ
* ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအဆုံးတွင် ပြိုင်
ပုံသင်္ကေတရှိခြင်း။ “င”အက္ခရာ

* ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အဖျားနှင့်
အသက်လမ်းကြောင်း အဖျား
အနည်းငယ်ဟနေခြင်း “ဂ”အက္ခရာ
တို့ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတတို့ကြောင့် ဆရာလုပ်ငန်း
သော ပရိဝုဇ်တို့၏ အသက်အကြောင်း
ခြားနားမှုကိုသိရှိနိုင်တတ်ကြောင်းဖြစ်ပေ
ပါသည်။

၃။စနစ်တမ်းလုပ်ငန်းနှင့် ကိုယ်ပိုင်
လုပ်ငန်းဆိုလျှင် ကိုယ်ပိုင်လုပ်
ငန်းကိုသာ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်
သင့်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

* အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေ
တွင် ကြိုးမားသော အမြစ်ပုံတူ
သဏ္ဌာန် သင်္ကေတရှိခြင်း။

“ည”အက္ခရာ
* လက်ညှိုးအောက် ကြားသပတေး
ဂြိုဟ်နှင့်တွင် ဆော်လမွန်လက်စွပ်
ကြီးသင်္ကေတနှင့် နှလုံးလမ်းဆုံပေါင်း
ပြီး လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြား
တွင် ညောင်ရွက်ပုံ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း။

“ခ”အက္ခရာတို့အပြင် ယခင်
ဖော်ပြထားပြီးသော “စ”အက္ခရာ
နှင့် “ဂ”အက္ခရာတို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

“တ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ကြားသော
သင်္ကေတကြောင့် မြို့ကြီးမြို့ရွာတွင်နေထိုင်
ခြင်း၊ ကြီးမားသော လုပ်ငန်းတိုက် တည်
ထောင်ကုန်ကုန်ခြင်း ဖြစ်ပေပါသည်။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ကြားသော
သင်္ကေတကြောင့် မိမိချစ်အပ်ချက်
ကျပ်ကျပ်ခြင်း၊ ခြေတံခြင်း၊ ယဉ်ကျေး
ရာထူးမြတ်သောရပ်နှင့် ရင်းနှီးမှုတို့ကို
ထိပ်ပိုက်လုပ်ကိုင် အကူအညီရှိခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

“ဂ”အက္ခရာကြောင့် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းကို
အကျိုးပေးပြီး “စ”အက္ခရာကြောင့် အောင်
မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားစေတတ်
ပုံတို့မျှကို

အထက်ပါ လက္ခဏာတို့မှာ ရန်ကုန်
မြို့တွင် အထင်ရှားအကျော်ကြားသော
ကိုယ်ပိုင်ပညာရေးအထက်တန်းကျောင်း
တည်ထောင်လုပ်ကိုင် အောင်မြင်သူ
သည့် ဆရာမကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွား
ပါစေ။ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာရေးတော်

ကျွန်ုပ်တို့ အောင်ရတနာ မိသားစုသည် ပလိပ်မြို့ စလေကျောင်း အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်းသို့ မေတ္တာဓာတ် ခိုလှုံရန် ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်မချမီ (၃)နှစ်ခန့်အလိုက ဖြစ်ပေသည်။ သားရင်းပမာ သမီးရင်းတမျှ ဖြစ်ကြသည့် ဦးအောင်သော်(စကျင်မန်းကားကြီးအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ)၊ ဒေါ်တင်တင်ဝင်း ကျန်းမာရေးဌာန မိသားစုက ပို့ပေးသောကြောင့် ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးအား ဆွမ်း စသော လှူဒါန်းဖွယ်ရာ အပြာဖြာတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပြီး၊ ဆရာတော်ကြီးက သာဓုအနမောဒနာတရား ချီးမြှင့်ကာ တစ်လက်မခန့်အရွယ် သင်္ကန်းစကလေး ညှပ်ထားသော စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ်ကို ချီးမြှင့်ပါသည်။ နမောဓါးချက် စီးပွားတက် အန္တရာယ်ကင်းလျက် ပုတီးစိပ်စာအုပ်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကျောင်းမှ အပြန်တွင် မြေဘုရားသို့ဝင်ကာ ဖူးမြော်ကြပါသည်။ အလှူငွေများ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းကြပြီး မြေအစာများလည်း လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအချိန်ထိုအခါမှ အစပြုကာ...

‘နမောဓာယ နမောဘဂဝတော နမော အနုပတော နမောယုဂ္ဂသမ္ဘုဒ္ဓဿ နမောဓာယ ဘဂဝတော အနုပတော သမ္ဘုသမ္ဘုဒ္ဓဿ’

ဟု တစ်ပုဒ်ပြီး ပုတီးတစ်လုံးချနည်းဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော နည်းဖြင့် တစ်နေ့လျှင် (၁၀၈)လုံးပုတီး

ရောင်ခြည်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

ဗဟုရာ

နမောဓာယ ဘုရားရွှေခိုးကျင့်စဉ်

ဖြင့် ကိုးပတ် ယနေ့တိုင်စိပ်လျက် ရှိပါသည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း နေဇီလင်း (ကောလင်း)၏ (၇)ဆူ နမောတဿ ဘုရားရွှေခိုးအား လည်းကောင်း၊ ဇူလိုင်လထုတ် ကျော်မော်(ကျောင်းကုန်း)၏ အောင်(၉၀) နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားရွှေခိုးအားလည်းကောင်း ဖတ်ရှုပြီးရာမှ ဖရဏာပီတိ ဂွမ်းဆီထိသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ပေါ်၍ ကြည်ညိုကာ မိုးကားအားကျကာ ဤရောင်ခြည်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ နမောတဿဘုရားရွှေခိုးကို ပူဇော်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ထွန်းပေါ်လာသည့်အတွက် ရောင်ခြည်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ နမောတဿဘုရားရွှေခိုးဟု အမည်ပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နမောတဿ အစချီ ဘုရားရွှေခိုးဥဒါန်းဂါထာ ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော တဏှက်ရာဘုရားအစချီ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရား

ရှင်များအနက် (၂၁)ဆူမြောက် ပွင့်တော်မူသော ဖဿဘုရားရှင်လက်ထက်တွင် စတင်ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူမီ ကဆိုလျှင် (၉၂)ကမ္ဘာအထက် (၇)ဆူအစ ဖဿဘုရားရှင်လက်ထက်မှ စတင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်ဟု မွေပဒအဋ္ဌကထာ ပထမစာအုပ်တွင် အတိအလင်း ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

ဖဿဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော် မဟိန္ဒမင်းကြီး အမြဲရွတ်ဆိုရှိခိုးသော ဂါထာလည်း ဖြစ်လေသည်။

- ၁။ နမော
- ၂။ တဿ
- ၃။ ဘဂဝတော
- ၄။ အနုပတော
- ၅။ သမ္ဘုသမ္ဘုဒ္ဓဿ

ဟူ၍ ငါးပုဒ်ရှိကြောင်း သဒ္ဓါဇ္ဈာန်ကျမ်းစာအုပ်အရ သိရှိရပါသည်။

၁။ သာတာပီရိ နတ်မင်းကြီးက “နမော” ငယ်ကို ရွတ်ဆိုကြိုက်သည်။ ၂။ အထူးသဖြင့် နတ်မင်းကြီးက “ဿ”

www.burmeseclassic.com

ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုရှိခိုးသည်။

၃။ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးက
“ဘဂဝတော” ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုရှိခိုး
သည်။

၄။ သိကြားမင်းကြီးက “အရဟတော”
ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုရှိခိုးသည်။

၅။ ဗြဟ္မာမင်းကြီးက “သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ” ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုရှိခိုး
သည်။

နတ်မင်းကြီးငါးဦး ပေါင်းစုရွတ်ဆို
ကြည့်သိုကာ ပုဆစ်ရူးတုပ်၍ ရှိခိုးပူဇော်
ဖူးမြော်ကာမာန်လျှော့ ကန်တော့ကြရာ
မှ ဤသို့ “နမောတဿ ဘဂဝတော
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” ဟူ၍
ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း သိရှိရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် အတူတကွ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပတ်သက်
မပတ်သက်သမျှသော သူတော်စင်
ပါရမီရှင်အပေါင်းတို့ ဤ“ရောင်ခြည်
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ချော နမောတဿဘုရား
ရှိခိုး”ကို လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုး၍
ရှိသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ကြပါစို့။

* * *

ဘဂဝတော = ကုဿရိယ၊ ဓမ္မ၊
ယဿ၊ သီရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တတည်း
ဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပေထသော၊

အရဟတော = လူမင်း၊ နတ်မင်း၊
ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ
တော်မူထိုက်ပေထသော၊

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ = သိသင့်သိအပ်
ထိုက်သော ကြွင်းမဲ့သည့် အလုံးစုံသော
တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်
တိုင် သိတော်မူပြီးထသော၊

တဿ = (တဏှာကံရဿ) ထို
(တဏှာကံရ) မြတ်စွာဘုရားအား၊

နမော = ရှိခိုးပါ၏။

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၁။ နမောတဿ (တဏှာကံရဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂။ နမောတဿ (ပေကံရဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၃။ နမောတဿ (သရဏကံရဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၄။ နမောတဿ (ဒီပကံရဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၅။ နမောတဿ (ဧကဏ္ဍဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၆။ နမောတဿ (မင်္ဂလဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၇။ နမောတဿ (သုဗ္ဗဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၈။ နမောတဿ (ရေတဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၉။ နမောတဿ (သောတီတဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၀။ နမောတဿ (အနောပဒဿိယ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၁။ နမောတဿ (ပဒုဗ္ဗဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၂။ နမောတဿ (နာရဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၃။ နမောတဿ (ပဒုပ္ပတ္တရဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၄။ နမောတဿ (သုဗေဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၅။ နမောတဿ (သုတတဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၆။ နမောတဿ (ဝိယအဿိယ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၇။ နမောတဿ (အတ္ထအဿိယ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၈။ နမောတဿ (ဓမ္မအဿိယ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၁၉။ နမောတဿ (သိဒ္ဓတ္တဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၀။ နမောတဿ (တိဿဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၁။ နမောတဿ (ဗုဿဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၂။ နမောတဿ (ဝိပဿိယ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၃။ နမောတဿ (သိဒ္ဓိဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၄။ နမောတဿ (ဝေဿဘုဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၅။ နမောတဿ (ကာကုသန္ဓဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၆။ နမောတဿ (ဧကဏ္ဍကဗ္ဗဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၇။ နမောတဿ (ကဿပဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
- ၂၈။ နမောတဿ (ဂေါတမဿ) ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

(...)ကွင်းအတွင်း၌ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ချော သည်။
သော ဘုရားရှင်များကို ပြောင်းလဲ ဤနမောတဿဖြင့် ဘုရားရှင်
ပူဇော် အနက်ဖော်ရန် လွယ်ကူပြီး သည်ဖြစ်စေ၊ ပုတီးစိပ်သည်ဖြစ်စေ
ဖြစ်ပါ၍ ဤသို့သာလျှင် ဖော်ပြအပ်ပါ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည်ဖြစ်စေ တစ်ဆင့်

ငါ့ချက်စွန်းသော လပြည့်ဝန်းကြီးကဲ့သို့ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ခံစားရမည့် အကျိုး ကျေးဇူးများသည် ပြောမယုံ ကြုံဖူးယုံ ဆိုသကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါက မုချမသွေ သိရှိ နိုင်ပေသည်။

အရိပ်အမြက်မျှ သာကေကို ဖော်ပြရသော်...

- ၁။ စီးပွားဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေအများ တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလားသို့။
- ၂။ အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း၊ ဘေးခပ်သိမ်း ကင်းစင်ပပျောက် မကျရောက်နိုင်။
- ၃။ တန်ခိုးရှိန်စော် အာနဘော်နှင့် သိဒ္ဓိ အဖုံဖုံ လုံးဝဥသည့် ပြီးပြည့်စုံလိမ့်။
- ၄။ ရိုသေသမ္မ အများစု၏ ပူဇော်အထူး ခံယူနိုင်ဘိ တန်ခိုးရှိ၏။
- ၅။ သိသင့် သိအပ် မြင်သမျှ အာရုံ အလုံးစုံကို လုံးဝဥသည့် ပြီးပြည့်စုံ လိမ့်။

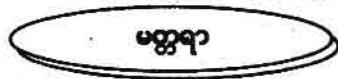
သစ္စာပြု၍ ဆုတောင်းမေတ္တာပြု အမျှ...အမျှ...အမျှ...ပေးကာဝေ။

ဤသို့ **ရောင်ခြည်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ နမောတဿဘုရားရှိခိုး**ကို ပြုစုရေးပြ ကုသလကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပတ်သက်သမျှ၊ ဖတ်သက် သမျှ ဓမ္မပိတ်ဆွေ စာပေပိတ်ဆွေများ ဝေနေယျဟူသမျှတို့သည် ယနေ့မှ အစပြု၍ မြတ်နိုးဗွာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြသည်တိုင်အောင်...

အောင်ခြင်းကြီးစွာ သူတကာထက်၊ ရာပြန်ဆင့်ဆင့်၊ နေလိုပွင့်လျက်၊ အောင်ခွင့်အောင်လန်း၊ အောင်ပန်း အောင်ရေ အောင်စေမင်္ဂလာ၊ အောင် ရာအောင်ကြောင်း၊ အောင်ဆုမြတ် အပေါင်းတို့ကို၊ ထိပ်တင်ပရမေ၊ မြတ် စိန္တေ၏၊ သင်္ချေအနန္တ၊ ကြီးလှနေနန္ဒ၊ ရွှေဘုန်းတေဇာ၊ စက်ရှိန်ဝါဖြင့်၊ ဘယ်ခါမဆိုင်၊ ကြံတိုင်းအောင်မြင်၊

အောင်ပွဲကြီး ဆင်ယဉ်နိုင်ကြပါစေ သောဝ၊ အောင်ပါစေသောဝ၊ အောင် စေသောဝ။

သင့်ဘဝ သာယာလှပပါစေ၊
အောင်ဆရာကြီး အောင်စည်တီး၍

- ကျွန်းကျီး
- ၁။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း နေနီလင်း (ကောလင်း)၏ (၇)ဆူနမောတဿ ဘုရားရှိခိုး။
- ၂။ ဇူလိုင်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ကျော်မော်(ကျောင်းကုန်း) ၏ အောင်(၉၀)နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုး။
- ၃။ မြစ်မစာသဝဏ်မဂ္ဂဇင်း အတွဲ(၇)၊ အမှတ်(၁၂)၊ မြတ်ဝေတိုး၏ နမော တဿဘုရားရှိခိုး။

စာမျက်နှာ (၂၀၃)မှ အဆက်

အတွင်း ဥများ ဥချထားပါသည်။
 ငှက်သည် သစ်ပင်အမြစ်တွင် နေသော သတ္တဝါဖြစ်သည်။ သိပြီးသူ လူကြီးများမှ အဲဒီငှက်သိုက်ကို သေချာကြည့်ခဲ့ပါ။ ဥများ အကောင်ပေါက်ပြီး အတောင်စုံ ပုံသန်းသွားနိုင်မှ ဦး သိသံမဲမဲ ရွာမှာဟု ပြော၍ တွေ့ခဲ့သည်။
 အခုအချိန် ဥတွေပဲ ရှိသေးတယ် မိုးဆက် မိုးဆက်အောင်ခေါင်နေမည်ဟု ပြောခဲ့ရာ အမှန်တကယ် အဲဒီအတိုင်း ဟုတ်မှန်နေပါသည်။ လက်တွေ့ပါ။ စာတွေ့ မဟုတ်တော့ပါ။
 ပျားများမှာလည်း ကျွန်မစာပေ သင်ခဲ့သော တပည့် အလိမ္မာတုံးလေးများ ဘဝ ဝမ်းစာရွာရတွင် ပျားဖွပ်ကြပါသည်။
 သူတို့ပြောသော ပျားများမှာလည်း အညာခေါ် (တောပေါက်) မစိုက်ပျိုးဘဲ လွတ်လပ်နေသော ဖုန်းဆိုးတောများတွင် မြေနှင့် နီးနီး ပျားများ အုံ့ဖွဲ့နေပါက ပျားအုံမပျံ့မခြင်း မိုးရွာပါ။ **“မိုးခေါင်နီပိတ်” ဖြစ်ပါသည်။**
 ထို့ကြောင့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ မိုးဦးကျစ နှစ်ဦးတွင် အထက်ပါလက္ခဏာများ စုံညီနေပါသည်။
 ယခုအကြောင်းအရာများသည် မိုးရွာသော အကြောင်းများပင်။
 ယခုကျွန်မ၏ စာနိဂုံးချုပ်ပါတော့မည်။ မြန်မာ့လယ်သမားများ မှီခိုရာ မြန်မာ့ မြေတွင် မိုးများ သိသံမဲမဲ ရွာချိန်တန်ခွာ၍ ရေလိုသောဒေသ ရေကြွပါစေ၊ ရေမလိုသေးသော ဒေသများ ရေသောဒုက္ခမရှိပါစေနှင့်ဟု ဆုတောင်း လိုက်ပါ တော့သည်။

မုံဝင်း(မေတ္တာ)

စာမူ

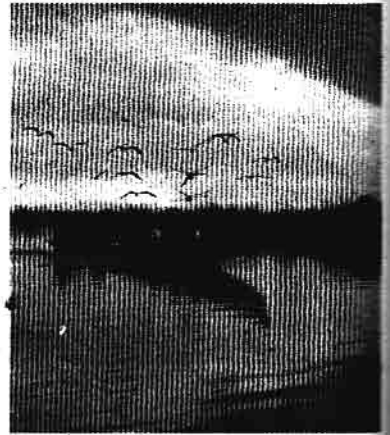
ပို့လိုက်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ငွေဇင်း
 အမှတ် ၂၀၃-ခရိုင်
 ၂၃-လမ်း(အထက်)
 ဝန်းသေန်မြို့နယ်၊ သာယာဝတီ
 ၇၆-၈၂၂၂၄

မိုးပေဒင်ဟောကြရအောင်

အမှတ်(၂)

မုံငွေ (မလှိုင်)

“မိုးပေဒင် ဟောကြရအောင် အမှတ်(၂)”ဟု ဆိုခြင်းမှာ ကျွန်မ ဒေါ်ခင်မုံငွေသည် မုံငွေ(မလှိုင်) ကလောင်အမည်ဖြင့် ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ နက္ခတ်ဇာန်ခြေညှိ မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၁၁၈)တွင် “မိုးပေဒင် ဟောကြရအောင်” စာမူရေးခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုသို့ရေးစဉ်က မိုးအလွန်အမင်းရွာသော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မ/ဥက္ကလာပတွင် နေထိုင်စဉ်က ရေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုမှာ ကျွန်မ၏မိဘများ အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်၍ ပြုစုသူမရှိသောကြောင့် တာဝန်ဖြင့်ပင် ပြောင်းရွှေ့ပြီး မိဘရပ်ရွာ (သို့မဟုတ်) ကျွန်မ၏ မွေးဖွားရာဇာတိ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိတ္ထီလာခရိုင်၊ မလှိုင်မြို့(မုံပင်)တွင် ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရေးသားရခြင်းမှာလည်း မိုးအလွန်ခေါင်ပြီး မရွာသောအချိန်တိုင်း လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်လည်းဖြစ် ဆွေမျိုးမောင်နှမများလည်းဖြစ်ကြသော ဗိုလ်ကို(ဆရာဦးအေးကို)နှင့် ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်အေးငွေတို့မှမေး၍ မောင်၊ညီမများလည်း သိစေ၊ အခြားသူများလည်း ဗဟုသုတပွားစေရန် ရေးဖြစ်ခြင်းပါ။

စာရေးတော့မည် ဆိုသောအခါ ကျွန်မ၏ အမှတ်(၁)တွင် ပါဝင်သော ဇာတ်ဆောင်များ အဖေ၊ အမေနှင့် ဒီနည်းကို သေချာစွာ သင်ပြပေးပါ ၂၁၂ နက္ခတ်ဇာန်ခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

သော ဦးလေးဦးနက်လုံးတို့သည် သံသရာခရီးသို့ သွားကုန်ကြပါပြီ။

မိဘ(၂)ပါးနှင့် ဦးလေး ဦးနက်လုံးတို့အား ဤစာမူဖြင့် ကန်တော့၍ ပြုသမျှ ကုသိုလ်အဖို့ကို အမျှ...အမျှပေးဝေပါသည်။ သို့ပါ၍ ဤစာသည် အမှတ်(၂) ဖြစ်ပါသည်။

ယခုရေးသားရာတွင်လည်း မိုးပေဒင်တွက်ကိန်းများ ယခင်စာမှ အလင်္ကာသွားများကို ယူရမှာဖြစ်ပြီး ဖြည့်စွက်ရေးသားမည့် အကြောင်းအရာများ ပါဝင်သလို “မိုးပေဒင်”ဟု ဆိုရာတွင် “မိုးရွာမည်ရက်၊ မိုးရွာမည်အကြောင်းများသာမက မရွာခြင်းသည်လည်း ဘာကြောင့် မရွာတာပါလဲ”ဟူသော အကြောင်းများစွာ ပါဝင်နေပါသည်။

ယခုဖော်ပြမည့်ပုံစံမှာ မိုးရွာနိုင်ခြေရှိသောအကြောင်းများ ဦးစွာ ဖော်ပြပါမည်။

နံသင့်ယူပုံ ဖော်ပြပါမည်။ အချို့သောသူများ သိပြီးဖြစ်နိုင်သော်လည်း ငယ်ရွယ်သူများနှင့် မသိသေးသူများအတွက် ဖော်ပြပေးပါသည်။

၁ ခွေ = အ, ဥ, ဝ, ဩ (ယခုပုံစံတွင် အ, ကို ယူပါသည်။)

၂ လာ = က, ခ, ဂ, ဃ, င

၃ ကိ = စ, ဆ, ဇ, ဈ, ည

၄ ဟူး = ယ, ရ, လ, ဝ

၅ တေး = ပ, ဖ, ဗ, ဘ, မ

၆ ကြာ = သ, ဟ

၇ နေ = တ, ထ, ဒ, ဓ, န

နံသင့်ဂဏန်းနှင့် အကွာရာ သိပြီးလျှင် အောက်ပါပုံစံ ချဉ်းကြည့်နိုင်ပါပြီ။
ယခု တော်သလင်းလဆန်း(၁) ရက်သည် တနင်္လာဖြစ်၍...

၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁	၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀	၄၁	၄၂	၄၃	၄၄	၄၅	၄၆	၄၇	၄၈	၄၉	၅၀	၅၁	၅၂	၅၃	၅၄	၅၅	၅၆	၅၇	၅၈	၅၉	၆၀	၆၁	၆၂	၆၃	၆၄	၆၅	၆၆	၆၇	၆၈	၆၉	၇၀	၇၁	၇၂	၇၃	၇၄	၇၅	၇၆	၇၇	၇၈	၇၉	၈၀	၈၁	၈၂	၈၃	၈၄	၈၅	၈၆	၈၇	၈၈	၈၉	၉၀	၉၁	၉၂	၉၃	၉၄	၉၅	၉၆	၉၇	၉၈	၉၉	၁၀၀
---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

ယှဉ်သည့်လဆုတ် ပြန်ဟုလုလဆန်း(၁) ရက်မှစ၍ အောက်ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း (၁၀)ရက်စီ ရေးသားရမည်။

ဥပမာ။ ။ ယခုနှစ် ၁၃၇၆ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်းမှ ပုံစံပြပါမည်။ ပုံစံမရေးမီ ဂဏန်းနှင့် အကွာရာ

ပုံစံတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း လဆန်း(၁)ရက် တနင်္လာနေ့မှစ၍ လဆန်း(၁)ရက်မှ (၅)ရက်ထိ (၅)နေ့နှင့် လဆန်း(၈)ရက်မှ (၁၀)ရက်ထိ (၂)နေ့ တွဲ ဒီလတွင် ပါရှိ၍ မိုးရွာနိုင်သမျှများသောလ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ(မုံဝင်း)သည် မိုး/လေမှ
အရာရှိဦးထွန်းလွင် ယုတ်သော်လည်း
ဆော်တော်မန်သည်များ တွေ့ရှိ၍ ရဲရဲ
ဆင်းတင်း ပြောပြပါမည်။

သို့သော် ယခုနှစ်တွင် မိုးဦးမှစ၍
ခြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း ကျွန်မတို့
နေထိုင်ရာဒေသ မန္တလေးတိုင်းဒေသ
ကြီးအပါအဝင် နေရာတော်တော်များ
များ မိုးခေါင်နေ၍ မဟောရဲ၊ မပြောရဲခဲ့
ဘဲ အကြောင်းမှာ မိုးခေါင်သောအချိန်
တွင် မည်သည့်ပညာရှင်များ ပြောစေ
တာမှ မိုးမရွာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံစံပါ စာတွဲများ ရှင်းလင်းပြပေးရ
မည် ဖြစ်သည်။ သို့ပါ၍ လဆန်း(၁)
ရက် အတွဲအမှတ်(၁)မှစတင်ပြီး
ဆော်ပြပါအတိုင်း တွေ့ရမည်။

ဆန်း(၁)ရက် ၂၅.၁... ကြာဗားအိုင်
ဆန်း(၂)ရက် ၃၆.၂... ဆိပ်သောက်ကန်
ဆန်း(၃)ရက် ၄၇.၃... ရေနံစံ
ဆန်း(၄)ရက် ၅၈.၄... ဗားအိုင်
ဆန်း(၅)ရက် ၆၅.၅... သူကောင်မျှ
ဟု အဖြေရပါသည်။

စာပုံစံတွဲပါ အကြောင်းအရာများ
ဆော်ယူပေးရမည်ဆိုရာတွင် တပည့်
ကလေးများနှင့် အချို့မဟုတ်သူတို့ ရှာလို
သူများမှ ကျွန်မကို မေးလာ၍ ထပ်ဆင့်
တွေးတော ပြောရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုပြောသောအဓိပ္ပာယ်များ လွဲမှား
ခဲ့သော် ကျွန်မ၏ ဉာဏ်နဲ့နေ့မှကြောင့်
သာ ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ကြာဗားအိုင်...သည် ကြာပင်များ
ဖားဖားနှင့် ရှိနေသောအိုင်များ။ ရေ
ကန်များဆီသို့ ရေများ စီးဆင်းသွား
သည်အထိ ရွာနိုင်ခြေရှိသည်ဟု
မေးမြန်း မှတ်သားရမည်ပါသည်။ စဉ့်
အတူ...

၂။ ဆိတ်သောက်ကန်...သည် ကျွန်မ
တို့လို အညာဒေသ တောတောင်

များတွင် နွားကျောင်း၊ ဆိတ်ကျောင်း
များ မိမိတို့ နွား၊ ဆိတ်သောက်ရန်
ကန်ငယ်လေးများ တောအစပ်တွင်
ရှိနေပါသည်။ ထိုကန်လေးများထဲသို့
ရေဝင်သည်အထိ မိုးရွာနိုင်သည်။

၃။ ရေနံစံ...သည်လည်း တောရွာ
တိုင်းလိုလိုတွင် သောက်သုံးရန်
ကန်များ ရှိကြပြီး ထိုရေကန်များထဲ
သို့ ရေစီးဝင်ပြီး ပြည့်လျှံသည်အထိ
ရွာမည်။

ရေရှိစဉ်က ပေါက်နေသော အပင်
ငယ်များ ကိုင်းပင်ကဲ့သို့သော အရာများ
ရေတွင် ထိုးထိုးထောင်ထောင်ရှိနေပြီး
ထိုအပင်ငယ်လေးများပေါ်တွင် ပုစဉ်း
ကဲ့သို့သော အကောင်ငယ်လေးများ
လှုပ်တုပ်လှုပ်တုပ်ရှိနေအောင်၊ ရေများ
ဖွေးနေအောင် ရွာသွန်းခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

၄။ ဗားအိုင်...သည် ရေကန်များအနီး
တွင် ဖားများ(သို့မဟုတ်) ကဏန်း
လုံးကဲ့သို့သော အကောင်များ ခို
အောင်းရာ ဖားအိုင်အဝဆီသို့ ရေ
များ ရောက်ရှိအောင် ရွာနိုင်ခြေ ရှိ
သည်။

၅။ သူကောင်မျှ...ဟု ဆိုရာတွင်
ကျွန်မ၏ဆရာ ဦးလေးဦးနက်လုံးမှ
မှတ်သားလောက်အောင် ပြောပြခဲ့
ပါသည်။

‘ငါတူမကြီးရေတဲ့ မိုးများရွာချင်ပြီ
ဆိုရင် ဟိုမုဒီမှ မိုးရိပ်မည်းမည်းတွေလဲ
တက်လာမယ်။ မိုးရွာနိုင်တဲ့ အကြောင်း
ပေါင်းများစွာလဲ ကိုက်ညီမယ်ဆိုရင်တဲ့
တို့ဘိုးဘေးများ ရှေးအခါက မိမိတို့ရဲ့
ခိုင်းနွား၊ ခိုင်းကျွဲ၊ ဆိတ် စသည်
တိရစ္ဆာန်များသေရင် ရောင်းစားခြင်း၊
ချက်ပြုတ်စားခြင်း မပြုကြဘူးတဲ့။

ကိုယ့်လယ်ကွက်များရဲ့ အစပ်မှာ
ကိုယ့်ကိုလုပ်ကျွေးတဲ့ ကျေးဇူးရှင်

တွေကို မြှုပ်နှံထားတတ်တယ်။ ဆိုပါ
တော့...အဲဒီအကောင်သေများ မျှော့ပါ
သွားလောက်အောင် ရွာတတ်တယ်။
ဒါကြောင့် “သူကောင်မျှော့ သူသေ
မျှော့” မှာ မိုးအသည်းဆုံး ရွာနိုင်ခြေရှိ
ပါတယ်’တဲ့။

ဦးလေးမှ ပြောပြခဲ့သည့်ပုံစံနှင့် ဒီနှစ်
သုတေသန သုတေသနလင်းလတွင်
မုံဝင်းမှတ်စုနှင့် အတွဲအကြိုအရ
“သူကောင်မျှော့”နေ့တိုင်း မိုးရွာပါ
သည်။ မှတ်မှတ်ရရ ပထမဦးဆုံး မိုး
စသည်သောနေ့သည် အတွဲ(၅)
အတိုင်း ပုံစံဝင်နေပါသည်။

“မိုးဖေဒ်” မရွာသောအကြောင်း
များမှာလည်း မှတ်သားလောက်ပါ
သည်။ ယခုနှစ် သုတေသန သုတေသန
စ၍ ကျွန်မ သေချာစွာ မှတ်သား
လေ့လာခဲ့သည်မှာ ပုရွက်ဆိတ်များ၊
ငှက်များ၊ ပျားများမှ သိမှတ်ဖွယ်များ
ဖြစ်ပါသည်။

ပုရွက်ဆိတ်များ သောက်ရေ၊ သုံး
ရေအိုးအနီးတွင် အုံ့ဖွဲ့နေလျှင် မိုးမရွာ
နိုင်ဟု လူကြီးသူမများပြော၍ သိမှတ်
ရပါသည်။

ယခုနှစ် မိုးဦးကျမှစ၊ ယခုဖော်ပြ
သော တော်သလင်းလ အင်္ဂလိပ်
ပြက္ခဒိန်လ ဩဂုတ်လအထိ ရေအိုးများ
အနီးတွင်သာမက ရေအိုးအတွင်းများ
ပါ ပုရွက်များ အနီရော အနက်ရောင်
များပါ အုံ့ဖွဲ့နေကြပါသည်။ မိုးသည်းပြီး
မှ ပျောက်သွားပါသည်။

နောက်ထပ် ညီမဝမ်းကွဲတော်သူမှ
တောသို့သွားရာတွင် ငှက်များ၏ သီ
မှတ်ဖွယ်ရာကို ပြောပြပါသည်။

သူတို့တောသို့ သွားရာတွင် အလုပ်
လုပ်နေရင်းမှ ယာတော(အညာအဆီ)
ယာခင်းစိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာနတွင် ငှက်
ကလေးများ အသိုက်ပြုလုပ်၍ လုပ်ကိုင်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ “ဒိုင်စိုး”ဆိုတဲ့နာမည်ရဲ့ အစ၊စာလုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ထိုးပြလက်မှတ်ပုံသဏ္ဌာန်က **အိတ်ပေါက်သင်္ကေတဖြစ်နေလို့** ဘဝမှာ ငွေမမြဲနိုင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ညာဘက်အောက်ကို နိမ့်ဆင်းသွားတဲ့အတွက် အလုပ်အကိုင်အခြေအနေ အဆင့်အတန်း တိုးတက်ဖို့ မလွယ်ကူဘူး။

မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၈ ခု၊ ဝါခေါင်လ တနင်္လာသားဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နမက္ခရတိုင်စဉ်ချကြည့်ရင်အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရတယ်။

* * * [နံပါတ်-၁]

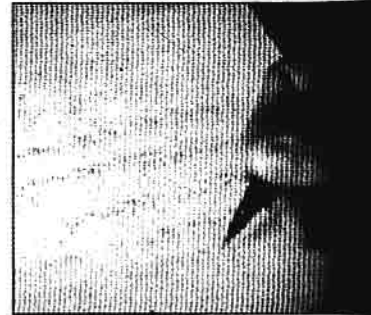
						နံပါတ်-၁		
	အိပ်	တိ		၅			၁	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆	၆	၅	
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၄	၁	၂	၄	၃	
						၂	၁	
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)						(နာမက္ခရတိုင်)		

ဆရာကြီးနော်ရမြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာစေ့ဒင်္ဂါညာသုတေသီ

တနင်္လာပုတ်ဖွားကို တနင်္လာအစအင်္ဂါအဆုံး မွေးနံပေါ် အညွန့်အုပ်နာမည်ပေးနည်းနဲ့ ပေးထားတာမှန်ပါတယ်။ အနိဋ္ဌ+က္ခဋ္ဌလဲဖြစ်၊ (ပုတ်+သိုက်)၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်လဲ မှန်ပါတယ်။ နည်းမည်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ တနင်္လာနံအက္ခရာစာလုံး “ဒိုင်”ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်းက မှားပါတယ်။ နာမည်အဖျားစလုံး “စိုး”ဟာ သိုက်ဌာနကောင်းမှာ ရှိတဲ့အတွက် လက်မှတ်ရွေးထိုးရင် ပိုကောင်းပါမယ်။

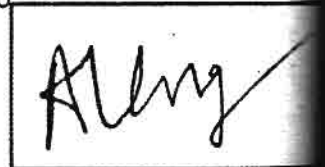
* * *

အောက်ခြေပြားငွေအိတ်သင်္ကေတတည်တည် လှလှ ကြီးကြီးဆွဲရမယ် သူက ပြည်တွင်းမှာပဲ အလုပ်ခိုင်းမြဲလုပ်ကိုင်ချင်သူဖြစ်လို့ပါ။

အညွန့်ရှည်ရှည်မဆွဲရဘူး။ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါဘူး မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့သာ လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။ အမျိုးသားဖြစ်လို့ စာလုံးတွဲထိုးတာ ပိုကောင်းပါမယ်။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။

“ဆွေဆွေအောင်”ဆိုတဲ့နာမည်လုံးတွဲရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံးအင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာပါ။

လက်မှတ် သင်္ကေတအနေနဲ့ စိတ်မြန်ကိုယ်မြန် ပင်ကိုဗီဇ နှစ်

ဆွေရာကောင်းသလောက် ငွေသုံးလဲ
ကြမ်းလိမ့်မယ်။ လက်မှတ်အညွှန်းက
ညွှန်းလွန်းလို့ ဘာလုပ်လုပ် အများရှုံး
သွားတတ်တယ်။

အပြိုင်သင်္ကေတတွေကြောင့် ဘယ်
နာနေနေ ဘာလုပ်လုပ် အယှဉ်အပြိုင်
သွားတတ်တယ်။

သုမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်အရ
၁၉၅၅ ခု၊ နယုန်လ၊ အင်္ဂါသမီးဖြစ်လို့
မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်နဲ့
ဒုတိယအစဉ်ရကြည့်ရင် အောက်ပါ
အတိုင်း တွေ့ရမယ်။

*** [နံပါတ်-၂]

လက်မှတ်ထိုးရင် “ဆွေ” တစ်လုံး
တည်းသာ သုံးသင့်တယ်။ ပြည်ပ
ထွက်ချင်သူဖြစ်လို့ အင်္ဂလိပ်လက်မှတ်
ထိုးသင့်တယ်။

၃။ ***

+ အင်္ဂပတိ နာမည်ပေးထားတယ်။
နာမက္ခရတိုင်စဉ်နဲ့၊ ဝုဒ္ဓိမှန်၊
အနိဋ္ဌ+က္ခန္ဓာနာမည်ကောင်း ဖြစ်တယ်
ဆိုပေမယ့် ပုတိဋ္ဌာနက တနင်္လာနံ
အက္ခရာစာလုံး(၂)လုံး ဆင့်ပေးသင့်
ဘူး။ လက်မှတ်ထိုးတော့လဲ ပုတိဋ္ဌာန
က တနင်္လာနံအက္ခရာစာလုံးကို ရွေးထိုး
ထားတာ မှားပါတယ်။

ဘဝမှာ ငွေမမြဲ၊ အချစ်မမြဲ၊ အိမ်
ထောင်မမြဲ ဖြစ်တတ်သလို စိတ်
ဆင်းရဲသောက များရတတ်ပါတယ်။
ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဌာန်ကလဲ
အပြိုင်သင်္ကေတတွေရှိလို့ ဘယ်ကိစ္စ

									နံပါတ်-၂		
	အင်္ဂပတိ			၅			၀				
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ				၆	၅				
			၀	၃	၆		၃				
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၄	၁	၂		၂	၁	၆	၅	၆
(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)			(နာမက္ခရတိုင်စဉ်)			(ဝုဒ္ဓိအစဉ်)					

အင်္ဂါသိုက်ဖွားဖြစ်သူကို အင်္ဂါအစ၊
အနက်အဆုံး နာမည်ပေးထားတာ
ဆိုက်+ဘက်=က္ခန္ဓာ+အနိဋ္ဌ နာမက္ခရ
တိုင်စဉ်မှာ ဝုဒ္ဓိဖွားဖြစ်နေတယ်။ နာမည်
အလွန် ညံ့ပါတယ်။ ဘက် အပျက်ဋ္ဌာန
က တနင်္လာနံအက္ခရာစာလုံးကို လက်
မှတ်ရွေးထိုးထားတာ ပိုမှားပါတယ်။
'ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဘူး၊ ဘယ်ကိစ္စ
မှ အဆင်မပြေဘူး၊ သေချင်တယ်'
ဒီ ထိုးမြဲလက်မှတ်ရှင်ရဲ့ ပြောစကား
ကြားရတာ နားမချမ်းသာစရာပါပဲ။
နာမည်မျိုးမှာ နောက်ဆုံးစာလုံး
“အောင်” ကို မသုံးဘဲ ရှေ့စာလုံး
“အလုံး” ကိုဖြစ်စေ၊ တစ်လုံးကိုဖြစ်စေ
သုံးသင့်တယ်။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ
မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်
မှတ်ပိုင်ရှင်က အမျိုးသမီးဖြစ်ပါတယ်။
“ခင်ကြည်ဖြူ” ဆိုတဲ့ နာမည်သုံးလုံး
တွဲက ထိပ်ဆုံးစာလုံးကို အင်္ဂလိပ်
အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာ
ပါ။

၁၃၄၅ ခု၊ တပို့တွဲလ၊ တနင်္လာ
သမီးဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊
နာမက္ခရတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိအစဉ်တို့
ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ
ပါတယ်။

*** [နံပါတ်-၃]

တနင်္လာပုတိဖွားဖြစ်သူကို တနင်္လာ
+တနင်္လာ+ကြသပတေး=ပုတိ+ပုတိ

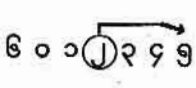
မဆို အပြိုင်အဆိုင်၊ အယှဉ်အပြိုင်ပေါ်
တတ်ပါတယ်။

အခု ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကလဲ
အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတွေ
မှာ အပြိုင်တွေရှိလို့ စိတ်မချမ်းမသာ
ဖြစ်နေရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နောက်ဆုံးစာလုံး
ဖြစ်တဲ့ “ဖြူ” ကို လူခေါ်များအောင်
ကြိုးစားသင့်တယ်။ လက်မှတ်ထိုးရင်
လဲ “ဖြူ” တစ်လုံးတည်းသာ ထိုးသင့်
တယ်။

နံပါတ်-၃

<table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>၅</td><td></td></tr> <tr><td>၀</td><td>၃</td><td>၆</td></tr> <tr><td>၄</td><td>၁</td><td>၂</td></tr> </table> (မူလမဟာဘုတ်)		၅		၀	၃	၆	၄	၁	၂	<table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>အဝိပတိ</td><td></td></tr> <tr><td>အထွန်း</td><td>သိုက်</td><td>ရာဇ</td></tr> <tr><td>မရဏ</td><td>ဘက်</td><td>ပုတိ</td></tr> </table>		အဝိပတိ		အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	မရဏ	ဘက်	ပုတိ	<table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>၀</td><td></td></tr> <tr><td>၆</td><td>၅</td><td></td></tr> <tr><td>၄</td><td>၃</td><td></td></tr> <tr><td>၂</td><td>၁</td><td></td></tr> </table> (နာမက္ခရတိုင်)		၀		၆	၅		၄	၃		၂	၁	
	၅																															
၀	၃	၆																														
၄	၁	၂																														
	အဝိပတိ																															
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ																														
မရဏ	ဘက်	ပုတိ																														
	၀																															
၆	၅																															
၄	၃																															
၂	၁																															
 (၇၆)																																

နံပါတ်-၄

<table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>အဝိပတိ</td><td></td></tr> <tr><td>အထွန်း</td><td>သိုက်</td><td>ရာဇ</td></tr> <tr><td>မရဏ</td><td>ဘက်</td><td>ပုတိ</td></tr> </table>		အဝိပတိ		အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	မရဏ	ဘက်	ပုတိ	<table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>၅</td><td></td></tr> <tr><td>၀</td><td>၃</td><td>၆</td></tr> <tr><td>၄</td><td>၁</td><td>၂</td></tr> </table>		၅		၀	၃	၆	၄	၁	၂	<table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>၀</td><td></td></tr> <tr><td>၆</td><td>၅</td><td></td></tr> <tr><td>၄</td><td>၃</td><td></td></tr> <tr><td>၂</td><td>၁</td><td></td></tr> </table> (နာမက္ခရတိုင်)		၀		၆	၅		၄	၃		၂	၁	
	အဝိပတိ																															
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ																														
မရဏ	ဘက်	ပုတိ																														
	၅																															
၀	၃	၆																														
၄	၁	၂																														
	၀																															
၆	၅																															
၄	၃																															
၂	၁																															
 (၇၆)																																

* ပွင့်ဖတ်(၅)ပုဒ်တွဲ ပန်ပွင့်သင်္ကေတထည့် ဆွဲတဲ့အတွက် ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာ ဖြစ်လာပါမယ်။

၄။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အမျိုးသား တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ “ကောင်းထွေး” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာလို လက်မှတ်ထိုးထားတာပါ။

“စီးပွားရေး အဆင်ပြေတာ ဘာကြောင့် လဲ”

လို့ သူက မေးပါတယ်။ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၂၄ ခုနှစ်၊ သီတင်း

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွတ်လ၊ တနင်္လာသားဖြစ်လို့ မူလ မဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်နဲ့ ၇၆အစဉ်ချကြည့်ရင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရတယ်။

* * * [နံပါတ်-၄]

တနင်္လာပုတိဖွားကို တနင်္လာအစ၊ ဝနေအဆုံး = ပုတိ+အထွန်း = အနိဋ္ဌ+က္ခန္ဓာနာမည် ပေးထားတာ သိပ်မညံ့ဘူးဆိုပေမယ့် မွေးနံကို ဘုမ္မိဂြိုဟ်အုပ်ထားတာ သိပ်မကောင်း ပါဘူး။

နာမက္ခရတိုင်စဉ်မှန်ပြီး ၇၆မှား တယ်။ သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ ပေါင်း လဒ် (၃၂)ဂဏန်းတွဲရလို့ ပေါင်းလဒ်က ကောင်းတယ်။ ခွက်မှောက်သင်္ကေတ နှစ်ခုရှိလို့ ငွေထွက်များပြီး စီးပွား အဆင်မပြေ ဖြစ်နိုင်တယ်။

လက်မှတ်နှစ်လုံးတွဲထိုးရင် ကိုယ် ရောစိတ်ပါ လှုပ်ရှားပင်ပန်းပြီး။

အတိုက်အခံ အနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်တတ်တယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ “ထွန်း”ဆို လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်တယ်။ မြန်မာ ပြည်မှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်သူဖြစ်တဲ့ မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုး သင့်တယ်။

* * *

(ဒီလ ဒီမျှနဲ့သာ ကျေနပ်နိုင်ပါစေ...)

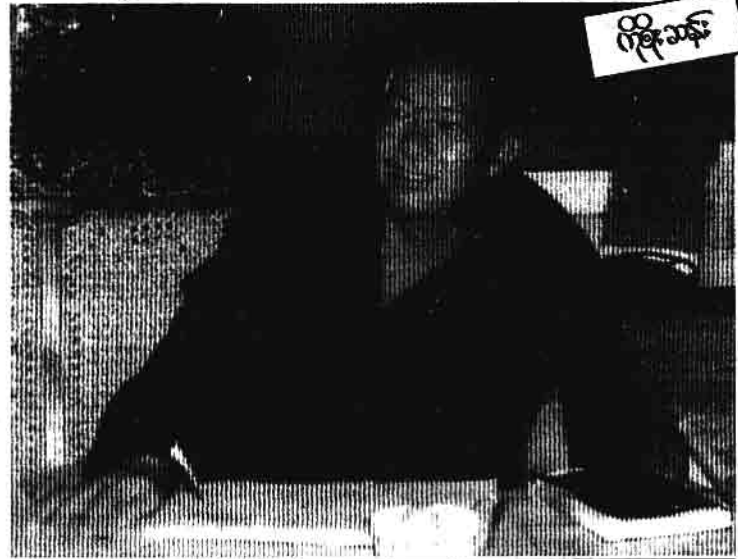
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင့်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ရှမ်းရိုးရာ အသက်ဆက်

သန္တာပြင်နည်း

ကိုရီးယား

မင်းရဲကျော်စွာနှင့် မင်းသိန်းမြင့်တို့၏ အနုပညာ

“တဲ ဒကာရေ ဟောဒီမှာ လူအများ ဆုံးတည်မယ် ရှမ်းရိုးရာ ဆေးနည်း။ ငါတော့ ဘုန်းကြီး လက်လှမ်းမီ လောက် ရေးထားတယ်။ ရေးကူးပြီး နှင်းတာလဲ မေးပေါ့။ ဒီအခန်းထဲကို အလင်းရောင်လဲ ရတယ်။ လူရှင်း ဆော့ နားအေးပါးအေးရှိတာပေါ့”

လားရှိုးမြို့၊ မန်ဆူရှမ်းကျောင်းခန်းမ အတွင်း ရောက်သောအခါ ဆရာတော် ဦးညွန့်က အနီးရှိ အခန်းလွတ် တစ်ခုသို့ ပို့ဆောင် နေရာပေးသည်။ ထိုအခန်းတွင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ စောင် တစ်ထည်ခင်းလျက် ဆန်စေ့များဖြင့် ထူရပ်ဖော်ကာ ဆီမီးထွန်းထားသည် ကို တွေ့ရသည်။

“ဆရာတော်ဘုရား ဒီဆန်စေ့တွေ

ဟုတ်တယ် မေ့နေလို့။ လူနာ အသက်ဆက်ယတြာ ဆီမီးပေါ့။ ဒီနည်း နဲ့ ဘုန်းကြီး အသက်ကယ်ခဲ့တာ နှစ် ဆယ်(၃၀)နီးပါးရှိလောက်ပြီ။ တစ်ခါက ဆင်မယားနှစ်ယောက် တစ်နှစ်သား တလေးကို ချီပြီး ရောက်လာတယ်။ မန်ဆူကပဲ ဒကာမနာမည်က မဋ္ဌေးတဲ့။ တလေးက အခြေအနေမကောင်းလို့ ဆေးရုံက ပြန်ယူလာတာ။ ဝိုကြီး ချက်မနဲ့ပေါ့။

ဘုန်းကြီးလဲ ဆန်စေ့နဲ့ ကလေး ဆေးသေးပုံလုပ်၊ ဆီမီးထွန်း။ ဂါထာ စုတ်ပေးလိုက်တယ်။ နောင် နှစ်အတော် ကြာတော့ လူငယ်လင်မယားနှစ် ယောက် နို့စို့ကလေးချီပြီး ရောက် ထာတယ်။ ဘုန်းကြီးက ဆေးကုစီမံ ပေးလိုက်တဲ့ကလေးတဲ့။ အရွယ် ရောက်လို့ အိမ်ထောင်လျက်သားကျ သားဦးကလေးရချိန်မှာ လာကန်တော့ သတဲ့”

ဆရာတော် မိန့်ကြားသဖြင့် ရောဂါ ဝေဒနာကြီးမား၍ အနာ သည်းထန်နေ F.28A, July, 2015.

လျှင် ကယ်တင်ပေးနိုင်သော ရှမ်းရိုးရာ အသက်ဆက် သန္တာပြင်နည်းကို မှတ် တမ်းပြုခွင့်ရခဲ့သည်။

လူနာ၏ ကိုယ်သန္တာအချို့တစ်စုံတစ်ရာများကို ဆန်စေ့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း ရသည်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ဖုတ်၊ ထောင်တံတော်ထည့်ပြီးမျက်နှာအောက် ဖိစပ် အစီ ဖုတ်ရသည်။

ထို့နောက် ဦးဆင်တွင် ဆီမီးတစ်ခွက်၊ လက်ဖျာအောက်တွင် နှစ်ခွက်၊ ခြေဖျား နှစ်ဖျားတွင် နှစ်ခွက် ဖိစပ် ဖိစပ်ကို ဂါထာစုတ်၍ နေရာမှ ထွက်ခွာသည်။ စုတ်ရန် ဂါထာမှာ...

ဒွိယိတိ ဗုဒ္ဓ ကာနိ ဝေဿဟဿာနိ၊
ယေ မေ ဓမ္မာ သံဃာ ယယန္တုပေ၊
မှတ်ချက်

အချို့သော လောကီပညာရှင်များ သည် ရှေ့တွင် “ဥုံ” ထည့်၍ ရွတ်ဆို ကြသည်။

ခုနစ်အုပ် စုတ်ကာ...

“...နေ့သား ဖောင်/ပ...၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင်ရှိ (၉၆)ပါးသော ရောဂါ ဝေဒနာများ အားလုံး ပျောက်ကင်းပါစေ” ဟု ဆုတောင်း၍ ခေါင်းရင်းတွင် ဆီမီးတစ်ခွက်ချ။ ထပ်မံရွတ်ဆို၍ လက်ဝဲတစ်ခွက်၊ လက်ယာ၊ ခြေဖျား နှစ်ဖျား စသည် ဆီမီးခွက်တိုင်း ခုနစ် အုပ်စီ ရွတ်ဆိုပေးပြီးမှ နေရာ လျာချရ သည်။

ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူကြီး၊ လူငယ် မရွေး ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်။ အချိန်မှာ မွေးနေ့၊ မွေးချိန်တွင် ပိုကောင်းသည်။ အချိန်မရပါက မွေးနေ့၊ ကြိမ်ရက်(မွေး နေ့မှ သုံးရက်မြောက်နေ့) ထွက်ရက် (မွေးနေ့မှ လေးရက်မြောက်နေ့) နေ့ များတွင် အဆင်ပြေရာ အချိန် ပြု လုပ်ပေးနိုင်သည်။

သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ငါးနှစ်တစ်ကြိမ်

မင်းရဲကျော်စွာနှင့် မင်းသိန်းမြင့်တို့၏ အနုပညာ

ပြုလုပ်ပေးနိုင်ပါက ကျန်းမာ အသက် ရှည်စေသည်။ ဆီမီးတစ်ခွက်လျှင် တစ်ကျပ်သာခန့်စီ ထည့်၍ မီးစာအဖြစ် ချည်(၂၇)ပင်ကို ကျီးခြေကျစ်၍ သုံးရ သည်။ မည်သည့်ဆီကိုမဆို သုံးနိုင် သည်။

ရောဂါဝေဒနာဆိုတာ ကိုယ်ခန္ဓာ ရှင်သန် တိုးတက်မှုကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ အာဏာ ပါကျွတ်ထားပဲ။ ဒီလို ချုပ်နှောင်ခြင်းက အင်္ဂါပြုပုံပုံရိသာယံ။ ဒါကြောင့် "စောင့်" မယ်ဟာ ဆန့် နဲ့ လူရုပ်ပေါ်ပြီး "ဆီ" မီးထွန်း ဖြေဖျောက်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ် အစွမ်းထက်တဲ့ ရှမ်းရိုးရာနည်းစနစ်ပါ။

'တပည့်တော်ရဲ့ ဇနီးသည်က ရောဂါကြီးကြီးမားမား မရှိပေမယ့် ခဏခဏ ဆေးခန်းသွားနေရတယ်။ မျက်စိကိုက်လို့ ခြေထောက်အနာဖြစ် လို့နဲ့ အာဂန္တုနာတွေ စုံနေတယ်ဘုရား' 'ဘာနေသမီးလဲ' 'တနင်္လာပါ'

'ဒီနေ့ ကြာသပတေးဆိုတော့ စတု ရန်းကျတယ် ရတယ်။ စီရင်နည်း ပေးလိုက်မယ်။ နောက်ပိုင်း ရောဂါ ဝေဒနာမရှိတော့ရင်လဲ ငါးနှစ် တစ်ကြိမ်လောက် လုပ်ပေးပါ။ အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့။ နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ လူကို ပိန်ချင်ရင်၊ ဝ၊ချင် ရင်လဲ လုပ်ပေးလို့ ရတယ်။ ဒကာမ တစ်ယောက် မီးယပ်ပိန်ခြောက် တရှောင်ရှောင်နဲ့ ပိန်ပိန်ကပ်ကပ် ကလေး။

ဘုန်းကြီးက အရုပ်မဖော်ခင် ခပ် ဝဝ, လိုချင်သလား မေးတော့ တပည့် တော်မ ကျန်းကျန်းမာမာ ဝဝဖြိုး ဖြစ်ချင်သတဲ့။ ဒါနဲ့ ဆန်စေ့တွေနဲ့ ကိုယ်လုံးအနေတော် ပြည့်ပြည့်ပုံစံ လေး ဖော်၊ ဆီမီးထွန်း စီရင်ပေးလိုက် တယ်။ သုံး,လေးလကြာ လာပြန် ကန်တော့တဲ့အခါ မမှတ်မိနိုင်လောက်

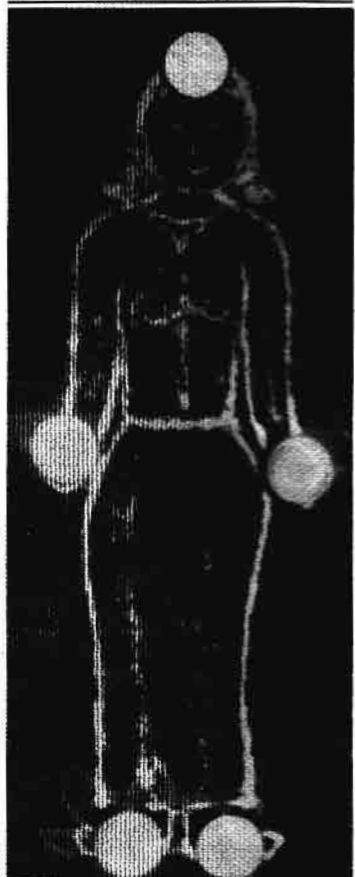
အောင် စိမ့်ပြည်ပြည် ဝဝဖြိုးဖြိုး ဖြစ်လာ တယ်'

'ဒကာမကတော့ အတော် ဝ,နေလို့ ပိန်ချင်သတဲ့ ဘုရား'

'ရတယ်။ သတိထားဖို့က သူ့အရိုး အဆစ်နဲ့ လိုက်ဖက်အောင်တော့ ရှိရ မယ်။ အရိုးအဆစ်ကြီးပြီး သိပ်ပိန်နေ ရင် ကြည့်မကောင်းဘူး။ ကဲ ဘုန်းကြီး က ဆရာကြီး လုပ်လိုက်ဦးမယ်။ ဒကာ က တပည့်ပေါ့။ အခွင့်ကြုံရင် ကယ် တင်နိုင်အောင် သေသေချာချာ သင် ပေးလိုက်မယ်။ သူ့အရပ်ရှည် သလောက် အဝိန်အဝ လိုသလောက် ပုံဖော်ပေတော့'

ဆရာတော်က ဤသို့ မိန့်ကြားကာ ထပ်မံရောက်ရှိလာသော ပရိသတ်များ

◆ ဂါထာတော်၌ ဆီမီးတော်ညှိထား၍

ကြောင့် ကန်တော့ခံ တွေ့ဆုံရန် ခန်းမ ကြီးအတွင်း ဝင်ရောက်သွားသည်။

စောင့်ပေါ်တွင် ဇနီးသည်၏ အရုပ်၊ အရိုးအဆစ်နှင့် ခန့်မှန်းကာ ဆန်စေ့ချ ၍ ပုံဖော်ကြည့်သည်။ လုပ်နေကျ မဟုတ်သဖြင့် အဆင်မပြေလှပါ။ နာရီ ဝက်ခန့် ကြိုးစား ပုံဖော်ပြီးသောအခါ အတန်ငယ် ကြည့်ပျော်ပျော်ရှိသော ဆန်စေ့ပန်းချီကလေး ပေါ်လာသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကြွလာကာ ဂါထာစုတ်၍ ဆီမီးခွက်များ နေရာချ ပေးသည်။

'ကဲ ပြီးပြီ၊ ဆီကုန်တာနဲ့ ဒကာမရောဂါ တွေလဲ ပျောက်ကင်းပြီ လျော့ပါပြီ။ ခန္ဓာ ကိုယ် ပိန်လို့ ဝ,လိုတာက သင့်လျော်တဲ့ အချိန် လိုပါတယ်။ တပြည်ပြည် ပိန်သွား ပှပါ'

ထိုနေ့မှစ၍ ရေတွက်ပါလျှင် ရက် သတ္တနှစ်ပတ်ကျော်ခန့် ကြာပါမည်။ ဤလအတွက် စာပေခရီး ပြီးဆုံး၍ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ကာ စာမူများ ပြင်ဆင် ရေးသားနေစဉ် ဇနီးဖြစ်သူက...

'ခုတစ်လော သားတွေ တစ်လှည့်စီ ဖျားနေကြတာမို့ အိပ်ရေးပျက်တာ ရော၊ စိတ်ပင်ပန်းတာရော ပေါင်းပြီး ကိုယ်အလေးချိန် လျော့သွားတယ်။ ဝတ်နေကျ အင်္ကျီတွေ ချောင်ကုန်ပြီ' ဟု ဆိုလေသည်။

ကျွန်တော် ခပ်မဆိတ်နေလျက် စိတ်တွင်းမှ ကျိတ်ပြုံးမိပါသည်။ ယခု ကိုယ်အလေးချိန်လျော့သည်မှာ (၁၀) ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ (၂၀) ရာခိုင်နှုန်းကျော်အထိ လျော့ကျပြီး အချိန်မှသာ ဖွင့်ဟရှင်းပြမည်ဟု စိတ် ကူးပါသည်။

ကိုယ်တွေ့ ကြုံဖူးသည့် ခန္ဓာပြင် အစီအရင်

ဆရာတော်၏ နည်းလမ်းကို စနစ်

ကျနစွာ သင်ယူ လေ့လာပြီးနောက် ခရီးလမ်းတွင် သတိရမိသည်ကား ဤ နည်းကဲ့သို့ပင် အစွမ်းထက်လှသော မွန်ရိုးရာ ခန္ဓာပြင် အစီအရင်ကလေး ဖြစ်သည်။

နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ခန့် ရှိပါပြီ။ မော်လမြိုင်မြို့၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အိမ် အမှတ်(၂)တွင် နေထိုင်၍ တက္ကသိုလ် ပညာ ဆည်းပူးစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ညနေတွင် ခါးရှေ့အောက်ပိုင်းဆီ မှ မခံမရပ်နိုင်အောင် ထိုးအောင့်သော ဝေဒနာကို ခံစားရသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုဌေးလွင်က...

'ဒါဟာ ရော်ကလွန် တက်တာပဲ။ ဆေးခန်းသွားမှ ဖြစ်မယ်' ဟု ဆို၍ အမှတ်(၄)တံတားအနီးရှိ မိသားစုဆရာဝန်ထံ ပြသသည်။ ဆေး ပေးပါသည်။ မသက်သာပါ။

တစ်ညလုံး လူးလို့မိနေရကာ နောက်နေ့နံနက်တွင် မောင်ငံရပ်မှ အကြောပြင်ဆရာတစ်ဦး ပင့်လာ သည်။ ခါးကြော၊ တင်ပါးခွက်ကြော များ စသည်ဖြင့် တစ်နာရီခန့်ကြာ အောင် အကြောဖြေ ပြုပြင်ပေးသည်။ အနည်းငယ် သက်သာသော်လည်း ညနေပိုင်းတွင် ဝေဒနာပြန်ပေါ်လာ သည်။ မောင်ငံရပ်သို့ မြင်းလှည်းငှား ကာ ထိုဆရာထံ ထပ်မံ ပြသသည်။

'ဟာ အကြောပြင်တယ် ဆိုတာ ခဏ၊ခဏ လုပ်လို့မကောင်းဘူး။ အခု ဆိုရင် နေတောင် မကူးသေးဘူး။ နောက် သုံးလေးရက်ကြာမှ လာခဲ့ပါ' ဟု ပြောသဖြင့် ပြန်ခဲ့ရသည်။ နောက်နေ့များတွင် သက်သာသလို ရှိသော်လည်း အလျှင်းမပျောက်ပါ။ မကြာခဏ ထိုးအောင့်နေပါသည်။

"**ရော်ကလွန်**"ဆိုသည်မှာ မွန် စကားဖြစ်၍ လိင်ဥ အကြောတက် သော ဝေဒနာဖြစ်သည်။ တိုနာကဲ့သို့

လိင်တန်ဆာတိုဝင်သော ရောဂါ မဟုတ်ပါ။ တစ်ပတ်ခန့်နေ၍ သက်သာ မှု မရှိသဖြင့် မွေးဖွားတိ ပေါင်မြို့သို့ ပြန်ကာ မွန်တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီး များနှင့် ပြသသည်။ ထိုဆရာကြီးများ က...

'ရော်ကလွန်ဆိုရင် ဆရာပြည်ကျော် ဆီသွား၊ ရော်ကလွန် ပထမတန်းပဲ' ဟု တညီတညွတ်တည်း လမ်းညွှန် ကြလေသည်။ သို့ဖြင့် ပေါင်မြို့၊ ဘုရား ကြီးလမ်း၊ ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် နံဘေးကပ်လျက် ခြံဝင်းရှိ ဆရာ ဦးပြည်ကျော်ထံ သွားရောက်သည်။

ဆရာက မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေသား စသည် မေးမြန်းကာ ခန္ဓာကိုယ်အလုံး အရပ်ကို ခန့်မှန်းမှတ်သားသည်။ ထို့ နောက် ဆရာပွဲအဖြစ် ငွေတစ်ဆယ့်ငါး ကျပ် တင်ခိုင်းကာ...

လူနာ၏ အလုံးအားဖြင့် ထန်ထန် ခံသောအခါ

'ပြန်လို့ရပြီ ထမင်း တစ်အိုးချက် လောက်ကြာရင် မင်းဝေဒနာ ပျောက် ပြီ'

ဟု ဆိုလေသည်။ ဝေဒနာ အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်း ခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် လုံ့ဆ မခံစားရ တော့ပါ။ ထိုကုသနည်းအကြောင်း ဦးနှစ်ဆေးဆရာကြီးများအား မေးမြန်း ကြည့်သောအခါ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးပမာ ရင်းနှီးသူတစ်ဦးက ရှင်းပြသည်။

'မင်းခန္ဓာကိုယ် အရွယ်အတိုင်း ကောက်ရိုး အရပ် လုပ်ရတယ်၊ ပြီးရင် အသက်၊ နေ့ သား၊ ရောဂါ စတာတွေ အရပ်ထဲ ဂါထာ စုတ်သွင်းပြီး မိမိလိုက်တာပဲ၊ စုတ်တဲ့ဂါထာနဲ့ ရေသွင်းရတဲ့ အင်းတွေကိုတော့ လျှိုက် ထားတာပို့ တိုလဲ ယေဘု'

ယခုအချိန်တွင် ဆရာဦးပြည်ကျော် ကွယ်လွန်ပြီဖြစ်၍ သူ၏ပညာကို သား၊ မြေးတို့အား လက်ဆင့်ကမ်းသွားခြင်း မရှိဟု သိရသည်။ ဝမ်းနည်းစရာပင်။

ရှမ်းဂိုးရာ ခန္ဓာပြင်နည်းသောချက်

မန်ဆူရှမ်းကျောင်း ဆရာတော် က...

'တကယ် အစွမ်းထက်ပြီး ရှားပါး တိမ်မြုပ်နေတာမို့ ခင်ဗျား သေသေ ချာချာ လေ့လာသင်ယူသွားပါ။ ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ လားရှိုးအနီးတစ်ဝိုက်၊ မန္တလေး စသဖြင့် အထက်ပိုင်းက လူ တွေသာ ကယ်တင်နိုင်မယ်။ ခင်ဗျားက ရန်ကုန် စတဲ့ အောက်ပိုင်းက ခုနစ် ရက် သားသမီးတွေကို ဘုန်းကြီးကိုယ် စား ကယ်တင်ပေးပါ'

ဟု မိန့်သည်။ 'တပည့်အနေနဲ့ ကောင်းခဲ့တာ၊ လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်နေလို့ပဲ' 'ခင်ဗျား လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်' ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော်ထံမှ ခိုက် သုံးလေးရက်ဆည်း ဆရာ

လာကြသူ ဝေဒနာရှင်များအား သင်ကြားမှု အထောက်အကူများအဖြစ် လက်တွေ့ အသုံးပြုကာ ရှမ်းရိုးရာ အသက်ဆက် ခန္ဓာပြင် အစီအရင်ကို လေ့လာသင်ယူခဲ့သည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး သကဲ့သို့ အသက်၊ အလုံးအရပ်၊ ကျား၊မခွဲခြားကာ ဆန်စေ့များဖြင့် ပုံဖော်ပြီးနောက် ဂါထာ(၇)အုပ်စုတို့ကာ အဓိက သက်သာ ပျောက်ကင်းလိုသော ဝေဒနာရှိလျှင် ဝေဒနာအမည်၊ သို့မဟုတ်ပါက လည်း (၉၆)ပါးသော ရောဂါဝေဒနာဟု ခြုံငုံ အမိန့်ပေးရသည်။

အရေးကြီးသည်မှာ ဆီမီးထွန်းမီ နိုင်ငံတော်တွင် ကိုးကွက် အင်အား ဆီမီးခွက်တွင်ရှိ၊ အင်အားထက် ကိုးခြေ ဖိစား(၇)ပင်ကို တင်၍ ထွန်းရန် ဖြစ်သည်။

အင်အားတွင် ဖြေပြီးမှတ်ဖွယ်
(စတင်ရန် သင်္ချာ)

အဆက် ၆ လအောက် ကလေးငယ်များအတွက် စတင်ရန် သင်္ချာ	=	၁
၆ လဖြည့်မွေးရက်မှ ၁၀ နှစ်ပြည့်မွေးရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၁၈
၁၀ နှစ်မွေးနေ့ရက်မှ ၂၀ နှစ် မွေးနေ့ရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၂၈
၂၀ နှစ်မွေးနေ့ရက်မှ ၃၀ နှစ် မွေးနေ့ရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၃၈
၃၀ နှစ်မွေးနေ့ရက်မှ ၄၀ နှစ် မွေးနေ့ရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၄၈
၄၀ နှစ်မွေးနေ့ရက်မှ ၅၀ နှစ် မွေးနေ့ရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၅၈
၅၀ နှစ်မွေးနေ့ရက်မှ ၆၀ နှစ် မွေးနေ့ရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၆၈
၆၀ နှစ်မွေးနေ့ရက်မှ ၇၀ နှစ် မွေးနေ့ရက်မတိုင်မီ တစ်ရက်အလိုအတွင်း	=	၇၈

အင်အားခြင်း

မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ကိုးကွက်အင်းကို မကျိုးမပေါက် မကန်းစေရန် သတိပြုချက် အင်ဆန် သွင်းပါသည်။ အင်ဆန်ကို အင်းသင်္ချာအတိုင်း ရေးရပါသည်။

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉
၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈ ၉

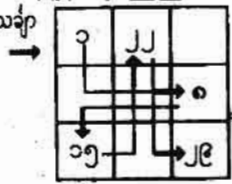
ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကိုးကွက်အင်း (၅)အင်းချကာ

၂၂၀ နှစ်စက္ကူရောင်ခြည်မပူရင်း

လက်ဝဲထိပ်အတွက်တွင် စတင်သင်္ချာ၊ ထိုမှ (၇)တိုး၍ မြင်းသွားချရပါသည်။ (၆)နှစ်အောက် ကလေးငယ်အတွက် နမူနာကို ကြည့်ပါ။

***စတင်သင်္ချာ

၁	၂	၃
၄	၅	၆
၇	၈	၉

စတင်သင်္ချာမှ (၇)တိုးကာ မြင်းသွားချပုံနှင့် ချပြီးသော အင်း(အင်းသင်္ချာဖြင့်) အပြည့်အစုံကို သိရှိသဘောပေါက်နိုင်ပါသည်။ အလယ်တွင် ဝေဒနာရှင်၏ မွေးနေ့ကို ထည့်သွင်းရသည်။ ဤပုံစံ အင်းနှစ်ကွက်

ချရသည်။ ခြေနှစ်ဖက်အတွက် ဖြစ်သည်။ ခြေနှစ်ဖက်အတွက် အင်းဆန်ကို တစ်စီတိုးကာ လက်နှစ်ဖက်အတွင်း အင်းနှစ်ကွက် ချရသည်။

၁	၂	၃
၄	၅	၆
၇	၈	၉

လက်နှစ်ဖက်အတွက် အင်း

လက်နှစ်ဖက်အတွက် အင်းနှစ်ကွက်ချပြီးသော ဦးခေါင်းအတွက် အင်းဆန်ကို တစ်စီတိုး၍ (၁)ကွက်ချပါ။

၁	၂	၃
၄	၅	၆
၇	၈	၉

ဦးခေါင်းအတွက် အင်း(၁)ကွက်

ထိုအင်းများကို ဆီမီးခွက် (ခြေခွက်)တွင် အထက်အောက် အစီအစဉ် မှန်ကန်စွာထား၊ ဆီဖြည့် ကျိုးခြေမီးစာတင်ကာ မီးထွန်းထားပါ။ ပြီးလျှင် ဦးခေါင်းအတွက် အင်းချထားသော ဆီမီးခွက်အား ယူ၍ ဂါထာမန်း၊ အမိန့်ပေးကာ (ဆန်)လူရပ်တွင် ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားတိုင် သပ်ချပါ။ ခုနစ်ကြိမ်ပြည့်လျှင် ဦးခေါင်း (ငယ်ထိပ်)ပေါ်တွင် ချပါ။

လက်အတွင် ဆီမီးခွက်ကို ယူ၍ ဂါထာစုတ်ကာ လက်ဝဲလက်၊ လက်ယာလက်တို့သို့ချပါ။

ခြေအတွက် ဆီမီးခွက်ကို ယူ၍ ဂါထာစုတ်ကာ လက်ယာခြေ၊ လက်ဝဲခြေ စသည်ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ချသွားရန်ဖြစ်သည်။

ကလေးငယ်များ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားစေလိုလျှင် အရပ်အနည်းငယ် မြှင့်ပေးပါ။ ကိုယ်လုံး အနည်းငယ်ဝ၊ အောက်ဖြည့်ပေးပါ။ ပင်ကို အရပ်ထက် ပူခြင်း စသည် ပညာစမ်းသောအားဖြင့် မဖွယ်မရာ မပြုလုပ်ပါရန် ဆရာတော်က မေတ္တာရပ်ခံတော်မူသည်။

ဤပုံစံအတိုင်းပင် လူနာအသက်အရ ဆီမီးထွန်းရန် အင်းဆန်တို့ဖြည့်ပါ။

ဥပမာ အသက်(၄၀)နှစ်ပြည့်သော တစ်ရက်အလိုသောအချိန် နေ့ရက်တွင် အရေးကြီးသော ဝေဒနာအတွက် ဆီမီးအစီအစဉ် ပြုလိုပါလျှင် စတင်

သင်္ချာ(၄၈)ကို (၇)စီ တိုး၍ မြင်းသွား ချပါ။ ခြေနှစ်ဖက်အတွက် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး သင်္ချာဖြစ်သော အောက် ခြေအလယ်ကွက်တွင်(၉၈)ဖြစ်နေပါမည်။

ထက်နှစ်ဖက်အတွက် (၄၉)မှ စတင်ကာ နောက်ဆုံးအောက်ခြေ အလယ်ကွက်တွင် (၉၈)။ ဦးခေါင်း အတွက်(၉၀)မှ စတင်ကာ နောက် ဆုံးတွင် (၉၉) ဖြစ်နေပါမည်။

ဤတွင် အသက်(၆၀)နှစ်ပြည့်ရန် တစ်ရက်လိုသော ဝေဒနာရှင်အတွက် ဦးခေါင်းအင်းကွက် စတင်သင်္ချာမှာ (၇၀)၊ နောက်ဆုံး အင်းကွက်သင်္ချာ (၁၁၉)ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

အသက်(၆၀)နှစ် တင်းတင်းပြည့် သည့် နေ့ရက်မှ စကာ (၇၀)နှစ်မပြည့်မီ တစ်ရက်အလိုနေ့အထိ လူနာအတွက် ခြေစဦး သင်္ချာ(၇၈)၊ နောက်ဆုံးသင်္ချာ (၁၂၇)၊ လက်စဦး သင်္ချာ(၇၉)၊ နောက် ဆုံး သင်္ချာ(၁၂၈)၊ ဦးခေါင်း စဦးသင်္ချာ (၈၀)၊ နောက်ဆုံး သင်္ချာ (၁၂၉)ဖြစ်နေ ပါလိမ့်မည်။

မိသောတ္တနိဒသာနည်းအရ ပြုတ်သက်များကို ရေတွက်ကြည့်လျှင်

၁ နေ့	၆ နှစ်
၂ ဇာ	၁၀ နှစ်
၃ ဂါ	၇ နှစ်
၄ ဟူး	၁၇ နှစ်
၅ တေး	၁၆ နှစ်
၆ ကြာ	၂၀ နှစ်
၇ နေ	၁၉ နှစ်
၈ ဟု	၁၈ နှစ်
၉ ကိတ်	၇ နှစ်
စုစုပေါင်း	၁၂၀ နှစ်

ပြုတ်ကြီး (၉)လုံး၏ ပြုတ်သက် ပေါင်း(၁၂၀)နှစ် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အသက်(၆၁)နှစ် မပြည့်မီ တစ်ရက် အလိုအထိ လူနာဝေဒနာရှင်မှာ ထိုနား

ကံနာမှ လွဲ၍ ကုသိုလ်ကံပေးသော အသက်အတိုင်း ကျန်းမာ ပကတိရှိရန် ဤအစီအရင်ကစွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။

အသက်(၆၀)နှစ် ပြည့်ပြီးနောက်ပိုင်း တွင်ကား ပြုတ်သက်(၁၂၀)ကိုကျော် လွန်သဖြင့် ကံသေကံမ မပြောနိုင်၊ ကုသိုလ်အကျိုးသာ အားကိုးစရာ ရှိ တော့သည်။

(၆၁)နှစ်ကျော်ပြီးလျှင် ထောင့်နှစ် ကုသိုလ်ကံအရသာအရသာအရသာလျှင် အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်လှသည်။
ဆေးအစီအရင်

ဆရာတော် ချီးမြှင့်သော ရှမ်းရိုးရာ အသက်ဆက် ခန္ဓာပြင်နည်း ပြည့်စုံပါ ပြီ။ သတိပြုရန် ရှိသည်မှာ အစီအရင် ပညာ၏ သဘောသဘာဝ ဖြစ်သည်။ တောင်ဂူမြို့သို့ စာပေတာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိစဉ် နက္ခတ္တဗေဒဆရာ ဦးခင် မောင်အား ဂါရဝပြု ဝတ်ပြည့်သော အခါ ဆရာကြီးက...

'ကိုရီးဆန်းရဲ့ မွေးနေ့ဇာတာခွင်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရအောင်'

ဟု ဆိုလျက် သေချာစွာ တွက်ချက် သည်။

'ဆရာ ကိုဝင်းနိုင်က တစ်ဆင့် တပည့်တော်ရပေမယ့် ဆရာတပည့် ရင်းလို သဘောထားပါတယ်။ ဇာတာ ခွင်မှာ ဆေးသမားတော် ဖြစ်တယ်လို့ ဖော်ပြတယ်။ ဆေးဝါး၊ မန္တရား အစီ အရင်ပညာနဲ့ ထူးချွန်မယ်။

ဒီတော့ ဆရာစေတနာထားပြီး လစ်ညွန့် သတိပေးချင်ပါတယ်။ အစီအရင်ပညာမှာ ဥပမာ လူတစ် ယောက်ကို ကံမြင့် လာဘ်ဖွင့်ပေးချင် တယ် ဆိုပါတော့၊ စီရင်ပြုပြင်ပေးတဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင်လဲ ကံမြင့်လာဘ်ပွင့် နေရပါမယ်။

ရေကူးနည်းပြဟာ ရေနစ်နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ရေမှာ ကျွမ်းကျင်နေရသလို ပေါ့။ ဆေးဝါးအစီအရင် ဆိုရင်လဲ

စီရင်ပြုပြင်ပေးသူ ဆရာကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေး ကောင်းနေမှသာ အစွမ်း ထက်သလို အားကိုးလာတဲ့ လူနာတွေ ရဲ့ ယုံကြည်အားထားမှု ခံရပါတယ်။ ဆရာကို ယုံကြည်ကိုးစားရင် ဝေဒနာ ထက်ဝက်ပျောက်ပြီပေါ့

ဒီတော့ ကိုယ်က လာဘ်ပိတ်နေရင် ခွာယ်သူ့ကိုမှ လာဘ်ဖွင့် အစီအရင် မပေးပါနဲ့။ ကိုယ်က နိမ့်ပါးနေရင် ကံမြင့်အစီအရင် မလုပ်ပေးပါနဲ့။

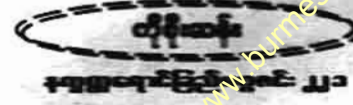
ကိုယ်က ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေရင် ယုတ်စွာဆုံး ခေါ်ဆုံး၊ နာသောတာက ဘဝ ဘာသာအား အကန့်အသတ်တွေ မိမိအကျိုးအမြတ်အတွက် အသုံးပြုတာကို အသုံးပြုတာကို မလုပ် ပေးပါနဲ့။ ဒီတော့ လိုက်နာကျင့်ကြံရင် ပညာအရ ထွန်းသိက်ပြီး အတွက်အထိ အကျိုးမရှိမယ်'

ဆရာကြီးစကားကို နှစ်ခြိုက်လှပါ သည်။ ကြမ်းဆန့်ကျင်ဆန့်ကျင် မပြည့် သော တံကုပ်အတွင်းမှ ပညာရှင်က အောင်မြင် ကြီးပွားချမ်းသာအောင် အစီအရင် လုပ်ပေးမည်ဟု ဆိုသကဲ့ သို့ ဆံဖြူသွားကျိုးသည်တိုင် လူပျိုကြီး ဘဝမကျွတ်မလွတ်သူက ပျိုတိုင်း ကြိုက်သည့် ပီယဆေး ဖော်ပေးသကဲ့ သို့၊ သင်ပုန်းကြီးပင် မကျေညက် အလွန်ခိုင်ခံ့သော ကျမ်းကြီး ကျမ်းခိုင် ဟု ချီးကျူးသကဲ့သို့ အဆီအငေါ် မတည့်ဖြစ်ကာ လူတကာ ပြက်ရယ်ပြု စရာ ဖြစ်နေမည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း ဆွေမျိုးသာချင်း ပတ်ဝန်းကျင်အတွင်း ကျန်းမာရေးကိစ္စ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရပါက မန်ဆူ ရှမ်းဆရာတော်၏ အစီအရင်ဖြင့် မိမိတ ခါနပြုပေးကြပါ။

လုပ်ဆောင်ပေးသည့် အော်မြတ်ကြံ စေရန်လည်း အထက်ပါ ဆရာများ ကို သတိပြုပါ။

ခင်ပွန်းဆယ်၏ ဦးစိတ်ထားချက်

စာရေးသူသည် ပိတုန်း အစီအရင် အစွမ်းကို မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်တွင် ရေးဖူးသည်။ ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီး ဟိုမြို့ ဒီမြို့မှသည် ဖုန်းဖြင့် တစ်သွယ်၊ စာရေးဆက် သွယ်၍ တစ်မျိုး မေးစမ်း ကြသည်။ ပြုလုပ်စီရင်ကြ သည်။

ပြုလုပ်ပုံမှာ လှည်းပုံ တောင်းပိတောက်သားကို ပိတုန်းရုပ် ထုရသည်။ လှည်းပုံတောင်းပိတောက် သားဖြစ်ပြီး ဒေါက်၊ တံပူ သား ကျွန်းဖြင့် ပြုလုပ် သည်။

ပိတုန်းရုပ်တု ထုပြီး စအိုနေရာမှ အပေါက်ဖောက်၍ ပြဒါးထည့်ပြီး အပေါက်ကို ပအိုင်းရီး ဗား၊ ပေါက်နှစ်တို့နှင့်ပိတ်ပါ။ ပေါက် သား၌ အနှစ်တွေခဲသည်။ ရှားပါးသည်။ စာရေးသူအနေ၌ ပေါက်နှစ် ကြွတောင့်ကြွခဲ ရဖူးသည်။ အောင်လံ မြို့နယ်၊ ချိုင်းစုရွာသား ကိုအေးသောင်း ထံက ရခဲ့ဖူးသည်။

ရေပြည့်ရွာသွား လမ်းဘေး သူယာခင်းထဲက ပေါက်ပင်မှရကြောင်း ပြောပြသည်။

ပိတုန်းရုပ်ကို ကြာသပတေး၊ စနေနေ့၌သာ ထုရသည်။ အခြားနေ့ များထုကာ ပိတုန်းရုပ်တုထုသူ ခိုက် သည် ဆို၏။

ပိတုန်းရုပ်ထုပြီး သိဒ္ဓိတင်၊ အသက် သွင်း၊ ပိတုန်းနှိုး၊ ပိတုန်းဆုတောင်း ပြုရသည်။ သို့မှသာ အသက်ဝင် စွမ်းဆောင်သည်။

အဆိုပါ ပိတုန်းရုပ် ဆောင်ထားသူ

အဆောင်

စောလင်းဝင်း (မွန်ဖြူ)

သည် ရေခိုးချိုးသန့်စင်၊ ဝတ်ဖြူစင် ကြယ်ဝတ်၊ အမွှေးတိုင်နံ့သာလိမ်းပြီး ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ငါးပါးသီလခံယူ၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး သရဏဂုံသုံးပါး နှင့် ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း တွဲဖက် ပုတီး (၁)ပတ်စိပ်၊ ၃+၂၄=၂၇လုံး (၄)ကြိမ် ပုတီးစိပ်လျှင် (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ် ပြည့်သည်။ (၉)ပတ်စိပ်။

ဂုဏ်တော်ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်၊ အရဟံသီဒ္ဓိပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။ ပုတီးမစိပ်မီ ပိတုန်းရုပ်ကို ဓာတ်ဘူး လွတ်တစ်လုံးထဲထည့်ပြီး ဘုရားစင် တွင် ဆောင်ထားပါ။ ကက်ကင်းဓာတ် ယူခြင်း ဖြစ်သည်။

ပိ + တုန်း → ၅+၇
ဓာတ် + ဘူး → ၇+၅
ဖြစ်သည်။ ပြီးက ဂါထာဆုတောင်း ကို (၇)ရက်ခန့် ရွတ်ရသည်။ (၇)ရက် ပြည့်မှ အခြား ဖန်ပုလင်းအဝကျယ် အတွင်း ပြောင်းရွှေ့ထည့်ပြီး ခရေပန်း

ခြောက်၊ စံပယ်ပန်း ခြောက်များနှင့်အတူထည့် ထားရသည်။ ရွတ်ဆိုရမည့် ဂါထာ မှာ...

ဦး... ပိတုန်းပျဉ်ညို အရိုးအမ ဝဲယာ သောင်း သောင်းကျ ကရုဏီယ ဗုဒ္ဓစက် နှစ်တိုက်သည့် ယုတ္တပနေသာ ပြာရာပြ ဝိနိသျှိက တိုက်ဟာ'

ပိတုန်းဆုတောင်း ဦး... မြိတ်တုန်းရောင် သိဒ္ဓိဆောင် ရွှေရောင် အလား ကြံတိုင်သွား ဇေ တိုင်သွား ပြတိုင်သွား ပြောတိုင်သွား ပိုအားတန် ခိုးဆယ်ဆက်၊ ရွှေမီးထွန်း

ရွာစသော် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သစ်သားကို ပိတုန်းရုပ် ထုလုပ်ထား သည် မှန်သော်လည်း သက်ဝင် လှုပ်ရှားပျံသွား ပျောက်ဆုံးသူများ ကြုံဖူးသည်။ သတိရှိပါ။ မကြာခဏ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပါ။

ပိတုန်းအဆောင်သည် အတိုက် အခိုက်များကို ပြန်လည်တိုက်သည်။ ဒဏ်ပြန်နည်းတော့ မဟုတ်။ ဆောင် ထားသူကို မထိခိုက်တတ်ပါ။ အကျိုး ပေးသည်သာ။

ပိတုန်းအဆောင် ဆောင်ထားသူ တစ်ဦး၏ အတွေ့အကြုံကို အနည်း ငယ် တင်ပြချင်သည်။ သူက လူပုဂ္ဂိုလ် တော့မဟုတ်၊ ရဟန်းတစ်ပါးသာ။

ယခု ပွင့်ဖြူမြို့နယ် အရှေ့ဘက် ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်တွင် ခန့် ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်းသုံး ဆည်းကပ်နေသည်။ ရဟန်းငါးပင် (၈)ပါး ရနေပြီ။

စာရေးသူ၏ ညီဝမ်းကွဲလည်း တော်စပ်သည်။

သူက ပထမ မင်းရွာ ဖောင်ကျောင်းတွင် ကျောင်းအပ်၍ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း ဘုန်းကြီးအချင်းချင်း အတိုက်အခံပြု ကျောင်းလှသဖြင့် အောင်သိဒ္ဓိ ဘုရားကြီးကျောင်းတို့တွင် ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံး ဝါကပ်သည်။

သူက သူ့အပေါင်းအသင်း တစ်ယောက်မှ လက်ဆောင်ပေး၍ ပိတုန်းအဆောင် ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပိတုန်းအစွမ်းသိ၍တော့ ဟေ့ဟေ့။

ထိုပိတုန်းရုပ်ကို အထက်ဖော်ပြခဲ့သကဲ့သို့ စီရင်ပြီး ဘုရားစင်ပေါ်တင်ထားသည်။

တစ်နေ့ ပိတုန်းပျောက်သွား၍ ကျောင်းက ကိုရင်၊ ကျောင်းသားတို့ကို ယိုးစွပ်သည်။

သူတို့ ယူဆော့၍သာ ပျောက်သည်ထင်ခဲ့၏။ သူတို့ကလည်း မယူကြောင်း ငြင်းဆန်သည်။

နောက်မှ ကျောင်းပိုင်းထဲက မြက်ခင်းပြင်ပေါ်တွင် နေရောင်နှင့် ပြောင်လက်နေ၍ သွားကြည့်မှ အမှတ်မထင် ပိတုန်းရုပ် သွားတွေ့သည်။ ပိတုန်းအသက်ဝင်ပုံကို သူ ယုံတော့၏။

သူ့ကို အတိုက်အခံပြု ကျောင်းထိုင်သော ဦးပွင်း၌ အိပ်မက်ပေးသည်။ အိပ်မက်ထဲ၌ ကျောင်းပိုင်းအဝက ဝင်လာစဉ် ကျောင်းကြီးပတ်လည်တွင် ပိတုန်းကြီးငယ်ရာထောင်မက တစ်စီနှင့် အသံပေး ပျံ့နေသည်။ ဝိုင်းတုတ်မည့်ပုံ။

ကျောင်းပိုင်းထဲ ရုတ်တရက် မဝင်ချ။ ခပ်ရှဲရှဲရှိသည်။ နောက်ပိုင်း ဒကာရင်းတစ်ယောက်ကိုလွှတ်ပြီး အဆောင်ရှိမရှိ စုံစမ်းခိုင်းရ၏။

ဦးပွင်းက...

‘ကျုပ် ဘုန်းကြီး ဘာအဆောင်ရှိလဲဗျာ့ရား၊ တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးရှိတာပေါ့၊ တခြား ဘာမှ မရှိပါဘူး’ဟု မိန့်ခဲ့သည်။

ဒကာက...

‘ဟုတ်ရဲ့ဟေ့၊ ဘုရား၊ တပည့်တော်က ဘက်ယိုက်ပါဘူး၊ နှစ်ပါး ရန်ပုတိုက်ပေါ့ဘူး၊ ဟို ဦးပွင်းက အိပ်မက်ထဲမှာ သူ ကျောင်ပိုင်းထဲအဝင် ပိတုန်းတွေ နောင်မှက်လို့ စုံစမ်းခိုင်းလိုက်လို့ပါဘုရား’

ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါမှ ဦးပွင်းက သတိရပြီး...

‘ဟုတ်မယ်... ဟုတ်မယ် ကျုပ်အဆောင် ပိတုန်းရုပ်တော့ရှိတယ်’

ဟု မိန့်ကြားပြီး သူ သွားလေရာ ဆောင်သော ပိတုန်းရုပ်ကို ထုတ်ပြခဲ့လေသည်။

အောင်သိန်းဝင်း(ပုဂံမြို့)

စာမျက်နှာ (၂၂၄)မှ အဆက်

ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့သာ ပြုလုပ်ပါဘုရား။ တပည့်တော်မကိုယ်တွေဖြစ်လို့လျှောက်ထားခြင်းပါ ဘုရား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဒါယိကမကြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဦးပွင်းတို့ ပြုလုပ်ပါမယ်’ ‘အရှင်ဘုရားတို့နဲ့ ကျောင်းရှေ့မှာပဲ စာအုပ် များမှ အညွှန်းနဲ့လေးတွေကို လက်တစ်ဆုပ်စာလောက်ရှာပြီးတော့ ရေဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်ဆေးပါ၊ ဆေးပြီးလျှင် ကြွေယိုနက်ညက်ထဲတွင်ထည့်ပါ။

ထည့်ပြီးပါက ဘုရား ပွက်ပြီးသော နေနေပူဖြင့် ဗာဒံရွက်ပြုတ်သွားအောင်အထိ ထည့်ပါ။ နေနေထည့်ပြီးလျှင် အမှတ်လုံအောင် ပိတ်ထားပါ။ (၁)နက်လောက်ကြာက ဗာဒံရွက်များကို ဖယ်ထုတ်၍ ဗာဒံရွက်ပြုတ်ရည်ကိုသာ ဘုရားပေးပါ၊ သက်သာ ပျောက်ကင်း သွားပါလိမ့်မယ် ဘုရား။

တစ်နေ့တွင် (၂)ကြိမ် နက်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် ပုံမှန်ဘုန်းပေးသွားမည်ဆိုပါက သွေးတိုခြင်း ခေါင်းပူခြင်း ရောဂါဝေဒနာများ (၁)လအတွင်း သိသိသာသာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ် ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပြောကြား၍ ရှိခိုးဦးချက်နံတော့ပြီး ပြန်သွားပါတော့သည်။ မှတ်ချက်။ ။ ကြွေယိုနက်ညက်နဲ့ဖြင့်သာ အသုံးပြုရမည်။ အခြားသော စတီး၊ အနီစသော ပန်းကန်များဖြင့် အသုံးမပြုရပါ။

ကျေးဇူးတင်လွှား။ ။ ဤသေးနည်းကို ပေးသော ဒေါ်ထွေးကြည် “ရွှေခင်သာ” ဝါး-ဝါးကပ်ရောင်းငယ်ရေး(စ)လမ်း၊ အမှတ်(၁၀)ရပ်ကွက်အား အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...

ရွှေဘုန်း (မုန့်လို)

စာမူပို့လိုက်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဝေဒနာ
အမှတ် ၂၉-ခြေညီ
၂၉-လမ်း(အထက်)
ဝန်းသဲတန်ခိုးရပ်ကွက်
ရန်ကုန် ၁၂၂၀

သွေးတိုးပျောက်ဆေး

နည်းလမ်းပေး

ရွှေဘုန်း (မုန့်လုံး)

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၄)ရက် (၂၀-၁၂-၂၀၁၄) စနေနေ့ နံနက်ပိုင်း (၁၀)နာရီ မိနစ် (၃၀)ခန့် အချိန်လောက်တွင် ယခုကျွန်ုပ် အမှတ် (၁၁)ရပ်ကွက်၊ ရွှေလင်းမြောက် ထိပ်၌တည်ရှိသော “မဟာဝိသုတာ ရာဇိက ဝံသပါလပရိယတ္တိ (မုန့်လုံး တောင်) ကျောင်းတိုက် “ဓမ္မလင်း ရောင်ခြည်” အမည်ရှိကျောင်းတိုက် ရွှေသို့ ကားတစ်စီး ဆိုက်ရောက်လာ ပါသည်။

ကြည့်လိုက်သောအခါ ကားပေါ်မှ ၀၀တုတ်တုတ် ဒါယိကာမကြီးတစ်ယောက် လျှံစရာ မုန့်ထုပ်ကို လက်မှ ဆွဲ၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဗုဒ္ဓ၏ ကိုယ်စား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် မြတ်ဘုရားကို ရှိခိုး ဦးချကန်တော့ပြီးလျှင် ဟိုဟိုသည်သည်ကိုကြည့်၍...

‘အရှင်ဘုရားတို့ ဆရာတော် မရှိဘူးလား ဘုရား၊ ဆရာတော် ဘယ်ကြွပါသလဲဘုရား၊ တပည့်တော်မက ပခုက္ကူမြို့၊ အမှတ်(၁၁)ရပ်ကွက်၊ (၈)လမ်းနေ “ရွှေခင်သာ” ဝါး၊ ဝါးကပ် ရောင်းဝယ်နေက ဒေါ်ထွေးကြည်ပါဘုရား။’

ယခု တပည့်တော်မ အနောက်ချောက်ကန်ကျေးရွာ ရှင်ပြုအလှူတော်မင်္ဂလာပွဲမှအပြန် ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ မတွေ့ရတာ ကြာတဲ့အတွက်

မုန့်များ လျှံဒါန်းရင်းနဲ့ ဝင်လာတာပါဘုရား’
ဦးပွင်းတစ်ပါးက...
‘ဒါယိကာမကြီး ဆရာတော် ဘယ်မှ မကြွပါဘူး၊ ရှိပါတယ် သွေးတိုးပြီး ခေါင်းမူးမူးနေလို့ အခန်းထဲမှာ သီတင်းသုံးနေပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဘုရား၊ ဆွမ်းဘုဉ်းမပေးဘူးလားဘုရား’
ဦးပွင်းမှ...

‘ဆွမ်းက ဟိုဟာရောင်ရ ဒီဟာ ရောင်ရနဲ့ အခက်တွေ့နေတယ်။ မတည့်တဲ့ အစားအသောက်များကို စားမိသောက်မိမှာကြောက်လို့ ကျောင်းကပဲ သင့်မြတ်တဲ့ အသီးအရွက်များကို ပြုတ်၊ သုတ်၊ ကြော်၊ လှော်၊ ချက်၊ ပြုတ်ပြီးတော့ ဆက်ကပ်ရပါတယ်။ အများကြီးတော့ ဘုဉ်းမပေးနိုင်ပါဘူး နည်းနည်းတော့ ဘုဉ်းပေးပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ် ဘုရား၊ တပည့်တော်မလဲ သွေးတိုး၊ ခေါင်းမူးခြင်းများဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ မတွေ့ရတာ တစ်နှစ်ခွဲလောက်ရှိသွားပြီ ဘုရား။’

ယခုတော့ တပည့်တော်မ သွေးတိုး ခေါင်းမူးခြင်းရောဂါ လုံးဝ မရှိတော့ပါဘူးဘုရား။ ပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။ အစားအသောက်များလဲ မရှောင်ရ

တော့ဘူး။ ကြိုက်နှစ်သက်တာ စားသောက်လို့ ရပါပြီဘုရား။

တပည့်တော်မ ပျောက်ကင်းသွားသလို ဆရာတော်ဘုရားလဲ ပျောက်ကင်း၍ သွားအောင် တပည့်တော်မ ကိုယ်တွေ့ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ ဆေးနည်းလေးကို လျှောက်ထားခဲ့ပါမယ် ဘုရား။ အရှင်ဘုရားတို့က သေချာစွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ ဆရာတော်အား ဆက်ကပ်ပေးပါဘုရား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒါယိကာမကြီး ဦးပွင်းတို့ တစ်ပါးမအားတစ်ပါး ဒါယိကာမကြီး လျှောက်ထားပြောကြားခဲ့တဲ့ အတိုင်း သေချာစွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ ဆရာတော်အား မပျက်မကွက် ဆက်ကပ်ပေးပါမယ်’

‘မုန့်လုပ်ဘုရား ယခုတပည့်တော်မ လျှောက်ထားပြောကြားသည်ကို အရှင်ဘုရား သေချာစွာ မှတ်သားထားပါဘုရား။ တပည့်တော်မရဲ့ ဆေးနည်းမခက်ခဲပါဘူး လွယ်လွယ်လေးပါဘုရား။ လွယ်လို့ဆိုပြီးတော့ ဟုတ်ဟုတ်ပါမလားလို့ မယုံမရှိပါနဲ့ ဘုရား’

လေဖြတ်ခံထားရသူများ အတွက်

ကြက်သားနှင့် အရိုးအဆစ်များ အားနည်းနေသော လေသင်တုန်း (stroke) ခံစားနေရသည့် ဝေဒနာသည် များကို ဖိဆိမ့်သရာဖီ (physiotherapy) နည်းဖြင့် ကုသမှုပေးရာတွင် လေ့ကျင့်သည့် ခြေနှင့်လက် လေ့ကျင့်ခန်းများ အား အဆင့်လိုက် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

လေဖြတ်ခံထားရသော

လက်ကို လှုပ်ရှားမှု

ပြုလုပ်ပေးရသည့် အစီအစဉ်

ပခုံးလှေ့ကျင့်ခန်းများ

- ❖ လက်မောင်းကို တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ် နေရာများတွင် ဆုပ်ကိုင်၍ မြှောက်လိုက်ပါ။ တံတောင်ဆစ်ကို တဖြောင့်တည်း ထားလျက် လက်မောင်းကို နားရွက်ဆီသို့ မ,ယူလိုက်ပါ။

- ❖ လက်မောင်းကို တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ် နေရာများတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။ ယင်းလက်မောင်းကို ခန္ဓာကိုယ်မှ ဘေးဘက်(အပြင်ဘက်)သို့ တဖြောင့်တည်းထားလျက် မ,ယူလိုက်ပါ။

တံတောင်ဆစ်ကို တဖြောင့်တည်း ထားလျက် လက်မောင်းကို နားရွက်

လက်နှင့်ခြေ လေ့ကျင့်ခန်းများ (၁)

ဆီသို့ ပြန်၍ မ,ယူလိုက်ပါ။

- ❖ လက်မောင်းကို တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ် နေရာများတွင် ဆုပ်ကိုင်ပါ။ ပခုံးတစ်ဝက်လောက်တွင် ကွေးညွတ်ပါ။ လက်ဖျား လက်ထိပ်ကို ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ ရွေ့လိုက်ပါ။

ထို့နောက် ဝမ်းဗိုက်မှ ဝေးရာ ဦးခေါင်းဘက်ဆီသို့ ရွေ့ယူပါ။

- ❖ လက်မောင်းကို ဘေးဘက်အပြင်ဘက်သို့ ဆွဲထုတ်ပါ။ ယင်းအပြင်ထိုလက်မောင်းကို ပခုံးနှင့် တညီတည်း ဆွဲယူပါ။

ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖြတ်လျက် တစ်ဖက် ပခုံးကို ထိလိုက်ပါ။

တံလှေ့ကျင့်ခန်း (ရေခဲအောင်)

တံတောင်ဆစ်လှေ့ကျင့်ခန်းများ

- ❖ လက်မောင်းကို တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ် နေရာများတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။ တံတောင်ဆစ်ကို ပခုံးဆီသို့ ကွေးညွတ်လိုက်ပါ။ ထို့နောက် တံတောင်ဆစ်ကို ဖြောင့်အောင် ဆန့်တန်းလိုက်ပါ။

ထောက်ပံ့တည်မှု ပေးထားသော

လက်ကို လှုပ်ရှားမှု

ပြုလုပ်ပေးရသည့် အစီအစဉ်

- ❖ ဤလေ့ကျင့်ခန်း အသီးသီးကို တစ်ခါလေ့ကျင့်လျှင် (၁၀)ကြိမ်စီ ဖြင့် တစ်နေ့လျှင် (၂)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။
- ❖ ဤ လေ့ကျင့်ခန်းအသီးသီးကို လက်မောင်းနှစ်ဖက်လုံးတွင် ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။
- ❖ ဤလေ့ကျင့်ခန်းများကို လဲလှောင်း အိပ်စက်လျက်ဖြစ်စေ၊ ထိုင်လျက် ဖြစ်စေ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

ပခုံးလှေ့ကျင့်ခန်း

- ▲ လက်မောင်းကို တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ် နေရာများတွင် ဆုပ်ကိုင်၍ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဘေးဘက်သို့

ဆွဲထုတ်ပါ။

လက်ဖဝါးကို ဟက်လက်လှန်ထားပြီး လက်မကို အထဲထားလျက် လက်သီး ဆုပ်ပါ။ လက်မောင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့် ထားလျက် နားရွက်ဆီသို့ မြှောက်ယူ ပါ။

▲ လက်မောင်းကို တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ် နေရာများတွင် ဆုပ်ကိုင်၍ ခန္ဓာကိုယ်၏ ဘေးဘက် သို့ ဆန့်တန်းဆွဲထုတ်ပါ။

လက်ဖဝါးကို ဟက်လက်လှန်ထားပြီး လက်မကို အထဲထားလျက် လက်သီး ဆုပ်ပါ။ လက်မောင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့် ထားလျက် နားရွက်ဆီသို့ မြှောက်ယူ ပါ။

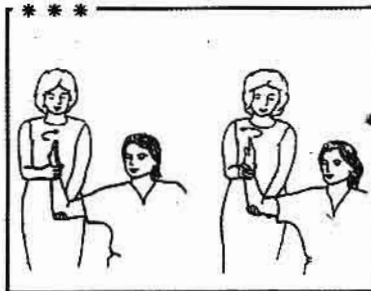

▲ တံတောင်ဆစ်ကို (၉၀) ဒီဂရီ ထောင့်မှန်ထား၍ ကွေးလျက် လက်ကောက်ဝတ်ပေါ်နှင့် တံတောင် ဆစ်၌ ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။

လက်ဖဝါးကို လူနာဘက်သို့ ထား လျက် လက်မောင်းကို လှည့်လိုက်ပါ။

၂၂၆ နုပျဉ်းရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ထို့နောက် လက်ဖဝါးကို လူနာဘက် သို့ထားလျက် လက်မောင်းကို လှည့် လိုက်ပါ။

မိမိကိုယ်တိုင် လှုပ်ရှားပြုလုပ်စေပေးရမည့် အစီအစဉ်

လက်ချောင်းများ။

လက်ကောက်ဝတ်များ။

လက်မောင်းများနှင့်

ပခုံးများအတွက် လေ့ကျင့်ခန်းများ

ဤလေ့ကျင့်ခန်းများသည် သင်၏ အဆစ်များ ပျော့ပျောင်းသွားစေရန် သင်၏ ကြွက်သားများ သန်မာစေရန် နှင့် လှုပ်ရှားစေရန် ကူညီပေးပါလိမ့် မည်။

ဤလေ့ကျင့်ခန်း၏ အခြားအကျိုး ကျေးဇူးများမှာ...

၃။ ခန္ဓာကိုယ် အချို့အစား တိုးတက်လာစေ ပါသည်။

၄။ ရောင်ရမ်းမှုကို လျော့ကျစေပါသည်။

၅။ ခန္ဓာကိုယ်၏ ထိတွေ့စွာမှုကို တိုးတက်လာ စေပါသည်။

* ဤလေ့ကျင့်ခန်းများကို တစ်ခါ ပြုလုပ်လျှင် (၁၀) ကြိမ် တစ်နေ့လျှင် (၂) ကြိမ် လေ့ကျင့်။

* လေ့ကျင့်ခန်းအသီးသီးကို ဖြည်း ဖြည်းချင်း ပြုလုပ်ပါ။

* အားစိုက်၍ ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရှားမှု မပြုပါနှင့်။

* နာကျင်မှုကို သင် ခံနိုင်ရုံမျှသာ လေ့ကျင့်ခန်းများကို ပြုလုပ်ပါ။ အရိုးအဆစ်များ မူလအတိုင်း ပြန် ဖြစ်လာသောအခါ မခံစားရတော့ ပါ။

ပခုံးကျွေးခြင်းနှင့် ဆန့်ခြင်း

ပုံစံအနေအထား

အောက်ပါပုံစံအနေအထား (၃) မျိုး တွင် သင့်အား လေ့ကျင့် ကုပေးနေသူ (physiotherapist) ညွှန်ပြသည့် ပုံစံ အနေအထားဖြင့် စတင်ပြုလုပ်ပါ။

လဲလှယ်သုံးစွဲ

အထောက်အထားဖြင့် ထိုင်လျက်သုံးစွဲ

အထောက်အထားဖြင့် ထိုင်လျက်သုံးစွဲ

၁။ လွှေစီးဆင်းမှုကို တိုးတက်ကောင်းမွန်စေ ပါသည်။

၂။ အာရုံခံနှင့် လှုပ်ရှားမှု ဆောင်ရွက်ရက်များကို စုပေါင်းလုပ်ဆောင်လာစေပါသည်။

ရှေ့လဆက်စတင်ပါရန်

တင်ထွန်းအောင် (လှေကားရောင်)

ကွမ်းရွက်ပေါ်က

စေ့စေ့အရမ်း

ဝသုဒ္ဓါသက္ကရာဇ်

ကျွန်ုပ်သည် သာသနာ့ဘောင်သို့ ရောက်ရှိပြီး (၃)ဝါမြောက် ဝါဆို သီတင်းသုံးရန် သံဖြူဇရပ်မြို့နယ်၊ ကရုဗိ မွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိစဉ်က ဖြစ်သည်။

ထို “စေ့စေ့” အကွရာလေးလုံးနှင့် စုန်းပု၊ နတ်ပု၊ အမှောင်ပယောဂများ ကို အစွမ်းထက်မြက်စွာ ကုသနိုင်သူ မွန်တိုင်းရင်းသား ဦးပဉ္စင်းကြီးတစ်ပါး နှင့် ကျွန်ုပ် တစ်နှစ်နီးပါး အတူနေခဲ့ရပြီး ကျွန်ုပ်၏မျက်မှောက်၌ အမှောင်ပယောဂ ဝင်လုနားများကို မနီမူတ်၍ ကုသပေးနေသော ဖြစ်ရပ်များကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

ကျွန်ုပ် သံဖြူဇရပ်မြို့ အင်ကြင်း တောင်တန်းရှိ ရွှေဘုန်းပွင့်ကျောင်း တိုက်တွင် ဒုတိယမြောက် ဝါကပ်ပြီး သီတင်းကျွတ်သည်နှင့် ဆရာတော်ကို လျှောက်ထား၍ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျေးလက်တောရွာ တစ်ရွာ၌ သပ္ပာယ် မျှလျှင် သီတင်းသုံးရန် ဖြစ်သည်။

ကရုဗိရွာသို့ရောက်ခဲ့ရာ စစ်ပြန် သူငယ်ချင်းမြင့်ကြိုင်နှင့် တွေ့သဖြင့် သူကတစ်ဆင့် ကျေးရွာကောင်စီရုံး အနီး ဉာဏပိပကျောင်းတိုက်မှ တိုက် အုပ် ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မာဝံသ နှင့် တွေ့ဆုံပေး၍ သိကျွမ်းရသည်။

ကရုဗိရွာနှင့် ဝဲကလောင်းနှစ်ရွာ ကြား “နီတိတွတ်ကုန်း” (မွန်အခေါ် တကွန်ကရက်) တွင် ထိုဦးပဉ္စင်း၏ အမြော်အမြင်အစီအစဉ်ဖြင့် ဇရပ်ကြီး တစ်လုံး ဆောက်လုပ်ထားပါသည်။

အနီးတွင် ထုံးဖြူဖြူနှင့် ငွေရောင် ဟပ်နေသော စေတီတစ်ဆူ သပ္ပာယ်စွာ တည်ရှိပါသည်။ “ငွေစမ်းချောင်း စေတီ” ဟု ဘွဲ့သမုတ်ထားပါသည်။

ဇရပ်ဟုဆိုသော်လည်း ကျောင်းဆုံစံ ကျ သွပ်မိုးပျဉ်ကာ ဘုရားဆောင်နှင့် တစ်ပါးနေအခန်းလည်း မရှိပါ။ ဘုရားဆောင်ရှေ့မှာ စေတီဆောင်တစ်ဆူ ကျယ်ပြီး ခါးတစ်ပိုင်းထိ တင်တည် လေးဖက်လေးထန် စွင့်ထားသည်။

‘စေ့စေ့’

ထိုအကွရာလေးလုံးကို လူတိုင်းသိပြီး အမြင်ရိုးနေကြပါလိမ့်မည်။ ထိုအကွရာလေးလုံးကို ရှေးရှေးဆရာတော်ကြီးများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဘိုးတော်များသည် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စီရင်၍ အသုံးပြုခဲ့ကြပါသည်။

အဆောင်လက်ဖွဲ့၊ လာဘ်ခေါ် ရှေးရောင်းကောင်းရေး၊ အရံအတား စသည်ဖြင့် မည်သို့မည်ပုံ သုံးစွဲပါက အစွမ်းထက်သည်၊ အောင်မြင်သည်ဟု ယုံကြည် လက်ခံခဲ့သည်မှာလည်း ယနေ့ထိတိုင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းခဲ့ပါပြီ။ ပီယ၊ လာဘာ၊ သိဒ္ဓိဘက်တွင် အသုံးများသည်။

ကရုဏိဋ္ဌာသင်္ချိုင်းရှေ့ ကားလမ်း (ထိုစဉ်က မြေခိုလမ်း) ဘေးဘယ်ညာတွင် ယူကလပ်ပင်ကြီးများနှင့် ဟိုအဝေးပင်လယ်မှ တိုက်ခတ်လာသော လေကို ရှူရှိုက်ရသည်။

နံပိတွင်ခေါ် တကွန်ကရက်မှာ တစ်ချိန်က ရွာဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ တောင်ကုန်း မိုးခိုတွင်တည်ရှိပြီး လူအသွားအလာ ကျသည်။ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ လှည့်ကင်း တိုက်ကင်းအဖွဲ့များကို ရန်သူမှ အပေါ်စီးမှနေ၍ အမြဲတမ်း တိုက်ခိုက်ရာလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ဓားပြအဖွဲ့ မင်းမူရာနေရာလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ဒုစရိုက်သမားတို့ ကြီးစိုးပြီး မကြာခဏ ဓားထိုးမှု ပြန်ပေးသွဲ့၊ လူသတ်မှုများ ဖြစ်ပွားရာလည်းဖြစ်၏။

ထိုဇရပ်ကြီး၏ရှေ့ ကားလမ်းနံဘေးတွင် ခရီးသွားနားခိုရာ ဇရပ်လေး၏ ဘေးတွင် ရေတွင်းဟောင်းတစ်လုံးရှိသည်။ ဂျပန်ခေတ်က လူသတ်၍ ရေတွင်းထဲ ပစ်ချခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုရေတွင်းမှ ဂျပန်စစ်သားများ သုံးသည့် ဓားများလည်း ဆယ်ယူရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မကျွတ်လွတ်နိုင်ကြသေးသည့် မွန်၊ ဗမာ၊ ကရင်၊ ဂျပန် ပရလောကသားတို့သည် ညအခါ အခြောက်အလှန့်နှင့် ဝင်ပူးတတ်သည်မှာလည်း ခဏခဏ။

ထိုနေရာ၏ ဇရပ်၌ ကျွန်ုပ်နှင့် အရှင်ခေမာဝံသ၏ ခမည်းတော် ကပ္ပိယကြီး ဦးခက်တို့နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဇရပ်နှင့် အလှမ်းဝေးဝေးတွင် တဲ(၄-၅)တဲနှင့် ရွာသားတချို့နေကြသည်။

ပယောဂကုသော မွန်တိုင်းရင်းသား ဦးပွင်းအရှင်ခေမာဝံသကို ထိုနယ်မြေတစ်ဝိုက်ရှိ ဒကာ၊ ဒကာမများက “ဦးပွင်းလယ်” ဟု ခေါ်ကြသည်။

၂၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုဦးပွင်းသည် ဝါတွင်း၌ ကျောင်းမကြီးရှိရာ ဉာဏဒီပကျောင်းတွင် ဝါကပ်သီတင်းသုံးပြီး တစ်ခါတစ်ရံ မနက်(၉)နာရီလောက်တွင် ကျွန်ုပ် သီတင်းသုံးရာ တကွန်ကရက်သို့ ကြွလာပြီး နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းကာ ညနေ (၄-၃၀)ခန့်တွင် ကျောင်းကြီးသို့ ပြန်ကြွလေ့ရှိပါသည်။

သီတင်းကျွတ်လျှင် ကျောင်းကြီး၌ ကထိန်ခင်းပြီးသည်နှင့် တကွန်ကရက်တွင် ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးရင်း သာသနိက အဆောက်အအုံများ အတွက် ပန်းရံပန်းပုဆရာကြီး ဦးမောင်နှင့် အကောင်အထည်ဖော်သည်။

အရှင်ခေမာဝံသ (ဦးပွင်းလယ်) ရောက်ရှိနေချိန်မျိုးတွင် သံဖြူဇရပ်၊ ဗမာ၊ ကရုဏိ ဝဲကလောင်း အံခဲ ထင်ရှူး၊ လမိုင်း စသော ရွာများမှ ပယောဂကုလူနာများ တဖွဲဖွဲရောက်လေ့ရှိပါသည်။

လူနာများကို လည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကားဖြင့် လည်းကောင်း သယ်ဆောင်လာတတ်ကြပါသည်။ တချို့လူနာများကို ပွေ့ပိုက်မ၊ ချီ သယ်ဆောင်လာရသည်လည်း ရှိ၏။

လာရောက်သည့် လူနာများကို ဘုရားဆောင်တွင် လက်ခံကုသပေးပါသည်။ ကုသသည့်အခါတိုင်း ကွမ်းစား

တတ်သော ကျွန်ုပ်ထံမှ ကွမ်းရွက်တောင်းလေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်ပေးသည့် ကွမ်းရွက်များထဲမှ အနာဆာမဲ့သည့် ကွမ်းတစ်ရွက်တည်းကိုသာ ယူလျက် လူနာကုသပါသည်။

ကုသသူမှာ လူနာ၏ လက်ခံ လက်ဖောင်း၊ ဖျက်အား ဦးဆောင်သူကိုယ် အနံ့သု၏ လက်ညှိုးနှင့် ဟိုထောက်သည် ထောက်ပြရာ လူနာ၏ ဦးညှပ်သံများ ထက်ဟစ်သံများ အသားများ တဆတ်ဆတ်ဘန်လွန် လူးလူးလိပ်လိပ် ခြံသွားသည်များကို ကျွန်ုပ် သတိထား တွေ့မြင်နေရသည်။

ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်စားစွာ စူးစမ်းကြည့်ရာ အရှင်ခေမာဝံသသည် သူ၏ လက်သည်းချွန်နှင့် သို့မဟုတ် စုတ်အပ်နှင့် ဟိုထောက်သည်ထောက်ပြ၍ လူနာရှင် နာကျင်ကာ အသံများထွက်လာသည်ဟု ယူဆခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့သောအခါ ညနေ (၄)နာရီခန့်ကတည်းက ဒကာ၊ ဒကာမလေးယောက်ခန့်နှင့်အတူ ရောက်လာသည့် အသက်(၃၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ကုသနေရာ ညနေ(၆)နာရီအထိ သက်သာမှုမရှိဘဲ ပို၍ကိန်းအော်ဟစ်သံ၊ ခြေဖနောင့်ဆောင့်သံများနှင့် လူးလိပ်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ နေ့စဉ် (၆)နာရီတွင် ကြေးစည်ထုလျက် ဘုရားသောတီတော်ရောက်၊ ဆီမီးပူဇော်ပြီး ဘုရားဝတ်တက်ကာ တရားထိုင်လေ့ ရှိပါသည်။ ယနေ့တွင် ဘုရားဆောင်အရှင်ခေမာဝံသ ဆေးကုနေသဖြင့် ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်းခဲ့ရပါသည်။

ကျောင်းဇရပ်ကြီးနံဘေးရှိ ငွေခဲချောင်းစေတီတွင် ဆီမီးကပ်လျှင် ကျောင်းရှေ့ မြက်ခင်းပြင်၌ နေထိုင်နေကျ ပရိတ်တော်(၁၁)သုတ်နှင့် အာသီသဂါထာတော်များကို ထုတ်တွင် ပုတီးကိုင်လျက် အသံတိုးတိုး

ခွတ်ဖတ် ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

မှောင်စပျိုးလာသည်အထိ လူနာ ကုသမှု မပြီးဆုံးသေးပါ။ ယခင်ကဆို လျှင် ပယောဂလူနာများကို အများဆုံး နာရီဝက်၊ တစ်နာရီခန့်မျှ ကုသပေး လိုက်လျှင် ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို သာ တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးပါသည်။

တွဲပိုမ၊ ချီ သယ်ဆောင်ခဲ့ရသော ပယောဂလူနာများ ကုသကောင်းမွန် သွားသည်အခါ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် ကန်တော့ပြီး ပြန်ကြသည်ကို မြင်ခဲ့ ရသော်လည်း ယနေ့(၂)နာရီနီးပါး ကြာမြင့်သည့်တိုင်အောင် ကုသနေရ သည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အရှင် ခေမာဝံသတစ်ပါး သည်တစ်ခါ အခက် အခဲကြုံနေရပြီဟု ထင်မိသည်။

ကျွန်ုပ် ပရိတ်တော်များကို ဆက်၍ ခွတ်ပွားပူဇော်နေစဉ်...

‘ဦးပဉ္စင်း...ကျောင်းပေါ် ခဏကြွ ခဲ့ပါ’

အရှင်ခေမာဝံသသည် ကျောင်း လှေကားအတက်အဆင်း နေရာမှ ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သံကြောင့် လက်အုပ်ချီကာ...

‘အရှင်ဘုရား... တပည့်တော် ဘာ ဆောင်ရွက်ပေးရမလဲ’

လျှောက်ထားသောအခါ နဖူးတွင် ချွေးတသီးသီးနှင့် အရှင်ခေမာဝံသမှ...

‘ဘာမှမရှိပါဘူး၊ ကျောင်းပေါ်မှာပဲ ထိုင်နေပါ ပရိတ်ပစ္စုပ္ပန် ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေပါ’

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဘုမသိ ဘမသိနှင့် ‘တင်ပိုတရား’ဟု လျှောက် ထား၏။ ကြိမ်ကုလားထိုင်တစ်လုံး၌ ထိုင်နေရလိုက်ပါသည်။

အရှင်ခေမာဝံသသည် ကျွန်ုပ် ငြိမ် သက်စွာ ထိုင်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး ဘုရားဆောင်ဘက်သို့ ပြန်သွားကာ ပယောဂလူနာအား ဆက်၍ ကုနေပါ

သည်။

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် လူနာသည် ငိုယိုလျက် မွန်ဘာသာဖြင့် ဘာတွေ ပြောနေသည်ကို မသိပါ။ ငြိမ်သက် သွားပြီးနောက် ကန်တော့သည်ကို တွေ့ရပြီး ကျောင်းပေါ်မှ လူနာနှင့်အတူ ဒကာ၊ ဒကာမများ အားလုံးဆင်းသွား ကြပါသည်။

ပါလာသော လှည်းများဖြင့် ဝဲကလောင်းရွာဘက်သို့ ထွက်သွားကြ လျှင် အရှင်ခေမာဝံသသည် နဖူးမှ ချွေးများကို ပဝါဖြင့် သုတ်လျက် ကျွန်ုပ် အနီးရှိ ထိုင်ခုံတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်ပါသည်။

‘ဟူး...ဒီတစ်ခါ ကုရတာ အခက်ဆုံးပဲ ဦးပဉ္စင်းရ’

အရှင်ခေမာဝံသသည် သက်ပြင်းချ လေပူများထုတ်ကာ ညည်းတွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ ဘာမှမသိသူမို့ နားထောင် နေရပါသည်။

‘တပည့်တော်... ဒီလိုရောဂါကုနေရင် အရှင်ဘုရား ကျောင်းအောက်ဆင်းပြီး ပရိတ်ပစ္စုပ္ပန် ဘုရား ပရိတ်တော်ရဲ့ အာဏာစက်၊ ပဋ္ဌစက်က စွမ်းတယ်၊ အရံ အတာရိတယ်၊ လူနာမှာ ပူကပ်လာတဲ့ ပယောဂကို တပည့်တော် ခွာထုတ်ပေးပဲ ယထာကတု၊ သွားလယ်ပျိုပိတ်ဆို့နေကြောင်း ငိုယိုပြီး ပြောနေတယ်။

မွန်စကားဆိုတော့လဲ အရှင်ဘုရားက ယဝါ ဘဲကို၊ ပူကပ်နေတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး

ကျောင်းပေါ်က ဆင်းပေးပဲ သူ့ရောဂါ အရှင်ဘုရားက ပရိတ်ပစ္စုပ္ပန်တော့ ဖြတ် ယထာနိုင်ဘူး၊ ပူလောင်တယ်ဆိုပြီး ပြန် ကပ်လာတယ်။

လူနာမှာ အလှူအလှိုဏ်း ဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားကို ပရိတ်ပစ္စုပ္ပန်တဲ ကျောင်း ပေါ်တက်ခဲ့ဖူး ခေါ်လိုက်တာပါ၊ စိတ်မရှိပါနဲ့ ‘ဘုရား’

ကျွန်ုပ်မှာ ထိုစဉ်က ရဟန်းဝါ(၃)ဝါ မျှသာရှိပြီး အရှင်ခေမာဝံသမှာ (၁၈)ဝါ ရှိလျက် တောင်းပန်စကားပြောလာ သောကြောင့်...

‘တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား တပည့်တော်မသိလို့ ကျောင်းအောက် မှာ ပရိတ်သွားရွတ်နေတာပါ’

‘တပည့်တော် ခွင့်လွှတ်ပါတယ် စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ အရှင်ဘုရား ပရိတ် ပူဇော်တာ မကြိုက်လို့လဲ မဟုတ်ပါ ဘူး၊ ကောင်းပါတယ်။ ပရိတ်တော်ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးက အများကြီး ရှိပါ တယ်။

တပည့်တော်ဆို ဒီတစ်ခါ ကုရတဲ့ လူနာကို ကွမ်းရွက်နဲ့ ကုလို့မရ ဖြစ်နေ တယ်။ ပညာသည် စုန်းကဝေက တပည့်တော်ကို မမူဘူး။ စိန်ခေါ်နေ တယ်။ ပွဲကြမ်းပြတယ်။

တပည့်တော်လဲ အပွဲပွဲ နွဲ့လာလိုက် တာ ဒီတစ်ခါ ဆရာမနိုင် ဇောချွေးတွေ ပြန်လာတယ်။ နောက်ဆုံး သတိရလို့ ဘုရားဆောင်က အရှင်ဘုရားရဲ့ ပရိတ် ရေကို ယူပြီး ကဝေမကိုဖျန်း၊ ကွမ်း ရွက်ပေါ် ပရိတ်ရေပါဆွတ်ပြီး ကုသ လိုက်မှ ကဝေမ မာန်ကျိုးပြီး ငြိမ်သွား တော့တယ်’

အရှင်ခေမာဝံသက သူ၏ တွေ့ခဲ့ရ သော အတွေ့အကြုံကို ပြန်ပြောပြနေ သည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဤထာဝရတရား တွင် တစ်ပါးတည်း သိတတ်သူသည်

နေရက်မှစ၍ “တောင်ငူကိုင်၍ ထိုင်
နေသော တောင်တန်ဆာသနာပြု
မေတ္တာရှင် ဆရာတော်ကြီး အသျှင်ဥက္ကဋ္ဌ
သာရ”၏ ပလတ်စတစ်လောင်းထား
သည့် ပုံတော်ကြီးကို ဘုရားဆောင်၌
ပူဇော်ခံထားရှိပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်
တော်မမူခင်က ရရှိခဲ့သော ပရိတ်ရေကို
ကော်ပလင်းကြီးတွင် ရေပွား၍ ထို
ပရိတ်ရေထဲ၌ လက်တစ်ဆစ်ခန့်ရှိ
သစ်မင်းစလေးကိုပါ ထည့်ထားခဲ့
သည်။ သွားလေရာ တစ်ခါတည်း
ယူဆောင်သွားတတ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ဘုရားဝတ်တက်လျှင် ထို
ပရိတ်ရေပလင်းကို အဖုံးဖွင့်၍ ကျွန်ုပ်
ရှေ့တွင် ချကာ ပရိတ်တော်(သ)သုတ်
ကို အမြဲမပြတ် ပူဇော်လေ့ရှိပါသည်။

ဦးစီးပါက ဘုရားဆောင်တွင်
ပရိတ်တော်ရေပလင်းကို ကျွန်ုပ် အသုံး
ပြုသည့် (၉)လုံးပုတီး စွပ်လျက် ပြန်
ထားလေ့ရှိပါသည်။

အရှင်ခေမာဝသသည် ယုံကြည်စွာ
ဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ပရိတ်ရေကို ယနေ့
အသုံးပြုလိုက်သည့်အတွက် ဝမ်းသာ
မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

အရှင်ခေမာဝသသည် သူကြိုက်
နှစ်သက်သော လန်ဒန်စီးကရက်ကို
မီးညှိ ဖွာရှိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ဆက်ပြော
သည်မှာ...

‘တပည့်တော် တစ်လလောက် ခရီးသွားနေ
တုန်းက တချို့နာဆွေ ကျောင်းကို ရောက်
လာကြတော့ အရှင်ဘုရားက ပယောဂ
မကုတတ်ဘူး၊ ဒီပေယံ၊ ဒီပရိတ်ရေကို
ယူသွားပြီး လူနာကို ဖျက်စဉ်ဆတ် ကိုယ်မှာ
ဖျန်းဆိုပြီး ပေးခဲ့တဲ့အတွက် မွန်တိုင်ရင်း
သာဒဏာတွေက ကျေးဇူးတင်ကြတယ်။
တပည့်တော်ကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ ပရိတ်
အပ်ပွတ်ပါ၊ ပဌာနလံ ပူဇော်ပေးပါ၊ ပရိတ်

တော် အစွမ်းတယ်လောက်ထက်တယ်ဆို
တာ ဒီနေ့လက်တွေ့ပဲ တပည့်တော် အရမ်း
ယုံကြည်သွားပြီ’

အရှင်ခေမာဝသ၏ စကားကြောင့်
ကျွန်ုပ် ထပ်မံ ကြည်နူးဝမ်းသာရပြန်
သည်။ မှန်ပါသည်။ အရှင်ခေမာဝသ
မရှိသည့်အခါ ရွာထဲတွင် အချိန်မတော်
ပယောဂဝင်ပူးနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို
အားကိုးစွာ လာပင့်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ မွန်ဘာသာစကားလည်း
မတတ်၊ ထိုမွန်ရွာလေး၌ နေစဉ် ဆွမ်းခံ
ရင်း ဆွမ်းဒကာများနှင့် သိကျွမ်းရ
သော်လည်း အာဂန္တုဉှေသည်ရဟန်း
လည်း ဖြစ်ခြင်း၊ ပယောဂများလည်း
မကုတတ်သဖြင့် ပရိတ်တော်၏ အာနု
ဘော်အစွမ်းကို ယုံကြည်စွာ ပရိတ်ရေ
များကို စွန့်ပေးခဲ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်ုပ် မှာကြားလိုက်သည့်အတိုင်း
ဆောင်ရွက်၍ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ
သွားသော ဒကာများက ကျေးဇူးတင်
စွာဖြင့် ကုန်တော့ပွဲနှင့် အတူလာ
ရောက် ကန်တော့ခြင်းကို လက်ခံခဲ့ရ
ပါသည်။

‘တပည့်တော်က အရှင်ဘုရားလို မကုတတ်
တော့ ပရိတ်ရေပဲ ပေးလိုက်တာပါ၊ ပျောက်
တယ်ဆိုတော့ ဝမ်းသာရတာပေါ့။’

အရှင်ဘုရား၏ ပညာကိုလဲ တပည့်တော်ကို
တပည့်ပဟ မှတ်ယူပြီး ပေးတော်မူပါကုရား။
သတ္တဝါဝေနေယူတွေကို အရှင်ဘုရား ခရီး
သွားတဲ့အခါ ကြုံလာရင် ကုသပေးချင်ပါ
တယ်’

ကျွန်ုပ်ကိုလည်း အရှင်ခေမာဝသ
က ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ခင်မင်သူဖြစ်၍
ပညာလိုချင်ကြောင်း တောင်းပန်
လျှောက်ထားလိုက်ရာ...

‘တပည့်တော် ပညာက ကွမ်းရွက်
သန့်သန့်တစ်ရွက်ရှိဖို့က အဓိကပါ’
‘ကွမ်းရွက်နဲ့ပဲလား၊ ဦးတော့
ကော...’

‘တပည့်တော် ဆရာစာမချန် ပြောပါပယ်၊
ကုသပယ်သူက သီလ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံဖို့
လိုတယ်။ လူပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင်လဲ ငါးပါးသီလ
စစ်ကြပ်ပြည့်စုံဖို့လိုတယ်။ ကွမ်းရွက်ပေါ်မှာ
လက်နဲ့ စ.ဝ.ပ.ဆိုတဲ့ အက္ခရာကိုရေးပြီး
စုန်းပူ၊ နတ်ပူ၊ အမှောင်ပယောဂပူနေတဲ့
သူနဲ့ ရွှေကိုယ်ပေါ်မှာ ဟိုထောက်ဒီထောက်
စမ်းသပ်ကြည့်ရတယ်။’

ခေါင်းပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ ကျောမှာဖြစ်စေ
ရင်ဘတ်မှာဖြစ်စေ ပယောဂ ဝင်ကပ်နေ
တတ်တယ်။ ဥပမာ ဦးခေါင်းမှာ တပည့်တော်
ထောက်ပံ့လို နာကျင်ပယ်၊ ငိုယပ်ရယ်ပယ်
ဆိုရင် ပယောဂ နှောင့်ယှက်ထားတာ
သေချာပါပြီ။

ဒီအခါမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အာဏာ
စက်နဲ့ ခွာခိုင်းတယ်။ ဖယ်ခိုင်းတယ်။ ထုတ်
ခိုင်းတယ်။ ပြုစာဖမ်းစာထားတဲ့ ပညာသည်
က ထက်နေရင်တော့ ပညာပြိုင်ရတော့တာ
ပေါ့။

ဒီနေ့ ကုလိုက်ရတဲ့ လူနာဆိုရင် ပညာချင်
နေတဲ့ စုန်းကဝေပေါ့။ စ.ဝ.ပ.အပြင် ပရိတ်
ရေးပါ၊ တိုက်ထုတ်ကုလိုက်ရတာ အရှင်
ဘုရားအမြဲပဲ။ ကဝေပတော့ ကြောက်စရာ
တုန်လှုပ်သွားပြီ’

မွန်ဦးပဉ္စင်း အရှင်ခေမာဝသ ရှင်ကြံ
သောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ အသေအချာ
မှတ်သား၍...

‘အရှင်ဘုရားက စ.ဝ.ပ.ဝအကွဲ
လေးလုံးနဲ့ ကုတာဆိုတော့ စ.ဝ.ပ.ဝ
ပါဠိတော်ကိုရော သိပါသလား၊ ဘုရား’

ကျွန်ုပ် ပညာစမ်းသည့် သဘော
မဟုတ်ဘဲ ရိုးသားစွာ မေးကြည့်သော
အခါ...

‘တပည့်တော်ကို ပညာပေးတဲ့ ဆရာ
ဘုန်းကြီးက ၈.၁.၁၀ ပေးခဲ့ပါတယ်။ ပါဠိ
တော်ကို မသိပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့
ဂါထာဆိုတာလောက်ပဲ သိတာ ပါဠိတော်ကို
အရှင်ဘုရား သိထားရင် ပြောပြစေချင်ပါ
တယ်ဘုရား’

အရှင်ခေမာဝံသသည် ငါဆိုသည်
ဆရာမာန်ကင်းစွာ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံ
ပြောဆိုသဖြင့် ဓမ္မမစ္ဆရိယကင်းစွာ
ကျွန်ုပ်သိထားသမျှ ပြန်လည်ဝေငှ
ပေးချင်စိတ် ဖြစ်လာပါသည်။

**ဗုဒ္ဓရိယသီးပါးရှိရာတွင် ဓမ္မမစ္ဆရိယ
တင်းပါက ထိုသူအတွက် ပညာပါရမီ
ပြည့်ဝလာတတ်ပါသည်။** ဤသို့
ယုံကြည်မှုဖြင့်...

‘တပည့်တော်က နေ့ည ဘုရားထပ်တက်
တိုင်း ပရိတ်တော်(၁၀)သုတ် ပဌာန်း
ပစ္စယဒေသ၊ ဗုဒ္ဓအာသီသဂါထာတော်တွေ
လဲ အပြုရွတ်ဖတ်ပူဇော်လေ့ ရှိပါတယ်။
၈.၁.၁၀ ပါဠိတော် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလဲ
လေ့လာမှတ်သားထားပါတယ်။ ၈.၁.၁၀ ကို
အခုလို အဆုံးပြုရကောင်း မသိချိုး အမှန်ပါ
ဘုရား’

ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် အရှင်ခေမာ
ဝံသသည် ပြုံးလျက် သုဗ္ဗာရိကံနေ
သော လန်ဒန်စီးကရက်ကို ဆေးလိပ်
ပြာခွက်ထဲ ချလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်
ဘက်သို့ မျက်နှာမူ လက်အုပ်ချီပြီး...

‘တပည့်တော်က အရှင်ဘုရားလိုပဲ
အသက်ကြီးမှ သာသနာဘောင်ထဲ
ရောက်လာတာပါ။ ပရိယတ္တိစာလဲ
မသင်ခဲ့ရပါဘူး။ အရှင်ဘုရားကတော့
ကြိုးစားတယ်။ လေ့လာတယ်။ မှတ်
သားတယ်။ တပည့်တော် ချီးကျူးပါ
တယ်။

၈.၁.၁၀ ပါဠိတော်နဲ့ အနက်
အဓိပ္ပါယ်ကို အရှင်ဘုရား သိထားရင်
ရေးပေးမိဘုရား။ တပည့်တော် ရှိသေ
လေးစားစွာ ပန်ကြားပါတယ်’

အရှင်ခေမာဝံသသည် မေတ္တာသုတ်
ပရိတ်တော်လာ မေတ္တာမူ(၁၅)ချက်မှ
‘**အနုတိမာနိစ-မာနမာန** ကင်းသူ
လည်း **အဿ-ဖြစ်ရမည်**’ ဟူသော
သူတော်ကောင်းတို့၏ မွန်မြတ်သော
စိတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ထက် ဝါကြီးသော်
လည်း ဝါငယ်သူ ကျွန်ုပ်ထံမှ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ တရားဒေသနာ ၈.၁.၁၀
ပါဠိတော်ကို ရှိသေလေးစားစွာ လိုလို
ချင်ချင် တောင်းခံပါသည်။

သို့အတွက် အရှင်ခေမာဝံသကို
ရှေးကထက်ပင် ဂရုဓါရထား လေးစား
ကြည်ညိုမိပါတော့သည်။

အကြောင်းမှာ အရှင်ခေမာဝံသ
သည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ တောထွက်ရဟန်း
တစ်ပါး ဖြစ်သော်လည်း နေ့ည တရား
ဘာဝနာပွားများရာ၌ ကျွန်ုပ်တက်
သာလွန်ပါ၏။

သူ့ထံသို့ ရောက်လာသည့် လူနာ
များအပေါ်တွင်လည်း လာဘ်လာဘ
ငွေကြေး မမျှော်လင့်ဘဲ မေတ္တာ
စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ကုသပေးနေ
သည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

အရှင်ခေမာဝံသသည် တရား
ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသော အရှင်သူ
မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မဂုဏ်
တော်အစွမ်းနှင့် ၈.၁.၁၀ တည်း
ဟူသော အက္ခရာလေးလုံး၏ ပါဠိ
တော်အစုံကို မသိဘဲနှင့် ကုသမူပညာ
ဤမျှထက်နေပါလျှင် ပါဠိတော်အနက်
ကို သိ၍ ကုသမည်ဆိုပါက အတိုင်း
ထက်အလွန် ဆိုဖွယ်ရာမရှိ အစွမ်း
ထက်မည်မှာ သေချာ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ် ရွတ်ဆို

ပွားများနေသည့် ၈.၁.၁၀ အက္ခရာ
လေးလုံး ပေါ်ထွန်းဆင်သက်လာ
သည့် မူရင်းပါဠိတော်ကို အောက်ပါ
အတိုင်း စာရွက်ပေါ်တွင်ရေး၍ မွန်
ဦးပွင်း အရှင်ခေမာဝံသသို့ ရှိသောစွာ
ဆက်ကပ်လိုက်ပါသည်။

‘**စက္ခုယာရ ယစိတ္တော
ဓမ္မည ဓမ္မသာမိကော။
ဗလုပေတော ဗလစရာ
ဇရတောဒေတုပေရံ။**

✦ **စက္ခုမာ-မံသ**, ပညာနှစ်ခြာသော
စက္ခုနှင့် ပြည့်စုံတော်မူဘိသော၊
စရံ-စရဏ(၁၅)ပါးကို၊

အာစိတ္တော- အမြဲမပြတ်
လေ့ကျင့်ထားတော်မူသော၊

✦ **ဓမ္မည**-တရားအဖုံဖုံ အလုံးစုံကို
သိမ်းကျုံးသိမြင်ပြီးသော၊

ဓမ္မသာမိကော - တရားတော်ရှင်
ဖြစ်တော်မူသော၊

✦ **ဗလုပေတော** - ဉာဏ်တော်အား
ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊

ဗလစရာ - အားဆယ်ပါးကို
ဆောင်တော်မူသော၊

✦ **ဝရဒေါ**-နိဗ္ဗာန်ဆုကို ပေးတော်မူ
တတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
မေ-တပည့်တော်အား။

ဝရံ-ကောင်းကျိုးအစု မြတ်သော
ဆုကို **အေတု**-လျှင်စွာမနေ ပေးသနား
တော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

ကျွန်ုပ် ရေးသားပေးသည့် ၈.၁.၁၀
ပါဠိတော် ဂါထာနှင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်
ကို အရှင်ခေမာဝံသသည် ဝမ်းသာစွာ
လက်ခံပြီးနောက် ကျေနပ်မသုံး ဖြစ်နေ
၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ တရားရတနာ
လက်ဆောင်ကောင်းတစ်ခု ထိုက်ထိုက်
တန်တန် ရသွားသဖြင့် ကြည်နူးစိတ်
များ ဖြစ်တော်...

ထွက်ရပ်ပေါက်ခွာ

နှင့် ပိဋကလောက ဟူသည့်

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်များ

ရွှေတော် မြေစင်္ကာ

အင်းဝမင်းခေါင်

လောကတွင် အမှားနှင့် အမှန်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ထိုနှစ်မျိုးသည် ပေါင်းစည်း၍ မရ။ မှားလျှင် မှား(သို့မဟုတ်) မှန်လျှင် မှန်ရပေမည်။

ထို့အတူပင် အတုနှင့် အစစ်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပြန်သည်။ ထိုနှစ်မျိုးသည်လည်း ပေါင်းစည်း၍မရ။ အတုဖြစ်လျှင် ဖြစ် (သို့မဟုတ်) အစစ်ဖြစ်ရပေမည်။

တစ်ယောက်သာ ထိုင်နိုင်သော ကုလားထိုင်တစ်လုံး ပြုလုပ်ထား၏။ ထိုကုလားထိုင်တွင် မောင်ဖြူထိုင်နေပါက မောင်မဲ ဝင်ထိုင်၍ မရပေ။ ထို့အတူပင် မောင်မဲ ထိုင်နေပါကလည်း မောင်ဖြူ ဝင်ထိုင်၍ မရတော့ပေ။

နာမ်တရားခေါ်သော စိတ်အာရုံတွင်လည်း သည်အတိုင်းပင် အာရုံစိတ်တွင် တရားစိတ်ဝင်နေပါက မတရားစိတ်ဝင်၍ မရပေ။ မတရားစိတ် ကပ်ငြိနေသော စိတ်အာရုံတွင်လည်း တရားစိတ်ဝင်၍မရတော့ပေ။

ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည် ကိုယ်ပိုင်အကျိုးသတ်ရောက်မှု အပေါ်မှာသာ ရပ်တည်နေရ၏။

လောကတွင် မြင်စရာတွေ များလှ၏။ ကြားစရာတွေ များလှ၏။ သိစရာတွေ များလှ၏။ ကိုယ်မမြင်ရ၊ မကြားရ မသိတာတွေ တစ်ပုံကြီး သာမန်မျက်စိ၊ သာမန်နားနှင့် သာမန်အသိတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသော တစ်ဘဝ အသက်ရှင်ရေး၌သာ အကျိုး
F.30A, July, 2015.

ပြုနေရ၏။

သာမန်မျက်စိနှင့် မမြင်ရ၍ မိမိမယုံသာမန်နားနှင့်မကြားရ၍ မိမိမယုံ၊ သာမန်အသိသာ သိနေရ၍ မိမိမယုံ။ ဤသို့ဆိုလျှင် ဝိဇ္ဇာလမ်းနှင့် ဝေးကွာသွားမည်။

“ဝိဇ္ဇာအစ၊ သထုံက”

ဟု အဘအောင်မင်းခေါင် အမိန့်ရှိသည်ကို အရိယာအင်းဝိဇ္ဇာ ရသေ့ဦးစံသောင်း ပြန်ဟောပြုမှ သိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဝိဇ္ဇာအစကို ပျိုးထောင်ပေးသူကတော့ အရှင်ဗြဟ္မဒဿီ (ခေါ်) ရှင်အရဟံ ရဟန္တာမထေရ် မြတ် ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်အရဟံ၏ လမ်းညွှန် သွန်သင်ပေးမှုကြောင့် သာသနာ့ဝိဇ္ဇာကို အစပျိုးခဲ့ကာ အရှင်ထွက်အရိယာဝိဇ္ဇာအဖြစ် အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် အဘဗလသိဒ္ဓိရှင် နှစ်ပါး မြန်မာ့မြေတွင် စတင် ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အရှင်ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာ(၁၆)ဦးနှင့် အသေထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာ(၆၉)ဦး ဖြစ်လာပါသည်။ အသေထွက်ဆိုတာ တရားပေါက်ပြီး ဓာတ်မပေါက်တာဖြစ်ပြီး အရှင်ထွက်ဆိုတာ တရားပေါက်ပြီး ဓာတ်ပေါက်တာလို့ အမိန့်ရှိပါသည်။

ဓာတ်ပေါက်တာဆိုတာ မီးထုံ၊ ရေထုံ၊ မြေထုံ၊ လေထုံ စသည့် ထုံ

လေးပါးတွင် တစ်ပါးပါး ပေါက်ရမည်ဟု ဆိုသည်။ ရေထုံအောင်လျှင် ရေထုံချ၊ ရေမနစ်မှ ရေထုံအောင်သည်ဖြစ်၍ မီးထုံအောင်လျှင် မီးထုံချ၊ မီးငြိမ်းမှ မီးထုံအောင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဘုရားအလောင်း ယုန်မင်း ဥပမာထား၍ ဟောပြုပါသည်။

ထုံလေးထုံစလုံး အောင်ထားသူကတော့ အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် အဘဗလသိဒ္ဓိရှင် နှစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။ နာမ်ထိုင်အတတ်ကို တတ်သည့် အဘအောင်မင်းခေါင်၏မှာ အငှားရုပ်အမျိုးမျိုးနှင့် ပုဂံခေတ်ကစ၍ သာသနာပြုခဲ့ပါသည်။ အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ရုပ်ပုံ(၃)ပုံ ကျွန်တော် မြင်ခဲ့ပါသည်။

ဓာတ်ပုံတစ်ပုံက ဘိုကေခေါ် ခေတ်ပုံစံနှင့်ဖြစ်ပြီး တစ်ပုံက ဆံပင်အရှည်နှင့်အညိုအဝတ်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယနောက်ဆုံးပုံက ခြေကို ခိုက်ထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ပုံနှင့် တစ်ပုံ ရုပ်ရင်းမတူ။ နာမ်ထိုင်အတတ်ကို သုံးဦး ပုံစွာ

အငှားများနှင့် သာသနာပြုထားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

ခုနောက်ဆုံး အသုံးပြုနေသည့် ခြေကို ချိတ်ထားသောပုံက အဘအောင်မင်းခေါင်ပုံအစစ်မဟုတ်ပါ။ ပုပ္ဖိုးနယ်ဆင်မိရွာက ဆရာတော်ဘုန်းကြီးဦးအာစိတ္တ လူအမည် ဦးမင်းအောင်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးအာစိတ္တ မမာမကျန်းဖြစ်၍ ပျံလွန်တော်မူခါနီးမှာ အဘအောင်မင်းခေါင်အစစ်ရောက်လာပြီး ဆရာတော်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို အသုံးပြုရန် ခွင့်တောင်းကာ အသက်(နှစ်)လည်းချမ်း နှစ်ထိုင်အတတ်ဖြင့် အဘအောင်မင်းခေါင်၏ နာမ်ကို ချဉ်းထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းကြီးဦးအာစိတ္တက အသက်ပြန်ရှင်လာတော့ “ဟဲ့ ငါ့ကို ပုဆိုးအင်္ကျီ ဖြန်ဖြန်ပေးစမ်း” ဟု တောင်းပြီး သက်န်းချွတ် ပုဆိုးအင်္ကျီ လဲဝတ်ကာ ခုန်ပျံ ထွက်ခွာပြီး ကိုယ်ဖျောက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နောက် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာတော့ အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပုံတွေ ချိတ်ဆွဲပူဇော်လာသောအခါ ပုပ္ဖိုးနယ်ဆင်မိရွာသားတွေ တွေ့မြင်သွားပြီး... ‘လက်စွယ်တော့ အကအောင်မင်းခေါင် ဆိုတာ ဘယ်သူလဲမှတ်တယ် တို့ရဲ့ ဆွေမျိုး ဖြစ်နေပါလား’

ဟု ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ဒါကို ဝိဇ္ဇာများက အဘအောင်မင်းခေါင်ကို မေးလျှောက်သည့်အခါ အဘအောင်မင်းခေါင်က “ရုပ်ကတော့ ဆွေမျိုးပါ။ နာမ်က အဘပါ” လို့ ပြန်ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။ ယခုနောက်ဆုံး အထွက်ပြသွားသော ရုပ်ခန္ဓာသည် ဦးအာစိတ္တအမည် ဦးမင်းအောင်၏ ရုပ်နှင့် အထွက်ပြသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဘ အောင်မင်းခေါင်ကို ကျွန်တော် အမြင်ဓာတ်ဖြင့် မမြင်ဘူးပါ။ အိပ်မက်ထဲမှာတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အိပ်မက်ဖြင့် နှစ်ခါ လာခေါ်ဖူးပါသည်။

အပြင်အနေဖြင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင် အိပ်မက်နှင့် အဘထံမှာ သုံးလေးရက် လောက်ကြာမည်ထင်ပါသည်။ သူ့ထံ ကျွန်တော်လိုက်သွားတော့ ခြေကျင်ဖြင့် တောတောင်တွေ တော်တော်များများ ဖြတ်ရပါသည်။

သူနေသည့်နေရာမှာ ရဟန်းတော်များ၊ ဝိတ်ဖြူဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အညိုဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ယောဂီဝတ်အမျိုးသမီးများ များစွာကို တွေ့ရပါသည်။ သူတို့အားလုံးမှာ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဝိဇ္ဇာတွေဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ အဘက ကျွန်တော့်အား အင်းကွက်များချပြီး တိုက်ကျွေးပါသည်။ “မင်းကိစ္စပြီးပါပြီကွာ” လို့ အမိန့်ရှိပါသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်က...

‘လူတွေက ငါ့ကို အသေထွက်တယ်လို့ ပြောနေကြတယ် အဲဒီမဟုတ်ပါဘူး။ ငါက အသေပြုပြီး အရှင်ထွက်တာပါ’ ဟု ဆိုပါသည်။ အဘက အသား

လတ်လတ် အရပ်အမြင့်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်က သူ့ကို မောကြည့်ရပါသည်။

ဂေါတမ ဘုရားရှင်လက်ထက်က လူတွေ အရပ်အမောင်း ထွားကျိုင်းမြင့်သလို ပုဂံ ရှင်အရဟံခေတ်က လူတွေလည်း ယခု လူတွေထက် ထွားကျိုင်းပြီး ပိုမို အရပ်အမောင်းမြင့် လိမ့်မည်ဟု စဉ်းစားမိပါသည်။

အဘက အိပ်မက်ထဲမှာ သူ့ထံမှာ အမြဲနေရန် ပြောသော်လည်း ကျွန်တော်က “မနေနိုင်သေးပါဘူး အဘရယ်” ဟု ပြောသဖြင့် နေအိမ်အရောက် ပြန်ပို့ပေးပါသည်။ နောက် အိပ်မက်တစ်ခုကတော့ ဇာတ်လမ်းတွေ ရှည်သွားမှာမို့၍ ရေးမပြတော့ပါ။

ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာအသိ၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်ပညာဟာ အင်မတန် နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး အင်မတန်ခက်ခဲပါသည်။ ဘယ်လောက် ခံနိုင်ရည်ရှိမလဲ၊ ဘယ်လောက် သည်းခံနိုင်မလဲလို့ စမ်းသပ်ခံရတာတွေက အများကြီး ရှိပါသည်။

ဝိဇ္ဇာဖြစ်ဖို့ရန် မလွယ်ပါ။ အရိယာဝိဇ္ဇာဖြစ်ဖို့ဆိုလျှင် ပို၍ ခက်ခဲပါသည်။ အနည်းဆုံး သောတာပန်အဆင့်ရှိမှ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အရိယာဝိဇ္ဇာနယ်မှာ က သကဒါဂါမ်နှင့် နှောင့်တော့ များစွာ ပြန်မြင်နိုင်သည့် အနာဂါမ်ဝိဇ္ဇာ တွေက များပါသည်။ သူတို့၏ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်အမြင်များနှင့် ဘဝပဋ္ဌာန်းဆက်တွေကို ဖော်ထုတ်ပေးလို့ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

သူတို့၏ အလုပ်က တရားစည်းတမ်းခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်သာသနာပြုခြင်း၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေကို ရှာဖွေပြီး သာသနာပြုပေးဖို့ စာပေသွယ်ခိုင်းစေခြင်း၊ စာနုရ ရဟန္တာများကို ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း

ကယ်မပေးရမည့် သတ္တဝါများကို ကယ်မပေးခြင်း စသည်များဖြင့် နိစ္စဓူဝ သာသနာပြုနေကြပါသည်။ သူတို့မှာ လူတွေလို အားရသည်မရှိပါဟု ဆိုပါသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာလမ်းက အင်းဝိဇ္ဇာကအစ ဓမ္မဝိဇ္ဇာအထိ ဆယ်မျိုးရှိသည်ဟု ကျွန်တော်၏ ဆရာကြီး မန္တန်ဝိဇ္ဇာကိုယ်ချုပ် ဦးမောင်မောင်က အမိန့်ရှိပါသည်။

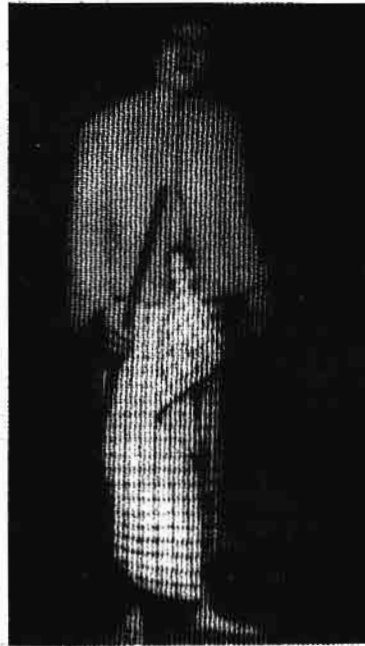
မြန်မာနိုင်ငံ လှည့်လည်ပြီး မနားမနေ သာသနာပြုရင်း ရန်ကုန်မြို့၊ အလုံမြို့နယ်မှာ တရားသာပေါက်ပြီး ဓာတ်မပေါက် ထုံ တစ်ထုံ မအောင်လို့ အသေထွက်ပြီး ဝိဇ္ဇာနယ် ကူးသွားပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဒုတိယဆရာဖြစ်သည့် ကုဏ္ဍသယမဟိဒ္ဓိစေတီ၏မှ ဆရာကြီးဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးအောင်ရွှေ (ပေါင်းတည်)သည်လည်း တရားပေါက်သော်လည်း ဓာတ်မပေါက်၊ ထုံ မအောင်၍ အသေထွက်နှင့်ပင် ဝိဇ္ဇာနယ် ကူးသွားပါသည်။

အသေထွက်နှင့် အရှင်ထွက်ခြားနားသည်မှာ အရှင်ထွက်က လက်ရှိခန္ဓာကိုယ်နှင့်ပင် ဝိဇ္ဇာနယ်ရောက်သွား၍ အသေထွက်က နောက်ခန္ဓာကိုယ်အသစ်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာနယ်ရောက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

မန္တန်ဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်နှင့် ကုဏ္ဍသယ မဟိဒ္ဓိစေတီ၏ ဝိဇ္ဇာဆရာကြီးဦးအောင်ရွှေ ကျွန်တော်၏ ဆရာနှစ်ဦးစလုံးသည် အကြားအမြင် ဓာတ်အပြည့်အဝ ရရှိပါသည်။

ဆရာကြီးဦးမောင်မောင်က မြန်မာနိုင်ငံ လှည့်လည် သာသနာပြုနေ၍ ပေါင်းတည်ကို ရောက်မှ ဆရာကြီးနှင့် ဆုံပြီး ဘိသိက်ပွဲ မန္တန် ရွတ်ဖတ်

ပူဇော်ရပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်ရွှေကတော့ တစ်မြို့တည်းနေ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ အဖွဲ့ဝင်ချင်းဖြစ်၍ အမြဲလိုလို ဆုံရပါသည်။ ဆရာကြီးဦးအောင်ရွှေက တစ်လကို ရှစ်ရက် နှစ်ရက်၊ လပြည့်လကွယ် နှစ်ရက် စုစုပေါင်း တစ်လ လေးရက်တိတိ ညှိင်း တရားထိုင်ရင်း အရိယာဝိဇ္ဇာများ တရားချီးမြှင့်သည်ကို နာကြားရပါသည်။

ဘဝပဋ္ဌာန်းဆက် ဝိဇ္ဇာတွေဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာများ များစွာ ကြုံပြီး ဆရာကြီးကို တရား ချီးမြှင့်ပေးပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးအောင်ရွှေက ပြန်ဟောပြပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော့်အကြောင်း ပါလာလျှင်...

‘ဦးမြတ်ဇေ... ညက ကြွလာတဲ့အထဲမှာ ခပ်ဗူးဆရာတော် ဖွဲ့ဖို့တောင် ဦးစွဲက ပါလာတယ်။ ခပ်ဗူး တရားထိုင်နေရင်း သူ ခပ်ဗူးရှေ့မှာ လာထိုင်တာ ခပ်ဗူး မမြင်ဘူးတဲ့’

သူဟောတဲ့အသံကိုလဲ ခပ်ဗူး မကြားဘူး

တဲ့။ တရားထူးဆရာအောင် အကြား ဖတ် အပြင်ဘတ်ရအောင် ကြိုးစားပါတဲ့။ ခပ်ဗူးကိုယ်စား ကျွန်တော့်ကို ဟောသွားတယ်’

စသည်ဖြင့် ကျွန်တော့်အား တစ်ဆင့် ပြန်ပြောပြပါသည်။

ဝိဇ္ဇာများ ခိုင်းတာကတော့ နိဗ္ဗာနပရိနိဗ္ဗာန် အဓိက ဟောပါသည်။ အရိယာဝိဇ္ဇာတို့တော်တော်တာတာ က...

‘မိုးချုပ်ခင် ရွာကို ရောက်အောင် ပြန်ပြန် သွားကြ၊ ရွာမရောက်ခင် လမ်းမှာ မိုးချုပ်နေရင် နက္ခအကြီးအကျယ်တွေ ထပ်တွေ့မယ်’ ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ရွာဆိုတာက သောတာပန်ကို ပြောတာပါ။ လမ်းမှာ မိုးချုပ်သွားမယ် ဆိုတာက သောတာပန် မဖြစ်ခင် နာမ်ချုပ်(သေ)သွားမှာကို ပြောတာပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေအပေါ် အရိယာ ဝိဇ္ဇာများက ကြီးမားစွာ စေတနာထား ပါသည်။

ကိုးကွယ်မှုကတော့ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို အသက်နှင့်လဲ၍ ကိုးကွယ် ခိုင်းပါသည်။ အဘအောင်မင်းခေါင်က...

‘ဝိဇ္ဇာသရဏ်ကမ္မမိဆိုပြီး ဝိဇ္ဇာကို မကိုးကွယ်နဲ့တဲ့ ကိုးရင် ကွယ်သွားမှာပဲတဲ့’ အရိယာဝိဇ္ဇာရသေ့ ဦးစံသောင်းက တစ်ဆင့် ပြောပါသည်။

ဝိဇ္ဇာတွေ ထွက်ရပ်ပေါက် ကျင့်တယ်ဆိုတာက သံသရာက ထွက်ရအောင် ကျင့်တာဖြစ်တယ်ဟု ပြောပါသည်။

ဓာတ်စီးတာနှင့် ပတ်သက်ပြီး...

- ၁။ ယောဂီနိဗ္ဗိ
- ၂။ နာမ်ကိနိဗ္ဗိ
- ၃။ အာဟာရိ
- ၄။ အသွေခိ

၅။ အကြောင်း
၆။ အကြောင်း

ဆိုပြီး ခြောက်မျိုးရှိသည်ဟု အဘ
အောင်မင်းခေါင်က မိန့်ဆိုပါသည်။
ဓာတ်စီးပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ကံလုံမှ၊
သစ္စာတည်မှ အသားအသွေးစီးကို
ရနိုင်သည်။ ဓာတ်စီးပုဂ္ဂိုလ် ကံမလုံ
လျှင် သစ္စာမတည်လျှင် အလယ်
လပိုင်း အောက်လပိုင်းဓာတ်တုတွေ
ဝင်စီးကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဓာတ်နှင့် ပတ်သက်၍...

- ၁။ ဓာတ်နှောက်၊ ၅။ ဓာတ်ဖြူ
- ၂။ ဓာတ်မြှောက်၊ ၆။ ဓာတ်ထူ
- ၃။ ဓာတ်ရောက်၊ ၇။ ဓာတ်စစ်
- ၄။ ဓာတ်ရှု၊ ၈။ ဓာတ်ရှန်

ဆိုပြီး ရှစ်မျိုးရှိသည်ဟု အဘ
အောင်မင်းခေါင်မိန့်သည်ကို အင်္ဂါ
ရသေ့ဦးစံသောင်းက ပြန်လည် ရှင်းပြ
ပါသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာများ အဓိက
နေရာဖြစ်ပြီး အစည်းအဝေး မပြတ်
ပြုလုပ်သည့်နေရာက ဟိမဝန္တာ

တောင်တန်းမှ ဂမုန်းတောင်ဖြစ်
သည်ဟု အရိယာဝိဇ္ဇာဆရာတော်
ဦးတိဿ ကျွန်တော်တို့၏ ပူဇော်ပွဲ
တစ်ပွဲတွင် ကြွရောက် ဓာတ်စီးပြီး
မိန့်ပါသည်။

ရဟန္တာများရှိ၍ ရဟန္တာပရိနိဗ္ဗာန်
ပြုလျှင်လည်း ယင်းဂမုန်းတောင်မှာ
ပဲ ကျင်းပသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယင်း
နေရာကို ရိုးရိုးလူသားများ မရောက်
နိုင်ပါ။

ပူဇော်ပွဲရှိ၍ဖြစ်စေ ရိုးရိုးကိစ္စတစ်ခု
အကြီးအကျယ်ရှိ၍ဖြစ်စေ အသံမ
ထွက်ဘဲ မနောထဲမှ ပင့်လိုက်လျှင်
ဟိမဝန္တာနှင့် ကျွန်တော်တို့ပေါင်းတည်
မြို့ကို နှစ်မိနစ်ခန့်မျှသာကြာပြီး
ကြွရောက်လာပါသည်။ ဝိတ်မနော
ထဲမှ စကားသံကို သူတို့ ကြားပါ
သည်။

ဘိုးတော်ဘဟံသာက ကျွန်တော်၏
ဆရာဦးအောင်ရွှေကို...
'မင်းတို့ ဆရာတော် ပယ်နဲ့ကွ တို့က
အားကူး တရားအလုပ် လုပ်နေရတယ်'

ဟု မိန့်ပါသည်။

ထွက်ရပ်ဝိဇ္ဇာအကြောင်း ရေးလျှင်
စာတစ်အုပ်ဖြစ်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။
သည်တွင်ပဲ ရပ်နားပြီး နောင်အလျဉ်း
သင့်လျှင် ရေးသားတင်ပြပေးပါမည်။

(ဝန်ခံချက်။) အရိယာ အင်းဝိဇ္ဇာ
ရသေ့ဦးစံသောင်း၏ မိန့်ဆိုချက်
များ။ ဗန္ဓုဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးမောင်
မောင်မှတစ်ဆင့် ပြန်ဟောပြောချက်
များ။ ကုဏ္ဍာသယ မဟိဒ္ဓိစေတီထံမှ
ဆရာ ဦးအောင်ရွှေ၏ ဟောပြော
ချက်များ။ အိပ်မက်များ စသည်
များမှ အနည်းငယ် ရေးသား တင်ပြ
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

မေတ္တာအခြေခံ သစ္စာပုဂ္ဂိုလ်
ပြုပုံနဲ့ စိတ်မှတ်တည်လျက်
ပွားစီးတာဝန်၊ ဂုဏ်ကိုဖြူကို
မဟာဂုဏ်နဲ့၊ နေ့တိုင်းပွားက
နတ်များစွာ၊ ကူညီလာ၍
ကျင့်ရာလမ်းစဉ် ပေါက်အောင်ပြင်မည်
လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်းရာ

ရွှေတည် ဖြစ်ပေလော့

စာမျက်နှာ (၂၃၈)မှ အဆက်

မလှိုင်အား လာရောက် ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ကိုတင်မျိုး သေဆုံးသည်ကို မလှိုင်အနေဖြင့် ဝမ်းနည်းပူဆွေး
နေလျှင် အဆိပ်သောက်သေပြီး လိုက်လာခဲ့ရန် ကိုတင်မျိုးက
အိပ်မက်ဖြင့် ပြောလာခဲ့ပါသည်။ မလှိုင်မှ ကိုတင်မျိုးအား...
'သာယာလေးက ပြုစုပေးထားတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်၊ သာယာလေး
တစ်ယောက်တည်း ဟောဆိုပါ'

ဟု မလှိုင်မှ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် မလှိုင်နှင့်သာ
ငယ်လေးတို့သည် မန္တလေးသို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။
ကိုတင်မျိုးသည် တစ်နယ်တစ်ကျေးမှလာသူဖြစ်ပြီး ဆရာ
တော်ထံတွင် နာနာတာဝန်များက အိပ်မက်ဖြင့် လူတောင်းသား
သည်ကိုလည်း မသိခဲ့ပါ။ လူတောင်းသည် အထဲတွင် စနေသား
ပါသည်ဟုလည်း မသိခဲ့ပါ။

ကိုတင်မျိုးသည် မလှိုင်အား နာနာတာဝန်များ ပုခိုက်တောင်း
ခိုက်ခိုက် မလှိုင်အား မသိခဲ့ပါ။

ယောက်ျားများ ပုခိုက်ခိုက်တောင်း ကျိုက်လက်နှင့် ချိုးပါက
သေဆုံးတတ်သည်ဟုလည်း မသိခဲ့ပါ။ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်
ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ကိုတင်မျိုး ရေခဲသေဆုံးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကိုတင်မျိုးနှင့် မလှိုင်တို့မိသားစုကတော့ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်
ဖြစ်ရပ်ဆိုး နှင့် မကြုံတွေ့ကြစေရန် ခရီးသွားသူများသည်
ခရီးသွားလျှင် ထိုဒေသ၏ ဓလေ့ထုံးစံဥပဒေများကို သိ
နားလည် လိုက်နာရန် အရေးကြီးပါသည်။

မသိနားမလည်၍ ပြုမိမိက အသက်ဆုံးရှုံးနိုင်ပါသည်။
တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်ထုံးစံဥပဒေများကိုနားလည်သဘောပေါ်
ထားခြင်းဖြင့် အသက်အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းနိုင်ပါသည်။
နယ်စပ်ပယ်စိမ်းများတွင် တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန် ကြောင့်
စရာဖြစ်ရပ်များ အမှန်တကယ်ယခုအခါရှိနေကြပါသည်။
(မလှိုင်ပြောသော စာတစ်လမ်းအား ရေးခဲ့ပါသည်။)

ချို(အမရပူရ)

သူ့အရပ် သူ့ဒေသ သူ့စလေ့

နှင့် ဖြစ်ပေါ်သွားရခြင်း

ခို (အရေပြေ)

တွင် မန္တလေးမြို့၌နေသော
ကိုတင်မျိုးနှင့် မလှိုင်တို့သည်
မကွေးတိုင်းဒေသကြီး
မင်းဘူးမြို့နယ်အတွင်းရှိ
ရွာသာရွာသို့
အလည်သွားကြပါသည်။
မွေးဖွားခါနီးသော
မလှိုင်သည် ရွာသာရွာရှိ
အစ်မကြီးအိမ်သို့
ရောက်ပြီး သားငယ်ကို
မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။
သားငယ်ကိုဟိန်း
လသာအရွယ်ကြောင့်
မန္တလေးသို့
မပြန်ဖြစ်ကြသေးပါ။

တစ်နေ့... သားငယ်ကို ပုခက်လွှဲ
နေသော မလှိုင်အနီးသို့ ခင်ပွန်းသည်
ကိုတင်မျိုး ရောက်လာပြီး ကလေးအနီး
ဝတ်များ မြစ်ထဲလျှော်ပြီး လှန်းထား
ကြောင်း လာပြောပါသည်။ မြစ်ထဲသို့
ရေသွားချီးမည်ဟုလည်း ပြောသွားပါ
သည်။

ရွာထဲရှိ လူငယ်(၅)ယောက်ခန့်နှင့်
ကိုတင်မျိုးတို့ ရေကူးပြိုင်ကြပါသည်။
ရေကူးကျွမ်းကျင်သော ကိုတင်မျိုး
သည် ပုခင်းခါးတောင်ကျွမ်းပြိုင် ခေ
ထဲ လက်ပစ်ကျွမ်းပြိုင်ရင်း ခေထဲ နှိပ်
သွားပါသည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ် မိန်းမ

လေးယောက်နှင့် မြစ်ရေထဲတွင် ပုခို

ခါးတောင်ကျွမ်း ပြိုင်နေသဖြင့်

အသက်သေချာသွားသော

ယောက်ျားတစ်ယောက်၏

တစ်ဦးတည်းပုခိုအား အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်

သားငယ်ကိုဟိန်း (၁၄)နှစ်သား
အရွယ်ရောက်ရှိနေပြီး (၈)တန်း
ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ
ဖြစ်ပါသည်။ ကိုဟိန်း (၂)လသား
အရွယ်က မလှိုင်တို့ မသိနားမလည်ခဲ့

သော တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်း အဖြစ်
အပျက်ကြောင့် ခင်ပွန်းသည် ကိုတင်
မျိုး သေဆုံးခဲ့ရပါသည်။

ကိုဟိန်းသည် ဖခင်၏မျက်နှာကိုပင်
မမြင်ဘူးပါ။ အချိန်တွေ မည်မျှပင်
ကြာစေကာ ခင်ပွန်းသည်ကို ယခုအချိန်
ထိ မမေ့နိုင်သေးပါ။

သေဆုံးခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်များသည်
ထူးဆန်းအံ့ဖွယ် တစ်ရွာတစ်ပုဒ်
ဆန်း ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လောက်

ရေကူးပြိုင်သော လူငယ်လေးများ
က ကိုတင်မျိုး ရေငုပ်နေသည်ဟု
ထင်နေကြပါသည်။ အချိန်အတော်
ကြာသည်အထိ ရေပေါ်သို့ မပေါ်လာ
တော့မှ ရေနစ်သွားမှန်း သိကြသည်။

လူငယ်များအားလုံး ကုန်းပေါ်တက်
ပြီး ရွာရှိ လူကြီးများကို အကြောင်းကြား
ကြပါသည်။ ရေကူးကျွန်းသောလူများ
လိုက်လာပြီး ကိုတင်မျိုးကို ရှာကြသော်
လည်း မတွေ့တော့ပါ။

လွန်ခဲ့သော (၃)လခန့်က ဧရာဝတီ
မြစ် ရေချိုးဆိပ်အနီးရှိ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းမှ ဆရာတော်ထံ နာနာတာဝ
များက လူတောင်းသည့် အိပ်မက်ကို
ပေးခဲ့ပါသည်။

တောင်းသော နေ့သားများမှာ အင်္ဂါ၊
ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ၊ စနေနေ့သား
ယောက်ျားလေးဦးတို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်မှ ရွာသားများကို ခေါ်ယူပြီး
သတိပေးထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုတင်မျိုးမှာ စနေသားဖြစ်ပြီး
လွန်ခဲ့သော (၂)လခန့်က အင်္ဂါသား
ယောက်ျားတစ်ဦးလည်း ဤနေရာတွင်
ရေနစ်သေသွားခဲ့ပါသည်။

ထိုရေအောက်နေရာတွင် ရေတွင်း
ငယ် တစ်တွင်းရှိပြီး ထိုရေတွင်းသို့
နှစ်မြုပ်သေသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကိုတင်မျိုးလည်း ထိုရေတွင်းထဲသို့
ကျပြီး သေဆုံးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရက်လည်ပြီးညတွင် ကိုတင်မျိုး
သည် မလှိုင်ကို အိပ်မက်ပေးပါသည်။
ကိုတင်မျိုးတို့ ရေကူးပြိုင်သည့်နေ့တွင်
အစိမ်းရောင်အင်္ကျီ၊ အစိမ်းရောင်
လုံချည် ဆင်တူဝတ်ထားပြီး ဆံပင်
ဖားလျားချထားသော မိန်းမ(၄)
ယောက်တို့သည် မြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်
လာကြပါသည်။

ကိုတင်မျိုးအနားသို့ ရောက်လာ

သော မိန်းမ(၄)ယောက်ထဲမှ
အစိမ်းရောင်ဝတ် မိန်းမတစ်ယောက်
သည် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကိုင်ထားပါ
သည်။

ထိုစာရွက်ထဲ ရေးထားသော စာ
များကို လက်နှင့်ထောက်ပြီး ကိုတင်မျိုး
အား ပြလိုက်ပါသည်။ ယောက်ျား(၄)
ဦး၏ အမည်များဖြစ်ပြီး ကိုတင်မျိုး၏
အမည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

ကိုတင်မျိုးသည် စာရွက်ထဲ ရေး
ထားသောအမည်များထဲတွင် မိမိ
အမည်ကို တွေ့ရသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်
ကို နားမလည်၊ မည်သည်အတွက်
ကြောင့် ရေးထားမှန်း မသိပါ။ အစိမ်း
ရောင်ဝတ် မိန်းမ(၄)ယောက်တို့သည်
စကားမပြောပါ။

ကိုတင်မျိုးသည် ထိုမိန်းမ(၄)
ယောက် အနားမှနေ၍ မြစ်ကမ်းအနီး
ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ရေကူးနေသော
လူငယ်များက လှမ်းခေါ်နေသဖြင့်
အင်္ကျီရွတ်ပြီး ပုဆိုးကို ခါးတောင်း
ကျိုက်ကာ ရေထဲသို့ ဆင်းလိုက်ပါ
သည်။

မြစ်ရေထဲတွင် ရွာရှိ လူငယ်(၅)
ယောက်နှင့် ရေကူးပြိုင်ကြပါသည်။
ထိုသို့ ရေကူးပြိုင်နေစဉ် အစိမ်းရောင်
ဝတ် မိန်းမ(၄)ယောက်တို့သည် ရေထဲ

သို့ ဆင်းလာကြပါသည်။

ကိုတင်မျိုး တစ်ယောက်တည်းသာ
ထို အစိမ်းရောင်ဝတ် မိန်းမ(၄)
ယောက်ကို တွေ့နေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လူငယ်လေးများနှင့် အလှမ်းဝေး
သောနေရာအရောက်တွင် အစိမ်း
ရောင်ဝတ် မိန်းမ(၄)ယောက်သည်
ကိုတင်မျိုးအနားသို့ ရောက်လာကြပါ
သည်။ အစိမ်းရောင်ဝတ် မိန်းမတစ်
ယောက်သည် ကိုတင်မျိုး၏ ခြေထောက်
နှစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး ရေအောက်ထဲ
ဆွဲချသွားပါသည်။

ကျန်အစိမ်းရောင်ဝတ် အမျိုးသမီး
နှစ်ယောက်သည် ဘယ်လက်နှင့် ညာ
လက်နှစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်စီ ဆွဲထား
ကြပါသည်။ စတုတ္ထမြောက် အစိမ်း
ရောင်ဝတ်မိန်းမသည် ဦးခေါင်း
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိထားပါသည်။

ကိုတင်မျိုးသည် လွှတ်မြောက်ရာ
အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ရေ
ကန်လှုပ်ရှားသော်လည်း တဖြည်းဖြည်း
နှင့် ရေအောက်သို့ ရောက်ရှိသွား
တော့သည်။

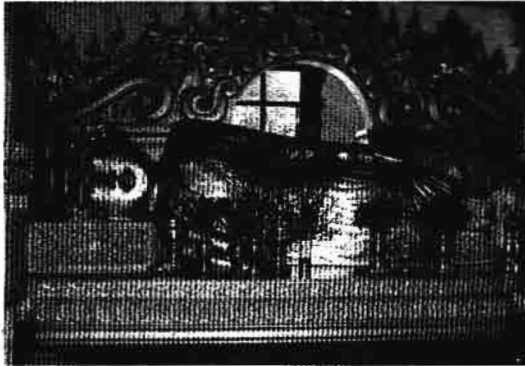
မကြာမီ တွင်းကြီး တစ်တွင်းသို့
ကျရောက်သွားပြီး အားမလန်၍ ရေ
လျှောလိုက်ရကြောင်းကို အိပ်မက်

အလောင်းတော်ကဿပ

ရုပ်ကလောင်တော်အစစ် ဖွဲ့သွင်သူ

စောင်လွန်း
(သိမ်စေ့)

သာသနာပြု ဆရာတော်များ ဖြစ်ကြသော ဆရာတော်ဦးကဝိန္ဒ (ရေနံသာ တောရသီလတောင်-ပုပ္ပါး-မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး)၊ ဆရာတော်ဦးသုမန (ဗိုလ်ဝင်တောင်-ပုပ္ပါးကျောင်း-ယင်းမာပင် မြို့နယ်-စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး) တို့မှ ဦးဆောင်၍ အလောင်း

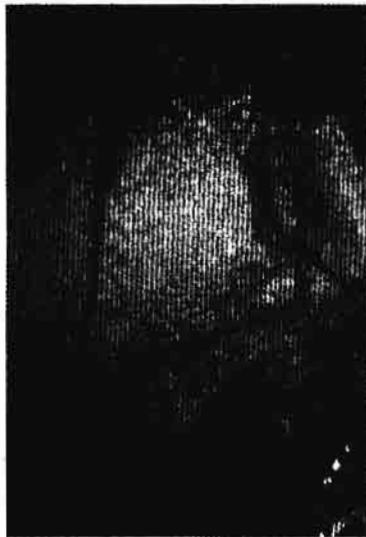

သားများကို ဖွဲ့ကုတ်ပြီး ဆင်ခွာရွာ ဆရာတော် ဦးစီးသော ဘုရားဖူးအဖွဲ့နှင့် ရန်ကုန်မြို့ ကမာရွတ်မှ ဒေါ်သန်းကြွယ်တို့ စုပေါင်းဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့သော သစ်သားဇရပ်တွင် လည်းကောင်း...

တော်ကဿပ ဝန်ဆောင်ဥပါသကာအဖွဲ့မှ သတင်းစာ အစောင်စောင်တွင် ကြေညာ၍ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ရဟန်းရှင်လူ ပါရမီရှင်တို့အား အလောင်းတော်ကဿပ ဘုရားဖူးနိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ဝိပဿနာရုံ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် (၁၃)ကြိမ်မြောက် ခရီးစဉ်အဖြစ် အပြုပြင် အနယ်နယ်မှ ပါရမီရှင် ဘုရားဖူး(၇၀)ကျော်နှင့်အတူ အလောင်းတော်ကဿပ ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရှိ သာသနိက အဆောက်အအုံများ ပြုပြင်ရန် ခြင်္သေ့သားမြို့မှ ဦးပါကြီး၊ မောင်ဆက်ဇော်၊ မောင်ထွန်းထွန်း ပန်းရန်လုပ်သား (၃)ဦး၊ ပြည်မြို့မှ လက်သမား(၅)ဦးတို့ကို ဝန်ဆောင်ဥပါသကာများ ဖြစ်ကြသော ဦးဝင်းမောင်၊ ဦးမောင်တော်၊ ဦးစိုးတို့မှ ကမကထပြု၍ မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် ကပိုင်ရွာသို့ လည်းကောင်း...

ကပိုင်ရွာမှ ပွင့်ကြီးစခန်းသို့ လည်းကောင်း၊ ပွင့်ကြီးစခန်းမှ အလောင်းတော်ကဿပ ရင်ပြင်တော်

ပေါ်သို့ (၁၇)မိုင်ခရီးကို ခြေကျင်တစ်ည အိပ်ခရီးဖြင့် လည်းကောင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဦးစွာ အလောင်းတော်ကဿပ ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်ရာ အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ရေချမ်းကပ်လှူခြင်း၊ နံသာဆီမီး ကပ်လှူပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ပြုကြပါသည်။

ထို့နောက် ဥပါသကာအဖွဲ့မှ အမျိုး

အမ မန္တလေးမြို့၊ နဂါးဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင် ဒေါ်ဒေါ်ဦး လှူဒါန်းခဲ့သော တိုက်ဇရပ်နှင့် ဝန်ဆောင်ဥပါသကာအဖွဲ့မှ ဦးဆောင်ဆောက်လုပ်ခဲ့သော ရန်ကုန်မြို့၊ လမ်း(၅၀)၊ ဒေါ်ဒေါ်သန်းဇရပ်တို့တွင်လည်းကောင်း နေရာချထားပေးပါသည်။

ညဘက်တွင် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ကပ်လှူခြင်း၊ ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ခြင်း၊ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဥပါသကာအဖွဲ့မှ ရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာမြတ်ကြီးနစဉ် ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဗျာဒိတ်တော်ခံယူပုံ၊ ပါရမီဖြည့်ကျင့်ပုံ၊ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ တေဒင်ရသာဝကကြီး ဖြစ်တော်မူပုံ၊

နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရာ၌ ရှေးဝိပါက်တော် အကြောင်းတော်၌ ကျောက်လိုဏ်ဂူအတွင်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူရုံတို့ကို တောကြားရင်းတစ်ညတာ ကုန်လွန်ပေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရပ်တော်တွင်

ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်ရာ တန်ဆောင်းနှင့် ရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာမြတ်ကြီး အမှန်တကယ် ကိန်းဝပ်တော်မူရာ လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ ထိုအချိန်က ခက်ခက်ခဲခဲဆင်း၍ လိုဏ်ဂူကျောက် တံခါးဝတွင် အရုဏ်ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီး၊ ပန်းကပ်လှူခြင်း၊ တစ်ဦးချင်း အလိုက် ဆီမီးသက်စေ့၊ နံသာသက်စေ့ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ စုပေါင်းမေတ္တာတို့ အမျှဝေခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယွှားကြပါသည်။

နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ပန်းရန် နောက်လိုက် မောင်ဆက်ဖုန်းသည် ကန္နီမြို့နယ်မှ ဘုရားဖူးများနှင့် အတူ လိုဏ်ဂူရှိရာသို့ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ဆင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် လိုဏ်ဂူ အပြင်ဘက်၌ တခြားမြို့နယ်မှ ဘုရားဖူးများလည်း ရှိနေပါသည်။

မောင်ဆက်ဖုန်းတို့ လိုဏ်ဂူရှေ့ ရှိနေစဉ် ကျောက်တံခါးပေါ်မှ အလွန် ကြည်လင်တောက်ပသော အလင်းရောင် အလုံးတစ်လုံး ထူးဆန်းစွာ ပေါ်လာပြီး ငယ်ရာမှ ကြီးလာရာ

လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားပါသည်။

ကျောက်တံခါးပေါ်မှ အလင်းတော်သည် တဖြည်းဖြည်း အကြည်တက်သို့ ပျော်သွားပြီး ရွှေစေ့တစ်ဆူ ဦးစွာ ပေါ်လာပါသည်။ ပြာပီ ရွှေသာမကတိ ရုပ်ကလာပ်တော် အစစ်ကို ကျောက်တော် အနေအထားဖြင့် ဖူးတွေ့ရပါသည်။

မောင်ဆက်ဖုန်းမှာ အံ့သြ၊ ဖော်ပြနိုင်သော ကြည်နူးပူပန်၍ အချိန်အတော်ကြာ မှတ်တက်မိနေပါသည်။ သတိပြန်ဝင်လာမှ အကြိမ်ကြိမ် ဦးချင်း လိုဏ်ဂူအပြင်ဘက်မှ ဘုရားဖူးများကို အော်မြှောက်လိုက်ပါသည်။

အပြင်ဘက်မှ ဘုရားဖူးများ လိုဏ်ဂူအတွင်းသို့ အတင်းပြေးဝင်လာကြသော်လည်း ရုပ်ကလာပ်တော်အစစ်ကို ဖူးမြော်ခွင့် မရတော့ဘဲ ဂူကြီးတစ်ခုလုံး အလင်းဓာတ်၊ အကြည်ဓာတ်ဖြင့် လင်းထိန်နေသည်ကိုသာ ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ကြရပါတော့သည်။

ဖူးလိုက်ရသူများက ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်ရသလို မဖူးလိုက်ရသူများကလည်း ဝမ်းနည်းပက်လက် ရှိနေစဉ်အတွင်း

အလင်းဓာတ်၊ အကြည်ဓာတ်များမှာ တဖြည်းဖြည်း ကွယ်ပျောက်သွားပါသည်။

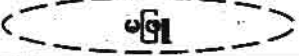
မောင်ဆက်ဖုန်းမှာ အလောင်းတော်ကဿပသို့ ဘုရားဖူးသက်သက် မဟုတ်ဘဲ ပန်းရန်အလုပ်သမားတစ်ယောက်အဖြစ် မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်ခဲ့ရသလို မမျှော်လင့်ဘဲ ရုပ်ကလာပ်တော်အစစ်အား ကန္နီမြို့နယ်မှ ဘုရားဖူးများနှင့်အတူ ဖူးခွင့်ကြုံရသည်မှာ မောင်ဆက်ဖုန်း၏ ကုသိုလ်ဟုပင် မှတ်ထင်ရပါသည်။

[ရုပ်ကလာပ်တော် အစစ်အား ကိုယ်တိုင်ဖူးခွင့် ကြုံလိုက်ရသော ဖြစ်သားမြို့မှ ပန်းရန်ဆရာ ဦးဆက်ဖုန်း၏ ပြောပြချက်အတိုင်း ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရေးသားခြင်း၊ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ဦးဆက်ဖုန်းမှာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ရှိ ဘုရားပုထိုးစေတီပျက်များ ပြုပြင်ရာ၌ လုပ်အားဒါနပြုလျက် ကုသိုလ်ပါဝင်နေပါသည်။]

ဇော်မင်းထွန်း(သိမ်စေတီ)

မိုးတွင်းကာလပေမို့ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်များ တစ်ဈေးလုံးအနှံ့ တွေ့ရ၏။ ပေါက်ပန်းဖြူရွက် ဟင်းချိုချက်သောက်ခြင်းဖြင့် သွေးသန့်စေ၏။ သွေး အဆိပ် သလိပ်နာတို့ကို နိုင်နင်း၏ဟု ဆေးကျမ်းများ၌ တွေ့ရသော်လည်း သူ၏ ခါးသက်သက်အရသာကြောင့် အခါမကြိုက်သူများ (အခါကြောက်သူများ) အတွက် အဆင်မပြေလှပါ။

သိဖြစ်ပါလျှင် ဆန်အနည်းငယ်ကို အနီရောင်သန်းသည် လှော်ကာ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်ဟင်းချိုတွင် ထည့်ချက်ပါ။ ဆန်လှော်များက အခါဓာတ်ကို ပျက်ပြယ်စေသဖြင့် အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

ပေါက်ပန်းဖြူရွက်

ခါးသက်စေ့

နွေဦး

ရေးသား ပို့ပါသည်

စာမူပုံလိုက်

ဦးတွင်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၀၄ - မြေညီ

၂၆ - လမ်း (အထက်)

မော်ကွန်းတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

၇၆ - ၀၀၂၂၂

သီလေးမြင့်
(မြစ်ကြီးနား)

ကျတော့

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ည
ဖြစ်၍ လမ်းက ထိန်ထိန်သာနေသည်။
စောစောက ဘုရားရင်ပြင်နှင့်အနီး
ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဆီမီးရောင်ထိန်ထိန်
လင်းနေသော်လည်း ခုချိန်မှာ မီးရောင်
တွေမရှိတော့။ စေတီတော်တွင် ထွန်း
ထားသည့် လျှပ်စစ်မီးရောင်သာ ကျန်
တော့သည်။

North 2015

ကျွန်မတို့လေးယောက်သည် ရင်ပြင်
တော်တွင် မေ့စကြာရုတ်ပြီး အိမ်ပြန်
လာကြသည်။ စောစောက အဖွဲ့ဝင်
တွေနှင့် လမ်းခွဲခွဲကြ၍ အိမ်အပြန်လမ်း
မှာတော့ ကျွန်မတို့လေးယောက်တည်း

သာ။

‘လက သာလွန်း
လှလွန်းလို့ ကျွန်မတော့
အိပ်ရမှာ နှမြောလိုက်တာ
လရောင်အောက်မှာ
လမ်းလျှောက်
နေချင်သေးတယ်’

‘မသိတာက တယ် ဖိတ်ကုသည့်လှ
ပါကလား။ ဘာလဲ ဟို...ဟို
‘ဥပုသ်ကြီးနဲ့ ယောက်ရမပြောနဲ့
နော်၊ ငရဲကြီးနယ်’
မသိတာနှင့် သူစာဆိုသည့် အမျိုး
နက္ခတ်မြေညီမောင် ၂၄၁

နှစ်ယောက်က တစ်ခါရယ်မောနေကြသည်။

‘တို့တော့ လသာရင် လရောင်တည်း ဟိုဟိုဒီဒီ မကြည့်ဝံ့ဘူး။ တို့မျက်စိက ဘာလို့ မှန်းမသိဘူး မဟုတ်တာတွေ မြင်တတ်လို့’

မစိန်နီက ဒီလိုပြောလျှင် သီတာက ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ကြား အတင်းဝင်ရင်း...

‘မမရီ...ဒီလို အချိန် မတော်ကြီးမှာ လျှောက်မပြောနဲ့ သီတာကြောက်တယ်’

ဟု တုန်တုန်နှင့် ကျွန်မကို ဖက်ထားပြီးလျှင် သူ့ကို ဝိုင်းရယ်ကြသည်။

‘မကြောက်ပါနဲ့ကွယ် မစိန်နီ မြင်တယ်ဆိုတာ ပြောဖူးတယ်လေ။ ကျုပ်တွေ နေရာပြောင်းတာကို မြင်လိုက်တာ မဟုတ်လား။ ကြောက်စရာမရှိပါဘူးကွယ်။ တို့လဲ တစ်ခါ မြင်ဖူးကြားဖူးပါတယ်’

‘မမကလဲ ကြောက်ပါတယ် ဆိုမှ ပြောပြနီဦ’

သီတာက ကန်ကွက်လျှင် အားလုံးက...

‘ပြောစမ်းပါ မမရယ်’

ဟု တိုက်တွန်းကြသည်။

‘ပြောပြမယ် မကြောက်ရပါဘူး။ ရယ်တောင် ရယ်စရာကောင်းသေးတယ်။ ကိုယ်တွေ့တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ အိမ်မှာ အလုပ်လာလုပ်တဲ့ အဒေါ်ကြီးပြောတာ၊ ကဲ...ဟိုနားက အုတ်ခုံမှာ ထိုင်ပြောရအောင်’

ကျွန်မသည် ကျောက်ကြီးသူ မတင်မိပြောပြသည့် သူ့ကိုယ်တွေ့ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြနေပါသည်။

* * *

ကျောက်ကြီးရွာမှာ မြစ်ကြီးနား-မန္တလေး ရထားလမ်းတစ်ဝက်ခန့် ရှိ

၂၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည် ဂျိုးတောင်ဘူတာ အနောက်ဘက် တောကြီးအတွင်းမှာ ရှိသည်။

သူတို့ရွာမှာ ခေါင်လွန်းသည်။ ဝိုက်ဆံနှင့် ဘာမှ ဝယ်မရ၊ စပါးပေါ်၍ စပါးနှင့် အများဆုံး အရောင်းအဝယ် လုပ်ကြသည်။ တစ်ရွာလုံးမှာ လယ်သမားများဖြစ်၍ ကျွဲအများဆုံး မွေးကြသည်။

ကျွဲတွေက ယဉ်ပါးလိမ္မာသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ စားကျက်လွန်ပြီး အိမ်ပြန်မလာ၍ ထွက်ရှာရသည်။ မတင်မိသည် ထိုနေ့က ကျွဲတွေပြန်မလာ၍ ရွာအပြင်ဘက် လိုက်ရှာရသည်မှာ ဖတ်ဖတ်မောနေလေပြီ။

‘အားညယ် ဒီကျွဲတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပလဲမသိဘူး။ ရှာတာလဲ နွဲ့နေပြီ ဟိုမှာ နေက ဝင်တော့မယ်’

မတင်မိက အသံထွက် ညည်းညူမိရင်း လယ်ကန်သင်းပေါ် ထိုင်ချကာ ခေါင်းပေါင်းဖြုတ်၍ ချွေးသုတ်နေသည်။ လူက နားနေသော်လည်း မျက်စိက မနားဘဲ သူ့ကျွဲတွေ တွေ့လို တွေ့ငြား မျက်စိကစားကာ ရှာနေမိသည်။

ထိုစဉ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်

သူ ထိုင်နေရာသို့ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ၏ ရှည်လျားသောဆံပင်ကို ဖြန့်ချထား၍ သူ့ဆံနွယ်တွေက လေထဲမှာ ဝဲပျံနေသည်။

သူက ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် မိန်းကလေး၏အလှကို ငေးမောကြည့်နေစဉ် မိန်းကလေးက အနားရောက်လာပြီး ပြုံး၍ပြောသည်။

‘အဒေါ်...ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဟိုဘက်ရွာမှာ ပွဲကနေပြီလေ သွားရအောင် သူကလေး ပြောမှပင် မတင်မိက မြောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းကို မှော်ကြည့်လိုက်ရာ ထန်းပင်သုံးလေးပင် အောက်တွင် ချားရဟတ်ကြီးက လည်ပတ်နေပြီး မိုးပျံ့ပွဲဖောင်းတွေက မုန်ဆိုင်မှ မီးခိုးတွေနှင့်အပြိုင် မိုးပေါ်သို့ ထိုးတက် လွင့်ပျံနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

‘အယ်...ဟုတ်သားပဲ ပွဲက ဘယ်တုန်းက ရောက်လာတာလဲ၊ ရွာမှာလဲ ဘာသံမှ မကြားစိုး၊ ကြည့်စမ်း လူတွေစည်လိုက်တာ’

မတင်မိက ပွဲဈေးတန်းမှာ လူတွေ ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေ၍ တအံ့တဩပြောလျှင် မိန်းကလေးက...

‘အဲဒီပွဲက ကျွန်မတို့ရွာမှာ ကပြီး ဒီဘက်ရွာပြောင်းလာတဲ့ စုပါပွဲဆိုတာတော့၊ မင်းသားတွေက လှသလား၊ ချောသလားမပြောနဲ့၊ မင်းသားမီးချစ် ဒီမင်းသားတွေမြင်ရင် ထိုင်ငိုလောက်တယ်’

‘မင်းကလဲ ပြောရောမယ် ဒါလောက် လှသလားကွယ်’

‘အမယ်လေး လှတာပေါ့၊ မင်းသားက သုံးလက်တောင်၊ အကလဲ သိပ်ကောင်း၊ ဒီဇာတ်ကြည့်ပြီးရင် သူ့သမီးက လေရာနောက် လိုက်ကြည့်ကြတာ’

နက္ခတ္တမောင်မြတ်မစုမ်း ၂၀၁၃ စာအုပ် (၁) - ၁

ဈေးငွေ၊ လေချုပ်၊ လေထိုးလျှင်

မိုးလုံးကြီးကြီးနှင့် မိုးကြီးက ခြိမ်းခြောက်ပြီး ရွာနေပါပေကာလား။

သည်မိုးကို ကြယ်လွဲမိုးဟု လူကြီးများက ဆို၏။ ကြယ်လွဲမိုးဆိုသည်မှာ သင်္ကြန်နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့မှ စ၍ ရေတွက်လျှင် ရက်ပေါင်း(၁၄၆)ရက် ရောက်သောနေ့၏ ရှေ့(၇)ရက်၊ နောက်(၇)ရက်အတွင်း ရွာသောမိုးကို ခေါ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သောက်ရေအိုး ကြယ်လွဲမိုးဟု နာမ်ဂဏန်းဖြင့် အလွယ်အမှတ်ပြု၏။

ကျွန်တော် မိုးအအေးကို ကြောက်ပါသည်။ ကြယ်လွဲမိုးလည်း ရွာပြီးရော မိုးအအေးဓာတ်ရှိက်၍ အအေးပတ်လေအကျဉ်းကျ၊ လေထိုးလေအောင့် ဖြစ်ပါလေရော။

ဝမ်းဗိုက်နာလွန်းမက နာလာ၍ အမေကို တ၊ အော်ဟစ်နေရပါသည်။

ရုပ်ကို ရောဂါဟု သိပါသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်အတွင်း လေထိုးနာဝေဒနာကို မသိမ်းဆည်းနိုင်ပါ။

ထိုကဲ့သို့ လေထိုးနာကို အော်ဟစ်ခံစားနေရစဉ် ကျွန်တော် ဘုရားစင်အောက်ရှိ စားပွဲလေးပေါ်တွင် တင်ထား၍ ညစဉ် မီးပေးလေ့ရှိသော ရသေ့ရုပ်ဆီကို မျက်စိရောက်သွားပါ၏။ ဘရသေ့ကယ်မတော်မူပါ။

တပြန်နှစ်က ယခုလို ကြယ်လွဲမိုးရွာနေစဉ် လေးငါးနှစ်သားအရွယ် တူလေးနှစ်ယောက် အောင်ကုဋေနှင့် အောင်ရာဇာတို့ မိုးရေချိုး ဆော့ကစားရင်း ရေစီးထဲ ပေါလောမျောလာသော ရသေ့ရုပ်ကို တွေ့၍ ကျွန်တော့်ကို လာ အပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရသေ့ရုပ်ကလေးကို ပွတ်သပ်၍ ရေ

ကဏ္ဍမောင်မြတ်မူ၏ (၂၉)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်

အနိုင်ဓာတ်များ

ရှေးလူသန်း (မင်းဘူး)

ဖြင့် ဆေးကြောလိုက်သောအခါ အရပ်ကလေးသည် လက်တစ်ညိုသာသာ မြင့်၍ လက်သုံးလုံး ဗြဲကအကျယ်ရှိပြီး ထုက ပါးပါးပါ။ သက်နှီးကို ရံ၍ ဒေါက်ခြာဆောင်ထား၏။ ညာလက်က တောင်ဝှေးကို ကိုင်ထား၏။

ရသေ့ရုပ်၏ ကျောဘက်တွင် ဆေးနည်း တစ်နည်းကို စာနီဖြင့် ရေးထားသည်ကို တွေ့ရပါ၏။ အတည့်ဖတ်၍ မရပါ။ မှန်ကို ထောင်၍ ဖတ်ရသော မှန်စာပါ။

ကျွန်တော် ဖတ်၍ရသော မှန်စာမှာ...

ဈေးငွေ၊ လေချုပ်၊	
အပွင့်ဆေးကျော်	
၁။ လေးညှင်း	တစ်ဆ
၂။ ကွင်းရွက်	တစ်ဆ
၃။ ထန်းလျက်	တစ်ဆ

ဆတူကြိတ်ပြီး ဆေး(၁)ပဲသားကို ဆားကျက်ရည်နှင့်သောက်...

[ပြီးပဏ္ဍိတရသေ့]

ဟု မှန်ကိုထောင်၍ ကြည့်ဖတ်ရသော မှန်စာပါ။

(ဆားကျက်ရည်ဆိုသည်မှာ ရေဆူမှတ်ရောက်သော ရေ ကျက်ကျက်ဆူဖြင့် အိမ်သုံးဆားကို အခိုးသတ်ထားသော ဆားရည်ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွန်တော် ယင်းဆေးကို သောက်

ပြီးသောအခါ ငှပ်နေသော ချွေးနှင့် အအေးဖွဲ့၍ အကျဉ်းကျ လေပြန်သွား၏။ ကျွန်တော် အနေသက်သာသွားပါပြီ။

ဘရသေ့ဆေးသည် ဘာကြောင့် ချွေးငွေ၊ လေချုပ်၊ လေထိုးအနာကို အနိုင်ဓာတ် ဖြစ်ပါသနည်း။

ထန်းလျက်။ ။ ထန်းလျက်သည် ထန်း [စနေဂြိုဟ်သက် (၁၀)]၊ လွှတ်သည် [ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် (၁၇)] (၉) ဂဏန်းနှင့်စားလျှင် (၀)ကြွင်း၍ ထန်းလျက် “နဝင်းတေဇောဓာတ်” ရပါသည်။

ဆားကျက်ရည်။ ။ ဆားကျက်ရည်၏ ဓာတ်ခိုက်ပုံကို ဉာဏ်မှီသလော့ဓာတ်တိုင်ထူကြည့်ပါသည်။

[ဥဿ-စိန်ပန်း-အန်းလု-တို့] ဓာတ်ဆက်စပ်မှုအရ ဥ အန္တောဋ္ဌိဓာတ်- ဝံသေ ရေငန်ဓာတ် ဓာတ်ဆက်စပ်လျှင် အဟုန်ရှိသောအခါ ဝါဓာတ်ဖြစ်လာပါသည်။ ဝါဓာတ်ဆေးကို ယူ၍ရပါသည်။

• ရသေ့ကြီးကုဏ္ဍပူ ဟာဟုံကြီးကို ကိုင်၍ (ဆေးကုသနေကြောင်း) ရှင်းမြင်နေရင်း

ပတူအကြောင်း သိထားစရာ

ဘားအံမြို့နယ်၊ မြိုင်ကလေး။
ဂဏန်းစမ်းချောင်းတွင် တရားကျင့် ရင်း ဆေးကုနေသော “ဘရသေ့ကြီး ဦးကုဏ္ဍလ”ထံ ကျွန်ုပ်တို့ရပ်ကွက်ထဲမှ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်နဲ့ အဖော်လိုက် သွားရင်း ရသေ့ကြီးက ဆေးဖက်ဝင် ပတူအကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

‘ပတူကောင်က ညပိုင်းထွက်ပြီး ပန်းဝတ်မှုန်စုပ်တဲ့ ပတူမျိုးက အကောင်ပျားလောက်ရှိပြီး အဝါရောင် ရှိပါတယ်။

နောက်ပတူတစ်မျိုးက အကောင် မည်းပြီး ပျားထက်အကောင်ကြီးတယ်။ ဒီပတူနှစ်မျိုးစလုံးက တချို့ သစ်ပင် ကြီးတွေပေါ်မှာ သစ်ကိုင်းတွေကို အမှီ ပြုပြီး မြေအုံ့လုပ်ကာ နေထိုင်တတ် သလို သစ်ပင်ရင်းတွေမှာလဲ မြေအုံ့ဖွဲ့ ပြီး နေတတ်ကြပါတယ်။

ဟောဒီ ပတူအုံ့ကတော့ သစ်ပင် တွေပေါ်မှာ မြေသားနုနုနဲ့ တည် ဆောက်ထားတဲ့ ပတူအုံ့ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုပတူအုံ့ရဲ့ မြေသားနုနုကို ပြာချပြီး

အုန်းဆီနဲ့ ရောလိမ်းရင် လူရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်မှာ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ကြွက်နို့ ကတွတ်၊ မွဲ့ခြောက် ရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းစေ ပါတယ်’

လို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

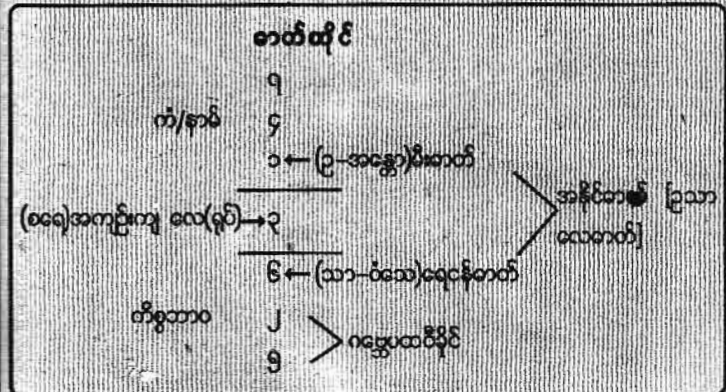
‘နောက်ပတူတစ်မျိုးကတော့ မြေပူလို့ ဆီပါတယ်။ အဲဒီပတူကောင်က ပိတုန်း ရောင်ရှိပြီး နေပူထက် ကြီးတယ်တကယ် ထားနက်ကြီးတွေမှာ နေထိုင်ကျက်စား တတ်သလို အဲဒီပတူကောင်ရဲ့ ကျင်းကို လူဖြစ်စေ၊ ခွာဖြစ်စေ ကျွံငံသွားရင်တော့ ပြန်သွတ်ထုတ်လိုက်ရင်တော့ အရိပ် ကျန် တော့တယ်။ အဲဒီပတူမျိုးဟာ သားစားပတူ မျိုးပေါ့။ ဒါကတော့ လူသိနည်းလှတဲ့ ပတူ တွေအကြောင်းပေါ့၊ အာဟာရလေး’

သို့ပါ၍ ရသေ့ကြီးပြောပြခဲ့သော ပတူများအကြောင်း ပတူအုံ့မှ မြေနုများ (ဆေးဖက်)ဝင်ပုံကို စာဖတ်သူများ သိရှိ ရလေအောင် ဗဟုသုတအဖြစ် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

မေတ္တာများဖြင့်...

အင်ကြင်းမေ
(စာပေသုတေသီတစ်ဦး)

စာမျက်နှာ (၂၄၄)မှ အဆက်

လေးညှင်း-ထွန်စွတ်။ ။ အနီးပူ အသားအေး အပွင့်တက်ပါ။
ထို့ကြောင့် စာနိဖြင့် ရေထားသော ဘရသေ့၏ မှန်စာသေးအမည်များ သည် ဓမ္မာနုပိ လေးအကွင်းကျ လေထိုး လေနက်ကို အနိပ်တတ်ပါဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်စွေစေ၍ မှတ်တမ်းပြုဆပ် ပါသည်။

အောင်ကျသန်(မင်းကျော်)

ပြန်လမ်းသွား

နိုးတစ်သက်သား

ပိုးရစ် (မအူပင်)

ကျွန်တော်သည် မအူပင်မြို့၏ မြစ်ကမ်းနားပိုင်းအောက်ဘက်တွင် ငါး ခန့်ရောင်းဝယ်ရေးပွဲရုံလုပ်ငန်း လုပ် ကိုင်နေသူဖြစ်သည်။ ကမ်းနားပိုင်းတွင် တခြား ဝါးခန့်ပွဲရုံများလည်းရှိကြပြီး ကျွန်တော်၏ပွဲရုံမှာ ပွဲရုံတန်း၏ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံးမှာ ရှိနေပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့ပွဲရုံများမှာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ မြစ်လမ်းဆီသို့ လာကြ သူများနှင့် ကုန်းပေါ်ရှိ မြို့တွင်းရပ်ကွက် နေသူများ လုပ်ငန်း တွင်ကျယ်စွာ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားနိုင်ကြပါ သည်။

တစ်ညမှာ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သည် ကုန်းပေါ်ရှိ မြို့စွန့်ရပ်ကွက်ထဲသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။ ကမ်းနား ပိုင်းရှိ ကျွန်တော်ပွဲရုံထဲသို့ ပြန်ရောက်ချိန်မှာ ည(၁၀)နာရီခွဲ သာသာရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ပွဲရုံနောက်ဆောင်ခန်းတွင် ကျွန်တော် ၏မိသားစုမှာ အိပ်ရာထဝင်နေကြပြီမို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေသည်။ ပွဲရုံ၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ကျွန်တော် ၏ အိပ်ရာအခန်းရှိသည်။

ကျွန်တော်သည် အခန်းထဲသို့ ရောက်သွားသည်နှင့် အိပ်ရာထဝင်ပြီး လှဲလိုက်မိသည်။ နေ့လယ်ပိုင်းက အလုပ်ပင်ပန်းထားသည့်အပြင် အိပ်ရာ ဝင်ချိန်မှာလည်း နောက်ကျနေသည်မို့

အချိန်အနည်းငယ်မှာပင် အိပ်ပျော် သွားမိပါသည်။

* * *

မည်မျှ အချိန်ကြာသွားသည်မသိ။ အိပ်ရာမှာ တစ်ရေးနိုးလာချိန်မှာ ညဉ့် အတော်နက်ပြီဟု ခန့်မှန်းမိလိုက် သည်။ ကျွန်တော်သည် တစ်ရေးနိုး သော်လည်း တပို၊တပါးသွားချင်စိတ် မရှိဘဲ အိပ်ရာထဲတွင် ဆက်လက်ပြီး မှေးနေမိသည်။

အိပ်၍မပျော်သေးဘဲ မျက်လုံးများ မှေးနေဆဲတွင် ပွဲရုံအပြင်ဘက်ဆီ ဝါးလုံးဆွဲယူနေသည့်အသံကို ကြား လိုက်ရ၍ အိပ်ရာထက်မှ ထပြီး ဆေး နားရှိ လက်နှိပ်တတ်မီးကို ဆွဲယူလိုက် မိသည်။

စိုးရိမ်သံသယစိတ်နှင့် အပြင်ဘက် သို့ ထွက်မည်ဟု ဟန်ပြင်မိကာ သတိ တစ်ချက်ဝင်လာကာ မထွက်ဖြစ်စေ လက်နှိပ်တတ်မီးကို ဘေးနား ပြန်ချ၍ အိပ်ရာပေါ် ပြန်လှဲမိလိုက်ပါသည်။

ကြားလိုက်ရသည့် ဝါးဆွဲသံကို နှိပ်သံသယစိတ် မဖြစ်လိုတော့ပါ။ ကျွန်တော်လည်း ဆက်အိပ်၍ ရမည် ဆိုတော့ပါ။ စောစောက ဝါးဆွဲသံ ကြားရသည့်အဖြစ်မျိုးမှာ ကုန်ခဲ့သည့် ဆရာက ညဘက်တွင် သုံးလေးကြိမ် ဖြစ်ဖူးသည်။

ထိုစဉ်က ပွဲရုံအပြင်ဘက်မှ ဝါးဆွဲသံ ကြားလိုက်ရလျှင် စိုးရိမ်သံသယစိတ် နှင့် ပွဲရုံအပြင်ဘက်ထွက်၍ လက်နှိပ် ခတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်မိသည်။ မတွေ့ရပါ။

ထူးခြားသည်မှာ ဝါးဆွဲသံကြားရ၍ ထကြည့်ပြီးနောက် အနည်းငယ် အကြာတွင် ကျွန်တော်၏ပွဲရုံသို့ မြင်ဝါး ငါးလုံးနှင့် နီးတစ်ဆယ်သား လာဝယ် သူများရောက်တတ်ကြသည်။

မြင်ဝါးငါးလုံးနှင့် နီးတစ်ဆယ်သား လာဝယ်ကြည့်ကြစဉ်မှာ ထဆုံးသွား သူကို တင်ထားမည့် ကင်္သပ်ရန် လာ ထကြရန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ထင်သည့်အတိုင်းပင်။ နိမ့်အနည်းငယ်မျှ ကြာသွားပြီးနောက် အိပ်ရာထဲတွင် အိပ်မပျော်သေးဘဲ ရှိနေခိုက် ပွဲရုံဘေး လူသွားလမ်းမှ စကား ပြောသံ ကြားလိုက်ရပြီးနောက်...

‘ကိုယ်လေးရေ... မြင်ဝါးငါးလုံး နီး တစ်ဆယ်သား ရောင်းပါရဲ့’

ပွဲရုံရှေ့ အပြင်ဘက်မှ လှမ်းပြော လိုက်သူမှာ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီး သူ ကိုကျော်မင်းဖြစ်သည်ကို အသံ ကျက်မိလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အိပ်ရာမှ ထလိုက် ပြီး လက်နှိပ်ခတ်မီးယူကာ အခန်းထဲရှိ ခန့်ပုံမျိုးမှာ နီးတစ်ဆယ်သားသာသာ ခန့်ရှိမည့် နီးတစ်စည်းကို ဆွဲယူလိုက် ပြီး ပွဲရုံရှေ့ ဝါးပုံဘေးတွင် ရပ်နေသော ကိုကျော်မင်းဆီ သွားရောက်ပေးလိုက် သည်။

မြင်ဝါးငါးလုံးနှင့် နီးတစ်ဆယ်သား လာဝယ်ပြီး ပြုလုပ်မည့်ကိစ္စကို နားလည် သိရှိထားပြီးသားဖြစ်၍...

‘ကိုကျော်မင်း... ခင်ဗျားတို့ လမ်းထဲက ဘယ်သူဆုံးလို့လဲဗျ’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်တော့ ကိုကျော်မင်းက သူ့နှင့်ပါလာသည့် လူငယ်ကို နီးစည်းလှမ်းပေးလိုက် ရင်း...

‘ကျွန်တော်တို့ အိမ်နားက နာတာရှည် အဘိုးကြီးပါဗျာ။ ဒီလိုပဲ လူမှုရေး အရ ကူညီကြရတာပဲ ကိုငယ်လေးရေ’

ကျွန်တော်သည် ကိုကျော်မင်းကို လေးစားမိရသည်။ သူတို့နေသော လမ်းထဲနှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တို့တွင် နာရေးကိစ္စရှိက သူ့မှာမနေတတ်ဘဲ ဆင်းရဲပင်ပန်းခံပြီး ကူညီပေးလေ့ရှိ သည်။ ပရဟိတစိတ်ရှိသော လူမှုရေး ကရုဏာရှင်တစ်ဦးဟု ဆိုရပေမည်။

ဝါးငါးလုံးကို စည်းပြီးကြသည်နှင့် ကိုကျော်မင်းက...

‘ကိုငယ်လေးရယ် ကျွန်တော်တို့ကို အချိန်မတော်ကြီး ထရောင်းပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ အခု ဝါးနဲ့နီးဖိုး ဘယ်လောက်ကျလဲ’

‘မပေးပါနဲ့ဗျာ ကျွန်တော်ကို ပေးရ မယ့်ငွေကို နာရေးမှာ လိုအပ်တာ ထည့်သုံးလိုက်ပါ။ ကျွန်တော် ကူညီ တာပါ’

‘အေးဗျာ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်

သွားမယ်ဗျာ’

ကိုကျော်မင်းတို့ ဝါးစည်းထမ်းပြီး ထွက်သွားကြသည်နှင့် ကျွန်တော် လည်း ပွဲရုံထဲပြန်ဝင်ပြီး အခန်းထဲရှိ အိပ်ရာပေါ်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

မြင်ဝါးငါးလုံးနှင့် နီးတစ်ဆယ်သား တန်ဖိုးမှာ (၁၄၅၀)ကျပ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ဝါးနှင့်နီးကို မယူဘဲ စေတနာနှင့် ကူညီမလိုက်၍ ကျေနပ် ဝိတိဖြစ်နေမိပါတော့သည်။

* * *

တစ်နေ့သော မနက်ပိုင်းမှာဖြစ်၏။

မြို့စွန့်ရပ်ကွက်ရှိ လက်ဖက်ရည် ဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော ကိုကျော်မင်းနှင့် ဆုံစည်းမိကြသည်။ စားပွဲပိုင်းတွင် လက်ဖက်ရည်သောက်ကြလျက် စကား စပ်မိကြရင်း ကျွန်တော်က မိမိပွဲရုံမှာ ညဘက်တွင် ဝါးဆွဲသံကြားရပြီး နောက် အနည်းငယ်အကြာမှာ နာရေး အတွက် ဝါးနှင့်နီး လာဝယ်သူများ ရောက်လာတတ်ကြောင်းကို ပြောပြမိ ရာ ကိုကျော်မင်းက...

‘ကျွန်တော်တို့ညဘက်လာဝယ်တုန်းကလဲ ကျွန်တော်တို့ မရောက်ခင် ဒီလိုပဲ ဝါးဆွဲသံ ကြားရတာပဲလား’

‘ဟုတ်တယ် အဲဒီကိစ္စက ကုန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်ကလဲ သုံးလေးည ဖြစ် ခဲ့ဖူးတော့။ ခင်ဗျားတို့မလာမီ ဝါးဆွဲသံ ကြားရပေမယ့် ထမကြည့်တော့ပါဘူး။

အဲဒီနောက် သိပ်မကြာပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ရောက်လာတာပဲ ဆိုပါတော့ ကျွန်တော်ကြောက်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီကိစ္စကို ကိုယ့်မိသားစုတောင် မပြောမိပါဘူး။ အခု ခင်ဗျားနဲ့ကြိုက် လို့ ပြောပြတာပါဗျာ’

ကိုကျော်မင်းမှာ ကျွန်တော်ပြောပြ သည်ကို စိတ်ဝင်စားပုံရပြီး တွေ့နေ

ရှာရင်း...

‘ဟာ... ခင်ဗျားပြောတာ ဖြစ်နိုင်တာမျိုး။ ကျွန်တော် သတ်ရသွားပြီး ဝါးနဲ့နီး လာဝယ်တဲ့ညက ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ပါလာတဲ့ ကျွန်တော့်တူက ဝါးစည်းကို ထမ်းလာတယ်။

လမ်းမှာ ထမ်းလာရင်း သူဝါးစည်းကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က နောက်က နေပြီး တစ်ချက် တစ်ချက် လှမ်းဆွဲသလို ဖြစ်လာတယ်လို့ ပြောတယ်။

ကျွန်တော်လဲ သူပြောတာကို ဂရုမထားပါဘူး။ သူ သက်သာအောင်ဆိုပြီး သူဝါးစည်းကို ပန်းပြောင်း ထမ်းလာတယ်။ ကျွန်တော် ထမ်းလာရင်းနဲ့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က နောက်ကနေပြီး တစ်ချက် လှမ်းဆွဲသလို ဖြစ်သွားတယ်လို့ ထင်မိလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ အမှတ်မထားပါဘူး။ အိမ်ရောက်အောင် ထမ်းလာခဲ့ပါတယ်။ နောက်ရက်တွေမှာ ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲက ပြောသံကြားတာက ကုန်ခဲ့တဲ့ လေးလလောက်က ကျွန်တော်တို့လမ်းထဲမှာ သေဆုံးသွားတဲ့ မောင်မြင့်ဝေဆိုတဲ့ လူငယ်လေးဟာ မကျွတ်ဘူးလို့ပြောသံကြားတယ်ဗျာ။

အဲဒီ မောင်မြင့်ဝေဆိုတဲ့ လူငယ်ဟာ တော်တော် လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်ရှိတဲ့ လူငယ်ဗျာ။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ နာရေးကိစ္စရှိရင် ကျွန်တော်တို့နဲ့ တွဲပြီး အမြဲပိုင်းကူလုပ်ပေးလေ့ရှိတယ်။

ခင်ဗျားကတော့ မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ညဘက်သေဆုံးတဲ့လူရှိရင် ဝါးနဲ့နီးကို သူ့ကိုပဲ အဝယ်လွှတ်လေ့ရှိတယ်။ ဝယ်တာကတော့ ခင်ဗျားပွဲရုံကိုပဲ သူသွားဝယ်တာပါ။ သူက သေပြီး မကျွတ်လွှတ်သေးဘူး

ဆိုတော့ ခင်ဗျားပွဲရုံကို ဝါးလာဆွဲတာလဲ သူပဲနေမှာပါဗျာ’

ကိုကျော်မင်းက မောင်မြင့်ဝေနှင့် ဟတ်သက်သည်များကို အကြောင်းစုံပြောပြ၍ မောင်မြင့်ဝေအပေါ် စိတ်ဝင်စားခြင်းဖြစ်ရသည်။

သူ့မှာ ကွယ်လွန်သွားရှာသော်လည်း နာရေးကူညီသည့်ကိစ္စကို အစွဲအလမ်းထားသွားပုံရသည်။ ပရလောကသား ဖြစ်သွားသော်ငြား ကရုဏာရှင် လုပ်ငန်းလုပ်နေသည့်အပေါ် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိပါသည်။

* * *

ကျွန်တော်သည် ကိုကျော်မင်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဆုံတွေ့ပြီး စကား ပြောလိုက်ရသည်မှာ အတော်အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိသွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ကိုကျော်မင်းက မောင်မြင့်ဝေ မကျွတ်မလွှတ်သေးသည့် အကြောင်းကို မောင်မြင့်ဝေ၏မိဘများထံ သိစေလို၍ သွားပြောရာ မိဘများက သူတို့သားအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြပြီး ကုန်ခဲ့သည့် (၃)ရက်ခန့်က မောင်မြင့်ဝေကို ပြန်လည် ဆွမ်းသွတ်အလှူဒါနပြုကာ အမျှအတန်းပေးဝေလိုက်ရာ မောင်မြင့်ဝေမှာ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်နိုင်ကာ ကျွတ်လွတ်ပြီး ဘဝကူးကောင်းသွားပုံ ရပါသည်။

ယခုရက်များမှာ ညဘက် အချိန်မတော် အချိန်တွင် ပွဲရုံကို မြင်ဝါးဝါးလုံး နီးတစ်ဆယ်သား လာဝယ်ကြသူများရှိသော်ငြား ထိုလူများမလာမီ အချိန်မှာ ကြိုတင်ပုံရိပ်ပြသလို ဝါးဆွဲသည့် လှုပ်ရှားသံကို မကြားရတော့ပါ။

မောင်မြင့်ဝေတစ်ယောက် ကောင်းရာ

အိုဘဝ ရောက်ပါစေ၊
စိုးဇော်(မအူပင်)

စာမျက်နှာ (၂၄၃)မှ အဆက်

မောင်မိသည် ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်ပြီး လူအုပ်ထဲမှ တိုးထွက်လာသည်။ အပြင်တွင် မီးရောင်တွေက လင်နေ၍ မောင်မိသည် ရွာဘက်ကို မှန်းပြီး သေပြေးရှင်ပြေး သုတ်ခြေတင်ပြေးလာခဲ့သည်။

ပြေးရင်း မီးရောင်တွေက ပျောက်သွားပြီး ပိန်းမိတ်အောင် မှောင်နေသော အမှောင်ထဲ ရောက်သွားသည်။ မှောင်ထဲတွင် ရမ်းစမ်းပြေးရ၍ ခလုတ်တိုက်လဲလိုက် ကုန်းထဲပြီး ပြေးလိုက် အော်ငိုလိုက်နှင့် မောဟိုက်နေသည်။ ဒူးကလည်း ပျော့လာပြီး...

‘အသေ... ကယ်ပါ ကယ်ပါ နယောဏ နယောဏ’

သူက ဘုရားစာတစ်ခုမှ မပြေးနိုင်လွှားရင်း သူ့နောက်သို့ မည်သည့်အချိန်တွင် လိုက်လာသလဲမကြောက်လှပြီး...

ကယ်ကြပါ... ဟိုမှာ မီးတွေ မီးသစ်တွေ လိုက်လာပြီ အသေကယ်ထားပါ’

မောင်မိ ဆက်မပြေးနိုင်တော့ဘဲ လဲကျသွားတော့သည်။ သူ့သတ်သည့်အချိန်မှာ အိပ်သို့ ရောက်နေလူတွေက ဝိုင်းအုံနေသည်။

‘တင်မိ... နင်ဘယ်သွားနေတာလဲ’ မြောက်တက်က ကျွတ်ကုန်းဆိုတာ မသိတာမှတ်လို့ နင်ပြန်လောလို့ ရွာက လူတွေနဲ့ မီးရှူးထွန်းပြီး ထိုရွာကြိုတာ ကံကောင်းလို့ပါလား’

ယောက်ျားဖြစ်သူ ကံကောင်းရင်ဘတ်စည်တီး ပြောနေသည့် တွေ့ရမှ မောင်မိမှာ ချစ်ပွဲရ ဝိုင်းပြုသည်။

ခင်လေးမြင့်မြင့်ကြာမှာ

ဒေါ်သုဇာနီဗိသု
(B.Sc, H.G.P, Dip.Ed)

ဖြေသိဒ္ဓိဆောင်

ဆောင်ကြသည့် (၁)

မောင်ဦး+မအေး ဇနီးမောင်နှံမှာ
ရွှေလုပ်ငန်း လုပ်ပါသည်။ မိဘများ
ထက်ထက်က ရွှေကျင်ခဲ့ကြသည်။
ဇနီးမော်မြို့နယ်(စင်းခန်း) ရွှေကျင်
တော၌ မောင်ဦး ကျင်းခေါင်းလုပ်ခဲ့၏။
အရည်အချင်းရှိသူဖြစ်၏။ အနစ်နာ
မခံနိုင်။ ကျင်းပိုင်ရှင်က အားကိုး၏။
အနေကြာလာသောအခါ ပိုင်ရှင်က

မောင်ဦးအား လုပ်ငန်းခွဲပေး၏။ မအေး
ကလည်း စုဆောင်းမိထားသော ရွှေ၊
ငွေများ ရှိနေသည့်အတွက် ကိုယ်ပိုင်
လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်လို၏။
စင်းခန်း ရွှေကျင်တော၌ ကိုယ်ပိုင်
လုပ်ကိုင်လာနိုင်၏။ စီးပွားမဖြစ်ပါ။
အချို့သူတို့ မြစ်ကြီးနားမြစ်ဆုံဘက်
ပြောင်းရွှေ့ကြ၏။ အချို့က တနိုင်မှ

သွားရသော ရှင်ဗွေယန်ဘက် ပြောင်း
ရွှေ့ကြ၏။

မောင်ဦးတို့နှင့် ရင်းနှီးသော ဦးလေး
ကြီးက ရှင်ဗွေယန်သွားခဲ့၏။ ရသမျှ
ရွှေကို ထိန်းသိမ်းစုဆောင်းခဲ့၏။ စီးပွား
ရေး ကောင်းလာ၏။ တစ်နေ့ ကိုဦးနှင့်
ဦးလေးကြီး တွေ့ကြ၏။ ဦးလေးကြီးက
အလှူလာလုပ်ကြောင်း ပြောကြား၏။
ဖိတ်ကြားသွားသည်။

မောင်ဦး+မအေးတို့ အလှူသွားကြ
၏။ အလှူ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုကို
အားရဝင်သော မိကြ၏။ တို့ဦး
ဦးလေးကြီးနှင့် သွားရောက်တွေ့မြင်

ရှင်ဗွေယန် ရွှေတောအကြောင်း ကြားရ
၏။ ကိုဦးက မအေးကို တိုင်ပင်၏။
သွားလိုကြောင်း ပြောသည်။

မအေးက...

‘ဦးလေးကြီးက ရိုးသားတယ်၊
ကြိုးစားတယ်၊ သနားတတ်တယ်၊
ဦးလေးကြီးကို တိုင်ပင်ကြည့်ပါဦးစို့’
ဦးလေးကြီးကို တိုင်ပင်ကြည့်မိ၏။
ဦးလေးကြီးက...

‘ရွှေတော့ ရကြတာချည်းပါပဲ။
ကံကမတူကြဘူးလေ။ အနည်းဆုံးအများ
ကွာတာပေါ့။ ခရီးကရှည် ခရီးက
ကြမ်းပါတယ်။ ခရီးစရိတ် တော်တော်
ကုန်ကျပါတယ်။ ခရီးလမ်း ခက်ခဲတော့
ဆန်၊ ဆီ၊ ဒီဇယ်နဲ့ စားသောက်မှု
ကုန်ဈေးကြီးပါတယ်’

မောင်ဦးတို့ ရှင်ဗွေယန် သွားလိုလှ
၏။ ပိုင်ဆိုင်သမျှ ရောင်းချကြ၏။ မိဘ
များကို အကူအညီ တောင်းကြ၏။
ဦးလေးကြီးက အစစ ကူညီ၏။ ဖေးမ
စကားပြော၏။ အားပေး၏။ ဦးဆောင်
ပေး၏။

ရှင်ဗွေယန်ခရီး စ.ပါပြီ။ ဗန်းမော်မြို့
မှ မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ သွားရ၏။ မြစ်ကြီး
နားမြို့မှ တနိုင်းမြို့သို့ ကားဖြင့် သွားရ
၏။ တနိုင်းမြို့သည် လီဒိုလမ်းမပေါ်
တွင်ရှိ၏။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ
ဆက်သွယ်ထားသော လမ်းမပါ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က အင်္ဂလိပ်ကို
ဖောက်ခွဲသော လမ်းပါ။ မြန်မာနိုင်ငံသို့
ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ ဝင်ရောက်ပြီး
အင်္ဂလိပ်တို့ကို တိုက်ထုတ်ကြပါသည်။
အင်္ဂလိပ်တို့ လီဒိုလမ်းမအတိုင်း ဆုတ်
ခွာကြပါသည်။

တနိုင်းမြို့မှ ရှင်ဗွေယန်အထိ
စက်လှေဖြင့် သွားရပါသည်။ ချောင်း
က ရေစီးသန်သည်။ ငုတ်ကြမ်းများ
ပေါ၏။ စက်လှေများ နှစ်မြှပ်တတ်

သည်။ ခရီးကြမ်းကြီးပါ။ (ယခုအခါ
ရှင်ဗွေယန်မြို့ ဖြစ်သွားပါပြီ။
မြစ်ကြီးနားမြို့မှ ရှင်ဗွေယန်မြို့သို့
ကားလမ်းပေါက်ပါပြီ။ တနိုင်းချောင်း
ကူးတံတားကြီး ပြီးစီးခဲ့သည်မှာ
ကြာပါပြီ။) ရှင်ဗွေယန်ရွာသည် နာဂ
တိုင်းရင်းသားတို့နေသော ရွာပါ။

မောင်ဦးတို့က ဦးလေးကြီး
ဦးဆောင်မှုပေးသလို အစစလိုက်နာ
ပါ၏။ ရှင်ဗွေယန်ရွာ၏ ချောင်းတစ်ဖက်
ကမ်းတွင် နေရပါသည်။ လုပ်ငန်း
စ.သည်မှာ နှစ်လကျော်ပါပြီ။ အဆင်
မပြေလှပါ။ ရွှေအရနည်းသည်။ စရိတ်
စက ကြီးလှ၏။

မောင်ဦးကိုယ်တိုင် ကျင်းသားများ
နှင့် အပင်ပန်းခံလုပ်၏။ မအေးကိုယ်
တိုင် ကျင်းသားများကို ချက်ပြုတ်ကျွေး
၏။ အစစ အရာရာ ခြိုးခြံချွေတာ
သည်။

တန်ဆောင်တိုင်ပွဲတွင် ကျင်းသား
များကို အနားပေးရသည်။ မောင်ဦး
တို့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားကြ၏။ ရွာဦး
တွင် ဖြစ်သည်။ နာဂကလေးများကို
ကျွေးမွေးစာသင်ပေးသော ဘုန်းကြီး
ကျောင်း (ပရဟိတကျောင်း)ပါ။

သာသနာပြုသူမှာ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား
ဘုန်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဦးလေးကြီး ကထိန်အလှူ ပြုလုပ်
ပါသည်။ ကိုဦးတို့ ကူညီလုပ်ကိုင်ကြ

ပါသည်။ သီလယူ၊ တရားနာကြ၏။
ရေစက်ချ၏။

အပြန်လမ်းတွင် ကိုဦးတို့က ဦးလေး
ကြီး၏ ကထိန်အလှူတော်ကို ဝမ်းသာ
ကြည်နူးကြ၏။ သူတို့လည်း လှူလိုကြ
၏။ ကိုဦးတို့က သဒ္ဓါတရား ရှိသူများ
ပါ။

ကိုဦးက...

‘မအေးရေ ရွှေပေါက်စားရင် တို့လဲ
လှူကြတာပေါ့နော်’

မအေးက...

‘လှူကိုလှူမယ်။ ရတာကို မစားရ
ချင်နော်၊ မဝတ်ရချင်နော် လှူမှာပါ ကိုဦး
ရယ်’

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁)
ရက်နေ့ အလုပ်နား၏။ ကျင်းသားများ
ထမင်းစားပြီး ရွာထဲသို့ အလည်သွား
ကြ၏။ ကိုဦးတို့လည်း ရွှေအင်စာတိုင်
(ရွှေကျင်)ပြီး ခဏနားကြ၏။

ရသောရွှေနင့် ရွှေဖြူများကို ပုလင်း
တွင်ထည့်ပြီး သိမ်းကြ၏။ နံနက်
(၁၁:၀၀)နာရီလောက်ရှိပါပြီ။ နှစ်ဦးသား
ထမင်းကြ၏။ တဲရှေ့ မျက်နှာလှည့်
စားနေသဖြင့် ဖြတ်လာသူတိုင်းကို
ထမင်းစားဖိတ်ခေါ်ကြ၏။

တဲရှေ့သို့ ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ရောက်
လာ၏။ မောင်ဦးက တဲအပြင်ထွက်
၍...

‘ဘရသေ့ ဆွမ်းဘုဉ်းကြပါဘုရား
ဟု ပင့်သည်။ ရသေ့ကြီးက...

‘ရှင်ဗွေယန် ဘုန်းကြီးကျောင်း
ဆွမ်းကိစ္စပြီးခဲ့ပါပြီ။ ငါကံစိတ်ထက်
သိရင် လမ်းညွှန်ပေးပါ’

ဟု ဆို၏။ မောင်ဦးတို့ တဲအတွင်း
သို့ ဖိတ်ခေါ်ကြပါ၏။ ဘုရားဆန်
တွင် ရှိသောစွာ နေရာပေး၏။

မောင်ဦးက...

‘တပည့်တော် ဦးလေးကြီးဆီမှာ စုံစမ်းပေးပါမယ်။ လိုက်ဖို့ပေးပါမယ် ဘုရား’

ရသေ့ကြီးက...

‘မအားရင် လိုက်မပို့ပါနဲ့၊ မေးမြန်းပြီး သွားပါမယ်’

မောင်ဦးတို့ မအားပါ။ အလုပ်ရှိနေသည်။ သို့သော် မောင်ဦးက လိုက်ဖို့ ပေးရန်ပြင်သည်။ မအေးက ရသေ့ကြီးကို ငွေလှူ၏။ ဆုများပေးသည်။ မောင်ဦးမှ ဦးလေးကြီးထံ စုံစမ်းပေး၏။ ဦးလေးကြီး၊ မောင်ဦး၊ ဦးရသေ့တို့ ဦးငေါက်မိတ်သို့ ရောက်သွားကြ၏။

ဦးငေါက်မိတ်မှ လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ နှုတ်ဆက်ဝတ်ပြု၏။ ရသေ့ကြီး ဦးစင်းယုံနှင့် ဦးငေါက်မိတ် နာဂများပါ။ ငယ်ပေါင်း ကျောင်းနေဖက်များပါ။ လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၃၀)ကျော်က (၁၀)တန်းထိ ကျောင်းတက်ခဲ့ကြ၏။ မြစ်ကြီးနား အ.ထ.က(၁)မှာပါ။

မြစ်ကြီးနားမြို့ အံတော်ရှင်စေတီတော် ပရဟိတကျောင်းမှာ နေခဲ့ကြ၏။ ငယ်စဉ်ကပင် နေခဲ့ကြ၏။ ကိုရင်ဝတ်ခဲ့ကြ၏။ စာသင်ခဲ့ကြ၏။

ပရဟိတဆရာတော်မှာ ခန္တီးက ဖြစ်ပါသည်။ ဦးစင်းယုံ(နာဂအမည်)က ခန္တီးအနီး ရွာငယ်မှ ဖြစ်ပါသည်။ (၁၀)တန်းမအောင်ပါ။ တပ်မတော်ထဲ ဝင်သွား၏။ (၅)နှစ်ကြာ အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ခန္တီးသို့ ပြန်လာ၏။ ယခု ရှင်ရသေ့ဝတ်သည်မှာ (၁၅)နှစ် ကျော်ပါပြီ။

ဦးငေါက်မိတ်(နာဂအမည်)က မူလတန်းကျောင်းအုပ်ပါ။ ဆေးပင်စင်ယူခဲ့သည်။ စီးပွားရေးလောကထဲ ရောက်လာသည်။ ရွှေလောကထဲရောက်လာသည်။ မူလက စီးပွားရေးကောင်းသည်။ ယခုလည်း ရွှေအောင်ခဲ့သည်။

သူငယ်ချင်း ဦးရသေ့(ဦးအောင်သိဒ္ဓိ)ထံ လူကြူဖြင့် မှာကြားသည်။ ငွေလှူလို၍ပါ။ ရှင်ရသေ့ကလည်း ခန္တီးမှ တောကြီးများကိုဖြတ်ပြီး ခြေကျင်ခရီးဖြင့် ရောက်လာခြင်းပါ။

ဦးငေါက်မိတ်က ငွေများလှူသည်။ ဦးရသေ့တို့ ရွာငယ်မှာ တည်နေသော စေတီတော်အတွက်ပါ။ ဦးရသေ့ ဦးဆောင်တည်နေသော စေတီတော်ပါ။ ဆုတွေပေး၏။ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ကြ၏။

ဦးငေါက်မိတ်က...

‘ရှင်ရသေ့လဲ ခရီးယဉ်းလှပါတယ်။ တစ်ဖက်လောက် နာနာနေနေ သီတင်းသုံးပါတရား၊ ဒီမော်ရို အစပါမှာ တောအုပ်ရှိပါတယ်။ ချောင်းကမ်းဘေးမှာ တပည့်တော် တစ်ပါး ကျောင်းဆောက်ပြီး လှူပါမယ်။’

သစ်ဝါးတွေ တောထဲမှာခုတ်ပြီး ပိုးကတဲ ဆောက်ရင် ရပါတယ်ဘုရား။ သစ်သီးဆွင်း တပည့်တော်လှူပါမယ်။ ဒီတစ်ဖက်အတွင်း ကျင်းမှ ရွှေရောင် ထပ်လှူပါမယ်။

ကျင်းစဉ်များ ချီးမြှင့်ပါတရား။ ယွယ်ကုတ် နှင်းသားပေးပါတရား။ ကျင်ခိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၈)နှစ်က တပည့်တော်ကို စွန့်ခဲ့တဲ့အဆောင်က တပည့်တော်အတွက် ကံကောင်းစေပါတယ်ဘုရား။ အဆင်အဆင်တွေ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ လာတိုရှင်စေပါတယ်’

ဦးရသေ့က...

‘ကျုပ် လူ့ဘဝနဲ့ ဦးငေါက်မိတ်နဲ့ တွေ့ဆုံစဉ်က မဟုတ်လား။ နာဂရိုးရာ ပွဲတော်(ခန္တီးမြို့)မှာ တွေ့ကြတာနော်။’

အဆောင်ကလေး ပေးလိုက်တာ သတိရနေပါတယ်။ လူ့ဘဝနဲ့ ကျုပ်ဆရာနောက်ကလိုက်ပြီး တောတောင်ထဲမှာ ကျင်ကြစဉ်က ရခဲ့တဲ့ အဆောင်ပါ။ အလွန်ထူးခြားတာပေါ့။ အဲဒီအကြောင်း နောက်မှ ပြောပြပါမယ်’

[နာဂရိုးရာပွဲတော်လုပ်သော နေရာသို့ နာဂလူကြီးများ(တာဝန်ရှိသူများ၊ ကော်မတီဝင်များ)၊ ရွာသူရွာသားများ၊ ရိုးရာအကအဖွဲ့များ တက်ရောက်ကြရသည်။

ခန္တီးမြို့၊ နန်းယွန်းမြို့၊ ပန်ဆောင်မြို့၊ ရှင်ဗွေယန်ရွာ အလှည့်ကျပွဲတော် ပြုလုပ်ပါသည်။] ရှင်ဗွေယန်ရွာမှ ခန္တီးမြို့သွားလျှင် ခြေကျင်ခရီးသာရှိသည်။ တောတောင်များကို ဖြတ်သွားရသည်။ လမ်းခရီးကြမ်းသည်။ တစ်နာရီ (၃)မိုင် နှုန်း လျှောက်ကြပါသည်။ တစ်ဖက်ခန့် ကြာပါသည်။

တောတောင် အလေ့အကျင့်ရှိသူများမို့ လမ်းကြမ်းကရမတားကြပါ။ ရှင်ရသေ့လည်း ခန္တီးမှ တောလမ်းအတိုင်း လာပါသည်။ နန်းယွန်းမြို့မှ ဆွမ်းစားပြီး ထွက်ခဲ့ရာ ရှင်ဗွေယန်သို့ ညနေရောက်ပါသည်။ မိုင်(၃၀)နီးပါး ရှိသော ခရီးပါ။

ဦးလေးကြီးက...

‘ကျွန်တော့် ကျင်းသားတစ်ယောက် တောရှင်း တဲဆောက်ကူညီမှာပါ။ သစ်သီးဆွမ်းလဲ လှူပါမယ်။ ငွေလဲ လှူပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗန်းမော်ရှင်း အဖွဲ့က ကျင်းတိုင်းကိုလဲ အလှူခံပေးပါမယ်’(ဗန်းမော်က ရွှေလုပ်သူ အလွန်များပါသည်။ ဗန်းမော်ဆွေတန်းရွှေမှော်လည်း ရှိပါသည်။)

မောင်ဦးက...

‘ကျွန်တော့်နဲ့ ကျင်းသားတစ်ယောက် သစ်ရုတ် ဝါဆိုတဲ့ လောက်

ကျညီပါ့မယ်။ သစ်သီးဆွမ်း(ပန်းမော်မှ
ပါလာသော တည်လီခြောက်၊ ငှက်ပျော
ခြောက်၊ ချဉ်ဖော်ကာသီးခြောက်) လှူ
ပါ့မယ်။ တတ်စွမ်းသလောက် ငွေလှူ
ပါ့မယ်'

ဦးရသေ့မှ...

'အလုပ်များတဲ့သူတွေပို့ အားနာပါတယ်။
ကျုပ် အသက်(၃၀)ကစပြီး ဆရာ(လူဆရာ)
နောက်ကလိုက်ပြီး ကျင့်ကြံတာပါ။ တော
ဆောင်မှာ (အိန္ဒိယနယ်အထိ) လှည့်ပို့
ကျင့်ကြံခဲ့တာပါ။ တောကောင်ကြီးတွေကြီးစို့
တဲ့ နေရာပျိုတွေပေါ့။

ဆရာက လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ်က ရသေ့
အထိလဲခိုင်းခဲ့တာပါ။ ကျုပ်ဆရာ(ခွီးပြီ)
က လူတလဲပဲ ကျုပ်ဆရာက ပြီးပြန်တာကို
သမီး သူဆောင်လာခဲ့တဲ့ ခရီးပေါက်ပြောက်
ကြွထွက်သွားခဲ့တာပါ။ (၁၀)နှစ်ကျော်ကြာခဲ့
ပေါ့။ ကျုပ်ကတော့ ယဉ်ကျေးမှုဆရာနဲ့
နေထိုင်ဆွေရသလိုပဲ စိတ်က ထင်နေတုန်း
ပါ'

ရှင်ရသေ့ကို ဦးငေါက်ကမ်း၊ ဦးလေး
ကြီးတို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းရပ် ရောက်
သည်အထိ လိုက်ပို့ကြ၏။ မောင်ဦးက
တော့ ရွှေအင်ပိုင်းလှည့်ရင်း မအေးကို
ဦးရသေ့အကြောင်း ပြောပြနေ၏။
မအေးကလည်း စိတ်တူကိုယ်တူ...

'တဲမှာပင့်ပြီး ဆွမ်းကပ်ရအောင်နော်
ကိုဦး'

'ဦးရသေ့က သစ်သီးဆွမ်းပဲ ဘုဉ်း
တာပါ။ ဦးရသေ့ဆီမှာပဲ သစ်သီးသွား
လှူပါ့မယ်'

ဟု ကိုဦးက ပြန်ပြော၏။

နောက်နေ့ မောင်ဦး စောစောထ၏။
ဘုရားရှိခိုး စောစီးစွာ နံနက်(၅၀၀)နာရီ
ထမင်းစားသည်။ ကျင်းသားများကို
မှာကြား၊ ကျင်းသားတစ်ယောက်နှင့်
ကိုဦးတို့ စားကိုယ်စီလွယ်၊ တူးရွင်း
ကိုယ်စီထမ်း ဦးလေးကြီးထံ သွားကြ

၂၁၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏

၏။ ဦးလေးကြီးက အဆင်သင့်။

ကျင်းသားများကို မှာကြား၏။
ကျင်းသားနှစ်ယောက်နှင့် ဦးလေးကြီး
(ကိရိယာ အစုံအလင်၊ လက်သမား
ပစ္စည်း)တို့ပါ။ ဦးငေါက်ကမ်းတွင်လည်း
ကျင်းသား(၅)ယောက်၊ ဦးငေါက်ကမ်း၊
သူ့ယောက်ျား အဆင်သင့်။

တောအုပ်သွားခရီး စ.ပြီ။ မှော်မှ
အတန်ငယ် လှမ်းသည်။ ချောင်းကူးရ
သည်။ ရေက မနက်လှပါ။ ချောင်းကမ်း
ပါးမှ အတွင်းကျသော နေရာကို
ရွေးချယ်ကြ၏။ (ချောင်းကမ်းပါး၌ လူစုံ
၏။ သစ်ဝါးခုတ်၊ အမဲလိုက်သူများ
ချောင်းကမ်း၌ ဆူညံကြသည်။) တက်ညီ
လက်ညီ တောခုတ်၊ မြေညှိ၊ သစ်ခုတ်၊
ဝါးခုတ် ရုပ်လုံးဖော်ကြ၏။

နေ့လယ်တွင် အဆင်သင့် ထုပ်လာ
သော ထမင်းထုပ်မှ ထမင်းစားကြ၏။
ခဏနား အလုပ်ပြန်စ၊ ညနေမစောင်းမီ
မိုးကာဖျင်အမိုး၊ ဝါးကြမ်းခင်း၊ ဝါးထရံ
ကာ(ဝါးကြီးများကို စားဖြင့် အစိတ်စိတ်
အမြွှာမြွှာ ခွဲထားသော ဝါးပြားများကို
သုံးသည်။)

တဲကလေး ဝါးတံခါးကလည်း
(ရှမ်းတိုင်းရင်းသားစတိုင်) ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့

နေချင့်စဖွယ်။ ရေချောင်းနှင့် မဝေးပါ။
အနီးအနား ကျောက်ဆောင်မှလည်း
ရေကစီးကျနေ၏။ ကျောက်ကြားမှ
ရေက အေးမှအေး။ ဝါးခြမ်းများဖြင့်
ဝါးရေတံလျောက် သွယ်တန်းကျ၏။

လပြည့်ကျော်(၃)ရက် နံနက်စော
စော ဦးလေးကြီး၊ မောင်ဦး မိသားစု
နှင့် သဒ္ဓါပေါက်သူများ ဦးငေါက်ကမ်းထဲ
ရှေ့ ရောက်လာပါပြီ။
ဘုရားရှင်ပုံတော်များ၊ ပန်းများ၊
ပန်းအိုး၊ စတီးခွက်များ

(ရေတော်အတွက်) ရေအိုး၊ ရေခွက်၊
ရေပုံး၊ ပလတ်စတစ်ဖျာ၊ အိပ်ရာခင်း
(ပိတ်ဖြူ)၊ ခေါင်းအုံး(ပိတ်ဖြူ)၊ တံမြတ်
စည်း(နု/ကြမ်း) (စိတ်ကူးထဲဝေါ်ရာ
ပစ္စည်းများ၊ ပန်းမော်ချေးတန်းမော်မှ
လယ်၍ စုံအောင် ပုံကြပါပြီ။

ဦးငေါက်ကမ်း၊ ဦးလေးကြီးနှင့် ဦးရွှေ
ကြီးတို့က ရှင်ဗွေယန်ဘုန်းကြီးကျောင်း
သို့ အပြေးသွားကြ၊ ဆရာတော်၏
ခွင့်ပန်။ ရှင်ရသေ့ကို ပင့်ကြ၏။

ရှင်ရသေ့မှာ အိတ်ညှိကြီးကြီး
တစ်လုံး (အသုံးအဆောင်၊ ဆေးသုံး
ရှင်ရသေ့ဝတ်စုံတစ်စုံပါရှိ) လွယ်နဲ့
ဖြင့် ကိစ္စက ပြီးပေါ့။

သက်န်းနက်တောင်ဝေး ထောင့်
က ရှေ့ကလှမ်း၊ ဦးငေါက်ကမ်းတို့
သွက်သွက်လှမ်းကြရ၊ မှော်ဆေး
တော့ ပရိသတ်အစုံအလင်၊ ပစ္စည်း
တစ်ပုံတစ်ပင်။

ရှင်ရသေ့ မှန်မှန်ကြွ၊ ပရိသတ်
သွက်သွက်လိုက်။ ပစ္စည်းရွက်
သယ်ကြ၊ မှော်မှ လူများထွက်ကြွေ
ငွေလှူသူ၊ ပစ္စည်းကိုင်းပြီး နောက်
လိုက်သူ မျှော်စရာကြီးပါ။ စည်း
ကားကား ညီညီဝါးဝါး။

တဲရောက်တော့ ဦးငေါက်ကမ်း
တံခါးဖွင့်ကြ၊ ဖျာခင်းကြ၊ ရေ

ဘုရားပန်းထိုးကြ (ဝါးဘုရားကျောင်း ဆောင်ကလေးက သပ်သပ်ရပ်ရပ်) ရေတော်လျှူကြ၊ သူ့အလုပ်နှင့်သူ။ ရှင်ရသေ့ကတော့ တပ်ပတ်လည်ဝိုင်း လျက် ပတ်လျှောက်မေတ္တာပို့၊ သစ်ပင် ကြီးများအောက် မေတ္တာပို့၊ ရှင်ရသေ့ မိတ်ဖွဲ့ခြင်းပါ။

လျှူကြသော ပစ္စည်းက များမှများ။ သစ်သီးတွေက တစ်ပုံတစ်ပင် အလုံးစုံ ပြီးကြပြီ။ ရှင်ရသေ့ တပေါ်ကြ။ ဦးငေါ် ကမ်တို့ လူကြီး သုံးလေးယောက်နှင့် တဲအပြည့်။ မြေပြင်ပေါ် ထိုင်ကြရ ကိုးပါးသီလခံယူ၊ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေ၊ ပြန်ကြရပါပြီ။

ဦးငေါ်ကမ်နှင့်အဖွဲ့ကတော့ သစ်ပင် ကြီးအောက် ကွပ်ပျစ်ဆောက်၊ မြေညှိ ကြ၊ တံမြက်စည်းလှည်းကြ၊ အမှိုက် များ ဝေးဝေးသို့ပစ်ကြ။ (ရှင်ရသေ့က မီးမရှို့နိုင်ပါ။)

ဦးငေါ်ကမ်နှင့်အဖွဲ့ ညနေစောင်း တော့ မှော်ပြန်ကြပါပြီ။ ဦးရသေ့က ဆုတွေ အစုံအလင်ပေး၏။ လျှူထား သော ခေါင်းအုံး၊ စောင်၊ ခြင်ထောင်၊ အိပ်ရာခင်းများကို ဦးရသေ့ လက်မခံ ပါ။ ပြန်ပေး၏။

ဝေယျာဝစ္စအတွက် ကျင်းသား တစ်ဦး(အလှည့်ကျ) ပို့ပေးမည်ကို လည်း လက်မခံပါ။ တစ်ပါးတည်းနေ တစ်စိတ်တည်းထားလိုသောကြောင့်ပါ။

ဦးငေါ်ကမ်၊ ဦးလေကြီး၊ ဦးရှမ်းကြီး၊ မောင်ဦးတို့ကတော့ အလုပ်သိမ်း၊ ညနေစာ စားပြီးလျှင် ဓာတ်မီးကိုယ်စီ ကိုင်၊ စားကိုယ်စီလွယ်၊ တုတ်ရှည်တွေ ကိုင်ပြီး တောထဲမှ တစ်ပါးကျောင်းသို့ သွားကြ၏။ (ဝက်ဝံ၊ တောဝက်များရှိ သော တောအုပ်ပါ။) ထိုတောအုပ်ထဲ သို့သွားသော တူမီးကိုင် နာဂမုဆိုးများ ဝက်ဝံအကုတ်ခံရ၏။ တောဝက်အထိုး

ခံရ၏။)

တောအုပ်က တိတ်ဆိတ်၏။ မှောင် ကလည်း မှောင်လှ၏။ သူတို့ ရောက် သွားတိုင်း သစ်ပင်ကြီးအောက် ကွပ်ပျစ် ပေါ်တွင် ရှင်ရသေ့ကတော့ ထိုင်လျက် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်။ ကျင့်စဉ်များ ကျင့်လျက်။

ရှင်ရသေ့က သူတို့အဖွဲ့ကို ၈.၈.၈ ဂါထာတော် (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပုံ သင်ပေး၏။ လွယ်ကူသော ပုတီးစိပ် နည်းပေး၏။ စည်းချနည်း မေတ္တာပို့ နည်းပေး၏။

သူတို့အဖွဲ့ကလည်း ကြိုးကြိုး စားစား လိုက်လိုက်နာနာ ည (၉:၀၀) နာရီဆို မှော်ပြန်ကြပြီ။ မှောင်လှပြီ၊ အေးလှပြီ။ ချောင်းကို ဖြတ်ရ၏။

အသွားတုန်းက ရေမအေးဟု ထင်ရ ၏။ အပြန်မှာတော့ ရေက အေးလှ၏။ ခိုက်ခိုက်တုန်း၊ သို့သော် ပင်ပန်းသည် ဟုမထင်။ ကျေကျေနပ်နပ် နေ့စဉ်ခရီး ကို မသည်း။ ကြည်ကြည်နူးနူး သဒ္ဓါ ထက်ထက်။

(၄)ရက်မြောက်နေ့ သူတို့အဖွဲ့ ဘုရားရှိခိုး ၈.၈.၈ (၃၇)ခေါက် ရွတ်ပွား။ ပုတီးပတ်လည်း ပြည့်ပါပြီ။ ရှင်ရသေ့ ကွပ်ပျစ်မှ ထလာပါပြီ။

‘တပည့်တော်ကို ဆရာရသေ့ ချီးမြှင့်ခဲ့ တဲ့ အဆောင်ကောင်းအကြောင်း ပြောပြ

ပို့ဦး’
ဦးငေါ်ကမ် ၈, ပြော၏။ အဖွဲ့သား များက စိတ်တူကိုယ်တူ ကြားလိုလှ ကြောင်း ပြောကြားကြ၏။

ဦးရသေ့က...
‘ကျုပ်ဆရာက (အမြဲရောင်အင်္ကျီ အဖြူ ရောင်ရမ်း အဖြူရောင်တိုက်ပုံ အဖြူရောင် ခေါင်းပေါင်းစပ်ဆင်သူ) အဖြူရောင် လှသူတော်စင်ပါ။ သစ်သီးလုံးတွေစားပြီး ကျုပ်ကြဲတာပါ။ ကျုပ်စဉ်များကို ပေါက် မြောက်အောင်ပြင်ခဲ့သူပါ။

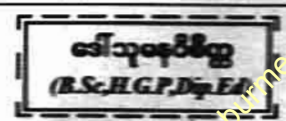
အဆင်မြင့် ကျင့်စဉ်များကို ခန့်မှန်း ဖို့ မလွယ်လှပါ။

ကျုပ်ဆရာအကြောင်းကို ပြောခဲ့တဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးအကြောင်း အရင်ပြောပါ မယ်။ အဲဒီတုန်းက တန်ခိုးကြီးတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါး ရှိခဲ့ပါတယ်။ ခန္တီးမြို့ပေါ် မှာရော ရွှေမှော်မှာပါ။ ကျောက်စိမ်း မှော်ရော နာဂတောင်တန်းတစ်ခုလုံး က အလွန်မတန် အားကိုးကြတဲ့ ရဟန်းပါ။

ရဟန်းရဲ့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက ဘာသာ ချီကာကျမ်းပြု အကျော်တောင်မြို့ (အမရပူရ) မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး ဆိုတာ ကမ္ဘာကပင် လေးစားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးပါ။ ရဟန်းက မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး အားကိုးခံ ရတဲ့ တပည့်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျမ်းစာများကို လိုက်ရေးနိုင်သူပါ။

သာမဏေဘာဝကပင် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ပထမဆုံးတဲ့ သာမဏေကျော်ပါ။ စာမေးခွဲအဆင့် တိုင်း ထူးချွန်ခဲ့သူပါ။ စာရထားရန် ပေးအပ်ခြင်း ခံခဲ့ရပါတယ်။

ဓမ္မစာတော်အိမ်

ပီလေးလံ
(လယ်တော်)

ကိုယ်တွေ့ကြုံရ

ညွှာစောင့် မဖြိုး မငယ်

စာရေးသူနှင့် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်သည် အားလပ်သော နေ့တစ်နေ့တွင် စာရေးသူတို့ နေထိုင်သော ချောင်းခွရွာနှင့် အတန်ငယ် ဝေးကွာသော တောင်ကမူရွာသို့ အလည်အပတ်ခရီး သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

တောင်ကမူရွာနှင့် ချောင်းခွရွာမှာ (၁၅)မိုင်ကျော်မျှ ဝေးကွာ၍ လှည်းနှင့် တစ်နေ့ခရီး သွားရသည်။

စာရေးသူတို့ လှည်းကို မနားတမ်း မောင်းနှင်လာခဲ့သော်လည်း ထိုရွာသို့ စတင် ဝင်ရောက်ချိန်တွင် မိုးရဲရဲ ချုပ်နေပြီဖြစ်သည်။ ထိုရွာ၏အဝင်တွင်

၂၅၄ နက္ခတ်ဇာတ်မြဲဉ်မဂ္ဂဇင်း

ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ထားသော ဘုရားပျက်ကြီးတစ်ဆူရှိသည်။ ထိုဘုရားပျက်၏ ဘေးမှဖြတ် အသွား မိန်းမပျိုလေးနှစ်ဦးကို စာရေးသူနှင့်တကွ စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးပါ တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုမိန်းမပျိုလေးနှစ်ဦး၏ အရွယ်တွေမှာ အသက်(၂၀၊ ၂၅)နှစ်ဝန်းကျင် အရွယ်တွေလောက် ရှိဟန်တူပါသည်။

စာရေးသူတို့ သုံးဦးစလုံးသည် လည်း အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်အရွယ်

လူပျိုတွေဖြစ်သည့်အတွက် မိန်းမပျိုလေးနှစ်ဦးအား လှမ်း၍ စ,လိုက်ကြသည်။

‘ဟေ့ ကောင်းလေးတွေ ဘယ်တုန်းချ’ စာရေးသူတို့၏ အမေးစကားကို မိန်းကလေးနှစ်ယောက် အနက်မှ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် ကောင်မလေးက ပြန်ဖြေလာသည်။

‘ကျုပ်တို့နေရာ ကျပ်လာတာပဲ ဘယ် သွားရဟုတ်’

ဘုဆတ်ဆတ် ပြောသွားသော ကောင်မလေးနှစ်ဦးကို စာရေးသူတို့

သူငယ်ချင်းတစ်ဖွဲ့လုံး ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူက...

'ကဲ မဖြေချင်လဲနေမှာ၊ ကျုပ်တို့က ဒီရွာကို (၁၀)ရက်လောက် အလည်လာတာမျှ ခင်ဗျားတို့လို မိန်းမလူလေးတွေရှိတော့ (၁)လလောက်လဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမှာပေါ့ဗျာ ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...'

စာရေးသူတို့ မိန်းမပျိုလေးအား စကားလည်းကို ဆက်မောင်း၍ ရွာသို့ဝင်လာခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် ထိုရွာသို့ ယခုမှရောက်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရွာတည်နေရာနေရာကို သိသော်လည်း မရောက်ဖြစ်ကြ။ ယခုမှ စာရေးသူ၏ ဖခင်ထံ ခွင့်တောင်းကာ စာရေးသူ၏ ဘကြီး(အဖေ၏အစ်ကို)ရှိရာ ထိုရွာသို့ အလည်အပတ် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လမ်း၌တွေ့သော ရွာသားတစ်ဦးကို အကူအညီတောင်းကာ စာရေးသူ၏ ဘကြီးအိမ်သို့ လိုက်ပို့စေသည်။

စာရေးသူတို့ ဘကြီးအိမ်ရောက်ချိန်တွင် ည(၇)နာရီပင် ကျော်ချေပြီ။ စာရေးသူတို့ အားလုံးသည်လည်း ပင်ပန်းလာသည် ဖြစ်သောကြောင့် ထမင်းစားသောက်ကာ ထိုည စောစီးစွာ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။

* * *

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ စာရေးသူတို့ နံနက်စာ စားသောက်ပြီး အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ရောက်တတ်ရာရာ စကားစပ်ကြရင်းမှ စာရေးသူတို့ မနေ့ညက ဘုရားပျက်တွင် တွေ့ခဲ့သော ကောင်မလေးတွေအကြောင်းကို စာရေးသူ၏အစ်ကို ဝမ်းကွဲ(ဘကြီး၏သား)ထံ မေးကြည့်သည်။

'ဒါနဲ့ ကိုကိုနောင် ဒီရွာသူတွေက အတော် နောက်ထပ် ကျုပ်တို့မနေ့ညက ရွာအဝင် ဘုရားပျက်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ယောက်ျား တကယ်လှတာဗျ'

စာရေးသူ၏စကား ကြားသောအခါ ဘကြီးနှင့်တကွ ကိုကြီးခိုင်ပါ အတော်ပင် တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ ဘကြီးက ပျာပျာသလဲ...

'ဘယ်လို ဝိုင်းရ ကောင်မလေးနဲ့ယောက်ျားကို ဘုရားပျက်မှာ တွေ့ခဲ့တယ်ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ ဘကြီးကလဲ မယုံရင် သူတို့ကို မေးကြည့်ပါလား' စာရေးသူသည် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်အား သက်သေတောင်းလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ် ဘကြီးရ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ခဲ့တယ်။ ကောင်မလေး နှစ်ယောက်စလုံးက ချောတယ်ဗျာ၊ ဆံပင်ကလဲ အရှည်ကြီးတွေ၊ ကျွန်တော်တို့တောင် စလှိုက်ကြသေးတယ်'

စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်း မင်းသူနှင့် ဖိုးနိုင်ကပါ အားပါးတရ ဟန်ပါပါ ပြောလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ဘကြီးက...

'ဘယ်အရွယ်ရှိပြီ ထင်လဲ'

'ဪ... ဘကြီးကလဲ အလွန်ဆုံး ရှိမှ (၂၀,၂၅)နှစ် အရွယ်တွေပေါ့' ထို့နောက် ဘကြီးနှင့် ကိုကြီးခိုင် အတော်အတန် စဉ်းစားသွားဟန်ပြုပြီး...

'ဒီမှာ ဝိုင်းရတို့... ယ်းတို့ အဲဒီဘက်ကို လှံစ မသွားကြနဲ့ ကြားလား'

စာရေးသူတို့ ဘကြီး၏ စကားကို နားမလည်သလို ဖြစ်သွားကြသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူက...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘကြီး'

'အင်း... မင်းတို့တွေ သိထားသင့်ပါ

တယ်။ ဘကြီး ပြောပြပါမယ်'

ဘကြီး ရေခွေးကြမ်းကို တစ်ဝိုက်သောက်၍ လည်ချောင်းကို ရှင်းလိုက်သည်။

'ဒီလိုကွ မင်းတို့ တွေ့ခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်က လူမဟုတ်ဘူး။ ဥစ္စာစောင့် မကြီး၊ မငယ်ပဲ။ သူတို့အသက်အရွယ်တွေဟာ နှစ်ဆယ်၊ နှစ်ဆယ်ငါးဝန်းကျင် အရွယ်တွေလောက်ပဲ ရှိတယ်လို့ ထင်ရပေမယ့် သူတို့ အသက်တွေဟာ ရာချီနေလောက်ပြီ။

ဘကြီးတို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက သူတို့တွေ အဲဒီအရွယ်ပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အဲဒီ ဘုရားပျက်မှာရှိတဲ့ သူတို့ရဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို စောင့်ရှောက်နေရတယ်။

သူတို့နေရာကို ဘယ်သူမှ အဝင်မခံဘူး။ ဘုရားပျက်ကို ဆွမ်းတော်တွေ ကပ်ချင်ကြပေမယ့် သူတို့ကို ကြောက်လို့ ဘယ်သူမှ မကပ်ရဲကြဘူးပေါ့ကွာ'

'အဲဒီကိုသွားရင် သူတို့ ဘာလုပ်တတ်လဲ ဘကြီး'

စာရေးသူ သိချင်စေဖြင့် ဝင်ထောက်၍ မေးလိုက်သည်။ ဘကြီး ခေါင်းကို ဟန်ပါပါ ညှိတ်ကာဖြင့်...

'အဲဒီ ဘုရားပျက်ကို သွားကြတဲ့ သူတိုင်းဟာ ဝိုင်းရ(မြေကိုက်)ပြီး သေရင်သေ၊ မဟုတ်ရင် အပင်သလို ကြောက်လန့်ပြီး သေသွားကြတဲ့သူတွေပေါ့။ ဒါကြောင့် အဲဒီကို ဘယ်သူမှ မသွားရဲကြတာပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့လဲ ယောင်လို့တောင် မသွားကြပါနဲ့၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် အဲဒီကို ခြေဦးမတော်ရင်တောင် အကောင်းဆုံးပဲ။ ကဲ...ကဲ...ဘကြီးလဲ သွားစရာမလေးတွေ ရှိသေးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်' ဘကြီး ပြောပြောဆိုသုံးနဲ့ ရွာထဲသို့

ထွက်သွားခဲ့သည်။

စာရေးသူတို့ ဘကြီး ပြောသွားသော ထိုအကြောင်းကို သိပ်လက်မခံချင်။ ယုံလည်း မယုံကြည်ပါ။ စာရေးသူတို့သည် လူငယ်ပီပီ ကိုယ်တိုင်ကြုံမှသာ ယုံချင်ကြသည်။ ကြားရုံဖြင့်လုံးဝ မယုံကြည်တတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူ အစ်ကိုအား...

'ကိုကြီးခိုင် ဘကြီး ပြောသွားတာ တကယ်လား၊ ကျုပ်တို့ကတော့ မယုံပါဘူးဗျာ'

'တကယ်ပါ ငါ့ညီရာ မင်းမယုံရင် တစ်ရွာလုံးကို လိုက်မေးကြည့်'

ထိုသို့ ပြောသည်ကိုလည်း စာရေးသူတို့ လက်မခံနိုင်သေးပါ။

'ဟာ...ကျုပ်တို့ကတော့ ကိုယ်တိုင်တွေ့မှ ယုံမှာဗျာ'

'ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်'

'ကဲ မင်းတို့ မယုံဘူးဆိုတော့ ညရောက်ရင် အဲဒီနေရာကို ခေါ်သွားမယ် လိုက်ရဲလား'

'လိုက်ရဲပါတယ်ဗျာ၊ ဒါနဲ့ ဘကြီး ပြောတော့ အဲဒီကို ဘယ်သူမှ မသွားရဲဘူးလို့ သွားရင် သေတတ်တယ်ဆို'

'ဘုရားထဲ ဝင်မှပါကွာ ဘုရားထဲကို မဝင်ရင် ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ မင်းတို့ ဘုရားထဲဝင်လို့တော့ ယူကုန်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ မဝင်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်တို့တော့ တွေ့ချင်လှပြီ'

စာရေးသူတို့ ထိုနေရာကို သွားချင်လှသောစိတ်ဖြင့် ညရောက်မည့်အချိန်ကို စောင့်မျှော်နေမိသည်။

* * *

စာရေးသူတို့ ညစာ ထမင်းစားသောက်ပြီးသောအခါ ဘကြီးတို့ အိပ်ချိန် ည(၉)နာရီလောက်တွင် ဘုရားပျက်ရှိရာ ရွာပြင်သို့ တိုးတိုး တိတ်တိတ် ခိုး၍ ထွက်လာခဲ့သည်။

၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လပြည့်ကျော် (၉)ရက်ဖြစ်၍

မြင်ကွင်းအားလုံး မှောင်အတိ လွှမ်းနေသည်။ ရွာပြင်သို့ ထွက်လာသည်နှင့် လေအေးများ ဝှေ့တိုက်လာကာ ကျောချမ်းစရာ ကောင်းလှသည်။ သို့သော် စာရေးသူတို့သည် ကြောက်တတ်သူများ မဟုတ်ကြသည့်အတွက် ရဲရဲတင်းတင်းပင် ဘုရားပျက်ဆီသို့ ဦးတည်လာခဲ့လေသည်။

ထိုဘုရားပရိဝုဒ်နှင့် ကိုက်တစ်ရာ လောက်အကွာတွင် စာရေးသူတို့ တစ်ဖွဲ့လုံး ရပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် စာရေးသူက...

'ဘယ်မှာလဲ ကိုကြီးခိုင် ဘာမှလဲ မတွေ့ရပါလားဗျ'

'အေး ဟုတ်တယ် ဘာမှလဲ မတွေ့ဘူး'

စာရေးသူတို့ ဘာမှ မတွေ့ကြောင်း ပြောသောအခါ ကိုကြီးခိုင်က...

'ကဲ...မင်းတို့ တွေ့ချင်မှတော့ တွေ့ရမှာပေါ့ကွာ'

ဟု ဆိုကာ ဘုရားပျက်ထဲ ဦးတည်

ကာဖြင့် ပါးစပ်ဘေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အုပ်ကာ အော်လိုက်သည်။

'ဒီနေရာမှာ အစောင့်ရှိတယ်ဆိုတာကို ယောဒီက လူငယ်တွေက ယုံကြည် ဖြစ်နေပါတယ်၊ ဒါကြောင့် တကယ်ရှိရင် ကိုယ်ထပ်ပြီပေါ့'

ကိုကြီးခိုင် ထိုသို့ သုံးကြိမ်သုံးခါ ကျယ်ကျယ်လေး အော်လိုက်သည်။ ကိုကြီးခိုင် အော်ပြီး မကြာလိုက်သော အချိန်မှာပင် စာရေးသူတို့ ကြည့်ရှုနေသော ဘုရား၏ဘေးမှ အလင်းတန်းတစ်ခု ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး စာရေးသူတို့တွေ့ခဲ့သော အမျိုးသမီးနှစ်ဦးသည် စာရေးသူတို့အား အပြီးပျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ကာ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူတို့ သုံးဦးစလုံး မိမိမျက်လုံးများကိုပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ထို့နောက် ကိုကြီးခိုင်က...

'ဘယ်လိုလဲ ငါ့ညီတို့ ယုံပြီဟုတ်လား၊ အဲဒီလို မကျွတ်မလွတ်နိုင်သေးတဲ့ နာနာ ဘာတွေ လောကမှာ ပြောက်ပြာစွာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို မင်းတို့ လက်ခံပါကွာ'

'ကျွန်တော်တို့ ယုံပါပြီ ကိုကြီးခိုင်' စာရေးသူတို့သုံးဦးလုံး ကိုယ်တိုင် ကြုံမှ ယုံခဲ့ရပါသည်။ ထို့နောက် ထိုနေရာကိုလည်း နောက်ထပ် မသွားကြတော့ပေ။

ဤသို့ဖြင့် ထူးဆန်းလှသော တောင်ကမူရွာမှ ဥစ္စာစောင့် မကြီးမငယ်ကို စာရေးသူတို့ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရပါတော့သည်။

|| ညီလေးငယ်(လယ်တော်) ||

ဟာတ်တ
မော့ချိုးသက်

ကျတ်အသုပ္ပာ

မသွားလျှင်မဖြစ်
ဟာတ်တရှိ ညီတစ်ဝမ်းကွဲတော်သူ၏
မင်္ဂလာဆောင်ရှိ၍ ရက်ကြိုသွားရ
သည်။ မင်္ဂလာဆောင်ပြီး၍ ကျွန်တော်
ရွာကို ပြန်သည်။

ကျွန်တော်နေသော ရွာသည်
ဟာတ်တ-လေးမျက်နှာ ကားလမ်း
ရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သော်လည်း ကား
လမ်းမှ (၃) ဖာလုံခန့် လျှောက်မှ ရွာကို
ရောက်သည်။

ရွာမှာ ရွာတန်းရှည်ကြီးဖြစ်၍ ရွာ
လယ်လမ်း တစ်လမ်းသာရှိပြီး
လမ်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် အိမ်
များ ဂျီယံခြံကိုယုံဝန်းနှင့် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် ဆောက်လုပ်နေထိုင်ကြ
သည်။ အရှည်ကား တစ်မိုင်ခွဲကျော်
ကျော်ရှိသည်။

လယ်၊ ကိုင်း၊ ခြံလုပ်ငန်းတို့ဖြင့်
ဇီးပွားရေး အဆင်ပြေသူများသက်သို့
တံအိမ်ငယ်များထက် ဖွင့်ထောင်သွပ်မိုး
အိမ်ကြီးများလှသည်။

ဟာတ်တ-လေးမျက်နှာနှင့် မဝေး
သဖြင့် လူနေမှုစနစ် ဖြိုခွဲနိုင်သည်။
အလယ်တန်းကျောင်းလည်း ရှိသည်။
ရွာကိုပြန်သည့်နေ့တွင် ကုန်တင်

ကုန်ချ များသဖြင့် ရောက်နေကြအချိန်
မရောက် အနည်းငယ် နောက်ကျ
သဖြင့် ကားအရိုင်ဘာသည် ကားကို
တွန်းမောင်းသည်။

ကျွန်တော်ဆင်းမည့် နေရာသို့
ရောက်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်လျှင်
ကျွန်တော်နှင့် ရွယ်တူသူငယ်ချင်း
လှဝင်းကို တွေ့လိုက်၏။ သူက ကား
ပေါ်လှမ်းအတက်...

‘လှဝင်း ဘယ်ကိုလဲ’

‘လေးမျက်နှာ ကိစ္စရှိလို့ ချက်ချင်း
ပြန်မှာ’

ကားထွက်သွားပြီး ကျွန်တော်လည်း
ရွာကို ကွင်းလယ်လမ်းမှ တဖြည်းဖြည်း
လျှောက်ပြန်လာခဲ့သည်။

ကွင်းလယ်လမ်းဖြစ်၍ လေတဖြူး
ဖြူးနှင့် လျှောက်ကောင်းသော်လည်း
ကျွန်တော်နား ဖြတ်၍ ပျံ့နေသလို
အော်နေသော တစ်တီတူးတစ်ကောင်
ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရ
သည်။

လူကြီးသူမ ပြောစကားအရ ကြားဖူး
သည်မှာ မကောင်းဆိုးဝါးနိမိတ်ဟု ဆို
သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် အယုံ
အကြည်မရှိ။ အဓိပ္ပါယ်မရှိသော စကား
ဟု ထင်မှတ်ထားသည်။

အိမ်ရောက်လျှင် အမေက မင်္ဂလာ
ဆောင်အကြောင်း ဆီးမေးသည်။
စည်ကားသလား၊ လက်ဖွဲ့ငွေ ဘယ်
လောက်ရသလဲ၊ ဘာကျွေးသလဲ၊
ကောင်မလေးက ချောသလား စသည်
ဖြင့် အစုံအစုံ မေးနေသည်။ ပြီးမှ...
‘သား ခဏလောက်နားပြီး လှဝင်း
တို့အိမ်ဘက်လျှောက်လိုက်ဦး မနက်
လေးနာရီလောက်က လှဝင်း ဆုံး
တယ်’

‘ဘယ်လှဝင်းလဲ အမေ အဖေ
လှဝင်းလား’ - ဟုပင် ဟုတ်သေး
‘မဟုတ်ဘဲဆိုတာ အမြန်ဆုံးပုံ
လှဝင်း’
‘ကုန်ထွက်နေပါပြီ၊ ခုမနက် ခေါင်း
သွားမယ်တဲ့’

လှဝင်းကို ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်း တွေ့ခဲ့သည်။ လေးမျက်နှာ သွားမလို ဟု ပြောသွားသေး၏။

‘ဖြစ်နိုင်တာ အမေ့ လှဝင်းနဲ့ ကျွန်တော် ကားပေါ်က ဆင်းဆင်းချင်း တွေ့ခဲ့တာ လေးမျက်နှာသွားမလိုတောင် ကျွန်တော် ကို ပြောသွားသေးတယ်’

‘ဟဲ့ သားရဲ့ နင့်ကိုငါ မဟုတ်တာ ပြောပါမလား။ မယုံရင် သူ့အိမ်ကို သွားတော့ သိရမယ်။ ဘယ်သူမေးမေး တစ်ရွာလုံးသိတယ် သားရဲ့’

‘ဟုတ်တယ် သားရဲ့၊ မင်းအမေ ပြောတာမှန်တယ်’

ဟု အဖေက ဝင်ပြောသည်။ ရူးချင် ပြီ။ ယခုပင် ကားက အဆင်းတွေ့ခဲ့ သည် မဟုတ်ပါလား။

‘အခု ကျွန်တော်နဲ့လှဝင်း တွေ့ခဲ့တာ လဲ အမှန်ပဲ အဖေ၊ ဘာတွေ ဖြစ်ကုန် ပြီလဲ ရူးချင်ပြီ’

ကျွန်တော်စကားကြောင့် အဖေက ရယ်မောပြီး ရှင်းပြသည်။

‘မရှူးပါနဲ့သား၊ ဒါမျိုးက ဖြစ်တတ် တယ်ကွ၊ မင်းကလဲ တကယ်တွေ့ခဲ့ တာလို့ပြောတယ်။ အဖေယုံတယ်။ အဲ လှဝင်းဆုံးတာလဲ တကယ်ဆုံးတာ၊

အဖေရဲ့အတွေ့အကြုံအရ ပြောရ ရင် မင်းနဲ့ လှဝင်းက ချစ်ကြတဲ့ သူငယ် ချင်းတွေဆိုတော့ ကိုယ်ယောင်ပြတယ် လို့ အဖေထင်တယ်။ အဖေရဲ့ ကိုယ် တွေ့ ပြောပြမယ်။

မင်းဦးလေးမျိုးရဲ့အမေ အဖျောက် မှာရှိတဲ့ သူ့မောင်ဆီ အိမ်လည်သွားရင်း ဆုံးတယ်။ အစ်ကိုမျိုးက လှမ်း အကြောင်းကြားလို့ အဖေ အဖျောက် ကို လိုက်သွားတယ်။ ရက်လည်ဆွမ်း

ကံပြီး ပြန်လာကြတော့ ရွာကို ပြန် စာရေးသူတို့ အစ်ကိုမျိုးအိမ်မှာပဲ ညအိပ်

သောက်ပြီးသောအခါ အိမ်မှာ အိပ်ချိန် ည(၉)နာရီလောက် ကိုမျိုးရဲ့ ဘုရားပျက်ရှိရာ ရွာပြင်သို့ တိုးထွက် တိတ်တိတ် ခိုး၍ ထွက်လာခဲ့သည်မှာ ၂၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရိုးရိုးမတက်ဘဲ ဒရောသောပါး တုန် တုန်ယင်ယင် တက်လာပြီး ဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ အိမ်နောက်က သရက် ပင်ကိုသာ လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။

လက်ညှိုးထိုးပြရာကို ကြည့်လိုက် တော့လဲ ဘာမှမတွေ့ရဘူး။

“ဘာမှလဲ မတွေ့ပါလား၊ အမေ ဘာတွေ့လို့လဲ”

လို့ အစ်ကိုမျိုးက မေးတော့ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နဲ့...

“ဟိုဟာ မတွေ့ဘူးလား၊ မတွေ့ရယ်ဟော... ဟော နောက်ပြန်လှည့်သွားပြီ”

လို့ ပြောတယ်။ အဖေရော အစ်ကို မျိုးတို့ လင်မယားရော ကြည့်တာ ဘာမှမတွေ့ဘူး။

မငွေဆိုတာ အစ်ကိုမျိုးရဲ့အမေ မင်းတို့ မမွေးသေးဘူး။ ဘယ်သိမလဲ နောက်တော့ အစ်ကိုယောက္ခမကြီးက ပြောပြတယ်။ သူလဲ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီလို တစ်ခါမှ မတွေ့ကြဘူး လေတော့ ကြောက်တာအမှန်ပဲတဲ့။

သူ့အဘိုး ပြောပြဖူးတာက ဒါမျိုးကို ကိုယ်ရောင်ပြတယ်လို့ ဆိုတယ်။ မကြောက်တတ်ရင် စကားပြောလို့ရ တယ်။ ထိလို့တော့ မရဘူးတဲ့။

မငွေက နဂါးတည်းက သိမ်သိမ် မွေမွေဆိုတော့ ခုလဲ သူလမ်းလျှောက် ဟန်အတိုင်းပဲ ဖြည်းဖြည်းပြန်လျှောက် ပြန်သွားတာကို မြင်ရတာတဲ့ မြင်ထိုက် တဲ့လူမှ မြင်ရတာလို့ ပြောတယ်။

ဒီလို သိမ်မွေတဲ့သူဟာ မကောင်း တဲ့ဘုံကို မရောက်ဘူးလို့ ပြောပြတယ်။ အဖေကတော့ မမြင်တာ အမှန်ပဲ။ အစ်ကိုမျိုးယောက္ခမကြီးကလဲ မမှန် တာပြောမှာ မဟုတ်ဘူးကွ။

ဒီည မင်း လှဝင်းတို့အိမ်မှာ သွား စောင့်အိပ် ကြောက်တတ်ရင် မသွားနဲ့ မင်းတို့ အိုင်တီခေတ်လူငယ်တွေ ကတော့ ကြောက်မှာလဲ မဟုတ်သလို ယုံမှာလဲ မဟုတ်ဘူး။

ဒီတော့ ညသွားအိပ် မနက်ကျတော့ အတွေ့အကြုံ အဖေကို ပြန်ပြော၊

လှဝင်းတို့အကြောင်းကို အဖေ ပြောပြ မယ်။ သွား အနားယူ ရေမိုးချိုးပြီးရင် လှဝင်းတို့အိမ်ဘက်သွားလိုက်’

အဖေ ပြောပြသည်ကို ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားပါသည်။ ကြောက်စရာ မလို။ သေသူသည် မည်သို့မှ လှုပ်ရှား နိုင်စွမ်းမရှိ။ သို့သော်လည်း လှဝင်းကို မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ရပါလျက် သေသည်ကို လည်း အမှန်ပြောပြနေသော အဖေ အမေတို့ ၏စကားကြောင့် စဉ်းစား ကျပ်နေသည်။

အဖေစကားအရ ကိုယ်ယောင်ပြ သွားသည်ဟုပင် လက်ခံရပေတော့ မည်။ ညသွားအိပ်မည် ဘယ်လိုထူးခြား မှာလဲ။

လှဝင်းအိမ် ကျွန်တော်ရောက်သွား သည်။ အမှန်ပင် လှဝင်းအလောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ နေ့ခင်းက ကားပေါ် တက်သွားသည့် လှဝင်းကိုလည်း မြင် မြင်ယောင်နေသည်။

ထိုအကြောင်းကို အပေါင်းအသင်း များအား မပြောမိ။ ပြောပြလျှင် ကျွန်တော်အား ဝိုင်းလှောင်ကြမည် ကျေးလက်အသုဘဖြစ်၍ ညဘက် လာရောက် ဝိုင်းဝန်းစောင့်ကြပါသည်။

(၁၀)နာရီကျော်လျှင် လူမရှိတော့ စောင့်အိပ်ရန်အတွက် ရွာထဲမှ ဝါသနာပါသော လူငယ်တစ်စုကို ဝိုင်း ဝိုင်း ထောင်ပေးလိုက်၏။ ကျွန်တော် အပါအဝင် အပြင်လူ ဆယ်ယောက်ခန့် သာရှိသည်။

ကျွန်တော်လည်း ခရီးသွား ပြန်သော သူ ဖြစ်၍ အိပ်ချင်စိတ်တော့ ရှိသည့် ကျွန်တော်စိတ်တွင် အဖေ၏ နံနက်က တော့ အတွေ့အကြုံကို ပြောပြ ပြောသဖြင့် ထူးခြားချက်တွေကြုံရ ခဲ့သည့် အကြောင်းက စိုးရိမ်နေသည့် ပြင်ဆင်ထားသော အလောင်း

မနီးမဝေးတွင် ကျွန်တော် တွေ့ရှိခဲ့ သည်။ ကျွန်တော်ဘေးတွင် လှဝင်း အဖေ ဦးအေးဆွေကလဲပါသည်။

ခဏတဖြုတ် ပေးလိုက်၏။ ၃၂၃B. July, 2013

စောနေ၍ ခဏခဏနိုးသည်။ မကြာမီ မှာပင် အိပ်ရေးထာလို လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်သွား၏။ ဦးအေးဆွေကမူ အပူအပင် ကင်းမဲ့စွာ အိပ်ပျော်နေသည်။

သန်းခေါင်ကြက်တွန်သံ ကျွန်တော်ကြားလိုက်၏။ လက်နှိပ်တတ်မီးဖြင့် လက်ပတ်နာရီထိုးကြည့်သည်။ (၁၂) နာရီကျော်နေပြီ။ ထိုအခိုက် ဦးအေးဆွေ၏ နှုတ်မှ စကားသံ ပီပီသသ ကြားရသည်။

‘လာကြ လာကြ ဆွေ့ဖျံ့ဖျံ့ပါယာ’
ကျွန်တော် ဦးအေးဆွေကို ငဲ့ကြည့်လိုက်၏။ နှစ်နှစ်မြို့ကြမြို့ကြ အိပ်ပျော်နေ၍ ယောင်သံပဲဟု မှတ်ချက်ပြုလိုက်၏။

မကြာမီမှာပင် လူများ အိမ်ပေါ်တက်လာသလိုလို သိမ့်ခနဲ အိမ်လှုပ်ခါသွားသည်ကို သတိပြုမိ၏။ ဖိစိုင်းအာရုံရောက်နေသူများကမူ မသိလိုက်ဟု ထင်သည်။

အချိန်ကား နံနက်တစ်နာရီခန့် ရှိခဲ့ပြီ။ ဆီးသွားရန် အိမ်နောက်ဘက် အသွား အိမ်နောက်ဘက်မှ လှေလှော်သံလိုလို နွားမောင်းသံလိုလို အသံများ ကြားရသည်။

ဒါလည်း ထူးခြားချက်ဟု ကျွန်တော်မထင် နောက်ဖေးဘက်တွင် ချောင်းရှိ၏။ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းတွင် ရွာကွင်းပြင်ရှိ၏။

ချောင်းထဲငါးရှာသူ ရှိတတ်သလို အလင်းနယ် ပဲလွေအချိန်အခါမျိုး ဖြစ်၍ ထူးခြားချက်ဟု မထင်မိ။ ကျွန်တော်လည်း အိမ်ပေါ်ပြန်တက်၍ အိပ်ပျော်အောင် အိပ်လိုက်သည်။

နံနက် ဝေလီဝေလင်းတွင်နိုးသည်။ ကျွန်တော်ဘေးတွင် ဦးအေးဆွေ မရှိ ထသွားပြီ။ ရေခွေးအိုးနှင့် ပြန်ရောက်လာ၏။

‘နိုးနေပြီလား မောင်အောင်’
‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် အိမ်ခဏ

ပြန်ဦးမယ်’

‘အေး...အေး...ပြန်လာနော် လူရင်းဆိုလို့ မင်းပဲရှိတာ’

ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အဖေလည်း နိုးနေပြီ။ ရေခွေးကြမ်းထိုင်သောက်ရင်း ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်၏။

အမေက မီးဖိုထဲတွင် နံနက် သရေစာစားရန် ထမင်းအိုး တည်နေသည်။ သွားတိုက် မျက်နှာသစ်ပြီး အဖေ့နားတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

‘ဘယ်နှယ်လဲ သား ဘာတွေ ထူးထူးခြားခြား ကြုံခဲ့ရလဲ’

ဟု မေးလာသည်။
ညက ကျွန်တော် သိထားသမျှကို ပြောပြလိုက်၏။

‘ကြုံရတာက ဒါလောက်ပဲအဖေ၊ ဒါကလဲ ထူးခြားမှုတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဦးအေးဆွေ ပြောတာလဲ သမားရိုးကျ ယောင်တာပဲ။ လှေသံ၊ နွားသံ၊ လှည်းသံတွေဆိုတာလဲ တလင်းတွေ ရှိနေတာပဲ။ ခုရက်က လသာရက်လေ တလင်းနယ်တာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

‘မင်း ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ၊ မင်းပြောပြသမျှတွေဟာ ထူးခြားချက်ပဲ။ အိမ် သိမ့်ခနဲ လှုပ်သွားတာရော မင်းလက်ခံလားသား၊ နေ့ခင်းက ကားအဆင်း လှည်းနဲ့ တကယ်တွေ့ခဲ့တာရော’

‘အင်း ဟုတ်တယ်အဖေ အဲဒါတော့ ထူးခြားတာပဲ’

‘နားထောင် အဖေ ပြောပြမယ်။ ညက ဦးအေးဆွေ ယောင်တာ မဟုတ်

ဘူး။ ဆွေမျိုးတွေ ရောက်လာကြတာ အမှန်ပဲ။ ဒါကြောင့် လာကြ၊ လာကြလို့ အိမ်ရှင်အနေနဲ့ ဖိတ်ခေါ်တာ။

လှည်းနဲ့တစ်မျိုး လှေနဲ့တစ်ဖုံ လာကြတာ ညက ရောက်ကြတာပဲ။ ဒါက မျိုးရိုးကြောင့် သူတို့က ကျတ်တွေလေကွာ၊ မြေတွင်နေသော မဲကောင်ဆိုးဝါးတစ်မျိုးလို့ ဝေါဟာရ မြန်မာ့အဘိဓာန်မှာ ရေးတယ်ကွယ့်။

လူ့ဘဝမှာ လူလိုနေတာထိုင်တာ ဘာကြောင့် နေထိုင်နိုင်ရသလဲဆိုတာ အဖေ မသိဘူး။ ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဆရာတော် ဦးသောတီတကို လျှောက်ထားမေးမြန်းကြည့်တော့ ဆရာတော်လဲ ဇာစ်မြစ်ကို မဖြေဆိုနိုင်ဘူး။

ကျတ်တွေရဲ့ သဘော သဘာဝကိုတော့ ပြောပြခဲ့တယ်။ ကျတ်တွေဟာ နေရာဒေသမရွေး ရှိတယ်။ နေထိုင်ကြတယ်တဲ့။ တစ်ဦးတစ်ယောက် နေမကောင်းထိုင်မကောင်းဖြစ်ရင် သေဆုံးသွားရင် သွားအကြောင်းကြားစရာ မလိုဘူး။ သိကြတယ်။ ရောက်အောင်လဲ လာတတ်ကြတယ်။

မြင်တော့ မမြင်ရဘူး။ အသံတော့ ကြားရတဲ့သူ ကြားရသလို မကြားရသူလဲရှိတယ်။ ကံမြင့် ကံနိမ့်တဲ့ သဘောပေါ့။ မနေ့က လှည်းနဲ့သား ဆိုတာ စကားပြောလိုက်ရတာ ကံနိမ့်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ကံနိမ့်သူဆိုတာ မကောင်းသောအသံ မကောင်းသော အဖြစ်မျိုး ကြုံတွေ့တတ်သူကို ပြောတာ’

‘ဒါဆို ကျွန်တော် ညက ကြားရတဲ့ အသံကရော’

‘စိတ်ချောက်ချားစရာ အသံမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ သားရာ ဝှေ့ဝါးဝါးအော်သံ တို့ကိုသာ ဆိုလိုက်တာ။ အဲ... အဖေတစ်ခု မေးဦးမယ်၊ လှည်း မပုပ်သေးဘူးလား၊ ကျတ်ဆိုတာ အမြန်ဆုံးပုပ်တယ်’

‘အနံ့ထွက်နေပါပြီ၊ ခုနက် ခေါင်းသွင်းမယ်တဲ့’

‘အေးပေါ့ ဆွေစုံမျိုးစုံ ရောက်နေပြီ
ပဲ၊ ခေါင်းသွင်းတော့မပေါ့’
‘မစုံရင် ခေါင်းသွင်းရဘူးလား
အဖေ’

‘အဲဒါတော့ အဖေ မသိဘူးကွ၊
ဆွေစုံမျိုးစုံလာလေ့ရှိတယ်လို့ ဆရာ
တော်က ပြောပြဖူးတာပဲ။ နောက်
တစ်ချက် မင်းကို မှာထားရဦးမယ်။
ချက်တာပြုတ်တာ ဝင်မစွက်နဲ့၊ ထမင်း
များများ နည်းနည်း။ ဟင်းများများ
နည်းနည်း သွားမပြောနဲ့၊ လုံလောက်
အောင် ချက်မှာပဲ။ မင်းတို့ မမြင်ရတဲ့
ကျတ်တွေအတွက်ပါ ချက်မှာ။’

အဖေပြောတာ ဟုတ်မဟုတ်ကို
သူတို့ ထမင်းချက်ထားတာကို တစေ့
တစောင်းကြည့်တာ။ အသုဘလာတဲ့
သူတွေရဲ့ စားနွံကိုလေ့လာ၊ ကုန်
မကုန် ဝိုမဝို တွက်လို့ရတယ်။

မမြင်ရတဲ့ ဆွေမျိုးတွေအတွက်ပါ
ချက်တော့ စားမစား သိရတာပေါ့။
မင်းတို့လူငယ်တွေ အယုံအကြည်
သိပ်မရှိတော့ ကျတ်ဆိုတာ ရှိမရှိ၊
ဗြိတ္တာဆိုတာ ရှိမရှိ၊ သူယောင်ဆိုတာ
ရှိမရှိ သိရတာပေါ့’

အဖေစကားကို ကျွန်တော် သေချာ
မှတ်သားလိုက်သည်။ ထမင်းကြမ်း
စားသောက်ပြီးနောက် အသုဘအိမ်ကို
ကျွန်တော်ပြန်သွားသည်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားသောအခါ
လှဝင်းကို ခေါင်းသွင်းပြီး ဖြစ်နေသည်။
အဖေပြောသလို ဆွေစုံမျိုးစုံ ရောက်နေ
ပြီဖြစ်၍ ခေါင်းသွင်းခြင်းလား၊ အနံ့
ထွက်၍ ခေါင်းသွင်းခြင်းလား ဝေခွဲမရ
ပေ။ (၁၀)နာရီခန့် မြေဆင်းသပိတ်
သွတ်၍ အလောင်းကို ခြံပြင်ထုတ်
သည်။

ကျွန်တော်လည်း လှဝင်း၏ ဆွေမျိုး
များ ရောက်မရောက် လိုက်ကြည့်
သည်။ သုံးလေးယောက် လူစိမ်းတွေ
သည်။ ကျန်လူများမှာ ရွာထဲကလူတွေ
နှင့် ရွာအနီးဝန်းကျင်မှ ခင်မင်ရာ ခင်မင်

ကြောင်းဖြင့် လာသူများသာ တွေ့ရ
သည်။

ကိုယ့်အရပ် ကိုယ့်ဒေသဖြစ်၍
အားလုံးကို ကျွန်တော် သိပါသည်။
သတင်းလာမေးကြ၊ ပြန်ကြနှင့် အဝင်
အထွက်ရှိသော်လည်း ထမင်းစားသူ
မများလှ၊ မည်မျှ ချက်ထားသည်ကို
လည်း အမှတ်တမဲ့ ကြည့်မိသည်။

တင်းတောင်းနှစ်လုံးအပြည့် ထမင်း
နှင့်ဝက်သား ချက်ထားသော ဒယ်အိုး
တစ်ဒယ်ကို တွေ့မိသည်။ ငါးပိ
ဆီကြော်၊ ချဉ်ဟင်းတို့လည်း တွေ့ရ
သည်။ အလှူငယ်တစ်လှူလို ဟင်း၊
ထမင်း စုံသည်။

ကျွန်တော် ထမင်းမစားပါ။ ဦးအေး
ဆွေက အတင်းကျွေးသော်လည်း
ကျွန်တော် မစားပေ။ အမှန်မှာ အဖေ
ပြောပြ၍ သိရသော ကျတ်မျိုးရိုးဖြစ်
သည့်အတွက် စိတ်ထဲတွင် မသန့်သလို
ခံစားရ၍ မစားမိပါ။

တစ်နေ့လုံး မည်မည်ရရ အလုပ်
မရှိ၊ အသံချဲ့စက်ဖွင့်သူနှင့်ပေါင်း၍
ကြိုက်ရာသီချင်း ဖွင့်နားထောင်ရင်း
အချိန်ကုန်သည်။ အမှတ်မထင်လည်း
ထမင်းထည့်ထားသော တောင်းကို
သွားကြည့်မိသေး၏။

တောင်းတစ်တောင်းတွင် အနည်း
ငယ်သာကျန်သည်။ မျက်မြင်စားသူ
သိပ်မရှိလှကြောင်း ကျွန်တော်သိ
သည်။ စိတ်ထဲတွင် အဖေစကားကို
လက်ခံမိသွားသည်။ တကယ်ပဲလား

အသေအချာ တွေးကြည့်လျှင် ဖြစ်နိုင်
ချေမရှိ၊ ယုတ္တိမတန်ပါ။

သို့သော်လည်း ထမင်းနှစ်တောင်
ကုန်သွားသည်မှာ အမှန်ဖြစ်၍ လက်ခံ
ရမလို ဖြစ်နေသည်။

တစ်ချက်တစ်ချက် အပုပ်နံ့နံ့သည်
မကြာမီ ပျောက်သွား၏။ အလောင်း
ရှိ၍ အပုပ်နံ့ရှိခြင်းဟု ထင်ပါသည်။
ညနေ ကျွန်တော် စောစောပြန်၍
ရေချိုး အဝတ်အစားလဲ၍ ထမင်းစား
ဘဲ ပြန်လာခဲ့သည်။

အမေကို တိုးတိုးပြောခဲ့သည်။
“ထမင်း ဟိုမှာစားမယ်” ဟူ၍ သို့မှသာ
ဘယ်နယောက် စားသည်။ ဘယ်နေ့
ကုန်သည်ကို သိရမည်ဖြစ်သည်။
ကျွန်တော်၏ ဒုက္ခကားမသေး၊ စိတ်မ
စားစရာ ဖြစ်နေ၍ အဖြေမှန်ကို သိရ
သည်။

ကျွန်တော်နှင့် လူငယ်လေးယောက်
က တစ်ဝိုင်း လူစိမ်းတွေသည် ဆေး
ယောက်က တစ်ဝိုင်း၊ လုပ်သူကိုယ်
တွေက နှစ်ဝိုင်း၊ ရွာထဲမှ လူငယ်
လူလတ်တို့ကသုံးဝိုင်း စုစုပေါင်း ခုနစ်
ဝိုင်း။

ထမင်းရောဟင်းပါ အများကြီး
သည်။ လူလည်း ကုန်သလောက်
သို့သော် ထမင်းပိုင်းသုံးဝိုင်း ထပ်မံ
သည်။ စားသူမရှိ၊ မိနစ်နှစ်ဆယ်
အကြာတွင် ဦးအေးဆွေမှ...

‘လူစုံပြီ သိမ်းလိုက်လော့ မသေ
ဟု သူ၏ဇနီးအား ပြောလိုက်

ဒေါ်ရွှေမှ သုံးဝိုင်းစလုံး သိမ်းလိုက်၏။

ကျွန်တော် တစေ့တစောင်း ကြည့်မိပြန်သည်။ ဒေါ်ရွှေသည် မျိုးတူဟင်းများကို ချိုင်တစ်လုံးစီ သီးသန့်ထည့်သလို ထမင်းကိုလည်း ချိုင်ကြီးတစ်လုံးတွင် စုထည့်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝက်သားချိုင့်၊ ငါးပိဆီကြော်ချိုင့်၊ ဟင်းချိုချိုင့်၊ ထမင်းချိုင့် တစ်လုံးစီကို မီးဖိုချောင်ထဲ ယူသွား၍ စီချထားလိုက်သည်။

မည်သူမှ စားသည်ကို မတွေ့ရသော ဟင်း၊ ထမင်းများကို မူလဟင်းအိုးတွင် ပြန်ပေါင်းမထည့်ဘဲ သီးခြားထားသည်ကို ကျွန်တော် ဂရုပြုမိသည်။

မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်မိ၏။ နံနက်ကရော ဒီလိုပဲလာဟုလည်း တွေးသည်။

ညမိချုပ်စတွင် ဒေါ်ရွှေမှ သီးသန့်ထည့်ထားသော ချိုင်လေးချိုင်ယူ၍ နောက်ဘက်ချောင်းထဲသို့ သွန်ပစ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားပါသည်။ ဒါကြောင့် ထမင်းကုန်တာကိုးဟူ၍။

နောက်တစ်နေ့ အသုဘ စောစောချသည်။ နံနက်ကိုးနာရီကျော်သာသာရှိသေး၏။ ဦးအေးဆွေက **“အပုပ်နဲ့ ဆိုးဆိုးရွားရွား ထွက်နေ၍ချသည်”** ဟု ပြောသည်။ ဟုတ်မှာပါ။

အနံ့ စူးစူးဝါးဝါး ထွက်နေသည်။ အသုဘ လိုက်ပို့သူတိုင်း နှာခေါင်းရှုံ့ကြသည်။ အလောင်းက ရှေ့ကသွား၊ ပို့သူက နောက်မှလိုက်၍ အနံ့အသက်ကို ဝှံ့၍ရသည်။

အသုဘချသည့် အခါတွင်လည်း သာမန်ရိုးရိုး အသုဘချသည့်အတိုင်း ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရ တစ်ခုတော့ သတိပြုမိသည်။ မည်သူမျှ မပိုကြခြင်း ဖြစ်၏။

မြေမျှင်သြိုဟ်ပြီးစီးလျှင် ကြေးစည်

ကို ကျောင်းသို့ ပြန်ပို့ခိုင်းလိုက်ပြီး အသုဘအိမ်ပြန်လာကြသည်။

‘ပြန်ကြတော့မလား’

ဦးအေးဆွေ၏အသံကြောင့် ဖိနပ်ချွတ်တွင် ထိုင်နေသော ကျွန်တော်သည် နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ မည်သူ့ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောမှန်းမသိ။ ကျွန်တော်နှင့် အတူထိုင်နေသူများကို ကျော်၍ ခြုံငုံကို လှမ်းကြည့်နေသည်။ ခြုံငုံကို လှမ်းကြည့်သော်လည်း

မည်သူမျှ မတွေ့ရ။ အသာအယာသက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ တခြားသူတွေကတော့ မသိလိုက်။ အမှတ်မဲ့နေကြသော်လည်း ကျွန်တော်ကမူ သိလိုက်ပါသည်။

ဟုတ်သော်ရှိ၊ မဟုတ်သော်ရှိ အသုဘလာသူများပြန်၍ နှုတ်ဆက်စကားဆိုခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်၍ အဖေ့ကို ပြောပြသောအခါ အဖေက...

‘အဲဒါပဲ သားရဲ့၊ မယုံမရှိနဲ့၊ ကျတ်ဆိုတာကို မြေတွင်နေသော မကောင်းဆိုးဝါးတစ်မျိုးလို့ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ပေမယ့် ကျတ်ဆိုတာ လူလို ဖန်ဆင်းနေထိုင်နိုင်တယ်။ သူတို့ အချင်းချင်းမြင်တယ်။ စုစုရုံးရုံးနဲ့ ရွာတည်နေလဲ နေတတ်တယ်။ အုပ်ချုပ်သူလဲရှိတယ်။’

လူတွေကိုလဲ ခြောက်တတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် လူတွေကို ဘေးဥပဒ်မဖြစ်စေဘဲ တုန်လှုပ်ချောက်ချားရုံ လှောင်ပြောင်ကျီစယ်လိုတဲ့ သဘောနဲ့ နနုယဉ်ယဉ်လေး ခြောက်တတ်တယ်။

နောက်တစ်ခုက လူတွေက ဖိတ်ကြားရင် တရားနာနိုင်တယ်။ အမျှဝေရင် သာဓုခေါ်နိုင်တယ်။ အိပ်မက်ပေးနိုင်တယ်။ ကိုယ်ထင်ပြုပြီး စကားယှဉ်ပြောနိုင်တယ်။

လူတွေကိုလဲ ရွှေငွေကအစ ပေးချင်ရာ ပေးကမ်းနိုင်တယ်။ ကျေးဇူးဆပ်တတ်တဲ့ သဘောပေါ်ကွာ၊ ပွဲလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဆရာတော်ကြီး မိန့်မှာဖူးသမျှ သတိရတာ ပြောပြတာ တစ်ခုပြောဦးမယ်’

အဖေသည် ထည့်ထားသော ရေနေ့ကြမ်းကို ယူသောက်လိုက်ပြီး စကားဆက်သည်။

‘ခနစ်ရက်လည်တဲ့အထိ လှည်း ဘယ်မှ ယဉ္ဇာတူး အိပ်မှာပဲ ရှိနေလိမ့်မယ်။ သုလားရင် အပုပ်နဲ့ ပေးလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါကျရင် စိတ်ထဲက မင်းသူငယ်ချင်းကို ရည်စူးပါ အမျှဝေလိုက်ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ အဖေ ကျွန်တော် မသိလို့ မေးချင်တယ်။ ကျွတ်တွေ သေသွားရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲ၊ ဘယ်ဘဝ ပြောင်းတတ်သလဲ’

‘သေဆုံးတဲ့အခါ ပိုး ပေါက်ဖတ်၊ မျှို၊ ကင်းပုတ်သင်း သမင်း၊ ယုန်မိကျောင်း လင်းပိုင် အစရှိတဲ့ အကောင်များသတ္တန် ပြောင်းသေဇာတ်လို့ မိလိန္ဒပုဏ္ဏားမှာ ပြတယ်ကွယ်’

အဖေ ပြောပြသလိုပင် ခနစ်ရက်လည်သည့် နေ့အထိ အပုပ်နဲ့ ရနေသည်။ ရက်လည်သွမ်းသွတ်ပြီးချိန်မှ စ၍ မည်သည့်အနံ့မှ မရတော့ပါ။

မည်သူမျှ မယုံကြည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တစ္ဆေ သရဲ ကျွတ်၊ သုယောင် စသည်တို့ကို ယုံကြည်မိသည်။

(ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ ဆုတ်ရုံကျေးရွာ၊ ဆေးဆရာကြီး ဦးစင်စင် ပြောပြသော အခြေအနေကို အနုပညာ ဖြည့်စုံရေးအဖွဲ့က ရေးသားသည်။)

ငယ် လင်းသာကျေးရွာမှ ဝါးကျဉ်တောက်နှင့် ရဟန်းပြတ်၏

ဣဒ္ဓိဝါဒီစွမ်းအင်

ကျော်လင်းသာ

‘သပ္ပဒိန် ဓမ္မဒိန် ဇိနာတိ’
‘သပ္ပရသံ သပ္ပရသာ ဇိနာတိ’
‘သပ္ပရတိ သပ္ပရတိ ဇိနာတိ’
‘တဏှက္ခယော သပ္ပဒက္ခံ ဇိနာတိ’

❶ သပ္ပဒိန်- အလုံးစုံသော ဒါနတို့
တွင်၊ ဓမ္မဒိန်- တရားဓမ္မ အလှူ
ကသာလျှင်၊ ဇိနာတိ- အောင်မြင်
၏။

❷ သပ္ပရသံ- အားလုံးသော အရသာ
ကို၊ ဓမ္မရသော- တရား၏ အရသာ
သည်၊ ဇိနာတိ- အောင်မြင်၏။
သပ္ပရတိ- အားလုံးသော ဓမ္မလျော်
ခြင်းကို၊ ဓမ္မရတိ- ဓမ္မတရား၌ ဓမ္မ
လျော်ခြင်းသည်၊ ဇိနာတိ- အောင်၏။

၂၆၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏

❸ သပ္ပဒက္ခံ-
အလုံးစုံသော
ဒုက္ခကို၊

တဏှက္ခယော-
တဏှာအားလုံး ကုန်ဆုံးခြင်းက၊
ဇိနာတိ- အောင်ပါပေ၏။
ဗုဒ္ဓဘာသာ သူတော်စင်အပေါင်း
တို့၏ အောင်မြင်ရာ အောင်မြင်ကြောင်း
တရားပါပေတည်း။

ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ ရဟန်းပြတ်
တစ်ပါး၏ ဖြစ်ရပ်မှန်တင်ပြပါမည်။
သံတွဲမြို့၏ ကြောက်ပိုင်ခန့် ကွာဝေး
သောနေရာတွင် လင်းသာကျေးရွာ

တည်ရှိပေသည်။
ငယ်ကမ်းခြေတွင် တည်ရှိ၍
ငယ်နှင့် နှစ်ပိုင်ခန့်
ဝေးပါသည်။
ကားလမ်းပေါ်တွင် တည်ရှိ၍ ငယ်
မှ လင်းသာကျေးရွာသို့ လာရာတွင်
လက်ဝဲလက်ယာတို့၌ ရေဝေကုန်းတန်း
ခင်တန်းအထွေထွေနှင့် ဂေါက်သီး
ရိုက်ကွင်းတို့ရှိသည်။

ရွာနှင့် အနီးကပ်ဆုံး ပေနှစ်ရာကျော်
ခန့်အမြင့် တောင်ကုန်းမှို့မှို့ပေါ်တွင်
ခေါင်းလောင်းသံ တလွှင့်လွှင့်နှင့်
သပ္ပယ်လှသော စမ်းတောင်စေတီ
တစ်ဆူ ရှိပါသည်။

တစ်ဖန် စေတီကုန်းပေါ်မှ ရွာကို
အပေါ်စီးမှ မြင်ရသည့်ကျေးရွာသည်
အိမ်ခြေတစ်ထောင်လောက်
သည်။ အုန်းခြံများနှင့် ရာသီဥတိုက်
စိုက်ပျိုးထားသော လယ်ယာများနှင့်

စိမ်းလန်း စိုပြည်လျက်ရှိသည်။ဟိုတယ်
မိုတယ်၊ ကုမ္ပဏီ စားသောက်ဆိုင်များ
နှင့် စည်ကားလှပေသည်။

စေတီတည်ရှိရာ
ကုန်းမို့မို့သည်
ရွာ၏ မြောက်အရပ်မှာ
ရှိသည့်အတွက် လောက
နိယာမက အရပ်လေးမျက်နှာမှာ
မြောက်အရပ်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်
သည် ဆိုထားသည့်အတွက်ကြောင့်
တောင်ထူးတောင်မြတ်ဖြစ်ပေသည်။

ရှေးလူကြီးများက...
'ဘုရားဆယ်ယံ ကိုးတောင်ပြည်တယ်၊
ယံယံဆယ်ယံတရား လူ့ရှိစုံ
ရောက်လာကြ ဖူးဝယ်စွား'
ဟု သမိုင်းတဘောင် တွင်ခဲ့သည်။
ယခုအချိန်မှာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး
နှင့် ကျောင်းသိမ်ရေပ် သာသနိက
အဆောက်အအုံများနှင့် စည်ကား
လျက်ရှိပေသည်။ နိုင်ငံခြားသားများ
လည်း သွားလာမစဲဖြစ်သည်။လင်းသာ
ကျေးရွာတွင် စာရေးသူတို့ နေထိုင်
သောရွာ ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ခန့်
က အထက်က ဖော်ပြသလို မတိုးတက်
သေးပါ။ စေတီတောင်ကုန်းပေါ်တွင်
စေတီနှင့် ရေပ်တစ်ဆောင် ရှိပါသည်။
ဓူတင်ကျင့် ရဟန်းများ မကြာခဏ
ဖူးတွေ့မြင်ရပေသည်။

တစ်ချိန်တွင် မိုးနှောင်းရာသီတွင်
ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဝါးကျည်တောင်
တစ်ဖက်က လွယ်၍ သပိတ်နှင့် ဆွမ်းခံ
သည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ရွာထဲတွင် ဆွမ်းခံ၍ အိမ်ရှေ့
ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း အိမ်ရှေ့တွင်
ခြေစုံရပ်၍ နှစ်မိနစ်လောက် ငြိမ်၍
နေပါသည်။ ဆွမ်းလောင်းသည်ဖြစ်စေ၊
မလောင်းသည်ဖြစ်စေ ဣန္ဒြေသိက္ခာ

နှင့် နှစ်မိနစ်လောက် ရပ်ရပ်သွားသည်
ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

တချို့လူများက ပိုက်ဆံကို သပိတ်
ပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်သည်။ စမ်းတောင်
စေတီရှိ ရေပ်ကို ပြန်သွားသောအခါ
ပိုက်ဆံများကို လမ်းဘေးရှိ ငုတ်တိုင်
တို့တွင် ထားပစ်လေ့ရှိသည်။

ဝါးကျည်တောက်ဘုန်းကြီးနှင့် မရှေ့
လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံလျှင် အလွန် အေးချမ်း
မှုကို ခံစားရသည်ဟု တွေ့ကြုံသော
လူအချို့က ပြောပါသည်။

လူတွေက ဣန္ဒြေသိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံ
သည်ကို မြင်တွေ့ရရာ ဘုန်းကြီးနေ
သောရေပ်ကို သွားကြပါသည်။ သို့
သော် ဘုန်းတော်ကြီးက စကားမပြော
ပေ။

လင်းသာကျေးရွာနှင့် နီးသော
နေရာတွင် ကျည်းကန်ကြီးတောင် ရှိ
သည်။ ပေငါးရာလောက်မြင့်သည်။
ကျည်းကန်ကြီးတောင် ခွေးတစ်
ဟောင်း၊ ထန်းပင်နှင့် ဘုရားဗိုက်ပူရှိ
သည်ဟု သမိုင်းတစ်ခု ရှိပေသည်။

ဥစ္စာစောင့်များရှိသည်ဟု ယုံကြည်
ကြသည်။ ရွာထဲတွင် ဦးဘာဂျာသည်
တောင်ထိပ်တွင် အလင်းတန်းကြီး
တစ်ခု ညဘက်တွင် မြင်သောကြောင့်
သူ့ကို ဥစ္စာပေးသည်ဟု အထင်ရှိ၍
တောင်ထိပ် တက်သွားသောအခါ
ဝါးကျည်တောက်ဘုန်းကြီးသာတွေ့ရပြီး

ဘုန်းကြီးမှ စကားလည်း မပြောပေ။
မေးလျှင် မရ၊ ထိုင်နေတာ
တွေ့ရ၍ အလွန်
အံ့သြရပေသည်။
စမ်းတောင်စေတီ
ရေပ်တွင်လည်း
တစ်ခါတစ်ခါ

အလင်းတန်းမြင်ရသည်ဟု
လူတချို့ ပြောဆိုကြသည်။ သွား
ကြည့်ရာ ရေပ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိပေ။
တစ်နေ့ စာရေးသူ သံတွဲမြို့သွားရာ
ငယ်စဉ်က ကျောင်းနေစဉ် ကျန်းမာ
ရေးမှူးနှင့် တွေ့ရာ သူကမူ ဘာသာ
ခြားကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည်။

သူက ငုံ့မဆင့်ပတ်မဆင့်...
'မင်္ဂလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီး အလွန်
ထူးဆန်း အံ့သြစရာပေ။ ငါ မလိလောဟု
ကွင်းက ကားနဲ့ လာတယ်။ ကားလမ်းမှာ
ဝါးကျည်တောက်ဘုန်းကြီး တွေ့တယ်။
ကားဆက်မောင်းလာတယ်။ ရှေ့မှာလဲ
ဘယ်ကားမှ တို့ကားကို ကျော်တက်မောင်း
တဲ့ကားကို မတွေ့ဘူး။

တို့လဲ သံတွဲနေရာကတော့ ဝါးကျည်
တောက်ဘုန်းကြီးလဲ လူကြားယဲက ထွက်
လာတာ မြင်တွေ့ရတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ သူလည်း အလွန်
အံ့သြသွားကြောင်း ထပ်ဆင့် ပြောပါ
သည်။

သံတွဲမြို့ ကားမောင်းနေသော လူ
တချို့ကလည်း ဝါးကျည်တောက်
ဘုန်းကြီးကို ကားရပ်တင်ပေမယ့်
မလိုက်ခဲ့။ သံတွဲမြို့ရောက်တော့ လူ
အများကြားက ဝါးကျည်တောက်
ဘုန်းကြီးကို မြင်တွေ့ရသည်။

တစ်စထက်တစ်စ ဝါးကျည်
တောက်ဘုန်းကြီးကို ထူးဆန်းကြောင်း
သံတွဲမြို့နယ်တွင် ယခု အတွေ့
ခဏလေးမှာပင် ရောက်ကွယ်သွား

သည်ဟု ဘာသာခြားတွေကလည်း
ပြောပြလာကြတော့သည်။

တစ်ခါတွင်လည်း ဇီးဖြူကုန်း
ကျေးရွာက မောင်ရွှေမဲ့သည်လည်း
ပင်လယ်ထဲမှ ရဲကျွန်းကို ကြက်သွန်
တင်ရန် မော်တော်နှင့်သွားသည်။
ကြက်သွန်တွေ တင်လာပြီး ပင်လယ်
ထဲတွင် လေမုန်တိုင်းကြီး မှောင်မည်း
ပြီး ခဏအတွင်း ကျလာတော့သည်။

သူတို့ကြောက်လန့်ပြီး ဘုရားတ
ကြသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေပြီဟု
ထင်နေသည်။

မော်တော်သည် ပင်လယ်ထဲတွင်
ဖွဲ့ခွဲလေးလို လွင့်ထွက်သွားသည် လေ
ငြိမ်လာတော့သည်။ ဟိုဟိုသည်သည်
ကြည့်တော့ ဝါးကျည်တောက်နှင့်
ဘုန်းကြီးကို မော်တော်ဦးတွင် မြင်ရ၍
ခဏအတွင်း ဆီးဖြူကုန်းကျေးရွာ
ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်သည်။

ဝါးကျည်တောက်နှင့် ဘုန်းကြီးကို
ဘယ်လို ကျေးဇူးတင်ရမည်တောင်
မသိ၊ အထူးအံ့သြရသည်ဟု စာရေးသူ
ကို မောင်ရွှေမဲ့ ပြောပြသည်။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ
ခေတ်ဆိုတော့ ဦးနေဝင်း ငပလီ လာ
လျှင် ဘုန်းကြီး အခက်တွေ့နိုင်တယ်။
ဦးနေဝင်း လာမယ့်နေ့ နှစ်ရက်၊ သုံး
ရက်အလိုတွင် သံတွဲမြို့မှ အာဏာပိုင်
များ လင်းသာကျေးရွာ ကောင်စီတွေ
ခေါ်ခိုင်းပြီး တောင်ပေါ်သို့ တက်သွား
ကြသည်။

စာရေးသူလည်း ကောင်စီဝင်
တစ်ယောက်ဆိုတော့ လိုက်သွားရ
သည်။ တောင်ပေါ်မှာ ဇရပ်ကို ဝိုင်း
ကြည့်တော့ ဘုန်းကြီးကို မမြင်မတွေ့
ရပါ။ စာရေးသူက ဇရပ်ကြမ်းပြင်
အတိုင်း မျက်စိတ်တစ်ဖက်မှိတ်၍
ကြည့်ရာ မမြင်မတွေ့ရပါ။

၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မမြင်ဆိုသောခဏအတွင်း သက်နှီး
ဝင်းခနဲမြင်ပြီး ဘုန်းကြီး ဝန်းဝန်းခိုင်းခိုင်း
လူအများရှေ့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

‘ဘာကိစ္စလဲ’

ဟု ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးသည်။

‘နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌကြီး
ငပလီလာတော့မယ် ဘယ်ကိုမှမသွား။
ဘယ်ကိုမှ မကြွပါနဲ့’

ဟု လျှောက်ထားဖို့ လာပါကြောင်း
လျှောက်ထားကြသည်။

ဘုန်းကြီးက...

‘လူအလုပ် ဘုန်းကြီးမလုပ်ရဘူး။ ဘုန်းကြီး
အလုပ် လူမလုပ်ရဘူး။ ငါ့အသိဉာဏ်ထား
သွားမှာ’

ဟု ပြောသည်။

ခဏကြာတော့ အာဏာပိုင်များ
လည်း မြို့သို့ ပြန်သွားကြသည်။
စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဇရပ်ကြမ်းပြင်ကို
မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ကြည့်တာ မမြင်၊
ခဏလေးအတွင်းမှာ မြင်ရတယ်
ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်ကြုံရ၍သာ ဖြစ်
သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တန်ခိုးကို ဖော်ထုတ်
တင်ပြရခြင်းဖြစ်သည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ သိအောင်
ဣဒ္ဓိပါဒ် (၁၀)ပါးကို ရေးသားလိုက်ရ

ပါသည်။

၁။ **အဓိဋ္ဌာနက္ခန္ဓာ**။ ။ တစ်ယောက်
တည်းမှ အများ၊ အများမှ တစ်
ယောက်တည်းဖြစ်ခြင်း။

၂။ **ဝိက္ခဗုဒ္ဓက္ခန္ဓာ**။ ။ ငယ်ရာမှ အကြီး
ဖြစ်ခြင်း၊ ကြီးရာမှ အငယ်ဖြစ်
ခြင်း။

၃။ **မနောမယက္ခန္ဓာ**။ ။ မိမိကိုယ်တွင်း
အသိဉာဏ်ဖြင့် သီးခြားဖန်ဆင်း
ခြင်း။

၄။ **ဉာဏဝိပ္ပါရက္ခန္ဓာ**။ ။ ရဟန္တာဖြစ်
မည့်သူသည် မည်သည့်နည်းနှင့်
မျှ မသေနိုင်။

၅။ **သမာဓိဝိပ္ပါရက္ခန္ဓာ**။ ။ ပဌမချာန်
ဒုတိယချာန် အစွမ်းဖြင့် အထက်
အထက် ကျော်နိုင်ခြင်း။

၆။ **အရိယက္ခန္ဓာ**။ ။ အရိယာတို့၏
ဥစ္စာဖြစ်သောတန်ခိုး။

၇။ **ကမ္မဝိပါကက္ခန္ဓာ**။ ။ ကံ၏ အကျိုး
ကြောင့် ဖြစ်သောတန်ခိုး။

၈။ **ပုညဝတက္ခန္ဓာ**။ ။ ရှေ့ကံအထောက်
အပံ့ဖြင့် ယခုဘဝ ကုသိုလ်အား
ထုတ်၍ ရသောတန်ခိုး။

၉။ **ဝိဇ္ဇာမယက္ခန္ဓာ**။ ။ အတတ်ပညာ
ကြောင့်ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာထိုက်ကဲ့သို့
ကောင်းကင်ပျံခြင်း။

၁၀။ **သမ္ပယောဂပစ္စယက္ခန္ဓာ**။ ။ တရား
အားထုတ်ခြင်း၊ ပညာသင်ယူခြင်း
တတ်မြောက်ပြီး အလိုရှိတိုင်း
ပြီးစီးနိုင်သောတန်ခိုး စသည်
တို့ဖြစ်သည်။

အားထုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြစို့။

ကျော်လင်းသာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုက်နက်ရွက်

၏
ကလေး

ထွန်းကေးမြိုင်
(ရွှေတောင်)

နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်။
 'နောင်...နောင်...နောင်'
 ကြေးစည်သံ (၃)ချက်တီးသံ
 တစ်လမ်းလုံး ကြားလိုက်ရပါသည်။
 အဟောဝတ ကောင်းလေစွ။
 မနောမယိဒ္ဓိကိုးဆရာကြီး ဦးစိန်လှ
 နံနက်စောစော ဘုရားဝတ်တက်အပြီး
 အမျှဝေသော ကြေးစည်သံပင် ဖြစ်ပါ
 သည်။
 နေ့စဉ်ဝတ်မပျက် ရက်ဆက်အစဉ်
 ကြားနေရသော ကြေးစည်သံ။

ဆရာကြီးသည် ရွှေတောင်မြို့၊
 ကြာနီကန်ရပ်ကွက် ရုံးဖြတ်
 လမ်းတွင် နေထိုင်ပါသည်။
 ရွှေတောင်မြို့တွင်းမှာ
 နေထိုင်ကြကုန်သော
 ခုနစ်ရက်သားသမီးများနှင့် အနယ်နယ်
 အရပ်ရပ်မှ လာရောက် ဆေးကုသ
 ကြသူများကို မနောမယိဒ္ဓိပညာဖြင့်
 ကုသပေးနေပါသည်။
 ငွေရေးကြေးရေး ပဓာနမထား

သဒ္ဓါကြေးနှင့် ဆေးကုသပေးနေသည့်
 ဆရာကြီးဖြစ်သည်။
 ရွှေတောင်မြို့တစ်မြို့လုံး ဆရာကြီး
 ဦးစိန်လှကို မသိသူမရှိ အာလုံသိကြ
 နှစ်။

† ရွှေတောင်မြို့ †

သီလက်(၂)ပါးထိန်း၊ (၃)ပါးထိန်း၊
(၄)ပါးထိန်း၊ (၅)ပါးထိန်း တပည့်(၁၂၀)
ကျော်ရှိပါသည်။ တပည့်(၁၀)ဦး
လောက်မှာ ဆရာကြီးကဲ့သို့ ပယောဂ
အနှောင့်အယှက်များအား ပျောက်ကင်း
အောင် ကုသပေးနေကြပါသည်။

အနှောင့်အယှက် ပယောဂကြောင့်
ရှုံးနေသူများ၊ ပိုးထိသူများ၊ စုန်းတိုက်
နတ်တိုက် ဥစ္စာစောင့် နှောင့်ယှက်မှုကို
ခံစားနေကြသူများ တစ်ယောက်မကျန်
ပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်
ရှိပါသည်။

ပူပြင်းသော နွေရာသီကာလ နေ့
တစ်နေ့ အချိန်က (၃)နာရီ။
ဆရာကြီးဦးစိန်လှအိမ်သို့ အသက်
(၃၀)လောက် ပိန်ပိန်ပါးပါး အသား
ညိုညို အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရောက်
လာပြီး...

‘ဆရာကြီးရှိပါသလား’

ဟု အော်၍ ဝင်လာပါသည်။ ဆရာ
ကြီးက...

‘ရှိပါတယ်၊ ထိုင်ပါဦး ဘာအကူအညီ
ပေးရမလဲ’

ဟု ပြောရာ ယင်းအမျိုးသမီးက...

‘ဆရာကြီး ကျွန်မက လက်ခုတ်
တန်း ကွမ်းညှပ်စဉ်ရွာကပါ။ ကျွန်မ
ယောက်ျား ကိုဝင်းအတွက် ဆရာကြီး
ကို လာပင့်ရတာပါ’

လက်ခုတ်တန်း ကွမ်းညှပ်စဉ်ရွာ
သည် ဆရာကြီးနေသော မြို့တွင်းမှ
(၁)မိုင်လောက်ဝေးပါသည်။

ကွမ်းညှပ်စဉ်ရွာမှ ဆက်၍ သွားမည်
ဆိုလျှင်နောက်ထပ် (၃)မိုင်လောက်မှာ
ရွှေတောင်မြို့၏သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီး
ဘုရား ရွှေနတ်တောင်စေတီတော်မြတ်
ကို ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

ရွှေနတ်တောင် ဘုရားစေတီတော်
သည် လူတစ်ရပ် နတ်တစ်ရပ် တည်
၂၆၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မင်း

ထားသောဘုရား ဖြစ်သည်။ တော
ဘုရားဖြစ်သော်လည်း တပေါင်းလ
ဘုရားပွဲတော်မှာ အလွန် စည်ကား
သည်။

ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ်ကို
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်
ဖူးမြော်ကန်တော့ကြသည်။

ရွှေတောင်မြို့မှာ ရွှေမျက်မှန်ဘုရား
ကြီးလည်း တန်ခိုးကြီးလှပါသည်။
ကမ္ဘာပေါ်တွင် မျက်မှန်တပ်သော
ဘုရား ဤတစ်ဆူသာရှိပါသည်။

ဆရာကြီးက...

‘နင့်ယောက်ျား ဘာဖြစ်တာတဲ့’

ဟု မေးရာ...

‘ဆရာကြီးရယ်... ကျွန်ုပ်ယောက်ျားက
ညနေ (၄)နာရီထိုးရင် နေလို့မရတော့ဘူး။
လူစိတ်ပျောက်ပြီ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ တွန့်လှုပ်
ကွေးကောက်လာတယ်။ အိမ်အောက်ကိုလဲ
ဆင်းသွားတယ်။

အိမ်ရှေ့ပြေပြင်မှာ မြေပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ လူး
တော့တာပဲ (၁၅)မိနစ်လောက်ကြာရင် ပြန်
ပြီး သတိရ လူလဲထ၊ နောက် လူကောင်း
ဟာတီ ပြန်ဖြစ်သွားတယ်။

နောက်နေ့ရောက်တော့ ညနေ(၄)နာရီ
မထိမီအထိ လူကောင်း အလုပ်တွေလဲ
လုပ်လို့ အိပ်ယပ် ညနေ(၄)နာရီထိုးရင်တော့
မရတော့ဘူး၊ မြေလို့လူပြန်တာပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲလဲထီတူး ကယ်ပါဦး ဆရာကြီး
ရယ် ကြာရင် ရှသွားမလား မပြောတတ်ဘူး။

ကျွန်ုပ်အရမ်းကို စိုးရိမ်ပြီး စိတ်ဆင်ရဲနေရ
တယ်။ ရွာလူကြီး ဦးလေးစာန်ကလဲ ဆရာ
ကြီးထံ သွားဖို့ လွှတ်လိုက်ပါတယ်ရှင်’
ဟု ပြောပါသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်လှ သိလိုက်ပြီး
မောင်ဝင်းမှာ အနှောင့်အယှက်
အမှောင့်ပယောဂ မုချကေနိရှိနေပြီ။
ဆရာကြီးက...

‘ညည်းယောက်ျားမှာ အနှောင့်
အယှက် ရှိမရှိ အရင်စစ်ကြည့်မယ်။
ရှိတယ်ဆိုရင် ပျောက်သွားမှာပါ မစိုးရိမ်
ပါနဲ့’

ဟု ပြောပြီး...

ယင်းအမျိုးသမီး၏ ဘယ်ဘက်
လက်အား ဖြန့်စေပြီး...

‘ဗုဒ္ဓဟူသား မောင်ဝင်းနဲ့ပတ်သက်သော
အနှောင့်အယှက်တတ် ဒီလက်မှာ စိတ်ဖြူ
အလိုလိုနေရင်း ကွဲလာစေ’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ယင်း အမျိုး
သမီး လက်ချောင်းကလေးများ သူ့
အလိုလို ကွဲလာပါသည်။

ဆရာကြီးမှ လက်တစ်ဖက်ဖြင့်
အောက်က ခံထားလိုက်ရာ ယင်းလက်
များက ဆရာကြီးလက်ပေါ် ထိအင်
လာပါသည်။

ဆရာကြီးက...

‘နင့်ယောက်ျားမှာ အနှောင့်အယှက်
ပယောဂရှိနေတဲ့အတွက် ခုလို ဖြစ်နေ
တာ ဆရာကြီး ကုပေးလိုက်ရင် ပျောက်
သွားလိမ့်မယ်။ အကြောင်းစုံ သိချင်ရင်
တော့ နင်တို့ရွာမှာ လိပ်ပြာယဉ်တယ်
ပူးတယ်၊ ကပ်တယ်၊ အဲဒီလို အမျိုး
သမီး ရှိလား။ ရှိရင် ခေါ်လိုက်၊ သူ့ကို
ပူးခိုင်းပြီး ကုပေးမယ်’

ဟု ပြောရာ ပင့်သူအမျိုးသမီးက...

‘ရှိပါတယ် ဆရာကြီးရယ် လိုက်
လိုက်ခဲ့ပါ’

ဆိုသဖြင့် ဆရာကြီးလည်း စက်သွား

မိန့် လိုက်သွားပါသည်။

မောင်ဝင်းတို့အိမ်ကို ရောက်ပါပြီ။
လူစင်စစ်က မြွေလိုဖြစ်ပြီး မြေကြီးမှာ
လူးသတဲ့ဆိုသည့်သတင်း ထွက်ပေါ်
နေသဖြင့် အထူးအဆန်း
လာကြည့်သူများ
လူကြီးလူရွယ် ကလေး
အယောက် (၃၀)လောက် ရောက်နေ
တာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

မတ်တတ် ရပ်သူရပ်၊ ထိုင်သူက
ထိုင် ရှိနေကြပါသည်။

‘ဆရာကြီး အိမ်ပေါ်ကြွပါခင်ဗျာ’
ဟု မောင်ဝင်းဟု ထင်ရသော
အသက်(၃၀)ကျော် အမျိုးသား
တစ်ယောက် အိမ်ထဲမှနေ၍ လှမ်းခေါ်
ကြိုဆိုသံကြားလိုက်ရပါသည်။

ဆရာကြီးလည်း အိမ်ပေါ်တက်ပြီး
ခေါင်းရင်းခန်းနေရာတွင် နေရာယူ
ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ပင့်လာသော အမျိုးသမီးက...
‘ဆရာကြီး... ဒါ ကျွန်မယောက်ျား
ကိုမောင်ဝင်းပါ’

ဟု မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။
ဆရာကြီးမှ မောင်ဝင်းကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်ရာ မောင်ဝင်းဆိုသူမှာ
အပေါ်မှ စွပ်ကျယ်ချိုင်းပြတ် ဝတ်ထား
ပြီး အောက်မှ ဘောင်းဘီ မတိုမရည်
ဝတ်ထားတာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ဘောင်းဘီဝတ်ထားရခြင်းမှာ မြေ
ကြီး၌ လူးလျှင် ပုခုံးဆို ကျွတ်သွားနိုင်
စရာရှိသဖြင့် ဝတ်ထားရခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆရာကြီးက...

‘လိပ်ပြာသည့်တယ်၊ ပူးတယ်၊ ကပ်
တယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး ခေါ်ပြီးပြီလား’

ဟု မေးရာ...

မောင်ဝင်းအမျိုးသမီးမှ...

‘ခေါ်ခိုင်းထားကြောင်း မကြာမီ

ရောက်လာပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ မကြာပါ အသက်
(၄၀)လောက်ရှိပြီး ပုတုတု ဝတ်တံတုတ်
အသားညိုညိုအမျိုးသမီး ရောက်လာပါ
သည်။

ထို အမျိုးသမီးက...

‘ဆရာ ကျွန်မဆည်းဆိုပါ၊ ကျွန်မပူတာ
ကပ်ထား ရပါတယ်’

ဆရာကြီးက...

‘အေး... ဒါဆိုရင် လက်အုပ်ချီ
ဦးချ’

ဟု ခိုင်းပြီး ဆရာကြီးက...

‘ဗွဲ့ဟူးသားအား အနှောင့်အယှက် အဟန့်
အတားပေးထားသော ပိစ္ဆာဓာတ် ဒီလိပ်ပြာ
ရှင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ လာရောက် ပူဇော်၊ ကပ်
စာ အထက်ပျိုလျှံများ၏အစိန်’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ...

လိပ်ပြာရှင်ဒေါ်ခင်ရီ၏ လက်
နှစ်ဖက်စလုံး နဖူးတွေရှိက်ပြီး ဝင်ဦးပါ
တော့သည်။ ထိုင်၍မရ၊ တုံးလုံးလဲနေ
ပါသည်။

ဆရာကြီးက...

‘ဘာပြုလို့ အနှောင့်အယှက်ပေးရ
သလဲ’

ဟု မေးရာ

‘ဆရာကြီးရယ် ကျွန်မကို ရိုက်လို့ပါ’

ဟု ပြောပါသည်။

ဆရာကြီးက...

‘သင်က ဘာလဲ၊ သူက ဘာပြုလို့ ရိုက်ရ
တာလဲ’

ဟု မေးရာ...

‘ကျွန်မက သိုက်နန်းရှင်ဥစ္စာစောင့်ပေးပါ၊
ကျွန်မတို့က နဂါဥစ္စာစောင့်တွေပါ။ ဒီ
လက်ခတ်တန်း ကွင်းညပ်စဉ်ရွာနဲ့ ရှေ့က
ဆီးတူးဘုန်းကြီးကျောင်းအတွင်းမှာ နေပါ
တယ်။

ကျွန်မရယ် အစ်ကိုရယ် ကျွန်မတို့မောင်နှမ
နှစ်ယောက်သိုက်မှာ တာန်ယူစောင့်ရှောက်
နေကြပါတယ်။

ညနေ(၄)နာရီထိုးမီ ကျွန်မက အစ်ကို
ရယ်... ညီမလေး လူပြည်ဘက် ခဏ
အလည်ထွက်ချင်တယ်။ ခွင့်ပြုပါလို့ အစ်ကို
ကို ပြောပါတယ်။

အစ်ကိုက...

‘ညီမလေးရယ်... လူပြည်က
အန္တရာယ်များမှများ မတော်လို့
အောက်လမ်းဆရာ၊ သိုက်ဆရာတွေနဲ့
တွေ့သွားရင်လဲ မလွယ်ဘူး။ မလည်ပါ
နဲ့ ညီမလေးရယ်’

ဟု ပြောရာ ညီမလုပ်သူမှာ တစ်ခါ
တည်း နှုတ်ခမ်းဆွဲ စိတ်ကောက်သည့်
ပုံသဏ္ဌာန် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားပါတော့
သည်။

အစ်ကိုလုပ်သူလည်း သူညီမလေး
စိတ်ဆင်းရဲသွားမှန်းသိသဖြင့်...

‘ကဲ... ကဲ ညီမလေး အကြာကြီး
တော့ မလည်နဲ့၊ ခဏတစ်ဖြုတ် မကြာ
စေနဲ့။ လည်ပြီး ပြန်ပြန်ပြန်လာခို’

ဟု ပြောပြီး ခွင့်ပြုလိုက်ပါသည်။

ခွင့်ပြုချက် ရလျှင်လျှင် သိုက်နန်း
ရှင် ဥစ္စာစောင့်ပေး သိုက်နန်းက
ထွက်လာသည်။ မိမိကိုယ်ကို မြွေ
ယောင်ဖန်ဆင်းပြီး သွားရင်ကောင်း
မလား သို့မဟုတ် တခြားမိမိ
ကောင်းကိုမိမိ ထိုက်သွားရင် ဘာကင်း

မလားဟု တွေးနေစဉ်မှာ...

မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာတွင် တကယ့်မြွေ မြွေပွေးကြီး လုံးပတ်က လက်ကောက်ဝတ်ခန့်ရှိသည့် မြွေပွေး ကြီးကို မြင်လိုက်ရာ...

'ကျွန်မလဲ ဘာမှ တွေ့မနေဘဲ အဲဒီ မြွေပွေးကြီး ကိုယ်မှာမီးပြီး လိုက်သွားမိပါ တယ်။ မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာ ဆီပီးထူး ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းအနီးမှာ ကန်စွန်းရွက် ခူးနေတဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက် တွေ့လိုက် ရပါတယ်။

ကျွန်မတို့ မြွေပွေးနေတာ သူ မြင်ပုံရပါ တယ်။ မရိုက်လောက်ပါဘူးလို့ ထင်ပြီး ကိုယ်လမ်းကိုယ် ဆက်သွားလိုက်ပါတယ်။ အထင်အမြင် လွဲသွားပါပြီ။

ချက်ချင်းဆိုသလို တုတ်ချောင်းတစ်ချောင်း ကောက်ကိုပိုပြီး ကျွန်မမီးနေတဲ့ မြွေပွေး ကြီးကို တအား ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်မရဲ့ ခါးလဲ ကျိုးပတ်တဲ့ ခံစားသွားပါ တယ်။ မြွေပွေးကြီးလဲ အထိခံနေပါတယ်။

နောက်ထပ် ထပ်မံရိုက်ခင်း အဲဒီမြွေပွေးကြီး ခန္ဓာကိုယ်က ချက်ချင်းခွာပြီး သိုက်နန်းကို တချိုးတည်း ပြန်ပြေးလာတာပေါ့။

သိုက်နန်းရောက်တော့ အစ်ကို က...

'ဟဲ့ညီမလေး... ဘာဖြစ်လာတာ လဲ။ ထိုင်လဲ မထိုင်နိုင်၊ မတ်တတ်လဲ မရပ်နိုင် ငါ့ကို အမှန်အတိုင်းပြောစမ်း'

ဟု အစ်ကိုလုပ်သူမှ မေးပါသည်။ ကျွန်မလည်း ဖြစ်ပျက်သမျှ ကိစ္စ အားလုံးကို ပြောပြလိုက်ပါသည်။

အစ်ကိုက...

'အေးပါ ညီမလေးကို ရိုက်လွှတ် လိုက်တဲ့ကောင် ဒီကောင်သိမယ်'

ဟု ဆိုပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်နောက် လိုက် သွားပါတော့သည်။

မကြာခင် ပြန်လာပြီး အစ်ကိုက...

'ညီမလေး ဘာမှမပူနဲ့၊ အဲဒီကောင်

ကို ငါ ကောင်းကောင်းကြီး ဆုံးမထားတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ ညီမ လုပ်သူက...

'အစ်ကိုက ဘာလုပ် လိုက်တာလဲ၊ ညီမလေးကို လဲ ပြောပါဦး'

ဟု မေးရာ အစ်ကို ဖြစ်သူက...

'အဲဒီကောင် မြွေပွေးကြီးကို ဆက်ရိုက်လို့ မြွေပွေးကြီးလဲ သေသွားပြီ။ အဲဒီကောင် မြွေအသေကောင်ကို တုတ်နဲ့ ကောက်ယူပြီး အိမ်ပြန်ပါလေရော။

ငါကလဲ နောက်ကလိုက်သွားပြီး အဲဒီ ကောင် ဝိုဏ်းပေးလေ့ကို (၄)နာရီခန့်အချိန် အင်းလဲ မြေပုံလက္ခဏာဖြစ် ပြေကြီးမှာ လူး ဆိုပြီး မြွေယောက်ကြီးနဲ့ ခိုက်ထဲမှာ ဥသိပ် ကလေးတွေ ဖန်ဆင်းထည့်ထားလိုက်တယ်။ စာလဲစား၊ စားပြီရင် မြွေတစ်မြစ်လဲ ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်လို့ ဝမ်းစာထားလိုက်တယ်။ အဲညီမလေးကို ရိုက်လို့ ပိုရက်လှစမ်း'

ဟု ပြောပါသည်။ မောင်ဝင်းတို့ မိသားစုလည်း ထိုည မြွေသားဟင်းနှင့် ထမင်းစားကြသည်။ မောင်ဝင်းတစ် ယောက်ကတော့ သူတစ်ယောက် တည်း ဥသိပ်ကလေးတွေကို ဖြန့်ရေ ရှက်ရေ စားလိုက်ပါသည်။

နောက်နေ့ (၄)နာရီအချိန် (၄)နာရီ လဲထိုးရော မောင်ဝင်းတစ်ယောက် မြွေ လိုဖြစ်ပြီး မြေကြီးထဲ လူးတော့တာပဲ။

ဆရာကြီးက...

'ဘယ်ဖြစ်ဖြစ် ဆရာကတော့ မောင်ဝင်း မြွေတစ်မြစ်လဲကိစ္စကို ကယ်ရှာပဲ။ အဲဒီကိစ္စ သင့်အစ်ကိုလုပ်ထားတဲ့ ကိစ္စဖြစ်လို့ သင့် အစ်ကိုနဲ့ ညှိပုံဖြစ်မယ်။ သင့် ဆရာကလေး ကောင်းပေး သင့်အစ်ကိုကို လွှတ်ပေး'

ဟု ဆရာကြီးမှ ပြောလိုက်ရာ

အစ်ကိုလုပ်သူ ရောက်လာ ပါသည်။ အစ်ကိုလုပ်သူမှ...

'ဆရာကြီး မကယ်နဲ့ ကျွန်တော် ထုတ်ပေး နိုင်ဘူး'

ဟု ပြောရာ ဆရာကြီး က...

'ဘယ်ရမလဲ သူတို့က ဆရာ ကို အပ်ထားတာ ဆရာက တော့ ကယ်ရှာပဲ။ ထုတ်ပေး ဘူးဆိုရင် သင်တို့ကို ပြန်ပေး ပေးနိုင်ဘူး။ ဆရာကြီး ပေးတာဆရာတွေ ရိုက်ခိုက်

ဆရာတွေလဲ ယူတိုက်။ လက်ဖျားနဲ့ထား မတိုက်ဘူး။ ထုတ်ပေးရင် ပြန်လိုရအောင် ဟု ပြောရာ သိုက်နန်းအစ်ကိုဖြစ်သူ က...

'ကျွန်တော် ထုတ်ပေးလိုက်ရင် ဒီကောင် ကောင်းသွားမှာ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ညီမလေး လမ်းမလျှော့အောင် နိုင်တဲ့ ခါးဒဏ်ရာ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဟု ပြောရာ ဆရာကြီးက...

'ငါတို့ မနောယယိဒွိဆရာများသည် လောကထားများရာ လူတွေကြောင့် အထိခိုက်အဆာ ရထားရင် အထက်ပိုင်း များပေးတဲ့ ဆေးနည်းဖြင့် ကုပေးရင် ပျောက် တယ်။

သင့်ညီမလေး ခါးဒဏ်ရာပျောက်အောင် ကျွန်ုပ် သင့်ညီမလေး ဆေးနာပျောက် တာဝန်ယူတယ်'

ဟု ဆရာကြီးက ပြောလိုက်ရာ သိုက်နန်းရှင်အစ်ကိုဖြစ်သူမှ...

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်ညီမလေး အရင်ဆေးကုပေး ကျွန်တော့်ညီမလေး ဝေဒနာပျောက်ရင် အဲဒီကောင် ပျောက်ဖို့ ကျွန်တော်တာဝန်ယူတယ် ဟု သိုက်နန်းရှင်အစ်ကိုဖြစ်သူမှ ဆရာ ဆရာကြီးလည်း အေးသက်ပုဂ္ဂိုလ်ထံ

www.burmeseclassic.com

ထံ သစ္စာဆိုပြီး ပျောက်စေသော ဆေး
ရည်တောင်း၍ သိုက်နန်းရှင် ညီမတော်
အား ပြန်ခေါ်ပြီး ဆေးရည်ဖြင့် ပက်ဖုန်း
လိုက်ရာ အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွား
ပါသည်။

ခါးဒဏ်ရာ လုံးဝပျောက်ကင်းသွား
ပြီး လမ်းထလျှောက်၍ ရသွားပါသည်။
အစ်ကိုဖြစ်သူလည်း ပြန်ရောက်လာ
ပြီး...

'ဆရာကြီး... ကျွန်တော်ညီမလေး
တကယ် ကောင်းသွားပြီ။ ဒီကောင် ခု
ချက်ချင်း ကောင်းသွားအောင် ထုတ်
ပေးပါတော့မယ်။ ဒီမှာ ဝမ်းလျား
မှောက်'

မှောက်ခိုင်းပြီး ခေါင်းကနေ ခြေဖျား
ထိ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခိုက်ပုတ်ထုတ်
ပေးနေပါတော့သည်။

ငါးမိနစ်လောက်အကြာမှာ...
အစ်ကိုဖြစ်သူ သိုက်နန်းရှင်က...
'ဆရာကြီး ကုန်ပါပြီ ကျွန်တော်ပြန်ပါစေ
သူကို ပြောသတ်ပါဘူး ပြောသားမစားပါဘူး
လို့ ကတိတောင်းပေးပါ'

ဟု ပြောဆို ကတိတောင်းသွားပြီး
ပြန်ထွက်သွားပါသည်။

ဆရာကြီးက...
'ကုန်ရင် ပြန်နိုင်စေ၊ မကုန်ရင်
ပြန်မရစေရ'

ဟု တိုင်တည်လိုက်ရာ ပူးနေသော
လိပ်ပြာရှင်ဒေါ်ခင်ရီမှာ သတိပြန်ရလာ
ပါသည်။ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ပြုံးပြီးရယ်
ရယ်ပါပဲ။

ဒေါ်ခင်ရီက...
'ကျွန်မ အိပ်ပျော်သွားတာ ဘာဆို
ဘာမှ မသိလိုက်ရပါဘူး'

ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ
(၄)နာရီထိုးစို့ (၁၅)မိနစ် လိုပါသေး
သည်။

ဆရာကြီးက မောင်ဝင်းအား...

'မင်း(၄)နာရီထိုးရင် ဘာမှ မဖြစ်
တော့ပါဘူးကွာ။

ငါကိစ္စပြီးပြီ၊
ငါပြန်တော့မယ်'

ဟု ပြော၍
ပြန်မလိုလုပ်ရာ
မောင်ဝင်းက...

'ဆရာကြီးရယ်
မပြန်ပါနဲ့ဦး။ (၄) နာရီ
ထိုးတဲ့အထိ
စောင့်ကြည့်ပေးပါ'

ဟု ပြောလာသဖြင့် ဆရာကြီးလည်း
(၄)နာရီထိုးသည်အထိ စောင့်ကြည့်နေ
ခဲ့ရပါသည်။ လာကြည့်နေကြသည့်
သူတွေမှာလည်း ဇွဲက ကောင်းမှ
ကောင်း မျောက်ပွဲကျနေတာပဲ။ မပြန်
ကြဘူး။ စောင့်နေကြပါသည်။

'ဒင်...ဒင်...ဒင်...ဒင်'

(၄)နာရီထိုးပါပြီ။ ရောက်နေကြသူ
များလည်း စိတ်ဝင်တစား မောင်ဝင်းထံ
မျက်လုံးများ ရောက်သွားကြပါပြီ။
မောင်ဝင်းတစ်ယောက် ကြက်သီးမွေး
ထသလို တစ်ချက်တော့ ဖြစ်သလိုပဲ။
သို့သော် ထိုင်မြဲတိုင်း ထိုင်နေတာ
တွေ့လိုက်ရပါသည်။

အရင်ရက်များဆို ခုလို(၄)နာရီ ထိုး
လိုက်လျှင် ထိုင်မနေနိုင်ဘဲ မြွေပုံ
သဏ္ဌာန်လိုဖြစ် မြေကြီးမှာ လူးတော့
တာပဲ။ အထူးအဆန်း ကြည့်လို
တကယ်ကောင်းတာ(၁၅)မိနစ်လောက်
လူးပြီးရင် အကောင်းဖြစ်၊ နောက်နေ
(၄)နာရီမှာ မြေဖြစ်လူးတာ (၁)လ
မကတော့ပါ။

ခုတော့ လာကြည့်ကြသူများ
အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်း
သွားပြီ။ မောင်ဝင်းတစ်ယောက် ကူခြေ
မပျက် ထိုင်လျက်ပင် ...

ဆရာကြီးက...

'(၄)နာရီထိုး ထိုးပြီးပြီ
မောင်ဝင်းထံ

ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူး။
ဆရာကြီးပြန်မယ်'

ဟုလည်း ဆိုရာ
မောင်ဝင်းက...

'ဆရာကြီးရယ် (၅)နာရီ
လောက်အထိ

စောင့်ကြည့်နေပေးပါဦး'

ဟု တောင်းပန်သဖြင့်

(၅)နာရီထိ နေပေးရပါသည်။
ရေခွေးကြမ်းနှင့် လက်ဖက် သုံး
ဆောင်ရင်း စောင့်ပေးရာ (၅)နာရီထိုး
သွားပါပြီ။

မောင်ဝင်းမှာ နဂိုအတိုင်းပါပဲ။
ဆရာကြီးက...

'ကဲ... ဒါလောက်ဆိုရင် စိတ်ချရပါ
ပြီကွာ။ နောက်လဲ ဘာမှမဖြစ်တော့ပါ
ဘူး'

ထ၍ ပြန်မည်လုပ်ရာ...
နောက်ထပ်(၆)နာရီထိ နေလက်စ
နှင့် နေပေးစို့ တောင်းပန်ကြသဖြင့်
(၆)နာရီထိ နေပေးပြန်ပါသည်။

(၆)နာရီထိုးသွားလည်း ဘာမှ မထူး
ခြားပါ။ ဆရာကြီးပြန်မယ် ဟန်ပြင်ရာ
ရွာသံသားစိုးချက်က...

'အားလုံး ပြန်ကြတော့ဟေ့...
မောင်ဝင်းတစ်ယောက် ဘာမှ ဘာမှ
မဖြစ်တော့ဘူး။ ကောင်းသွားပါပြီ'

ဟု အော်လိုက်သောအသံသည်
စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ မဟုတ်ပါ။
မောင်ဝင်းတစ်ယောက် ထနေထဲ
ဘာမှ မဖြစ်တော့ပါ။

ထြက်... သိုက်နန်းရှင်၏ ထည့်စား
ကြောက်စရာပါတတာ။

ရှင်ထန်ရှင်ထန်ကြည့်ပါ။

ထွန်းသေးကြိုင်...
အမှတ်အသား...

နိမိတ်

နာမည်ရင်း

(၁၅-၁-၉၉) ယနေ့ ရုံးတက်တက် ချင်းပဲ စိတ်မကောင်းစရာ သတင်း တစ်ပုဒ်ကို ဇင်မာ ကြားလိုက်ရပါတယ်။

ဇင်မာတို့ စာရင်းဘဏ္ဍာဌာနရဲ့ ငွေစာရင်းအရာထမ်းချုပ် ဦးသိန်းဦး ရဲ့ဇနီး ဒေါ်ခင်မူယာ ဆုံးသွားတဲ့ သတင်းပါ။ သင်္ကန်းကျွန်း စံပြဆေးရုံ ကြီးမှာ ဆုံးသွားတာပါတဲ့။

တနင်္လာနေ့ညက ဆုံးသွားရှာတာ ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရေဝေးသုသာန် မှာ အသုဘချမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဆရာကတော်က နှလုံးရောဂါ အခံ ရှိရာမှ ရုတ်တရက် အမောဖောက် လာပြီး ချက်ချင်း ဆေးရုံတင်ရာက ဆေးရုံရောက်ပြီး (၂)နာရီကြာမှာ ဆုံးသွားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ဇင်မာတို့ဌာနတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ် လို့နေပါတယ်။ စာရင်းကိုင်၊ ငွေကိုင်၊ ငွေသိမ်းစာရေးအားလုံးပဲ စိတ်

မကောင်း ဖြစ်နေကြရပါတယ်။

ဆရာကတော်က အရမ်းသဘော ကောင်းပြီး တစ်ရုံးလုံးနဲ့ ခင်မင်နေတဲ့ အတွက် ရုံးသူရုံးသားအားလုံး သံယောဇဉ်တွယ်ပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အသုဘလိုက်ပို့ဖို့ ဒုဌာနမှူး ကနေပြီး ဇင်မာနဲ့ ဌာနစိတ်မှူး အစ်မ ဒေါ်သူဇာခိုင်တို့ကို တာဝန်ပေးပါတော့ တယ်။ ရုံးဖွင့်ရက်ဖြစ်တဲ့အတွက် လုပ်ငန်း လည်ပတ်နေရတာကြောင့် အရာရှိတွေအကုန် လိုက်ပို့ကြပေမယ့် ဝန်းထမ်းထဲက မသူဇာနဲ့ မဇင်မာပဲ လိုက်ပို့ခွင့် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ဆရာအိမ်ရှိတဲ့ တ/ဥက္ကလာကနေ သင်္ကန်းကျွန်းစံပြဆေးရုံကြီး ရေခဲ

တိုက်ကို ဇင်မာတို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။ အရာရှိတွေရဲ့ကားက လူတွေပြည့်နေ တာပို့ မသူဇာနဲ့ဇင်မာ အသုဘပို့တဲ့ ဘီအမ်ကားတစ်စီးပေါ်တက်ပြီး စံပြ ဆေးရုံ ရေခဲတိုက်ကို ရောက်ခဲ့တာပါ။

ရေခဲတိုက်ရောက်တော့ လူတွေ တအား ပြည့်ကျပ်နေတာကြောင့် မသူဇာနဲ့ဇင်မာ ကားပေါ်က မဆင်း တော့ဘဲ ထိုင်နေလိုက်ကြပါတယ်။

ဘီအမ်ကားပေါ်မှာလဲ ဆရာတို့ ရပ်ကွက်ထဲက မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ဆွေမျိုး တွေ ပါလာကြပြီး ဆင်းသွားတဲ့သူတ ဆင်းသွား မဆင်းဘဲ ထိုင်နေတဲ့သူတ ထိုင်နဲ့ အသုဘပို့ဖို့ စောင့်ဆိုင်းနေကြ ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရေခဲတိုက်ရှိရာထိ

စူပါရစ်ကား အဖြူရောင်လေးတစ်စီး ဝင်လာပြီး ရေခဲတိုက်အဝကို ကွေ့ချ လိုက်ပါတယ်။ ရေခဲတိုက်ရှေ့တည့် တည့်ကို ကားဖင်ထိုးပြီး ရပ်လိုက်ပါ တယ်။ ပြန်ထွက်ရင် အဆင်ပြေအောင် လို့နဲ့ တူပါတယ်။

ကားပေါ်မှနေပြီး အသက်(၅၀) အရွယ် ရုပ်ရည်သန်သန် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဆင်းလာပြီး ရေခဲတိုက်ထဲ မြန်မြန်လေး ဝင်သွားရှာပါတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ ရွှေတွေဝတ်ထားတာ မနည်းပါဘူး။ ဘီအမ်ဘတ်(၆)ကား ပေါ်ကနေ ဇင်မာတို့ ငေးကြည့်နေမိကြ ပါတယ်။

သိပ်မကြာပါဘူး။ နိဗ္ဗာန်ယဉ်ဝင် လာပြီး စူပါရစ်ကားနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ပါတယ်။ အရိုဘာဘေးက လူတစ်ဦးဆင်းပြီး စူပါရစ်ကားကို ဖယ်ခိုင်းပါတော့တယ်။

စူပါရစ်ဒရိုင်ဘာလဲ ချက်ချင်းပဲ ဖယ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ စူပါရစ်ကား ရပ်ခဲ့တဲ့ နေရာမှာ ဒေါ်ခင်မူယာ အလောင်းကို သယ်ဖို့အတွက် နိဗ္ဗာန် ယဉ်က နေရာယူလိုက်ပြီး ရပ်လိုက်ပါ တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာတော့ စူပါရစ်ကား ဝိုင်ရှင် အန်တီကြီးက ရေခဲတိုက်ထဲက ထွက်လာတာ တွေ့လိုက်ကြရပါတယ်။ အမျိုးတော်တယ်ထင်ပါရဲ့၊ မျက်မှန်ကို မ.တင်ပြီး လက်ကိုင်ပေါ်နဲ့ မျက်ရည် တွေ့သုတ်ပြီး ငိုလာရှာတာပါ။

ဇင်မာတို့ ငေးကြည့်နေတုန်းမှာပဲ ဇင်မာတို့ ဘီအမ်ကားပေါ်ပါလာတဲ့ ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်က အဲဒီ အန်တီကြီးကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီဦးလေးကြီးက အန်တီကြီးဝင်လာ တုန်းက မတွေ့လိုက်ရှာပါဘူး။ ဘီအမ် ပေါ်ကဆင်းပြီး ကွမ်းသွားဝယ်နေတာ

ပါ။ အခုမှ တွေ့ပြီး ဝမ်းသာအားရ လှမ်းခေါ်လိုက်တာပါ။

‘မချို့ မချို့ ဒီကိုယ်လေး ဒီမှာနေရာတွေ ရှိတယ်’

အန်တီကြီးနာမည်က “မချို့”ဆိုတာ ဇင်မာတို့ သိလိုက်ကြရပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် အန်တီကြီးက ခေါင်းခါပြပြီး ရပ်ထားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ယဉ်ကြီးကို လက် နဲ့ပုတ်လို့...

‘ယဟာတော့ဘူး ဒီမှာ ကျွန်မကား ပါတယ် တဲ့’

ဦးလေးကြီးလဲ ပါးစပ်အဟောင်း သားနဲ့ အံ့သြသလို ကျွန်မတို့လဲ မျက်လုံးတွေ ပြူးကုန်ကြပါတော့တယ်။

အဲဒီ မချို့ဆိုတဲ့ အန်တီကြီးက သတိလက်လွတ် ပြောပြီးကာမှ ကား ကိုသတိထား ကြည့်လိုက်မိရာပါတယ်။ သူလဲ လန့်သွားပုံရတယ်။ ပခုံးလေး တွန့်ပြီး သူ့ကားရှိရာ ရေခဲတိုက်အဝ ကို အပြေးလေး ထွက်သွားပါတော့ တယ်။

အဲဒီတော့မှ ကားပေါ်ပါလာတဲ့ ဦးလေးကြီး က သူ့ဘေးက အမျိုးသမီးတက်လှည့်ပြီး မချို့တို့က အဲဒီလိုပဲ နှုတ်နဲ့နဲ့ မပြော ကောင်းမဆိုကောင်း ငါက သူ့ကား ပါယဟာ ဘူးထဲလို ခေါ်တာ’

ဦးလေးကြီးဘေးက အန်တီကြီးက လဲ ပြန်မေးပါတယ်။

‘မမူယာနဲ့ ဘာတော်လဲ အစ်ကိုကြီး’

မမူယာညီမ တစ်ဝမ်းကွဲပေါ့။ (၃) လမ်းထဲမှာနေတာလေ။ သားလေး တစ်ယောက်တည်းရှိတာ။ အခုအရာရှိ ဖြစ်သွားပြီ။ အမျိုးသားက သဘော အရာရှိ လူချမ်းသာတွေပေါ့ဗျာ။

* * *

ဒီလိုနဲ့ ရက်လည်တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ ရောက်ခဲ့ပါတော့တယ်။ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်

တဲ့အတွက် ဇင်မာတို့တစ်ရုံးလုံး ဆရာ အိမ် ရောက်နေကြပါတယ်။ ဇင်မာတို့ အဖွဲ့က ဆရာအိမ်မှာ ဝေယျာဝစ္စလုပ် ဖို့ အစောကြီးကတည်းက ရောက်နေ ကြပြီး အလုပ်တွေ ရှုပ်နေကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အသုဘပို့တဲ့နေ့က ဘီအမ်ကားပေါ်မှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ဦးလေး ကြီး ရောက်လာတာကို တွေ့ကြရပါ တယ်။ ဆရာဦးသိန်းဦးကို ကြည့်ပြီး...

‘မနက် (၇၀၀)နာရီက မချို့ ဆုံး သွားရှာပြီဗျာ’

ဆရာလဲ သပ်သပ်ကွဲအတွက် အံ့သြ သွားရှာပါတယ်။ ရက်လည်လာတဲ့သူတွေ အကုန်လုံး အံ့သြကုန်ကြပြီး တစ်ယောက် တစ်ယောက် ဖောန်သံတွေ ထွက်လာကြပါ တယ်။

‘ဟယ် အကောင်းကြီးကနေ ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ’

‘ဘုရား ဘုရား’

‘သူ့အစ်မဆုံးမှ တစ်ပတ်မရှိသေး’

‘ဖြစ်ရလေ’

စသည်ဖြင့် ဆူညံကုန်ပါတော့ တယ်။

ဦးနောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး ဆုံး သွားတာလို့ သိလိုက်ရပါတယ်။ ဇင်မာ လဲ အမှတ်တမဲ့ သိလိုက်ရတဲ့ အန်တီ ချို(ဒေါ်ချိုချိုဦး)အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမိပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်ယဉ်ကားကိုပုတ်ပြီး “ဒီမှာ ကျွန်မကား”လို့ အမှတ်မထင် ပြော ခဲ့တဲ့ ပါးစပ်နိမိတ်များလားလို့သိသာ စိတ်ထဲ ဇေဝေဝါနဲ့ တွေးနေမိပါတော့ တယ်။

[ဖြစ်ရပ်မှန်အား အညွှန်းတမ်းဖြင့် ပြောပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်]

ဤလတွင်...

✦ ကြွက်နှစ်ဖွား

လိုအပ်ဆန္ဒများ

ပုံပေါ်ဖြစ်ခြောက်လာနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးသားရောရာ ရည်မှန်ချက်များ အောင်မြင်လာနိုင်မည်။

အိမ်ခြံမြေများ ဝင်လာနိုင်သည်။ ကြွေထည်မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိကြလိမ့်မည်။

✦ နွားနှစ်ဖွား

နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း

တိုးတက် ကောင်းမွန်လာမည်။ ကိုယ့်ပိုင်လုပ်ငန်း စီးပွားရေးဈေးကွက် အသစ် ရရှိမည်။ ပြောစကား ဆိုစကား အောင်မြင်၍ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လေးစားကြည်ညိုခြင်းခံရမည် ရှိသည်။

ငါးပိ၊ ငါးခြောက် ရေတွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း တိုးပွားရရှိမည်။ အမျိုးသမီးတို့မှာ ခင်ပွန်းရရှိနိုင်မည်။

✦ ကျားနှစ်ဖွား

တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရသော

အမှုကိစ္စ ပြဿနာများ ပြေလည်သွားလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေသူတို့မှာ မျက်နှာပန်းလှစွာဖြင့် အိမ်ပြန်ရမည်ရှိသည်။

လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်မှုများ ဂရုစိုက်ရှောင်ရှားပါ။ အသက်ဘေး စိုးရိမ်ရမည်မရှိပါ။

✦ ယုန်နှစ်ဖွား

စွန့်စားရသော လုပ်ငန်း

ကိစ္စများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်စားဆင်ယင်၍ ပွဲနေပွဲတိုင် သွားရောက်ရလိမ့်မည်။

စားသုံးဆောင်သုံးပစ္စည်းများ စွမ်းအင်၊ လောင်စာ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးတိုးတက်ရရှိကြသည်။ ခံတွင်းနှင့် လည်ချောင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာအချို့ကို သတိထား ကုသကာကွယ်ပါ။

✦ နဂါးနှစ်ဖွား

ကောင်းမွန်သောကာလ

ဖြစ်သည်။ ပူဇော်ဖွယ်ပစ္စည်းများ လက်ခံရတတ်မည်။ ရာထူးဌာန၌ တိုးတက်မည်။ နေအိမ်တွင်း မိမိပစ္စည်းများ ဝင်လာကိန်းရှိသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လအတွက် ပုံရိပ်ခွင်နှင့်

ကံကြမ္မာ

ရှင်သံစက်၊ တယ်လီဖုန်းများ လက်ဆောင်ရကိန်းရှိသည်။ ကူညီစောင့်မတတ်သည့် ရည်ကောင်းစောင့်ကောင်းများ ရောက်ရှိလာမည်။ မင်္ဂလာပြည့်ဝသော ကာလဖြစ်သည်။

✦ မြွေနှစ်ဖွား

ကျန်းမာရေး စီးပွားရေး

မျက်နှာစာအသွယ်သွယ်၍ အခက်အခဲကြုံတွေ့ရပါက ကူညီပံ့ပိုးမှုများ အလျဉ်းစွာ ရရှိနိုင်ကြသည်။

အခြေအရာပည့်တပန်း ရရှိတတ်သည်။ သစ်၊ ဝါး၊ ကြိုင် သစ်တောတွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိမည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာမည်။

✦ မြင်းနှစ်ဖွား

ကိုယ့်အားကိုးကိုးရမည့်

ကာလဖြစ်သည်။ အကြောင်းကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော် ကူညီထောက်ပံ့မှုများ နေ့နှင့်နေ့ကြန့်ကြာနေတတ်သည်။

သစ်၊ ဝါးအချွန်အစများ ထိခိုက်၍ ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်ခြင်း သတိပြုပါ။ အဝတ်အထည်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

✦ ဆိတ်နှစ်ဖွား

မနာလိုမုန်းထားသူများ

ပေါ်ပေါက်၍ အပုပ်ချေပြောဆိုခြင်း ခံရတတ်သည်။ လုပ်ငန်း စီးပွားရေးကိစ္စများတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် မှားယွင်း၍ ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့မှာ သားသမီးအတွက် ရတက်မအေးနိုင် ဖြစ်ရမည်ရှိ၍ အိမ်ရှင်မများမှာ ခင်ပွန်းအတွက် စိတ်မသက်မသာ ရှိနေမည်။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းသောကာလဖြစ်သည်။ လေ့လာမှတ်သားထားသော တတ်သိပညာရပ်

များကြောင့် ငွေစကြေးစကလေးများ ဝေဝေဆာဆာ ရရှိနိုင်ကြသည်။

ကြေး၊ ငွေ၊ ဒဲ၊ သတ္တု ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိမည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးများအတွင်း သုမင်္ဂလကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးအကျပ်အတည်း

နည်းပါးသော ကာလဖြစ်သည်။ ကံစမ်းခဲအချို့လည်း ပေါက်နိုင်သည်။ ထီး၊ ခမောက်ဦးခေါင်းအထက် အသုံးအဆောင်များ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

စားကောင်းသောကံဖွယ် စားသုံးရတတ်သည်။ ကြေးဒြဟောင်းအချို့ ပြေလည်သွားမည်။ စွမ်းအင်မဲ့စက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိမည်။

✦ ခြွေးနှစ်ဖွား

စည်စိမ်ဥစ္စာများ ယုတ်လျော့

တတ်သည်။ ဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသော ဆွေကြေး၊ လောင်းကစားမှု စသည်တို့နှင့် ဆက်သွယ်ပတ်သက်မိသဖြင့် အခက်အခဲကြုံရကိန်းရှိသည်။

နေအိမ်၌ ခြုံ၊ ကြမ်းမိုး၊ ကြက်၊ ပိုးမွှား တိရစ္ဆာန်အမျိုးအမည် ပေါများနေလိမ့်မည် ဆိုရဆဲ။ အဖျော်ယမကာတို့နှင့် အကျိုးပေးထက်သန်သည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

✦ ဝက်နှစ်ဖွား

မရောက်ဘူးသော နေရာ

ဒေသများသို့ သွားရကိန်းရှိသည်။ အထူးအကြံ အသစ်အဆင့်နှင့် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်များ ရရှိနိုင်သည်။

ဈေးကွက်အသစ်၊ လုပ်ငန်းအမျိုးအမည် အသစ်ကြောင့် ဝင်ငွေတိုးတက်လာမည် တွင်းထွက်ပစ္စည်း၊ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလဖြစ်သည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာ မှေးမှိန်နေသော်လည်း ကြာသပတေးနေ့၌ ဂျုံဖြင့် ခြုံချထားသည့် စားဖွယ်တစ်ခုခုကို သတိပြုစိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား လက်ဆောင်ပေးလှူဒါန်းပါ။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစို့။

ဟုဂျင်ဇီ(Hu Jin Zhi)

မန္တလေးတွင် ကျောက်စိမ်း ခေတ်
ထစက ကျွန်တော်တို့ ကျောက်စိမ်း
လုပ်ငန်းလုပ်သူတွေဟာ အများဆုံး
ဆက်ဆံကြရတာကတော့ ပစ္စည်း
ဝယ်ယူရရှိဖို့အတွက် မိုးညှင်း၊ ဟိုပင်း၊
မိုးကောင်းဒေသများတွင် နေထိုင်ကြ
သော ရှမ်းနီ၊ ရှမ်း၊ ဗမာများနှင့် ကချင်
တိုင်းရင်းသားတွေပဲ။

ဒီလူတွေထဲမှာတော့ မိမိတို့ ဒေသ
လဲဖြစ်၊ ကျောက်စိမ်းများ ထွက်ရှိရာ
မှော်များတွင် နေထိုင်ပြီး ကျောက်စိမ်း
တူးခြင်းကိုလဲ အများဆုံး လုပ်ကိုင်
လေ့ရှိကြတဲ့ ကချင်တိုင်းရင်းသားတွေ
ကိုပဲ။

ဝယ်ယူရရှိထားတဲ့
ပစ္စည်းကို ပြန်လည်
ရောင်းချဖို့ကြတော့
လားရှိုး၊ တောင်ကြီး၊
တန့်ယန်းဆိုတဲ့ မြို့တွေ
မှာနေပြီး ကျောက်စိမ်း
ဈေးကွက်ရဲ့ ဗဟိုဖြစ်တဲ့
မန္တလေးကို အမြဲတမ်း
ကျောက်လာဝယ်ကြတဲ့
တရုတ်လူမျိုး တွေကိုပါပဲ။

အဲဒီအချိန်က ကျောက်စိမ်းများ
ထွက်ရှိရာဒေသကို သွားကြရာမှာ
ကားလမ်းများ ကောင်းစွာ မပေါက်
သေး၍ ကျောက်စိမ်းများကို မန္တလေး
မြို့မှာသာ လာရောက်အဝယ်များပြီး
အဲဒီခေတ်က တောင်ကြီး၊ လားရှိုးမြို့
များက ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့တွေရဲ့
လားများနဲ့တင်ပြီး ယိုးဒယား(ထိုင်း)မှာ
သွားရောင်းကြတာပါ။

ယိုးဒယား(ထိုင်း)မှာအပြန် ကုန်အဖြစ်
ဘိန်းမည်းများနဲ့ ရွှေချောင်းများကို
သယ်ယူရောင်းဝယ်နေကြလို့ ရရှိထား
သော ကျောက်စိမ်းများ ရောင်းချဖို့
ကျောက်ကုန်သည် တရုတ်တွေကိုပဲ

ရွှေကုန်
(ကျောက်မျက်)

ဆရာတော်

ဘိုးပေါက်ဆိန်

နဲ့ ခပ်ခပ်နီးနီးသူတစ်ဦး

အများဆုံး ဆက်ဆံကြရတာပါ။
ဆရာတော် ဘိုးပေါက်ဆိန်
အကြောင်း မပါမဖြစ် ပါရမယ့်သူ
ကတော့ စာရေးသူနဲ့ ကျောက်အရောင်း
အဝယ် လုပ်ရင်း မိသားစုလို ရင်းနှီးရတဲ့
ခရစ်ယာန်အယူ ယူတဲ့ ကချင်တိုင်းရင်း
သား မိတ်ဆွေကြီး ဦးခါးရှားအောင်ပါ
ပဲ။

ဦးခါးရှားအောင်နဲ့ စတင် သိကျွမ်း
ခဲ့ရတာကတော့ ၁၉၇၉ ခုနှစ်ရဲ့ နေ
တစ်နေ့မှာ စာရေးသူရဲ့ ကျောက်
တပည့်တစ်ယောက်က ကျောက်ကြည့်

ရန် ခေါ်သွားလို့ ဦးခါး
ရှားအောင် အိမ်ကို စတင်
ရောက်ရှိခဲ့ရတာပါ။

အဲဒီအချိန်က ဦးခါး
ရှားအောင်ဟာ မန္တလေး
ဆေးရုံကြီး တောင်ဘက်
က ကျောက်စိမ်းကယ်ရုံ
ဒေါ်သောင်းကြည်ရဲ့နံနက်
တိုက်ကလေးကို ငှားနေ
တဲ့ အချိန်ပေါ့။ နောင်
အခါကျမှ ကိုယ်ပိုင်အိမ်နဲ့
နေသွားတာပါ။

အခု အချိန်မှာတော့
မန္တလေးအိမ်ကို ရောင်းပြီး
မိသားစုလိုက် ရန်ကုန်ကို
ပြောင်းသွားကတည်းက
ကျွန်တော်နဲ့ မတွေ့
ရတော့တာပါ။ ဖားကန့်က
သူ ယူလာတဲ့ကျောက်ကို
အရောင်းအဝယ် ဖြစ်ခဲ့
တဲ့အချိန်ကစပြီး ဦးခါးရှား
အောင်နဲ့ စတင်ခင်မင်ခဲ့ပြီး
ကျောက်သမားချင်း ဖြစ်

လို့ နောင် စွဲစွဲမြဲမြဲ ပေါင်းမိကြတာပါ။

အဲဒီအချိန်က ဦးခါးရှားမှာ ဖားကန့်
မှာ ကျောက်တွင်း ထောင်ထားသူဖြစ်
လို့ သူ့တွင်းက ထွက်တာရော၊ သူ
ဝယ်လာတာတွေရော ပါလာတဲ့
ကျောက်များကို စာရေးသူ အမြဲကြည့်
ရပြီး ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ကျောက်ကို ဈေး
ကိုက်ရင်ဝယ်ပြီး ကိုယ်နဲ့ကိုက်တဲ့
ကျောက်များကိုတော့ ခွဲစားလုပ်ပြီး
ရောင်းပေးရတာပါ။ နောင်အချိန်မှာ
တော့ သူ ယူလာတဲ့ ကျောက်တိုင်းကို
စာရေးသူတပဲ ဝယ်တိုင် ရောင်းလေခဲ့ရ
တာပါ။

ဦးခါးရှားအောင်နဲ့ လူချင်းခင်လို အတော်ကြာတဲ့ တစ်နေ့မှာ စာရေးသူ ဟာ ဦးခါးရှားအောင်အိမ်ကို ရောက် တုန်း အာလာပသလ္လာပ ပြောနေကြ ရင်း ဦးခါးရှားအောင်က...

‘သူငယ်ချင်း မနေ့ညက ငါတို့အိမ် မှာ သူ့ခိုးဝင်တယ်။ ငါလဲ ဆီးသွားချင် တာနဲ့ အိပ်ခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး ထွက်လိုက် တော့ ပိုက်လုံးကိုဖက်ပြီး တန်းမှာလှမ်း ထားတဲ့ ကလေးအဝတ်လေးတွေကို ဝါးလုံးနဲ့ လှမ်းယူနေရတာ။ ငါထွက်လာ တော့ ကြောက်လန့်ပြီး ပိုက်လုံးကနေ လျှောကျသွားတယ်။ အောက်ကျတော့ နာပြီး တော်တော်နဲ့ မထနိုင်ရှာဘူး’

‘မင်းက ဆင်းမဖမ်းဘူးလား’

‘ဖမ်းဖို့ အသာထား။ ငါက သူ့ကို သနားတာနဲ့ မြန်မြန် ထနိုင်ပါစေချင်ပြီး ဆုတောင်းပေးနေမိတယ်။ ခဏနေ တော့ ထသွားပြီး အိပ်ရှေ့ တံတိုင်းပေါ် တက်ပြီး အပြင်နံရံပြန်တော့ အပြင်မှာ မထနိုင်ပြန်ဘူး။ ငါ သူ့အတွက် အရမ်း စိုးရိမ်တယ်။ အဲဒီချိန်မှာ လမ်းသွားတွေ တွေသွားပြီး ဝင်ဖမ်းကြမှာမို့ပြီး မြန်မြန် ထနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းနေမိပြန် တယ်။ ခဏနေမှ ထသွားတော့ ငါ့မှာ အဲဒီတော့မှ စိတ်ချမ်းသာရတယ်’

‘မင်းကလဲကွာ ဘုရားဖြစ်မယ့် လူကျနေတာပဲ။ ကိုယ့်အိမ်ထဲ ဝင်ခိုး တဲ့သူခိုးကို မဖမ်းဘဲ သူများဖမ်းမှာ တောင် စိုးရိမ်နေရတယ်လို့’

‘အဲဒီလိုဟုတ်ဘူး သူငယ်ချင်း မင်းစဉ်းစား ကြည့်ပါကွာ မင်းတို့ဖိုတိုကျောက်ကန်သည် ကျောက်စွဲစားတွေဟာ စကားလေး ပြောရုံနဲ့ သောင်ထွဲ သိန်ထွဲ နေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ပျာ ဝိသားစုစားဖို့ ဒီအထက်အစားလေးတွေ သက်စွန့်ဆံ့ဖူး လာခိုးနေတယ်ဆိုတော့ ငါ ကိုယ့်ချစ်စာပိုပြီး ဘယ်လိုမှ ဖမ်းတာ ပါကွာ’

စာရေးသူကို သူ ဒီကိစ္စ ပြောပြီး ကတည်းက သူ့ရဲ့ ရင်တွင်း အလွန် မွန်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားရှိပါလားလို့တွေးမိ ပြီး သူနဲ့ စွဲစွဲမြဲမြဲ ခင်မင်ခဲ့ရပါတော့ တယ်။

ဦးခါးရှားဟာ စိတ်ထားကောင်းပြီး စကားပြောရင်လဲ ပရိယာယ်မပါ။ စိတ်ထဲရှိတာကိုသာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်သူပါ။ တစ်နေ့ သူနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ဘီယာသောက်ရင်း သူ ပြောလိုက်တဲ့ စကားကလဲ ရယ်ချင်စရာ။ မှတ်သား ဖို့လဲ ကောင်းပါတယ်။

‘သူငယ်ချင်း မင်းတို့ဘာသာက ဆိုသလို နောက်တစ်ဆင့်မှာ ရှိတယ်ဆိုရင်လဲ ငါ ကတော့ ဒီတစ်လိုပဲ စားနပ်ရိက္ခာကိုင်တဲ့ အဆင့်ပိုမြဲဖြစ်ရင် ကျေနပ်ပါပြီကွာ။ နိဗ္ဗာန် ဆိုတာလဲ ပြန်လာတဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ ယုံဖို့ရာ ခက်တယ်ကွ’

အဲဒီလို ပြောဖူးပါတယ်။ လူချင်းက အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ တွင် မဟုတ်ဘဲ မိသားစုလို ရင်းနှီးနေ ကြတော့ သူ မှော်ထဲက ပြန်လာပြီး မန္တလေးမှာ ရှိနေချိန်တိုင်း ဘီယာ သောက်ရင်း အာလာပသလ္လာပ ပြော ကြရင်း တစ်ခါတစ်ခါ စပ်မိရင် ထွက်ရပ် ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ လူအများ သိကြတဲ့ ဘိုးပေါက်ဆိန်အကြောင်း

ပါ၊ ပါလာတတ်ပါတယ်။
ဘိုးပေါက်ဆိန်ဆိုလို့ ဘိုးပေါက်ဆိန် အကြောင်း သိထားတဲ့ ဖားကန့်မှ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ပြော ပြတာက...
ဘိုးပေါက်ဆိန် ဆိုတာက လူ့ဘဝ နာမည်က ကိုဘကျော်တဲ့ သူနဲ့ စကား များသူကို ဒေါသအလျောက် ပေါက်ဆိန်နဲ့ပေါက်လို့ အဲဒီလူ သေ သွားတော့ အင်္ဂလိပ်အရာရှိက ကိုဘကျော်ကို နယ်နှင်ဒဏ် အပြစ်ပေး လိုက်တယ်တဲ့။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကိုဘကျော်ဟာ ဖားကန့်နယ်မြေက အချိန်တော်ကြာ ပျောက်သွားပြီး တစ်နေ့မှာ သက်န်းဝတ်နဲ့ ရောက်လာ ပြီး သူ့နာမည်ဟာ ဘကျော် မဟုတ် တော့ဘဲ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကိုဘကျော် ဟာ ပေါက်ဆိန်ဘွဲ့ ရသွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။
ဘိုးပေါက်ဆိန်ဟာ လူဝတ်ပြန်မယ် တော့ဘဲ လူလောကကို ပြီးငွေ့ပြီး တရားအားထုတ်ရာက ကျင့်စဉ်စနစ် ပြီးသွားတာလို့ ယူဆရပါတယ်။ နောင် တစ်ချိန်ကျတော့ ဘိုးပေါက်ဆိန်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့နဲ့ မြစ်ကြီးနားမြို့က မမာသချိုင်းမှာ သချိုင်းတောင်ကျင့်ရင်း အဲဒီသချိုင်းမှာ အမြဲ သီတင်းသုံးနေပါတော့တယ်။
ဘိုးပေါက်ဆိန်ဟာ ဘာသာတူချင်း ကိုတော့ စကားရှည်ရှည် မပြောတတ် ဘဲ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ ဦးခါးရှားကိုတော့ စိတ်ရှည် လက်ရှည် စကားပြောတတ်တဲ့ အတွက် ဦးခါးရှားကလဲ မှော်ထဲမှ ပြန်လာလို့ အားနေတဲ့ အချိန်မှာ ဘိုးပေါက်ဆိန်ဆီကို မကြာခဏ ဖုန်းနဲ့ စကားသွားပြောလေ့ ရှိတယ်လို့ သိ တယ်။
တစ်နေ့တော့ ဦးခါးရှား ရောက်...

တုန်း ဒကာတစ်ယောက်က ဆွမ်းချိုင့်
ထားခိုရာ ဘိုးပေါက်ဆိန်က ဆွမ်းချိုင့်
မှာပါတဲ့ ခရမ်းသီးချက် ဆွမ်းဟင်းခွက်
လေးယူပြီး ကြောင်အိမ်ပေါ်မှာ တင်
ထားလိုက်တယ် ဆိုပါတယ်။

ဦးခါးရှားဟာ ဘိုးပေါက်ဆိန်ဆီက
ပြန်လာပြီး အလုပ်ကိစ္စလေးတွေရှိနေ
လို့ တစ်ပတ်လောက် မရောက်ဘဲ
တစ်နေ့ ဘိုးပေါက်ဆိန်ဆီ ရောက်သွား
ရာ သူမြင်ခဲ့တဲ့ ဆွမ်းဟင်းခွက်ကလေး
က အရာမပျက် တင်ထားရာတွင်
ရှိနေတာကြောင့်...

‘ဘုန်းကြီး ဒီဟင်းက မစားသေးဘူး
လား သိုးကုန်ရောပေါ့’

ဆိုပြီး ဆွမ်းဟင်းခွက်ကလေး
ယူကြည့်ရာမှာ သိုးလဲမသိုး ဘာအနံ့မှ
လဲ မရဘဲ အကောင်းပကတိ ရှိနေတာ
ကို တွေ့ရလို့ အံ့သြရတယ်လို့
ဆိုပါတယ်။

နောက်ထူးခြားမှုတစ်ခု

ဦးခါးရှားအောင်ရဲမခင်ဟာ ဗြိတိသျှ
ကော်မရှင်နာစား ဗိုလ်မှူးအဖြစ်ကနေ
ပင်စင်ယူလာပြီး မြစ်ကြီးနားအိမ်ကို
ပြန်လာတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တစ်နေ့
ကျတော့ သူ့အဖေက မွေးရာဇာတိဖြစ်
တဲ့ ပူတာအိုကို သွားလည်ဖို့ အထုပ်
အဝိုးတွေ ပြင်နေပါသတဲ့။

ဦးခါးရှားကလဲ သူ့အလုပ်ရှိရာ
ဇားကန်ကို သွားဖို့ ဟန်းဘက်လွယ်
ပြီး ထွက်လာတာ မရောက်တာကြာပြီ
ဖြစ်လို့ ဘိုးပေါက်ဆိန်ဆီကိုဝင်ပြီး
“ဘုန်းကြီး ကျွန်တော် မှော်ထဲသွား
လို့” နှုတ်ဆက်တော့ ဘိုးပေါက်ဆိန်
က “အေး...အေး...သွား သွား
မင်းအဖေထဲ ခု ထွက်တော့မှာကွ”
လို့ ပြောပါသတဲ့။ ဦးခါးရှား စိတ်ထဲက
လဲ ဟုတ်တာပေါ့ အဖေလဲ သူ့ဇာတိ

ပူတာအိုကို သွားလည်ဖို့ ပြင်ဆင်နေ
တာ သူလဲ တွေ့ခဲ့တာကိုး။

ဦးခါးရှားအောင်ဟာ ခရီးဆက်
ထွက်လာပြီး ဟိုပင်ကတစ်ဆင့် နှစ်ဖွန်း
ကို ရောက်ချိန်မှာတော့ သူ့အဖေဆုံပြီ
ဆိုပြီး အိမ်က လိုက်ခေါ်ပါသတဲ့။
ဦးခါးရှားအောင်က အဲဒီအကြောင်း
ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပြီး...

‘ဘုန်းကြီးက မကောင်းဘူးကွာ၊
ငါ့အဖေ သေမှာကို သူ ကြိုသိနေသားနဲ့
ငါ့ကို မပြောဘူး’

လို့ ဆိုရာ ကျွန်တော်က...

‘မဟုတ်ဘူး သူလယ်ချင်း သူက ကြိုသိတဲ့
အတိုင်း မင်းကို ပြောလိုက်ရင် မင်းကြိုပြီး
စိတ်ညစ်နေရင် သူ့ဟာ အပြစ်ဖြစ်တယ်ကွာ၊
ဒါကြောင့် ကြိုမပြောတာ’

လို့ ပြောပြရပါတယ်။

ဆရာတော် ဘိုးပေါက်ဆိန်ဟာ
သူ့ကို လာရောက်ဖူးမြော်တဲ့ တိုင်းမှူးနဲ့
အာဏာပိုင် များလာတဲ့အခါ အစောင့်
တွေ လက်နက်တွေပါလာရင် “မင်းတို့
ငါ့ဆီလာရင် အစောင့်တွေ လက်နက်
တွေ ယူမလာပါနဲ့၊ အဲဒီလိုဆိုရင်
ငါ့ဆီကို ဘယ်တော့မှ မလာကြနဲ့”

ဆိုတာ အမြဲပြောပါသတဲ့။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လာလှူတဲ့
သင်ဖြူးတွေကိုလဲ တစ်ချပ်နဲ့ တစ်ချပ်
ထပ်ထားတာ တစ်တောင်ခန့်ရှိပြီး
ဧည့်သည်တွေနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ အဲဒီ
သင်ဖြူးတွေပေါ်မှာပဲ အမြဲတိုင်ပြီး တွေ့
တာပါတဲ့။ သူ့ကိုလှူထားတဲ့ မုန့်ပုံးတွေ
ကိုလဲ မုန့်ပုံးတွေဖောက်ပြီး သူ့ဆီမှာ
ရှိတဲ့ ခွေးတွေကို ကျွေးလေ့ရှိပါသတဲ့။

ခွေးလေး ငါးကောင်ရှိရာ ခွေးအား
လုံးကို လူ့ဘဝက နာမည်တွေကိုပဲ
မှည့်ခေါ်ထားပါသတဲ့။ ဘုန်းကြီးက
ခွေးတွေကို တစ်ကောင်ချင်း နာမည်
ခေါ်ကျွေးပြီး...

‘ဒီကောင် လူ့ဘဝတုန်းက ကရင်ပြည်မှာ
နေပြီး ငါ့ဆီ တစ်ခေါက်မှ လာဖူးတာမဟုတ်
ဘဲ ခုလို ဘဝပြောင်းမှ ငါ့ဆီ ကပ်နေတာလို့’
ပြောပြတတ်ပါသတဲ့။

ဦးခါးရှားဟာ သမီးလေးများချည်း
မွေးလို့သာယောကျ်ားလေး အင်မတန်
လိုချင်ပါသတဲ့။ ဘိုးပေါက်ဆိန်နဲ့ စကား
ပြောကြတိုင်း ဘိုးပေါက်ဆိန်က “မင်း
မှာ သားလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်
ကွ” ဆိုတာ အမြဲ ပြောတတ်ပါသတဲ့။

ဒုတိယ ထူးခြားမှု

တစ်နေ့တော့ ဦးခါးရှားဟာ အိမ်
ဆောက်နေတာနဲ့ ဘုန်းကြီးဘိုးပေါက်
ဆိန်ဆီ မရောက်တာကြာလို့ သတိရ
တာနဲ့ အလုပ်ပါးချိန် ဘုန်းကြီးဆီကို
သွားခဲ့ပါသတဲ့။ ရောက်ရောက်ချင်း
ဘုန်းကြီးက...

‘ဟေ့ကောင် မလာတာကြာပြီ...
လုပ်နေလို့လဲ’

လို့ မေးတာ...
‘ကျွန်တော် ဆီထဲလာရင်...
မလာဖြစ်တာ နဲ့ ခုလို...
ရောက်တာကြာပြီ...’

ဆိုတော့...

မင်းကွာ ဒီမှာနောက်ပိုင်း ယဟတ်ဘဲနဲ့ သံလမ်းရိုးအတိုင်း ဆင်းသွားမယ့်ကောင်က ငွေကုန်ခံပြီး အလကား အိမ်ဆောက်နေတယ်

လို့ မိန့်ပါသတဲ့။

ဘိုးပေါက်ဆိန် ဒီစကားပြောပြီးလို့ မကြာခင်မှာပဲ ကေအိုင်အေ အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်တဲ့ ဦးခါးရှားယောက်ဖက ဦးခါးရှားရဲ့ ဂျစ်ကားမောင်းသွားပြီး ခရီးသည်တင် ဂျက်လေယာဉ်ကြီး မြစ်ကြီးနားကို ပထမဆုံး စဆင်းချိန် လောင်ချာနဲ့ သွားထုတော့ လေယာဉ်ကို မထိဘဲ သစ်ပင်ကိုင်းဖျားထိပြီး ပေါက်ကွဲသွားပါသတဲ့။

ဦးခါးရှားအောင်တို့ မိသားစုဟာ အဲဒီပြဿနာကြောင့် မိသားစုလိုက် သံလမ်းရိုးအတိုင်း ဘုန်းကြီးပြောသလို ဆင်းလာရပြီး မန္တလေးကို အပြီးပြောင်းလာကြရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး မြစ်ကြီးနားကို မပြန်ကြတော့ဘဲ မန္တလေးမှာပဲ အထက်က စာရေးသူ ရေးခဲ့သလို ကျောက်စိမ်းကယ်ရီ ဒေါ်သောင်းကြည် အိမ်မှာ ငှားနေတဲ့ အချိန်မှာပဲ စာရေးသူနဲ့ တွေ့ဆုံ ရင်းနှီးခဲ့ရပါတော့တယ်။

တတိယထူးခြားချက်

သမီးတွေချည်း လေးယောက် ရနေပြီဖြစ်တဲ့ ဦးခါးရှားက ဒီတစ်ခါတော့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ **“မင်းမှာ သားလေးတစ်ယောက် ချီတယ်ကွ”** လို့ဆိုတဲ့ စကားအရ ဘုန်းကြီးပြောစကား မှားသွားပြီလို့ စိတ်ကူးနေဘုန်း နောက်ဆုံးမွေးတဲ့ ကလေးလေးက ယောက်ျားလေးဖြစ်လာလို့ ဦးခါးရှားအောင်နဲ့ ဒေါ်ခွန်နုတို့မှာ ဝမ်းသာစွာဖြင့် **“အောင်နူး”** ဆိုတဲ့ သားလေးတစ်ယောက် ရရှိခဲ့ပါတော့တယ်။

အထက် စာရေးသူရေးပြခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေဟာ စိတ်ကူးယဉ် စာတစ်ပုဒ် မဟုတ်ဘဲ စာရေးသူရဲ့ ခင်မင်ရတဲ့ ဦးခါးရှားအောင်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါကြောင်း စာရေးသူ သိသမျှ စာရှုသူများ သိရှိကြပါရန် ရေးသားတင်ပြရပါတယ်။ **(ရန်ကုန်ကို ပြောင်းသွားသော သုဇယ်ချင်း ဦးခါးရှားအောင် ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ)**

ခဏရောက်ရ လူ့ဘဝ သုခချမ်းသာ ပြည့်ပါစေ။

ရွှေကသစ်(ကျောက်မျက်)

စာရှုသူ...သုတေသီ ဝဉ္စာရှင်

ဝါသနာရှင်တို့အား ပန်ကြာအောင်ပါသည်...

ဝိဇ္ဇာလောကတွင် ကျော်ကြားသော ဘိုးပေါက်ဆိန်အကြောင်း သိဖူးကြဖူးသူများမှ ရေသားပေးပို့ကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝမ်းကိုက်ပျောက် ဆေးတစ်လက်

ဒုလ္လာဝမ်းကိုက် ဖြစ်နေသော ရောဂါဝေဒနာရှင်များ အတွက် ကျွန်တော်လက်တွေ့ သောက်သုံး၍ သက်သာ

ပျောက်ကင်းခဲ့သော ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ကို တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အသုံးပြုပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ

- (၁)လက်ထုတ်ခေါက်ကြီးအမှန် (၃)ကျပ်သာ
 - (၂)နန္ဒင်းတက်ခြောက်မှုန့် (၃)ကျပ်သာ
 - (၃)ကျပ်မိုး (၃)ကျပ်သာ
- အထက်ပါ ဆေးမှုန့်(၃)မျိုးကို ရောစပ်ပြီး ဖန်ဘူးတွင် လေလုံစွာ သိမ်းထည်းထား။ ထို့နောက် ဒုလ္လာဝမ်းကိုက်ဖြစ်နေသောသူအား တစ်ရက်လျှင် နံနက်၊ နေ့လယ် ညနေ မနီကျည်းစေ့တစ်စေ့ခန့် (၂ ပဲထောခန့်) ရေဈေးပူပူဖြင့် တိုက်ပေးပါ။ တစ်ပတ်အတွင်း ဒုလ္လာဝမ်းကိုက်ရောဂါ သာသာပျောက်ကင်းသွားစေပါသည်။

ရောဂါအခြေအနေကို ကြည့်၍ လိုအပ်လျှင် ဆေးကို အချိုးညီမျှစွာ ဖော်ဆောင်စားသုံးရန် လိုအပ်ပါသည်။ ဆေးသောက်သုံးနေစဉ်အတွင်း ကြက်သုန်နီအရွယ်ကို သုပ်စားပေးခြင်း၊ ဗာဒ်ရွက်နုကို လက်သုပ်စားပေးခြင်း၊ ကြိုက်မှန်ရွက်လည်း လက်သုပ်ထုပ်၍ တစ်ရက်တစ်ကြိမ် ဓာတ်စာအဖြစ် သုပ်စားပေးလျှင် ဒုလ္လာဝမ်းကိုက်ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

ငွေကုန်ကျနည်း၍ ဤဆေးနည်းပြောပြခဲ့သော ဝမ်းမောက်မြို့နယ် ကွဲကောကြီးရွာမှ အဘိုးဆရာကြီး ဦးအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေသားလိုက်ရပါသည်။

မဟာရာ(ရာဇဝတ်)ကား

“တောင်ချောင်း”ဆိုသော ရွာကလေးသည် အင်တိုင်းတောင်၏ တောင်ခြေတွင် တည်ရှိလေသည်။ တောင်ခြေနှင့် ရွာအကြားတွင် တစ်မျှော်တစ်ဆီ လယ်ကွက်များ ရှိပေသည်။

ရွာ၏အနောက်ဘက်တွင် ဒဂိုးအမည်ရှိ ချောင်းကလေးရှိ၏။ အိမ်ခြေ (၁၅၀)ကျော်ခန့်ရှိ၏။ လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြ၍ အချို့က ရွာအနောက်မှ ဒဂိုးချောင်းတွင် ငါးရှာဖွားရှာ၍ စားသောက်ကြ၏။

အချို့က အင်တိုင်းတောင်ပေါ်တက်၍ သစ်၊ ဝါးခုတ်ထွက်ကာ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ထင်းမီးသွေးဖုတ်၍ စီးပွားရှာခြင်းများ ပြုလုပ်ကြ၏။

တောင်ပေါ်တွင် သစ်၊ ငါးများ သွားရောက်ခုတ်ယူပါက သတ်အင်မတန်ထားကြရ၏။ တောင်စောင့်နတ်က အမှားမခံချေ။ တစ်ခုခုမှားလျှင် ဒုက္ခရောက်မည်သာ မှတ်ပေရော။ အချိန်မီ မတောင်းပန်ပါက အသက်ပင် ဆုံးရှုံးနိုင်လေသည်။

အင်တိုင်းတောတွင် တောင်ပေါ်သွားသူများကို တောင်က အမှားမခံသလို တောင်ခြေနှင့် လယ်ကွင်းအစပ်တွင်ရှိသော ကွင်းမှ ကွင်းပိုင် ဗိုလ်ကလည်း အမှားမခံပါချေ။

တောင်ခြေကွင်းစပ်နှင့် လယ်ကွင်းအဆုံးတွင် သန်းပင်၊ ဒဟတ်ပင်များ ကျိုးတိုးကျဲတဲ ပေါက်နေသော ကွင်းပိုင်၏နယ်မြေ၌ လွန်ခဲ့သော (၃)လခန့်က တောင်ချောင်းရွာမှ မုဆိုးမ ဒေါ်ရှင်၏ သားဖြစ်သူ သံလုံးမှာ လယ်ကွင်းစပ်တွင် ငှက်ပစ်သွားရင်းဖြင့် နယ်ကျွံကာ တောင်ခြေရှိ တောထဲက ငှက်ကို သွားပစ်မိခဲ့၏။

ငှက်ပစ်ပြီး အိမ်ပြန်လာရာ အိမ်အရောက်

မှာပင် ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် “မြွေကြီး၊ မြွေကြီး”နှင့် အော်နေသဖြင့် ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်အား ပြေး၍ လျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြွလာပြီး ပရလောကသားကွင်းဆိုင်အား မေတ္တာရပ်ခံ၍ ပရိတ်ရေဖြင့် ပက်ဖျန်းပေးပြီး ပရိတ်ရေအားလည်း သောက်စေရာမှ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ရသည်။

ကြောသေးမီက အခြစ်အပျက်က

နတ်လှန်ဆေးနှင့်

ဝိုးဝိုး (မတ္တရာ) တွင်ဆိုင်ဆိုး

www.burmeseclassic.com

လည်း မယုံကြည်နိုင်စရာ။ တောင်
ချောင်းရွာသားများအဖို့
မယုံကြည်နိုင် ခြင်းနှင့်အတူ
စိုးရိမ်စိတ် ကြောက်လန့်
စိတ်များပါ ဒွန်တွဲ
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြရ၏။

မယုံနိုင်စရာအဖြစ်ကတော့
ကွင်းထဲ ၌ ဂျိုး(ချိုး)ထောင်
သွားသော ညိုဆောင်
တစ်ယောက် တောင်ခြေကွင်းမှ
ပြန်လာပြီး မကြာချက်ချင်း အသက်ဆုံး
ခဲ့ရလေသည်။ သူ မသေမီ သူ့မိန်းမ
မိအေးအား ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အကြောင်း
စုံကို ပြောပြသွားခဲ့သည်ဟု ဆိုလေ
သည်။

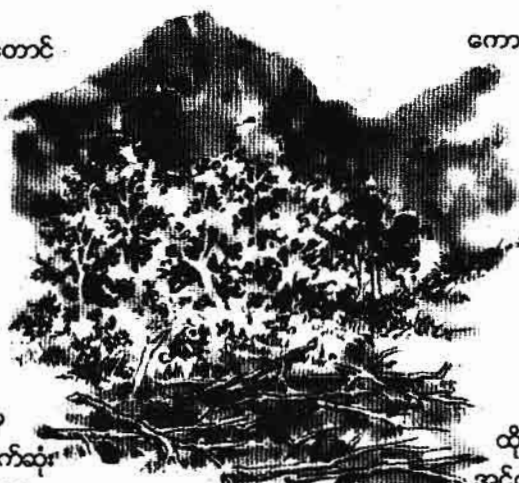
ညိုဆောင်ကလည်း ညိုဆောင်ပင်။
အင်တိုင်းတောင်ခြေတွင် ချိုးထောင်
မသွားရန် မိန်းမဖြစ်သူ မိအေးက
အတန်တန်တားသည့် ကြားမှပင်
ဟင်းစားရှာရန်ဟုဆိုကာ ငှက်ဖမ်းရင်း၊
ချိုးထောင်ရင်းဖြင့် တည်ချိုးကိုပါ
လှောင်အိမ်နှင့် ယူသွား ခဲ့လေသည်။

တည်ချိုးကို ထိုကွင်းထဲရှိ သန်းပင်
အောက်၌ လှောင်အိမ်နှင့်ချကာ လှောင်
အိမ်တံခါးပေါက်ကို ခလုတ်ပြုလုပ်ထား
၏။

လှောင်အိမ်ထဲရှိ ဂျိုးမှ ကူသံပေး
လိုက်သည်၏ ခဏအကြာ၌ အပြင်ရှိ
ချိုးမှ အသံကြားရာသို့ အပြေးရောက်
လာပြီး လှောင်အိမ်ထဲရှိ ချိုးအား
ဝင်ခွပ်တော့သည်။

ဝင်ခွပ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
လှောင်အိမ်တံခါးပေါက်က ခလုတ်
ပြုတ်ပြီး အောက်သို့ကျကာ လှောင်အိမ်
ကိုပိတ်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

ဤနည်းဖြင့် ချိုးထောင်နေသည်မှာ
ချိုး(၃)ကောင်အရည် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
တချို့အသံကြား၍ ညိုဆောင်မှာ
၂၇၀ နာရီကျော်ခန့်ခြေညီမပျက်စီး

ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါသတကြီးဖြင့်
ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး သူ့ကို တချို့လုပ်ပြ
နေသော မြွေဟောက်ကြီးတစ်ကောင်
အား တွေ့ရလေသည်။

မြွေဟောက်မှာ လူကြီးလက်တစ်လံ
ကျော်ခန့် ရှည်လျားပြီး လူကြီးပေါင်လုံး
ခန့် ကြီးမားလေသည်။ ညိုဆောင်က
လည်း ကမန်းကတန်းဖြင့် လွယ်အိတ်
ထဲ၌ ပါရှိသော လေးခွကို ထုတ်လိုက်
ပြီး မြွေဟောက်ကြီး၏ ပါးပျဉ်းကို
အားကုန်ဆွဲ၍ ပစ်လိုက်လေသည်။

ထူးဆန်းပေစွ ညိုဆောင် ပစ်လိုက်
သော လောက်စာလုံး မြွေဟောက်ကြီး
၏ ပါးပျဉ်းကို ပြင်းထန်စွာ မှန်သွား
သည်မှာ ညိုဆောင်၏အမြင်ပင် ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း မြွေဟောက်ကြီး၏
ပါးပျဉ်းကို ထိမှန်သွားသော လောက်စာ
လုံးသည် ပါးပျဉ်းကို ထိမှန်ပြီး ပြင်းထန်
သောအရှိန်ဖြင့် ပြန်လာကာ ညိုဆောင်
၏ ရင်ဘတ်ကို ထိမှန်လေတော့၏။

ထိုလောက်စာလုံးမှ ညိုဆောင်ကို
ပြန်၍ထိမှန်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
မြွေဟောက်ကြီးလည်း ပျောက်ကွယ်
သွားလေသည်။

ထိုအခါမှ ညိုဆောင်မှာ မိမိ မှားသွား
ပြီကို သိလိုက်ရ၏။ ထိုးအောင့်လာ
သော ရင်ဘတ်ကိုမိပြီး ပစ္စည်းများကို

ကောက်ယူကာ ညိုဆောင်တစ်
ယောက် အိမ်သို့
ဒယ်မ်းဒယ်င်ပြင်
ပြန်ရောက်လာလေသည်။
အိမ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း
အကြောင်းစုံကို မိအေးအား
မနည်း ပြန်ပြောရလေသည်။
ပြောပြီး ခဏကြာမှပင်
ညိုဆောင်တစ်ယောက်
သေဆုံးခဲ့ရလေသည်။

ထိုထိုသော အကြောင်းများကြောင့်
အင်တိုင်းတောနှင့် အင်တိုင်းတောင်
ခြေကွင်းကို တောင်ချောင်းရွာသားများ
က မမှားရအောင် အမြဲသတိထားကြ
ရ၏။

တောင်ချောင်းရွာ ရွာဦးကျောင်းတွင်
နေသော ကပ္ပိယငွေမောင် လူပုံက
မည်းမည်းယုယုနှင့် ပေပေတေတေနေသူ
ဖြစ်၏။

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အစ်ကို
ဖြစ်သူ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ
ကပ္ပိယလုပ်ပြီး နေထိုင်သူဖြစ်၏။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင်ရှိပြီး
တစ်ကိုယ်ရေ တက်ကာယသမာဖြစ်၏။
အခြားရွာများက မိမိတို့ ဘုန်းကြီးကို
ဘုရားပွဲ၊ အလှူပွဲများမှလာ၍ ပင့်ပါက
ငွေမောင်ကို အားကိုးရ၏။

ကျောင်း၌ ဘုန်းကြီးစီးရန်အတွက်
လှည်းယာဉ်ရှိ၏။ ယင်းလှည်းယာဉ်ကို
ဆွဲရန်အတွက် အလှူမွေးနွား(၂)ရှင်
လည်း မွေးထား၏။ လှည်းယာဉ်ဖြင့်
ဘုန်းကြီးကို လိုက်ပို့ရန်မှာ ငွေမောင်၏
တာဝန်ဖြစ်၏။

အခြားအချိန်များတွင်လည်း နွား
များကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ရသည်
မှာလည်း ငွေမောင်၏ တာဝန်ပင်ဖြစ်
၏။

ထိုသို့ဖြင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းမှာ နေလာရင်းဖြင့် တစ်နေ့တွင်

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းသို့ လာရောက်တည်းခိုသော ဆေးဆရာကြီး တစ်ယောက်နှင့် ငွေမောင်တို့ ခင်မင်မိကြလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ နယ်လှည့်၍ ပယောဂကုသ သော ဆေးဆရာကြီး ဖြစ်မှန်း သိကြရ၏။

ထိုဆရာကြီးမှ ငွေမောင်အား ပယောဂအမျိုးမျိုးတို့မှ အကာအကွယ် အဖြစ် နတ်လှန်ဆေးဟု ဆိုသော ဆေးကို စုတ်ဖြင့် ပေါက်ကာ ထိုးပေး ခဲ့လေသည်။

အစကမှ နတ်စိမ်းလောကနှင့် ပရလောကကို မယုံကြည်သော ငွေမောင်မှာ ဆေးထိုးလိုက်သောအခါ ပရလောကကို သူက ကြောက်စရာဟု မထင်တော့ချေ။

ဤသို့ နေလာခဲ့ရာမှ အစ်ကိုဖြစ်သူ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်၏ အကြံပေး ချက်ဖြင့် ငွေမောင်တစ်ယောက် အလုပ် လုပ်ရန် ဖြစ်လာ၏။

ဘုန်းကြီးမှ ငွေမောင်ကို တောင် ချောင်းရွာ လယ်ကွက်များ၏ အစပ်ရှိ သန်းပင်၊ ဒဟတ်ပင်များကို ခုတ်ထွင် ပြီး ယင်းအကွက်တွင် မြေပဲစိုက်ရန် အကြံပေး၏။

ငွေမောင်တစ်ယောက် အလုပ် အကိုင် မရှိသောကြောင့် ဘုန်းကြီးမှ အကြံပေးခြင်းဖြစ်၏။ ငွေမောင်က လည်း သဘောတူ၏။ တောခုတ်ထွင် မီးရှို့ပြီးပါက ထယ်ရေးဝင်ပြီး မြေပဲစိုက် မည်ဖြစ်၏။

ထို့နောက်တွင် ငွေမောင်တစ် ယောက် တောချောင်းရွာ အရှေ့ဘက် ဝိုင်း၌ရှိသော သန်း၊ ဒဟတ်တောကို ခုတ်ထွင်လေတော့၏။

ထိုသို့တောခုတ်ရာတွင် ကွင်းပိုင်ကို တောင်းရမ်းခြင်း၊ တောင်းပန်ခြင်း မပြု ပေ။ ရွာသားများကတော့ ရင်တထိတ်

ထိတ်ဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။

တောခုတ်ပြီး တစ်လလောက် ကြာ သည်အထိ ဘာမှ ဖြစ်မလာမှသာ ရွာသားများမှာ ရင်အေးရတော့၏။ ခုတ်ပြီး သစ်ပင်များ ခြောက်သွားလျှင် မီးရှို့ရန်သာ ရှိတော့၏။

ငွေမောင် ခုတ်ထွင်ထားသော သန်း၊ ဒဟတ်ပင်များကို လိုချင်သူက ငွေမောင်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မင်းသိန်း ဖြစ်၏။

ယခင်က အင်တိုင်းတောင်ခြေမှ သစ်ပင်များကို ခုတ်မိသူတိုင်း နာခြင်း၊ ဖျားခြင်းများမှ သေခြင်းအထိ ဖြစ်တတ် သောကြောင့် မင်းသိန်းမှာ မခုတ်ရဲခဲ့ ချေ။

မင်းသိန်းမှာ သားလေးနီတွက်ကို ရှင်ပြုပေးရန်အတွက် ထင်းများကို စုဆောင်းရမည် ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် မင်းသိန်းက ငွေမောင်ကို တွေ့ဆုံစဉ်၌ ထင်းများကို တောင်းခံခဲ့၏။

'ငွေမောင်ရေ မင်းဆီမှာ အကူအညီ တောင်းချင်လို့ကွာ'

'ဘာများလဲ မင်းသိန်းရ ပြောပါ ကွာ'

'တခြားမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မင်းထွင် ထားတဲ့ သန်း၊ ဒဟတ်သားတွေ လှည်းတစ်စီးလောက် ပေးပါလားကွာ၊ ငါက သားရှင်ပြုအတွက် ထင်းလိုနေ လို့ပါ'

'မင်းသိန်းရာ ရပါတယ်ကွာ၊ မင်းနဲ့ ငါနဲ့က သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ မင်း လို

သလောက်ယူပါ။ ကုန်တာမှ ငါက မီးရှို့ပါမယ်ကွ'

'အေးကွာ ကျေးဇူးပါပဲ၊ ဒါဆို ငါ လှည်းနဲ့ သွားတိုက် လိုက်မယ်နော်'

'မင်းသဘောပါပဲကွာ' သို့ဖြင့် မင်းသိန်းတစ်ယောက် နောက်တစ်နေ့တွင် အိမ်မှ လှည်းဖြင့် အင်တိုင်းတောင်ခြေသို့ ရောက်လာခဲ့ လေသည်။

ခုတ်ထွင်ထားသော သန်း၊ ဒဟတ် ပင်များမှ ကိုင်းဖျား၊ ကိုင်းနားများ ပယ်ပြီး လှည်းပေါ်သို့တင်သည်။ လှည်း တစ်စီးပြည့်သော နွားများ ပြန်တင်ပြီး ရွာသို့ ပြန်မောင်းခဲ့လေသည်။

ထင်းလှည်းကို မောင်း၍မှ မကြာမီ တွင် ရှေ့မလှမ်းမကမ်း လှည်းလမ်း ကြောင်းပေါ်၌ ကြီးမားသော မြွေဟောက်ကြီးတစ်ကောင်မှ ပါးပျဉ်း ထောင်ပြနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

နွားများမှာ နှာသံ တရှူးရှူးပေးပြီး ရှေ့မသွားဘဲ နောက်သို့သာ ပြန်ဆုတ် နေကြ၏။ မြွေကြီးမှာ ပါးပျဉ်းထောင် နေလျက်မှပင် ပျောက်ကွယ်သွားလေ ၏။

မင်းသိန်းမှာ ထိုအခါမှ နွားများကို မောင်း၍ပြီး အိမ်သို့ ပြန်နိုင်လေသည်။ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး နွားများဖြတ်ပြီး သည်နှင့် မင်းသိန်းမှာ ခေါင်းမူး မူးလာပြီး ပစ်လဲ၍ သွားလေ၏။

'လာကြပါဦးရှင်၊ ကိုမင်းသိန်း လဲကျသွားလို့ပါ'

မင်းသိန်း၏ မိန်းမဖြစ်သူ ဖြစ်သော အော်သံကြောင့် ဟတ်ဝန်ကောင်းသော မှ ရောက်ရှိလာကြ၏။ နာလည်သော လူကြီးသူမတစ်ယောက်မှ -

'ဟေ့ ဖို့ထွန်း၊ ယင်း ဘုန်းကြီးက ကိုသွားပြီး ဆရာတော်ကို မေးကြည့် သွား'

www.burmeseclassic.com

‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးကြီး’

ဟု ဆိုကာ မြရင်၏ မောင်ဖြစ်သူ မျိုးထွန်းလည်း ဆရာတော်ပင်ရန် ရွာဦးကျောင်းသို့ အမြန်သုတ်ခြေတင် ၏။

သတိလစ်နေသော မင်းသိန်းကို အိမ်ပေါ်သို့တင်ပြီး ခဏအကြာတွင် မျိုးထွန်းနှင့် ဆရာတော်တို့ အိမ်သို့ ရောက်လာ၏။ မြရင်မှ အကျိုး အကြောင်းစုံကို ဆရာတော်အား လျှောက်ထားပြောပြ၏။

ဆရာတော်မှ ရေသန့်တစ်ခွက် တောင်းပြီး ပရိတ်များ၊ ဂါထာများ ရွတ်ဖတ်သည်။ ပြီးနောက် ပရိတ်ရေ ဖြင့် မင်းသိန်းကို တောက်လိုက်ရာ မင်းသိန်းမှာ မကြာမီ သတိရလာပြီး ထထိုင်လေသည်။

သူ၏ မျက်လုံးများမှာ အပြင်းအထန် ဒေါသထွက်နေပုံမျိုးဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် ကို ကြည့်နေ၏။ ဆရာတော်မှ...

‘ကဲ သင်ဘယ်သူလဲ ဘာကြောင့် သူ့ကို လုပ်ရတာလဲ အကုန်ပြောပြ’ ဟု ပြောရာ ဝင်ပူးနေသူမှ...

‘တပည့်တော် ရွာအရှေ့က ကွင်းပိုင်းပါ ဘုရား’

‘ဘာကြောင့် သူ့ကို လုပ်ရတာလဲ’ ‘တပည့်တော်ပိုင်တဲ့ ကွင်းထဲက ထင်းတွေကို ယူသွားလို့ပါ’

‘အဲဒါကလဲ သူ့ကို ငွေမောင်က ပေးတာ ယူတယ်လား၊ နောက်ပြီး ကွင်းထဲက အပင် တွေကို ခုတ်တာကလဲ ငွေမောင်လေး သူနဲ့ ယူဆိပ်ပါ။ လုပ်ရင်လုပ်ရင် ငွေမောင် ကိုပဲ လုပ်ရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ရတာလဲ’ ‘ငွေမောင်ကို လုပ်လို့မရလို့ပါ။ သစ်ပင်တွေခုတ်ကတည်းက လုပ်ချင် နေတာ၊ ငွေမောင်မှာ အကာအကွယ် ဆေးထွေ မှီနေလို့ လုပ်မရပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် ထင်းယူတဲ့ မင်းသိန်းကိုပဲ

လုပ်ရတာပါ’

‘ဒီမယ် ကွင်းပိုင် မင်းသိန်းက ထင်း ယူရတာဟာ ရှင်ပြုဖို့ပါ။ သင်က သူ့ ရှင်ပြုကို ထင်းယူလိုက်တယ်လို့ သဘောထားပါ။

ရှင်ပြုတဲ့အခါ သင့်ကိုလဲ အမျှဝေ စေပါမယ်။ သူ့ကိုလဲ မနှောင့်ယှက်ပါ နဲ့ ပြုလုပ်ထားတာတွေကိုလဲ ဖြေလိုက် ဖို့ ဘုန်းကြီးက မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်’ ‘တပည့်တော် သိပ်ပြီဘုရား ပြုလုပ်ထား တာတွေလဲ ဖြေပေးလိုက်ပါယ်။ ရှင်ပြုမှာလဲ အမျှဝေပေးစေလိုပါတယ်။ ယခု ညနေပိုင်း မှာလဲ ကွင်းထဲမှာ တင်မြှောက်ခိုင်းပေးပါ သွားပါတော့မယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ကွင်းပိုင်၊ ညနေပိုင်း မှာ ထုံးစံအရ တင်မြှောက်ခိုင်းလိုက်ပါ မယ်။ သင်သွားလိုရာအရပ်သို့ အေးချမ်းစွာသွားပါ’

ဆရာတော်မှ ထိုသို့ ပြောပြီးသည့် အဆုံး၌ ကွင်းပိုင်မှာ ထွက်သွားသဖြင့် မင်းသိန်းမှာ ကြောင်တောင်တောင်ဖြင့် ကျန်ခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်မှ မင်းသိန်း ကို ရေမန်း(ပရိတ်ရေ)ဖြင့် တောက် လိုက်ပြီး သောက်လည်း သောက်စေ သည်။ ထိုအခါမှ မင်းသိန်းလည်း သတိကောင်းစွာ ရလေသည်။

ကွင်းပိုင်မှာ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း ငွေမောင်လို အကာအကွယ်ဆေးထိုး ထားသူကိုတော့ ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပေ။ ကြားက မင်းသိန်းတစ်ယောက် ဒုက္ခမရောက်ရသည်မှာ တော်ပေသေး ၏။ ထို့ကြောင့် နတ်နှင့် ပရလောက တို့အား သတိထားရမည် ဖြစ်ပေ သတည်း။

ဦးစိုး(ပဏ္ဍရာ)

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သပြေပင် တောကျောင်းသို့ ရောက်ရှိရန် ကိုရင်ကြီး ဝိလာသနှင့် ကုသလတို့ မှာ ဖန်ခါးသီးများကို လေးစိတ်ခွဲ ထုထောင်း၍ ရေစလုံထဲတွင် စိမ်နေ သည်ကို တွေ့သဖြင့် အတိအမြဲပင် ဘုဉ်းပေးရန် ပြင်ဆင်နေသည်ဟု စာ ရေးသူမှ ယူဆသဖြင့် စပ်စုလျှောက် ထားမိပါသည်။

ကိုရင်ကြီး နှစ်ပါးမှ ပြုံးရယ်ပြီး... ‘အာရေဆရာ ဘာမှ ယမိပါလား၊ ဒီ ပန်းကုရင် မျက်စိဆေးဖို့ လုပ်နေတာ ဖန်ခါးသီးစိမ်ဖို့ လေးစိတ်ကို တွေ့ပြီး ရေစစ်ဖလားနဲ့ ညအိပ်စိပ်ထားရတယ်။ မနက်လင်းရင် ရေစိန် စစ်ယူပြီး အဲဒီခန့် မျက်စိကို ဆေးပေး မျက်ခွံသစ်ပေး တယ်။ အဲလို လုပ်ပေးရင် မျက်စိနာ မျက်စိ ကိုက် မျက်ဝတ်ထွက် မဖြစ်ဘဲ မျက်စိရော ကင်တယ်။

ဒါက ဖန်ခါးသီးအမှန်လုပ်ပြီး ဆောင်ထားတဲ့ ပုလင်း၊ ဖန်ခါးသီးရာထီ ကုန်သွားတဲ့အချိန်မှာ ဒီဖန်ခါးသီးအမှန် ကို သုံးရတာ။

သိခွက်ထဲကို ဖန်ခါးသီးအမှန်နဲ့ နှင်းမှုန့်ထည့် ရေနဲ့ပျစ်ပျစ်ချော်ပြီး မျက်စိကိုကွင်းပေး လိမ်းပေး တယ်။ မျက်စိခွဲတာ၊ မျက်စိဝေသီတာ ကျိန်းစပ်တာတွေ ပျောက်တယ်၊ တစ်သက်လုံး မှတ်ထား’

သပြေပင် တောကျောင်းမှ ကိုရင် ကြီး ဝိလာသနှင့် ကုသလတို့၏ ထင် တွေ မိန့်ကြားချက်ကို ရေးသား တင် ပါသည်။

ကျန်းမာချမ်းသာ ထန်မြင့်ကြွယ်ဝစွာ နတ်မောက် မျိုးရော်

ကြောင်ကျောက်နှင့် အမြူတေ

ဇွဲဆု ထာပိန္နား

ဗာဏသင်္ဃန္ဓာ

နှင့် အသုံးပြုပုံကိုသာ
ရေးသားဖော်ပြပါမည်။
နံပါတ်(၁)ကြောင်မျက်ရှင်၊
နံပါတ်(၂)ကြောင်အမြူဟု
နှစ်မျိုးရှိကြောင်း
မှတ်သားဖူးပါသည်။
နံပါတ်(၁) ကြောင်မျက်ရှင်
မှာ ကြောင်သေသွား၍
ပုပ်ပွန့်စော်နေသော်လည်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်မဂ္ဂဇင်းတွင်
“ကြောင်ကျောက်အစွမ်း သိသူများ
ဖော်ထုတ်ရေးသားစေရန်ပါသည်”ဟု
ဖတ်လိုက်ရသဖြင့် စာရေးသူ (၁၆)နှစ်
မှ (၄၈)နှစ်အတွင်း သိမှတ်ခဲ့ရသမျှ
ဗဟုသုတလေးများကို စုစည်းတင်ပြ
လိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူ မိသားစုလုပ်ငန်းမှာ
ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူ
အဖေသည် ပန်းထိမ်ဆရာ ဖြစ်သဖြင့်
သမီးများကို ပန်းထိမ်သင်ပေးသည်။

ရွှေ၊ ငွေ၊ မိုးကြိုး အရှိရတ်ရွှေခေါ်
ဓာတ်သားပါ လုပ်သဖြင့် အနယ်နယ်

အရပ်ရပ်မှ လက်စွပ်၊
လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး၊ ဆွဲပြား၊ ကြွတ်
အမျိုးမျိုး လာ၍ အပ်ကြသည်။

ကျောက်အမျိုးအစား အမျိုးမျိုးနှင့်
ချိုးအမြူတေ၊ ဝက်မာန်စွယ်၊ ဆင်မာန်
စွယ်၊ ဝက်စွယ်ကင်းပိတ် ကြောင်အမြူ
တေ၊ ကြောင်မျက်ရှင်၊ ဓာတ်လုံးအမျိုး
မျိုး၏ အစွမ်းသတ္တိအကြောင်း၊ ဖြစ်ရပ်
အကြောင်း အသုံးပြုပုံတို့ကို သိသင့်
သင့်ထိုက်သလောက် သိရှိထားခြင်း
ကြောင့် ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
မှတစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါ
သည်။

ဤနေရာတွင် ကြောင်ကျောက်
(သို့မဟုတ်)ကြောင်အမြူတေ၏ အစွမ်း

မျက်လုံးက မှိတ်လိုက် ဖွင့်လိုက်နှင့်
တညောင်ညောင် အော်သံကြောင့်
သွားကြည့်သည့်အခါ တွေ့သည်နှင့်
မျက်လုံးကို ကလော်ထုတ်ခြင်းဖြစ်
သည်။ ထိုက်သူတို့သာ ရသည်။ တချို့
မှာ တစ်စုံလုံးရသည်။ အတက်ရော
အဆင်းပါ ရသည်။

တချို့မှာ ကြောင်မျက်လုံး တစ်လုံး
သာရပြီး အဆင်း ဒါမှမဟုတ် အထက်
ကိုသာ ရကြလေသည်။ နံပါတ်(၂)
ကြောင်အမြူတေမှာ ကြောင်သေ
သွားသော်လည်း တညောင်ညောင်
အော်နေသဖြင့် ခွဲစိတ်စူးစွဲသော်
ဦးခေါင်းထဲမှ တွေ့ရသော ဖွဲ့စည်းပုံ
သည် နှစ်မျိုးစလုံး ကြောင်အမြူတေ

ဆိုက ပို၍မှန်ပေသည်။

ဤနေရာတွင် အဆင်းနှင့် အတက်မှာ ထိုအမြဲတေလုံးထဲတွင် ပေါ်နေသော ကြောင်ရုပ်ကိုကြည့်၍ သိရှိနိုင်ပါသည်။ ကြောင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်း၊ အပေါ်ကို လက်မြှောက်ထားခြင်းသည် အတက်၊ လွှားခနဲ ခုန်ဟန်ခေါင်းအောက်ဘက် ငိုက်ကျနေခြင်းမှာ အဆင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ကြောင်ဖြူနှင့် ကြောင်မည်းဟု နှစ်မျိုးရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြောင်ဖြူသည် သူတော်ကောင်းဓာတ် ကိန်းအောင်သဖြင့် ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးတို့ကို ကြိုးပမ်းလုပ်ကိုင်၍ အကျင့်သီလကောင်းမွန်သဖြင့် ကျောင်း၊ သိမ်၊ ဇေယျာများ ဆောက်လုပ်လှူတန်းရခြင်း၊ ဘုရားတည်နေသည့် ဆရာများ ထင်ရှားကျော်စောသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပြီး ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို အလိုအလျောက် ရလာ ရောက်လာရပေသည်။

ကြောင်အနက်မှာ အမှောင်ကို ကြိုက်ပြီး ပိုင်ရှင်ရှိသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို ပိုင်ရှင်မသိအောင် ခိုးခြင်း၊ ဝှက်ခြင်း၊ ယူခြင်း၊ လိမ်လည်လှည့်ပတ်ခြင်းသည် စိတ်တွန်းအားကြောင့် သီလပျက်တတ်သည်။ ကံငါးပါးကို ကျူးလွန်ကာ ဒုက္ခလှလှတွေ့တော့သည်။ မနိုးရ မနေနိုင်ပေ။

ငွေကြေးဥစ္စာပစ္စည်း အလိုလို ရလာရောက်လာသော်လည်း အကျင့်သီလ မပြည့်စုံလျှင် ခဏသာဖြစ်ပြီး ပြန်ကုန်လေတော့သည်။

ကြောင်အမြဲတေ သို့မဟုတ် ကြောင်မျက်ရှင်၏ အစွမ်းသတ္တိမှာ...

ကာယသိဒ္ဓိ၊ နေသိဒ္ဓိ၊ လာဘသိဒ္ဓိ
၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ကို ပေးစွမ်းသည်။

၁။ သြဇာအာဏာရှိခြင်း။

၂။ တုတ်၊ ဓား၊ သေနတ်ပြီးခြင်း။

၃။ အရေးကြီးလျှင် ကိုယ်ပျောက်သည်။

ရန်သူတို့ ရှာမရပေ။

၄။ လမ်းလျှောက်မြန်ခြင်း (၅) နာရီခရီးကို (၄၅၀၀) မိနစ် (၁၀၀) နာရီသာ သွားရခြင်း။

၅။ နေအိမ်တွင် မီးကွင်းသည်။

၆။ ခွန်အားကြီးသည်။ ကျွဲတို့ကိုဖြစ်စေ ထိုအလေးချိန်နှင့် ညီမျှသော အရာဝတ္ထုပစ္စည်းကို ပေါ့ပါးစွာ ထမ်းပိုးနိုင်ခြင်း၊ အဝေးသို့ လွှင့်ပစ်နိုင်ခြင်း။

၇။ ပျောက်သောပစ္စည်း သို့မဟုတ် သိမ်းထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့ကို သိရှိမြင်နိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။

(အာရုံစူးစိုက်ရသည်။)

မှတ်ချက်။။ သီလပျက်ခြင်း မိမိလက်မှ တစ်ပါးသူများလက်ထဲ မကြာခဏ ရောက်ခြင်းဖြစ်ကာ ကြောင်ကျောက်၏ အစွမ်းသတ္တိများ လျော့ပါးပြီး နောက်ဆုံး ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

ကြောင်အမြဲတေနှင့် ကြောင်မျက်ရှင်ကို အသုံးပြုနည်းမှာ...

ပါးစပ်တွင်၍ လမ်းလျှောက်က

အမောလုံခြင်း၊ ခရီးတွင်ခြင်း၊ ပေါ့ပါးခြင်း၊ သွက်လက်ဖျတ်လတ်ခြင်း ဖြစ်စေသည်။

ပျားရည်နှင့် စိမ်း၍သောက်ကာ အသက်ရှည်၍ ကျန်းမာသည်။ အရွယ်နုပျိုသည်။

အဓိက သုံးဆောင်နည်းမှာ ထိုကြောင်မြဲတေကို ကြွေပန်းကန်ပြားတွင်သွေး၍ ဟသံပဒါးနှင့်ရောပြီး စုတ်ခွက်နှင့် ပေါင်တွင် ကြောင်ရုပ် ဝိပြင်စွာ ထိုးရပါမည်။ ဘယ်ဆင်း ညာတက် ဆိုသည့်အတိုင်း ဘယ်ဘက် ပေါင်တွင် အဆင်း ညာဘက်ပေါင်တွင် အတက် ကြောင်ပုံ ထိုးရပါမည်။

ဆေးပေါက်ရမည့်လမှာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၊ တပေါင်းလပြည့် ဝေနေ့တို့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပြီး နက္ခတ်ကြယ်တာရာစုံသည့်အချိန် ည(၁၂)နာရီအပြီးထိုးရသည်။ တချို့ဆရာကြီးများက (၁၂)နာရီမှစ၍ ဆေးပေါက်ကြသည်ဟု မှတ်သားဖူးပါသည်။ အဝင်အထွက် နက္ခတ်တို့နှင့်လည်း တိုက်ဆိုင်ရသည်။

ဆေးပေါက်သည့်အခါ ဆေးပေါက်ခံမည့်သူ (၇)ယောက်ပြည့်မှ ပေါက်ရပြီး ထို(၇)ယောက်စလုံး ဆေးအောင်ခြင်း၊ ဆေးစွမ်းခြင်းမရှိပါ။ တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်သာ ဆေးအောင်ခြင်း၊ ဆေးစွမ်းခြင်း ဖြစ်မည်။

အကြောင်းမှာ ဆေးပေါက်ပြီး (၇)ရက်အတွင်း သီလရှိရမည်။ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် စိတ်တို့ကို ထိန်းရမည်။

‘ဆေးပေါက်ပြီးက ပြောက်ကြကုန်၊
ကာယုဏ်အစွမ်း
အရပ်ပြု၍
မသိရှိရှင်
ဦးပျက်၏’

သွေးသားသား စာသားစာ

မပြတ်ဖြစ်ပျက်ရာကို သံသရာလို့ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာက ဆိုခဲ့ပါသည်။ သံသရာဆိုသော (၃၁)ဘုံအတွင်း ရှင်သန်ကြီးပြင်းရသော ကျွန်ုပ်တို့သည် ပရမတ်နယ်မရောက်မချင်း လောကီအတွင်းမှာပင် ကျင်လည်ရပေဦးမည် မဟုတ်ပါလား...။

လောကီနယ်ဆိုတော့ လောကီကိစ္စနှင့် ရှောင်လွှဲမရပေ။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ တင်ထွေး(အိမ်မဲ)၏ ကြက်မတွန်ခြင်း ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့အဖြစ် အပျက်တစ်ခုကို မှတ်မှတ်ထင်ထင် သူတိရလိုက်မိသည်။

ကြက်မ တွန်ခြင်းကို မရေးမီ ကြက်သားခွဲ(၃၀)ကျပ်သားခန့် ကြက်မပေါက်စ တွန်ခြင်းကို အတိတ်ကောက်၍ သူကြီးဘဝ ရောက်ခဲ့ရပုံကို တင်ပြလိုပါသည်။

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းတုန်းမြို့နယ်နှင့် (၈)မိုင်အကွာတွင် စမ်းကြီးကျေးရွာ တည်ရှိပါသည်။ ပါတီကောင်စီ မတက်မီကာလ သူ့နာမည်က မောင်စံဖြိုး။ သူ့ အသက်(၁၈)နှစ်၊ (၁၉)နှစ်အရွယ်တွင် ဖခင် သူကြီးရာထူးမှ နားသောအခါ သူထက် အသက်ကြီး၍ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိသောသူနှင့် မင်းတုန်းမြို့တွင် အပြိုင်အဆိုင် သူကြီးနေရာ ရရေးအတွက် တင်သွင်းလျှောက်ထားကြသည်။

မြို့နယ်မှ စဉ်းစားချင့်ချိန်နေစဉ် ရက်ပိုင်းအတွင်း အိမ်မှမွေးထားသော ကြက်များထဲတွင် ကြီးကောင်မဝင် အတွန်သင်စ အရွယ်ဖြစ်သော (၃၀)သားခန့်အရွယ် အမွေးအတောင်စုံစ

ကြက်မတွန်ခြင်း

ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံတစ်ခု တင်ပြပါရစေ

သာသာဖြစ်သော ကြက်သာခွဲ ကြက်မပေါက်စလေးမှာ "အောက်အီး အီး အွတ်" ဟု မပီကလာပီကလာဖြင့် အားပါးတရ တွန်တော့သည်။ ထိုအခါ ရာထူးမှနားနေသော ဖခင်ဖြစ်သူမှ "ငါ့သားမပူနဲ့ မင်းသူကြီးဖြစ်ပြီ" ဟု နိမိတ်ကောက်ခဲ့သည်။ နိမိတ်အတိုင်းမှန်၍ မောင်စံဖြိုးတစ်ယောက် အိမ်ထောင်မကျမီ သူကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ စာရေးသူတို့ ကြီးပြင်းချိန်ဝယ် သူကြီးရာထူးမှနား၍ ဘိုးစံဖြိုး ဖြစ်နေလေပြီ။

အတိတ်နိမိတ်နှင့် သူကြီးဖြစ်ခဲ့သော ဘိုးစံဖြိုးတစ်ယောက် သူကြီးသက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် တန်ခိုးတောက်၍ စမ်းကြီးသူကြီးဟု နာမည်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။

ကြက်မ တွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြပါတော့မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လယ်မရွာသည် မင်းတုန်းမြို့နှင့် (၁၂)မိုင်အကွာတွင် တည်ရှိပါသည်။ ကျောင်းရေစက်ချပွဲ ကျင်းပမည့်နှစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ဘေးဆဲလွှတ်ထားသော ကြက်များရှိသည်။

ထိုကြက်များထဲတွင် ကြက်မကြီးများ ကြက်မပေါက်စများသည် နံနက်၊ နေ့လယ်၊ နေဝင်ရီတရော အချိန်များတွင် မြူး၍ တွန်ကြသည်။

ဂိုဏ္ဍာ (ခေတ္တရာမြေ)

ကျောင်းမှ ကျောင်းသား၊ ကိုလေးများ နေ့လယ်တွင် အိပ်၍နေလည်းကောင်း၊ စာများ ကျက်နေချိန်အချိန်များတွင် လည်းကောင်း "အောက် အွတ် အွတ်" ဟု ကြက်တို့ တွန်သံကို ထူးဆန်းစွာ မကြာခဏ ကြားနေရသည်။

ချောင်း၌ ကြည်ကြသောအခါ ကြက်သားပေါက်များနှင့် ကြက်မကြီးသုံးလေးကောင် အတောင်ဖြန့်ဖြန့်ကာ တွန်နေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။

ကြက်မများလို "အောက် အီး အွတ်" ဟု မပီပါ။ ထိုနှစ် ၁၃၈၈ ဘဗေါင်းလဆန်း(၃)ရက်၊ (၁၃)ရက်တွင် နိုင်ငံကျော်ယဉ်ယဉ်နဲ့ မိသားစု

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တိုက်ကြီး
မြို့လယ်ရှိ (康濟廟)
(Káng Jì Miào) ခန်းကျမြောက်

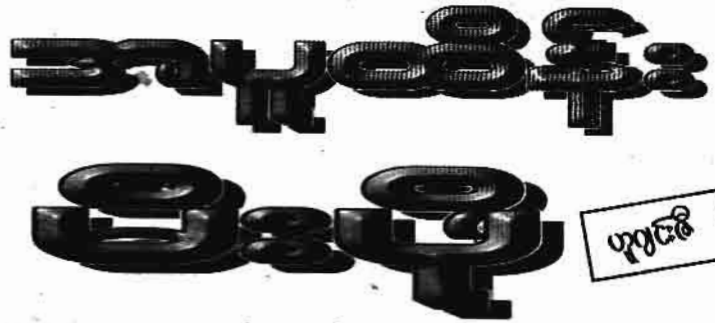
ဘုံဘုရားကျောင်းတွင် စံမြန်းတော်
မူကြသည့် မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နန်းဦး
ဝိဇ္ဇာဝမ်ကုန်း (ဖုကျွန်တရုတ်ဘာသာဖြင့်
အန်းကုန်းဟုခေါ်ကြသည်။)တို့အား ပင့်
ဆောင်ကာ မြို့တွင်းလှည့်လည်
အပူဇော်ခံယူပွဲကို ငါးနှစ်တစ်ကြိမ်
စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့
ရှိသည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ
၂၀၁၅ခုနှစ်တွင် (၇)ကြိမ်မြောက်ရှိပြီ
ဖြစ်သည်။

ခန်းကျမြောက် ဘုံဘုရားကျောင်း
ကို ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် တိုက်ကြီးမြို့၌
စတင်တည်ဆောက်၍ ခန်းမဆောင်
အတွင်း သကျမုနိမြတ်စွာဘုရား၊
ကွမ်းယင်း၊ ဝမ်းကုန်း၊ ထူတိကုန်းရှင်တု
တော်များ ပူဇော်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရှိရ
သည်။

တရုတ်ပြက္ခဒိန် နှစ်ဆန်းလ လဆန်း
(၁၄)ရက်နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား
နေရာဒေသ (၅၀)ခန့်ရှိ ဘုံဘုရား
ကျောင်းများအား ဖိတ်ကြားလျက်
ဘုံဘုရားကျောင်းအလိုက် ကိုယ်စား
လှယ်များ ပါဝင်ကာ စီတန်းလှည့်လည်
၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နန်းဦးဝိဇ္ဇာ
ဝမ်ကုန်းအား ခြံရံဂါရဝပြုလေ့ ရှိကြ
သည်။

ယခုနှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၄)
ရက်နေ့တွင် (၅)နှစ်တစ်ကြိမ် ကျင်းပ
မြဲ ပွဲတော်နေ့ ကျရောက်သဖြင့် ဖိတ်
ကြားထားသော ဘုံဘုရားကျောင်းအဖွဲ့
ဝင်(ကိုယ်စားလှယ်)များ တက်ရောက်
ဂါရဝပြု ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။

ရောက်ရှိလာကြသော ပရိသတ်
အားလုံး(ထောင်ချီ၍ ရှိပါမည်။)ကို

နေ့လယ်စာ၊ ညစာ၊ နံနက်စာ တည်
ခင်းကျွေးမွေးရာ များပြားလှသော
ပရိသတ်ကို အလှည့်စီစွာ ကျွေးမွေးနိုင်
သည့် စာဖိုဆောင်တွင် တစေ့တစောင်း
လေ့လာကြည့်သည်။

ထုခြားသည်ကား ထိုအခါ
မွက်မွက်ဆူဆူသော အရပ်ရပ်ကို
အတွင်း အသားစိမ်းတုံးတုံးကို ထည့်
လိုက်သည့်နှင့် အချို့အချင်းငယ်
အတွင်း အချို့ပါ နူးလွှာထား၍ ကောင်း
လှသည်ကို တွေ့ရသည်။

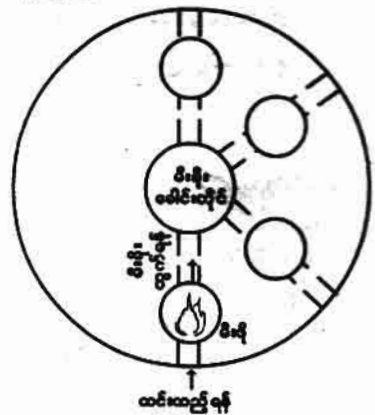
အိုးကြီးချက်ဟု ခေါ်ကြသည့် အလှူ
အိမ်ကဲ့သို့ လူအများတွက် ကျွေးမွေးရန်
ချက်ပြုတ်သောအခါ အသားဟင်း
နူးမြည့်စေရန် ထင်းအရေးကြီးပါသည်။
သရက်သား၊ ဗာဒ်သား၊ သစ်တိုသား
စသည့် ထင်းများက မီးလောင်လွယ်၍
မီးတောက်ကောင်းသော်လည်း အသား
ဟင်းနူးနိုင်သည့် အောင်းပူကို မရှိပါ။

ထောက်ကြံ့သား၊ မင်းကွတ်သား
ထင်းများမှသာ မီးကျိုးခဲကျန်၍
အောင်းပူရရှိသော အသားဟင်းများ
နူးမြည့်စေနိုင်သည်။

တိုက်ကြီးမြို့ ဝမ်ကုန်းပူဇော်ပွဲ
စာဖိုဆောင်ကား ထိုကဲ့သို့ ထင်းချောင်း
များလည်း မတွေ့ရပါ။ သာမန်(အိမ်
တွင် ချက်ပြုတ်လေ့ရှိသော) ထင်းစ
များသာ တွေ့ရသည်။

နံနက်စာ၊ ညစာ ဆက်ကာ နားချိန်
မရှိ ဆက်တိုက်ချက်ပြုတ်နေရသော်
လည်း ပင်ပန်းဟန်မရှိဘဲ သီချင်း

တအေးအေးဖြင့် စီးချက်ပြုတ်နေသည့်
ထထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အိုးသူ
ကြီးအား မေးမြန်းကြည့်သောအခါ
ဖော်ရွေစွာပင် (သူ့အလုပ် မပျက်စေ
ဘဲ)ရှင်းပြ၏။

အလယ်ဗဟိုတွင် မီးခိုးခေါင်းတိုင်
ထားကာ ဝန်းကျင်ပတ်လည်၌ မီးခိုးများ
(အိုးတည်ရန်) ဝန်းရံထားသည်။ တစ်ဖို
အတွက် ထင်းထည့်ရန် အပေါက်
တစ်ပေါက်စီရှိသည်။

မီးခိုးများအားလုံး အလယ်ဗဟို
ခေါင်းတိုင်မှ ထွက်သွားနိုင်ရန် ဆက်
သွယ်ထားသည်။ ထင်းထည့်ပေါက်များ
တွင် သံတံခါး တပ်ဆင်ထားကာ လျှော့
လျှင် ဖိတ်ထားနိုင်သည်။

'အရေးကြီးတာက မီးခိုးထုတ်ရာ၊
မီးဖိုတပ်ရာကို မီးခိုးထုတ်နေ ထုတ်
တယ်'

ပစ္စည်းပျောက်ရှာစွဲရန်

လွယ်ကူသော တွက်နည်း

အရှေ့ ဘက်	၁	၂	၃	အရှေ့ ဘက်
မြောက်	၆		၄	တောင်
အရှေ့ ဘက်	၈	၅	၇	အရှေ့ ဘက်

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် စာရေးသူနှင့် ဆွေမျိုးမိသားစုများ စုပေါင်း၍ ရရှိပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ဘူးသီးတောင်မြို့နယ်၊ စံကားတောင်ကျေးရွာ၌ တည်ရှိသော (၃၁)ဘုံစေတီတော်ကြီးကို သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်။

ရရှိပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတွင် ထင်ရှားသော စေတီတော်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ စေတီတော်ဂေါဟကအဖွဲ့၏ နာယကဖြစ်သော ဦးသာစိန်လှ ချွေးရံတောင်ကျေးရွာ၏နေထိုင်တွင် တည်းခိုညအိပ် ရပ်နားကြပါသည်။

ဦးသာစိန်လှနှင့် စာရေးသူတို့သည် အဘွားညီအစ်မမှ မွေးဖွားသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ မိသားစုဝင်များ တော်စပ်ကြပါသည်။

ဆွေမျိုးမိသားစုများ တွေ့ဆုံခိုက် အဘိုးအကြောင်း၊ အဘွားအကြောင်း၊ မိသားစု အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုနေကြပါသည်။

ည(၇)နာရီခန့်တွင် စာရေးသူတို့နှင့် ဘုရားဖူးပါလာသူ မောင်ဝင်းနိုင်နှင့် မောင်မောင်ချေတို့ ရောက်ရှိလာပြီး စာရေးသူအား...

‘အဘချေ ကျွန်တော်တို့ စီးလာတဲ့ လှေ မရှိတော့ဘူး’

ဟု မောင်မောင်ချေက ပြောလိုက်ရာ...

‘ဟာ ဒုက္ခပါပဲကွာ။ မင်းတို့ ချောင်းထဲမှာ သေချာရှာပြီးပြီလား’

‘ခုပဲ ကျွန်တော်တို့လိုက်ရှာပြီး မတွေ့လို့ လာပြောတာပါ’

စာရေးသူက...

‘ကဲ ဒါဆိုရင် လှေကို ရှာဖွေဖို့ လူငယ်တွေ ခေါ်ကြဦး’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

နာယကကြီး ဦးသာစိန်လှက...

‘ကဲ...ကဲ နေကြပါဦးကွာ။ လှေပျောက်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဘယ်အရပ်ကို ရှာဖွေရမယ်ဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။ ကြုံသလို ရှာဖွေရင် တွေ့ဖို့ ခက်တယ်။ လှေပျောက်ရှာဖွေဖို့ ငါတွက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

ဦးသာစိန်လှ (၅)မိနစ်ခန့် အာရုံယူပြီး...

‘မင်းတို့ လှေကို အရှေ့မြောက် ထောင့်အရပ်သွားပြီး ရှာပါ’

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

မောင်ဝင်းနိုင်နှင့် မောင်မောင်ချေ အပါအဝင် ရွာထဲက လူငယ်(၅)ဦးခန့် အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်သို့ အခြားလှေတစ်စီးနှင့်တစ်ဖွဲ့၊ ကုန်းလမ်းဖြင့် တစ်ဖွဲ့ အဖွဲ့(၂)ဖွဲ့ခွဲ၍ ညတွင်းချင်း လိုက်ရှာကြပါသည်။

စာရေးသူနှင့် နာယကကြီး ဦးသာစိန်လှတို့သည် စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြသော်လည်း လှေပျောက်ရှာဖွေရန်သွားကြသော လူငယ်များကို

မျှော်နေကြပါသည်။

ညဉ့်(၁၁)နာရီခန့်အချိန်တွင် လှေဖြင့် ရှာဖွေသောအဖွဲ့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ပျောက်ဆုံးသော လှေကို အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် ဦးယဉ်သာရွာအနီး နေီတောထဲမှာတွေ့ရှိ၍ ယခုဆိပ်ကမ်းမှာ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။

နာယကကြီး ဦးသာစိန်လှကို စာရေးသူ ကျေးဇူးတင်၍မဆုံး ချီးကျူးမိပါသည်။

သူသည် ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် သူဟောပြောသော အရပ်ဒေသက လှေကို တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် သူပညာကို အထူးလေးစားမိပါသည်။ ‘နာယကကြီးကို ကျွန်တော်တစ်ခု မေးပါရစေ’

ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်ရာ... ‘မေးပါဗျာ မေးပါ’

‘လှေပျောက်တာကို နာယကကြီးက အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်ကို ရှာဖွေခိုင်းတဲ့ ပစ္စည်းပျောက်တွက်နည်းကို သိခွင့်ပေးပါ။ သင်ကြားခွင့်ပြုပါ’ ဟု ခွင့်တောင်းလိုက်ပါသည်။ နာယကကြီး ဦးသာစိန်လှက ထို

မြောက်ဝင်းသာနှင့်...

‘ဒီကွက်နည်းက လွယ်ကူသောနည်းပါ။ မည်သည့်ပစ္စည်းမဆို ပျောက်ရင်ပျောက်သောပစ္စည်းကို နံကောက်ပါ။ ပြီးရင် ပျောက်သောနေ့ရဲ့နံ့ပေါင်းပြီး အရပ်(၈)မျက်နှာနှင့်စား အကြင်အတိုင်း ရှာဖွေဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ၃ မင်းတို့ လှေပျောက်တော့ လှေရဲ့နံ့က ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ဆိုတော့ (၄)ကဏန်းဖြစ်ပါတယ်။ ပျောက်တဲ့နေ့က ကြာသပတေးနံ့ ကောက်တော့ (၅) ၄+၅ = ၉ အရပ်(၈)မျက်နှာနှင့် စာလိုက်တဲ့အခါ (၁)ကြည့်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လှေကို အရှေ့မြောက်ထောင့် တနင်္ဂနွေအရပ်ကို ရှာဖွေဖို့လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်’

‘နာယကကြီးကို နောက်တစ်ခု ထပ်ပြီး မေးခွင့်ပြုပါ’

‘ဥပမာ ဒီနေ့ နားကပ်ပျောက်တယ် ဆိုရင် ဘယ်အရပ်ကို ရှာဖွေရပါမလဲ’

‘နားကပ်ဆိုတော့ နားက စနေနံ့- ၇ ယူရပါမယ်။ ကပ်က တနင်္လာနံ့ ၂ ကို ယူ ရ+၂=၉ ဒီနေ့ ကြာသပတေးဆိုတော့ နံကောက်ရင် ၅ ပေါင်းလိုက်တော့ (၁၄)ဖြစ်ပါတယ်။ အရပ်(၈)မျက်နှာနဲ့ စားလိုက်တဲ့အခါ (၆)ကြွင်းဖြစ်တဲ့ မြောက်အရပ်ကို ရှာဖွေရပါမယ်’

အခြားသော မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမဆို ဒီနည်းအတိုင်းတွက်၍ ရှာဖွေကြည့်နိုင်ပါသည်။

စာရှုသူများအနေဖြင့် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ပါက လွယ်ကူစွာ ပစ္စည်းပျောက်ရှာဖွေနိုင်ကြပါစေရန် နည်းပညာကောင်း တစ်ခုအား ရေးသား ဖော်ထုတ်အပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤတွက်နည်းကိုသင်ကြားပေးသော နွားရံတောင်ကျေးရွာမှ ဦးသာမိန့်လှအား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဒိုလ်မင်း (မင်းကျ)

စာမျက်နှာ (၂၇)ခု အဆက်

အကုန်သီလ သစ္စာ၊ သမာဓိပေါ်မှာ နထည်၍ နေခြင်းကြောင့် ထိုထောက်သောအားကိုး နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ဖောက်သေး အထက်ရွက်သည်ဖြစ်သေး တို့သည်ဖြစ်သေး တစ်နေ့တောင်သေကြ ရမည်မှာ လေ့သေး သိသူတစ်ယောက်ဆို ထိုကိစ္စသည်မှာ တူညီသော အရာတို့သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ဖြတ်စွာတူရား ပေးကြားတော်မူသည်။

အနုပညာသည် အနုပညာကိုသိသည်။ ဦးစီးသူသည် ဦးစီး အားကိုး၏ တရားဝန်အသိတစ်ပါးကို ပြန်၍ ကွယ်လွန်တတ်သဖြင့် ဦးစီးထက် မမြင့်သော ထောင်သည်ဟု ယူဆပြီးစာရေးသူ အဆောင်ပစ္စည်းတို့အားလုံး သူများရွာစွာလိုက်သောသည်။

အဆောင်အယောင်တို့သည်လည်း အကုန်သီလ သစ္စာထူးတော်များ နထည်နေခြင်းကြောင့် ခိုင်မြဲသောအရာများ မဟုတ်သေး။ ‘တစ်ခါသော့ ထည့်သောအခါခါခါ နှုတ်မြတ်သစ်ပင် ဆေးအက်ခင်တယ်’ ဆိုသလို သရဇာတို့ကို ထိုနေ့၌ ရင်တွင်း ဂုဏ်ထူး၊ ဓမ္မဇာတ်၊ သံဃာဇာတ် တည်နေလျှင်လည်း တုတ်၊ တား သေရန် ဖြစ်နေပါသည်။

သို့သော် ဖြတ်စွာတူရား ပေးကြားတော်မူသည်အတိုင်း အရာတို့သည် မမြဲသော သဘောရှိခြင်းကို သတိရပါရန်ပေးသည်။

နုတ်သောအားတို့၌ အကုန်၌ အဆင်သင့်ခံနိုင်ခြင်းနဲ့ခံနိုင်စွမ်းကိုသတိရရှိရမည်အရာကို လွယ်နိုင်ကြပါစေဟု စာရေးသူမှ ခပ်ခပ်ကားကား ဆုတောင်းပေးကာ ပိုသတိရစေတော့သည်။

စာမျက်နှာ (၂၇)မှ အဆက်

ဆိုင်း၊ ဝမ်းအရိုး နှစ်ခါခါတစ်ခါမျှဖြင့် စဉ်းကားထိက်မြက်စွာ ကျောင်းရေစက်ချ၍ ကျွင်းပ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါမလဲလဲ အတိအကျကပ်ကပ် စဉ်းကားလွန်ကာ ရွာသာများပျောက်၍ စဉ်းသည်များဖြင့် ခါးကိုင်နေကတည်း ဖြည့်ခံပါသည်။ သုံးနေသောကံရ ဖြတ်သွားသည် အတိအကျတကမဲ့ပါသည်။

‘ငါတို့ထစ်သက်တွင် ဒီလောက် စဉ်းကားစာပွဲချိုး ငါတို့ရွာမှာ မရှိခဲ့ဘူး နောက်လဲရှိမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု သက်ကြီးရွယ်အိုအဘိုးအဘွားများ တတ်သိနားကပ်သွားမှပြောကြပါသည်။ ထိုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင် အနီးအနားတွင်လည်း ဤမျှ စာပွဲသွားသောခွဲနဲ့ တော့ဘူးမို့ ဤသည်ကား ကြွက်မတန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တော့ အတော့အကြံ ဖြစ်ပါသည်။

အနီးပင် သရဇာပင် ဓာလကားလ် အထိပင်များ ပုံနှိပ်ခံရပြီး ပါးနပ်များ ပျက်စီးကွဲပြား ချွေးကုတ်သ် ဖမ်း ကျောင်း၊ ဘရား အရောင်တောက်ခြင်း၊ သတ္တဝါ များကွဲပြား တွက်ကွဲ ခြင်းများ ပိုလာပါက အနီးကပ်ကပ် တွက်စွာ အဆောက်အအုံများခြင်း၊ ချွေးသစ်သစ် ကျင်းပခြင်း၊ အထူးကြီးအထူးကြီး ပေးခြင်းမသင့် တာသိသလိုကားများမင်ချောက် ချည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ကိုလိုနီခေတ်မှ နှစ်ခါခါဖြစ်ပါစေ။ ။

စာမျက်နှာ (၂၇)မှ အဆက်

‘မိခင်တုတ်ဆိုတာ တယ်တို့နားလဲ’

‘ကုန်းပေါ်ကတော့ မနက်ခင်းမကပ် ၂၄ နာရီပေါ့ ဆိုရင်ပင် ဖုတ် အပူအပျက်အကျိတ်တယ်ပုတ်ကား ဒါဒီ မကပ်ပါဘူး’

ထို့ကြောင့်ပင် မိခင်ကားလား ယင်းပြုကာ မြောက်ဘက်မြောက်နေရုံတွင်မိနီနားတွင် အပူနီနီနှင့် မိနီနီ လက်တင်၍ ရေညှစ်ကို သတိပြုပါသည်။

ကောင်း၍ မိနီနီနီနီတွင်ပင် မိခင်ကားကောင်းရန် လိုအပ်ကာ သက်ထိက် ချက်ပြုတ်သွားသောအခါ မိခင်အတိအကျမှာ စုတ်ပူထားသော အောင်ပူကြောင့် တင်းကို မီးမြှင့်ထားသော စည်ပေးရန်နှင့် အသားပေးရန် လိုလောက်သော အပူရှိန်ကို ရရှိခြင်း ဖြစ်သေးသည်။

အတိအကျမို့ ချောရင် (Heat Band)။ အပူရှိန်များများ သိုလှောင်ထားနိုင်သော အပူရှိန်ကတ် မီးခိုးပေးရန်။

အပူရှိန် သိုလှောင်ထားနိုင်သော မိခင်ကားများဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်းအားလုံး ကောင်းပုံရန်နှင့် အပူပေးပုံရန်မိခင်ကားများဖြင့် ထောင် လေထုတ် ခန့်သိထားခြင်းကြောင့် အပူရှိန် ထောက်ပံ့မှုကိုကား မရှိဘဲပင် မိနီနီနီ ခိုလှောင်သိုင်း မိနီထက် အပူရှိန် အားကောင်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

အကုန်သီလသစ္စာတို့က ကပ်ကပ်စွာ မမြဲကြားသောသည့် ဝါးကုန်းမှ ဆိုရာများ ဆိုဆွဲကြားအား စာတို့မှ အထူးတင်ပြပါသည်။

တုရင်မီ

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်

ဤလတွင်...

♦ **မိသားစုသိပ္ပံ(မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)**တို့သည် ကျန်းမာရေး အထောက်အပံ့ဖြစ်စေရန် အာပေါဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။

အာပေါဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များ

ကျွဲသား၊ ခြေကြက်သား၊ ဝက်သား၊ လိပ်သား၊ ချိုင်းသား၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးခူ၊ ငါးပိုင်၊ ငါးကျည်း၊ ငါးနံ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ငါးသလဲထိုး၊ ကကူရံ၊ ကသို၊ ကသပေါင်၊ ကနုကမာ၊ ကထန်း၊ ကြံ၊ ဆီး၊ စရို၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ သပွတ်သီး၊ ဖရဲသီး၊ ကျောက်ဖရုံ၊ ကန်စွန်း၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိခဲ၊ ပုံလုံ၊ သဘောသီး၊ ဇီးကြမ်းငှက်ပျော၊ ကနပေး၊ မန်ကျည်းစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ မင်းကွတ်သီး။

ကနုကမာ၊ ကထန်း၊ ကြံ၊ ဆီး၊ စရို၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ သပွတ်သီး၊ ဖရဲသီး၊ ကျောက်ဖရုံ၊ ကန်စွန်း၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိခဲ၊ ပုံလုံ၊ သဘောသီး၊ ဇီးကြမ်းငှက်ပျော၊ ကနပေး၊ မန်ကျည်းစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ မင်းကွတ်သီး။

ပထဝီဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များ

ကြက်သား၊ ချိုသား၊ ခါသား၊ ဆတ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ ခွားသား၊ ဖွတ်ပုတတ်သား၊ မြွေသား၊ ငါးကြင်၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးခူ(ပထဝီ၊ အာပေါဓာတ်ဆောင် ဝင်သဖြင့် မလွှဲမရှောင်သကား စားနိုင်၏။)

ငါးစင်စပ်၊ ငါးသလောက်၊ ကဘီလူး၊ ကျွဲနို့၊ နွားနို့၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေပရံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ မန်ကျည်းမုည့်၊ ဒူးရင်းသီး။

♦ **ဒြဿာရာသီဥဒ္ဒါ (ဧပြီလ ၂၁ရက်မှ မေလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် တေဇောဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

တေဇောဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များ

အိမ်ကြက်၊ တောကြက်သား၊ မြင်းသား၊ ငါးပြေပဲ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးတန်၊ က၊ ကတစ်၊ ငါးကြင်၊ ငါးသလောက်၊ စောင်းလျှား၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကို၊ ကနုနို့၊ ကနုစိမ်း၊ ငှက်ဆီးဖြူသီး၊ လဲလူး၊ ငါးကွက်၊ ငါးကပ်ပန်းနို့၊ ငါးကပ်ပန်းဖြူ၊ ပင်စိမ်း၊ ကြိတ်ပန်း၊ သက်ရင်း၊ စပျစ်၊ ဒန်သလွန်၊ တောင်သလဲ၊ မရန်း၊ သံပရာ၊ ရှောက်၊ ရေခတ်သီး၊ ရေခတ်ကောင်း၊ ချင်း၊ ကန်ချပ်နီ၊ ပတ်ကော၊ လေးညှင်း၊ ဒူးရင်း၊ ရဲပျို၊ ရှားစောင်းကြီး၊

မရန်း၊ သံပရာ၊ ရှောက်၊ ရေခတ်သီး၊ ရေခတ်ကောင်း၊ ချင်း၊ ကန်ချပ်နီ၊ ပတ်ကော၊ လေးညှင်း၊ ဒူးရင်း၊ ရဲပျို၊ ရှားစောင်းကြီး၊

မိုး၊ မှုမ်း၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချဉ်ပေါင်း၊ ထန်းရည်၊ လက်လှုပ်ချဉ်မျိုးစုံ၊

ဝါယောဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များ

ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးမြင်း၊ ငါးနွမ်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်(ဝါယော၊ တေဇော ပူးတွဲပါဝင်သဖြင့် အနည်းအကျဉ်းစား သုံးနိုင်သည်။)၊ ခွေးတောက်၊ ကြောင်လျှား၊ ဆေးပုလဲ၊ ဆင်တုံးမနွယ်၊ သဘောသီးရင်း၊ တမား၊ ခံတက်၊

ယင်းပြား၊ ရှားစောင်းခါး၊ လက်ဖက်၊ ကနုကလား၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲဇေ၊ ဖန်ခါး၊ ပုံလုံ၊ သခွတ်၊ ဆူပု၊ ကစော့ခါး၊ မုန့်ညင်း၊ ကြောင်ပန်း၊ စပါးလင်း၊ ဟင်းနုနယ်၊ မန်းကျည်းမုည့်၊ ထန်းလျက်၊ မုန့်လား၊

♦ **မေထုန်ရာသီဥဒ္ဒါ (မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)**တို့သည် ပထဝီဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို အားပြုသုံးဆောင်၍ အာပေါဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

♦ **ကရုဏ္ဍရာသီဥဒ္ဒါ (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)**တို့သည် ဝါယောဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံနိုင်ပါသည်။

♦ **သီဟိုဠ်ရာသီဥဒ္ဒါ (ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် အာပေါဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်ဆောင် စားဖွယ်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

သည်။

♦ **ကန်ရာသီဥဒ္ဒါ (ဩဂုတ် ၂၂ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးသူ)**များသည် တေဇောဓာတ်စားများကို အားပြုကာ ဝါယောဓာတ်စားများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

♦ **တူရာသီဥဒ္ဒါ (စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ပထဝီဓာတ်စားများကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စားများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

♦ **ဒြိစ္ဆရာသီဥဒ္ဒါ (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ရက် အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ဝါယောဓာတ်စားများကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စားများကို ရှောင်ရှားပါ။

♦ **နေရာသီဥဒ္ဒါ (နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် အာပေါဓာတ်စားများကို ဝိုခိုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စားများကို လျော့ပေါ့ စားသုံးသင့်သည်။

♦ **မကရာသီဥဒ္ဒါ (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)**တို့မှာ တေဇောဓာတ်စားများကို အထူးပြု သုံးဆောင်လျက် ဝါယောဓာတ်စားများကို လျော့ပေါ့ရှောင်ရှားပါ။

♦ **ကုရာသီဥဒ္ဒါ (ဇန်နဝါရီ ၂၀ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)**တို့သည် ပထဝီဓာတ်စားများကို အားပြုစားသုံးလျက် အာပေါဓာတ်စားများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

♦ **မိန်ရာသီ (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)**တို့သည် ဝါယောဓာတ်စားများကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စားများကို သလိပ်ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။

အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့် ပြုစုပေးပါစေ။

ဆေးသူပေးသိ

မြွေထုံကူးသည်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ကျော်စင်ဖြူ

ကျွန်ုပ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် ထူးပေဆန်းသော အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာကို လေ့လာလိုက်စားနေသည့် သုတေသီတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ပညာရှင်ဟု မသတ်မှတ်ပါ ဆိုတာကိုတော့ နီးသားစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ပညာရှင်မဟုတ်၍လည်း မြွေထုံကူးသည်ကိုစွန့်ပတ်သက်၍ ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးသော မုဆိုးကြီးတစ်ဦး ပြောပြချက်ကို တစ်ဆင့် ပြန်လည်ရှင်းလင်းအပ်ပါသည်။

မြွေတစ်ကောင်ဟု ဆိုရာတွင် တောကြီးမြွေဟောက် တစ်ကောင်က ငြိမ်သင့်လျော်ပါလိမ့်မည်။ တောကြီးမြွေဟောက်တစ်ကောင်သည် သူ၏အမြီးကို ပြန်မျှသည်ကို မြွေထုံကူးသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် အများက လက်ခံထားကြပါသည်။

ထိုတွင် မြွေထုံကူးသည် အချိန်မှာ မွန်းတည့်တွင်ဖြစ်၍ ထုံကူးခြင်းကို တောကြီးမြွေဟောက်က ပြီးမြောက်သွားသည်ဖြစ်ရပ်ကို မြွေထုံကူးခြင်းဟု ခေါ်ပါသည်။

သိပ္ပံပညာနှင့် တိုင်းတာ၍ မရသည့် ယူဆရပ်တွေ ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်က ထုံကူးသည် ဆိုသည်မှာ စိတ်ကျင့်စဉ်နှင့် ရုပ်ခန္ဓာကို ခွဲထုတ် အသွင်ပြောင်း

ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်များသည် လူတစ်ထောင်တွင် တစ်ယောက်က မြင်တွေ့ခဲ့လှပါသည်။ အကြားဖြင့်သာ ရေးသားနေကြခြင်းဖြစ်ပြီး အမြင်ဖြင့် ရေးသားသည် မတွေ့ဘူးပါ။

တကယ် သိကျွမ်းမြင်တွေ့ဖူးသော မုဆိုးများနှင့် ဆရာသခင်များ ပြောပြချက်အရ မြွေထုံကူးသော ဖြစ်ရပ်သည် စိတ်ကျင့်စဉ်နှင့် ရုပ်ခန္ဓာကို ခွဲထုတ် အသွင်ပြောင်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

လွယ်လွယ်ပြောရလျှင် တောကြီးမြွေဟောက်သည် မွန်းတည့် နေထုံကူး

ခြင်းနှင့် ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို ပြီးမြောက်၍ အောင်မြင်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့ တောကြီးမြွေဟောက်က ထုံကူးပြီး ကျင့်စဉ်ပြီးမြောက်သွားသော နေရာက မြွေမွန်များကို ယူထားပြီး သို့မဟုတ် ပေါ်ဖြင့်အုပ်၍ ထိုမြွေကြီးများကို ယူ၍ သိမ်းဆည်းထားလျှင် အလိုရှိရာ အကျိုးသက်ရောက်သည်ဟု ပညာရှင်များက ယုံကြည်သဖြင့် တချို့ထိုမြွေကြီးမြွေမွန်များကို ကောက်ယူ၍ သိမ်းဆည်းထားကြသည်ကို တွေ့ဖူးပါသည်။

တောကြီးမြွေဟောက် ထုံလူးပုံနှင့်

ဆက်စပ်၍ တင်ပြလိုသည်မှာ တောကြီး
မြွေဟောက်များသည် မွန်းတည့်နေ
ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်တော့မည်ဆိုလျှင်
မြွေကမူသုံးခုကြား မြေညီတလင်းပေါ်
တွင် လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီးလျှင် ကိုယ်ကို
မတ်ကာ ပါးပျဉ်းထောင်လိုက်လျှင်
အမည်းစက်အရစ်များ ထင်ရှားစွာ
ပေါ်ထွက်လာပါသည်။

ထို့နောက် မွန်းတည့်နေကို မလှုပ်
မရှား စိုက်ကြည့်နေပါသည်။ ပတ်ဝန်း
ကျင်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော
နယ်မြေ ဖြစ်ရချေမည်။

နေရောင်ကို ခပ်ကြာကြာကြည့်နေ
ရင်းမှ တောကြီးမြွေဟောက်သည် သူ့
အပြီးဖျားကို ဦးခေါင်းထောင်ထားသည့်
အတိုင်း ကော့ညွတ်နေ၍ တဖြည်း
ဖြည်းနှင့် အပြီးဖျားသည် မြွေဦးခေါင်း
ပိုင်းသို့ ကော့ညွတ်၍ လာပါသည်။

သို့သော် တောကြီးမြွေဟောက်
ခေါင်းသည် နေရီရာသို့ အရပ်သို့
စူးစိုက်၍ ကြည့်နေမြဲ၊ နေကလည်း
ချစ်ချစ်တောက်ပူပြင်းသမျှ တံလျှပ်
လှိုင်းထလျက်ရှိသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ထိုအချိန်တွင် သက်ရှိဟူ၍ မရှိသလို
သက်ရွက်ကြွေသံ လေတိုက်သံလည်း
မကြားရပါ။

တောကြီးမြွေဟောက်သည် အစာ
ငတ်မွတ်နေသည့်ပမာ ကိုယ့်အပြီးကို
လောဘတကြီးမျှိုရင်း အစာအိမ်ဆုံး
သွားပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်း အသေ
ကောင်ပမာ ငြိမ်သက်သွားပါတော့
သည်။

ထိုအချိန်တွင် နံဘေးမှ မြေသား
မြွေမွန်များသည် ဝဲကတော့ လေပြည့်
တစ်ချက်မွေလိုက်သဖြင့် အရစ်လိုက်
အကွင်းလိုက်ဖြင့် တန်း၍ ကောင်းကင်
ကို တက်သွားပါလေတော့သည်။

ထိုအခါ ငြိမ်သက်နေသော

တောကြီးမြွေဟောက် မျက်လုံးသည်
အရောင်တလက်လက် တဖျပ်ဖျပ်
ထွက်နေပြီး ပေါက်ထွက်မတတ် ပြူး
ကျယ်လာပါသည်။

မျက်လုံးတစ်စုံမှာလည်း ဟင်္သာပဒါး
ရောင်ပမာ နီရဲ၍လာပြီး မကြာမီမှာပင်
အဖြူရောင် အခိုးအငွေ့အတန်းများက
မှိန်မှိန်မှိန်မှိန် ထူးခြားစွာ ထွက်ပေါ်
လာခဲ့ပြီးနောက်...

‘ဝန်း...ဖုန်း...ဝီ’
ဆိုသော မြည်သံနှင့်အတူ တောကြီး
မြွေဟောက်မှာ ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ်
၍ သွားပါတော့သည်။

ထိုအခါကျမှ တောတွင်းတိရစ္ဆာန်
များ၊ ကျေးငှက်တို့၏ အော်သံများ၊
တောကောင်တို့၏ ဆူညံသံများကို
အဆက်မပြတ် ကြားရလေတတ်ပါ
သည်။

မြွေကမူ မိမိလောက်ဆိုင် နေရာကို
ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် အဖြူရောင်
အခိုးအငွေ့တန်းများ အလိပ်လိုက်
အကွင်းလိုက် ထနေသည်ကို တွေ့ရ
ပေမည်။

ပတ်ဝန်းကျင် ပုံမှန်အနေအထားသို့
ရောက်မှသာ တောကြီးမြွေဟောက်
ပျောက်ကွယ်သွား နေရာကို သွားကြည့်
ရပါမည်။ ထိုအခါ မြွေကြီးသည် ပုခွေး
၌ ဝါးလောင်ပြင်ပမာ ပြာမှန်များ
ယှက်သန်း၍ နေလေသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ကို မြွေထုံကူးခြင်း
တောကြီးမြွေဟောက် မွန်းတည့်နေထုံ
ကူးခြင်း ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ကို ပြီးမြောက်
အောင်မြင်သွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မုဆိုး ဆိုသည်မှာ တောနှင့်
ဆက်နွယ်နေကြသူများဖြစ်၍ တော
စည်း မုဆိုးစည်းများကို မည်သူ့
မဖောက်ဖျက်ကြပါ။

အကယ်၍ ဤသို့ မြွေထုံကူးခြင်း
မွန်းတည့်နေကျင့်စဉ်ကို အောင်မြင်ခန့်
တွင် အဖျက်အနှောင့်အယှက်အခြစ်
နှောင့်ယှက်ပါက ဖျက်ဆီးသောသူကို
အလွတ်မပေးကြပါ။ ဤသည်မှာ
မုဆိုးလောကသားများလည်း သိမိ
သည်။

ထို့ကြောင့် မုဆိုးစည်း တောစည်းကို
မဖောက်ဖျက်ကြပါ။ သို့ပေမယ့် မြွေထုံ
ကူးသည့် အချိန်တွင် တောစည်း
ဖောက်သူများကြောင့် မြွေသည် မိစ္ဆာ
သမာဓိရင် ဖြစ်သွားပြီး လူကို ဒုက္ခပေး
သော ဖြစ်ရပ်များလည်း ရှိပါသည်။
ထို့ကြောင့် ထုံကူးသည့်အချိန်၊ မြွေ
မိတ်လိုက်ချိန်များကို ရှောင်ကြဉ်ရန်
မည်။

မြွေထုံကူးသည်တော့ မဟုတ်သီ
မြွေတစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် သူ
အပြီး ကိုယ်အပြီး မျှိုနေချိန်တွင် မိမိ
သည် အစီအရင်တစ်ခုကို တင်ကြည့်
သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ မြွေတစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် မျှနေသည့်အချိန်တွင် လက်ကိုင်ပဝါ (သို့မဟုတ်) တဘက် ပိတ်စဖြင့် အုပ်ထားပါ။

ထို့နောက် ထိုမြွေကွင်းထိုး အလယ် တည့်တည့်သို့ ဝါးမင်းခေါ် ပတ်မထမ်း ဝါးကို ထိုးစိုက်ထားပါ။ ပြီးလျှင် ထိုမြွေ နှစ်ကောင်အား မဟာကာကြိဆစ်ခေါ် နဂါးသေပင် အရွက်ကိုင်းနှင့် ဖုံးအုပ် ထားပါ။

ထိုအခါ မြွေကွင်းထိုသည် မလှုပ် မယှက် သေသွားပါမည်။ မြွေကွင်းထိုး အား ခြောက်သွေ့သောအခါမှ ယူရပါ မည်။

ထိုမြွေကွင်းထိုးခြောက်ကို ယူ၍ အစီရင်ပညာနှင့် ပြုလုပ်ပါက ရှေးဆရာ အစီအမံကျမ်းများတွင် ရှိန်းဆာယာ ပိုမောက် ကိုယ်ပျောက်သည့် ကာယ

သိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်သည်ဟု ယုံကြည်ပါ သည်။

နဂါးသေပင်အရွက် ဆိုသည်မှာ လွန်စွာမှ ဆေးဖက်ဝင်ပါသည်။ အရွက် မှာ ရွက်ကျပ်ပေါက် အမျိုးနွယ်ထဲက ဖြစ်ပြီး အစိမ်းရင့်ရောင်ပေါ်တွင် မြွေ ဟောက်အစွယ်ပုံသဏ္ဌာန် အမည်းစက် သို့မဟုတ် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ Vသဏ္ဌာန် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်းလျှောဝမ်းသက်ပါက အရွက် (၇)ရွက်ကို ရေစင်စင်ဆေး၍ သကြား တင်ပြီး ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်ကို စားရပါ သည်။ ချက်ချင်း ပျောက်ပါသည်။

မြွေကိုက်၍ မျက်စိထဲ သွေးဝိုင်းနေ လျှင် အရွက်ကို ညစ်ခြေ၍ မျက်စိထဲ ခတ်ပါ။ သောက်လည်းသောက်ပါ။ ထို နဂါးသေပင်ခေါ် မဟာကာကြိဆစ် ပင် စိုက်ထားလျှင် မည်သည့်သော

ဝိုးမွှားကောင်မျှမလာ။ အဆိပ်ရှိ အကောင်ဟူသမျှ ကိုက်ပါက ထိုအရွက် နှင့် ပွတ်ခြေသပ်ချပါက ပျောက်ပါ ကြောင်း ထပ်ဆင့် ရေးသားလိုက်ရပါ သည်။

မြွေများ ပါးပျဉ်းထောင်နေလျှင် ထိုအရွက်ကိုင်းနှင့် ယမ်းလိုက်လျှင် ပါးချဉ်ညှိုးပါသည်။ ပါးချဉ်ပေါ်သို့ ထိုကိုင်းကို တင်ထားလျှင် မြွေ အစာ မစားနိုင်ဘဲ တဖြည်းဖြည်း ပျော့ချွေပြီး သေသွားတတ်သော စွမ်းရည် ရှိသဖြင့် ထိုအရွက်ကို နဂါးသေပင်ဟု ခေါ်ပါ ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါလေတော့ သည်။

ကျော်စင်ဖြူ

နွားဆီးချုပ်ဝေဒနာအတွက်

နည်းတစ်နည်း

ချုပ်ပြီးဆိုရင် တအင်းအင်း မျက်လုံးပြူး ပြီး အော်ညည်းနေတတ်ပါတယ်။ ငါးမိနစ်အတွင်း လက်တွေ့ပျောက် ကင်းတဲ့နည်း ရှိပါတယ်။

အဲဒီနည်းကတော့...

ဆီးချုပ်နေတဲ့ နွားရဲ့ နောက်ခြေထောက် နှစ်ချောင်း အဆစ်နေရာကနေပြီး ဓာတ်ဆီ အကြမ်းပန်းကန်နှစ်လုံးခန့် လှောင်ချပေး လိုက်ပါ။ ထိုင်ကြည့်နေပါ။ နာခံရုံ ကြည့်မှတ် ထားပါ။

ငါးမိနစ်အတွင်းမှာ ဆီးချုပ်နေတဲ့ နွားဟာ ဆီးတွေ တဖျော့ဖျော့သွားပြီး ကျန်းမာ လန်းဆန်းသွားပါလိမ့်မယ်။ မယုံမရှိပါနဲ့ ကျွန်တော်လက်တွေ့ အသုံးပြုခဲ့ ကုသခဲ့ ပါလား များလှပါပြီ။

အဘ ဦးစောဝင်းမှ သူ့ဘဝ လက်

နက္ခတ်လူရွာမှ ဆာဦးစောဝင်း

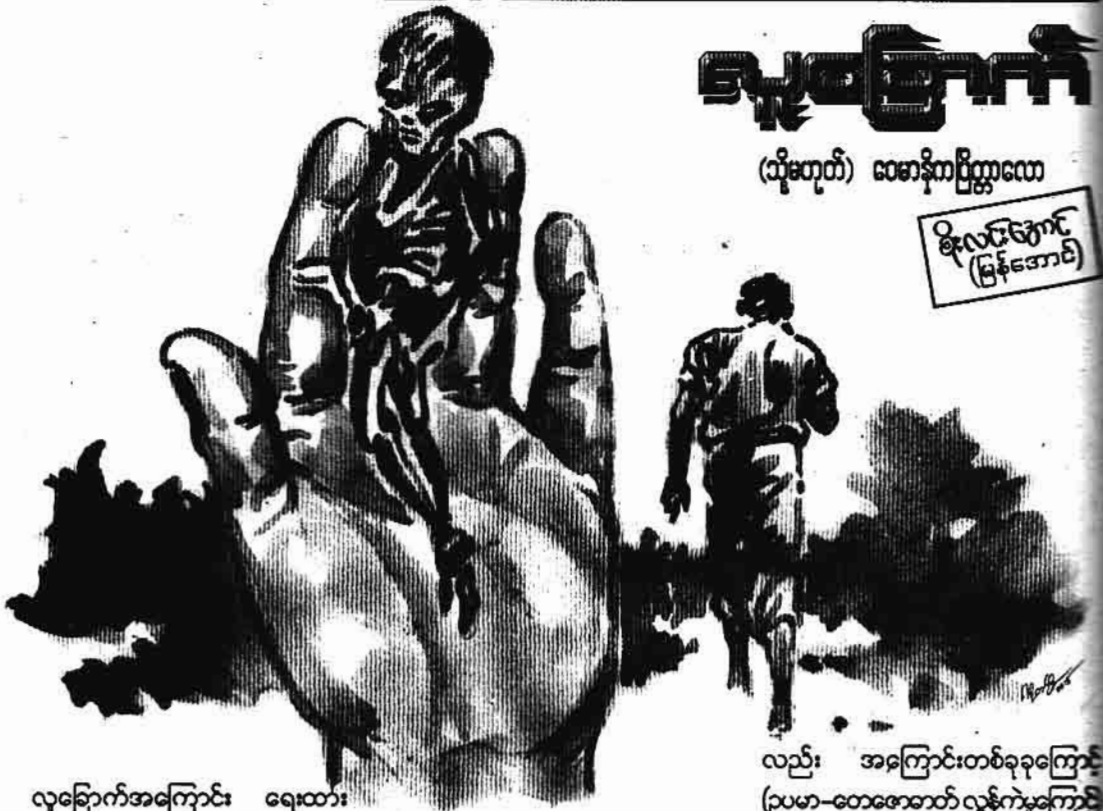
တွေ့ နွားများအတွက် ဆီးချုပ်ဝေဒနာ ငါးမိနစ်အတွင်း ပျောက်စေတဲ့နည်းကို အထက်ပါအတိုင်း ပြောပြပေးပါတယ်။

နတ်မောက် ထောင်းမွန်ခြင်း

လူခြောက်

(သို့တုတ်) ဝေမာနိကပြိတ္တာလော

ဗိုလ်ကြီး (မြန်မာအောင်)

လူခြောက်အကြောင်း ရေးထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်လိုက်ရ၍ စာရေးသူ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းလေးတစ်ခုကို ရေးချင်လာသည်။

လူခြောက်ဆိုတာ ဘုံတစ်ခုခုက သတ္တဝါမဟုတ်၊ သူတို့လည်း ခန္ဓာငါးပါး ရှိကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း မိခင်၏ ဝမ်းထဲတွင် ပဋိသန္ဓေ နေကြသူတွေ ဖြစ်၏။

အမိဝမ်းတွင်း ကလေး ရေကြည် ခုနစ်ရက်၊ အမြွှပ်ခုနစ်ရက်၊ သားတစ်ခုနစ်ရက်၊ အခဲတစ်ခုနစ်ရက်၊ ထို့နောက် ဦးခေါင်း၊ ခြေလက် စသည်ခက်မင်းဖြာ ခုနစ်ရက်မှာ ဖြစ်လာပြန်သည်။

ဤကဲ့သို့ ခုနစ်ငါးလီအလွန်၊ သတ္တမာ အနည်းငယ်လောက် ရင့်မာ ၂၉၂ နက္ခတ်စာအုပ်တိုက်မြို့နယ်ရင်း

ခဲ့ပြီး အမိဝမ်းတွင်းမှာပင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

သို့သော် ဤကဲ့သို့ သေဆုံးသွားသော်လည်း သူ၏ အသက်ဝိညာဉ်သည် ပဋိသန္ဓေအစ ကလေးရေကြည်တည်စဉ်ကတည်းက ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဖော်ပြခဲ့သည့် (၅)သတ္တမာ အလွန် ၁၀, ၁၂ သတ္တမာအတွင်းမှာ သေဆုံးခဲ့၍ သန္ဓေ နှစ်လကျော်၊ သုံးလအရွယ်နီးပါးအရွယ် လူသားလောင်းလျာ ရုပ်ကြွင်းက အမိဝမ်းတွင်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ထိုကလေးသည် သူ၏ကံတရားကြောင့် ပေတဘဝ(ဂန္ဓဗ္ဗ) ဝေမာနိကပြိတ္တာ)မျိုးမှာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အသက်ဝိညာဉ်ကင်းခဲ့နေသော သန္ဓေသားလည်း ပျက်ကျသွားရမည်ဖြစ်သော်

လည်း အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် (ဥပမာ-တောဇောတက်လွန်ကူးကြောင့်) ပျက်ကျသွားဘဲ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခြောက်သွေ့သွားခဲ့ရသည်။

နှစ်လ၊ သုံးလလောက် ကြီးထွားနေသော အမိဝမ်းသည်လည်း ပြန်ပြီး ပိန်ကျသွားခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း ထုံးစံအတိုင်းနေခဲ့ရပြီး ရက်လစေ့သော (၄၂-သတ္တမာလောက်)တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

မရင့်မာမီ အမိဝမ်းတွင်းမှာပင် သေဆုံး ခြောက်ကပ်သွားသောကြောင့် မကြီးပြင်းနိုင်တော့ဘဲ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ အရာပါရှိမှုသာရှိသည့် လေးလက်မအရွယ်သာသာ လူသားအလောင်း အခြောက်ကလေးလောက် ကိုသာ မွေးဖွားခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

ထိုလူသားလောင်းလေးက ဘဝပြောင်းပြီးဖြစ်နေသည့် ဂန္ဓဗ္ဗသို့မဟုတ်

ဝေမာနိကပြိတ္တာဘဝကို ရောက်နေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လေချွန်နတ်ကဲ့သို့ အသင့်အတင့် တန်ခိုးရှိသည့်အတွက် သူ၏ရုပ်ကြွင်း လူခြောက်ကလေးကိုပဲ တွယ်တာနေပြီး စွဲဝင်နေခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် လူခြောက်ဆိုတာ အသက်ရှင်ခြင်း၊ အာဟာရရှိခြင်း၊ ကျင်လည်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိ သူ့ကို ခိုတွယ်စွဲဝင်နေသည့် ဝေမာနိကပေတ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၏ သဘောသဘာဝအတိုင်းပဲ ဖြစ်နေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ (မင်းစက္က-ဝေမာနိကပေတ)။

လူခြောက်အကြောင်းကို ကြားဖူးသည်မှာ ကြာပါပြီ။ လူခြောက်မွေးရင် စီးပွားတက်တယ်၊ ချမ်းသာတယ်ဟု တစ်မျိုး၊ လူခြောက်မွေးရင် တိုးတိုး တိတ်တိတ်နေကြ အစိုးရက သိရင် ဖမ်းတယ်၊ လူခြောက်က သူ့ခိုးလေးဟု တစ်ဖုံ၊ လူခြောက်ဆိုတိုင်း သူ့ခိုး မဟုတ်ဘူး။

တချို့က သာသနာပြုဖို့လာတာ၊ မိဘတွေကို မ၊ဖို့လာတာ၊ မိဘတွေ ဒုက္ခရောက်ရင် ဝိုင်းဝန်းကျည်ကြသည့် ပုံပြင်များ၊ လူခြောက်က ကိုယ်ထင်မပြဘူးကွ၊ အကြောင်းကိစ္စရှိရင် အဖေ၊ အမေကိုသာ(အထူးသဖြင့် အမေကိုသာ) အိပ်မက်ဖြင့် အသိပေး အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ကြပုံ၊ အကြောင်းမျိုးစုံ ကြားလာရသော်...။

လူခြောက်တကယ် ရှိမရှိ သိချင်လာ၏။ လက်လှမ်းမီသမျှ စုံစမ်းကြည့်သောအခါဝယ် လူခြောက်ဇာတ်လမ်း တစ်ပိုင်းတစ်စကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ယခု တင်ပြမည့် အကြောင်းအရာမှာ တကယ်ဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

သူနာမည်က ဝင်းလှိုင်၊ သူ့အမျိုးသမီးက ခင်မာကြည်ဟု ခေါ်သည်။ ...ရွာတွင် နေထိုင်ပြီး စာရေးသူတို့နှင့်

နှစ်မေါင်(၂၀)ခန့် ရွှေအတူတူကျင်ကြ၊ ကိုင်းအတူတူ လုပ်ကြရင်း တစ်ရွာတည်း နေခဲ့ရသည်။

ပြည်နှင့် ဟံသာဝတီကြားရှိ သောဠ်ပြင် မျိုးစုံ၊ ကျွန်းမျိုးစုံတွင် ငတ်အတူ ပြတ်အတူနှင့် သံကို သင်ဖျူ။ ကိုင်းတောကို မွေ့ရာအဖြစ် အိပ်စက်ခဲ့ကြရသည်။ ထိုစဉ်က ဝင်းလှိုင်တို့လင်မယားတွင် လူခြောက်မမွေးသေး။

စာရေးသူက ကျွန်းကြီးရွာမှ မြန်အောင်မြို့နယ်၊ ကုန်းတလုံးရွာတွင် အိမ်ထောင်ကျနေထိုင်ပြီး သူတို့လင်မယားက ...ကျွန်းတွင် ကိုင်းလုပ်နေကြ၏။ စာရေးသူ၏ညီ အောင်ဝင်းကြည်နှင့် ခြေရင်း၊ ခေါင်းရင်းကပ်၍ တဲထိုးနေကြ၏။ စာရေးသူက တစ်နှစ်တစ်ခေါက် ဆွေမျိုးတွေဆီပြန်ရင်းက ဝင်းလှိုင်နှင့် ခင်မာကြည်တို့တွင် လူခြောက်ကလေး မွေးထားကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

ဝင်းလှိုင်နှင့် စာရေးသူက ခင်မင်ရင်းနှီးပြီးသားပီပီ ကွယ်ဝက် ကွေပတ် မနေတော့ဘဲ တဲတိုးမေးလိုက်၏။ 'ဝင်းလှိုင် မင်းတို့ လူခြောက်ကလေးမွေး

တာဆို ပြောပါဦး' ဟု ပြောသောအခါ သူတို့လင်မယားက ပြုံး၍...

'အင်း ကိုယ့်လူချင်းမို့ ပြယ်ပယ် ဆော်ရုံတန်ရုံ လူတော့ မပြဘူး၊ လူတိုင်းတော့ လျှောက်မပြောနဲ့'

'အေးပါကွာ ပြမှာသာ ပြစမ်းပါ' (ငါဘယ်သူမှ မပြပါဘူး စာထဲသာ ထည့်ရေးမှာ)ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်သည်ကို ဝင်းလှိုင်တို့လင်မယား ကြားမည်မထင်ပါ။

တကယ့် လူခြောက်ကလေးကို ကြည့်ရမည်ဆိုသောအခါ ကြက်သီးများထလာပြီး ကြောက်သလိုလို ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်လာသည်။

ဝင်းလှိုင်က အိမ်ထဲဝင်သွားပြီး မှန်ပုံ (မှန်ဖြင့် ဟတ်ဟတ်လည် ကာထားသော မှန်သေတ္တာ)လေးတစ်ခုကို မ၊လာပြီး ညှော်ခန်းတွင် ချလိုက်၏။

ငန့်လေးက လက်မလုံးသတ္တာန် လောက်သာရှိ၍ လေးလက်မခန့်ရှည်ပြီး အရပ်ကလေးတစ်ခုလို ပက်လက် အနေအထားဖြင့် အဝတ်စလေးပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသည်။

ခြေ၊လက်ခေါင်း အပြည့်အစုံနှင့် မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်နေရာတို့က အရာသာသာ ပါရှိ၏။

မှန်တံခါးလေးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ၏ဘေးတွင် ရွှေခွက်ကလေး တစ်ခွက်၊ အဝတ်အစားများ၊ ရေခွေဘူး၊ ပေါင်းဒါဘူးတို့ကိုပါ တွေ့လိုက်ရ၏။ ဝင်းလှိုင်နှင့် ခင်မာကြည်တို့တွင် သားတစ်ယောက်၊ သမီးသုံးယောက် မွေးထားသည်။

ယခုမွေးသော လူခြောက်ကလေး (သူတို့အခေါ်)မှာ ယောက်ျားလေးဖြစ်ကြောင်းနှင့် အင်္ဂါစုံပါကြောင်း ပြောပြသည်။ ထို့ကြောင့် အားလုံးပေါင်းလျှင်

သားနှစ်ယောက်၊ သမီးငါးယောက်ဟု ပြောပါသည်။

‘လူခြောက်မွေးရင် ချမ်းသာတယ် ဆို မင်းတို့ရော ဘာတွေထူးခြားလဲ’

‘ဘာမှထူးခြားပါဘူးဘု၊ အဲဒါ မထူးခြားဘူး ဆိုပေမယ့် အနုလိုတော့ သောက်ပြီတာက လည်ပြီး ရွှေမကျင်တော့ဘူး၊ လှည်းနဲ့ နွားနဲ့ ကိုင်းတွေ ဘာတွေနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပြေလည်လာတယ်ပေါ့ဗျာ’

‘ထူးခြားဖြစ်စဉ်လေး ဘာလေး ရှိရင် ပြောစမ်းပါဦး’

‘ထူးခြားဖြစ်စဉ်ဆိုလို့ သူ့ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တုန်းက ခင်မာကြည် ရဲ့ ဗိုက်က တဖြည်းဖြည်းပူ (ဖောင်း) လာပြီး နှစ်လ၊ သုံးလလောက်မှာ တစ်ခါ ပိန်သွားပြန်တယ်။ သူများတွေက ကိုယ်ဝန်မရှိဘူးလို့တောင် ထင်ထားကြ တာ။ နောက် ပြန်ပြီး ဗိုက်ပူလာပြီး ထုံးစံအတိုင်း (၉)လသာသာ၊ (၁၀)လ ထဲမှာ မွေးဖွားခဲ့တယ်။

မွေးဖွားခါစက ကျွန်တော်မြင်တော့ လန့်သွားတယ်။ သေးသေးကွေးကွေး လေးမဟုတ်လား ခင်မာကြည် မမြင် အောင် အသာလေး အပြင်ယူလာ တယ်။

သားဖွားဆရာမနဲ့ လက်သည်က ချက်ကြိုးကို ဖြတ်တော့ ထန်ထန်၊ ထန်ထန်နဲ့ သူတစ်ကိုယ်လုံး လှုပ်သွား တယ်။ နောက်တော့မှ ခင်မာကြည်က သူ့သားကို မြင်သွားတာ’

‘သူ့ကိုမွေးပြီး ထိပေါက်တာတို့၊ ရွှေတို့၊ ပိုက်ဆံတို့ ကောက်ရတာမျိုး ရှိဖူးလား’

‘တစ်ခါမှ ထိလဲ မပေါက်သေးဘူး။ ပိုက်ဆံတို့၊ ရွှေတို့လဲ မရဖူးသေးဘူး။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ခင်မာကြည်ရဲ့ အမေ(ကျွန်တော့်ယောက်ျား) သိသွား ပြီး အဲဒါ လူခြောက်ကလေး နှစ်တို့ကို

အကျိုးပေးချင်လို့ လာတာ။ ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့ ခြင်တွေ၊ ယင်တွေ၊ ပုရွက် ဆိတ်တွေ မကိုက်နိုင်အောင် မှန်ပုံးထဲ ထည့်ထားဆိုလို့ အခုလို ထည့်ထား တာ။

တစ်နေ့တော့ ခင်မာကြည်ရဲ့အဖေ ကြီး ကျွန်တော်တို့တံကို လာတယ်။ “သမီးတို့... အဖေကို ညက ငါ့မြေးက အိပ်မက်ပေးတယ်။ အဘရယ် သားကို သူတို့ ရေမတိုက်ဘူး” ဆိုပြီး ပြောလို့ အဲဒီကစလို့ ရေခွက်နဲ့ ရေထည့်ထား တာ။

တစ်ညနေ ရွာကနေ ဗလကျွန်းကို ကျွန်တော်သွားတယ်။ ရှစ်ကွက်နဲ့ စိန်တိုင်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့လို့ ကျွန်တော် နည်းနည်းလေး ချလာ တယ်။ စိန်တိုင်ရွာကနေ ချောင်းဖြတ် ကူးပြီး ဘိုက်တိပ်ခင်း အနိမ့်ပြင်ထဲ ရောက်လာတယ်။

နေရောင်ပျောက်ပြီး အမှောင်မှ လာတော့ ဗလကျွန်းကိုလဲ လှမ်းမမြင်ရ တော့ဘဲ ကျွန်တော် မျက်စိလည်သွား တယ်။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မသိတော့ဘူး။ ဘယ်ကိုသွား လို့ သွားရမှန်းကို မသိတော့တာ။

ငါတော့ ခက်ပြီ၊ ခုည မူးမူးနဲ့ ဗလ ကျွန်းလဲ မရောက်၊ စိန်တိုင်ရှစ်ကွက်ရွာ လဲ ပြန်မရနဲ့ ဘိုက်တိပ်ခင်းထဲမှာ အိပ်ရ လိမ့်မယ်လို့ တွေးမိပြီး လန့်သွားတယ်။ အမူးတွေတောင် ပျောက်သွားတယ်ဗျ။

အဲဒီလိုနဲ့ ဘယ်သွားရမှန်းမသိ၊ ရပ် နေတုန်း ပေါင်ဒါနဲ့တွေ မွှေးလာတယ်။ ကျွန်တော်သိလိုက်တယ်။ ငါ့သားလေး လူခြောက်ကလေးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဘေး မှာထားတဲ့ ပေါင်ဒါနဲ့ဆိုတာ သိလိုက် တယ်။

သိလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ပါးစပ် ကလဲ “သားရယ်... ဖေဖေတော့

မျက်စိလည်နေပြီ၊ ဗလကျွန်းကို သွားမလို့ ဖေဖေကို လမ်းပြပါဦး ကွာ” လို့ ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်မိ တယ်။

သိပ်မကြာဘူး အရပ်တစ်ဖက်က အနံ့တွေ ပိုပြီး လှိုင်လာတယ်။ အဲဒီ အမွှေးတွေ လှိုင်လာတဲ့ဘက်ကို လိုက် သွား လျှောက်သွားမိတယ်။ မကြာမီမှာ ဗလကျွန်းရွာနားကို ရောက်ပြီး ရွာကို ရေးတေးတေး မြင်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီ တော့မှ ကျွန်တော် မျက်စိလည်ပြေပြီး ဗလကျွန်းကို ရောက်တယ်’

စကားလည်း ကောင်းနေသည်။ စာရေးသူကလည်း ရွာကိုပြန်ရန် ကူးတို့ မမီမှာစိုး၍ ဝင်းလှိုင်လင်မယား ကို နှုတ်ဆက်၍ ကူးတို့ဆိပ်သို့ အမြန် ပြေးခဲ့ရသည်။

ဝင်းလှိုင်+ခင်မာကြည်တို့၏ သား လေး လူခြောက်ကလေးဇာတ်လမ်းမှာ မပြီးဆုံးသေးပါ။ နောက်ထပ် ဇာတ် လမ်းများ ရှိနိုင်ပါသေးသည်။ ယခု ရေးချင်ဖောဖြင့်သာ ရေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်အနေဖြင့် ယနေ့ ခေါ်နေကြသော လူခြောက်ဆိုသည်မှာ တကယ် ရှိမရှိ၊ ရှိလျှင် အကျိုးပေး မပေး သိသမျှ ရေးသားကြပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

ဝန်ခံချက်။ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသောကြောင့် လူနာမည်များ အနည်းငယ်ပြောင်းထားပြီး သူတို့ ထင်မယားပြောသည့်အတိုင်း ရေး သားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သမ္မာဆန္ဒ ပြည်ကြံပါစေ

စိုးလင်းအောင်
(မြန်အောင်)

သေနတ်ဖြိုးတဲ့

အံ့ပွားခင်စောင့်

မောင်မြတ်နိုး

Monty

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာတွေက ဖုန်ရာဇဝင် မှာပါတဲ့ ဇော်ဂျီဖိုင်သား စားရလို့ ခုန်နိုင်ပျံနိုင်တဲ့ ဗျတ်ပိ၊ ဗျတ္တ လူစွမ်း ကောင်းတွေ ပေါ်ခဲ့တာကစပြီး တားပြီး တုတ်ပြီး၊ သေနတ်ပြီးဆိုတဲ့ ဂါထာ၊ မန္တရာ၊ မန္တန်၊ ဆေးဝါး၊ လက်ဖွဲ့ အဆောင်တွေကို ယုံကြည်လက်ခံ သုံးစွဲခဲ့ကြပါတယ်။ ယနေ့တိုင် ယုံကြည် လက်ခံသုံးစွဲနေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ ငယ်စဉ် ဘုန်းကြီးကျောင်း သားဘဝကလဲ တချို့ ဘုန်းကြီးတွေ၊ ဆရာကြီးတွေက မြွေမကိုက်နိုင်တဲ့ ဆေး၊ တစ်ပွဲတိုးထုံးမန်း၊ ပီယဆေး၊ လာဘ်ပွင့်ဆေးတွေ လုပ်ပေးကြပါ တယ်။

ကျွန်ုပ်တောင် မြွေမကိုက်နိုင်တဲ့ ဆေးကို ခြေဖမ်းနှစ်ဖက်မှာ ထိုးခဲ့ရသေး တယ်။ လက်ဝှေ့ထိုးသတ်ပုတ်ရင် မနာကျင်ဘူးဆိုတဲ့ တစ်ပွဲထုံး ထုံးမန်း နဲ့ လူချစ်စေတဲ့ ပီယလက်ဖွဲ့ကတော့ လူငယ်တွေ အကြိုက်ဆုံးပေါ့။

ရှေးက ဆရာကြီးတွေက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ပြည့်စုံကြ၊ စရဏအား ကောင်းကြတော့ တကယ်အစွမ်းထက် မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ချိုးအမြဲတေဉာဏ်၊ ဝက်စွယ် ကင်းပိတ်၊ အံ့ပွားဆိုတဲ့ သေနတ် မီးမကူးဘူး။ ကျည်မထွက်ဘူးဆိုတဲ့ သဘာဝအစွမ်းထက်တဲ့ အဆောင် ပစ္စည်းတွေလဲ ရှိပါသေးတယ်။

ကျွန်ုပ် တစ်သက်မှာတော့ ကျန်တဲ့ အဆောင်တွေတော့ မတွေ့မြင်ဖူးဘူး။ အံ့ပွား အစွမ်းထက်တာကိုတော့ ကိုယ်တွေ့မြင်ခဲ့ရတာမို့ တင်ပြချင်ပါ တယ်။

၁၉၅၂-၅၃ ခုနှစ်လောက်ကပေါ့။ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးပြီးစကာလ ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူတွေ ထကြ ဆူပူချိန် ခေတ်ဆိုပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ **ဖဆောင်ပဲရွာ**မှာလဲ သခင်သန်းထွန်းရဲ့ ဗဟိုဌာနကြီးနစ် တွေ ကြီးစိုးနေတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာက ပဲခူးခရိုင်၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်ထဲမှာ ရှိတာ ပါ။ စပါးဆန်ရေ သားငါးပေါတယ်။ ဆောင်းနဲ့နေ့မှာ ခြေပဲ၊ ထုတ်၊ ဘီစီ ထုပ်၊ ဖရဲပီတွေ ထိုင်ထိုင်ချက်တယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေဆွတ် စာတုတ် ကောင်း ဖြစ်နေတာပေါ့။ ရွာမှာ ခိုင် မှိုက်ပြီး ဆုတ်ချင်နေတယ်။ ၁၉၅၃ မင်းသားရဲဘော်ကြီး ၂၉

ခုနစ်ထဲမှာ တပ်မတော်က စစ်ဆင်ရေး လုပ်ပြီး ရွာသိမ်းတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲတယ်။

ရွာသိမ်းတိုက်ပွဲမှာ ပျူစောထီး တပ်ဖွဲ့လဲ တပ်မတော်နဲ့ လက်တွဲပြီး တိုက်ခဲ့တယ်။ တိုက်ပွဲဖြစ်တဲ့နေ့ မနက် လေးနာရီလောက်မှာ သေနတ်သံ စကြားရပြီး ဆက်တိုက်နိုင်ဖယ်သံတွေ၊ စက်သေနတ်သံတွေ၊ မော်တာသံတွေ ကြားရပြီး တိုက်ပွဲကြီး လေးနာရီကျော် လောက် ဖြစ်တယ်။

ရွာသားတွေကတော့ ဗုံးခိုကျင်း တွေထဲ ဝင်ပုန်းကြရတာပေါ့။ မနက် ရှစ်နာရီလောက်ကျတော့ တိုက်ပွဲ ပြီးသွားပြီ။ ကွန်မြူနစ်တွေထဲက ဗိုလ်ညို နှိုင်း၊ ဗိုလ်မိုးကြိုးဆိုတဲ့ ခေါင်းဆောင် တွေပါ။ အတုန်းအရုန်းကျပြီး ဟိုင် သုံးခွရွာတွေဘက် ထွက်ပြေးသွားကြ တယ်။

တပ်မတော်ချင်းတပ်က ရွာထဲ ဝင်လာတယ်။ ရွာသားတွေ ယောက်ျား တွေကို ဘုန်းကြီးကျောင်းနားက တာလင်းပေါ်မှာ စုခိုင်းတယ်။ ကျွန်ုပ်လဲ အဖေ့အတူပါသွားတယ်။

ချင်းစစ်ဗိုလ်ကြီးက သူပုန်ထောက်ခံ တဲ့ရွာဆိုပြီး ဆူပူကြိမ်းမောင်းတယ်။ သူပုန်တွေကို မထောက်ခံဖို့ ဆက် ကြေးရိက္ခာမပေးဖို့၊ မဆက်သွယ်ဖို့ ပြောတယ်။ သူပုန်ရွာဆိုပြီး တစ်ရွာလုံး မီးရှို့တယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေပဲ ကျန်တယ်။ ချင်းဗိုလ်ကြီး တရားဟော ပြီးတော့ ရွာသားတွေကို ပြန်ခိုင်းတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပျူစောထီးဗိုလ် အံ့ပွားခင်မောင်လဲ ပါတယ်။ အံ့ပွား ခင်မောင် အသားဖြူ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်းနဲ့ မျက်ခုံးကောင်းကောင်း နှာတံပေါ် လူရည်သန့်တယ်။ သူ့မှာ မွေးရာပါ အံ့ပွားရိုလို့ အံ့ပွားခင်မောင် လို့ ခေါ်ကြတာ။

ရွာသားတွေ ပြန်ကုန်တော့ ပျူစော ထီးဗိုလ်အံ့ပွားခင်မောင်က ချင်းစစ်ဗိုလ် ကြီးအနီးသွားပြီး တိုက်ပွဲမှာ သူပုန်တွေ နဲ့သူ အနီးကပ်တိုက်ခဲ့တယ်။ သူ့ကိုလဲ ကျည်ဆန်တွေ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူမသေတော့ သူ့မှာ အံ့ပွားရိုလို့ သူ့အံ့ပွားက သေနတ်ပြီးတယ်လို့ သူ့ပါးစပ်ဟပြ သူ့အင်္ကျီ ချွတ်ပြပြီး ချင်းဗိုလ်ကြီးကို ကြားနေတယ်။

သူ့ကိုယ်လုံးမှာ ကျည်ဆန်မှန်ထား တဲ့ အနီကွက်၊ အညိုကွက် သွေးခြည်ဥ ရာလေးတွေ ပြတယ်။ ကျွန်ုပ်က ကလေးဆိုတော့ သူတို့နားမှာ မယောင် မလည်နေပြီး နားထောင်နေတာ။

ဟုတ်တယ် ကျွန်ုပ်လဲ တွေ့ရတယ်။ ချင်းစစ်ဗိုလ်တွေက အံ့သြချီးမွမ်းကြ တယ်။ အဲဒီနောက် ပျူစောထီးဗိုလ်ခင် မောင်(အံ့ပွားခင်မောင်) သေနတ်ပြီး တယ်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးသွားတယ်။

ကွန်မြူနစ်တွေကို မောင်းထုတ်ပြီး ချင်းတပ်က ရွာမှာ ခြောက်လကျော် တပ်စွဲခဲ့ပြီး ရုပ်သိမ်းသွားတယ်။ ရွာလုံခြုံ ရေးကို ပျူစောထီးဗိုလ်ခင်မောင်ကို လက်လွှဲခဲ့တယ်။

ပျူစောထီးခေါင်းဆောင် ဦးသောင်း ကြီးက ဒိုက်ဦးမြို့မှာနေပြီး ဗိုလ်ခင် မောင်တပ်စုက ရွာလယ်က ဒေါ်စိန်မြ ဆိုတဲ့ တောသူဌေးရဲ့ တိုက်ကြီးမှာ တပ်စွဲထားတယ်။

ကွန်မြူနစ်တွေက ရွာပတ်လည် တစ်ဝှေ့မှာ ခိုအောင်းနေတိုင်းပြီး ရွာကို ဝင်ပစ်လိုက်၊ ရထားလမ်းမိုင်ခွဲလိုက် လုပ်နေတယ်။ ရွာသားတွေကတော့ ကျီးလန့်စာ စားပေါ့။

ကွန်မြူနစ်တွေက ဗိုလ်ခင်မောင်ကို တော့ လန့်တယ်။ ပျူစောထီး ခေါင်း ဆောင် ဦးသောင်းကြီးကိုတော့ ဒိုက်ဦး မြို့ ဖအောင်ဝဲလမ်းဆုံမှာရှိတဲ့ သူ့အိမ်

မှာ သွားပစ်သတ်လိုက်တယ်။ ဗိုလ်ခင် မောင်ကိုတော့ မလုပ်ရဲဘူး။

အံ့ပွားခင်မောင်အဖွဲ့က ရွာမှာ ဥပဒေစည်းကမ်းမရှိ ထင်တိုင်းကြတော့ တာပဲ။ သူတို့ကြိုက်တဲ့ မိန်းကလေး ဆို သူတို့နေတဲ့ တိုက်ကြီးထဲ ဆွဲခေါ် သွားရင် ဘယ်သူမှ မလိုက်ရဲဘူး။ သူတို့ စားချင်တဲ့ နွားလဲ ဆွဲသွားပြီး သတ်စားတာပဲ။ ဘယ်သူမှ မပြောရဲ ဘူး။

ပျူစောထီးတွေဟာ လက်ရဲဇော်ရဲ ဖြစ်လာပြီး ရွာက ချမ်းသာတဲ့ အိမ်တွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတွေကို ဓားပြတိုက် လူသတ်တဲ့အထိ ဆိုးသွမ်းခဲ့တယ်။ ကြာတော့ ရွာလူထု မခံနိုင်လို့ ကွန်မြူ နစ်အဖွဲ့ကို တိုင်ကြားသတင်းပေးလိုက် တာ ကွန်မြူနစ်တွေက အံ့ပွားခင်မောင် ကို ဖမ်းမိသွားတယ်။

သူတို့ရုံးစိုက်တဲ့ ဟိုင် သုံးခွရွာတွေ ဆီ ဖမ်းခေါ်သွားပြီး သေဒဏ်ချတယ်။ အံ့ပွားခင်မောင်ကိုသတ်ဖို့ သေနတ်နဲ့ ပစ်လဲ မသေ၊ ဓားတွေ၊ တုတ်တွေနဲ့ ရိုက်နှက်ထိုးခုတ်လဲ မသေဘူးတဲ့။

နောက်ဆုံး ကြိုးတုပ်ပြီး စအိုဝ ကနေ သစ်သားသပ်ကြီး ရိုက်သွင်းပြီး အရှင်လတ်လတ် မြေကျင်းတူး မြှုပ်ပစ် လိုက်ရတယ် ကြားသိရတယ်။

အဲဒါ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြားသိ တွေ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ ပျူစောထီးဗိုလ်အံ့ပွား ခင်မောင်ရဲ့ ဘဝနဲ့ အံ့ပွားက သေနတ်၊ ဓား၊ လှံ ပြီးတဲ့အကြောင်း ဗဟုသုတ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ကာယ ဝိတ္ထသုနေစိတြာ ပြည်စုံကြ ပါစေ။

ကလေးတို့အတွက် အထူးအားပေးသော စာအုပ်တိုက်

တပည့်တော်

မိမိတို့အတွက် အထူးအားပေးသော

‘လောကလေးကို လှော်မည်... ဘေးသန်း
ဘဲ အေးချမ်းစောပျော်မည်’

စာရေးသူ လှော်မည်မှနေ၍ သီချင်းလေး
တအေးအေးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ရောင် စပါးပင်
တွေ၊ ငွေစင်ရောင်လေးတွေ၊ အစာရှာနေ
သည့် ငွေချိုင်းဖြူလေးတွေ၊ နိမ့်ချည်
မြင့်ချည်နှင့် ရေလွှာလှိုင်းတွန့်ပေါ်မှ
ကြာဖြူကြာနီကြာညို အဖူးအပွင့်လေး
တွေကို မမိတမီ လှမ်းဆွတ်ယူရတာ၊
ရေပက်ကစားလိုက်တိုင်း ဘော်ငွေ
ရောင် ရေစက်ရေမွှားများကို ကြည့်၍

ကျေနပ်ကြည်နူးခြင်းနှင့်အတူ
လှော်စီးရခြင်းကို စာရေးသူ
ပျော်နေမိသည်။

နီး၍နီး၍ လာပြီဖြစ်သော အဖ
ဆရာကြီးနှင့် (အညာစု) ယခု ပြောင်း
ထားသော အေးရွာကို မျှော်ကြည့်လိုက်
သည်။ ရောက်တော့မည်။ ဝါဆိုဝါခေါင်
ရေဖောင်ဖောင်ဖြစ်၍ ရေအဖွေးသား
ပင်။

အဖဆရာကြီး ဦးထွန်းလှိုင်နှင့်
ရွာသာအေးမှ ဘုရားတည်ခြင်းကို
စာရေးဆရာ နှစ်ဦးသုံးဦး ရေးသား
တတ်ပုံနှင့်အတူ သတ္တုရ ခုနစ်
စက်တင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်
ခြည်တွင်းတွင် “ရွာသာအေး”

မေတ္တာရင်"ဆရာ(အောင်စ-LL.B)
ရေးသားခဲ့သည်။ ဘုရားတည်ပြီးမှ
ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသူက ဘုရားမတည်မီ (၃၈) နှစ်က အလွန်ဆန်းကြယ်၍ မယုံကြည် နိုင်စရာ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် ရွှေဟင်္သာ တောရကျောင်းလမ်း ညောင်တုန်းမြို့ မှာ နေသဖြင့် ရွာသာအေးကို လေ့နှင့် သွားလျှင် (၄၅)မိနစ်၊ ခြေကျင်လျှောက် လျှင် (၁၁၀) နာရီခန့် သွားရသည်။ နှစ်မိုင်ကျော်မျှ ဝေးသည်။

ဦးအောက်၊ ဦးဌေးကိုင်း၊ ဦးဟပေါ
(သပြေချောင်း)၊ **ဦးပြား၊ ဆရာဝ**
(ချောင်းကြီး)၊ **ဦးဖိုးလှ(ကျွဲရစ်)**တို့ ရောက်နှင့်နေကြသည်။ ဆရာတူ တပည့်များဖြစ်၍ နှုတ်ဆက်၍ ရင်းနှီး ပွင့်လင်းစွာ စကားပြောနေစဉ် အဖဆရာကြီး ကြွလာပြီး စာရေးသူတို့ တပည့်များနှင့် ဝင်ထိုင်လိုက်သဖြင့် ဦးချိုရိုးလိုက်သည်။

အဂ္ဂိရတ်ထိုးသော ဖိရုံဆိုသော် လည်း တပည့်များ နေထိုင်နိုင်ရန် ကျယ်ကျယ် ဆောက်ထားသည်။ သက်ငယ်မိုး၍ ဝါးထရံကာဖြစ်၏။ အဖဆရာကြီး၏ ဆုံးမဩဝါဒများကို ခံယူနေစဉ်...

မောင့်ကျက်သရေ ခေါင်းပေါင်း၊ တိုက်ပုံနံသာရောင်၊ ဘန်ကောက်ပုဆိုး နှင့် စတိုင်ကျကျ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ခွံဗွက် နွံဗွက်ကိုးယခုမှ နင်းဖူးဟန်တူ သည်။ ပုဆိုးကိုမ၍ ဝင်လာသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်နောက်တွင် အမျိုးသား ခြောက်ယောက် လိုက်ပါလာသည်။ ဖိရုံဝန်းကျင်မှ စာရေးသူတို့ဝိုင်းကို ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်နေ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဂုဏ်ပကာသနနှင့်

အဆောင်အယောင်ကို မက်မောဟန် ရှိသည်။ မာနကြီးမည့်ပုံပင်။

သက္ကလတ်ဦးထုပ်အနွမ်း၊ အကျီ ကျောပြု ပုဆိုးမီးပေါက်ဗရုနှင့် တပည့် များနှင့်အတူ ထိုင်နေခြင်းကို ဆရာကြီး ဟု သူမထင်။ ဆေးတံကို မီးညှိဖွာရှိုက် ရင်း တပည့်များကို အသာနေကြဟု မျက်ရိပ်ပြသည်။ ဆရာကြီးမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ၏ ပြုမူလှုပ်ရှားမှုတို့ကို မသိမသာ အကဲခတ်နေသည်။

ညွှတ်သည်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အထင်သေး၍ ခရီးကြမ်းကို ပင်ပန်းကြီးစွာ မျှော်လင့် ချက်နှင့် လာခဲ့ရပြီး အထင်နှင့်အမြင် ပါစင်အောင်လွဲပြီဟူသည့် ပုံစံနှင့် အစိမံ နားကပ်နေသော မာပိုလိုစီးကရက်ကို ဟန်ပါပါ ထောက်ထုတ်လိုက်ပြီး...

'ဟင်...တပည့်ဟိုအုလားတာ မှာပြီထင် တယ်။ တတ်တွေဖမ်းလိုရတဲ့သူက ဒီလို တယ်နေလဲ၊ ပြဒါးဖမ်းလို့ မိတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာဦးထွန်းလှိုင်ဆိုတာ တယ်မှာလဲဟေ့' အမိန့်သံ၊ ဒေါသသံ၊ မာနသံဖြစ်၍ အမြင်ကပ်သဖြင့် မည်သူမျှ မဖြေပါ။ မနေသာတော့သည့်အဆုံး ရှေ့သို့ ထွက်၍...

အဖဆရာကြီး ။ 'ဘာကိစ္စ ရှိလို့ပါ လဲ'

ညွှတ်သည်ပုဂ္ဂိုလ်။ 'ပြဒါးဖမ်းလို့ မိ တယ်ဆိုလို့ လာ တာ'

အဖဆရာကြီး ။ 'ဪ ဆရာကြီး က ပြဒါးဖမ်းချင် လို့ကိုး။ ပြဒါးနဲ့ လုပ်ပါသလား။ ပါရင် ပြပေးပါ'

ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ တပည့်က ပြဒါး ငါးကျပ်သား၊ နံပါတ်(၅)လုံ ထုတ်ပေး သည်။ အဖဆရာကြီးသည် ပြဒါးထည့် ထားသော လုံထဲ အပေါ့(သေး)ပန်း ထည့်လိုက်ပြီး ထိုသူများကိုပင် ဖိုထဲ

ထည့်ထိုးခိုင်းလေသည်။

ညွှတ်သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မျက်စိ မျက်နှာ အကြီးအကျယ် ပျက်နေလျက် "ပြဒါး မမိလို့ကတော့ ငါ့အကြောင်း သိကြသေးတာပေါ့" ဟူသည့် ပုံစံနှင့် ဖိုထိပ်တွင် ထိုင်၍နေ၏။

အဖဆရာကြီးကို ယုံကြည်ပြီးသား ပင်။ သို့သော် ဓာတ်သတ္တုပစ္စည်း အကြောင်းကို အတော်အသင့် နားလည် ထားသော စာရေးသူအဖို့ကား ဒီတစ်ခါ ဖြင့် ခက်ချေပြီဟု ရင်တမမနှင့်။

ကွမ်းတစ်ယာဉ်ကခန့်တွင်...

'ရပြီ ဖိုထဲကလုံ ထုတ်တော့'

ဟု အဖဆရာ ကြီးက ပြောသည်။ လုံနီရဲနေရာမှ အညိုရောင်သန်းနီရှိ သေး...

'ရေထဲချ လုံခွဲလိုက်တော့'

ဟု အဖဆရာကြီးက ပြောသဖြင့် အဂ္ဂိရတ်ထိုးသူများ အပူနှင့် အအေး တွေ့လျှင် မည်သို့ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ ပါသည်။

တထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေစဉ် လုံကို ခွဲလိုက်ရာ ဖြူဖွေးဝင်းလက် လုံးဝိုင်း ပြည့်ပြီးသည့် ပြဒါးလုံးကြီး ထွက်လာ သည်။ ဒီတစ်ခါမှာတော့ အားရဝမ်း သာနှင့် အံ့သြခြင်း၊ နားမလည်နိုင်ခြင်း ကို ညွှတ်သည်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် စာရေးသူ တို့ တပည့်များပါ ပြိုင်တူခံစားလိုက်ကြ ရသည်။

ပြဒါးဖမ်းသည့် အခြားဓာတ်သတ္တု ပစ္စည်းမပါ။ အပေါ့(သေး) ပန်းထည့် ခြင်းမျှသာ။ အဖဆရာကြီးမှ...

'မောင်ဝင်းမောင် အပျော့အပျင်း ကျရဲ့လား။ တုန့်ထုကြစမ်း'(တုန့်ထု နန်းဆွဲခံခြင်းဖြစ်၏)

စာရေးသူအဖေ ဦးဝင်းမောင်လှ ထုပြလိုက်သည်။ အခေါက်ရွှေကို ဟုရ သက်သို့ပင်။ အားလုံးသည် မယုံကြည်

နိုင်ခြင်းကြောင့် အံ့အားသင့်၍ မဆုံး
အောင်ဖြစ်ပြီး ငေးနေမိကြ၏။

ညောင်သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် မလေး
မစားပြုလုပ်မိတာ မဖွယ်ရာသော
အပြုအမူကို လုပ်မိခြင်းအတွက်
နောင်တကြီးစွာရနေပုံ။ တစ်ဖက်က
လည်း စစ်မှန်သောပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို တွေ့
ရသောကြောင့် အားရ
ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်၏။

ခံစားမှုများ ရောထွေးလျက်
မျက်ရည်အသွယ်သွယ် စီးကျ၍ အဖ
ဆရာကြီး ခြေသလုံးနှစ်ဖက်ကို ပြေး
ဖက်ပြီး ဝန်ချတောင်းပန်ပြီး ဆရာကြီး
၏ သားတပည့်အဖြစ် လက်ခံပါရန်
ပြောလေသည်။ အဖဆရာကြီး ဤသို့
ပြောလေ၏။

‘ရှေးပညာရှိတွေက လူကို မကြည့်
နဲ့ မူကိုကြည့်ဆိုတာ ဒါပဲ။ အပြောကို
မကြည့်နဲ့ မနောက်ကြည့်၊ ရုပ်ကို
မကြည့်နဲ့ အလုပ်ကိုကြည့်၊ အခွံခွာ၊
အကာပစ်၊ အနှစ်ကိုတေ ညက်ညက်
ကြေမှ အဆီထွက်မည်တဲ့။

သိဒ္ဓိဆယ်ပါး ပြည့်စုံရင် စေတစ်လုံး
ပိုင်တယ်။ ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုး
လျှိုအောင်ကြိုးစား၊ သရဏဂုံကို အမြဲ
ဆောက်တည်၊ မှန်တာပြော မှန်တာ
လုပ် သတ္တဝါတွေကို မေတ္တာထား၊
သမထကို သမာဓိရအောင်ကျင့်၊ သီလ
ဝိသုဒ္ဓိ စင်ကြယ်အောင်ကြိုးစား၊
ယုံကြည်မှုနဲ့ စွဲမြဲအောင်ကျင့် တကယ်
လုပ်ရင် တကယ်ဖြစ်တယ်။

အနေစုတ်ပေမယ့် ရွှေထုပ်တဲ့
မြပဝါဆိုတာ ဒါပဲ တပည့်တို့။ ငါးပိပုပ်
ကို ရွှေလင်ပန်းထဲထည့်ပြီး သူ့ရဲ့ ငါးပိ
ပုပ်နံ့က နံနေမှာပဲ။ တပည့်တို့ ဆန္ဒ
ပြည့်ပြီမို့ ပြန်လို့ရပြီ’

ညောင်သည်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် နောင်တ
ကြီးစွာရလျက် ပြဒါးလုံးကြီး ကျက်

သရေခေါင်းပေါင်းတွင်ထည့်၍ သူနုဖူး
နှင့် ဆရာကြီး၏ ခြေဖဝါးကို ဦးတိုက်၍
ပြန်သွားလေတော့သည်။

မြတ်ဆရာ၏ ဆုံးမစကားနှင့်

ရွှေပြစ်ရွှေပြစ်ပစ်စဉ်

စာရေးသူနှင့် အဖေတို့ ရွာသာအေး
သို့ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဤကဲ့သို့ပင်
အမြဲမြဲအနယ်နယ် အသီးသီးမှ တပည့်
များလည်း တစ်လကို တစ်ခေါက်
အရောက်လာပြီး အဖဆရာကြီးနှင့်
အမေ ဒေါ်ကျင်အေးကို ကန်တော့ကြ
သည်။

ဆုံးမမှုကို နာခံမြဲပင်။ ပညာယူကြ
ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ဗိန္ဒောဆရာ၊
အဂ္ဂိရတ်ဆရာ၊ အင်းဆရာ၊ ဗေဒင်
ဆရာ၊ လောကီအတတ်ပညာ သိပ္ပံ
ပညာရှင်များသည် ဆရာတူ တပည့်
များမို့ (၁၅)နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော
စာရေးသူသည် မကြိုက်တာကိုပယ်ပြီး
ကြိုက်တာကို လေ့လာရသည်။ ထို့
ကြောင့်ပင် ဗေဒင် လက္ခဏာ၊ အဂ္ဂိရတ်
ပညာတို့ကို သင့်တင့်စွာ နားလည်
တတ်မြောက်ခဲ့သည်။

ရောက်နှင့်နေသော ဦးပြာ၊
ဦးအေးမောင် (ချောင်းကြီးကျေးရွာ)၊
ဦးဖိုးလှနှင့်ဇနီး၊ ဆေးထိုးဆရာ
ကိုဝင်းမောင်(ကျုံရစ်)၊ ရန်ကုန်မှ

ဦးကျင်လှတို့နှင့် ဆုံသဖြင့် လေးထောင့်
စားပွဲပတ်လည်ရှိ တိုင်ခုံလွတ်တွင်
ဝင်ထိုင်၍ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း
ငဲ့သောက်ပြီး အာလာပ
သလ္လာပ ပြောနေစဉ်
အဖဆရာကြီး စာရေးသူတို့
ဝိုင်းသို့ ကြွလာသဖြင့်
လမ်းဖယ်ပေးကြ၊

အရိုအသေပြုပေးကြ၊ ဦးချစ်ခိုကြ
ဖြင့် အသံများ တိတ်သွားသည်။ အဖ
ဆရာကြီး ဤသို့ မိန့်ဆိုလေသည်။

‘ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်ပြီ
ပဲ တပည့်တို့ရဲ့၊ မျက်နှာသစ်ရင် သရဏဂုံ
သုံးပါးနဲ့သစ် သရဏဂုံကို အမြဲထုံနေ ပုတီး
စိမ့်ရိုက် အာနာပါနဲ့ ထိုင်ချင်ထိုင် ပိယသနာ
ရှုရင်ရဲ့ ပိယအာရုံကျပြီး စိတ်ပါတဲ့ အကျင့်
တစ်ခုကို စွဲမြဲအောင်ကျင့် သမာဓိရပယ်၊
သီလစင်ကြယ်မယ်၊ တကယ်ကျင့်ရင်
တကယ်ဖြစ်တယ်၊ ဆရာ စာပတ်တူ၊
ပုတ်လောက်ရေပြဲလဲ ယဉ်တူ၊ ဘိုးတော်၊
ယဉ်တော်တွေက သင်တာ၊ ညဉ့်သုံးယံမှာ
တစ်ယံအိပ်ရတယ်၊ ဘုရားကြိုက်အောင်
နေရင် ဘုရားက စကားပြောတော်မူတယ်၊
တရားဟောတော်မူတယ်၊ ဉာဏ်စဉ်တွေကို
ပေးတယ်၊ တပည့်တို့လဲ မြတ်စွာဘုရား
ဟောတော်မူတဲ့တရား ပြောတော်မူတဲ့
စကားတော်တွေကိုကြားနာရအောင်ကြိုးစား
ကြ’

စာရေးသူအဖေ ဦးဝင်းမောင်က
မေးသည်။

‘ဒီလိုဖြစ်အောင် ဘယ်လို ကျင့်ကြ
ရမယ်ဆိုတာ တပည့်များကို မိန့်ကြား
ပါ ဆရာကြီး’

အဖဆရာကြီးမှ...
‘ငါးပါးသီလကိုလုံအောင်ကြိုးစား (၅)ပါး
သီလရုံရင် (၈)ပါးသီလ (၉)ပါးသီလ
(၁၀)ပါးသီလကို လျှိုထားပဲ သတ္တ
ဘာဝနာကိုအပြုမှ သည်ဆုံးပယ် သူရား
နာကျင်ရောင်ခြည်မင်း ၂၉၉

ပြန်ကန်တဲးစကား အလိုက်ပုလင်းနဲ့ သယံဇာတ
ပိယာနာကို အချိန်ယူလုပ်၊ အပြောများ
အားထုတ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲ။

သိဒ္ဓိဆယ်ပါးမှာ ပိယာသိဒ္ဓိနဲ့ နေသိဒ္ဓိက
အရင်လာတယ်။ ဒီပိယာနဲ့ နေသိဒ္ဓိမှာ
သာယာနေရင် ရှေ့ဆက်ပတ်ကတော့ဘူး။
အဖျက်တွေဝင်မယ်။ ဒါကို ကျော်နိုင်မှ
ကျန်တဲ့ (၁)ပါးသိဒ္ဓိအလိုက်ပြည့်လာတယ်။
(၁၀)ပါးသိဒ္ဓိအောင်ရင် စေတနာလုံခြုံတယ်။
အလိုရှိရင် ပြောချင်မိနိုင်တယ်။ လွယ်လွယ်
နဲ့တော့ မဟုတ်ဘူး။

ဘုရားအလိုကို တကယ်လုပ်ရင် တစ်ဆင့်
ပြီးတစ်ဆင့် လုပ်ရမယ်။ လုပ်နေစဉ်ကို
အလိုလိုသိလာတယ်။ ဘုံတော်၊ မယ်တော်
တွေကလဲ သင်ပေးတယ်။ လယ်ချွန်တယ်
တပည့်တို့က လုပ်ရစဉ်က လုပ်လိုရုံပြီ
အဖဆရာကြီး အမိနဲ့ရသည်နှင့်
အဂ္ဂိရတ်တို့ဖို့၊ ပုတီးစိပ်ဖို့၊ တရားထိုင်ဖို့
အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြသည်။ ဦးဝင်း
မောင်၊ ဦးပြား၊ ဆရာဝ၊ ဦးဖိုးလှ၊
ဦးကျင်လှနှင့် စာရေးသူတို့ ဆရာကြီး
နှင့် ကျန်ခဲ့သည်။ စာရေးသူအဖေ
ဦးဝင်းမောင်က...

‘ဦးပြားက ရွှေဖြစ်ငွေဖြစ်နည်းကို
လိုချင်လို့တဲ့ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ကို
ကပ်မေးခိုင်းနေတယ်’

ဦးပြားသည် ဆရာကြီးကိုလည်း
တခြားတပည့်များထက် ပိုကြောက်ပြီး
အဖေကိုလည်း ကြောက်ရသဖြင့် ခြေ
မကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည်ကို
အဖဆရာကြီး သိသည်။ မသိဟန်
ဆောင်ပြီး ဤသို့မေးသည်။

‘မောင်ပြား မောင်ဝင်းပြောတာ
ဟုတ်လား’

ကြောက်ကြောက် လန့်လန့်နှင့်
ဦးပြားက “ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့” ဟု
ပြောမိသည်။ အဖဆရာကြီးမှ...

‘မောင်ပြားလဲ နီးရာထားလဲ ကြောက်

နေရတယ် ဟုတ်လား။ ရွှေဖြစ် ငွေဖြစ်
က မီးပူခံ မီးသွေးကုန် လုံကုန် အချိန်
ကုန်ခံပြီး လုပ်ဖို့မလိုပါဘူး။ လုပ်ရပ်မှန်း
အကျင့်မှန်ပြီး သီလစင်ကြယ်ဖို့၊ ကတိ
သစ္စာတည်ဖို့ လိုတယ်။

ဒါဆို ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို အလိုလို
တတ်လာတယ်။ စေတနာလုံးပိုင်လာ
တယ်။ အခု ရွှေဖြစ်ဆိုဖြစ်၊ ငွေဖြစ်ဆို
ဖြစ်တယ်။ ခုနတင် ဆရာ ပညာပေး
ဆုံးမပြီးပြီလေ။ ကဲ... မောင်ပြား
ညှပ်ကောက် လုံတစ်လုံးနဲ့ ဟိုကန်ပေါင်
က မြေကြီးခဲကိုယူခဲ’

ဦးပြားသည် ညှပ်ကောက် လုံမြေ
ကြီးခဲကိုယူပြီး အဖဆရာကြီးထံ ရိုသေ
စွာ အပ်လိုက်သည်။ အဖဆရာကြီး
သည် လုံထဲသို့ မြေကြီးခဲထည့်၍
မလှမ်းမကမ်းတွင် ဆေးပေါ့လိပ်
လိပ်နေသော ဇနီးဒေါ်ကျင်အေးထံမှ
သတင်းစာ စာရွက်တစ်ရွက်ကို လှမ်း
တောင်းပြီး ညှပ်ကောက်နှင့် ကိုင်ထား
သော လုံကို သတင်းစာ စာရွက် မီးရှို့
ပြီး အပူပေးနေသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ တပည့်များသည်
ဆရာကြီး လှုပ်ရှားသမျှကို မမှိတ်မသုန်
လိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ဘာထွက်
လာမလဲ၊ ဘာဖြစ်မလဲလို့ စိတ်ဝင်စား
နေကြသည်။

အချိန်သည် (၅:၃၀)နာရီခန့်ရှိပြီ
နေလုံးကြီးသည် အနောက်ဘက်သို့
ဝင်ရန် တာရှုနေသည်။ လူသားနှင့်
သတ္တဝါများကို နှုတ်ဆက်နေသည့်
အလား အစွမ်းကုန် နီသွေးတောက်ပ
လျက်ရှိသည်။ တောလက်ကျေးရွာ
သဘာဝအလှ ပန်းချီကားပင်။

သတင်းစာ စာရွက် ပြာဖြစ်သွား
တော့ စားပွဲပေါ်သို့ မှောက်ချသည်။
စာရေးသူတို့ လုံးဝ မထင်မှတ်ထား
သော ဝါဝင်းနေသည့် အလုံးတစ်လုံး

ထွက်လာသည်။ အေးနေပြီဖြစ်၍
လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်ထဲသို့ စားပွဲ
ပေါ်မှာ အလုံးကို ညှပ်ကောက်နှင့်
ကိုင်ထည့်လိုက်သည်။ ရှိခန့်ပြည်၍
ရေနေ့ကြမ်းများ ပွက်ပွက်ဆူနေသည်။
တစ်အောင့်ကြာ ဆယ်ယူပြီး အဖဆရာ
ကြီးမှ...

‘ကဲ ပန်းထိမ်ဆရာတွေ ရွှေစစ်ခဲ
လား၊ ကြည့်ကြစမ်း’

စာရေးသူ၏အဖေ လက်ထဲသို့
ထည့်သည်။ အဖေလက်ထဲမှ စာရေး
သူ လက်သို့ လက်ဆင့်ကမ်း၏။ စာရေး
သူ အသေချာကြည့်သည်။ ခေါက်ရွှေ
အတိဖြစ်သည်။ အလွန်အမင်း အံ့ဩ
ခြင်းနှင့် မယုံကြည်နိုင်ခြင်းတို့ ပြိုင်ထူ
ခံစားလိုက်ရသည်။

စာရေးသူတို့သားအဖသည် ရွှေပန်း
ထိမ်လုပ်သည်။ မိသားစု စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းဖြစ်၍ ရွှေအကြောင်းကို
ကျွမ်းကျင်နားလည်ပြီးသားပင်။ ဦးပြား
လက်ထဲရောက်သွားသည့် ရွှေလုံးကို
ဆရာကြီးက ပြန်ယူပြီး...

‘မောင်ပြား လိုချင်သလား’

ဦးပြားသည် ဝမ်းသာအားရနှင့်

‘ဆရာကြီးစွန့်ရင် လိုချင်ပါတယ်’
ရုတ်တရက် ပြတင်းပေါက်မှ အသံ
သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ နေရောင်
အောက်တွင် ဝင်းဝါစိုပြည်နေသော
ရွှေလုံးက စာရေးသူတို့ကို လှောင်မြှောက်
နေသလို ထင်ရ၏။ ပစ်လိုက်သော
ရွှေလုံးသည် နှစ်လံကွာ အုန်းပင်ဆီ
ရင်းသို့ ကျသွားသည်။

‘မောင်ပြား လိုချင်ရင် သွားကောက်
ချေ’

ဆရာကြီး အမိနဲ့ရသည်နှင့် ဦးပြား
နှင့် ဦးဖိုးလှကြီးတို့ သုတ်သုတ်
သွားကောက်လေသည်။

‘မောင်ဝင်းမောင် တွေ့မယ်လား’

လား'

'မတွေ့နိုင်ပါဘူး ဆရာကြီး။
အောက်ကျက်တည်းက ဝိဇ္ဇာတွေ သိမ်း
သွားပြီ'

ခွေးများပြန်ပြီး ဖင်ကုတ် ခေါင်းကုတ်
ပြီး အတန်ကြာမှာ ခပ်ရိုရိုလေး တက်
လာသည်။ အဖ ဆရာကြီးမှ...

'တွေ့လား မောင်ပြာနဲ့ ဖိုးလှ ဘယ်တွေ
ယဲလဲကွ အောက်ကျက်တည်းက ဝိဇ္ဇာတွေ
သိမ်းလိုက်ပြီကွ။ မောင်လဲမောင်လို ပါနပ်စ်
မင်းတို့ ခြေပေါင်းတော့ဘူးလေ။ ယခုစား
ကောင်းဘူး တပည့်တို့'

အဖဆရာကြီးသည် တပည့်များကို
ခေါင်းတည်တံ့တံ့နှင့် ပြုံး၍ ကြည့်ပြီး
ဖိုရုံသို့ ထွက်သွားလေတော့သည်။

သိဒ္ဓိန္ဒြေ၏ စိတ်စွမ်းအင်

စာရေးသူတို့သားအဖ ဆရာကြီးနှင့်
ဆရာကတော် ဒေါ်ကျင်အေးကို ရှိခိုး
ဦးတိုက်ကန်တော့လိုက်သည်။ ဆောင်း
အကုန် နွေအကုန်မို့ စက်တီးနောက်ထိုင်
မှ စာရေးသူဖခင်နှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့
ခြင်းပင်။

ကြုံရောက်နေသော စက်တုရွာ
လေးမှ ဆရာလှ၊ ဦးသောင်းရွှေ၊
ဆရာတူတပည့်များကို အပြန်အလှန်
နှုတ်ဆက်ပြီး ဝိုင်းထိုင်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်က ဘုရားတည်ပြီးပြီ။
ဆရာကြီးနေထိုင်သည့် ဘုရားသုံးဆူ
ဧကရောက်ရန် တန်ဆောင်းထဲသို့ ဝင်
လာရသည်။ စာရေးသူတို့ရောက်ပြီး
(၅)မိနစ်ခန့်တွင် အမျိုးသမီးသုံးယောက်
ဝင်လာသည်။

မရှေးမနှောင်း အမျိုးသားသုံး
ယောက် ဝင်လာသည်။ ထို့နောက်
အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး ခြောက်
ယောက်တို့ ဆရာကြီးရှေ့သို့ ပို့ပေးပြီး
တပည့်ရင်းများ ဆေးနှင့် အနောက်တွင်

ပြောင်းထိုင်လိုက်ကြသည်။ အဖဆရာ
ကြီးမှ...

'အခုလာတဲ့ တပည့်တွေ ဘယ်က
လာပြီး ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲကွယ့်'

အမျိုးသမီးသုံးဦးထဲမှ...

'ကျွန်မက နေဖြူကပါ။ အဘ
မမှတ်မိဘူးထင်တယ်။ မုန့်ဟင်းခါး
ရောင်းပါတယ်'

အမျိုးသားသုံးဦးထဲမှ တစ်ယောက်
က...

'ဆရာကြီး မမှတ်မိဘူးလား။
ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်မြို့ကပါ။ ကုမ္ပဏီ
လုပ်ငန်း လုပ်ပါတယ်'

ခြောက်ယောက်ထဲမှ နဖူးပြောင်
ပြောင်နှင့် လူက...

'ကျွန်တော်က မိုးကုတ်ကပါ။
ကျောက်တွင်းတူးပါတယ်။ ဒါ
ကျွန်တော့် မိသားစုပါ'

အဖဆရာကြီးမှ...

'ဪ...တပည့်တွေများ အသက်
က ကြီးလာတော့ မေ့တယ်။ ကိစ္စက
ကော'

နေဖြူမှ အမျိုးသမီးက...

'ဒီလိုပါ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လကျော်
ကျော်လောက်က မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ရှေ့

မြတ်လျှောက်လာတဲ့ အဘကို မြင်မြင်
ချင်း ဒါနပြုချင်တာနဲ့ ဆိုင်ရဲ့ ခေါင်းရင်း
ခန်းမှာ အကျအနပ်ပြင်ပြီး မုန့်ဟင်းခါး
ဒါနပြုခဲ့ပါတယ်။

ဒီတော့ အဘသုံးဆောင်ပြီး သံဃီ
တို့ စီးပွားတက်လိမ့်မယ်လို့
ပြောတယ်။ အဘ

ဘယ်မှာနေလဲမေးတော့
ဦးထွန်းလှိုင် ရွာသာအေးမှာ
နေတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်မလဲရက်စွဲနဲ့မှတ်ထားလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး လက်မလည်အောင်
ရောင်းရပြီး ရက်(၂၀)အတွင်း ဆိုင်
တိုးချဲ့လူသွားရတယ်။ တစ်လအတွင်း
နောက်ထပ် ဆိုင်ခွဲထွက်ရတယ်။ ထိလဲ
ပေါက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဘကို
လာကန်တော့တာပါ'

ရန်ကုန်မှ ကုမ္ပဏီလုပ်သူက...

'ကျွန်တော်ကတော့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း
က အရှုံးတွေပေါ့။ အကြွေးတင် ဒုက္ခ
တွေ ရောက်နေတဲ့အချိန် ရွှေတိဂုံဘုရား
မှာဆုံတော့ ဆေးတောင့်လေးတစ်
တောင့် ပေးခဲ့တယ်။ တစ်လအတွင်း
ထူးခြားမယ်။ မင်းလုပ်ငန်းတွေ အောင်
မြင်မယ်လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီက မြတ်စွန်ဦး
ကြွေးလဲ ကျေသွားလို့ အဘပုံစံကို
ပြောပြမေးမြန်းလာခဲ့တာပါ။ ကန်တော့
ချင်လို့ပါ ခင်ဗျာ'

မိုးကုတ်မှ ကျောက်ထွင်းသမား
က...

'ကျောက်တွင်းက မအောင်တော့
အရှုံးတွေပေါ့ ရွယ်ယာရှင်က လိမ်ရဲ့
ရှူးချင်လောက်အောင် စိတ်သောတာ
တွေ များနေတဲ့ အချိန်ခေါ် ကျွန်တော်
ဘုရားနဲ့ ဘိုးတော်၊ ယယ်တော်တွေ
နတ်သီကြားတွေ တယ်တော်ကြည့်လို့
တိုင်တည်နေတုန်း ကျွန်တော်သူက

ဖြတ်လျှောက်လာတဲ့ အဘကို အိမ်ပေါ်
ကို ကြွပါလို့ပြောပြီး ဆတ်သားခြောက်
နဲ့ လက်ဖက်ရည် သုံးဆောင်စေပါ
တယ်။

ကျွန်တော်က ဘာမှ မမေးရ မပြော
ရဘဲ **"ဒီတွင်း အောင်လိမ့်မယ်၊ လိမ့်
သွားတဲ့ပစ္စည်း ပြန်ရမယ်"** ဆိုတော့
ကျွန်တော် အံ့သြသွားတယ်။ ဓာတ်လုံး
လေးကိုမေးပြီး ဆောင်ထားလို့ မှာခဲ့
ပါတယ်။

ကျောက်တွင်းကလဲ အောင်ပြီး
လိမ့်သွားတဲ့ပစ္စည်းလဲ ပြန်ရလို့
ပေးထားခဲ့တဲ့ လိမ့်စာအတိုင်း လာ
ကန်တော့တာပါ။

အဖဆရာကြီးမှ ပြောလေ၏။
'ဒါထက် နေပါဦး ဘယ်လဲ ဘယ်
ရက်ကလဲကွလဲ့'

နေဖြူမှ အမျိုးသမီး...
'ဘုရား ခုနစ်၊ တန်ခူးလပြည့် စနေ
နေ့ပါ'

မိုးကုတ် ကျောက်တွင်းသူဌေးမှ...
'(2.4.97)ရက် စနေနေ့ကပါ။
နေ့လယ် (၁၁)နာရီခါခင်ဗျာ'

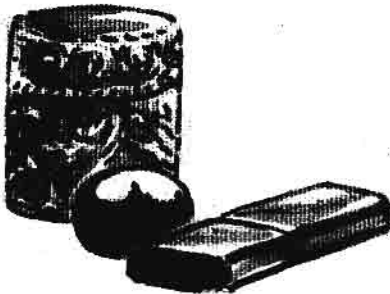
ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်မှ...
'(2.4.97)ရက် စနေနေ့ကပါ။
နေ့လယ် (၁၁)နာရီခါလောက် ရှိပါ
တယ် ခင်ဗျ'

အဖဆရာကြီး...
'အေး တပည့်တို့ လူမှားတာဖြစ်
မယ်။ ဆရာ ဘယ်လဲ၊ ဘယ်ရက်ကမှ
ခရီးမသွားဘူးကွလဲ့'

'ဟာ'
'ခင်ဗျာ'
'ဗျာ'

မြိုင်တူ ထွက်လာသောအသံ။
နေဖြူ၊ ရန်ကုန်၊ မိုးကုတ်မှမြိုင်တူ။
'လူဟာ ယုတ်ပါဘူး၊ ဦးထုပ်နဲ့ ဒီ
အဝတ်အစားကိုပါခင်ဗျာ အားနဲ့ ပုံစံတူ
ဟာ ယှိသလောက်ပါ'

အဖေ ဦးဝင်းမောင်မှ...
'အဲဒီနေ့က မှတ်မှတ်ရရ လပြည့်
စနေနေ့မို့ တပည့်တွေကို ဆေးပေါက်
ရမယ့် နားစာရောင်ခြည်မပူရင်း

ပေးနေရတာ၊ ဆရာ ဘယ်မှ မသွား
ခဲ့ပါဘူးဗျာ'
ဆရာကြီးမှ...

'ကဲ တပည့်တို့ဘက်က သက်သေ
နိုင်လုံတဲ့ ဘာထူးခြားချက် ရှိသေးလဲ'
နေဖြူမှ...

'ကျွန်မမှာ သက်သေနိုင်လုံတာ ရှိပါ
တယ်။ ဆေးတံသောက်တာ တွေ့လို့
'လက်ဝါးလောက်အရှည် ကြေးမီးခြစ်
လျှလိုက်ပါတယ်ရှင်'

မိုးကုတ်သားမှ...
'ကျွန်တော်ကတော့ ဘဲဥပုံ
ကျောက်စိမ်းတစ်လုံး လှူခဲ့ပါတယ်'
ကုမ္ပဏီမှ...

'ကျွန်တော်ကတော့ အဘ ကွမ်းစား
တာတွေ့လို့ ငွေခွဲဒေါင်းရပ်ပါတဲ့ ထုံးဘူး
လေး လှူဖြစ်ခဲ့ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဆေးမှုန့်ကို ဆေးတံထဲဖြည့်၍
မီးညှိပြီး ထိုသူတို့အား စူးစိုက်ကြည့်ပြီး
တိုက်ပုံတွင်းသို့ လက်နှိုက်ပြီး လက်ဝါး
ဖြန့်လိုက်ရာ လက်ဝါးခန့်ကြေးမီးခြစ်၊
ဘဲဥပုံကျောက်စိမ်းတစ်လုံး အဖုံးတွင်
ဒေါင်းရပ်ပါသော ငွေထုံးဘူးကို တွေ့ရ
သဖြင့် "ဟင်ခနဲ...ဟာခနဲ" ဖြစ်သွား
ကြရပါသည်။ သို့နှင့် ပြောရဲဆိုရဲရှိသူ
အဖေမှ ရှေ့သို့ထွက်လာပြီး...

'ဒါနဲ့ဆရာ...ဆရာဘယ်မှ မသွား
ဘဲ နေဖြူ၊ ရန်ကုန်၊ မိုးကုတ်က လူတွေ
နဲ့တွေ့ပြီး ဒီပစ္စည်းတွေ ဘယ်လို
ရောက်လာတယ်ဆိုတာ အများသိ
အောင် အမိန့်ရှိပါ ဆရာကြီး'

အဖဆရာကြီးမှ...
'ရုပ်ကွဲ နာမိစ္ဆာဆိုတာ ရှိတယ် တပည့်တို့
ရဲ့ ဆရာကြီးရုပ်ကို တပည့်တို့အားလုံး ပြင်

ပေယျ နာမိစ္ဆာပြီး ရုပ်ကွဲခွဲ ဖန်ဆင်းပြီး
ပါရမီပညာနဲ့ဆက်ပါတဲ့သူတွေကို ကယ်ရတာ
ပဲ တပည့်တို့၊ ဝိတပည့်တွေက ဉာဏ်နည်း
သေးတာပဲ။

ကဲ...တပည့်တို့ကိုအထက်ပျိုလ် သင်ပေး
တဲ့ ပုတီးခပ်ပို့ ဆရာသင်ပေးမယ်၊ လိုက်ဆို
"ဗုဒ္ဓေါ အရဟံ ပိဏ္ဍိတံ၊ အရဟံ သိဒ္ဓိ
ဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓိအရဟံ ပိဏ္ဍိတံ" ကြိုက်ရာ
ကို စိတ်ကြံ တပည့်တို့

ယခုချိန်ခါတွင် သမထဝိဇ္ဇာအဆင့်
မှ ဝိပဿနာသို့ ပြောင်းသွားပြီး
ငြိမ်းချမ်းစွာပင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိနေပါတော့သတည်း။

အမှာစာ။ အဖဆရာကြီး အသက်
(၁၀၀)ပြည့် မွေးနေ့ကို
တပည့်များနှင့်အတူ ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလဆုတ် (၄)ရက်နေ့တွင်
ကျင်းပမည်ဖြစ်ပါ၍ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ
တပည့်များ သိရှိစေရန် ရေးသား
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်
တုန်းမြို့နယ်၊ ရွာသာအေးကျေးရွာ
တွင် ကျင်းပမည်။ အဖဆရာကြီး
နှစ်(၁၀၀)ပြည့်မွေးနေ့ကို ဤစာမှ
ဖြင့် ကန်တော့ပန်း ဆင်လိုက်ရပါ
တော့သည်။

တပည့်တစ်ဦး

ဝန်ခံချက် ၊ ဤစာများ အကြောင်း
အကြောင်းအကြောင်း မေးမြန်း
နိုင်ပါ။ ယခုထိ မေးမြန်းလိုက်ပါသည်။
အဘဆရာကြီး ဦးထွန်းကျော်(ရွာသာ
အေးရွာ)အကြောင်း သိရှိသူများ နားထောင်
ရောက်ရှိသောအခါ ဆက်လက် မေးမြန်း
နိုင်ပါကြောင်း ပန်ကြားဆောင်ပါသည်။ ဤ
ဆောင်ပါးနှင့်မှ ယူဆချက်သို့ စာမူ
မေးမြန်းရန် လိမ့်စာမေးမြန်းရန် ဘယ်
ပေးဆပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မိုး...
စာတော်အရ...
နားထောင်ရန်...

www.burmeseclassic.com

ယခုအချိန်တွင် ဓာတ်ရှေးများနှင့်
မီးသွေးရှေးများ ကြီးပြင်းသဖြင့် ဝါသနာ
ပါသော်လည်း ဖိုထိုးရန် အခက်အခဲများ
ရှိပါသည်။

ဓာတ်လုံး တစ်ခါတည်ထားပြီး
နေဖြင့် ချက်လုပ်သဖြင့် စရိတ်ကုန်ကျ
ခြင်းမရှိပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တည်ထားသော နေသူရိန်
လမ်းစဉ်ကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(ယင်းလမ်းစဉ်ကို ကျွန်တော် ၁၉၆၈-၆၉ မင်းသားတွင်
တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ် တောအုပ်ကြီးတစ်ဦးမှ ပေးသောနည်း
ဖြစ်ပါသည်။

နေသူရိန်လမ်းစဉ်အတိုင်း ဓာတ်ရင့်လာပါက လက်ဖြင့်
ပွတ်ခြင်း၊ ရေခွေးစိမ်သောက်ခြင်းဖြင့် ငှက်ဖျားရောဂါ၊ လေဖြတ်
သော ရောဂါများကင်းဝေးကြောင်း ပြောပါသည်။)

လုပ်ထုံးလုပ်နည်း

ဘော်တစ်မတ်ကို တံစဉ်းနှင့်နွှာ တိုက်၍ ပြဒါး(၁)ကျပ်သား
ရော၍နယ်၊ သံပရာရည်နှင့်ဆေး။ ရေကြည်စွက်မှ တန်ပြီးလျှင်
သံပရာရည်ဖြင့် ညဉ့်ကိုစိမ်ထား။ နေ့ကို နေပူလှန်း သံပရာရည်ခန်းလျှင် ထပ်၍ထည့်၊ (၃)ရက်စေ့လျှင်တန်း၊ တစ်နေ့ရပ်
ထား။

နောက်ထပ် တစ်ဖန် ညဉ့်ကို သံပရာရည်စိမ်၊ နေ့ကို နေပူလှန်း (၇)ရက်စေ့လျှင်တန်း၊ တစ်ရက်ရပ်၍ထား။ (၃)ရက်
ပေါင်းသော် (၁၀)ရက်၊ ယင်းနောက် ပျားရည်နှင့် နေ့ရော ညဉ့်ရော စိမ်ထား။ (၁၀)ရက်စေ့လျှင်တန်း၊ ရက်ပါင်း(၂၀)ရက်ထိ။
ယင်းနောက် နေပူလှန်း ညဉ့်ကို ရေစိမ်၍ ယင်းရေကိုသောက်။

ပြဒါးလုံးကိုလက်ဖြင့်ပွတ်၍ ပွတ်၍ပေး။ (၂၀)ရက်စေ့လျှင် အရောင် လက်(၂)သစ်ထွက်၏။
နောက်ကရက်နှင့် ပေါင်းသော် (၄၀)ရက်ဖြစ်၏။ ပြဒါးလုံးအရောင် လက်နှစ်သစ် မထွက်လျှင် ရေမှာ ပြန်စိမ်
လက်နှစ်သစ်ထွက်မှ တန်း။

နောက် သဲတစ်ပြည် မှန်မှန်ချိန်၍ ပြဒါးလုံးမြှုပ် နေပူလှန်း၊ ညကို ရေစိမ်၊ လေးရက်စေ့လျှင်တန်း၊ အရောင်ထက်
(၄)သစ် ထွက်၏။

နောက်ကရက်နှင့် ပေါင်းသော် (၄၄)ရက်ဖြစ်၏။ အရောင်လက်(၄)သစ် မထွက်လျှင် သဲမှာမြှုပ်၍ နေလှန်း အရောင်
ထွက်မှတန်း။

ယင်းနောက် ပြဒါးဓာတ်လုံးကို တက်လိုသော် ရွှေဆိုင်းပုံကြီးတစ်ဆိုင် လုံးကိုခွာ၍ ပြဒါးလုံးကိုတပ်၍ထား။
လိမ့်မည်။ မကုန်မချင်းထား။ ကုန်လျှင် ပျားရည်တစ်ရွေးသားတိုက်၍ နေပူလှန်း၊ ပြာအန်၏။

ယင်းပြာကို စားကြည့် အရသာ ရှိလျှင်စား။ မရှိလျှင် မစားနှင့်၊ နောက် ပုရိုက်ခေါက် တစ်မတ်သားကို ခြစ် ထုံးကို
ကပ်၍ထား။ စက္ကူနှင့်ထုပ်၍ထား ပြာအန်၏။

ယင်းပြာကို ကွမ်းရိုးတစ်တုံးစားသော် အာယုပေါက်၏။ လက်ဝဲ လက်ယာကို ကွမ်းရိုးတစ်တုံးစား ခြစ်ထုံးကို ထိုး
တစ်ပါး အခြားသူ မကိုင်ရ။ ပေးမကိုင်လျှင် သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုး ပြလိမ့်မည်။

တင်ထု(ဆ-ပ-ငြိမ်း)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် အမှတ် (၃၂၀) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၆၄)တွင်ပါရှိသော ဆရာ နတ်မောက်လှမြင့်သစ် ရေးသားသည့် “အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းဘူးလား” သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန် ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ရောက်ရှိခဲ့ရာ ဒေသများမှ ဒေသခံများ၏ အလောင်းထမ်းမွေးဖွားခြင်း အယူအဆများကို ကျွန်တော်သိရှိခဲ့သမျှ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား ရခိုင်လူမျိုးများ၏ အိမ်ထောင်စုများတွင် သားသမီးများ ဖွားမြင်ရာတွင် သမီးဦးမွေးဖွားပြီးမှ သားဖောက်ကွားလေ့ထောက် ဖွဲ့စည်း၍ အလောင်းထမ်း ဖွဲ့စည်းဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

ထို့ပြင် ပထမ သားဖောက်ကွားလေ့ထောက်ဖွဲ့စည်းပြီးမှ ငါးဖောက်မြောက်တွင် သမီးဦးကလေး ဖွားမြင်လျှင် အလောင်းထမ်းဖွဲ့စည်းဟု သတ်မှတ်ကြပါသည်။

သားဦးယောက်ျားလေး မွေးပြီးမှ ဒုတိယ၊ တတိယနှင့် စတုတ္ထမွေးဖွားသည့် မိန်းကလေးကို အလောင်းထမ်းမွေးသည်ဟု မသတ်မှတ်ပါ။

ပထမမွေးသည့် သမီးဦးမွေးပြီးမှ ယောက်ျားလေးမွေးပြီး ကြားညှပ်မွေးဖွားသည့်သမီးကိုလည်း အလောင်းထမ်းဟု မသတ်မှတ်ပါ။

အလောင်းထမ်းဖွဲ့စည်းသည့် မိန်းကလေးအား မိဘများက မိမိတို့၏ ဆွေမျိုး မိသားစုများအား မွေးစားရန်ပေးပြီး...

“အိမ်နီးကလေးဟာ ငါတို့သမီးမဟုတ်ဘူး နှစ်တို့သမီးဖြစ်လျှင် ငါတို့နွားဆိုင်ကတူ” ဟု မိဘများက ပြောဆိုပြီး မွေးစားရန် ပေးကြပါသည်။

အလောင်းထမ်း မွေးသည့် မိန်းကလေးအား မွေးဖွားမိကြသည့် ၃၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အလောင်းထမ်းဆိုသည်မှာ

တချို့သော မိဘများသည် ရှေးရိုးစွဲ အယူအဆများကို မယုံကြည်ဘဲ မိမိတို့၏ ရင်သွေးသမီးငယ်အား မိမိတို့အိမ်တွင် ထား၍ ကျွေးမွေးပြုစုထားကြသောကြောင့် ထိုမိန်းကလေးမှာ အနာရောဂါ ထူပြောစွာဖြင့် ကြီးပြင်းလာရပြီး အရွယ်မတိုင်မီ သေဆုံးကြရသည်ဟု ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများမှ အယူရှိကြပါသည်။

သူတို့စွဲမြဲစွာ ယူဆကြသလို အလောင်းထမ်း မွေးလာသည့် မိန်းကလေးများ အမှန်တကယ် သေဆုံးကြရသည့် အဖြစ်အပျက်များလည်း အမြောက်အများ ရှိခဲ့၊ မြင်ခဲ့၊ တွေ့ကြုံခဲ့ရကြောင်းကို ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများ ပြောပြသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းများကို ကျွန်တော် ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

ဆရာ နတ်မောက်လှမြင့်သစ်၏ အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းဘူးလား သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါ ဆောင်းပါးတွင် ရေးသားထားသည့် သားဦးယောက်ျားလေးမွေးပြီးမှ ဒုတိယ သမီးလေးမွေးပြီး တတိယနှင့် စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမ သားယောက်ျားလေး မွေးခဲ့လျှင် အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း မဟုတ်ပါကြောင်း ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရှေးလူကြီးသူမများ ဆိုဆုံးမ ထားခဲ့ကြသည့် “ရှေးထုံးလဲ မပယ်နဲ့၊ ရှေးသုံးလဲ မကြွယ်နဲ့” ဆိုစကားသည် အလွန်မှန်ကန်ပါသည်။

ရှေးထုံးတမ်းစဉ်လာ အယူအဆများအား မယုံကြည် မလိုက်နာသော

ကြောင့် ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုး တွေ့ကြုံခံစားကြရသူများ အများအပြား ရှိကြပါသည်။

ဆရာ နတ်မောက်လှမြင့်သစ်၏ ဆောင်းပါးပါ အကြောင်းအား ကျွန်တော် သိသမျှ လေ့လာမိသရွေ့ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

အခြားသော တိုင်းနှင့်ပြည်နယ်များတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြသော တိုင်းရင်းသားများတွင်လည်း အလောင်းထမ်းမွေးသည် ဆိုသည့် အယူအဆများ ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အခြားတိုင်းရင်းသားတို့၏ ယုံကြည်မှုအယူအဆအရ အလောင်းထမ်း မမွေးကောင်းဘူးလားဆိုသည်ကို သိသူများမှ ရေးသား ဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် တိုက်တွန်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

မင်းမြင့်နိုင်
(ဘုသီးတောင်)

နဝင်းရွှေ ပြာသတို့ ရသယနုဒ္ဒကးဆေး

ဥပဿာန်ယဉ်ကျေးကောင်းဆေး

နဝင်း

နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျော်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါ၊ ရွှေ၊ ရုပ်တော်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်တော်(၉)ပါးတွင် နာ၊ ဘင်၊ ဘော်၊ ဂျော်၊ ဒန်၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါ၊ တော်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် တော်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါဏတောဇောရောက်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါဏတောဇောရောက်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်တော်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုတော်များကို တတ်စင်ဖြစ်အောင် နိဗ္ဗာနတတ်ဆိုက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါဏတောဇောရောက်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ နိဗ္ဗာနတတ်ဆိုက်ရောက်ပြီး တတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနတတ်ဆိုက်ရောက်ပါက အလွန်သန့်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါဏတောဇောဖြင့်ချက်ကာ တတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါဏတောဇောဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသယရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သုတ်များစသည် တတ်သန့်တတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တတ်သန့်တတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့်ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမူလ အစိတ္တက)ရောဂါဟူသည့် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဥပဿာန်ယဉ်ကျေး

ထိုသို့ တတ်စင်တတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက တတ်စင်တတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော ပါဏတောဇော၏အရှိန် ဥပဿာတောဇောရရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆုံးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ဥပဿာအားကောင်းပါက အဆုံးငါးပါး နဖူး လက်နှစ်ဖက် ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ဥပဿာအားနည်းပါက အဆုံးငါးပါး နွေးထွေးမှုမရှိ၊ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူနေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ဥပဿာ ချွတ်ယွင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဥပဿာကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်။ ဥပဿာအားနည်းလျှင် ရောဂါရမည်။ ဥပဿာချွတ်ယွင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်။ ဥပဿာပျက်လျှင်သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥပဿာ အားနည်းကာ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူ/ကြမ်း ကတည်းက ဥပဿာကိုယ်ငွေ့ကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။
(၁၅)ရက်စာ တစ်သုံး ၃၀၀၀၇]

ဆေးသုံးစွဲရန်

- နံနက်မျက်နှာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ဥပဿာအရည် (၄)စက်ချပါ။ ရွှေပြီး မျက်နှာသစ်ပါ။ ပါးစပ်တွင် ငုံထားပါ။ မျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။
- ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောခဲလုံတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ဥပဿာတောဇောအငွေ့ကို ပြင်ပမှ လွှမ်းမိုးထားရန်ဖြစ်သည်။)
- ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-၂)ကြိမ် သောက်ပါ။ (ဥပဿာတောဇောအငွေ့ကို အတွင်းရှိ ဝမ်းဗီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်မြို့စာရတော် အရှင်နာဂသေနာတိပိတ၏ တပည့်)

သမားတော်ကြီးရွှေပြာသတို့ ဦးထွန်းမြင့်(ထ/ဆ ၂၀၉၂ B.A. C.T.M.P)စတိုင်ရင်အထူးတုဆေးရန်

၅၂၄(၁)၊ ဧရာဝတီလမ်းဆုံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့၊ ရန်-၀၉ ၅၀၅၆၁၃၊ ၀၉ ၉၆၉၉၇၉၉